

Виходить у Львові ще два (крім неділі і руських свят) о 6-годі годиків по пошуді. Літературний додаток „Вісник найвищихших польських“ виходить щодня, а 20-й номер і п'ятницю і переміну разом з Діло.

Передплата на ксерати приймають: у Львові Адміністрація „Діло“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, в Бюро газети ул. Карла Людвіка 3, в А. Ольшавського ул. Килинського 2; — в Ярославі Л. Крижановський; — у Відні: М. Дік, Л. Селістатте; — в А. Ріхтер, Нібелінгенгаузе 4; — в Шалек Л. Вольфелі 11; — в Аахені: M. Vogler, Wallfischgasse 10; — в Франкфурті в Гамбург: M. Naumann & Vogler.

Передплата на „Діло“ в календарі (за ксерати книжки Львова).

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: на границю: на щомісяць . . . 18 шр. на щомісяць . . . 24 шр. на щомісяць . . . 9 шр. на щомісяць . . . 12 шр. у Львові: на щомісяць . . . 16 шр. на щомісяць . . . 8 шр. на щомісяць . . . 4 шр. на щомісяць . . . 1 шр. 85 шр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносять ся лише на попередню заборону. — Рекламні неоплачені відки відки порта. Поодинокі числа коштують 8 шр. а в. Угледження змісту приймають ся по 10 шр. від одного стрічка ксератової або як і ще в шр. рубрик „Надобне“ по 25 шр. а. в. Подати в книж доносів приватні чиселі ся в 15 шр. відки отримати.

Польська опіка над Русинами.

I.

Петербурзький Край в 21 числі з дня 3. с. м. умістив надбавлений ему в Відні цкавий лист якогось Русина [підписаного „Ruthenus“]. Лист сей з головних уступів звучить:

„Безсторонний знавець нинішніх відносин галицьких з жалем мусять признати, що той нещастний спіль національний, що відривав і так вже розполітиковану до крайних границь суспільність від позитивної праці при основах, не лише не слабше, але навпаки — загонила ся з кожним днем в більше. Ба, що ще гірше — доведіть з останніх днів поуче аж надто добре, що всякі проби узгодження відносин польсько-русинських в Галичині, при нинішній стані речі, мусять розбитися передовсім о якусь традиційну нехоту чи упереджене, закорінене в руській суспільності.

Нині чей-же вже нема сумніву, що „зелений ржонд“ гр. Баденського і консеквентний упереджений того мужа державного — втворити сильну партію угодову в таборі руському, не лише розпалює ся в ній, але ще й збільшила обсягнене, котре не слабше навіть при так знаменитих фактах, як уступлене „зеленої руки“ з арени і великі пр мирительні (?) ухвали, що запали на остатній сесії союму.

Творець аніж угоди, зацікавлений гр. Баденський в початках сего десятиліття, проє. Романчук, опинив ся вже від давна в рядках крайної опозиції. Один за другим зникають з арени і його давні товариші, чи то кричачи перед сьомом, чи вступаючи в слухи свого бущого проводника. Дійшло до того, що на несприятливій відозві комітету, котрий устроював ювілейний обхід роковин внесених панцим, туй побіч називаючи знайомих шовіністів з партії „Галичанів“ стрічаємо підимом такій навіть людей, як н. пр. Володимир Шухевич, котрий не так давно кивав собі з нападів „Галичанів“, виміренних против его чинної участі в устроєнні „польскої“ вистави в Кракові. З численном колись фалішій угодовців виступали на давніх становищах досі єдино пп. Барвінський і Вахнянин. Але зваживши, що ціла нинішня роль політична тих могокандидатів угоди основоує виключно на штучній, що так скажу, урядовій популярності, то сьміло можна твердити, що пп. Барвінський і Вахнянин мають до вибору лише дві дороги: або йти в слухи п. Романчука, або погодити ся з ім'ям відступників та запровадити в як приклад п. Костецького, бл. п. Бовіві Черкаського і стільки інших — зброю всякої вносини в таборі руському.“

По сій характеристикі теперішнього стану польсько-русинських відносин в Галичині — автор ставить питання: „чим яснити обставину, що в сь дотеперішній проби поєднання і взаємного зближення, стільки разів уже піднімані польськими сьсрами в обрід вїрї для поступенного рівноуправлення обох народностей, відкинали ся так нещасливо?“

„На мою гаду — каже автор — причина лежить глибше, ніж досі думано. В історії не стрічаємо нїгде приміру тривалого зєднання двох неуправлених племен на основі згорі обдуманого плану і з форм згорі накинених. Мирний знахід терену до агідного сожиття, до признаї і солідарності — вимагає не лише безважливості пошанованих всяких цивілізаційних традицій, але ще, і то передовсім — накладе політичному ходові річей дальший розвиток і переображене окремих прикмет національних. З часом разий рбаниць вирівнують ся самі з себе і втворять ся самою собою новий тип племянний, в котрий заникає все те, що перешкадає общієму зближенню, і котрий стає ся зблизим до спільної праці і спільного добра. Галицький Поляк, признаючи в засаді

руському племені в Галичині всякі права окремих народностей, одночасно мають перед очима вишантажований тип місцевого Русина, відповідаючий їх поглядом в даній епох. До сего суб'єктивного ідеалу нагинають ся все те, що дотикає розвою галицько-русинської народності, то єсть: числять ся не з живучим типом племянним, але з витором власної фантазії. При такій стані речі не може бути мови о якійсь небудь позитивній результаті акції угодової. Але на тій не конче. Вишукуючи себе до справ, що можуть обходити лише самі руські загалі, наклади власної рецепти національного розвою — не лише будять невїру в щирість засадничих намірів, але, звичайно, самостійний розвиток руської народності в Галичині, тим самим настроюють ся ворожо против усього, що польське.

Стремлене Русинів галицьких до самостійного життя національного проявилось в першій раз між роком 1830 і 1840. В тій саме часі постане в Львові кружок молодих людей — Маркіян Шашкевич, Яків Головацький, Іван Вагилевич і інші, котрі, об'їздивши впливом романтизму, постановили йти за приміром Чехів, Словаків та інших забутих народностей славянських і втворити з галицько-русинського нар'я окремих (?) языків літературний. Переважна частина польської суспільності з погордою гляділа на ті амаганя подвигу хлопського нар'я, бачучи в них проблему давного гайдамаччини. Але навіть глибше мислячі Поляки, що розуміли духа часу, ждали певних гарантій, ставили свої умови. Передовсім домагаю ся введення до руської правописи латинського алфавіта і об'єднання утвердження засади: „gente Ruthenus, natione Polonus“. Наслідок був такий, що не досягнуто нї одного з другого. Перші піоніри самостійного розвою галицько-русинської народності, стрітивши з польської сторони замість підпори — перепони, навчили ся бачити в Поляках не приятелів, але ворогів, і — річ природна — уникати всього, що вело до тьєнішого зєднання. Те саме дасть ся сказати і о другій умові Типу чоловіка „gente Ruthenus, natione Polonus“, хоч мав велику радію быти (?) в Галичині, стрітивши в безпородно якраз для того, що ему си немов згорі накинено.

Нячо дивного, що в 1848 році, коли всі племена австрійської монархії взяли поратися коло власної організації національної, виступили на яку значний рбаниць між Поляками і Русинами в Галичині. На жаль, галицький Поляк, покланяючись давній метод — мшати до домашніх справ руських, зблизивши пропасті, що діяли об народності, поклікуючи до життя так званій „Собор Руський“, котрий мав вїбї то паралізувати крайні загоны народної організації „Русин Рад“. Як можна було передвидіти — „Собор Руський“ полишив по собі єдино ту пам'ять, що виторив скрайні загоны, а їх використали скрайні елементи яко необхідне оружє самооборони.

Дальше автор каже, „що навіть так знаменитий муж державний, як пок. гр. Агенор Голуховський не утерів ся від тої хибної в дуже шкідливій політики національної. Уважляючи Галичину від зєднання зєднаних останків Метерніхвської системи, вїбї вправді не (?) зняв ворожого становища супротив Русинів галицьких, але мiamo того, відучи за приміром давніших лїт, став ся нагнути розвій молодон народності до своїх теоретичних планів і поглядів.“

Тут автор в способі баламутним представляє боротьбу о правопис (проект введення латинського алфавіта і заведення т. зв. „какографії“).

„Хибі своїх попередників“. — Тут автор знов вїбї в правописі, закидаючи Баденському, що він надає урядово-польську печатку правописи фонетичній і в той способі дискредитує ім'єно те, до чого треба було стреміти в інтересі обох народностей. „Урядова печать, каже автор, була водою на млин елементів скрайних, противних угоді. Не диво, що ті елементи починають знов підносити голову і тероризувати давню групу п. Романчука.“

По всьм тій автору таку дає науку Полякам:

„Галицький сфери польські мають на устах готову відповідь в обороні своєї системи: Позитивна робота цивілізаційна в Галичині тільки тоді не буде парализована посторонними аспіраціями, если втворити ся тий місцевого Русина, що не буде сягати окопів по-за границі свого краю. Отже треба поборювати все те, що перешкадає втворенню такого типу.“

Але-ж чи треба поборювати те, що — полішене природному ходові річ тратить всяку радію быти? Чи галицький Русин в основі річ не стремлять до втворення якраз такого місцевого типу племянного? Маркіян Шашкевич, Яків Головацький (в початках своєї літературної діяльності), Іван Вагилевич і загалі перші піоніри відродження галицько-русинського племені виступали якраз в тій висшій засаді. По що-ж було викладати їм ідеал чоловіка „gente Ruthenus, natione Polonus“ і в той способі дискредитувати его остаточно? „Руська Рада“ 1848-ого року уважала за першій свій обов'язок підкреслити національну окремішність мало-рукого племені руського в Галичині. Де отже ті посторонні аспірації, котрі мав поборювати „Руський Собор“? Українська література і засади фонетичної правописи могли віддати неспожиті услуги втворенню окремої галицько-русинської (?) народності. По що-ж було ослабляти їх і дискредитувати через наклади печати урядової?

Розв'язане в стіні руської в Галичині вимагає передовсім зєднання раз з разавсім з дотеперішньої політикою опіки над тий, що нїяк опіки не потребує. Чи Поляки галицькі знають коли сесю неохоту правду? Дай Боже, щоб се наступило як найскорше, аби не стала правдою пословиця: мудрий Поляк пошкоді.“

Свої замітки до сєй будь-що-будь замкнуті статі подамо слїдуючим разом.

До ситуації.

Що-до внутрішнього положення політичного чи парламентарного все це на першому місці стоїть питання, чи завтра відбуде ся засідання ради державної чи нї. Хоч питання се не порішене в досі, то таки на всякий випадок управа чеського клубу і польського кола вїзвала своїх членів, щоб явили ся завтра всі до одного. Радка при тій таке, що гр. Туць такі не схоче розпустити парламенту до дому, не відповівши на інтерпеляцію в справі градецьких подій, бо внаслідок того вїбї в відповіді. А щоб знов цілком певне жадане Нїмцїв дискусії над тою відповіддю не нашло в радї державній більшості, на те й змобілізовано всьх членів правіці.

Але є ще і друга рація, щоб скликати на завтра засідання ради державної так званої сє. Сє в заквочені язикової дебати і вибори язикової комісії. Майже вся програма гр. Туцьа вводить ся до сєй найбільшою метю, так як пр. майже вся програма гр. Баденського зєржала згорі тої мети, щоб перевести угоду з Угорщиною. Отже чи удасть ся гр. Туцьови досягнути мету своєї програми, се п-ки-що не знає. Як тепер доносить, гр. Туць ще підчас останнього засідання ради державної в минулій вївторок навизав переговори з проводниками лївїці, щоб довести до згоди в справі голосована

над загальною язиковою вносин. Але тоді сказано ему, що треба вперед нарадити ся над сєю справою в клубі. А що засідання ради державної зараз того дня перервано, то і клуби лївїці не мали часу нарадити ся над сєю справою, щоб іти. Туцьови дати відповідь. Отже доносить, що аж сьогодні, — а нїшї пишуть, що аж завтра перед самим засіданням ради державної мають походити ся клуби лївїці на нараду над тою справою, по чий дадуть відповідь гр. Туцьови.

Також і парламентарна комісія правіці має зїйти ся завтра перед засіданням ради державної на нараду.

З другої сторони доносить, що онюгди відбула ся рада міністрів під проводом гр. Туцьа, а вчера мала відбутися знов рада міністрів під проводом цїсаря. На онюгдїшній радї мали міністри обговорити і постановити вносини, які кабінет мав би на другий день, значить вчера подати цїсареві до рїшення. Від того рїшення має залежати дальша доля парламенту.

Засідання ексективного комітету вїрно-конституційної більшості, скликане на вчера до Праги, відкинуто для того, що міністер д-р Берірайтер не мів того дня приїхати до Праги, — бо, як об'єдла показало ся, вчера мала відбутися рада міністрів під проводом цїсаря. Засідання се відложено на другу половину сего місяця, коли рада державна буде відрочена.

Arbeiter Ztg. стоїть все при своїм, що гр. Туць до того простує, щоб лише вказати нездатність парламенту до роботи та управляти при помочи 14 того параграфу. Він об'являє управу, що правда, в трудних часах; але і сам не робив нїчого, щоб уздоровити парламент. Вже перед сєєю делегацій заклопо ся на те, що навіть лївїця склонна була довести язикову дебату до кінця і вибрати язикову комісію. Але кабінет не робив нїчого об'єднано, щоб скористати з тої настрою палати. Ані гр. Туць ані міністер Берірайтер ані Кайцль не пустили ані пар в уста, щоб постояти за свою програму, за вибори язикової комісії. Кабінет не робив нїчого лишого над те, що в Австрії від десятиків лїт уходить за найбільшу політичну мудрість, — щоб лише переговорювати по-за кулісами. За те кабінет гр. Туцьа лише псує справу і робить оден блуд за другим. Він знає, бо не мів того не знати, що розважана градецькою ради мїської буде але; але не мав відваги оперти ся бажанню, яке за справою військових кругів вишло з невідвальної сторони. Та і тепер, замість річ алагодити, ладить ся гр. Туць до рїзкої відповіді на інтерпеляцію в справі градецьких подій і хоче силою парламентарної більшості не допустити до дискусії над своєю відповіддю. Або і те: на нарадї провідників клубових в справі вносини п. Мілевського, щоб запровадити вечірній засідання ради державної для першого читання правительствених проєктів, гр. Туць зовсім не явив ся, а здав справу на промисль Божій. Тим показав вїбї, що ему лише о те ходити, щоб перед народами вказати своїми позитивними проєктами добру волю правительств а несправедливу завязість обструкції. Президент міністрів робить так, як коли б провадив процес з парламентом і лише довав о те, щоб той процес виграти; а на се забуває, що Австрія без парламенту перестав бути Австрією. Бо чи в такій раз Австрія має звати ся: корольство і краї, що повинні бути заступлені в радї державній, а не є? Вчера мали почати ся устий переговори обох краєвих депутатів. Австрійська депутация, як доносить, спустила вже з свого намага, щоб якут о'часляти об'єднання населення, а тим самим настало зближене між обома депутациями, так що в надї, що приїде між ними до згоди. Ну, се річ певна, що сак чи так до згоди приїде; тільки се друга певна річ, що то-та згода буде для Австрії некорисна. В сій справі та-ж сама Arb. Ztg. так пише:

Хто бы вже міг і почислити, який то вже є черг разь з'їздити ся обі депутати на наради! Вісти про сі наради вже всі навики приймають рівнодушно, бо всякий знає, що з того нічого не буде. О тмь знало ся вже передь тим, поки всьлякй дуринці в алохний Баденього зробиля раду державну неадатно до роботи. Угодові проекти зь всьлякими уступками Австрія на користь Угорщини а безь установленя квоти, при котрімь австрійське правительство надбало ся зобов'язати уступку вбдз Угорщини на користь Австрія — се спадщина по кабінеті Баденього Вільняського. Щобь перевести угоду зь Угорщиною, заплатав Бадені Чехамь языковими розпорядженнями, допустив ся сотки порушень законів і звичинь парламенту. А ще і тепер, коли-б якийсь чудомь рада державна стала спосібною до роботи, то політичні Вільняськимь угодові проекти стали-б неодолимою перешкодою до розумини і для Австрія яко-такимь можливию до прийнятия угоди. Вільняського проекти пошижують Австрію до становища держави, що данинами оплачує ся, мовь бы у війні поконила. Можна обструкцію судити, якь хто хоче; але коли бы відкликати ся до патріотизму сторонників, то війн мігь бы лише хіба тимь обьявити ся, щобь таку угоду відкинути безь наміслу. І яка-ж тепер може ще бути надія на справедливу угоду? Користи, признав Вільняськимь, має Угорщина в руках, а впрстї заведе собі окремих, самостійний округ митовий, до чого вже поробила всякй приготування. Такь, якь тепер р'ячи стоить, лишає ся австрійськимь краймь лише виборь: або дати собі зняти шкуру, або пристати на митове відокремлення Угорщини. Чи рада державна стане спосібною до роботи чи нї, — все одно, нішого вибору нема. Дятого і ніхто не цікавить ся тепер нарадами квотових депутатів; всякий знає тепер, що вь нашихь постановках угоди трапили три рази, десять разівь тільки, кілько може удати ся выторгувати при установленю квоти.

Перегляд політичний.

Іспансько-американська війна зближає ся мабуть до кінця і то, якь можна було вбдз разь вгадувати, на некористь Іспанії. На Філіппінах флота іспанська давно знищена, а тепер повстали краєвого населення доводять Іспанців просто до розпуки. Доносять навіть, що губернаторь островівь відобравь собі зь розпуки життя. Вже і президенть міністрівь Сафаста не укриває стану р'ячи і под'єго до відомости парламенту, при чьомь зазначає, що хоробрі народи вь аляндях не повинні віддавати ся розпущі. Выважаєсь по тмь бурлива дебата, зь котрой сильно ударено на правительство. Дев'яники іспанський не гамуть ся, а зывають просто, щобь не зважати ані на короля ані на династію, а ратувати лише Іспанію.

Не лише веде ся і на Кубі. Вбдз приїзду адмірала Церверы до пристани св. Якова Американці атаквали его доси три рази. Першій разь ударивь адміраль Шлід дня 31 мая для реконесансу. Потому дня 2 с. м. наперли Американці пристузи, а властиво вьхбдз зь пристани, затопивши одно своє власне велике старе судно. Нарконець дня 6 с. м. майже цілий день бомбардовано зь американських кораблівь прибережій іспанський форты, а тимчасомь о якихь 10 клм. вбдз м'єста св. Якова высаджено на берегь 5.000 американського войска, котре злучило ся зь вбдзломь кубанських повстанців. Іспанський форты мали дуже потерп'їти; оден зь іспанський корабель цілкомь знищений. На американських кораблівь не було майже ніякого ушкодження і ніякої страти вь людях. Коли вже часть американського войска ставула зь гарматами на берегь і получила ся зь повстанцями, ударило на нихь 2.600 іспанського войска, але мусьло уступити; по обохь сторонахь упало при тмь по кільканацять жовіртів. Заразь того самого дня укрьпило ся американське войско на берегахь і було вже готове ставити опіри атакамь неприятели. Пишуть такожь, що вь тмь м'єсцяхь американський корабель заняв якусь малу пристань, а черезь те улегшено вже буде дальше высаджувати войска на берегь. Якь ми вже доносили, була дальша выправа, аложена зь 27.000 войска, вь дорож на Кубу; доси имовірно она вже наспіла і певно выйде на берегь.

Тимчасомь адміраль Церверы сидить зь своїми кораблями замкнений вь пристани і даремно жде помочи тон ескадры, котра передь двома неділями вбдз командою адмірала Камары рушила вь дорогу зь Кадиксу. Тоді міністерь маринарств іспанськимь

парламенті сказавь бузь на інтерпеляцію, що Камара выдвигь на море лише на мисиври і за кілька днівь верне. Вбдзвбдз тоту прийнято за жаргт. Тимчасомь показало ся справд, що опбдла Камара вернувь по яксьмь чась наваздь до Кадиксу і сидить тамь доси. А причина сего така, що корабель ще не всь готовий. Такимь чиномь Церверы не дбже ся помочи, а за кілька днівь Американці готові заняти Гавану і цілий остров. Непотверджені доси в'єсти доносять, що дня 10 с. м. бомбардували Американці зновь форты надь пристанею св. Якова, а рівночасно высаджували на берегь дальше войска.

При такімь стані р'ячи найрозумнішме зробила бы Іспанія, коли бы упросила держави о інтервенцію та погодила ся зь гадкою, хоч і якь прикрою, що далекий колоніи для неї вже страчені. Вісти про намірену інтервенцію вже такі и вирінають. І такь доносять, що оньогдй нмемцій амбасадорь вь Мадридї конферував зь іспанськимь міністромь заграничнихь справ, та толкують се тимь, що мовь то Нмемччина гадає екликати європейській конгрес зь справь іспансько-американської війни.

Зь ювілейнихь обходів у краю.

Зь-пбдз Журавня пишуть намь:

Читаю вь газетахь — вь тільки м'єстахь, вь тільки селахь св'ятакували торжественно день 3 (15) мая, а нїгде не вычитавь я доси, щобь хто до перешкодинь обходівь того св'ята або щобь до розганяли людей, — тожь цікаво і дивно стане, коли Вамь опишу одну малу м'єсцевість — громаду Янкобівць по-в'єста жидачьського, де такі жандармь прийшовь, розганявь людей і ще мавь [якь чувь-сьмь вь Журавні] поробити до-несення до суду за якісь збори пбдз-го-лымь небомь, за збывовиско, відчити і т. д. А було се такє:

По найторжественній відправі вь церкві і по величавімь процесійнальнмь поході до хреста, по відспіванню нмну народного і многолітї царевні — якь що року, а тимь більше сего року, коли до нашого св'ята до-лучений і 50-літній ювілей панованія монарха, читальники зобрали ся на забаву вь свої хаті. Коли старшій читальники вь хаті забавляли ся, то вь stodолї того господаря музика зь села пригравала «Верховинно, св'ятку-ть намь», мимохбть потагала молодіжь до св'язу та гулянки. І почались танці, переплїтані св'язами, якь «Закувала», «Щастє намь Боже», «Мирь вамь братя», «Ще не вмерла України» і нїчї, а кількохь читальниківь переститували деякй уступу зь книжочкь «Провєтї» виданихь і присланихь на той день; оден паровбт набравь охоты вбдз декламувати «І живимь і мертвимь» та і зновь гуляли та св'язали. Старшій тимчасомь зь головою читальнї парохомь Вєс. о Севериномь Борачкомь, запрошений господаремь Іваномь Маликомь, зєвдлї до сибільного об'їду, і туть при бесідкахь про сумну минувшбсть, про рожевй надбї на будучишть живи-миная часть до вечера. Жынки, якь гї Марты услугуючи при об'їдї, тшшились і плакали, коли почувли вбдз свого отця духовного кілько слбв до нихь сказанихь. О парохь зазв'язавь ихь до сибільного праць зь чолов'їками на нашій рускій ниві; учавь ихь, якь мають дїтей выховувати, абы Русь нї одного «хруня» не ховала; якь кожда жінка руска повинна старатись, абы вь хаті рускій по-при образи божї вь св'ятыхь угодинокь виднїли і образи нашихь рускихь патріотівь і мучениківь, а матерь руска, проявивши що динивь молитву дитинї, нехай по молитвї покаже палцемь на образи нашихь патріотівь і зь малку вже вицїпила любовь до свого народу, до своєї землї, до своєї исторії, — тогдї не выростало бы тільки куклою, тільки «хрунїв» середь руского народу.

Нарконець честне селянство хотїло торжество се ув'язчати походомь зь смолосканими одною уличкою на честь цїсаря. Однакь ледви рушивь похід зь музикою на передь, зь св'язками вь середині а громадскою старшиною позаду — вже зь-вбдзсь з'явивь ся жандармь зь вбйткомь і ну-жь смолоскани відбирати, народь розганяти! А коли священикь, идучи такожь позаду зь людьми, вьступивь напередь і просивь дати спокій, тажь то велике св'ято, — нїчо не помогло, а ще і оббрало ся священикови вбдз жандарма: «То ksiądz powolił na zbigowisko! Tego nigdzie niema, co w tych Jajkowicach!» і т. д. Тоді выступавь славний вбдз виборбвць ще зь 1895 року вбйтє Михайло Гамль та і каже: «Сей ксьондз до першій бунтовникь! вбдз него всь бунта вь селі...» На такй словь не выпадало вже нічого иншого, якь розбїти ся спокбїно до дому. І всь розбївши ся зь смуткомь, що конець торжества выпавь такь сумно.

Але немовь на доказь, що честна і невтомима робота Читальнї вже і плодбвць до-чегала ся — вь дев'ять днівь пбдбїшме, 24-ого мая, при виборкахь дорады громадскої скинувши цілу стару раду зь нї вбйткомь, а нямомь увидїло до ради ажь пятацять читальниківь вразь зь о. Севериномь Борачкомь. Правда, противники роблять, а може вже і зробиля протести, але маємо надбю, що новий п. староста жидачьський схоче зєднати вь справу і по справедливості затвердити вибори. А впротбтї поживемо, побачимь. — Стефань Курочекій.

Зь-надь горішнього Буга пишуть намь: Громады Угїшківь і Стронїбабь, новїту волоцького, не остають позаду другихь що-до св'ятакуваня і ув'язчєнєя сего-рбчньхь ювілейн. І такь вь день 3 (15) мая по торжественнмь богослужєню і патріотичнмь промовь посвятивь пам' о. парохь і декань новий хресть памятковий вь Угїшківь — і того дня по Вечірнї кам'яний хресть вь Стронїбабахь. — Вь тиждень потбмь вбдбу-ли ся вь Стронїбабахь загальні збори Читальнї, на котрыхь вибрано до вбдбу: головою о. Витпояка, зго заступникомь А. Яворського, а вбдзломь: Федька Сгадника, Онуфр Постолюка, Михалка Іванцева, Мелетка Іванцева і Андруха Госьошина. — Вь понедїлокь Зеленихь св'ятє розпочала ся зновь вь Угїшківь мисія духовна і скбична зь третого дня. Вбдбулась она дуже величаво при гднвїй множестві народу. Провбдв-дали самі оо. кондеканальні знаменити, а співавь чудово хорь м'єсцевий пбдз упра-вою А. Яворського. — Очевидєц.

НОВИНКИ.

— Русини! Пам'ятайте на Руску Бурсу вь Новбмь-Санчи!

— Вьдбать політ. товариства Селяньска Рада вь Бережанахь скликує на день 20 н. ст. червня с. р. народне повбтєвє в'єче ювілейне пбдз-го-лымь небомь зь реалности д-ра Чайковського вь Бережанахь. Порядокь в'єча такї: 1) 10-годинь богослужєня вь церкві городськй зь пропов'їдїю. По богослужєню відкритє в'єче предсїдателємь і виборь президи. Вбдбать: 1) реферать о анесеню панцини і 2) реферать о організації Русинбв. — Вбдз вбдбу Селяньска Рада. [Просимо Р. Т. у-частниківь зняти зь собою парасоль, бо вь разь непогоди не маємо лїкалю, де бмь в'єче могло вбдбути ся.]

— Дня 20 н. ст. червня с. р. вбдбує ся в'єче вь Ббблмь камени. По богослужєню вь м'єсцевій церкві, зачнуть ся о годнвї 12-бй наради в'єча зь рефератами: 1) О ухрїстїан-ноє єуєспільности. 2) О виборкахь до радь громадскихь. 3) О рускбмь язичі. 4) Внесєня. За Вьдблз Руской Рады вь Золочеві Рожанковскій предсїдатель, Малий секретарь.

— Борьба о рускій язичь на Руси. Нині потугомо ухвалы дальшихь деканатбв зь справь рускомь перенесїи зь властями. І такь пишуть намь:

Священники затвариньского деканата [вь повбтї зьсєбмь] на соборчику дня 24 мая вь Іотюніскахь ухвалили: почашши вбдз дня 15 н. ст. червня не приймаати польського письма вбдз всякихь властей — і поступати вь тмь дблї поєля ухваль нмнихь деканатбв.

Рівно-жь духовенство любавцького деканата, збране на соборчику, ухвалило дня 10 с. м.: почашши вбдз дня 1 н. ст. серпня с. р. не приймаати вбдз властей і урядбв з'язичь письмь, котрі не будуть писані рускою мовою і рускою азбукою, і всь польскй письма пересылати на руки Ви. о. декана для пересилки до консисторії. Заразомь упрощено о. декана повбдомити о сїй ухвалі всь уряди — якь державній такь і автономічній.

— Зь Городенки пишуть намь: Дня 19 н. ст. червня [зь неділю] вбдбує ся вь Городенці на «Курцербвць» вь stodїтнї рбчинцю відродження руской літератури концерт, зь котрого частий дохідь призначено на ОО. Службнїць вь Городенці. По концерт вбдбує ся комерсь вь касині м'їщанськбмь. Запросини на концерт розослають ся.

— Стань здоров'я є. є. Кардинала Сембратовича все дуже грбаний. Якь ми оньогдй доносили, недужїй понадавь зь доміотрєваторїї сон; теперь поновили ся сильні болї вь жолудку, тожь лїкарь, за-для зменшеня болївь вєтрикують морфїну.

— Намбстникь гр. Пінїньскій вразь зь віцепрезидентомь Божьянськимь відбїдавь вь минувшу суботу 11 н. ст. червня руску гімназію у Львові. Бувь на науді нмемцого язича вь VII. клась у директора Карчевича, на науді польського язича вь VIII. кл. у проф. Конарского і руского язича вь VI клась проф. Кокорудза. Потбмь оглядали кабінеть фізикальний і природничо-историчний. О пом'їщеню гімназії (вь Народнбмь Домі) зрбивь увагу, що вь сєлахь нема вентіляції і що ученики не мають м'єсця до преходу вь чась павз.

— Комісія центрального польского комітету виборчого для вєходнїи Галичини. збравши ся вь суботу на засіданє і прийнявши до вбд-домости сиравозданє зь з'язду представителбв повбтєвньхь комітетбв зь дня 6 с. м., ухвалили: «сїмь разомь» не ставити ніякого кандидатури на V-ту курію сєансого округу виборчого, бо нїхто зь «арархї єуєспільноє» не хоче прийняти кандидатури. Мало-помалу панове шляхтичї мусять попрацати ся зь мандатами зь курії V-он і сьльскоє, особливє вь захбдній Галичині. На м'єсцє Гоминьши не ставили своєи кандидатури противь ко. Стояловського, а теперь на м'єсцє Висоцького зновь не ставлять, бо нїякій шляхтич не хоче выкинути тисячї зь болато. Ще на вєході Галичини, вь будацїбмь і чорткбмь, могли цаганьствами перевести «свого». А чей-же і то урє ся...

— Намбстникь гр. Пінїньскій — якь доносили зь Львова до Wiener Allg. Zeitung — выдавь до всьхь старостбв у Галичині окружникь, вь котрбмь робить вїласти одьїчальни-ми за нї на будучє розурух противь жидбв. О всякбй сподбваній пропаганді противь жидбвскій мають староства сєйчась повбд-домлати намбстництву і краєву команду жандармерії за-для скрїпленя дотичноєи ста-ції жандармєскої.

— Зь руского народного театру. Репертуарь рукого народного театру на сєй тиж-денє змїненый о стблько, що вь второкь 14-ого червня відбграв ся на д'хбдь молод-шихь артистбв руской сєднї «Верховинцї», драма Коржєвского, зь четвєрть 16-ого по-равь другій «Запорожєць за Дунаємь» і «Вє-черинцї» на дохідь руской Бурсы св. О. На-коля вь Перемьшлї, вь суботу 18-ого «Давно-ны зь Коринїя» а вь неділю дня 19-ого «Два гєтїмани». — Маємо надбю, що заповбдженя цілї представлєнє на сєй тижденє якь і зна-менитий ансамбль рускомь трупн театральномь заохотить публіку, особливо з м'єсцеву, чи-слєнно зявиться на представлєннхь.

— Фундація релігїйна. Пань Марія Анто-нина Захарєєвичєва, вдова по офіціалї ди-рекції скарбу у Львові, жертвувала оди-нємь заставний лїстє Краєвого банку на 100 зр. на церквь Преображенєську у Львові при «Народнбмь Домі», щобь кожного року при тбй церкві вбдбравлено богослужєня за по-кбїнлого єя мужа.

— Посвяченє нового крыла будинку судо-вого у Львові при ул. Батоїи вбдбуло ся тамтого тиждня. Чинувь посвяченє довершиль Бернардавь ко. С. Немчицькій. О рускбмь свя-щеннику «zaropiano» вь торжестві зняли участь: президенть д-р Тхуржницькій, віце-президенть д-р Дилевскій, управитель будовь Шкворнь і всь урядники бюра привілейно-ного пбдз проведомь радника п. Місінського.

— Вьббрь ректора львівського університету на рбкь 1898/9 вбдбує ся сєв суботи 18-ого н. ст. червня.

— Зь Войнилова [повбту калуєского] пишуть намь: У насє у Войнилові вбдбує ся вибо-ри до ради громадскої дня 27 н. ст. мая с. р. і выпали користно для м'їщаньства і по-справедливості для всьхь верств і народно-стїй. Вьбравь 18 м'їщань [16 Русинбв і 2 Полякбв] 4 зь інтелїгенції і 2 жидбв. Пропінатори зь своїми побдручиниками внесли протєст, але у насє у Войнилові не може ніхкомь оббїтись безь протєстбв. Читателі «Діла» коже пригадають собі, кілько то було протєстбв і виборбв передь кількома ро-ками, а вбдбачи выкр'єсно лїсты виборчї та і протєст — і зновь вибори! А наслідки того були такі, що вибраного тою радою на-чальника засудили суду на два м'єсцї язичиць, заступникь начальника арєстнувавь, потому асєсорь арєстнувавь, настало цілкомь-ниє безголоса, у ради не було почути подбв-и за громадське добро. Церквь у Войнилові єсть ажь три, але народь не має де збратись, бо то маленькій церквць, людє ажь ду-шавь ся, та і старі, хилать ся до упадку; а однакь будова відновлєного населєню дому Божого якось нікому не вь голові. Канцеля-рія громадска м'єстить ся вь приватнбмь до-мї [а впередь черезь кілька лїтє м'єстїла ся вь шинку], хоть передь десяти роками аложено на буд вь канцелярії громадскої дорожю бюджету 300 зр., то теперь що року на вынаємь канцелярії мусить ся платити по 50 зр. [а що стало ся зь тими 300 зр.?). Дальше відступлено приватнмь предпрїємчє-ви [за «полєсєно», якє давь деякимь радникмь] будову р'єннцї і вбдбано єму на кількана-цять лїтє дохідь зь неї зь шкодою грмади. На телеграфь збрано дорожю бюджету 50 зр., але не выдано; де они, не знаємо. На школу зложила громада одного року по 80 кр. а дру-гого по 40 кр. вбдз 1 гульдєна, а наш дїти думавь ся по тбньхь зауложеньхь жидбвскихь лїкарняхь, за котрі мусимо що року содоно платити. Вже хоть-бмь лишє наведєти туть факты олоунали всьхь честнихь людєв безь рбннцїй народности і в'єри злучити ся вь одну партію, щобь положити вже разь коєцє тому неладови. І дїєвсно та партія побїдила, бо противники не мали навіть вбдбачи голосу-вати і усєнузили вбдз голосованя безь жад-нон причинь, а потому зробиля протєст, в'є-в'євши факты, котрі навишєне лишили, щобь мігь бути протєст абы лїпше вь мутнбхь водь рыбу ловити. Але ми надбємо ся, що нашї властї не увєзглядять того протєсту і по-ложать коєцє комедіямь виборчимь та без-головою вь зараді громади.

— Старинний иконостає, походячїй зь року 1630, фундація Гербуртбв, артистичнон р'єз-барєскои роботи, можна оглядати вь парохї-яльній церкві вь Наварї коло Львова. Сирва-дававь єго вь 1872 роцї зь Василіянського монастиря зь Добромудра Вл. о. Іларіонь Па-човскій, того часу парохь Наварї, до нової церкви, котру своїми заходами і неутом-нимь трудомь вымурувавь зь добровбльнхь жертв майже зь цілого св'ята, безь конку-ренції. Консерваторь высланий Вьдблмь краєвимь узнавь, що иконостає сєй має велику вартбсть, і то яко дбл шукки і має пам'ятини старинности — і Вьдблз краєвий давь заомогу на устанєнє єго вь церкві і на відзодочєнє хорошихь царєкихь в'єрт. Зв'їдїти єго легко для подорожувачь до Львова, бо церквь віддалєна вбдз стацін Галича-Наварї [шляхь Стрийскій] лишє о 3 кі-лометры а на шляху Стрийськбмь иде чотири поїзди на добу вь напрямі до Львова і чо-тири зб Львова. — Мбжь найнозбїшшии го-стїни булї Р. Т.: о. митрать Фациєвичь нзь Станиславова, п. Захарєвичь профєсорь полі-техніки львівської і артист п. Макаренвичь зб Львова. — Особливу увагу зєвертають на себе прехорошї фризь около образбв і по-ббдз гинєс, цілкомь ажуровй, і прєбогатї р'єзбь оздоблєний боки иконостаєу. Та що зь того, коли парохїя Наварї, к трон власно-стїю теперь єсть сєй иконостає такомь варт-ості артистичнон і архєологічнон, єсть такь-бїдна, що не тільки о позолочєню єго і ду-мати не може, але коли теперь, змушена ко-нєчностїю, розпочала покрывати бляхою цер-квє, не має чимь навіть тон роботи докба-чити. Слї бы зняшбвть ся хтось зь Ви. Ро-димцьв, щб хотїв бы прийти зь помічю

для бдливий братів [гості руських і збираних поміж лат. обрядом], хотіли ради яко неогаса, щоб на таку цвину рибі через дах не капало, зволити ласкаво свою ленту переслати на руки підписаного. Найменш, кривцарові жертви, а ще краще в марках почтових, прийме ся з великою вдячністю, бо до добробуту браку лиш несповна сотка!

— **Бр. Іван Стрибильський** парох Наварин. — **Уваженіс.** У Львові уважено онотди Іос. Шпиевського, агітатора соціалістично-демократичної партії, званого проводника рубачів лівських. Уважено его під закидом обиди цесаря, релігії і обманства, сповненого на школу своїх товаришів. Добороча ся!

— **Убийство при забавці.** Вчора підчас веселого забави на Погуляніц у Львові стріляно з „ольберта“ до ціли. Деякий хлопчина Кароль Новий, син музиканта, підсунув ся неосторожно під ціль — рівночасно з стрільбою родив ся тихий крик і хлопчина окровавлений упав на землю. Шрот утратив в мозку. Несчастного відвезено до шпиталю, але стан его безнадійний.

— **Польський граф Адам Потулицкий**, прадед капітулу в Оломуці, понав був — як доносить відносимий двоєначник — під судовою слідство за провинено кривду. Довго его виносити високу суму, а втрапив в більшої часті „польскі жиди“. Однак до внесення прокураторією обжалованя не прийде, бо в наслідок цесарського припору ченя слідство вже занехано.

— **Мицкевич — Христос.** Зв Тарнова пишуть до Ruchu katolicko-го [ч. 131]: „Вс еуботу 6-ого с. м. урядили перебудувати тут академію нечерок в честь Мицкевича. Не оповинав бы я о той проєкції, котра не принесла нам нічого надзвичайного, як бы не сумні й факт, що один з учасників п. Б. С., славлячи Мицкевича, виразив ся в способі не тільки недоречний, але просто обиджливий чувств християнській; порівняв воя Адама Мицкевича, як „пророка нашого“ [Польськ] з Христом, як „пророком жидів“! Очевидно годі шукати великої мудрости в красномовних зворотах студента, але п. С. скопичив гімназію і учив ся також релігії і завчасе ся воя дотепер до римо-католицкого віри, отже повинен знати, яка в рбання міжю постомі а нашим Спасителем. Слова ті викликали обуреня між присутніми“ і т. д.

— **Въ высшій красвой школѣ рблничѣй въ Дублянѣхъ** буде опорожненъ на 1898/9 рбкѣ шѣсть фондусевыхъ, цѣлкомъ вблннхъ мѣсцѣ. Тѣ мѣсця надає видѣль красной австрійскіймъ подданымъ, неважнимъ ученикамъ, пильнымъ, що добре ведуть ся. Першенство мають тѣ, що зложили нещатъ арблості въ гімназію або въ реальній школѣ. Поданя грѣба вносити до 15 ого липня с. р. до дирекції красной высшон школы рблничѣй въ Дублянѣхъ, зъ долученіемъ метрики хрещена, свѣдоцтва арблості, убожества и свѣдоцтва моральности, выставленого мѣсцевною властію за часъ вбдѣ опущена школы.

— **Щепанинъ на посадѣ учительской.** Славный вынаблннкъ Щепанинъ — якъ своего часу мы доносили — мавъ вбделужити трилѣтню службу вбйскову, утративши право до польгъ признаныхъ учителямъ народнымъ, що до службы вбйсковою. Але очевидно, трилѣтня служба вбйсковою не доводило була Щепанинову, а в рѣшающій сферѣ умали за невбдовбднѣ, щобъ такий гениальный челоувѣкъ подававъ ся муштрѣ. И на ее вынаблденю способѣ, щобъ и вбнѣкъ бувъ сыгнъ и коза цѣла. Компетентній сферѣ рѣшила: нехай Щепанинъ далѣе буде учителемъ, нехай що два мѣсцѣ одинъ равнокъ вбдбыва науку зъ дѣтьми въ школѣ, а тогдѣ у вбйску буде ся его трактувати якъ учителя. И ось недавно „панъ профессоръ“ Щепанинъ привбвъ повбзкомъ въ Кракова до Кроводры до школы зъ тѣсточками, цукорками и вишнимъ бакаліямъ. Въ Кроводры принято его зъ одушевленіемъ, на стрѣчу ему вышлнли представитель рады громадской и шкблннн дѣятеля. Щепанинъ явивъ ся въ класѣ, выкладавъ дѣтямъ о електротехнічѣ, опбсла роздавъ ласочѣ мѣжъ дѣтей и вбдѣхавъ на першу двомѣсечну вбдпущку.

— **Зъ исторій банкротствъ жидовскихъ.** По недавнѣмъ краху купця Горонца въ Краковѣ [исчисла 300.000 зр.] збанкротовала фирма Арнольда Ротнера в Самуила Нитганзера [исчисла до 50.000 зр.] Оба банкроты заадагдѣ утѣкли до Бермннгемъ [Birmingham] въ Англію, а оставши въ Краковѣ жннка одно о зъ нихъ ще далѣе накусувала грбшъ а вбдѣкъ и собѣ выѣхала до Авліи. Отже опбсла при поліціи релігій знайдено ласѣ вбдѣ утѣкѣ въ Англію, до оми пишуть, що тамъ имъ безпечно, добре вѣдѣть, а кончнѣ ся ласѣ циничнѣмъ запнганемъ: „ѣмъ не лучше побачити кусекъ свѣта, вѣжъ въ краю сидѣти въ крнмнѣль?“

— **Новый регулямінъ для цикалѣтовъ** выдала дирекція поліціи у Львовѣ. На будуче цикалѣсты вже не будутъ обовязані мати числа ровербѣ та легітимаціи и т. н., але за те не вблжно буде имъ вѣдати хбдннками та провадити ровербѣ по хбдннкахъ, переѣздити рлдами попереку улицы, а только оденъ за другимъ, анъ вѣзѣда и въ тоны зббранихъ особъ на публнчнхъ мѣсцѣхъ. О томъ регулямінѣ мавъ бы выдѣти маістрѣтѣ свою гадку.

— **За святу землену.** Въ Даалѣ коло Колошара [Klausenburg] въ Семгородѣ дня 8 с. м. прийшло мѣжъ румынскими селянами и жандармами до грованон стнчнн о святу землену, именно о пасовиско. Селане, пбддержуючи выгнати свою худобу. Дѣднѣ пбкликанъ жандармѣ, а коли селане на вѣдѣване не хотѣли збгнати худобу зъ двбрекого пасовиска и поставились до жандармѣ, жандармы дали зъ карабннѣмъ вблнн салѣвъ и

три особы положили трупомъ а десѣть тяжело ранены [мѣжъ тнми вббѣта, присяжного и старшого брата церковного]. Вразъ зъ грѣма селянами побили и три штуки худобы, траеленн кулями.

— **Не клени!** Въ Слоббдѣ джурнѣвскбй коло Бучача убивѣ грбшъ селянина при плузѣ, а конѣ и погоничѣ вышлн цѣло. Гоеподарѣ — якъ кажуть — заклѣвъ зъ ранку погоничевн, що привезе его трупомъ домбѣ, а стало ся протнвно. Грбшъ поразивъ его въ голову, сплнзѣ капелюхъ и часть волоса на голови. Сеса пригода выклнкала у забббннхъ селянъ зворушеня.

— **Самоубийство зъ нужды.** Въ Сокаловѣ коло Подгаецъ повѣснѣ ся онотды 34-лѣтній зарббннкъ Грышко Дзюрбанъ. Налѣжаѣ вбнѣ до тверезыхъ и роббтнхъ людей, а причиною самоубийства бувъ недостатокъ средствъ до жнтя зъ жннкою и дѣтьми. Сумно!

— **Фанатизмъ релігійный.** До одного монастыря пбдѣ Уралскомъ въ Россіи привбвъ селяннѣ Буяновъ шукати въ молитвахъ вѣчного спасеня. Однакъ жнтя въ монастыри выдало ся ему замало тяжкимъ, тому постановнѣ закопати ся жннцемъ въ землю и такъ спокнутувати свбй вѣкъ. Привбравъ собѣ до помочи своего знакомого Горбаджева и въ онднѣй черѣвѣ закопавъ ся въ землю такъ глубоко, що лишъ руки выстанали на верхъ. По ятѣмъ часѣ Горбаджевъ прнйшовъ вбдѣдѣти своего товарища-аскета, та найшовъ его вже нежнвымъ. Горбаджева поставлено передъ судѣмъ и засуджено на 4 роки тяжкнхъ роббѣ въ калѣннхъ сибирскнхъ.

— **Розумна заборона.** Россійскій міністеръ просвѣты выдѣвъ розпоряджене, забороняюще всѣмъ ученикамъ вышнхъ шкблъ женскихъ и заведенъ науковыхъ, консерваторій и шкблъ малорискнхъ въ цѣлѣй Россіи уживати шпурблѣ [шорстѣвъ]. Заборона опѣрта на нагладѣхъ гігіеннчнхъ. Россія выперѣдала въ томъ дѣлѣ прочѣ цивнзованнымъ державамъ Европы.

— **Жидовскій промыселъ.** Онотды вечеромъ въ мѣстѣ Лодѣ въ Россіи зловлено на горячѣмъ учнкѣ подпалу жидѣ Файвля Левнзона кнтрнй за намовою и запаломъ старавъ ся подпалити одну фабрику трикотѣвъ, власнбствѣ одного жидѣ фабриканта. Фабрика була обвѣчена на 160.000 рублнѣвъ, а вартѣ леднѣи половнну того. Фабрикантъ-жидѣ хотѣвъ въ сей способѣ зрбнтн „gut Geschäft“, вырбннати свои „фнансовы люкы“ та ще якусь часть изъ опбдѣванон преміи сховати на „элѣи часн“. Спеціалста Файвля Левнзона справднвѣ вбнѣ умисно ажъ зъ Варшавы до урядженя „фаверверку“, а самъ прнготовнвъ свбз „alibi“ на часъ дожиданн катастрофы. Але и силъ не перѣчслнвъ ся на тѣ „сѣдѣлѣ“, бо чуѣне око Россійской поліціи вбдѣ довшого часу слѣднло заадагдѣмъ фабриканта. Вечеромъ, коли роббтнники опустнли фабрику, Файвель прнступнвъ до „операцин“: пооблнвавъ настою зннрады и материалы, порозкладавъ мѣхурѣ въ безвѣзномъ и запаливъ свѣчку въ шаперѣмъ пуделку, котре при догарянн свѣчки мусѣло выклнкати огонь въ цѣлѣй фабрицѣ. Але якъ разъ въ рѣшучій хвнли выскочили два агенты поліціи схованн въ машинахъ, и зловнли „спеціалста“ за руки. Файвель на видѣ такъ неспбдѣваныхъ гостей уважавъ за найвбдовбднѣйше вынвнті цѣлнй „секретъ“ своихъ мнсіи и выдѣвъ самого фабриканта яко ініціатора тои часто жидовскон штуки. И ото неважнѣно, коли фабрикантъ повннй веселыхъ гадокъ на „лучшу будучнбѣ“ выхбднѣ зъ богато одѣтою своею любкою зъ синяго, де бувъ на шлюбѣ, поліція прнарештувала его и замѣсть на весѣлнну гулянку завѣзла его до — крнмнѣлу... Такожъ „gut Geschäft“.

— **100.000 коронъ и 4 разы 25.000 коронъ** — то годовый выигрышъ лотеріи великой Ювілейной выставки, котрѣ выплатитъ ся готбвною лнше въ 20% вбднбнвнн. Звертаемо уя гу нашихъ поважаемыхъ читателѣвъ, що 1-ше тнжене вбдбде ся дня 25 червня 1898 невбднчнчно.

— **Арббнй вѣсти.** Дня 1 н. ст. липня вбдбде ся у Львовѣ другій вѣздѣ товариства ловецѣго зъ цѣлою Галичнны. — Зъ влннцѣ карн и въ Краковѣ утѣкли въ середу три небапечнй злодѣи; четвертого зловлено. — Въ Парижѣ прнготовляѣтъ уже теперь палату гр. Потоцкнхъ на умѣщене князѣвъ и корольвѣвъ, азалѣкъ науочнхъ, котрѣ прнблудутъ на выставу париску въ 1900 роцѣ. — Краковѣ, пбсла послѣднѣго обнчеленя, мавъ 83.607 мешканцѣвъ, а мѣжъ тнми 21.441 жидѣвъ; Львовѣ мавъ ихъ очевидно болѣе! — Въ Олешн коло Барнша (нов. бучацкого) агрблѣ онотды 35 селянскихъ загородѣ, а лашъ оденъ зъ погорѣлѣвъ бувъ обезпеченнй. — Страшна буря лютала ся онотды въ губерніи мннскбй, прнчѣмъ завалила вблнн домбѣвъ, а девѣтъ особѣ погнблѣ. — Въ наслѣдокъ зудару пѣзду особового зъ другою машиною недалеко стаци Амвросіевн коло Харкова шѣсть особѣ тяжело поранено и шѣсть воздѣвъ розторошено; нхѣ не агннуѣвъ. — Онотды вечеромъ капітанъ красной обороны Квятковскій у Львовѣ нагдѣ збожѣволѣвъ. Безъ шапки и шаблѣ блукавъ по улицѣ Галицкбй, а товѣа улнчннкѣвъ гоннла за ннмъ. Двомъ оѣспнрамъ удало ся спровадити нещастного до одного рѣстарацин, а вбдѣ вбдѣзено его до шпиталѣ вбйскового. Другого дня раненѣго утѣкъ бувъ зб шпиталѣ, та службѣ шпнтальнѣй повѣло ся его скоро зловнті. — У Львовѣ померъ въ 64 роцѣ жнтя оденъ зъ найповажѣйшнхъ кундѣвъ львбвскихъ Юлій Райскъ; сынъ его вѣтъ на двѣ, профѣсоромъ Краковскаго університету а дочка за прнмаремъ окулістомъ д-ромъ Махѣнѣмъ. — Въ Житомирѣ померъ въ 75 роцѣ жнтя кс. Кн. вѣль Любвнцкнй, лат. епископъ лудкожатомирскон діецезн въ Россіи. — У Львовѣ померъ онотды въ 21 роцѣ жнтя Мнх. Знвѣда, товаришъ штуки друкарскон въ печатн Станропнйскон институту.

Посмертний — 子 — оповѣстия.

А-рѣ Філаретъ Сембратовичъ ц. к. радннѣ суду кравого въ Бережанѣхъ, шо довбѣи и тяжкбй недугѣ упоковѣвъ ся дня 10 с. м. въ 53 роцѣ жнтя. Похоронѣ вбдбувъ ся вчѣра [въ недѣлю] на бережанскѣ кладовнщѣ. В. а. п.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

На будову руской церкви въ Новбѣмъ-Санчн зложнлн далѣе Р. Т.: на рука о. Іоана Флншового капелѣя вбйскового въ Краковѣ Н. Н. въ Кракова 10 зр.; Володимаръ Зубрнцкій емернт. адѣюнтъ судовой у Львовѣ 1 зр.; С. Левнцкій въ Нисскѣ 2 зр.; о. В. Юанчннскій парохъ зъ Острова 2 зр.; о. Іосифъ Курмановнчъ парохъ въ Новосѣлкѣхъ 2 зр.; о. Софр. Полннскій парохъ зъ Тылица вбдѣ себе и вбдѣ своихъ парохіанъ 8 зр. 50 кр.; М. Поповнчъ зъ Павлова 1 зр. и о. Діоннсій Мохннцкій парохъ зъ Мохннчн нижной 1 зр. 60 кр., котре то квоту зббравъ на своѣмъ весѣлю селяннѣвъ зъ Мохннчн Стефанъ Хрущѣ.

Выдѣль Товариства „Руска Бурса“ въ Новбѣмъ-Санчн почувѣсь до милого обовязку зложнті всѣмъ Добродѣямъ и Товариствамъ щиро-рускѣ подѣлку за нхъ жертвы и прн сѣбъ нагодѣ зертѣа ся до всѣхъ нашбй молодежи прнклонныхъ людей зъ покрбнѣю просѣбою, щобъ и на далѣе не вбдѣказали ся вбдѣ опѣнн для нашон институту. — За Выдѣль П. Лѣтннскій прѣдѣдѣтель, В. Яворскій скарбннкъ.

Для Товариства св. Ан. Петра (будовн и обнновъ церквей) прнслала: Церковь въ Высоцку дек. брѣдского 3 зр., церковь парох. въ Стрыю 3 зр., церковь въ Лнцбѣмъ дек. золотѣвского 2 зр. и Всѣ о. Мат. Барнннчъ изъ Снблѣного 1 зр., разомъ 9 зр. — Мрицѣ.

Послѣдній вѣсти.

Въ Яселѣскбй повѣтѣ вчѣра выбухлн намово розрухн антсѣмнтскій въ Колачннцѣхъ и въ сѣлахъ вбдѣ Колачѣвъ по Ясло. Товѣа руыннють жидѣвскѣ дома и шннки. Въ Улашовнцѣхъ мѣли подпалити рѣзнерію. Зъ Рншѣва прнблудѣ компанія вбдѣска.

Намѣстннкъ гр. Пнннвскій буде завтра въ Станиславѣвъ люстровати старство, зъ вбдѣмъ выдѣ до Коломыѣ а вбдѣтакъ на вбдкрыты старства въ Печѣвжннѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 13 червня. Загално говорено, що завтра вбдбде ся засѣдане палаты послѣвъ. Гр. Тушъ мавъ завтра вбднѣвѣсти на интерпеліцію въ справѣ розвазаня рады мѣста Градца и именования Глннѣсѣахъ. Щобъ перешкоднати отворенню дискусіи надѣ вбднѣвѣднѣю гр. Туша, клбѣмъ правнцѣ вбзвали своихъ членѣвъ, щобъ всѣ лнвлн ся въ палатѣ. Завтрѣшне засѣдане мало бутн и остатне сенсеіи. Далѣе раднті не було бы и рачнн, бо нема надѣ въ выбѣръ языковон комісіи. Тнмчасѣмъ нннѣ показало ся нннѣ: раду державнѣуже нннѣ вбдрѣчено. — Коли зновъ збере ся палата послѣвъ, не знати; може у вересн, ели дбѣде до пороумнѣя

Помукуе ся Русннкн интелігентномъ въ середнѣмъ вѣцѣ до провадження малого свѣщеннчѣго господарства. — Зголошуватнхъ лнстовно: poste restante Львовѣ пбдѣ У. А. 10.

Реальность

на продажѣ — и рѣ 27 при ул. Тѣацкбй въ Замаретнновѣ: 2300 снжнѣвъ [дѣмъ и будынкн] на парцѣлѣ або въ цѣлости. Вхбдѣ вбдѣ ул. Корытѣон — Влнзна вѣтъ у п. Андре Грѣбовнча н-рѣ 167, Замаретннѣвъ, улнцѣ Шенбѣа.

Словарь вѣмедко-рускій

Ом. Партичкогѣ
продѣе товариство „ПРОСВѣТА“
по 1 зр. замѣтъ 3 зр.

МУЖЕСКУ

Везнлнѣность
высклнкну зжѣно стрѣмннми наслѣдками тайннхъ грѣхѣвъ молодостн и развбсѣтъ, усуне напѣвно и на довго одѣнока, розшпрѣна въ многнхъ выданнхъ иллюстрована кннѣа
Самоохорона д-ра Ретана
Россійскѣ выданѣ: 1 зр.
Польскѣ выданѣ: 1 зр.
Нѣмѣцкѣ выданѣ: 2 зр.
Тнсячѣ людей нахлнлн въ нѣй поясненя своихъ недугѣвъ и направили свои мужескнй смѣкъ прн помощи вѣланного въ кннжнцѣ способу лѣченя. По одержанну франко налѣжнѣности, высылѣе сл. франко кннѣа въ кувертѣ магннлнѣмъ выданнѣвъ Р. Ф. Бнрѣвъ въ Лппску. (R. F. Bierig's Verlagbuchhandlung in Leipzig.)

въ справѣ квоты. Кажуть, що за часѣ феріи правнтельство зновъ зачне переговоры зб сторонннцтвами.

Въ субѣту раднли обѣ комісіи квотовѣй. Австрійскѣ депутатія квотѣа ухвалнла запропонуванн угорекбѣ депутатіи 39-ѣ яко квоту прнпадающу на Угорщнну. Угорскѣа депутатія квотѣа почала надѣ тнмъ раднті, але нарядѣ ще не покбнчнла.

Бѣрно 13 червня. На вчѣрашнѣ торжѣство зъ чѣстѣ Палѣяскогѣ прнблудѣ сюда бурмнстръ Прагн д-ръ Подлнннй. Нѣмѣцѣ обнклали его янцями, а на улицѣ Фердннанда устанвлн зъ попереку дороги вбдѣ бочковнмъ, абы Подлнннй не мбѣгъ тудѣ переѣхати. Очевндно почала ся мѣжъ Нѣмцями и Чѣхамн бѣйка, прн чѣмъ богато особѣ поранѣно а о-коло сто арештовано. Подлнннй вернуѣвъ ся до Прагн. Вечеромъ вбдблудѣ ся нѣмѣ демонстраціи и зновъ ранѣно 8 особѣвъ.

Пекннѣ 13 червня. Богднханъ декретомъ запаряднвъ утворнті въ Пекннѣ університѣтъ на способѣ европейскій.

Цѣна зббжа и другихъ продуктѣвъ.

13 н. ст. червня 1897.
Львовѣ: Пшеница 11-50 до 12-—, жнто 8-75 до 9-—, ячмѣнь броварннй 7-50 до 8-—, ячмѣнь пашннстнй — до —, овѣсъ 8-50 до 9-—, рѣпѣакъ — до —, горохъ 8-50 до 9-—, ннѣа 7-— до 7-50, нашеня лннне — до —, нашеня конопне — до —, бббѣ — до —, бббнѣ 7-50 до 8-—, грѣчка 9-75 до 10-—, конюшннѣа червѣна — до —, конюшннѣа бѣла — до —, конюшннѣа шведскѣа — до —, тнмотка — до —, аннжѣ — до —, кукурудѣа старѣ 5-60 до 5-80, кукурудѣа нова — до —, хмѣль 60-— до 65-—, за 56 нѣбло у Львовѣ, оконнѣа за 10.000 лнтрѣвъ 16-— до 16-50 зр.

На дѣслане.

ОБОРОНЕЦЪ ВЪ СПРАВАХЪ КАРНЫХЪ
Д-ръ Евгеній Рейтеръ
отворнвъ канцѣларію адвокатску у Львовѣ, при ул. Шопѣна ч. 6. 225 з-б

А. Филовичъ
артистъ-маларѣ
у Львовѣ, ул. Подлѣвского ч. 10.
214 3-10

Знѣна льокалю.
Найдѣновнй окѣадъ товарѣвъ оптнчнхъ и механнчнхъ
ВЕНЕДИКТА КОПЕРНИЦКОГО
пбдѣ „КОПЕРНИКОМЪ“
перенесеннй до нового льокалю
при пл. Галнцкбй ч. 1.
У ЛЬВОВѣ.

По цѣнахъ найдѣновнхъ въ вѣдѣннѣмъ выбѣрѣ окуларѣ, цнѣрѣты, зборнѣты, баромѣтры, термомѣтры. — Напрѣаы найкорѣе и найдѣновнѣе. — Угтрѣснл электрнчнхъ дѣвнѣкѣвъ. — Замовленя зъ прннціпн вбдворнто. 4186
Адресъ: Онтнжъ Коперннцкій Львовѣ, плѣна Галнцкѣа ч. 1.

Робѣтня
столярско-меблѣва
Ивана Карабина
поручае ся
Р. Т. Публнцѣ
Львовѣ, Хоружннѣа 7.
189 7-10

Семинарист
IV року шукае лекціи на провинціи. Адресъ: Н. П. К., Шкарпова ч. 5. у п. Кочановнч. 233 8-3
23/10 1897. Кнпр. Дурбѣа, парохъ Лѣднчннѣа и много ннннхъ особѣвъ зъ рѣвннхъ кругѣвъ.
УЧИТЕЛЬКА укваліфікована а кнлѣкалнѣтно практичною помукѣу лекціи на часъ ваканціи. Poste restante М. М. Глѣѣѣе.
2 4 3-3

Каждый десятый лотъ выигралъ.
Ювілейна лотерія выставки штуки
300.000 лѣсѣвъ. Вѣдѣнь 1898 30.000 вынгранныхъ.
Тягнѣне у Вѣднн вынзначѣно на 12 липня 1898.
Головна вынгрѣна коронѣ
20000, 10000, 8000, 6000 и т. д. В.
Лѣсѣы 50 кр. 10 лѣсѣвъ 5 зр. Порто и лнста вынгранныхъ 10 кр. 227 5-20
прнймѣе и пересылѣе также за посѣлнѣлатѣю налѣжнѣности
Lotterie-Bureau der Genossenschaft bildender Künstler
Wien, Künstlerhaus, 1, Lothringerstr. 9.
Купѣны и маркѣ лнстовѣ прнймѣють ся въ уплатѣ.
На 10 лѣсѣвъ зъ бѣжнучнми числами прнпадаѣе одна вынгрѣна.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ
прннймѣе вѣкладкн на
КНИЖОЧКИ
и опрѣцентуѣ ихъ по
4 1/2 % на рокѣ.

Зъ друкарня Институту Ставропіліаского.

МОРШИНЪ

ПОДЪ СТЪЛЪМЪ

Кавчуковый пластырь

на напівтні. Пластырь той не м'ється в собі ніяких шкідливих або драстичних складників і діє швидко, певно і лагідно, не викликаючи ніякого болю. ЦЕНА 30 кр. 14

Головний склад в м. Львів
Жигмонта Рукера
під "Сербським Орлом" у Львові. 275 203-?

одомі стогів з чоловіком, який був лютим гонителем Русенів, не перебираючи в єретьх. Честе, кому честь, а в. Мавекому щаслива дорога на Мазурчину і до нещастя!

— Миска каша щаднича і банні заставничі будуть давати ся небагом заведем у Львові. Вибрана до сего комісія з членів ради мископ обидила вже свою роботу і має пред- ложити в той справі обширний реферат, який по видрукованні прийде під ухвалу на засіданні мископ ради. Банні заставничі вийде в користь убогого населення Львова і охоронить его від жидівської лихви.

— Царське надане радничому двору і старшому прокураторові у Львові Филиппові Воронцову п'яту класу ранга ad personam, а радничому суду крайового у Львові Генрихові Гайдереру при нагоді іменованого его прокураторові шесту класу ранга ad personam.

— Палата нотаріальна у Львові зажадала протесту против заименования дотепершнього нотаріуса в Тарнові і члена виділу крайового А. Вайнгінгера нотарем у Львові. Свід протесту опера палата нотаріальна на тому, що по мысли ординації нотаріальном іменоване нотаріус може наступити тільки за угодою достаточного палати нотаріальної, а в сьвіт случаю лівобеска палата не предікладала Вайнгінгера міністрові до іменованія. Далше покликують она на се, що Вайнгінгер як член виділу крайового займає посаду, котра вимагає відомості праці, отже се було би ему перешкодою в повенію обов'язків нотаріуса, нотаріальну канцелярію веде би депендент під его фірмою. Виділи підписала палата нотаріальна і той факт, що Вайнгінгер не знає руского языка, а нотаріус у Львові має діла і з рускими сторонами.

— Испити зрілості в Коломиї аложили: Володислав Будаяновскій, Левъ Фуценштейнъ, Леонардъ Гольдшлагъ, Теодоръ Кархутъ, Іос. Каргъ, Ізаакъ Кенігсбергъ, Стан. Кухаркій, Алекс. Мартинювичъ (з водни), Евг. Новарскій, Ром. Переней, Евг. Гіллеръ, Людв. Розвондъ, Маркелъ Шапіра, Іцко Урманъ, Жигм. Вальтеръ, Вольфъ Вайнгіель. Двома абітурієнтами дозволено і правити одинъ предмет по фізиках, а одного репробовано на рік.

— Намірене убійство дитини. Дня 10 червня ставала передъ судомъ присяжнихъ у Львові 28-літня служниця Фр. Чубека, обжалована о намір убійства власної дитини. Она дала свою ісповідь: місячну дитину на село на виховані, але коли втратила службу і не могла чимъ далше платити за удержані дитини, принесено і віддано їй дитину. Чубека, боячи ся через дитину втратити службу, до котрої була недавно дотрала ся, постановила позбутись дитини і кинула єн до каналу. Однак мещанки наменці зачули плач дитини, вбавали за вчасу поліцію і дитину удалось врятувати, Чубека передъ судомъ боронила ся тимъ, що дитину нехотючи випустила з рукъ до каналу. Але такє товчованє противилось абзаннямъ свідків і трибуналъ засудив єн на три роки тяжкої в'язниці.

— Проворний рабінъ. В м.стечку Словині в Росії живъ вельми учений „в бублях і талмуді“ чудотворець-рабінъ. Часто-густо державъ вбив „вибраному народові“ моралізуючі проповіді і виробивъ собі велику славу. Жиди тиснулись до свого улюбленого „ребі“ і вбив дававъ їмъ всякі поради та бравъ відъ нихъ гроші на сховає. Вєв бідний жиди складали у него свої заощаджені гроші і наділяли ся що в рукахъ „ца- дика“ вбив подвоить ся і принесе їмъ благословенє. В сєй спосібъ привабивъ „мудрий рабінъ“ 20.000 рублівъ, а одного дня перейшовъ ся ще по домахъ своїхъ знайомихъ і затагнувъ у нихъ дробні позички на 3.000 рублівъ. Маючи вже показану суму 23.000 рублівъ, „драгнувъ“ з мѣста в широкій свѣт. Справді штучно „надувъ“ вбив своїхъ одновірців!

— 100.000 коронъ і 4 рази 25.000 коронъ — то головні виграти лотерії великої Ювілейної вистави, котрі виплатити ся готівкою лише з 20% відшкідення. Звертаємо увагу нашихъ поважанихъ читателівъ, що І-ше тягненє відбуде ся дня 25 червня 1898 невід- клично.

Посмертний — ☞ — оповѣстия.

Анна зъ Васильовскихъ Книгиница, вдова по пок. пароху в Нивсѣ коло Боле- хова, упокоїла ся в 77 році життя, дня 11 к. ст. червня в Плавю, в домѣ о. Юл. Лу- чаківського. В. в. п.

Наука, штука і література.

— Літературно-наукового Вістника книжка VI. мѣстить: „Гриць і панич“, оповіданє з бурливихъ років 1846—1848 Івана Франка. — „Поемні в прозі“ Ольги Кобилянської. І. Рокі, П. Акорди. „Дві долі“, повість Данила Мор- довича (докінченє). „Із поезій Пола Верлена“, переклад Ів. Франка: І. Покутна псалма. П. Сакиментальна розмова. „Жаба“, нарис Емі- ля Золя. „Американський претендент“, повість Марк-Твайна. „З грузинськихъ поезій“ Ду- му Мегрелі і кн. Ізлі Чавчавадзе, переклад Віде- усенки. „Сучасна Австрія“, Нарис розвою і по- літичного життя 1814—1896 рр. III. Сенібоса. III. Демократична Англія. „Новини нашої лі-

тератури“: Мій Ізмагилъ. поезія Івана Фран- ка. Донецькі сонети М. Чернявського, — оцін- ки Мих. Грушевського. „З життя і письмен- ства“ Осипа Маковей. „З російської України“ Spectator'a. „Із чужихъ літератур“ Івана Фран- ка. „Хроніка і бібліографія“.

— В суботу подали ми в телеграм-хъ звістку зъ Харкова про смерть українського поета Якова Щоголева. Зки подамо ширшу життєвє і літературну діяльність покійного, скажемо теперъ лише тільки, що покійний родивъ ся в Харківщині 1824 року. Першй его поезія була надрукована вже 1843 р.; а відъ того часу писавъ зъ більшими перерва- ми до останніхъ часівъ. Подивіть ся яко по- ета П. Кулишъ в альманаху „Хата“ 1860 р. Опубліка 1883 р. видшовъ у Харкові збірникъ поезій Щоголева п. заг. „Ворскло“, а потімъ виготовивъ до друку другій збірникъ п. заг. „Слобожанщина“. Зъ того збірника були де- які поезії друковані в львівській „Зорі“ за редакції В. Лукича.

Господарство, промисль і торговля.

— Станъ засѣвань в Галичині в другій половині мая представляє ся взагалі добре, именно у вєходній часті. В декотрихъ толь- ко винимково сторонахъ Покути і Поділля ся і на повнѣ вѣдъ Львова жалувало єн на посуху, що здержувала зрѣбъ збѣжа. Озимй засѣвъ добрий; пшеницъ лучшй лєвъ жита. Жито вже в колосю а раншй жита вже від- цвѣли. Взагалі раншй засѣвъ жита і пшени- цѣ лучшй вѣдъ північнихъ. Дуже добре роз- нявають ся засѣвъ ярі, особливо ячменя і вєсєн, а такожъ жита ярі, котрі місяцями навѣть лучшй вѣдъ озимихъ. Вобікъ і горохъ ростуть добре, такъ само конюшини і мѣ- шанки. Особливо на Підгір'ю і в горахъ станъ конюшини дуже добрий. Мшпня появи- лись в озимині і конюшині в Козовій і Ходорові, але мало. В Равнині і Золочів- ській значні шкідли в ярихъ збѣжахъ і бу- ракахъ роблять медведики і гусѣвницѣ хроща мавого. Бульбу засаджено вже всюду і вже починає сходити добре. Бураки настѣвнй по- сходили всюду добре.

Послѣдній вѣсти.

Розрухи противъ жидівскій при- брали в Ясєльщині грѣзний розміръ. В цѣлѣ майже повнѣ елжидировано коршми. За Дембоніомъ жандармъ застрѣливъ сели- щана Чайку. Покликано два баталіони вѣйска. 400 мазурівъ нападло на Бѣч, та жандарми відіерли. В Сѣвхрѣвѣ коло Жмигорода жандармъ застрѣливъ одного ремѣсника, при- бувъ тамъ староста і віддѣл вѣйска. В Собієвѣ звичено три шинки; арештовано тамъ вѣйти і трєхъ робѣтниківъ. В цѣлѣ Ясєль- щині багато людей вєарештовано.

Селяне зъ Ясєльщини грозять нападомъ не лише на Бѣч, але і на Горлицѣ. До Гор- лицѣ прибуло вѣйско зъ Тарнова.

Телеграми „Дѣла“.

Вѣдєнь 14 червня. Ost. Rundschau доно- сить, що вѣйска команда в Градци забор- онила офіцерамъ ходити по улицяхъ зъ людьми, котрі носять демонстраційно вєлош- ки (блєват), — звѣстний символъ нѣмєц- кости.

На д. 11 липня ладять шовіністи нѣмєц- кій обходъ родинцѣ народного вѣча, що торікъ відбуло ся демонстраційно в Хебѣ.

Берлинъ 14 червня. Нѣмєцка армія має бути збільшена о два додаткові корпуси; такожъ артилерія буде в часті зєоргані- зована.

Новий Йоркъ 14 червня. Американське вѣйско, котре вѣшло на береги Куби, від- перло кілька сильнихъ атакѣв Іспанцѣвъ підъ Іванганомомъ.

Вашингтонъ 14 червня. Приватно наспѣла вѣсть, що Маніла піддала ся, але навѣть о- томъ нема згадки, чи піддала ся повстанцямъ чи Американцямъ.

На досланє.

Змѣна лѣкалю.

Найдешевшій складъ товарівъ оптичнихъ і механічнихъ

ВЕНЕДИКТА КОПЕРНИЦКОГО

вѣдъ „КОПЕРНИКОМЪ“

перенесений до но- вого лѣкалю

при п. Галицій

ч. І.

у Львові.

По дѣлахъ найдешевшихъ в великихъ виборѣ окуляри, цѣлери, зьорнети, барометри, термометри. — Напрямки найкраще і найдешевше. — Устро- єня електричнихъ дєвѣтокъ. — Замовляє в про- вісній відорго. 418

Адреса: Оутікъ Коперницькій Львівъ владі Галичина ч. І.

Суд у вишнівчизині глядѣть сѣчасъ дієтаря обанко- вленого зъ новою судовою інструк- цією, зъ краснимъ, читнимъ пис- момъ, за місячною винагородою 25—35 ар. а. в. Пожаданє зна- нє руского языка. — Поданя не уважливості вістануть без від- повіді, проте належить пред- кладати свідочствя у відписи. 243 1—2

БРИДЗЯ ГОРСКА

свѣтлѣнька фаска 5-мільова

228 ар.

Добрѣ Лапшинъ, почта

Бережаны. 240 4—8

МАШИНИ АМЕРИКАНСКІЕ до євнє- має по ар. 4. Сѣмъ вєлєбнѣмъ повнѣрній до паштетѣвъ по ар. 1. 1.90 і 1.60.

поруча ПЕТРО ХИОНІСТОВСКИЙ торговля сѣлєвѣ у Львові, площа Канітульна ч. 1 (супротивъ кате- дри). 4955

ОДИНОКІЕ РУСКЕ

Артистично-літографічне

ЗАВЕДЕНЄ

Авдрєя Андрейчина

у Львові ул. Сикстуска ч. 29

вє отовляє

вєсєлї літографічнй виробѣ

звычайнй візитовй білєты

вѣдъ 1 ар. за 10¹⁰ штукъ, а по- вє повнѣншй ся візитовй бі- лєты зъ гербомъ Галицкєй Русі вє краскахъ по 1 ар. 60 ар. за 100 штукъ зъ па- сєткою 184 10—51

До Всєчєстнѣйшого Духовєнствѣ!

Зъ особливю охотою удѣляємо Всєчєстнѣйшимъ Священникѣмъ пѣльгѣ вє сплатѣхъ пѣсля умови.

Поручаємо нашъ складъ богато заосмотрєний вє диванѣхъ церковнй і передъ престолами, якъ такожъ сѣ- льоновй і настѣннй, хѣдники, євранки, портїєри, коци, ковдри, кили на столы і дѣжка, дерги на ковч і коци до подорожї.

Спеціальнй вѣддѣлъ для конєкцій дамєскої і дѣ- точєв, бѣли мужєскогє і дамєскогє, парасольєв і па- расольєв, капелюхѣв, рукавичѣв, панчѣхъ, коро- вѣкъ і стижѣкъ.

На жаданє вєсылає ся зъ прїятностю цѣнникъ даромъ і оплатно.

Листы і замовленя належать адресувати: Мага- зинъ „Au Louvre“ Львівъ, ул. Сикстуска ч. 6 або „Mail- von de Nouveautes pl. Kanітульна ч. 3. 190 27-?

По низькихъ цѣнахъ

виготовляє

РѢЗЬБАРСКІЙ ВАРСТАТЪ М. ЧЕРНАВСКОГО

Львівъ, ул. Кароля-Людвика ч. 3

вєякї церковнй роботы:

Іконоєтасы, Олтарѣ,

Амвоны і проч. 80 43—?

Лише 50 кр. на 4 тягненя.

Головна wygrana 1 разъ

219 9—?

100.000 коронъ

и 25.000 коронъ

разы

ЛѢОСЫ ЮВІЛЕЙНОИ ВЫСТАВЫ

а 50 кр.

І. Тягненє: 25 червня 1898. ІІ. Тягненє: 15 вересня 1898.

ІІІ. Тягненє: 6 серпня 1898. ІV. Тягненє: 6 жовтня 1898.

М. Іонась, Кіцъ і Штофъ, Корманъ і Фейгенбаумъ, Густавъ Макєтъ,

поручають: Самуєлъ Ляндавъ, Шелленбергъ і Крайєрѣ, Авг. Шелленбергъ і Синѣ,

Сональ і Мілєнѣ, Яковъ Штро.

Кароль Гостиньскій явний спѣльникъ фірмы

К. Гостиньскій і І. Альє

Предпрїємство комісій і спєдицій

у Львові пл. Галицка ч. 3, (тєлєфонъ ч. 537)

яко єдиноє Высєкїмъ ч. к. Намѣстництвомъ конєспєновано

ГЕНЕРАЛЬНЄ ЗАСТУПНИЦТВО ПѢВНОЧНО-НѢМЄЦКОГО „LOYD“ ВЪ БРЕМѢ

прѣдає карты корабельнй вѣдѣжѣвѣ вє крайъ заморєскї і удѣляє

вєякїмъ пояснєнє бєсплатно.

Експєдицій подорожнїхъ і пакунѣвъ 3—5 разѣвъ мѣсєчно до Америкъ

Пѣвнѣлоп, Аргєнтини, Канады, Паранѣ і Сполучєннхъ Дєржавъ. 209 19—?

Вистава загальна

нехѣднѣхъ і вєннѣхъ чужєхъ і краснѣхъ диванѣвъ, портїєрѣ, євранѣхъ і хѣдникѣвъ.

Такожъ цѣлу нѣчъ при електрї- чнѣмъ освѣтлєннє отворєна.

Вєступъ вѣднѣмъ. Упрашає ся кожѣгѣ, хто ба- жає щєсь закусити, абѣ вперѣдъ оглѣнути тую виставу.

На провісній цѣнникъ да- ромъ і оплатно. Листы адресувати належить: Складъ диванѣвъ „Au Louvre“ Львівъ, ул. Сикстуска ч. 6. (Пасажъ Гавємєна). 190 27—?

Купувачѣмъ пѣльги вє сплатѣхъ.

Славнй на цѣлѣмъ свѣтѣ

КОЛА „OPEL“

перворяднй фабрикѣвъ. Вєякѣ- чна продажъ для Галичини і Буковини

„Cycle house au Louvre“

Львівъ, ул. Сикстуска ч. 6, на- сѣльє Гавємєна

Пѣльги зъ сплатѣхъ пѣсля умови.

Для провісній цѣнникъ да- ромъ і оплатно. 190 27—?

Рєштн хѣдникѣвъ і вєсор- тованй диванѣ, портїєри, єв- ранки, кили, коци, гобелїны і рѣзнй предмєты дєкоратї- нѣй по цѣнахъ бєачєно дєшє- вѣхъ. Складъ диванѣвъ „Au Louvre“ Львівъ ул. Сикстус- ка ч. 6 (Пасажъ Гавємєна). Та- комъ на рѣты. Для провісній цѣнникъ да омъ і оплатно. 190 27—?

Новості вє парасолькахъ, капелюхахъ, блязахъ, рукавичкахъ, стижкахъ і ко- рѣвкахъ по чудовю низь- кѣхъ цѣнахъ. MAISON de Nouveautes Madame Bertha Fiedler.

Львівъ, пл. Канітульна ч. 3. 190 27—?

Такожъ і на рѣты

бєгѣ пѣльгншй цѣнъ диванѣ, портїєри, євранки, хѣдники, ковдри вѣтованй, кили на столы і дѣжка вє окладѣ диванѣвъ „Terpich- haus au Louvre“ Львівъ ул. Сикстуска ч. 6. (Пасажъ Гавє- мєна). На провісній вєсылає ся цѣнникъ даромъ і оплатно. 190 27—?

Диванѣ перскї

і портїєри

прѣднѣй (стариннй)

прѣдає, купує і зыпозичає, а такожъ прїймає на пере- вѣвѣ. Складъ диванѣвъ „Au Louvre“ Львівъ ул. Сик- стуска ч. 6. — Пѣльги вє сплатѣхъ пѣсля умови.

Для провісній цѣнникъ да- ромъ і оплатно. 190 27—?

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часѣнє.

Вываєцъ і одѣлчальнй редакторъ Іванъ Бєлєй.

Панїєрѣ зъ фабр. Черлянєскої.

Зъ друкарѣв Інституту Стєвропїїєскогє.

ДѢЛО

Выходитъ у Львова по днямъ (кроме праздничныхъ и святыхъ) о 6-той годичкѣ по полудню. Литературныя дополненія „Дѣла“ выходятъ напечатанными по второму, и по второму в пятницу и переизданы въ Дѣло.

Передатки и извѣстия принимаются: у Львова Администратія „Дѣла“ ул. Баторія ч. 24. Центральное бюро ogłoszenia ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшеского ул. Книжничного 2; — въ Ярославль Л. Крижановскій; — у Вильны: М. Дука, Л. Селлерутте; — у А. Richtera, Nibelungengasse 4; Н. Schalek I. Wollseile 11; Haaenstain & Vogler I, Wallfischgasse 10; В. Франкфуртъ и Гамбургъ: М. Haaenstain & Vogler.

Передатки на „Дѣло“ и извѣстия о извѣстияхъ принимаются у Львова.

Поляки и Москаль о русскихъ делахъ.

Тыждень тому появилась въ краковскомъ „Свѣтѣ“ новая статья Z Rusi, означена буквою (А.), замѣтна своимъ змістомъ. Згадує ся въ ней найперше о „престрастной агітаціи“ середъ руского духовенства противъ уживаня польскою мовою въ словѣхъ и писмѣхъ, именно о резолюціяхъ, ухвалюваныхъ на соборникахъ декапальныхъ що-до пошту юваня въ польскими писмѣхъ урядовыми. Гасло до тов агітаціи — каже п. А. — дала сконсолідована руска преса, котра вже вѣдъ довшого часу заохочувала до формального бойкотуваня польского слова и писмѣхъ. Скоро тільки якісь свѣщенники написали подане або приватный листъ по польски, зарезъ котрыйсь зъ оргпбъ сконсолідованыхъ, що змонополізували теперь руску опінію публічну [а що-жъ „Руслава“, „Народна Часопись“? — прим. ред. „Дѣла“], пятає его якъ аравника народнои справы, за однимъ дисциплінарнѣмъ повтаряють и другі, и треба немаломъ вѣдвѣгъ цивільнои або высшомъ интелігенціи [!] у дѣтисного такимъ закидомъ, щоби показати ся высшымъ надъ инквізиціями того роду. О скільки п-у А. вѣдомо, пресія въ томъ напрямѣ трафляла на оубѣръ лише въ коломийскомъ деканатѣ, за-вѣдючи „тактози тамошнього декана о. каноника Кобылянского“. Ще въ сѣрѣбѣхъ положено анахорѣхъ ся вѣйти и писарѣ громадскіхъ, за котрыхъ дѣльностію въ томъ напрямѣ слѣдять дуже щиро рускій свѣщенникъ, а деколи и учитель народный.

Сказъ змыкає власта краєвій, щоби выступили противъ того „терроризму“ и „шовінізму“. Особливо-жъ підбоджує польскому суспільству, котра досѣ „поводить ся пасивно“ навѣть супротивъ татихъ нападѣхъ, якъ выриваня зъ коренемъ дубѣхъ, засадженыхъ на памятку ювілею Мицкевича, выступленя „Прѣпора, редактованого рускими свѣщенниками“, и агітаціи Русинѣхъ, щоби не купувати въ такихъ складкахъ, де купецъ не вѣдѣє чи не хоче говорити по руски. На многихъ купцѣхъ або ремесленникѣхъ, особливо на провинціи, борючихъ ся зъ тяжкими часами, така пресія — послѣ твердження п. А. — дѣлає усильно. Але вже сама крайна аухвалѣть обявила ся при польскій премовѣ прео в. Кузнецова въ Станиславѣ при свѣткованю ювілею папского. „Сли пресія ажъ тамъ за-

чинає сягати, то можна собі выобразити, подѣякимъ обухомъ приходять ся жити и дѣлати тѣхъ части вишного духовенства, що еще не вѣдѣла заривати ся духомъ тѣсного антагонізму національного.

И на многихъ иншихъ поляхъ рускій шовінізмъ пробує борьбу зъ польскими инсти-туціями. Окрѣмъ численнихъ рускихъ товариствъ кредитовыхъ утворивъ ся недавно союзъ тѣхъ товариствъ у Львовѣ, а крѣмъ того повстало зъ москальфильскои инциативы товариство „Защита земель“ зъ цѣлю: давати кредитъ на парцеляцію обшарѣхъ дѣвськихъ. Вирадѣ закнмъ збере ся досѣ акціонаріѣхъ зъ 25-риньсковыми удѣлами, може ще богато воды уплынути въ рѣкахъ червоно рускихъ; але може знайде ся ановъ аксѣхъ жерело провидѣнія, зъ которого поплынуть сотки тысячъ, якъ въ свѣтѣхъ часѣхъ до славного „Заведенія“.

Супротивъ тов „престрастной акціи руской“, того „терроризму“ зъ повѣдає п. А. реакцію зъ польскои стороны. „Quosque tandem? чи польскій загальє все буде поводити ся пасивно? Досѣ не знаю майже примѣру, щоби хто зъ польскои стороны домагавъ ся вѣдвѣгъ и хотѣвъ бойкотувати все, що руске. Мы досѣ въ кождѣхъ Русинѣхъ видѣли лише брата и якъ зъ братомъ дѣлили ся зъ нимъ кусникомъ насущного хлѣба. Але що скажуть агітаторы, якъ бы Полякамъ прийшло на гадку не давати Русинѣмъ пѣ-ннихъ посадѣхъ приватныхъ земель, де выборъ або рѣшеня зависѣть тільки вѣдъ ихъ доброй волѣ? Маемо на Маураухъ досѣхъ силъ интелектуальныхъ и материальныхъ, котрѣ ничъ дали бы ся легко зажаткувати на Червоной Руси. И такъ теперь, багато нашихъ силъ марнує ся за границями краю, а навѣть монархіи.“

Не потребуємо, разумѣє ся, зблизати тѣхъ твержденя Сказ-у чи п. А.; мы ихъ привели, щоби показати нашимъ читателямъ и такожъ несконсолідованнымъ угодовцѣмъ рускимъ, чого Русины могутъ надѣяти ся именно вѣдъ тѣхъ „братѣхъ Поляковъ“, котрѣ все власть мають въ своихъ рукахъ. Дѣльбѣ о правахъ своихъ мовы хочъ бы въ найскромнѣйшихъ роамѣрахъ то „шовінізмъ“, охорона своихъ земель и ратование малосемельного руского селянства то престрашна агітаціи. Противъ одного и другого злине ся правительствѣ и польскому суспільству. Мы того накликували и грѣбѣхъ не лѣкаємъ ся, они способны насъ только загрѣти до вытравлености и энергичнѣйшой акціи. Правительствѣ о-бязоване именно насъ підбирати противъ шо-

виізму и крайнои нетолеранціи та гнету польского, а що-до бойкоту скажемъ, що Русины не то не мають теперь — хѣба за зовѣсьмъ гачисленными выемками — приватныхъ посадѣхъ у Поляковъ, але и такихъ посадѣхъ не приватныхъ, котрѣ намъ належать ся, Русины зъ ласка великодушныхъ Поляковъ дуже чаето не могутъ добити ся.

Галицко рускими справами займає ся такожъ якийсь зъ „выдающихся дѣятелей въ Россіи“, котрый написавъ писмо до посла дра Окуневского, помѣщене вѣдвѣхъ въ вытягу въ „Галичанинѣ“. Въ писмѣхъ томъ сказано, что справа галицкихъ Русинѣхъ трудна, але скоро Поляки не зможутъ задушити нашу народнѣсть черезъ столѣтя, то не удасть имъ се и теперь. Галицкѣ Русины зможутъ задержати а навѣть и скрѣпити свою духову звязъ въ Россію; притѣмъ же они въ томъ користнѣхъ положеню, що стоять близько до высшомъ цивілізації европейскои и що мають конституцію.

О політичнѣхъ прѣдложеню Галичинѣ до Россіи нема що говорити, оно чейже и нѣкому не потрібне. Россія має ажъ надто земель, а теперь покидає навѣть свои мрѣвъ на Царгородѣ зъ Босфоромъ. Такъ само и галицкѣ Русины не мають достаточныхъ поводовъ ба-жати собі прѣдложеню до Россіи. Але въ будучности тотъ картина може змінити ся. Сли Поляки будуть дальше вести свою теперѣшню політику, сли будутъ практиковати насильства и беззаконности, якъ се було при послѣднихъ выборахъ, то можна въ будучности боляти ся кризиса. „Русскій народъ“ довготерпѣливый, але „недавнее освобождение“ Болгаріи показує, что Россія способна до великихъ безкористныхъ жертвъ кровію и грѣшми и что си самодержавне правительство примушене деколи подчиняти ся страстному и рывови, охватую-чому суспільству.“

О сѣмъ повинѣ Поляки памятали. Они повинны и прийти до пѣзнаня, что Польша упала черезъ Русь, черезъ змаганя підбити рускій землѣ. Навѣть повстанє въ 1863-ого року було бы инакше склѣчало ся, якъ-бы Поляки и: були претендували на рускій землѣ и не розширили туды повстаня. Сей ихъ крокъ зробивъ конецъ всѣмъ добрымъ интенціямъ русскаго правительства и двора, а Катковъ ставъ выразомъ выбуху „русскихъ національныхъ чувствъ“. Въ Россіи Поляка, бачить ся, зрозумѣли лекцію, дану имъ исторією; але галицкѣ Поляки нѣчого не навчили ся и нѣчого не забули, они все ще лѣдѣють свою

Передатки на „Дѣло“ зъ літер. додаткомъ

въ Антверпѣ:	въ границѣхъ:
на цѣлый рокъ . . . 18 гр.	на цѣлый рокъ . . . 24 гр.
на полъ року . . . 9 гр.	на полъ року . . . 12 гр.

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ . . . 16 гр.	на полъ року . . . 8 гр.
на цѣлый рокъ . . . 4 гр.	на цѣлый рокъ . . . 8 гр.

Редакція, Администратія и Экспедиція подѣл. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся ли не на попередне застереженя. — Рекламация неопечатанъ зѣльнѣхъ вѣдъ порта.

Поодинокѣ членѣ комитѣ 8 пр. в. в. Оголошеня звыклѣ принимають ся по цѣнѣ 10 пр. вѣдъ одномъ стрѣчкѣ извѣствованъ або си и еще а въ рубрикѣ „Надобрано“ по 25 пр. в. в.

Подѣлки и инші дописови приватный членѣхъ се и: 16 пр. вѣдъ отпѣлки.

мрѣю о одбудованю давной Польщѣ и не перестаютъ душити Русинѣхъ. Однакъ тая політика пайбольше шкодить имъ самихъ, бо она есть остеререженя для Россіи что-до своихъ Поляковъ а оправданя для Прусинѣхъ. Не-хай галицкѣ Поляки стануть инакше обходити ся зъ Русинами, а зроблять велику прислугу своимъ братьямъ въ Россіи. Они мають теперь можнѣсть показати въ Галичинѣ, що рѣшучо змінили свою політику; нехай користають зъ поры и не вѣдвѣдають своего рѣшеня!

Отсе головний мысли въ писмѣхъ „выдающегося дѣятеля“ русскаго. Замѣтно, что польска преса се писмо досѣ зовѣсьмъ поминула мовчкѣ. Чи оно ѣй не до смаку а не знає, що вѣдвѣдѣти? Мы обмежили ся на отсѣхъ короткихъ замѣткахъ. О скільки болѣшу вагу мали бы такі писмѣхъ, коли-бы Россія змѣнила свою систему супротивъ тамошнихъ Русинѣхъ, далеко тяжшу анѣжъ навѣть коли небудъ була система си супротивъ Поляковъ!.. Але що „выдающийся дѣятель“ русскаго надармо накликує галицкихъ Поляковъ, о томъ свѣдѣть достаточно приведена нами выше статья краковскаго Сказ-у.

По ювілейныхъ обходахъ.

[Статья надбрана въ краю.]

Хто бувъ наочнимъ свѣдкомъ цѣлого ювілейного обходу у Львовѣ, и читавъ описъ зъ обходѣхъ по краю, мусѣвъ набрати много пересвѣдченя, что при такой загальнѣй свѣдомости и вѣднѣсти дальша щира а невинная праця мусѣтъ завести насъ до скорой и щасливой будучности. Вѣдома рѣчь, что той, хто остає въ немочи, не бачить и не вѣдчуває такъ докладно своего стану немочи або подвигу, якъ зъ далека приглядуючий ся або вороже интересованный. Мовляли старі люде: „Кли на тебе вороги уѣдають, то докажъ, что приходишь до силы“, а що вороги наши зъ безличнѣмъ „Руселані“ и ему подобныхъ польскихъ часописѣхъ, опсѣсуючи нашъ ювілейный обходъ, кинулись на Русинѣхъ скаженимъ всѣмъ ложемъ, то се докажъ, что мы вже сила не до розбитя та що вкороцѣ вызволняи ся зъ неволи неволь самі у своей хатѣ гадувати и гадувати будемо. Мы невинъ, что нашъ обходъ ювілейный мусѣвъ всѣхъ одушевити и что мы, сильно намъ загрѣтѣ, зъ тѣмъ болѣшю охотою и завзятію будемо сполучеными силами того власного гадѣства

Яковъ Щогольвъ.

Яковъ Щогольвъ родивъ ся въ Ахтырѣ, повѣтовѣхъ мѣстѣ Харьковской губерніи въ 1824 р. и виховувавъ ся дома, де мати вывѣла его читати и писати, а вѣдвѣхъ учивъ ся въ тамошній народной школѣ. Овми Я. Щоголова не була матеріально забезпечена и удерживалъ ся платѣхъ батька, на теперѣшній вѣдвѣсныи незначной, але на тогдѣшній простоту и незначную дешевину жити доволь высокою, при значной підмѣхъ зъ домашнього гадѣства, зъ кождадесяти десятихъ земель, зъ пасѣки, а особливо зъ зарѣбковъ батька за ведене справъ колькохъ богатыхъ дѣдичѣхъ повѣту. Все то разомъ давало родичамъ будущего поэта змогу жити хочъ и скромно, але безъ бѣды и навѣть удержувати тѣхъ сыновъ на университетѣ. Батько Якова, Иванъ, чоловікъ добрый але слабого характера, не мѣшавъ ся дома до нѣчого; усьмѣхъ, навѣть вихованя дѣтей, займалъ ся исключительно мати, жѣнка твердои волѣ.

Дитиний лѣта Якова минули на лѣнѣхъ природы. Вѣмъ користавъ зъ всякого алучаю, щоби побѣгати въ степъ, до бережового лѣса, до озера, тогдѣ повныхъ дикихъ птицѣхъ, до пасѣки, а особливо до монастири або до водныхъ млынѣхъ на рѣку Ворсклу, де и зачитувавъ ся романами Вальтер-Скота въ стародавнихъ перекладахъ. Любовь до природы лишилась въ нѣмъ на цѣле жити и вѣдвѣхъ на его поевіи.

Въ 1835 р. Якова вѣдвѣли до Харькова и записали до гимназіи. Вѣдорваный вѣдъ рѣднихъ полѣхъ, лѣсовъ и водѣхъ, вѣмъ дуже не алюбивъ собі Харькова; але вѣдвѣхъ живѣвъ въ нѣмъ и все пѣйшло своимъ ладомъ. Мѣжъ вчителями гимназіи повѣтрникомъ его думокъ и чувствъ бувъ П. І. Иноземцевъ, братъ знаменитого московскаго хірурга, самъ поетъ, що выхлѣдавъ московску літературу а особливо дуже гарно теорію поезіи. Вѣмъ цензурувавъ и заохочувавъ талановитого школяря; вѣдъ его проводомъ Яковъ почавъ писати вѣршѣхъ вѣдъ VI-ой гімн. класа, по московски, и коли у него прибиралась збѣрка стихотворѣхъ, въ Харьковѣ въ 1843—1844 р. выдавъ Бецкій „Молодики“ зъ трехъ книжкахъ, въ котрѣхъ уабились стихотворѣхъ Якова, на украинской и московской мовѣхъ.

Въ сѣрпни 1843 р. Яковъ вступивъ въ Харьковскій университетъ, записавшись на выдѣль правничій. При вступныхъ экзаменахъ его питавъ зъ московской літературы проф. А. Л. Метлинскій. Молодой чоловікъ вѣдвѣдѣвъ и писавъ заваданя дуже добре. Метлинскій, що знавъ Якова и передѣхъ, познакомивъ его теперь зъ проф. И. Срезневскимъ и обядавъ они вымогли на нѣмъ, что вѣмъ переѣмнѣвъ свою просьбу и записавъ ся на выдѣль исторично-філологичный.

Зъ тѣмъ профессорамъ Яковъ черезъ цѣлый часъ студентскаго жити живѣвъ у близкихъ инсинахъ, особливо-жъ зъ Срезневскимъ, що мешкавъ тогдѣ зъ своей матрію; она голу-била талановитого студента, немѣвъ рѣдну дитину. Вступивши на университетъ Яковъ познакомивъ ся и зъ Миколою Костомаровымъ,

что саме тогдѣ готовивъ ся боронити магістерску дисертацію. У него частенько збирались студенты. Яковъ Щогольвъ заховавъ найкрасшій спомины про Костомарова и его доброту, але вѣдъ хвилѣ выѣзду знаменитого ученого зъ Харькова вже не мавъ непосредствѣхъ зъ нимъ зносинъ до 1878 р., коли при нагодѣ по-буту Щоголова въ Петербургѣ они вѣдвѣдѣлись. Пята особа, що полишила добру память у Якова, бувъ ректоръ Харьковскаго университета Петро Артемовскій-Гудакъ. На 2-омъ курсѣ университета Яковъ заслабѣвъ, хвѣра затягувалъ ся и вымѣгала побуту на сѣлѣ; вѣмъ выѣхавъ до Ахтырки.

Рецензуючи „Молодики“, славный русскаго критикъ Васеріонъ Вѣлиніскій, що зъ упередженемъ витавъ всякій літературный пробъ на управнѣйской мовѣ, обсыпавъ въ „Отечествѣ“ „Молодики“ похвалѣхъ, котрыхъ творы надруковано въ збѣрцѣхъ Бецкаго, тѣмъ гласуванемъ, что кинувъ Щоголова у роспускъ. Зачеплене самолюбство его и втрата зѣры у своей літературный талантъ правеволни его спадати рукописи своихъ поевіи. Вѣмъ пере-ставъ писати и только обѣдалъ, на просьбу Метлинскаго, написавъ для „Южно-Русскаго Сборника“, выданого въ 1848 роцѣ, колько украинскихъ поевіи, котрѣхъ однакъ въ тѣхъ збѣрцѣхъ чомусь не були помѣщенъ и невѣрными авторами шляхами опинились въ Кульшевѣхъ альманахѣхъ „Хата“ ажъ въ 1860 роцѣ.

Кульшѣхъ першій заговоривъ про оригинальнѣхъ и справедливыхъ талантъ Якова Щоголова ось-якъ: „Упала менѣ въ руки поевіи якогось пана Щоголова. Зрадѣвъ я си прочитавши. Прочитавъ землякамъ-приятелямъ у

столицѣ — и они слухали си смакуючи. И завеселились мы все, что такі хочъ одна струна по людски на рѣднѣхъ бандурѣхъ бринькнула. Не багато тѣхъ поевіи, да чистый же медъ, а не перга словесная. То правда, что не до Шевченковѣхъ ихъ приравнати, а все-жъ и то щира родна поевія. Се такъ, якъ внодѣхъ всеюю родней у саду голосно та любѣхъ высѣвує, а тутъ коло тебе золота бѣбѣла надъ кѣвѣткою вѣтъ ся. Слухавъ солова зъ великою вѣдвѣбою, а не скажешь же и бѣбѣль: „Лѣти собі геть, не гуди коло мене!“ Складає у того пана Щоголова правдиво родный. Не Шевченковѣхъ голосъ вѣмъ переѣмѣвъ; переѣмѣвъ вѣмъ голосъ народнои поевіи и зъ поевіи бере основу своего компонованя. Тѣмъ часомъ, яко поетъ правдивый, а не подѣсѣвачъ, мавъ вѣмъ у своемъ голосѣхъ щось праведно свое, — аксѣхъ власну повагу и крѣсу, котрѣхъ нѣ въ поевіи народной не покажешь, нѣ въ Шевченковѣхъ вѣршѣхъ не доглядѣхъ ся; не чужѣ бо добро вѣмъ собі правнѣвъ, а своимъ власнымъ даромъ насъ чарує. Се такъ, якъ отъ внодѣхъ спѣвають дѣвчата надъ водою, а вѣтъ ся по водѣхъ ихъ чистый голосъ и отдасть ся въ гаю, мовѣ чаривный опѣвъ самои музы народной, отдасть ся зъ-тиха, не ясно, не такъ голосно, а любѣхъ слухати, и слухавъ его дивуючися!“

Скѣлывши университетъ въ 1848 р. и вступивши на службу, Яковъ, вѣдъ нестерпимъхъ вражнѣхъ засуду вѣдъ Вѣлиніскаго, не думавъ про літературну працю до 1876 року, коли не рахувати чо-ирѣхъ поевіи, написаныхъ въ 1864 р. Але въ 1876 р. одѣвъ нѣхъ земляковъ Якова передавъ ему просьбу Ол. Кониського дати що-небудъ для украинскаго альма-

и гаразд безупинно добивати ся и „ажь тогдѣ відбачимъ, якъ гаразд ся добьмъ“.

Въ виду того, що вороги нашѣ всякими средствами, навіть насильствомъ старають ся насъ погубити, вглядно удержати насъ своими гелотами, невольниками, мусимо зъ напруженою силою и зъ пожертвованнємъ хвиленыхъ выгдѣ безупинно працювати и, віднимаючи собі смачишій кусокъ відъ губы, можливо щедрѣ жертвы складати на престолъ народного подвигу. Спільными силами увільнаймо ся зъ неволѣ и прибудимо, ели не собі, то бодай нашимъ наслѣдникамъ красу, свободу будучности! Инакше впаде бы на насъ ганьба и проклятиѣ будучихъ поколѣнь.

Мы не выйшли ще зъ одушевленя по ювілейныхъ обходахъ, а тутъ прикро мусѣть уразити кожного широкого Русина результати вибору посла зъ округа бучацко-чортковського. Правда, ц. к. комисарѣ потоптали при правыборахъ законъ, — та мимо того мусимо и собі часть вини приписати. Бо коли-бъ мы не тільки передъ виборами, але безпачебно все освѣдомляли народѣ, не було бы только гнили, хрунѣвъ-вѣбѣвъ та продажныхъ wyborcвъ, а вороги не мали бы помочи до надужити и деморализації.

Мы намысламо себе при кожній нагодѣ до патріотизму, а не до обовязку. Значѣне патріотизму всѣляко у насъ понимае ся. Однѣ унають себе патріотами за те, що они греко-католики и не спинають роботы цѣрковъ и робѣтниківъ, хочѣ старають ся для себе вытягнути користь зъ праць другихъ; — другѣ за те, що підтримують мирнѣ вносини зъ другою, хотя для насъ ворожо настроеное наро-стоу; — третѣ за те, що мѣжъ своими много розправляютъ и всяку роботу критикують, не причиняючи до жадной нѣ дѣлами нѣ датками; — четвертѣ за те, що спинають свои зване зъ приписанихъ границѣхъ совѣстно; — пѣтѣ за те, що не хотячи або не вмѣючи дѣлати, дають якъ бы відбѣдного свои лепты; — шестѣ за те, що подають гадки, котрѣ безъ відповѣдного приготуваня не только не дадутъ ся перевести, но и всю на часѣ роботу спинають або навіть парализують. Веѣ таки роды патріотизму можуть бути добрі у народу самостѣйного, маючого стає русло розвою и всяки запасы, но для насъ треба ще конечно почути обовязку и пожертвованя. Мы не можемо скакати, чтобы другихъ догнати, только мусимо поступати відъ долины, хотѣ повѣйше та певнѣйше. Мы мусимо не только зъ свѣдомостію всѣми силами працювати и на конечнѣ вклады нашѣ ошадности жертвувати, но и відповѣднимъ освѣдомлюваннємъ и заохотою що-разѣ больше число робѣтниківъ припоруковати.

Щирѣ робѣтники відъ 1818 року дали починъ до народной праць и многѣ изъ нихъ працювали зъ посвяченнємъ; но щѣ тая пѣвнѣкова праця не принесла такого пожитку, якого боля инѣйшихъ поглядѣхъ належало надѣятися, то вина: а) за малого числа робѣтниківъ, б) духа часу, котрый по просту не позволявъ користѣйше дѣлати, в) браку одной цѣльной и однодушной організації, 2) браку охочихъ до складаня жертвъ на конечнѣ вклады. Вгляднувши докладно въ минувшу повѣйкову працю унаємо, що въ теперѣшнихъ

наша, якій задумувавъ выдати Коняскій въ Кіевѣ, и Якѣвъ написавъ двѣ поеіи, котрѣ такъ сподобались старшимъ зъ дѣтей поэта, сынови и дочкѣ, що они невѣдустно намовляли его писати имъ одну поеію за другою. Ось зъ того то часу, вже тогдѣ, коли Якову було больше нѣжѣ 50 лѣтъ, зновъ почалась его поетична работа, котрой наслѣдкомъ появилась книга „Ворекло“ [Лірика поеіи, Харькѣ, 1883 р. стор. 154, 8°] и ще невѣдана зборка поеіи відъ заг. „Слобожанщина“.

Обставини житя и непереможна любовь та привязанъ до рѣдного краю не допустили Якова szukaи счастья десь далеко. Скончавши курсы въ университетѣ, вѣнѣ лишился въ Харьковѣ на службѣ до 1871 року, переносивши тысячѣ непримностей и агадуючи зъ удовольненнємъ только 1857—1858 роки, коли, служачи въ урядѣ державныхъ доменъ, вѣнѣ мусѣвъ постійно ѣздити по Богодуховскому повѣтѣ, де користуючись тамъ звучачемъ, мѣгъ на границы губерній полтавской и харьковской выучувати чисту украинську мову, звычай, обычаѣ и духа народу. Въ 1871 р. вѣнѣ полишивъ службу яко секретарѣ харьковской думы.

Чи мало тяжкихъ хвалѣ довелось пережити поетови и се відбилось на его поєіяхъ. Хочѣ деякі зъ нихъ вызначують ся незапам'яною радѣстю и несмымъ тонкимъ гуморомъ, але перемагающимъ настроємъ зъ поєіяхъ Щоголева в сумный поглядъ на людскую долю. Особенно сильно, нестерпе вражѣне вчинила на Якова смерть его старшихъ дѣтей: дорослого дочи, що мала прегарный голосъ, и 13-лѣтнього

чаѣ не смѣймо дальше такъ хаотично дѣлати каждый на власну руку, тымъ больше, що маємо вже только робѣтниківъ и жертводавцѣвъ, що при добрыхъ складахъ и подѣлахъ приць всякі заходы для нашего подвигу користно выйти мусѣтъ. Щобы однакъ дѣйствѣ такъ було, мусимо передовѣмъ позбутися надмѣрного самолюбства и зарозумѣлости — дальше мусѣтъ бути одинъ зарядъ, бо польска видно практична пословица каже: „gdzie doszedł szesł, tam niema co jeść“; — вѣднѣ не потребуємо азвѣжати на мальконтентѣ и частину зблуканой молодежи, бо однѣ загинути въ чужихъ буряхъ, а другѣ, прийшовши до роулу, стануть добрыми и певными робѣтниками.

По на томъ ще не конче. Лишае ся намъ же така вада, котру мы непочатно до естрашнѣ высоты піднесли, а именно партійны погляды на будучность, черезъ що головно выходять межусобоцѣ и спинаване пожиточной работы. Браті! привадувайте ся надѣтими безъ самолюбства и зарозумѣлости поважнѣйше, а певно прийдете до переосвѣдченя, що тая партійность — то дитинава забава та мрѣвъ. Кажѣ народна пословица: „коли хочеш, чтобы тебе люди шанували, шануй же ся самъ!“ Не наводнѣи відповѣднихъ примѣровъ, скажемо, что и наша будучность-есть певно двояка: або будемо спорити о то, чего не маємо, и яко ледащѣ въ чю-будѣ неволю попадемо, або черезъ ширѣ неупинну спѣлну працю станемо на высотѣ часовой культуры, а тогдѣ всѣ насъ поважати, ба навіть любити, и зъ нами числитися ся будуть.

Отже работа, котра має насъ на рівни зъ другими культурными народами поставити, мусѣтъ бути одноцѣльна и однодушна, а тымъ самымъ черезъ одинъ зарядъ вызначуваня та надзорованя и тому головному зарядови — вынѣвши справы локальнѣ — мусимо зъ всею охотою и довѣрѣмъ підчинятися. Гадокъ, що-до організації може бути больше, но все треба сею засадиною мати на оцѣ, а було бы добре подавати всякі гадки до прилюдной оцѣнки.

Мы позволяємо собі подати першѣ гадки, якъ що-до організації, такъ и що-до очерку початковой праць. А именно:

1) Кромѣ повѣтвыхъ зарядѣвъ, зложѣныхъ зъ людей охочихъ и гдѣннихъ до праць а не гонораторѣвъ, належить заснувати головный зарядъ у Львовѣ, въ которого складѣ входили бы люди праць зъ центра и по двохъ або хочѣ по одному зъ каждого повѣту, и той головный зарядъ відбувавъ бы и, пр. два разы до року свои нарады, на котрыхъ порѣшавъ бы напрямъ дѣланя такъ въ повѣтахъ якъ и въ цѣломъ краю, поручаючи всякій дѣла відповѣднимъ силамъ, и т. д.

2) Замѣсть частыхъ збираннѣвъ на загальнѣй цѣли, котрѣ дуже часто черезъ хвилену не испозицію жертводавцѣвъ дуже минимально выпадають, бо на ту саму цѣль рѣдко хто другій разѣ жертвує, черезъ що проектована цѣль не може бути осягнута або нѣдѣ, — платѣмъ відъ 1899 року сталѣ датки догдѣными ратами до головного фонду такъ довго, доки истнуєтъ уже и заснувати ся маючѣ институтѣ не будуть въ можности самѣ удержатися, вглядно аб своихъ надвышокъ другимъ, молодшимъ помогати або и сына, що виртuously гравъ на скрипцѣ и подававъ на дѣю стати великимъ артистомъ. Самѣ Якѣвъ, пристрастный любитель музыки, давъ своимъ дѣтямъ прекрасну музыкальну освіту. Его другіи сынѣ, талайвитый скрипачѣ, учивъ ся въ дрезденской консерваторіи; зъ дуже доброю грою на арфѣ молодшій дочка Якова, княгинѣ Е. Шаховской, харьковска публика добре знайома зъ добродѣйныхъ концертовъ. Остатними роками поетъ постійно слабувавъ але не перестававъ писати поеіи, зъ котрыхъ немало мѣстѣла „Зоря“ відъ 1892 до 1896 р. Въ 1 числѣ „Зорѣ“ зъ 1895 р. буѣвъ поданный портретъ Якова Щоголева и житѣписъ, котрому мы отесѣ и користуємось.

Критика признала Щоголеву вызначный талантъ. Василь Горленко подаючи въ „Кіевской старинѣ“ [т. VIII стор. 151—154] оцѣнку зборки „Ворекло“ добавчу зъ авторѣ „Лірика поеіи“ талантъ не абы який и каже про него, что вѣнѣ не наслѣдувавъ нѣчиихъ поєіи та что въ нашѣй литературѣ его имя вѣколи не забуде ся. При той самѣй нагодѣ Мих. Комаръ [въ „Дѣлѣ“, 1883 р. ч. 47 у фелетонѣ] змечечавъ наибольшѣ славу Щоголева. По его думцѣ Щоголевъ правдѣный поетъ, маючѣй житѣ людске такымъ, якъ оно справдѣ есть, бо спѣвавъ не только про лихо, але и про радости щоденного житя. Мова поэта взагалѣ гарна, ширѣ народна. Се мова Шевченка, Квѣтки та Марка Вовчка — мова народной пѣснѣ.

новѣй засновувати, — а головный зарядъ буде по черѣ важнѣйшѣй дѣла полагождувати, институтѣи запомагати и новѣй засновувати.

3) Зложѣмъ въ свѣтъ ювілейномъ роцѣ щедрѣйшѣй жертвы на Бурсѣ ремѣннику, чтобы она ще въ свѣтъ роцѣ могла бути заснована, абы въ нѣй и черезъ ню приготувити потрібныхъ ремѣнниковъ не только для щоденной потребности нашего населеня, но и для фабрикъ нашихъ продуктамъ и потребамъ відповѣднихъ, черезъ що дамо заробокъ безземельнымъ и прибудемо собі свѣдомыхъ та певныхъ робѣтниковъ.

4) За часѣ подготуваня ремѣнниковъ обдумаймо и на удѣлахъ зложѣмъ відповѣднѣй фабрики, черезъ що змискаємо кошти подавнѣного транспорту и перепродажи, дамо заробокъ своимъ людямъ, и неѣ тѣ доходы лишати ся въ свойѣ хатѣ.

Щастѣ Боже до добрыхъ дѣлъ!

Симанъ.

Переглядъ політичний.

Взира мимо відроченя рады державной и панаувавъ въ парламентѣ незвычайныхъ рухѣ. Позѣвѣдали ся послы, телеграфічно вѣзаванѣ на засѣданя, котрѣ вже не мало відбули ся. Майже всѣ клубы правѣцѣ и лѣвицѣ походили ся на нарады. Радѣвъ такожѣ ексекутивный комитетъ правѣцѣ и рано и пополуни надѣ відозвоу, котру правѣцы ладѣла вже заздалегдѣ. По довгѣи и горячѣй дискусіи принятѣ лагдѣйшѣй начеркъ відозвоу. Звучить она такъ: „Зъ концѣмъ минувшой doby парламентарной сесіи уважае болѣшность парламентарна за свой обовязокъ дати значнѣй болѣшности народѣвъ и публичной оцінѣи монархѣи короткѣй образѣ свого поведѣня въ часѣ сумной и такъ безпѣднѣи сесіи. Въ переконаню, что уздоровлена парламенту в конечно для добра державы, монархѣи и коронныхъ краѣвъ, робѣла правѣца зъ пожертвованнємъ все, что лише могло довести парламентъ до яков-такой праць, а унікала всего, что той праці могло станути на завадѣ. Правѣца зрѣкла ся поновного выбору попередной президѣи и зъ заостренѣи регуляміну на випадокъ перешкодѣ въ нарадахъ; приняла безъ оппозиції амѣненѣи на користѣ нѣмецкого населеня языковѣ розпорядженя; аѣ разу не наставляла розправѣ внесенными на замкненѣ дискусіи; три укладаню дневного порядку нарадѣ протѣвила ся правѣца хѣба теоретично; вѣднѣи готова була взяти участь въ працахъ языковой комисіи на подѣставѣ засады рѣвноправности всѣхъ народѣвъ. Коли правѣтельство внесло бюджетову провизорію и инѣи важнѣй проекты, парламентарна болѣшность для скрѣпленя конституційного права парламенту и для добра тяжко покрѣпжденной го сподарки еусѣбнѣи звернула ся до президѣи палаты зъ запытаннємъ, чи не можна бы якимъ способомъ радѣти надѣ тыми доконче потрібными законами. Однако на конференціи клубовыхъ проводнѣицѣвъ все, что належать до меншости, спротивили ся той радѣ, а тогдѣ правѣцы мусѣла залишити всякі дальшѣ заходы въ томъ напрямѣ. Такимъ чинѣмъ парламентъ знову мусѣвъ заставити працю, не заспокоивши жадной потребности населеня рѣльничого, промыслового або инѣише працуючого. Веѣ найважнѣйшѣи справы монархѣи и населеня оставались неполагождѣнѣи; до выбору языковой комисіи не пришло, а ще в записанныхъ до го-лосу 51 бесѣднѣицѣвъ зъ оппозиції, котрѣ не пришли вже до слова. Болѣшность высказує глубокой жалѣ зъ причинъ такого стану рѣчей и може спѣкнѣи та совѣстно ухилити відъ себе всяку одѣчальность. Все же таки заявляе правѣцы безъ уваги на зазванѣи, дѣймаючѣ напасти, что каждой хвиль готова пометѣи всяку жертву и потерѣи заходы правѣтельства, о сколько се не вымагадо бы відъ неѣ, чтобы мала зрѣчи ся правѣ болѣшности або засѣдѣ, выложенихъ въ проектѣ адресы до трѣи въ р. 1897“.

Лѣвицѣи выдала такожѣ спѣлну відозву такого змісту: „Зѣбранѣи проводнѣицѣвъ нѣмецкого сторонництва людового, поступового, нѣркоконституційного великой постѣлости, сторонництва христѣанско-соціального и вѣльного нѣмецкого союза зъ уваги, что ихъ спѣлне поведѣне азначно причинило ся до скрѣпленя становнѣска аястрѣйскихъ нѣмцѣвъ и до побѣды въ накинѣи нѣмѣ борѣвъ, поставили и на дальше вытравѣти въ той тактичнѣи единѣи и вѣзавѣи своего проводнѣицѣ, чтобы такожѣ підчасѣ відроченя рады державной въ важнѣихъ справахъ скликаувѣи клубовыхъ проводнѣицѣвъ на нарады для удержаня единѣи у спѣлнѣи поведѣнѣи. Заступленѣи на нарадѣ клубовыхъ проводнѣицѣвъ сторонництва готовѣи борѣнѣи конституційныхъ правѣ передѣ кожнѣмъ, якъ-небудь протѣвъ ихъ зверненнємъ замахомъ, и обѣта-

ють все таки при свойѣмъ жаданіи, що языковѣ розпорядженя мають бути внесенѣи, а въ заспокоивши того жаданя бачать единѣи способѣ, чтобы дѣйти до спѣкнѣи и плѣднѣи праць парламентарной, особливо на поли экономічнѣи“.

Кромѣ се: спѣлной відозвоу подавали оппозиційнѣи сторонництва ще кожде окрему відозву. И такъ сторонницѣи поступовѣи (ліберальнѣи) въ свойѣй відозвѣ „до нѣмецкого народу въ Австріи“ каже: „Вже больше якъ роцѣ минѣи, відѣ коли аястрѣйскихъ нѣмцѣвъ змушено до обороны слушнѣхъ своихъ правѣ, а ще и досѣ не видѣи кѣднѣи той борѣи. Правда, что досѣ наша справа ишла гороу, бо минѣи министерства, третѣи вже разѣ відѣ тыхъ нещасныхъ розпорядженѣи языковыхъ зачинѣи ся вѣрота парламенту, а такожѣи и послѣднѣи сесіи рады державной аѣшла даремно, бо нѣмецкой сторонницѣи рѣшились перешнѣаджати всякой позитивнѣи работѣ парламенту потѣи, поки не будутѣи внесенѣи языковѣ розпорядженя; але мы бачимо, что нашѣи протѣвники все таки получаютѣи неохоту до всякой на справедливости оперѣи згоды. Однако, якъ намѣ не удало ся перевести нашихъ бажанѣи, такъ само и нашѣи славянскѣи протѣвники не зближали ся до своей метѣи, чтобы зинищѣи Австрію и зославнѣицѣи болѣшность аястрѣйскихъ краѣвъ. Се повинно для насъ бути заохотою, чтобы не спинаѣи ся въ борѣи о права нашего народу и о конституцію. Зъ жалѣмъ бачимо, что настають часы, въ котрыхъ конституція стаѣе лише тѣнею. Але одѣчальность за те спадае не на насъ, а на тыхъ, что змуслили насъ до борѣи и кромѣ того уложили зъ Угорщиною такую угоду, яко Австрія нѣякъ приняти не може. Въ нашѣй борѣи не можемо надѣити ся помочи зѣвѣднѣи. Мы обмеженѣи лише на власнѣи силы, а таки мы певнѣи побѣды, коли лише нѣмцѣи и дальше вытравѣють въ единѣи“.

Христѣанско-соціальный клубѣи (антисемѣи) усевнѣи въ свойѣй відозвѣ, что вытравѣе въ нѣмецкой единѣи и вѣрно стоѣи при Австріи, хочѣ деякіи людѣи по хлопачому нападаютѣи на клубѣи, глузуютѣи зъ лѣвицѣи и вѣдутѣи агитацію протѣвъ Австріи. — Клубѣи має тутѣи на гадѣи очевидно Шенерерѣицѣи.

Відозва нѣмецкого сторонництва людового жалувѣ, что правѣтельство, не поучене сумными досѣдами, не хоче ужити единѣи способу, який може привернути спѣкнѣи въ державѣ; а тымъ способомъ в внесенѣи языковѣ розпорядженѣи. Дальше протѣстуетѣи протѣвъ всякого нарушеня конституцій, а особливо протѣвъ надуживаня 14-того параграфу; остерѣгае передѣ проблемами абсолютизму и уважае внесенѣи языковѣ розпорядженѣи за безусловнѣи обовязокъ правѣтельства. Народѣ нѣмецкой домагае ся порѣшеня справы, але не стерпѣи такого, котрѣ не було бы вѣгдѣи зъ его правами и честѣи.

Вѣльний нѣмецкой союзѣи усевнѣи въ свойѣй відозвѣ, что твердо стоѣи при нѣмецкой единѣи, жадае чинѣи скорѣйшого знесеня языковѣ розпорядженѣи, бажаетѣи привернення спокою въ парламентѣи и вѣднѣи заовѣдае, что охотно возьме участь въ плѣднѣи работѣ парламенту и буде выстѣпати протѣвъ всякому заколочуваню такой работы, але ажѣ тогдѣ, коли правѣтельство покладѣи потрібну для неѣ основу.

Коло польске мало иѣчера вечерѣмъ довгу нараду надѣ теперѣшнюю ситуацією и надѣ антисемѣицкими розрухами въ Галичинѣ. Нарѣды въ першѣй справѣ узнано за тайнѣи. Въ другѣй справѣ выдало коло такѣи комунікатѣи: Коло зъ обурѣннѣи глядѣти на рѣзрухи, унажаючи ихъ за дуже шкѣдливѣи для краю. Прѣзвѣицѣи енергичну дѣяльнѣисть намѣстника гр. Пінівского, припоруцае коло своей президѣи, чтобы выѣдѣнала у президѣи министровъ и министра справедливости попере дѣяльнѣи намѣстника.

Въ парламентарныхъ кругахъ в переконаня, что рада державной буде скликана въ вереснѣи; надѣють ся, что до того часу розѣ арѣи успокоѣи ся. Гр. Тумъ має въ лѣтѣи вѣзавѣи чѣскихъ и нѣмецкихъ заступнѣицѣвъ на конференцію, чтобы довести оба народы до згоды.

НОВИНКИ.

— Передвыборчѣи зѣборы въ Старѣмъ-мѣстѣи відбудѣи ся дня 21 и. ст. червня о 12 годѣицѣи въ полуднѣи и на нихъ рускѣи кандидѣи высказѣи свои политичѣи вѣронспѣвѣданѣи. Отже просѣи ся о найчѣслѣнѣишѣи участѣи. — *И. Яворскѣи.* [Другѣи часѣишѣи прошу о повторѣи сѣи вѣстки.]

— Заповѣдженѣи фестѣи и ѣотѣрѣи фантова на доѣдѣ Бурсѣи с. о. Никѣлая въ Перѣмишлѣи відбудѣи ся дня 19 червня о годѣицѣи 3 по полуднѣи на Замковѣи горѣи въ Перѣмишлѣи. [На случай непогоды відбудѣи ся ажѣ 3-ого липня с. р.] — *Вѣдѣи Видѣи Бурсѣи с. о. Никѣлая въ Перѣмишлѣи.*

— Зъ Захатицкогo пишуть намъ: Въ сере-
ду 8-ого с. м. відбуло ся передвыборче аб-
оране (передъ выборы до рады повѣтoвoй),
скликане намиа „зъ повѣту“ въ сали рады
повѣтoвoй. Пани маршалкогo чогось не ливнѣ
ся. Було троха базиканни, завязано комитетъ
выборчий, перековувано людей, що ливнѣ
у шляхти глады нмъ спасеня, але найважчий-
шій, найбільшъ переконуючий аргументъ ли-
шили на концѣ, бо звичайно — „концѣ дѣло
хвалитъ.“ Ого наступила конче потреба въ
такихъ случаяхъ для збѣднаня „zaupania“ ру-
ского „poczciwego ludku“ традиційна старо-
польска „халатна“. Выточили на подѣрѣ дѣл
бочки пива, заставили столы, посадили „ма-
ститыхъ“ вѣдѣчъ и ласкахъ на такі рѣчи
„павбѣ делегатовъ“, а служба розносила
склянки. Але панимъ „честнымъ достойникамъ
громадъ клячъ“ такі гонимый трагическы
чому съ не подобавъ ся, тожъ схачувались
однѣ по другѣмъ, бѣгли до бочки, хапали
обручъ за пуню, до котрой напавало пива
при точеню до склянокъ, и татнули мовъ
вужъ. Ось вамъ, народъ! — Ахцѣ колькохъ
честныхъ людей въ интелігенціи и селянствѣ
розбѣе на сей разъ о закорѣнне хульство,
але за шибѣ лѣтъ, дасть Богъ, чей буде
инакше Праць и просвѣтъ тай ще разъ про-
свѣтъ и праць намъ треба! — *Правдолюбъ.*

— Концертъ панны С. Крушельницкой при
участі Бюна въ Станиславовѣ відбуде ся въ
четверть 16-ого п. ст. червня въ сали театраль-
ной имени Моноху въ слѣдуючюю програ-
мою: 1) Вердіога арія въ оперѣ „Forza del
destino“ вѣдѣвѣе п-на Крушельницка. 2) а)
„Помалу-малу чумаче грай“ И. Кумановско-
го и б) „Якъ бы-мъ анала“ Ис. Воробкевича
вѣдѣвѣе мѣшаний хоръ Буна. 3) Лисенко
а) „Тебе моя любко єдина“ и б) „Коли на-
ставъ чудовий май“ вѣдѣвѣе п-на Круше-
льницка. 4) Фантазія Вердіога op. 100 Scene de
Ballet, солю скрипковѣ зъ акомп. фортепьяна
вѣдѣграють бонистки панны Яхно и Кшепни-
ска. 5) Падеревскій „Pieśń ludzka“ вѣдѣвѣ-
е п-на Крушельницка. 6) „Гей на горѣ тамъ
женицъ живуть“ укладу Ф. Колессы вѣдѣвѣе
мужескій хоръ Буна. 7) Россійского велика
арія въ оперѣ „Semiramide“ вѣдѣвѣе п-на
С. Крушельницка. — Въ той самъ день [16-го]
вѣдѣдутъ ся такожъ выборы до рады повѣтoвoй
и загальнѣ зборѣ товариства Рускихъ же-
ницъ.

— Пани Марія Окуновска, жена посла
д-ра Теофія Окуновскаго, зложила на юві-
лейну Буреу ремісничу щедрый даръ 20 злр.

— А-рѣ Даміанъ Савачъ повернувъ уже
оногды зъ Чехи, де якъ делегатъ видѣду кра-
евого перебувавъ въ справѣ дослѣдѣвъ надъ
устройствъ касъ Раффаєлеса. Передъ тымъ слѣ-
дѣвъ сю справу д-р. Савачъ такожъ въ До-
льшій Австрій. Вчѣра передавъ вѣдѣ обшир-
ный рефератъ маршалковѣ краевому.

— Зъ вѣдѣньского „Січѣ“. На загальныхъ
зборахъ дня 12 червня о. р. доповнено ви-
дѣлъ товариства и вѣдѣ укоституувать ся
осѣ-якъ: Костъ Тяничевскій, слух. мед. го-
лова; Романъ Сембратовичъ, слух. правъ, за-
ступникъ головы; Павло Демцю, слух. лѣ-
карскаго, писарь; Иванъ Саноцкій, слух.
правъ, бібліотекаръ; Михайло Литвиневичъ,
слух. правъ, скарбникъ.

— Новый прокураторъ державный у Львовѣ
Гайдеръ не обѣме теперь урядованя на-
дѣла ведуги очей, на яку заправъ. Д-ръ Ма-
текъ припоручивъ п. Гайдерови довѣдѣ вѣдѣ-
починицъ, що може потягнути ся до 1 н. ст.
серпня.

— Зъ Глинѣнъ пишуть намъ: Вчѣра роз-
вѣдали намъ раду громадеку на подѣгавъ
рескрипту намістника зъ дня 8 червня 1898
ч. 29.712. Давше, що намістникъ мѣгъ таке
писмо подписати. Роблять закидъ радѣ гро-
мадескій, що н. пр. залягають додатки гро-
мадескій въ сумѣ 2063 злр., котрий предѣвъ при-
писанъ буювать до податковѣ державныхъ и
статей буювать разомъ зъ тымъ податками
черезъ урядъ податковий. Рѣвно жъ закидають
залегать додатковѣ школьныхъ 2306 злр.,
котрий подобно якъ додатки громадскі бую-
вають плачений при податку державномъ. Що
сему винна рада громадска, що за дѣла пужды
населеня не залягають податки монархічній,
а черезъ те залягають додатки громадскі?
Яко залегать активну починають и пр.
вѣдѣотки вѣдѣ капиталовъ. Громада мала у-
лькованыхъ колько сокогъ въ глинѣнскѣмъ
товариствѣ задатковѣмъ, а позаявъ адасть ся
не потребувала грошей, тожъ не вѣдѣла
тмъ вѣдѣотковъ; зъ того и закидъ, що го-
сподарка громадска лиха. Вагалъ рескриптъ
той — цѣкавый документъ!

— Зъ Манастирскѣ пишуть намъ: Дня 12
н. ст. червня о годѣвъ 12^{1/2}, передъ полу-
днемъ дали ся чути тмъ выстрѣлы на двѣрцѣ
аслѣвничѣмъ — аласе подѣчасъ коли прихо-
дѣвъ поѣздъ аб Станиславова. Каждый, чужѣ
стрѣлы и выдѣчи тмъу народу — сымѣвъ
Ирланд — догадувавъ ся, що певно якась
груба рыба надѣде. И дѣйствѣ — велика
рыба: J. Wielm. baron Błazowski переѣдѣвъ
черезъ Манастирська вѣдѣвъ изъ женою, зъ
котрою передъ тымъжѣмъ подружѣвъ ся.
Паниъ Хуна, манастирскій бурмистръ, вѣдѣвъ
изъ громадою євреѣвъ и въ товариствѣ жи-
дѣвскѣхъ музики, що безустанно выѣвала ме-
лодію „Jeszcze Polska nie zginie!“, вышповъ
на аугерѣхъ J. Wielm. барона и посла зъ волѣ
тысячокъ та шп. комисарѣвъ. П. баронъ ви-
сѣвъ зъ вагона, а естаскою руку пани Ху-
на сказавъ: „Wielki zaszczyt mnie spotyk.“
На те паниъ Хуна обсыпавъ его подѣлѣными
словами. Були тамъ такожъ два Поляки и на-
цѣде гордо кричали „witali!“ — але J. Wielm.
пошпу, пращючи ся, навѣтъ руку тымъ По-
лякамъ не подавъ; видно, поѣзавъ одного зъ
нихъ, що агонизъ, отже — за мала рыба,
хочъ зъ великимъ животомъ. — З. (Прим.
Ред. Якъ то мы своего часу писали — жр.
Войтѣхъ Дѣдушкѣй, презесъ польско-жр.
дѣвского „центрального комитету выборчого“

ставляюща барона Блажовского кандидатомъ
въ буцѣнцѣ-чортковскѣмъ округѣ, рѣвночасно
засѣдѣвъ его зъ посажникомъ Варменкою: пани-
ною Марією Торосевичною, дочкою ала-
стѣльникомъ Маріямпола. Вѣсѣла мало вѣдѣбути
ся во выборы бар. Блажовского послѣомъ — и
справдѣ вѣдѣбуло ся сего мѣсяца у Львовѣ въ
вѣдѣвѣнскѣхъ костѣхъ. Молодыхъ позѣвѣвалъ
кс. Козицкій а поблагословивъ асн. Исак-
ковичъ.]

— Загальнѣ зборѣ читальнѣ „Просвѣтъ“ въ
Лисятичахъ повѣту стрѣвского вѣдѣдутъ ся
въ недѣлю 19-ого н. ст. червня с. р. почавши
вѣдѣ 5 години пополудни. Нѣхай се оновѣе
не послужить за закрѣпленъ дохрѣстнихъ
патріотѣвъ, интелігенціи и солѣтъ, а иншѣ час-
списѣ укѣбно просимо се оновѣчене повѣто-
рити. — За выдѣлъ Мих. Медѣдѣ голова, Из.
Кузаръ секретаръ.

— До вѣдомости ц. к. Дирекціи почтъ и
телеграфовъ. На дняхъ лучило ся менѣ смѣш-
неньке але сумнѣнке. Позаявъ урядъ почто-
вый въ Игрозиці [коло Тернополя] на мон-
русскій рекомендаціи выдѣвалъ менѣ на-пѣвъ
польскій, на-пѣвъ вѣдѣмѣй посѣдѣвъ, то я
бувъ спонуканый крѣпкимъ писемномъ звер-
нути на се увагу п. управителя почтъ та жа-
дати на будуче лѣтъ рускихъ посѣдѣвъ.
Щастѣ мѣо, що я побѣлавъ зъ листомъ здо-
воленъ писемногого, б) п. управителя почтъ,
побѣзавъ руске писмо, отвѣрто сказавъ, що
по руски читати не вѣмѣ, и ела-бы не побѣла-
нѣвъ, то не було бы кому перечитати. Чи-жъ
се не крайній скандалъ, чтобы ц. к. уряд-
никъ у вѣдѣвѣй Галичинѣ отвѣрто та безъ
наименого скрупулу признавъ ся, що не
вѣмѣ руского языка, не знавъ руского письма?
Пане управителю почтъ! не парѣкайте на
школы, що васъ не навчили руского языка,
але выѣкайте на тѣхъ, що не завѣли въ
школахъ руского языка обовязковимъ. Коли
хочете бути урядникомъ у вѣдѣвѣй Галичинѣ,
а ще до того урядникомъ почтовымъ, то
вѣдѣдѣ навѣтъ ся руского языка, хочъ-бы
ex propria diligentia, чтобы бѣдѣвъ въ очѣхъ
селянина не компромитувались, а коли не
хочете его навѣтити ся, то patent portae до
вѣдѣвѣй Галичинѣ. И тамъ можна найти на-
вѣдокъ хлѣба — безъ знаня руского языка. —
Скомороховскій.

— Адервадѣця. Вахмистръ обороны краевой
въ Тарновѣ Недѣвѣцкій адервадѣувавъ значи-
тѣльну суму грошей на шкѣду войскового
скарбу и утѣкѣ, адасть ся до Перемышля.

— Именованъ въ судахъ. Адъюнктами су-
довымъ именованъ: адвокатъ д-ръ Фр. Соронъ
аб Львова для Немарова и нотаріальскій кан-
дидатъ Алекс. Беринда Чайковскій для льво-
вского округа судового. — Перенесенъ адъюнк-
тъ: Мар. Ковинскій зъ Перемышля до Ста-
рого-мѣста и Евг. Курмановичъ зъ Немарова
до Зборовѣ.

— Бувшого калуского старосту п. Маевско-
го прощати нинѣ въ Калущи политичній при-
ятель бѣнкетомъ передъ его выѣздомъ до
Колѣбушова. Та не зовѣтъ весело буде и
Маевскому на томъ бѣнкетѣ. Правда, зѣтъ его
п. Оржельскій, обжалованый о купованѣ го-
лосѣвъ, вышповъ зъ поганомъ тои справѣ дѣло,
та ось новый кліентъ! Недѣвно вѣдѣвъ пое.
Яросевичъ въ палатѣ посѣдѣвъ рады держав-
ной нову интерпелляцію, котра вже дотыкае не
зѣтъ пана старосты, але самого пана старо-
сту. „Въ мѣсяцѣ лѣтомъ 1897 р. — каже ся въ
той интерпелляціи — вѣдѣбували ся въ Галици,
калуского повѣту, правыборы зъ V. куріи, при
котрыхъ ц. к. староста Юліанъ Маевскій
функціи нувавъ яко выборчий комисаръ. При-
сутній при выборчѣмъ актѣ о. Онуарій Кри-
вѣцкій, гр.-кат. парохъ въ Галици, по пере-
глядѣ протоколу голосованя вѣдѣного писар-
емъ Іос. Е. ельманомъ, замѣтивъ, що голосѣ,
вѣдѣданъ декотрымъ правыборцами на руску
опозиційну лѣсту, були вписанъ фальшпано яко
вѣдѣданъ на правительственну лѣсту. О. Кри-
вѣцкій уведомивъ заразъ о томъ старъ стѣ,
а рѣвночасно компетентній правыборцѣ задрали,
що они голосовали на оппозиційныхъ кандида-
товъ, и потѣ-рдали се такожъ другѣ свѣдѣки.
О. Кривѣцкій просивъ ц. к. старосту, яко
выборчого комисара, чтобы той фальшъ вписати
до выборчого протоколу, а такожъ, чтобы ему
позволено перелѣгнути той протоколъ, бо рѣвъ
можлива, що ще и голосѣ другыхъ выборцѣвъ
записано фальшпано. Ц. к. староста не вѣдо-
вѣвъ сему прошеню, а вѣдѣзавъ о. Кривѣц-
кого на дорогу карну. О. Кривѣцкій дѣвѣотно
вѣстувѣвъ на карну дорогу вѣдѣвши дня 26 н.
ст. лѣтото 1897 до ц. к. державной прокура-
торіи въ Станиславовѣ противъ вѣдѣаного гро-
мадского писарѣ Іосѣвъ Едѣльмана карне до-
несене за дѣла провинивъ зъ арт. VI. закона зъ
17 грудня 1862 р. (Н. з. к. ч. 8 зъ 1863 р.).
Сего карного донесеня не полагали до те-
перъ компетентній судовой власти. Отже интѣр-
пелляція азытуютъ п. министра судѣвничѣвъ:
ча г товѣ вѣдѣвъ ц. к. державнаго прокуратора
въ Станиславовѣ выдѣти наказъ, чтобы про-
тивъ Іосѣфа Едѣльмана выточила карне слѣд-
ство за софалистическѣ выборчого протоколу, а
противъ ц. к. старосты Маевского за софали-
стическѣ въ той провинивъ?“

— Недѣльнѣй вѣдѣвѣчиникъ въ урядѣхъ. Оно-
гды була у намістника гр. Шиньского дѣпу-
таціи товариствъ нато иценѣхъ на аудіенціи въ
справѣ свѣтловѣхъ недѣль въ урядѣхъ. На-
містникъ заявивъ депутаціи, что въ той спра-
вѣ вѣдѣвъ ся вже до министерства, але лише
що-до урядѣвъ пѣчѣненыхъ намістничѣвъ.

— Галичка „Гавантономъ“. Въ Милѣвѣ на
Мазурахъ (въ повѣтъ живѣцѣхъ) рѣвночасно
раду громадску а управу справъ громадскихъ
передаю нотарѣви Кар. Дроздовскому. Заступ-
ника вѣдѣта Бернарда Штаера узавѣно неспо-
собѣмъ до понесеня уряду на три роки. При-
чиною розвѣа аны рады були мальверзаціи въ
шакрайствѣ въ урядованю, котрий выѣрѣла
люстръ цѣна комисіи зъ выдѣлу краевому, а та-
кожъ шакрайства въ укладаню лѣтъ выбор-
чихъ до выбору рады громадскѣхъ, наслѣдкомъ

чего дотерпѣвѣна рада урядовала одинацѣтъ
лѣтъ! Справдѣ галицѣе бѣаголове!

— Зухвалый злодѣй. До мешканя посесора
въ Кривотулѣхъ подѣ Олѣвѣю С. Цѣбѣла закрѣвъ
ся въ нѣчи лѣвѣхъ злодѣй и зачѣвъ порати ся
по шуфлядахъ зъ дорогочѣнными рѣчами. Цѣ-
бѣла почувъ се и оловѣвъ непростового гостѣ
зъ заду а руку, думаючи, що то его наймѣтъ.
Але заразъ по голосѣ злодѣй переконавъ ся,
що се не наймѣтъ, тымъ болѣше, що зухва-
лѣвъ добувъ зъ кишѣвъ револьверъ и выстрѣ-
ливъ. Куля хѣбила, а коли злодѣя мѣрѣвъ
до Цѣбѣла въ другѣ, той вхопивъ за курокъ
и не допуская до выстрѣлу ставъ кричати
о помѣчѣ. Збѣгла ся служба, звѣзала злодѣя
и вѣдѣстала до судового арѣшту въ Олѣвѣ.

— Многодѣльнѣй „аргонавты“ нѣчю по
чужыхъ домахъ и за чужимъ добуткомъ, два
невѣдѣтупий товаришѣ долѣ и недолѣ: Иванъ
Вѣдѣвѣнскій и Станиславъ Тенѣа повернули
оногды до Львова. „Жорстока“ львова поли-
ція вже давно заборонила имъ гостинныхъ
порѣговъ въ столицѣ, але аргонавты не вѣзали
ся полиційною забореною и замѣстѣли на
стало „въ зеленѣмъ готѣлѣ“ на Высѣмъ
замку. Позаціи догдѣвъ: свѣжій воздухъ, спа-
рѣвъ, краснѣй видѣвъ на богате мѣсто могли
догдѣти дружкамъ богато помѣслѣвъ до даль-
шихъ „выѣрѣвъ“. Та нема въ свѣтъ вѣчѣго
безъ „але“. Межи нимъ загостѣвъ нежданѣ
„ворѣтъ“, агентъ полиційный, чтобы ними
„заопѣсѣвати ся“. Злодѣйки, выдѣчи свою погубу,
кинувшись на агента зъ ножами, але на голосѣ
свѣтловѣхъ агента надѣбѣли полиціанты и пе-
рѣвели пѣтѣнѣвъ до „Ивановѣхъ хатѣ“.

— Замахъ на листѣноса. У Франкфуртѣ въ
Пѣмѣнчинѣ наймѣтъ сими дѣями лѣвѣхъ Франкъ
комѣату и надавъ на почту на свою адресу
перекѣвъ на 2^{1/2} марки. Коли прѣйшовъ до
него листѣноса зъ грѣшми, кинувъ ся Франкъ
зъ ножѣмъ на него, намірѣючи его убѣти а
вѣдѣтѣвъ ограбити. Листѣноса скѣлѣнѣй
вѣспѣвъ ще въ часѣ вырѣвати ся зъ рукъ роз-
бѣдѣнѣа и выбѣгѣвъ до сѣней та замкнути за
собѣю дѣверъ. На его крикъ збѣгли ся люди и
алѣвили Франка та вѣдѣдали его въ руки по-
ліціи.

— 100.000 коронъ и 4 разы 25.000 коронъ
— то головнѣй выигранъ лѣтѣрѣи великон Юві-
лейномъ выѣтѣмъ, котрий выигрѣтъ ся гѣтѣвною
лише зъ 20% вѣдѣшнѣея. Звертаемо увагу
нашихъ поважѣныхъ читатѣльнѣхъ, що I-ше тя-
женѣе вѣдѣбудѣ ся дня 25 червня 1898 невѣдѣ-
кѣчѣво.

— Дрѣбнѣй вѣдѣти. Велика поѣтъ навѣстѣла
оногды мѣсто Загребѣвъ. Плывучій середнѣю
мѣста поѣтъ въ колькохъ хвилѣхъ перѣмѣ-
нивъ ся у велику и бурливу рѣку, позѣвѣвавъ
улицѣ и площѣ, позѣвѣвавъ пѣнѣвъ, анычѣвъ
богато склѣповъ и мѣтѣнѣвъ и одну фабрикѣ
шкѣръ. — Товариство хрѣстіанскѣхъ арен-
даторѣвъ болѣшихъ посѣдѣствъ заявѣло ся д.
6 н. ст. червня у Львовѣ. Зголошеня въ чле-
ны прѣймае Отѣа. Гостѣнскій въ бюрѣ коми-
тету Галицкого товариства господарского [ул.
Словацкого ч. 8], де можна дѣбѣтѣти статуты;
лишѣе выносѣтъ 25 злр. — Въ Краковѣ по-
меръ нагло въ 70 роцѣхъ житѣ передѣчера Іос.
Ясѣнскій, бушній прѣзидентъ суду краевого
въ Краковѣ, бушній посѣдѣвъ до союму и рады
державной зъ округа сѣвѣдного. Довѣтъ лѣтъ
бувъ вѣдѣ урядникомъ судовымъ въ многѣхъ
судахъ вѣдѣвѣй Галичинѣ. Будучи посѣдѣвъ
до рады державной 1872 р. причинѣвъ ся
вѣдѣвъ до ухвалѣния закона вѣсѣлого. — Дня
4 с. м. померъ въ Копичинѣхъ ко. Николай
Бѣдѣвскій, лѣт. пробѣвъ; невѣдѣкъ побу-
дувавъ двѣ „dwierdze na Rusi“ въ Нижѣбѣрку
и Текѣвѣцѣ.

Вѣсти зъ Еп. Перемыской.

О. Ив. Гисѣвскій, парохъ въ Журѣвѣхъ,
имѣнованъ П. мѣстодеканомъ потѣчѣнѣмъ.
— О. Дмитрій Лѣхъ имѣнованъ П. пропо-
вѣдѣникомъ при катедрѣ церкѣвъ въ Перемышлѣ.
— Кѣвѣнѣчѣну институту на Торѣ дек. перѣ-
мыского дѣбѣтѣвъ о. Алексѣй Стецѣнскій. —
Завѣдѣтельство въ Зѣвѣскѣй Воли дѣбѣтѣвъ о.
Петро Лучѣко. — До канон. институтѣи на
Вѣрѣцію вѣзванъ о. Симѣонъ Дѣтѣковичъ. —
Вѣдѣпустѣку для порѣтованя зѣдѣрѣли дѣбѣтали
оо.: Ант. Захарѣвѣвъ на 3 тѣждѣхъ, Ив.
Корѣмъ на 6 недѣль, Ив. Столѣвскій на 6
недѣль, Мих. Гарѣнскій на 4 недѣль и Іос.
Мѣнѣнскій на 8 недѣль. — О. Ив. Стѣнѣчѣкъ,
сотруднѣвъ въ Дрогѣвъ, дѣбѣтѣвъ грамоту при-
знаня и похвалы за рѣвѣе и соѣвѣтѣне подѣ-
ванѣ науки рѣлігій дѣтѣмъ шѣвѣлымъ въ До-
бромѣли, коли тамъ бувъ сотруднѣкомъ.

Посмертнѣй — ☩ — оновѣстѣи.

Антоній Вѣдѣвѣнскій, учитель народнѣхъ
въ Висѣвъ, упокоивъ ся оногды въ 56 роцѣ
житѣ. В. а. п.!

Иванѣна Бѣвѣвѣска, дочка учителя на Мѣ-
стѣчку, упокоивѣ ся въ 19 роцѣхъ житѣ дня
12 червня 1898 въ Бережѣнахъ. В. а. п.!

Именованя, перенесеня, вѣдѣзначеня и пр.

— Именованя. Контрольорами почтовыми и
имѣнованъ офіціалъ почтовый: Мѣтѣй Шиньковскій
въ Перемышлѣ, Евг. Герѣвъ въ Дрогѣбѣхъ и Фр.
Грѣвѣвъ въ Подѣвѣлохѣхъ. Намѣстникъ имену-
ванъ комисаръ поѣвѣтѣного въ Морѣвъ д-ра
Жиги. д-р. Ясѣнскѣй галицѣмъ комисарѣмъ по-
вѣтѣномъ и прѣдѣлѣвъ его до службы въ на-
містничѣмъ.

ЗАВЕДЕНЕ ВОДОЛѢЧНИЧЕ ПОДЪ ЛЬВОВОМЪ

МАРІТВКА

Комунікаціи зъ мѣстѣмъ дуже добѣдѣа. Оновѣдѣе заведеня. Тѣлѣо-
нѣче спѣлѣуе а Львовѣмъ: Гидротерапія. Массажъ. Электротерапія.
Купѣльъ электрѣичѣй. Механіотерапія. Лѣченѣ дѣтѣчѣе.

Сѣзонъ зачинае ся дня 1-го червня. — Цѣны умѣренѣй.

Зголошеня въ Администраціи Запѣдѣи [Львовѣ, ули-
ца Словацкого 6.]

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнѣ 15 червня. Якъ зачувати, гр.
Глиѣсѣнѣхъ мѣвъ заявити бажанѣ, чтобы его пе-
ренесено зъ Градѣа. Ладѣтъ для него мѣсто
прѣзидента сенату въ найвышѣмъ трибуналѣ,
або прѣзидента вышѣго суду въ Инсбруку.

На вѣчерашній конференціи вѣдѣхъ дирек-
торѣвъ руху державныхъ зѣдѣнѣвъ постано-
влено зъ уваги, що на осѣнѣ надѣвѣтъ ся не-
ликого вывозу зѣбѣа, обвинѣти на лѣтъ та-
рифѣу вѣдѣ угля; такимъ чѣномъ надѣвѣтъ ся,
що фабрики заосмотрѣтъ ся въ углѣ въ лѣтъ,
а се улѣстѣтъ въ осѣнѣ рухъ зѣбѣа.

Ческій клубъ мѣвъ вѣчера двѣ нарады
надѣвъ ситуаціи; на другѣй нарадѣ бувъ ми-
нистеръ Кайцѣль.

Будапѣштѣ 15 червня. Умеръ прѣзидентъ
пѣлаты магнѣтовъ Тотъ въ 66 роцѣхъ житѣ.

Парижѣ 15 червня. Кажуть, що сегодня
кабинѣтъ Мѣлина подѣстъ ся до дѣмѣіи; утво-
рене нового кабинѣту буде имѣвѣрно поручѣне
Р.ботѣи.

Мадридѣ 15 червня. Министѣръ вѣдѣны
зѣвѣвъ, що положѣе въ Мадридѣ зѣвѣмъ не
таке але, якъ припускае ся; губернаторъ
островѣвъ (зѣтъ про его самоубѣйство не по-
тѣвѣрѣдѣла ся — Ред.) мѣвъ 20.000 войска и 199
гармѣтъ.

Розѣйшлѣся тутъ поголоска про новѣй
атакъ америкѣнѣвъ на мѣсто св. Якова; пра-
вительство не мѣвъ о томъ урядовѣи вѣсти.
Въ урядовыхъ кругахъ кажуть, що вѣдѣта про
битѣву подѣ Гвѣтанѣомъ въ хѣбнѣ; дои же
анѣ америкѣнскій жѣвѣвъ не станувъ на
Кубѣ. Битѣва подѣ Гвѣтанѣомъ була имѣ-
вѣрно лише стѣчка зъ повстанцѣми и не мѣвъ
значѣня.

Вашингтонѣ 15 червня. Вѣвъ корабль зъ
войскомъ, призначѣнымъ до Санѣага, вырѣшѣ-
ли вже на море. Сегодня вѣдѣдѣтъ зъ Санѣ-
Франциска друга выѣрѣва на Филиппѣи.

На дѣсланѣ.

ОВОРОНЕЦЪ ВЪ СПРАВАХЪ КАРНЫХЪ

Д-ръ Евгеній Рейтеръ

отворѣвъ канцеларію адвокатску
у Львовѣ, при ул. Шопѣна ч. 6. 235 4—5

Зѣвѣна льокалю.

Найдѣшевѣй окладъ товарѣвъ оптичныхъ и механичныхъ

ВЕНЕДИКТА КОПЕРНИЦКОГО

подѣ „КОПЕРНИКОМЪ“

перенесѣнѣй до мо-

вого льокалю

при пл. Галицкой

ч. 1.

у Львовѣ.

По цѣнахъ найдѣшевѣйшихъ въ великихъ выборѣхъ
окулярѣ, цѣпѣрѣмъ, лѣнѣрѣмъ, барѣомѣтрѣ, терѣмомѣ-
трѣ — Направѣны найѣкорѣе и найдѣшевѣе. — Устроѣ-
ены электрѣичѣскѣ дѣвѣнѣвъ. — Замокло въ про-
винціи зѣдѣрѣотѣко. 4185

Адреса: Оптичѣй Копѣрнѣцкій Львѣвъ илѣма
Галицѣи ч. 1.

ПОДѢКА.

Всѣвишнѣому подобѣлось дня 1 червня т.
р. забрати намъ нашего улюбѣного

Головний склад в Києві
Жигмонта Рукера
під «Срібним Орлом» у Львові. 275 204-?

ДЯКЪ безжениый, молодой, въ сильномъ теноворомъ голосомъ, умѣючи провадити хоръ — шукае мѣста *Ив. Сторожукъ, Ворткивъ, поч. Красно. 244 1—*

жеже щось закупки, аби вперше
оглянути туку виставу.

На провінцію цинники да-
роми і оцінюто.

Листи адресувати належить
Складу дивановъ „Au Louvre”,
Львівъ, ул. Сикстуса 6 (Пашажъ
Гавсманна). 190 28—7

Купуючимъ плати въ сплатяхъ.

Славий на цѣломъ свѣтѣ
КОЛА „OPEL”
перворядный фабрикатъ. Вызвѣ-
чна продажъ для Галицкимъ и
Буковинимъ

Решити хідниківъ и высортований диваны, портієры, фіранки, капы, коцы, тобеліны и рбаны предмети декорацийный по цѣнахъ багачо дешевыхъ. Склада дивановъ "Au Louvre" Львѡвъ ул. Сикстуска 6 (Писажъ-Гавемана). Такомъ на раты. Для провинціи шинники лагосъ и оплатно. 190 28-?

Також і на рату
бегъ адвокати цѣнь
диваны, портієры, фіранки,
хобіники, ковдри ватовані,
кани на столы и лѣжка въ
складѣ дивановъ „Terpich-
haus au Louvre“, Львівъ ул.
Синьгуська 6. (Пасажъ Гаве-
мана). На провідцію высила-
ся цѣнники даромъ и оплатно.
19) 28-7

довокъ. Складъ дивановъ
 „Au Louvre“, Львовъ ул. Сик-
 стуска 6. — Польги въ спа-
 тахъ посяя умовы.
 Для провинціи цѣнники да-
 ромъ и платно.

190

38-2

ПЕРЕДПОСЛѢДНЫЙ
 ТЫЖДЕНЬ

000 коронъ

1898. | III. Тягачи: 15 вересня 1898.
 1898. | IV. Тягачи: 6 жовтня 1898.
 Райгенбаумъ, Густавъ Максъ,
 ръ, Авг. Шелленбергъ и Сынъ,
 овъ Штро.

къ фірмы
 . Альсъ
 спедицій
 ч. 537)
 ондсціоноване
 LLOYD* ВЪ БРЕМТ
 аморскій и удіяле

исячно до Америки
 державъ. 209 20-7

Виходять у Львові ще два (крім неділі і руських свят) в 8-го година по полудні. Літературний додаток „Вісника найближчих новин“ виходить вівторок, в четверок і п'ятницю і порівню разом з „Ділом“.

Передплата в ксерати приймають: у Львові: Адміністрація „ДВЛО“ ул. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, в Бюро газет ул. Карла Людвіка 9, в А. Ольшеского ул. Килиньського 2; — в Ясенополі Л. Крижановський; — у Відні: М. Dukas, I. Selterstätt; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфурт і Гамбург: H. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДВЛО“ в ксераті (за ксерати) в Львові.

ДВЛО

Передплата на „ДВЛО“ з літер. додатком

в Австрії: за границею:
на цілий рік . . . 18 шр. на цілий рік . . . 24 шр.
на пів рік . . . 9 шр. на пів рік . . . 12 шр.
у Львові:
на цілий рік . . . 16 шр. на пів рік . . . 8 шр.
на чверть року . . . 4 шр. на чверть року . . . 3 шр.
Реклама, Адміністрація і Експедиція під ч. 24
ул. Ваторія. — Рукописи зворотять ся до не на по-
передній застереження. — Рекламні неоплачені
зворотять ся до не.
Одноразові листи коштують 8 шр. а в
Одноразові листи коштують ся по 10 шр. 10 шр.
одна сторінка ксератовою або як і ще а в
рубриці „Надобачка“ по 25 шр. а в.
Підписи в листі до редакції коштують ся по
10 шр. однієї сторінки.

Противжидівскій розрухи

в західній Галичині затревожили не лише жидів, але й поляків, не лише правитель-ство краве, але й центральне.

І справді — єсть чого затревожити ся! Польскі дивізіони не такі, що . . . жидів прийдуть черга на панів. Давно й не даю, що тепер вже не то коло польске, але навіть антисемітскі дивізіони польскі накликають до енергії...

В польскіх дивізіонах повно дописів о розрухах. Аби й наш читач мав по-знати о тих розрухах, подаємо кілька допи-сів з польскіх дивізіонів.

З Ясла пише 14-ого с. м. научний свідок до N. Reform-у:

„В неділю пополудні поїшов і з родиною на прохід за місто в сторону Колачич. День був гарний. Много дівчорі йшло тою самою дорогою. Нічо не заповіда-ло розрух. Наразі повертаючи від Кола-чичі люди розголосили, що староста з Ясла поїхав до Колачич з жандармами, а товпа руйнувала коршми в Горайовицях і Ковальові. Я вернувши до міста. Люди тут не-мови вижидали чогось, шептали собі: „нині будуть бити жидів“, ходили групами по мі-сту. Настав вечір. Наглі розійшли ся висті: б'ють жидів за містом в Улашони-цях і підпалили рафінерію спиртусу! Ула-шониць, від міста 500 до 600 кроків, ле-жить над рікою Яською, 200 кроків від міста. Я поїхав з тую сторону, ставши на мості, побачив рафінерію в огні. Вели-ка пожежа освічувала місто і околицю. На мості стояли сотні міщанства і інтеліген-ції, та ніхто не хотів йти в рафінерію. Оповідано собі голосно, що до 200 хлопів крутять ся коло рафінерії, товчуть там ши-би, б'ють і граблять жидів. Запалював за-гальний сполох. З міста надїхала огнева сторожа з сикавами, але до рафінерії не поїхала з страху перед п'яною чернею, за-держалась коло моста. Кількох відважних шиків з двома жандармами і кількома з огневою сторожою підійшло до рафінерії. Там стояв з жінкою власитель рафінерії Франт, окрошений. Розповідано, що то-ва уступилась до Горайовиць і там зазнав-ся. З сусіднього католицького дому прийшли до нас дочки Франта і оповідали, що ве-чером напали на них товпа, біла їх, по-товкла в хаті обставу, а два підпалили бочку.

Ми завернули до міста, аж тут із жидівських домів роздався крик. По-бігли ми туди, а з близької хати вискочили

два, потім ще три зарбники. Одного з них вхопили жандарми, а що мав при собі укра-дені в склеп'яні р'ячі [тютюн в паках], те жандарми скували его і відвели до арешту. Коли жандарми переходили з арештованим через міст, дали ся чути оклики: „Пусти-ти его, пусти!“ Тоді жандарми крикнули: „Розступити ся!“ і ставши готові до стрі-лу. Народ розступив ся і жандарми повив-арештованого дальше. В цілком місті зап-пала паніка, бо староста виїхав і всего були лиш два жандарми. Комісар вівзав [мабути з Рашева] військо, а поки-що для оборони міста утворила ся горожанська сто-рожа, ви тупил з дубельтовками і стерегла міста до рана в двох відділах. Около 11-ої вночі вернувши староста до міста і підпалював аж до рана спільно з сторо-жою горожанською та огневою і з жандар-мами.

Над раном приїхало військо. Частину, до 20 вояків, послав староста до Колачич, а часті розмістив у місті. Цілий понеді-лок було в місті спокійно, але раз-у-раз надходили висті з недалеких сел, що б'ють жидів, вибивають шиб и граблять. Вечером у понеділок підійшов до ра-фінерії — одна руйна! Ще по 24 годинах горів у двох котлах спиртус. З цілого маєтку не лишило ся жидови нічого; шкоди мав до 60.000 шр. На ніч побоювано ся по-нових розрух, тож ала ть видала заборону абирати ся громадами по улицях і на ринку і поручено всім мешканцям по 9 бй годін сидіти в хаті. Вночі ходило „улицями“ військо і ніякого розруху не було. Рано до-несено, що черн гуляв по Дембовці, Бжостку і сусідніх коршмах. З банди, котра йшла з Демб-ца до Жмигору, жандарми за-стріляли одного і полишили в рові при-дорож, а кількох інших поранили. Арешто-ваних в кількадесят, між ними вб'ито в Собієва. В місті панувало пригноблене.

Ті з бурени, то не прості дівчачі екс-цеси та і не мають они релігійного підкладу. Причини їх чисто економічної натури. По-ступоване жидів в нашій околиці таке са-ме, як де инде, а Стояловскій вишмає за-гальний настрій. Промовляв вчувано при-страстно так в Колачичах як і в інших місцевостях...

По селах рабують і нищать коршми не місцеві селяне, але перетягаючи банди. Бура переносить ся вже і до Горлицького. Староста в Горлицях зажадав нині телеграфічно, щоб его повів відділи від ясельського кордоном.

Другий кореспондент пише з Ско-лишина:

„Дня 13 с. м. рабували в селах: Бжи-ска, Бончок, Липиця, Лисів, Лисівка і Шепетниця. Жиди все нищать, рубают, ломлять, так що відходять аж тоді, як нічо вже цілого не лишило ся. Ноч з 13 на 14-го обійшла в Сколишині на вижид-но нападу. Жиди в коршмі перебули вночі з смертельної тривоги, хоч стація жандар-мерів у селі стерегла їх цілу ніч. Всю ніч була тривога, бо довкола коршми чути було крики і галасав. Дивна річ, що банди не походять з одного села, але піяки лучать ся один з другим і допускають ся безправ-ства. Жиди, в страху о своє майно, розда-ють напшток безплатно, тож веселі повно-п'яних місцевих, що ждуть на чужих, аби розпочали напад.

Тутешній народ заведбаний в про-світ та віддав ся панству, тож і не слу-хав ніякого урозумювання ані рад. Вже ось шепчуть собі: „Тепер на жидів, але адало бы ся обійти і на панів!“

Нині [14-ого] в полудне зрабовано кор-шму в Кунові. Постерунок жандармерії скривлений. Нині заарештовано ексценди-в з Лисова та Сколишина і скочаних від ставлено до Ясла Ціла околиця збурена. Жиди з сколишинської коршми вишма-дять ся і вижидая такого самого кінця, як его сусіди. При коршмі стоїть жандарм і патрулює.

Жидів, котрі з Тишнівці утїкали до Ясла, ексценди приловили на мості в селі р'ячі викинули з воза в ріку...

До Słowa Polsk ого пишуть з Ясла:

„Нині [14 червня] рух хлопскій обняв цілий повіт — громади хлоства руйнують по селах одну коршму за другою, ломлять і торощать домашню обставу, вишмають і виливають горілку і пиво, рабують, що дасть ся понести.

Староство безрадне; військо спроваджене в силі 150 людей, зовсім не достаточне, приходять всюда вже по довершеном чині. Жандармерія кидає, але в мало, то і не може дати ради. Нині зареєстровано сюди два батальони і вмовірно у вечері прийдуть. Сен почі зруйновано і знищено коршми у Волиці, Собієві, Неголовцях, Бжостку, Тишнівці, Золкові, Сепетниці, Сверхові і т. д. Около 400 хлопів з повіту ясельско-го намагало ся вдерти в нинішню ніч до міста Бжча, однак відперли їх жандарми і огнева сторожа. Межи жидами в цілком повіті страшний жах, всі утїкають до міста.

Вчера зрабовано в Бжостку. Арештовано багато хлопів і нині сюди приставлено. За-галом приставлено сюди вже сїмдесять і

кількох людей, між ними вб'ито в Собієва. Староство, коли ему вже перед кіль-кома днями доношено, на що заносить ся, не довіряло і легковажило цілу справу.

Прокуратура — самі прокуратори — веде слідство дуже енергійно.

Сей розрухи викликали у Відні вели-ке занепокоєне. Гр. Тузі зажадав від га-лицького намістництва докладного справоздан-ня. Fremdenblatt пише, що центральне прави-тельство постановило найенергійніший сред-ства, щоб привернути спокій в Галичині і покарати агітаторів. Fremdenblatt побоює ся, що теперішній рух против жидів зверне ся і против німців верств населення [роз-пань].

Дивізіони віденскі приносять вини за ті розрухи: одні ляхи галицької адміністра-ції політичної, другі панам польским, що то они звернули рух хлоскій против жи-дів, аби відвернути его від себе...

Зь виборчого руху.

Пишуть нам:

Правильно в окрузі Тернопіль Ска-лат-Збараж переведен майже у всіх вже громадах. Стають там против себе три кандидати. Польскі професор Дзвинський, рускій радикал д-р Франко і „дикій“ Ру-сик д-р Гладішовскій.

Перші з них не має найменших шанів і сли свої кандидатури не цоєно, може в найближшій случаю числит на 5 до 10 голосів.

Шанси двох других стоять майже на рівні, так, що до послідньої хвилі жаден з них не може числит на певну перемогу. На разі дасть ся сказати хіба лиш тільки, що правильні випали для радикального кан-дидата сим разом гірше, як перед ро-ком, і д-р Франко має менші шанси ви-йти, як его попередник Шмігер. Причина в том, що за Шмігера ціла передвыборча акція вела ся сильними силами, а тепер, з причини неадекватного і напастливого по-ступованя радикальних проводирів, усу-нули ся від акції неадекватний опозиційні елементи. Мимо того ті послідній розпор-джують в самій Тернопільщині около 60 го-лосами. Шанси другого кандидата д-ра Гладішовского стоять о стільки добре, що По-ляки не ставлять свого кандидата, а его кан-дидатуру підтримують правительствений чин-ники.

Сли при самій виборі влади будуть вести ся так безсторонно і легально, як при правильних виборі, то кандидат, на

С. Крушельницькій

у пам'яті концерту в Бережанях 12. VI. 1898.

Пришла зима на вірді люта
Зима лютийша хуртовина...
Ще червоноє ся каліва,
Ще ехом пісня забута
Згадає пташку, щастя рад,
Весну згадає, цвітів май,
І згадає йде собі в вир —
Бо в ліді душа народу скута
Воду холоду і хуртовину...

Мишлись цвіти, пролунали
І пісні, — в'язи жита народу,
Змолось вечі сильні зб стали —
Злидні обдерли нашу вроду...
Князів не стало і вельмож,
Не стало правдоників сторож,
Не стало соловейків, рож —
Всі, всі в б'д' ся відірвали
Замученого вже народу!

Куда ж не бігли рускї д'ти
Новою долі пошукати?!
Для рідної у нужді хати
Пришла доба смерцям марити...
Сказали: рускї народі вмер
На в'їхонку рідній — сестер...
Чає спадшину взяті тепер,

Во в службу йдуть всі рускї цвіти —
Чужою долі заквітчати...

Іно тиха пісня — ся одійська
Подруга народу з правіку,
Криниця народного д'ку —
Лашалась сторожем саміська
Жити і в'їри у жита...
Ся пісня рідная, своя,
Несла відвічних правд знамі
До бою проти всіх одійська
За правду божу з правіку.

І жайворонком пісня весною
Озвалась в серці, де любови
Тіла ще некра, де окози
Не переїли серце ржою...
Озавсь ся спів нових надій —
Аж гузлик і пісня солов'ї
Щебече дум весняних мрій,
Тьохоче в груди всім весною
Воскресного жита, любови...

О, Сестро! Рідний Солов'їю,
Пророче весноньки-розмаю!
Народу серцем я витаю
Тебе весну і весни надію...
Твоя голос — се любови по-ві
Тих чистих божественних днів,
Що для добра будучих днів
Народу кинули — надію
Своих мрій, свого серця раю...

Тому і голос Твої думками
У душу рідну поринає,
Тому і спів Твої мов дугами
Світляно духа обіймає...
Бо хто так народі покохав,
Що зр'їк ся одиниць прав,
Що весь крає себе віддав —
Сей тільки світла блискавками
Путь долі в'їчно розясняє!

Тому і пісня ся добуде
Народу весноньку цвітлю,
Тому Тебе славлять всі люди,
Як райску пташку голосную, —
Бо слава слова і пісень
Славніша, як побіда день,
Де трупи мертвці цвітну розів —
Де гетьманів лаврів тм добуде,
Що народі гас в неволю здуку...

Бо пісня, слово від гетьманів
Дужі — від військ у сталі закутих —
Вия про і військ в їх ураганів
Йдуть в б'ї у полках неугадух...
А проти сил духових фаль
Замарно ласє крові коралі,
Замарно вищербать ся сталі —
Бо проти духових гетьманів
Нема метив, в стріл затрутих!

Побіда день ведуть в в'їчностях
Світляних нині в культури бою!

Піть праці їх пліне в зброчках
Народам доле, свободою, —
Дас і честь, славу дар
Спокоєно без кровавих скар,
Ясно, без тін злющих хмар...
Бо честь по лоних йде вшочас
Заквітчані руков святою!

А о, що перші в б'ї справляють
Великим словом, піснями,
Перші у славі заважають
В'їчними, ясними збрками...
Витай Сестричко! о, витай,
Як соловейко рідний май
На славу, доленьку співай!
Най міл они воскресають
Віть поклоні правди з піснями!

Тобі у дар рідний нині
Поклоні шлють, серця цвіти рідні!
Тобі в рідній ми гостині
Віддати честь, як слід, не гідий —
Но правде сеє великій час —
Відродження народних мас
І слави, долі, лаврів час —
Тоді у рускій в'їчній рідній
Поклонять ся, як слід, свободі...

Марко Мурава.

котрого віддати свої голоси нові, не випробовані ще виборці, на котрих нині не може на певно числити ан д-р Франко, ан д-р Гладішівський. Рішити будуть також і ті, котрі не мають причини одушевлятися ан радикальними, ан поб-офіціальними кандидатурами. Ситуація характеризує найліпше «гумор» обох кандидатів. Один смієся з другого, один «пенійшій» побідь від другого, але і оба они однако потерпають, бо «противник має силу»...

Перегляд політичний.

Рух, який відпочинок ради державної справи серед парламентарних стороництва, триває далі. Вчора ради парламентарна комісія правців, а п. Яворський подав до відомості, що правитель-ство гадає знов старати ся, щоб помирити Чехів і Нмців та зробити парламенту спосібним до праці. Про тую нараду доносить N. Wiener Tagblatt: Дискусія тривала три години, а майже всі бесідники признавали, що ситуація дуже поважна і грізна. Висте, що правитель-ство гадає на ново розпочати переговори з Чехами і Нмцями, прийнято прихильно і зазначено, що успіх тмх заходів мав би велику вагу і був би користний для обох народів. Справа се, треба признати, трудна; а більшості хто знає, чи буде мати на стільки терпеливості, щоб даліше придивляти ся спокійно тмх заходам, тмх більше що так серед виборців як і серед самих послов настав невдоволені і бажані, щоб не брати участі в ніяких дальших пробах. З того насуває ся питання, чи правці повинні прийняти президента міністрів, щоб тмшавше звязав ся з нею. Кількох бесідників спротивило ся тому і радило ждати на успіх заходів правитель-ства. Коли ті заходи будуть даремні, тоді президент міністрів сам буде мусів зблизити ся до правців, щоб особливо з уваги на угоду з Угорщиною спонукати парламент до роботи. Обговорювано також можливість зміни конституції що-до виборів до ради державної і зміни регуляцію палати послов на підставі 14-ого параграфу. Висиди стверджено неохотно едність правців.

Про наряди чеського клубу, о котрих ми згадували вчора, пише Politik, по кількох послов звертало увагу на те, що раду державну відпочинок задля лівців, котра відпочинок може собі уважати за побіду. Настільки тмх виводів п. Адамець виступив з питанням, чи доведе оно до цього, коли при такій стані рвч і при такій поблжливості правитель-ства для лівців, чеський клуб даліше заховав своє умірковане становище до правитель-ства. На тмх перервано наради і відложено их до пополудня. По полудні явив ся на нараді міністр д-р Кайцль. Так вб як і п. Пацак і Крамарж пояснили справу і спростували невбріний погляд, мов би правитель-ство відпочило раду державну задля лівців. Проти гадка про відпочинок вийшла від правців, а правитель-ство угодилось на ю на випадок, коли би не повелось довести до бажаного кінця переговорів о покінченні язикової дебати.

В тмх самбм дус пишуть також і Nar. Listy про той наряд чеського клубу.

Клуб соціальних демократів видав слбдом івиших стороництва відозву до виборців, в котрій протестує против розвязання градецької ради мбесон, против надуживання права видавати розпорядження, виконання права видавати розпорядження, виконання того, що правитель-ство накладає нові податки і звачує ся завести відпочинок податок від цукру при помочи розпорядження. Відозва каже, що годі вже більше підвищати консумційні податки. Даліше ждає чим скорійшого поладження язикової справи, але разом з тим виступає против гадки, щоб уступити загорілим амбаманам якого-небудь національно-буржуазного стороництва. Висиди домагає ся відозва загально-го, рівного, безпосереднього права виборчого.

Віршопостатутійна більша посблбств не видала ще доси жаднон окремої відозви; відложено се на кілька днів нбм то через те, що провідники стороництва гр. Освальд Туш пробують тепер в Празі а вже сьогодні має вернути до Відня. Але причиною проволони є мабуть се, що стороництво з уваги на міністра Бернрайтера не може з відозви домагати ся внесення язикових розпоряджень. Щоб вийти з сего трудного положення, гадає стороництво прилучити ся мабуть до великої посблбств з палати панів і спббно з нею видати якусь відозву.

Нас Народа дождує ся з Відня з дльком нбм то певного жерела, що перед

поновним скликанням ради державної правитель-ство на відставі 14-ого параграфу видасть новий регуляцій для палати послов.

З Відня доносить до тутешних дневників, що закон о податку від продаж цукру буде на підставі 14-ого параграфу оголошений окол 1. серпня, а підвищення платів урядникам мабуть також з днем 1. серпня вбде в житі.

НОВИНКИ.

В неділю 19-ого с. м. в Стрию в сали «Від Чорним орлом» відбуде ся концерт панни Садомей Крушельницької, примдонної опери, при участі панів п. Левинського і хор Стрийського Бояна. Програма: 1) а) Лавровського «Заспівай ми солов'ю» і б) Вербачського «Гей по горі» — змішаний хор Стрийського Бояна. 2) Вердіго Арія з опери Forza del destino — п. С. Крушельницька. 3) Вербачського «Огонь горить» мужеський хор Стрийського Бояна. 4) Лисенка: а) «Тебе моя любов єдина» і б) «Коли настає чудовий май» — п. С. Крушельницька. 5) Сольо фортепиано — п. Левинський. 6) Падеревського «Pieśń dudarza» — п. С. Крушельницька. 7) Колески «На музиці» — мужеський хор Стрийського Бояна. 8) Россініго Велика Арія з опери «Semiramide» — п. С. Крушельницька. 9) Топольницького «Хустина», кантата до слів Т. Шевченка на хор змішаний і соль з супровод фортепиано — змішаний хор Стрийського Бояна. — Цінь мбесць: мбесць номеровані 1 зр., партер 60 кр., для п. учеників 25 кр. — Билетів достати можна в Народній Торговлі, а вечором при касі. Початок точно з ударом години 8-ої у вечір.

З Львівського Бояна. Послбдній перед-концертний вправи змішаного хору відбудуть ся завтра, з п'ятницю, о годині 7^{1/2}, вечором. Вибір виконавців членів, щоб точно в комплекті явили ся.

З Бержанів пишуть нам: В неділю 13-ого червня виступила славно-звісна примдонна оперова, наша землячка панна Садомей Крушельницька в Бережанах з концертом, устроєним заходом «Бережанського Бояна». Програма сего концерту виступа П. Т. чит-телям, отже мені лишає ся тільки обговорити подані точки сего програми, а именно их виконання.

Панна Крушельницька співала дві рвч в італійськм язичі, а то: Арію з опери Вердіго «La forza del destino» і Арію з опери Россініго «Semiramide», обидва пісню Падеревського «Pieśń dudarza» [по польськ.] а по руски кілька пісень [з перекладу з німцек поета Гайнога] Лисенком компонованих. Що всі ті твори відпочинок були знамениті, розуміє ся само собою; що одескам не було кінця, і се розуміє ся; що вразі п. відпочинок першою Арію заспівано нашу примдонну цвтами, се рвч для свбачки тої мбри, що панна Крушельницька, цвльком звичайна. Одно лиш мені дивно: чому панна Крушельницька з руских рвч вибрала именно ті пісони, може одні з найбільш Лисенком уложених [одна з них пригадувала колоритом творч чвмцек музичи що найменше третого сорта] — мимо того, що той сам Лисенко написав чи мало рвч дуже гарних і високо музикальностей [спбваних панною Крушельницькою перед роками у Львові] а в Бережанах і взагалі на провинції незнахих...

Крім панни Крушельницької брав у концерт участь хор «Бережанського Бояна». Хор що до сил дуже гарний, поодинокі голоси досить добре обсяжені, «pianissimo» м'якко і округле, «forte» — на жалі — за слабе, а то з причини недокладно переведеного «crescendo» і «decrescendo» — але взагалі хор в порівнянню до інших хорів [навіть львівських] дуже добрий; а щ. виконане декуди не відпочинок інтенцій авторів і вимогам естетичи [хочай дуже рідко], — мимо того, що диригент п. Ремеза рвч свою знаменито провадив, — в тмх, як зачувало, вна байдужности членів хору. Але се не тільки в Бережанах так во дить ся...

Дня 3 (15) липня відбудуть ся звичайні загальні збори інститута Рускій Народний Дом в Коломиї о годині 3-ої з полудня в кімнатах тов. «Родина» з слбдуючим порядком денним: 1) отворені зборів предсбдателям; 2) відчитаня протоколу з послбдних загальних зборів; 3) вибір комісії контрольної (§. 33.); 4) справозданє з діяльности уступального совбта; 5) справозданє касове; 6) справозданє комісії контролю; 7) внесення уступального совбта; 8) вибір нового совбта управляючого; 9) внесення членів. — Від управляючого совбта інститута Рускій Народний Дом в Коломиї. — Н. Лєвкий заст. предсбдателя. А. Русинь секретар.

Проект побблшеня числа урядників в староствах по більших мбстах Галичини, як в Перемислі, Станіславові, Тарнові і інших, вгтовляє ся в міністерстві справ внутршних.

Нас політична фінта! Розписав на день 17 с. червня с. р. вибори до ради повітової в Жовкві намістництво засикувало. Правда, Жовкву славить ся різними виборчими штучками, званими в нашій політиці «фінти» і «Лявківські»!

Іменовані в судах. Адьюктами суду новим именовані адвокати: Тад. Малиш

в Мостах великих, Володис. Головецький в окупі львівськм, Вац. Бережанський в Перемислянах, Ів. Пирацький, Адам Жмурко і Іл. Ілісевич в окупі львівськм.

Змбни в нотаріат. Міністерв судбництва перенбс нотаря Людвика Поноткевича з Борнів до Підволочиска.

Нова церковь в Олаці, драгобичського повіту, збудована 1890 року за помочи Божою, укрешена вже у внутрі, як наш обряд нмагав, престолом, нагорним обдалицем і неюстасом прекрасною і старинною роботи. Тепер вже нам лекше, але дуже прикро було нераз, закнм роздобути сьм 8 тисяч без відлику до середств примусових. — Подаємо се до прилучи відомості не для власної хвалби, але хочемо тут нашим майстрам віддати приналежну подяку і похвалу, щоб заохотити их до дальшого совбтної праці.

Будиниць церковний збудував до поброку без найменших клопотів п. Стефан Лєбичак, тесля з Лужки долиного, скорий і совбтний роббтник удало і акустично, що для свбчаниці в великої ваги. Внутршнє устроєня виконав п. Ів. Гнатковський, артист-рзбкар з Стрия. Спосбний се чоловік, щирый Русин, обдарований Providнім талантом з вбзвм факх, знаток вимог нашого обряду і совбтний навіть педантний роббтник, заслугу на похвалу і подяку, тмх більше, що через рідний відносини а ще більше через свою добродушність не мбг дотепер своєю будучности забезпечити. Шкода би, аби чужі люди збачували ся нашими грбми, а наш чоловік, спосбний артист, видів без помочи. — Комітет парохіальний складає сямь обом майстрам сердечну подяку, поручаючи их ласкавій паматі нещасного Духовенства. — О. Стефан Кшишк, предсбда тель.

Про графа «Казя» [Баденього] подає Magyar Orszag — як пише: на основі «доброго львівського жерела» мбж нимий такий вбт: «Idée fixe графа Казимира Баденього єсть пересбдченє, що вбт все єсть шефом кабінету, і в такім характері жертвує своїм услугам різним владбителям Європи. До короля італійського Гумберта вислав вбт аж п'ять листів, в котрих підносить, що вбт один може вратувати Італію з ви клопотів політичних і фінансових...» — При нагоді згадаємо, що гр. Казимир якраз нині мертв з Конгресбни до Буська.

Бюра львівського суду повітового секції I, III. і IV. відбдл [дї справ вбселєвих і торговельних] тутешного ц. к. крайного суду цивільного, перевеселі тепер до львівля при улиці Ігальонської ч. 14, де до недавн мбтив ся висбй суд крайний.

Заява. В Kurjer i lwowski-м з дня 14 червня 1898 ч. 163 виходить ся під заголомком «Obchody Mickiewiczowskie» кореспонденція з Болехова, з котрій мбж нимий сказано: «następnie zaś drugiego dnia rano z solennego nabożeństwa w obu odczytach...» На се заявляю, що я ан в обході Микєвичівськм ан в «набожєстві» жаднон участі не брав, а єли одній рускій свбчаниці мав тоді в костелі службу Божу, то стало ся се дльком без мбї відомості а без мбї угоди. — Болехів 14 н ст. червня 1898. Іван Оваркевич.

Мабуть дефрдація. Мундант в канцелярії адвоката д-ра Т. Солов'я, Стан. Фонтанний мав надати вчора на почту 475 ар. до адвоката Фрідмана у Відні. Д-р Т. Соловій замбст реценію дбаст від Фонтанного листа, в котрм той ему доносить, що сидиши ся на почту, гроші сховав від подушку, а коли пробудив ся рано, то і мбсе застигло, де вчували гроші. Далше Фонтанний просит. свого шефа, щоб простив ему і не робив з того ужитку, бо внаше — відбере собі жите. Поліція впадала на слбд що «Стас» почував до Кракова, або до Медичної коло Драгобича, і то в то-варстві «своєї любові», родом з Медичи.

Розрухи в краківській вязниці. Як ми доносили і в вбзвці краківської хотіло онотди утечи кількох вбзвців, але се им не повело ся і их зловлено. Настбдом сего подвоєно остерожність в варту у вязниці, обзвляюча ся знов нмх злодбєвських штучок. І дбастно окол 10 години вечором почув одні дозорці вбзвців підбд армий шестері в гамбр з одної келі, де находило ся сьм небезпечних «пташків». Отже сейчас переведено ревізію в казни і пересбдчено ся, що одній «пташок» пересбдчав кайдани а вже мав «фуркути» на волю, а два простирала, звязані разом, мали служити за «віду» з вбкна на землю; крати були також переплєвані. В настбдок сего мали дозорці перевести небезпечних вбзвців до нмх келі. Коли перевели их підбдрм, а вбт о перешкоджені их утечі рознеслась по вязниці, мбж арештантами зробив ся розрух. Мужичи а ще більше жєщани кинулись до вбкн, підбсали крик і галас; нмх товали вбкна і розбивали двері. Крики і галас чути було аж по-з вязницю. В тій хвилі спрввджені сильні відбл поліційні і заки прибуло вбско, вбзвці утихомирено і привернено спбк. Против револтантів заряджено строге слбдство.

Самоубійник в карта на оружє. Тяжко се питання: чи самоубійник обовязаний мати дозвбл на пошенє оружя, чи ан, розсудив недавно одній суд в Медіолані. До Медіолану прибув молодий панок з Турину, що походив з богатої і знаної родини, але при своїх богатств мав і богато любовних зносин та клопотів, з котрих годі вже було ему виплисти. Отже постачи собі побуту ся вбх любовиць і любови-

ниця та відбрати собі жите. Прибувши до Медіолану, блукав довго по улиці живописного мбста, роздумуючи: «я такий молодий, а вбт такий красний» і з заходом сонця зайшов до публичного огорода, щоб рбвно-ясно, коли сонце збде на спбчнок, і собі по любовних лаврах «спочити» в холодній могилі. Але агусове око поліції доглянуло «поетичного» самоубійника і приарештовано его, а при тмх економіковані ему револьвер, котрий як «Парка Кльото» мав перетати нитку авантурничого розлюбленого молодця. Полісмен, незнаючи «поетич» і терпів его серця, ставили его перед суду поліційного за пересбдченє §. 464 италійського права карного. Але молодий Туринець представив суду в такім порываючій і барвистій словній своїй «терпів любовиць» і невбчистоті того «факху» як і живоного пада, що жостокій представитель Теміді, зворушений до глубини свого «поліційного» серця, видав такий вирок: «Позавбй сей обзвчаний, що мав намбр відбрати собі жите, був так страшно пригноблений, що не мбг подумати засикути ся в карту дозволу на оружє, тому узяв ся его несинимий...» Вбй поліційнї, почувши сей вирок, замовкла і роззвнши роти дивились на свого мудрого і справедливого шефа, а молодцє був так зворушений, що дав слово: «захвати своє жите — і поверну з Турину, де побуваши ся вбх любовних мрїй почав уже жите не «поетією любовиць», але реальними поглядами на свбт і дбччата...

100.000 корон і 4 рази 25.000 корон — то годиний вибрав лотерії великої Іовілейної вистави, котрій виплатити ся готбкою лише з 20% відбшених. Звертаємо увагу наших поважних читателів, що 1-ше татенє відбуде ся дн 25 червня 1898 невбклично.

Дрбний вбт. Маршалок крайний гр. Ст. Бадені вбхав вчора пополудні до Відня; вб поведблх поверне до Львова. — Міністерство скрбу дозволило трафікантам уживати до продажі тютюну і пафрєсбт автомбт і в тій справі видало обшрвбйший рескрипт; курб бузуть мати вбгоду. — В складі нового парламенту Француского вхдять 30 журналістів. — На церкві в Стрийськх старих пожертвувала пані М. Гойвановичева, влатителька того села, 125 ар. при нагоді вбзнач своєї дочк п. Михайлині з п. д-ром Волод. Яновичем, длькарем з Відня. — В Парижі жертвувалі якбсь незваний фільантроп 75.000 франків на 5 стипендій при університеті по 15.000 франків на рбк для студентів, котрі мають охоту відбти дошу подорож докола свбта; жертвodawець оббцяє що року давати таку квоту на згадаву цбл. — Деканом фільософичного відбл львівського університету на 1898/9 рбк вббрано вчора проф. исторії д-ра Брон. Дембньського.

Надбславе.

Braut-Seide 65 kr.

bis 1465 p. Met. — sowie schwarze, weisse und farbige Henneberg-Seide von 45 kr. bis 14 65 p. Met. — in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. An Private porto- und steuerfrei ins Haus Muster umgehend. 7 [6]

G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Наука, штука і література.

Критикови першом ювілейном лавбам.

Здає нема в свбт такого дла людского, що не можна би скритикувати; а хочь звичайно критикою называємо майже все, що другим закидує, мимо того мусимо вбзвнати критику поважну від простон напасті і лайки. Взагалі до критики приваують одні більше, другі менше значбні; а вже найменше вартна є критика тоді, як особа інтересована — за всяку цбну намагась осбшпити свого протавника, щоб вбше піднести себе. Ткою намь представляє ся критика д-ра Івана Франка, автора книжочки «Панщина і її скасованє в 1848 року», уміщена в ч. 14. записки «Громадський Голос» на Любомира Селяньського, автора книжочки «У п'ятдесят річницю знесення панщини і відродження галицької Руси» а посередно і на Товариство «Просвбта», що видало обі ті книжочки — першу яко наукову розвбдку а другу яко популярне оповбданє.

Нецирбт сбзв д-ра Франка став очевидно з самого вступу его критики, де вбт зазначає, що в книжочці п. Селяньського видно того духа, яким має бути навіяне народовецько-москвофільське свято ювілейне, цблій свбтогляд наших тепершних народовдів, та й — що тому радикали не можуть подати руки до згоди з тими людьми і мусять оббдн роковини знесення панщини окремо по свбдому! Тут намь став дивно: чому сам автор звернув ся до тої народовецької «Просвбти» і просив о приняті та виданє его розвбдки; далше, — коли «Просвбта» прийала его розвбдку і видала, то видно або «Просвбта» годить ся з его духом про знесення панщини, або вбт самь годить ся з духом тої «Просвбти». Вже той вступ до критики показує єя напастливбсть, і з того боку годить ся взяти книжочку п. Селяньського в оборону.

Ніяким закидом не є твердження д-ра Франка, що п. Селяньський про саму панщину і ан знесенє не багато написав, а вбвнв цблу кулу патріотбв. Д-р Франко, пишучи про саму панщину, написав о ній більше; а п. Селяньський писав про знесенє панщини і відродженє Галицької Руси, тож о тмх більше написав, хвалачи тмх, що на позва-

лу заслужили. Годъ ему было хвалити н. пр. радикальнъ за нхъ роботу; бо отъ хочъ-бы и робота самого автора критики япон-жъ варта похваляти, коли вѣтъ одною рукою будуче, а другою руйнуе, — коли написавши ювілейну розвідку про панщину, заразъ таки самъ бере ся вимѣнати ювілейний обѣдъ всенародный та понижати автора другою ювілейною розвідкою?

Для автора критикъ в. все по просту обидливо, що написавъ п. Селянскій, котрому підсуває, щовъ бы вѣтъ сказавъ, що въ Австрій передъ 1848 рокомъ було все дуже добре, коли тымъ-самъ въ розвідцѣ п. Селянського на сторони 15 читавши дословно „в наведенихъ патентів і декретів бачимо, якъ широко опікував ся цѣсаръ Йосифъ II. бідними селянами, і коли би пани були слухали тахъ правъ, то навѣтъ і за часівъ панщини було би хлопамъ несоргирше жило ся“ — отже не такъ то дуже добре. Дальше выступае авторъ критики противъ такихъ высказань, якъ що въ роцѣ 1848 бувъ не похвальный часъ; що треба було сильной руки, щобы удержати ладъ въ державѣ, та що найстаршій міністеръ Метернихъ викликавъ недоволене навѣтъ у самихъ жителѣвъ Вѣднѣ, — называючи згадку про Метерниху самооволою зовсѣмъ хибною и глупою! Але тутъ в. самъ д-ръ Франко въ суверенности въ власнымъ твердженнямъ, бо троха нѣмше признае, що дня 13 марта 1848 р. сойма депутатів заявляла передъ архикняземъ Людвикомъ, щобы для успокоеня народу уступити Метернихъ! А здавсь не знае д-ръ Франко, що кн. Метернихъ для 8 жовтня 1809 яко державною міністромъ поручено ведене справъ заграничныхъ; дня 25. мая 1821 бувъ вѣтъ именованый канцлеромъ державнымъ; въ жовтня 1826 президентомъ рады министерской для внутрѣшнихъ справъ, взагалѣ въ тыхъ ч. ахъ бувъ душею заграничною и внутрѣшною политикой Австрій, та кн. предъ тавель і ексцизною политикой въ Австрій не мѣгъ тогдѣ тѣшити ся симпатією тыхъ, що змагали до выбора конституцій, коли утѣкъ до Англіи, — подобно якъ любямецъ руского народу графъ Бадені.

Честный критикъ иде шо-разъ то дальше и не перебираючи въ словахъ каже, що такъ само баламутно и въ такою самою глупою лѣкайскою тенденціею оповѣдае п. Селянскій про конституцію 1848 и 1849 р., а розповѣдаючи, „бредасе вѣтъ первого слова до остального“! Ну придивимъ ся тѣмъ страшнымъ бредамъ, що починае ся вѣтъ того, якъ Вѣденцѣ просили цѣсаря о надане конституції. Але-жъ д-ръ Франко признае, якъ троха вымше самъ сказавъ, що Вѣденцѣ зобраны въ будынку станового сойма высылали до цѣсаря депутацію, очевидно не въ бѣжкою, але въ просьбою о надане конституції, а такъ само троха нѣмше признае, що 15 марта 1848 р. обѣщавъ цѣсаръ сликати становой соймъ! Не ма отже ані лѣкайства ані бредивъ! Чи знае у марта 1848 р. буда яка мѣна прозвѣсена панщини, чи нѣ, того здавсь не знае ані д-ръ Франко ані п. Селянскій. Скорше могла бути бесѣда — пѣдъ напоромъ поважною хвалѣ, бо годѣ подумати собѣ конституцію при задержаню згорного пѣддѣствѣ. На всякъ способъ такий высказъ въ популярнымъ оповѣданю зовсѣмъ не в. шкідливый. Такъ само при оповѣданю про пѣдъ въ р. 1849 не належить понимати словъ скарливого Ивана „Якъ би не ті зухвалѣ, бутівники, то ми були би давно мали конституцію“ — въ значѣннѣ вѣдѣти лѣкайскою автора розвідки, а то тымъ больше, що заразъ другій бесѣдникъ простуе отей слова, кажучи „Вѣтъ трохи правда, трохи нѣ!“ А якъ д-ръ Франко самъ признае, що абунтованый Мадары спротивили ся конституції, такъ въ другой стороны змагана до свободы и самостоятельности державной не заслугують на осуждене, и п. Селянскій рееструючи историчный факты, якъ пѣдбѣду генерала Радецкого надъ Италіанцами, не мавъ на гадѣ похвалити гнету народѣвъ.

Въ одиомъ лишь рацію мусимо признати д-ру Франкову, що цѣсарскимъ патентомъ въ 17 цѣвня 1848 р. змѣсено панщину въ Галичинѣ, а не у всѣхъ краяхъ, що наступило ажъ патентомъ въ 7 вересня 1848, але зновъ д-ръ Франко розминуе ся въ правдою кажучи, що той останній патентъ не вѣдѣсавъ ся до Галичинѣ, та годѣти ся додати, що бувъ ще выданный третій патентъ въ 31 грудня 1851, В. а. д. ч. 2. въ р. 1852, въ котрымъ выразно затверджено знесеня всього пѣддѣствѣ. Такой недовѣдливости подбѣмуе тажъ и въ розвідцѣ д-ра Франка, хочъ рукопись той розвідки читали „правники и патриоты“ въ „Провѣдѣ“ та якъ зачуваемо, авертали увагу автора, щобы справу поглубивъ. Такъ и. пр. въ справѣ сервітутовѣй д-ръ Франко обмежуе на такомъ поясненю, що вже 1853 р. цѣсаръ патентомъ въ 6 липня наказы (1) трактувати справу сервітутовѣй обѣмъ вѣдѣмъ индѣмъ-заций, та отсе мавъ бути змѣна поклоняного патенту, котрого д-ръ Франко не читавъ! Выходитъ, що авторъ, пишучи про таку важну справу, не задавъ собѣ працѣ заглянути до кнѣжовъ прѣстѣпныхъ каждому, хто вѣмъ читавъ, не то по нѣмцѣ, але хочъ-бы толькы по польскы, бо и по польскы а про тѣ справы досытъ добрый подручникъ, — кажучи словами д-ра Франка Коли-бъ д-ръ Франко бувъ собѣ перчитавъ патентъ въ 6 липня 1853, В. а. д. 130, то бувъ бы въ своей розвідцѣ по яснивъ, що тымъ же выдано постанову про регуляцію и выкупно права побирача дерева и права пашъ на чужихъ грунтахъ, щобы тымъ способомъ поладити взаимны вѣдѣмъ шеня власности и служебности, та що вѣдѣтъ розпорядженъ министретѣвъ справъ внутрѣшнихъ и судѣвничѣвъ въ 31 жовтня 1857, В. а. д. 218, выдано цѣлу инструкцію до перевѣдѣна выкупна и управленія служебно стей, а не толькы установлено при лѣкайскѣмъ намѣстницѣмъ постійну комисію для справъ сервітуговѣхъ, и т. и.

Вѣдѣмъ, щобы вже таки д-ре доправити своему суперничковъ, напроваджуе д-ръ Франко исторію, якъ пани Калиновскій енуцѣмъ ся надъ священникомъ, котрого казавъ живцемъ поховати, та пѣдѣсавъ, що тутъ п. Селянскій пустивъ зловонныхъ насмѣхъ надъ „попѣвскою захланнѣстю“! Отсе вже хіба реклама выбора для д-ра Франка — коштомъ п. Селянського.

Признаесть намъ д-ръ Франко, що якъ бы хто выступивъ противъ него въ такою зловонною критикой, то вѣтъ не называвъ бы такого критика совѣстнымъ чловѣкомъ. А вже-жъ найменше мавъ вѣтъ право выступати противъ „Провѣдѣ“ за те, що она выдала обѣ тотѣ розвідки, щобы прояснити помѣжъ рускою суспѣльностью важный подѣтъ въ останнихъ 50 лѣтъ. Коли несправда не в. просѣтѣю, то односторонность и высказане працѣ другѣхъ чей не в. правдою ані патриотизмомъ, чого д-ръ Франко очевидно самъ вырѣкаесть и тымъ лише понижавъ свой талантъ...

— кѣй — кѣй.

Послѣдній вѣсти.

Намѣстникъ гр. Пинѣвскій вѣде въ Печенѣжнѣ просто до Ясѣа въ товариствѣ старосты Вацлава Залаского (котрого зб. Львова взявъ съ собою въ подорожѣ до Станиславова, Коломыи и Печенѣжнѣ).

Справу проти жидѣвскѣхъ розрухѣвъ въ захѣдній Галичинѣ розбирають дальше вѣдѣнскій дневники. N. fr. Presse в. тои гадки, що мазурскій хлопъ по жидѣхъ возмуть ся до вышнихъ веретѣвъ суспѣльных. Мѣрѣдѣный кругъ терпѣлъ доси рухъ антисемитскій въ краю, щобы вѣдѣрнути увагу людей вѣдѣмъ нашихъ рѣчей въ суспѣльнѣмъ ладѣ въ Галичинѣ, котрый будить недоволене. Коли-жъ агитація потребае дальше, то хлопъ придетъ до пересѣдѣнѣ, що прѣцѣмъ по дворахъ рабункуе бувъ бы богато интративнѣйшій, аніжъ по домахъ убогихъ жидѣвъ. Тымъ пѣ-ананымъ рѣчи треба собѣ пояснити фактъ, що коло польскѣ, котре такъ довго тратило часъ на велику полѣтику и удержане сумнѣвномъ болѣшности, вѣдѣмъ заняло ся справою розрухѣвъ.

Шенсѣвъ Tagblatt пригадуе роцѣ 1846 и рѣвно-жъ остерѣгае, що рухъ може легко звернутись противъ шляхты. А всю вину складае на кс. Стояловского и его агитаторѣвъ, котры своимъ подбурѣванемъ выкликали социализмъ хлопскій въ Галичинѣ.

Манифестъ социализмѣвъ пѣдписавъ тажъжъ пос. Яросевичъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣмъ 16. червня. Повѣдомлено членѣвъ австрѣйской депутації кѣвтовѣмъ, що перерванъ на разѣ устѣмъ переговоры въ угорско-депутатію маюгъ ся дальше вести у Вѣднѣ д. 25. с. м.

Прага 16. червня. Донесено дирекція полѣции, що на двѣрахъ Нѣмцѣвъ и жидѣвъ пражскихъ являють ся явѣе знаки, по котрыхъ можна згадувати ся якомъ тайномъ атиаціи противъ нѣмцѣского населѣна. Отжѣ дирекція полѣции повѣдомлюе, що такий знаки вѣдѣ-крыто тажъжъ и на домахъ ческихъ такъжъ очевидно ходѣтъ тутъ конусъ о те, щобы за-непокоити Нѣмцѣвъ и настроити ихъ до заколотѣвъ пѣдчасъ обѣду ювілейо родинѣ Пѣ-ляцкойо.

Будапѣштѣ 16. червня. Наряды сойма сѣбѣнчѣтъ ся 23. с. м., а соймѣ розѣдѣе ся на лѣтній сѣрѣмъ, котры потребають до половины вересня. Депутація кѣвтова удасть ся на одѣнъ день, на 25. с. м. до Вѣднѣ для дальшихъ переговоровъ въ австрѣйской депутацію.

Парижѣ 16. червня. Кабинѣтъ Меліна вручѣвъ президенту Форѣмъ особнои дѣмисію, котру Форѣмъ принявъ. Новѣ министретѣво зложити ювѣрнѣро Рѣбо и самѣ обѣмъ теку скарбу. Зъ уступѣющихъ министровъ вѣдѣе до нового кабинѣту мабуть лише міні-стеръ заграничныхъ справъ Ганото. Кажуть, що Рѣбо наклонити може тажъжъ давного міні-стра войны и президента министровъ Фрей-сінѣта вступити до нового кабинѣту.

Мадридѣ 16. червня. Зъ Гаванѣмъ доносѣтъ, що д. 13. и 14. с. м. зближали ся америкѣнскій корабль до пристани св. Якова, але мусѣли завернути ся передъ пѣльбою зъ испѣнскихъ фортѣвъ. Д. 13. с. м. вымѣлили въ пристани Гаванѣмъ три испѣнскій корабль, щобы переконати ся о становищи америкѣнскихъ кораблѣвъ; показало ся, що вѣдѣмъ нема бѣлокады пристани. Вѣдѣмъ явило ся передъ пристанею америкѣнское судно зъ бѣлою коруговою для переговоровъ о вымѣну половинѣвъ тыхъ, що затопили америкѣнскій корабель при вѣздѣ до пристани св. Якова, на Испѣнцѣвъ, що находѣтъ ся въ америкѣнскихъ рукахъ. Губернаторъ ген. Бланко зажадавъ часу до намыслу.

Вашингтонѣ 16. червня. Зъ пристани Гаванѣмъ доносѣтъ, що зновъ высѣло на берегъ 200 Америкѣнцѣвъ въ двома гарматамъ.

Новый Йоркѣ 16. червня. Зъ Тампы (на Флѣоридѣ) вѣдѣмъшло сѣмѣ дѣмѣи 35 перевозовыхъ кораблѣвъ въ войскомъ; провадѣтъ ихъ 14 кораблѣвъ военныхъ.

Наша Адміністрація просѣтъ Вп Переплетчикѣвъ — якъ найкорше надсѣлати передплату на II-гій четвертокъ а вѣдѣмъ и вырѣвати залѣглости.

Выказъ складаныхъ жертѣвъ.

На будову дому „Провѣдѣ“ въ Самборѣ звѣдѣмъ въ мѣсѣцѣ цѣвнѣмъ и червнѣмъ пересѣлати на мои руки дѣтки слѣдующѣ Р. Т. жертвѣда-цѣ: В. Яворскій радникъ и управитель Дирекціи скарбу въ Н. Санѣи 2 ар. 80 кр.; д-ръ М. Кочиревичъ радникъ скарбу въ Н. Санѣи 2 ар.; М. Добрянскій, Ст. Ган., Н. Рѣвак., І. Конюшевскій, урядники зѣлѣнѣи въ Самборѣ по 10 кр.; Ом. Гѣцѣвъ, проф. гимн. въ Рѣшевѣ вѣдѣмъ себе 2 ар. 50 кр., а вѣдѣмъ Вп. Панусевича, ц. к. канѣ-тина 50 кр. — За выдѣтъ Вол. Слюзаръ.

На фондѣ будовы новыхъ и обновы старыхъ рускѣхъ церкѣвъ зобравъ дальше о. крил. Тео-филъ Павликовъ и доставѣтъ до кѣмъ „Народного Дому“ 16 ар. 50 кр. Именно приносѣтъ на ту цѣль: Скалатскій деканальный урядъ вѣдѣмъ кондеканального духовенства 3 ар. 50 кр.; надѣвѣрный съѣтчикъ Іоанъ Лѣтинскій у Львовѣ 5 ар.; парохія Бѣлоголовѣ 3 ар.; оо. Вѣчинскій зѣ Галичинѣ, дек. Сохѣнскій зѣ Стояновѣ, дек. Стѣтѣвичъ изъ Божикова и галицкій вѣдѣ-канъ Гургула по 1 ар.; оо. Зѣяць зѣ Хѣдѣрова и Крипичскій зѣ Голѣина по 50 кр. — Всего зоб-рано до нѣвѣшного дня 2.693 ар. 26 кр.

Господарство, промыслъ и торговля.

Львовска Дирекція ц. к. зѣлѣнѣи держав-ныхъ оповѣщуе:

Дня 1 червня с. р. отворено перестанокъ „Радомілицъ“, котрый лѣжитъ помѣжъ стѣмѣи Нѣзрѣ Нѣтолицъ и перестанокъ Лѣбѣцъ на шляху Нѣзрѣ-Нѣтолицъ Нѣтолицъ мѣсто, для руху особового и накупиного.

Дотеперъ толькы для перевозу товарѣвъ служѣицѣмъ Галицѣмъштадт-Пратеръ Лѣвер-гавѣвъ отворено дня 1 червня с. р. для руху особового.

Оповѣщено.

На жадае голосѣвъ провинціи, що день 29 н. ст. червня 1898, назначенъ на наѣвѣн-чѣи загальнѣмъ зборѣ Товариства „Провѣдѣ“ в. а. огляду на работѣ пѣльнѣ недогѣдѣи, Го-ловный Видѣл Товариства „Провѣдѣ“ рѣшиъ на засѣданю дня 14 н. ст. червня 1898 вѣдѣ-жити розписанѣ наѣвѣнчѣи загальнѣмъ зборѣ товариства на пѣвѣише в. догѣдѣи часъ, о чѣмъ Вп. членѣвъ и филіи товариства о сѣмъ повѣдо-мѣе ся.

За Головный Видѣл Товариства „Провѣдѣ“ у Львовѣ дня 15 н. ст. червня 1898.

Ю. Романчук. О. Тяничевскій.

Ученикъ VI. н. гимнав. шукае лекціи на сѣбѣ, почавши вѣдѣмъ 15 червня. Адресъ: Н. Б. ул. Шкарпѣва ч. 5 у п. Кочановѣвъ.

Такожъ и на рѣты

бѣтъ пѣдѣмъи цѣмъ диванѣмъ, портѣры, фѣранки, хѣдѣники, ковѣды вѣтовѣи, шапы на столѣ и лѣжка въ складѣ диванѣвъ „Terpich-haus au Louvre“, Львовѣ ул. Сикѣтуска 6. (Пѣсѣжъ Гавѣмѣна). 190 29—?

На провинціи высылѣе ся цѣмѣи даромъ и оплатно. 190 29—?

ЛЕДѢВНИ комѣнѣи знаменѣи по ар. 24, 35, 45 и 50. Машинѣи америкѣнскій до робѣна мороженого (зъ корѣмъ въ боку) о помѣнѣи 12, 3 лѣтровъ по 31, 55, 65, 750 ар. ПЕТРО ХИНОСТОВСКІЙ, торговѣи зѣ Львовѣ, вѣдѣмъ Капѣтѣмъ ч. 1 (супротивъ кѣ-855 ар.)

Славѣи на цѣлѣмъ свѣтѣ КОЛА „OPEL“ первѣрѣдѣи фабрика. Вызѣмъ-ча продаѣтъ для Галичинѣи и Буковѣи „Cyclo house au Louvre“ Львовѣ, ул. Сикѣтуска 6. на-сѣжъ Гавѣмѣна. Пѣльги въ спѣлатѣ пѣдѣмъ умѣи. Для провинціи цѣмѣи да-ромъ и оплатно. 190 29—?

Климентій Федунѣо переплетникъ библіотеки ц. к. львовск. университету поручѣи свое переплетничѣе и галицѣиерѣиное заведе-нѣе у Львовѣ, ул. Академичѣска ч. 8. 366

Подѣмѣе ся всякѣи работѣ, особливо переплету: Служѣи-бѣи, Евангѣліи, Молѣтѣвѣи, Библіотѣиныхъ книгъ, Альбу-мѣвъ, Мѣмъ, Дѣлѣиныхъ и т. и. по уѣдѣмъи цѣмѣи.

Надѣслѣне.

Зѣтна лѣкалю.

Наѣвѣмъи омадѣмъ товарѣвъ оптичѣиныхъ и механичѣиныхъ

ВЕНЕДИКТА КОПЕРНИЦКОГО

пѣдѣмъ „КОПЕРНИКОМЪ“

перенесѣи до но-вого Галицѣи при пѣмъ Галицѣи ч. 1. у Львовѣ.

По цѣмѣи наѣвѣмъиныхъ въ вѣдѣмъи выборѣмъ окуляровъ, цѣмѣи, зѣмѣи, баромѣтры, термомѣ-тры — Наѣвѣи наѣвѣиныхъ и наѣвѣиныхъ. — Устро-еи оптичѣиныхъ дѣлѣиныхъ. — Замѣмъи въ про-винціи вѣдѣиныхъ. 4185

Адресъ: Оптикѣмъ Коперницѣи Львовѣ вѣдѣи Галицѣи ч. 1.

ПОДѢКА.

Кѣмъ недѣслѣдѣи воля Провѣдѣи допу-стила на мене тажѣи удар-допѣи, розлучѣи мене а мою невѣдѣжалованѣи дружиною, най-шовъ а розраду та потѣху найперше в. пере-сѣдѣи, что се такъ мѣмъ бути, бѣжъ Вѣвѣду-чѣи знае, что кому подѣти, а потѣмъ в. числен-ныхъ, справѣмъ трѣмъиныхъ доказахъ щѣрого та явного спѣвѣиныхъ другѣи а знамѣмъ. За се зѣво-лѣтъ они принѣи вѣдѣмъ и родинѣи сердѣчѣи подѣку. Передѣмъи же дакую за справѣишу братѣи розраду і помѣи дорогѣи и незабѣинымъ Вп. пѣвѣишу Гузарѣмъ і Вп. радникѣи Зѣмъ-ковскому, дальше моѣмъ сердѣчѣи товаришѣмъ по зѣмъи, что вѣжъ в. часѣмъ догѣи недѣи моѣи поѣиной жѣи зѣмъи мѣи не разъ правѣи спѣвѣи. Впѣвѣи и Всѣчѣишѣи Отѣмъ духовѣи, такъ мѣсѣиныхъ якъ і замѣсѣиныхъ, что не пожалѣи труду, щобы при величѣи бѣ-гослужѣи похоронѣи і трѣмъиныхъ сѣмѣи вѣдѣ-вести поѣишу на мѣсѣе вѣчного супѣиныхъ, іменно же Впѣмъ. о. сов. Вѣитѣковскому за пра-щѣиное слово, высказѣи надъ могилою, зѣмъи-шѣмъ до глубѣи сердѣи, в. котрѣи почѣи пѣ-мѣи поѣиной і потѣиныхъ осирѣиныхъ, вѣици всѣмъ Впѣмъ. Пѣмъи і Пѣмъи, что численѣи уча-стѣи в. похорѣиныхъ і пожертѣванѣи нѣиныхъ вѣдѣи, але таки голосѣиныхъ, бѣи выразѣиныхъ до-казѣи симѣиныхъ — вѣици — зѣмъиныхъ сѣи сум-нѣи обѣи.

Пѣмъи той самѣи Всѣдѣишѣи, что по-магае мѣи в. моѣмъ тажѣи горю находѣи роз-раду та полѣху, хорѣиныхъ всѣхъ Вас, Впѣмъ-жѣи і шѣи лѣи, вѣдѣиныхъ лиха та не вѣдѣ-каеуе Вамъ в. житѣи Своеѣи помѣи!

Іменѣмъ родѣи Софрѣи Нѣдѣлѣи, упра-вѣиныхъ русѣиныхъ в. ц. к. коломѣишскій гим-назѣи. 247

Портретъ Тараса Шевченка

Цѣмъ 50 кр.

Дѣмъи можна въ товариствѣ „Провѣдѣ“ у Львовѣ Рѣмъ ч. 10.

БРИДЗЯ ГОРСКА

сѣмъиныхъ фѣмъа 5-кѣмъиныхъ 2-28 ар.

Дѣмъи Лѣмъи, почта

Бережѣи. 240 5-8

Судъ у ВИШНѢВЧѢи глядѣи сѣмъи дѣмъи обѣмъи лѣного зѣмъи судовѣи инструк-цію, в. красѣи, чѣиныхъ пѣмъи, за мѣсѣиныхъ винагородѣи 25—35 ар. а. в. Пожадае зна-и руского языка. — Подѣи не уважѣиныхъ зѣмъиныхъ бѣи вѣдѣи, прѣмъи належѣи пред-кладати сѣмъиныхъ у вѣдѣи. 243 2-8

Диванѣ перскіи и портѣры

пѣдѣи (старѣиныхъ)

прѣмъи, купѣи и выѣмъи, а тажъжъ приѣмъи на пере-ховѣмъ. Складѣ диванѣвъ „Au Louvre“ Львовѣ ул. Сикѣ-туска 6. — Пѣльги въ спѣ-мъиныхъ пѣмъиныхъ.

Для провинціи цѣмѣи да-ромъ и оплатно. 190 29—?

Рѣшѣи хѣдѣиныхъ и высор-товѣиныхъ диванѣвъ, портѣры, фѣранки, шапы, коѣи, гобѣиныхъ и рѣиныхъ предметѣи декѣмъи-ныхъ по цѣмѣи бѣмъи дешѣ-выхъ. Складѣ диванѣвъ „Au Louvre“ Львовѣ ул. Сикѣ-туска 6 (Пѣсѣжъ Гавѣмѣна). Та-комъ на рѣты. Для провинціи цѣмѣи да-ромъ и оплатно. 190 29—?

Новости въ парасолькахъ напѣмъиныхъ, бѣмъиныхъ, рукавицѣмъ, стѣмъиныхъ и ко-ронкахъ по чудѣиныхъ нѣмъи-ныхъ цѣмъи. MAISON de Nouveautés Madame Bertha Fiedler. Львовѣ, н. л. Капѣтѣмъ ч. 3. 190 29—?

Табак ментолева,

выпробоване средство на катаръ. Дѣлаючи
знаменито десинфекційно и холодно, убѣляя
недужо дужо скоро водъ прикрои сея до-
гливости. Цѣна коробки 25 кр. 16

Жигмонта Рукера
Головний складъ въ мѣстѣ
підъ „Срѣбнымъ Орломъ“ у Львовѣ. 275 205-?

ЛІАРНЯ ДЗВОНІВЪ АНТОНІЯ СЕРАФИНА ВЪ КАЛУШИ

вѣдана чина двома срібними медалями
выконує дзвони рѣзон ваги и приймає ушкоджені
дзвони до переливанія въ найкоротшій часъ, а та-
кожъ має на складѣ готові дзвони рѣзон ваги.

Дякуючи всьмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за
вѣс дотепершій замовленія, прошу о ласкавій замовле-
нія такъ на поодинокій нові дзвони якъ и на цѣлій гру-
пи. За тривалість матеріалу и гармонійний звукъ мо-
ихъ дзвонівъ ручу и для того осмѣлю-ся припоручати
ихъ Вп. П. Т. Публичѣ.

Зъ глубокимъ поважаніемъ
АНТОНІЙ СЕРАФІНЪ.
8789

Ю. ЛІАНЪ ПАНЬКЕВИЧЪ

Артистъ-маларь

въ Одреховій почта Варшинѣ

выконує великія праці входинъ въ обсягъ его заводу въ ном-
дѣмъ жаданіемъ отню побла власной композицій, якъ: обрам-
портреты, украшенія стѣнъ, такожъ реставрація старыхъ об-
разовъ; приймає до выконанія въ деревѣ и позолочена живо-
писи, олтари, живопись, и т. д. и т. д. побла власныхъ оригина-
льныхъ паливъ — соціально и по умѣркованій цѣнъ 15-?

Роботня Артистично-Столярска МИХАЙЛА ВАСИЛИЦЪ

члена товариства „Зорь“

у Львовѣ, ул. Коперника ч. 28

выконує всякія работы входинъ въ обсягъ столярства
по цѣнахъ умѣренныхъ. 224 7-10

До Всечестнѣйшого Духовенства!

Зъ особливою охотою удѣляемо Всечестнѣйшимъ
Священникамъ посылъ въ сплатахъ побла умовы.

Поручаемо нашъ складъ богато заосмотренный въ
диваны церковный и мереди престолы, якъ такожъ са-
льоновъ и настѣный, хѣдники, фѣранки, портіеры, коцы,
ковдры, каша на столы и дѣжа, дерги на конѣ и коцы
до подорожи.

Спеціальнымъ вѣдѣль для конфекцій дамской и дѣ-
точной, бѣлы мужского и дамского, парасольвъ и па-
расольвъ, кашаляхъ, рукавичкахъ, панчѣхъ, коро-
нокъ и стажѣхъ.

На жадане высылкає ся въ приватности цѣнники
даромъ и оплатно.

Листы и замовленія належитъ адресувати: Мага-
зинъ „Au Louvre“ Львовѣ, ул. Синетусна ч. 6 або „Ma-
gazin de Nouveautés pl. Kapitulna ч. 3. 190 29-?

Розклад ізди поїздів залізничних важний від 1 мая 1898

після часу середно-європейского [північного о 86 минут від часу ливанского].

ПОІЗД	до Львова	ПОІЗД	зі Львова
носп. особ.	приходить о	носп. особ.	відходить о
6.45	Іцкан	6.00	до Підволочиска з годови. двірца
7.30	Зимної Води (1/2 до 11/2)	6.05	Іцкан
7.40	Янона	6.15	Підволочиск з Підзамча
7.50	Тернополь на Підзамче	6.35	Кракова
7.55	Сокаля	8.50	Кракова
8.05	Лавочного	9.15	Сколяного
8.15	Тернополь на головний дворць	9.25	Янона
9.05	Кракова	9.35	Підволочиск з годови. двірца
10.35	Іцкан	9.55	Підзамча
10.45	Ярослава	10.55	Бѣдъ
1.01	Янона	10.55	Іцкан
1.30	Кракова	1.55	Янона (1/2 до 11/2, неділі і свята)
1.40	Сколяного	2.05	Підволочиск з годови. двірца
1.50	Іцкан	2.15	Підзамча
2.15	Підволочиск на Підзамче	2.40	Бруховичъ (1/2 до 11/2, неділі і свята)
2.30	„ „ годови. дворць	2.50	Іцкан
5.00	Підволочиск на Підзамче	8.00	Кракова
5.25	„ „ годови. дворць	8.11	Стри
5.40	Іцкан	8.16	Янона
5.55	Сокаля	8.25	Зимної води (1/2 до 11/2)
		8.35	Бруховичъ (1/2 до 11/2)
		8.45	Ярослава
3.04	Підволочиск на Підзамче	4.10	до Кракова
3.30	„ „ годови. дворць	6.20	Лавочного
6.10	Кракова	6.25	Янона (1/2 до 11/2 в будні дні)
7.57	Янона (1/2 до 11/2 и 11/2 до 11/2)	6.37	Іцкан
8.12	Бруховичъ (1/2 до 11/2 и 11/2 до 11/2)	6.40	Кракова
8.31	„ „ (1/2 до 11/2)	6.55	Тернополь з годови. двірца
8.45	Кракова	7.00	Лавочного
8.53	Янона (1/2 до 11/2 въ будні дні)	7.10	Сокаля
9.10	Кракова	7.15	Тернополь з Підзамча
9.30	Підволочиск на Підзамче	8.40	Янона (1/2 до 11/2 и 11/2 до 11/2)
9.45	Іцкан	10.05	Іцкан
9.55	Підволочиск на годови. дворць	10.40	Кракова
10.30	Лавочного	11.00	Підволочиск з годови. двірца
12.15	Сколяного	11.27	Підзамча

ЗАМІТКА: Периодична чинить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

ЖЕГЕСТОВЪ въ Галичинѣ надъ Попрадомъ

засѣдниця, почта, телеграфъ въ мѣстѣ.
Найсильнѣйша цѣна зелѣзаста. Пора купѣлева тревас водъ
20 Мая до кінця Вересня. Купѣль борошнивой, зелѣзасты, сі
дропатичный и попрадовъ. 174 10-2

Вода жегестовска знаходить ся у всѣхъ великихъ
Складахъ Водъ Мінеральныхъ.
Ординуючий карьеръ Д-ръ Едвардъ Брѣль [Brühl].

КОСЫ

въ найлѣпшій стирійскій стали, выгнотеній на окреме
наше замовлене въ наибольшую старанностию и вод-
повідною твердостію.

60 сантиметрівъ довгій по 48 кр.

60 1/2 „ „ „ 50 „

70 „ „ „ 60 „

80 „ „ „ 70 „

За доброту тыхъ косъ приймаемо всяку поруку.

На 5-місячну посылку иде 8-10 штукъ.

199 Народна Торговля у Львовѣ и вѣліи.

Рѣкъ заснованія 1892

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДИТЕРА“

перше и одинокое русское товариство аскураційне, припору-
чене Вѣд. Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ Впреев. Матрон
и Преев. Еп. Ординариатами всѣхъ трехъ епархій, обезпечені
будущин, урядженія домашня, скоты, господарскій апараты,
збѣже въ зернѣ и содомѣ, овно въ стѣнахъ и будничныхъ
противъ шкѣдъ огневыхъ.

„Дитеръ“ вступивъ въ 6-й рѣкъ свои дѣ-
льности въ збѣдженіи фондами гарантіиными,
котрыхъ станъ въ днѣмъ 31 грудня 1897 выносятся:
Фондъ резервовый 73.874.47 ар.
Резерва премій 52.269.40 „ 176.143.87 ар.
Фондъ основный 50.000 „

Выплатеній шкѣды до кінця 1897 року 480 100 ар. 42 кр.
Тарифы „Дитеръ“ дужо умѣркованы, условія обезпе-
ченъ корыстны, а шкѣды ліквідують ся безприволочно. —
Полны „Дитеръ“ приймає Банкъ иравей при помѣчкахъ
ипотечныхъ.

На жите можна обезпечитись черезъ „Дитеръ“ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Кра-
ковѣ, котре дає найкорыстнѣйшій услѣдья, представляє
своими апарачными фондами наибольшую гарантію, и ви-
дає полѣсы и квити въ рускомъ языкѣ.

Товариство взаимного кредиту „Дитеръ“
стотаришени въ обмеженомъ порукою удѣляє по-
мички за оплатою 5 1/2 %, и 1 1/2 % додатку на кошты
админістраційны за нитабуліацію або порукою двохъ
вѣдѣдывныхъ ручителѣвъ, до сплаты въ ратахъ на
3 до 10 лѣтъ и приймає владѣні до опрочекованія
водъ членѣвъ и третихъ особъ по 4 1/2 %. Удѣль
членскій вынось 25 ар., вынось 1 ар. Членомъ
бути и помичку дѣстати може только членъ обез-
печенный въ „Дитеръ“. Информачіи удѣляє Дирек-
ція листовно. 34 18-25

Зголошенія о удѣлені асещій въ охрестностихъ,
де нема лізъко агентѣвъ „Дитеръ“, приймають ся.

Львовѣ, рынокъ ч. 10. (дѣмъ „Провѣтъ“)

АЛЬБУМЪ заслуженныхъ Русинѣвъ Цѣна 1 ор.

Дѣстати можна въ товар-
ствѣ „Провѣтъ“.

Лише 50 кр. на 4 тѣгненя.

ПЕРЕДПОСЛѢДНЫЙ

ТЫЖДЕНЬ.

219 11-? Головна wygrana 1 разъ

100.000 коронъ и 25.000 коронъ
разы

ЛЪОСЫ ЮВІЛЕЙНОЙ ВЫСТАВЫ I. Тѣгнене: 25 червня 1898. III. Тѣгнене: 15 вересня 1898.
II. Тѣгнене: 6 серпня 1898. IV. Тѣгнене: 6 жовтня 1898.

порукають: Самуѣл Ляндавъ, Шелленбергъ и Крайзеръ, Авг. Шелленбергъ и Синъ,
Сокаль и Милентъ, Яковъ Штро.

Кароль ГОСТИНСКИЙ явный спѣльникъ фірмы

К. Гостинский и Л. Альсъ

Предприемство комисій и спедицій

у Львовѣ пл. Галицка ч. 3, (телефонъ ч. 537)

иго одинокое Высочайшій ц. к. Намѣстничствомъ концессионоване

ГЕНЕРАЛЬНЕ ЗАСТУПНИЦТВО ПОВНОЧНО-НѢМЕЦКОГО „CLOYD“ ВЪ БРЕМѢ

продаетъ карты корабельный выѣзжающимъ въ край заморскій и удѣляє

всякія посылки безплатно.

Експедицій подорожнихъ и пакунѣвъ 3-5 разѣвъ мѣсячно до Америки

Пѣмѣчно, Аргентины, Канады, Паракы и Сполученныхъ Державъ. 209 22-?

При закупкѣ товаровъ просимо накликуватись на нашу часопись.

Выдавец и одѣлчальный редакторъ Иванъ Белой.

Панѣръ въ фабр. Червнянскомъ.

Зъ друзьями Институту Становиціиного.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і релігійних свят) з 6-го годині по полудні. Літературний додаток „Вісник“ найменшійших новостей виходить з 10-го годині, а з 12-го годині і п'ятницю і перебіжить разом з „Ділом“.

Передплата і ксерати приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро отримання ул. Коперника ч. 11, а Бюро газети ул. Карла Людвіка 9, а А. Ольшавського ул. Келієвського 2; — у Ярославі Л. Крижановський; — у Відні: М. Дука, І. Селлерсхатте; — у А. Ріхтер, Нібелунгсгаузе 4; — Н. Шахалі І. Воллзе 11; — Хаасенштейн & Vogler І. Wallbachgasse 10; — у Франкфурті і Гамбурзі: М. Хаасенштейн & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ і ксерати (за ксератами вилучити Львів).

Передплата на „ДѢЛО“ з літер. додатком

з Австрією:	за границею:
на щільний рік . . . 18 гр.	на щільний рік . . . 24 гр.
на півроку . . . 9 гр.	на півроку . . . 12 гр.

у Львові:
на щільний рік . . . 16 гр. на півроку . . . 8 гр.
на чверть року . . . 4 гр. на місяць 1 гр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереження. — Рекламічні коментарі збільшують ціну.
Посилання членів коштує 8 кр. а. з.
Отримання зливки приймають ся по ціні 10 кр. збільшено однієї ксератки або за місяць з 10 рублів „Надбавка“ по 25 кр. а. з.
Подати і інші документи приватні коштує ся по 15 кр. збільшено.

Святковане ювілею Палацкіго — а галицькі Русини.

Завтра починають ся в золотій Празі великі торжества народно-чеські і всеславянські. Сто літ минуло, як в невеличкій моравській селі народив ся славний і високоосуджений не тільки для Чехів але й для всієї Славянщини історик і політик Франтішек Палацкі.

Для Чехів заслужив ся Палацкі перед всім своєю „Історією чеського народу“ і численними науковими працями, котрі розкрили йому і поклали минулість і подавали науку на будучість, виказали вагу чеського впливу в історії, чеської культури на розвиток людства, та і надзвичайно причинили ся до розбудження і відродження чеського народу. Крім того він дав Чехам їх політичну програму. Програма та, основуючи ся на історичних і природних правах, домагалася для Чехів іменитого рівноуправління з Німцями, позаяк тоді або не признавано Чехів або визнавано їх за якісь нижчий, підвладний народ в імперії. Через сто літ була Палацкі провідирем духовного розвитку чеського народу і положив для того народу безсмертний заслуги. Тому справедливо називати його чеським „батьком народу“, ставити йому памятники і святкує в великі торжественні способи соті роковини його уродження.

Але Палацкі заслужив ся також для всієї Славянщини. Він, як сказано в вступі ювілейного комітету, побудував свою наукову і політичну діяльність на ширшій славянській основі і сим спонукав взаємне зближення славянських племен, яке проявилось в голосно і пишню на з'їзді австрійських Славян в 1848 році. Він був одним з головних ісповідників славянської ідеї, і та ідея голосила ідею вільності, рівності, натуральної права на свободний культурний і політичний розвиток всіх народів, незалежно від всяких культурних чи історичних рахунків, що то зовуть ся правами. Ще в 1848 році ждав він „повної рівноправності всіх народностей без огляду на їх політичну силу і величину“. Він казав, що не менше святим як чоловік у своїх природних правах, в для нас і народів з цілим обсягом його потреб і амагань. „Однакове право всіх до найбагатородившої людскости се закон бо-

жий, котрого ні оден народ не сміє переступити безкарно“. Се були його заповіді для потомків.

Руский народ і чеський ще з давніх давніх, коли оден і другий мали своїх князів та королів, вказали дружбу. Наші князі дружили ся з чеськими королями, наш Лев з їх Вацлавом, на гуситській війні вийшла і литовсько-руська шляхта воювати за свободу Чехів, в нових часах наш поет и учений, Шашкевич, Вагилевич переписували ся з чеськими Шафариками і Галками, а найбільший наш поет одну з найкрасніших своїх поем засвятив в славу Івана Гуса та й присвятив ви Шафарикови. Русини гляділи все на Чехів з беззадрбністю радості, ми подивлялись і подивляємо патріотизм, енергію і витривалість Чехів, їх тверду віру в себе не захитану ніякими неадекватними; ми подивляємо, як вони не якою чужою допомогою, але власними силами добились ся теперішнього поважного становища, — а подивляючи, черпаємо з-вдодн також для себе науку, потіху і надію. Для того Русини схищили все на кожний вазив Чехів: були на славянському з'їзді в 1848 р., на закладах чеського театру в 1868 р., на відкритті народного театру в 1883 р. і т. д. і т. д.

Ті м. б. більше мусить Русинів з Чехами любити славянська ідея. Русини були все найлучшими Славянами, наш батько одушевляв славянською ідеєю, наш поет одушевляв розв'язати славянської свободи, найважливіший наш духовий провідир сорочковий років на Україні заявляв на основі славянської ідеї, тоді проscribeвався в Росію, товариство Кирила і Методія для ширшої свідомості, свѣти і свободи в славянському світі. Наш кобзарь не бажав нічого, як тільки „щоб усе Славян стали добрими братами і синами сонця правди“. Так само і ми одушевляли ся тою ідеєю.

А однак завтра на народно-чеській і всеславянській святі в першій раз не буде відпоручників або репрезентантів українсько-руського народу. Не може отже та не присутність наша походити з малого почуття пам'яті Палацкіго, або неприхильності для чеського народу або з байдужності для славянської ідеї. Протино, ми можемо сказати о собі, що всіма більшими почуттями Палацкіго і лучшими Славянами, ніж дехто, що буде завтра висувати ся на перед. Але ми маємо жаль і маємо обаву.

Маємо жаль, що останніми часами висуку ідею славянську надужито до політики, котра стоїть в повній суперечності з тими ідеями, які голосили ви давнійший репрезентанти. Вартість славянської ідеї не полягала на тому, що се була якась расова ідея. Наш народ, покритий двома славянськими народами і доси ним упосліджений, не може одушевляти ся самим славянством, подбно як і російській Поляки. Вибори багетани і крадіжю голосів, національній переслідуванню, тероризму і деморалізації не стають нам в доріг мильшани, що переносити ся „братними“ славянськими руками. Минулого року утворив ся славянський альянс чесько-польський союз для підтримання реакційних і самовладних замків тогдішнього правління. Ідею рівності, натуральної права кожного народу на якнайширший свободний культурний і політичний розвиток, на національну автономію замінено в сьм „славянський союз“ окликоті несторичних прав, ідеєю історичних країв автономію країв, перед котрою мали капітулювати упосліджений народи, одним словом всім тим, против чого протестували діячі славянського відродження. Сей союз побіжить в службу правлінню в його пробах зломати конституційні форми, здеморалізувати публічну оінію. Провід в сьм союз вів Поляки, що завжди цурались славянської ідеї в имі своїх егоністичних інтересів і уважали в самі Чехів ірраціональними славянства, а ті самі Чехи захопились тепер коло того, щоб нечуваний надужити і утиски Поляків над Русинами закрити перед світлом, аби заховати им даше той стан панована над славянським українсько-руським народом, і то був якраз чеський посол, що постарав ся о усуненні з-під парламентної дискусії нечуваних виборчих надужити Поляків над Русинами в минулому році.

Ми бачимо ся, що се національно-культурне свято буде використане, прямо або непрямо, і для теперішньої політики чеської чи чесько-польської. Палацкі був не тільки істориком але й політиком, в устрою его свята велику роль мають граи не люде науки, але політики, та і мотив співраджуючий не одного гостя не єсть культурний, але політичний натури. А при теперішній політичній чеській нам участь брати в їх політичній маніфестації не можна.

Кожний Славянин, вірний старим

ідеям правди, свободи, рівності, мусить рішучо заявити ся против співраджів славянської ідеї, яке оказало ся в новій політичній чеській, против всяких заходів покрити ті амагані плащиком всеславянства, прикрасити їх іменами провідників давньої славянської ідеї. Ми певні, що і великий чеський народ, що видав борців за загальнолюдську свободу совѣсти і думки в XV. віці та провозвѣстників славянської рівності і свободи в XIX. в., не довго буде терпіти сего надуживання славянської ідеї для політики насильства і реакції, і ми, члени українсько-руського народу, другого члени в Славянщині, будемо нетерпеливо чекати той хвилі, коли зможемо разом з братним чеським народом брати участь в сибільних маніфестаціях під прапором всеславянської рівності, загальної якнайширшої свободи, правди і поступу.

Члени українсько-руських товариств у Львові, запрошені ювілейним комітетом чеським на свято Палацкіго до Праги, вислали таку телеграму:

„Високо шануємо пам'яті Франтішка Палацкіго, славного історика, першого патріота і батька народу, одного з найважливіших не тільки чеських але всеславянських діячів, як і сердечно симпатизуємо відродженню чеського народу. Як наш батько так і ми одушевляємося славянською ідеєю вільності, рівності, взаємності і натуральної права кожного народу на якнайширший свободний культурний і політичний розвиток. Нам пам'яті ждав Палацкіго в 1848 році повної рівноправності всіх народностей без огляду на їх політичну силу і величину.“

Але не можемо при-том не висказати нашого жалю, що мінімальна політична репрезентація чеського народу не поступає в дусі тої славянської ідеї, а іменито супротив Русинів навіть одобрала найтяжчий надужити виборчі в Галичині. Для того не можемо в сьм всеславянській святі брати участі, оскільки би оно використувалося для політики тої репрезентації, а застерігаємо, що в їх не має права на п'ям промовити іменем українсько-руського народу.

Члени українсько-руських товариств у Львові: Іван Бейл, Александр Борковський, Гриць Гарматів, Михайло Грушевський, Др. Ярослав Кулачковський, Др. Кост Левицький, Василь Нагорний, Петро Огоновський, Др. Евгений Озаревський, Кост Пальковський, Др. Даміан Савчак, Михайло Спозарський, О. Александр Стефанович, Др. Іван Франко, Володимир Шухевич.“

Підписи, в позначеним порядку подати, мѣстять імена народолюбів і радикалів, старших і молодіж, людей всякого стану і

Франц Палацкі

яко писатель і діятель чеський.

В сегодній ювілейній сотій день уродився Франц Палацкі, дня 14 с. м. мав посол д-р Іван Жачек з Моравії в Ратушній сали в Празі відчитати о значній Палацкіго як писателя і діятеля чеського. З сего відчиту, з признаванн в Празі прийнятого, можемо бачити: за що іменито Чехи так високо шанують пам'яті Палацкіго? для чого має він у Чехів почесну назву „вотця народу“ чеського?

Д-р Жачек мовив:

„Нині минуло століть від дня 14 червня 1798 р., коли то в Годоланцях, малій селі моравській, уродив ся Франц Палацкі, син убогого протестантського учителя австрійського вранісповідання. Історія признала его найбільшим Чехом девятнадцатого століття. Ще за життя називали его однодушно втілем народу, а з нагоди похорону его в Празі 31 мая 1876 р. біограф его говорив справедливо: „Не була се пуста фраза, коли о тмій похоронній торжестві говорено, що так величавого, торжестивного похорону Прага не бачила від тоді, коли то отець втічнин Карл розпачав ся з дорогою своєю втічнин“. Чеська народність надіяла жакобу по страті чеського втіч, а справедливо. Бо великий Палацкі був не лише творцем новочасної патріотичної історії, але також втілем якраз тих високих націона-

льних і політичних амагань, котрі оживляють чеський народ.“

Розсвідати значіння Палацкіго, представити коротко се, чим він для чеської народності був, а і буде, значить не менше як розсвідати і представити цілу історію внутрішнього життя чеської народності за останніх сто літ, бо історія того періоду немислима без зближання і відповідної оцінки значіння Палацкіго.

Франц Палацкі був великим чоловіком, великим ученим, великим писателем і політиком. Але для Чехів був він щось більше над те. Сли хочемо відповідно оцінити значіння Палацкіго для чеської народності, мусимо судити его на підставі повної, після потреб в найважливіших фазах і області входячої діяльності. З підвину гідною всесторонністю, з правдивим ерозумінням потреб, з неутримомою цильністю і правдивою геніальністю діяв Палацкі у всіх можливих галузях духового життя своєї народності, будив єи і захолював, установляв для неї напрями і цілі і ступав на перед єи в благородній боротьбі з культурною постою людскости, як таку в завязій боротьбі о признає и заповненні її національної і політичної екзистенції і самостійності.

Палацкі сам зазначив, як що до часу так і праці, три різні періоди своєї діяльності. Іко першій період підбиває ся від 1817 до 1823 р. На той час припадають его перші поетичні проби, філосо-

фічний розвідки, письма з області естетики; другий період сягає від 1823 до 1848 р. і обіймає его історичний студій; на час від 1848 року припадає третій і останній період, в котрому то році починає ся его політична діяльність.

Діточа дѣта пережив в. Палацкі в своїм ріднім краю, Моравії, молодість і дѣта студій в угорській Словаччині, а ціле своє дальше життя мужескою діяльністю і неутримомою праці в серці чеської народності, від золотій Празі, начальним городом не лише королівства Чехії, але і всіх чесько-славянських країв. Над цілою его діяльністю у всіх тих трьох періодах панує одна лиш гадка, що як червона нитка в'язе різні фази і області его діяльності, а то: те пла, безкористовна любов до того народу, з котрого він вийшов, неутримомий старання бути позитивним своєї народності, своєї втічнини.

З історика і політика Франца Палацкіго говорити до нас на кожній кроці і в кожній слові правдивий патріот в найбагатородившій значній слова, муж перенятий пламенною любовію до втічнини, котрий не знає ніяких інших поглядів, як інтерес власної народності. Таким був цільний свій в'яз.

Хоч Палацкі, против першости свого наміру, не лишив ся філософським писателем, не дасть ся заперечити, що естетичний і філософський студій трітєко і користно подбали на его особу і цілу втічнину его діяльність. Гуманістичний его погляди дали

ему поняті національну ідею в єи правдивій висоті і красі, упорядковували его політичний виступ.

Бго значній для чеської народності як історика і автора славних історій нашого народу не можна оцінити лише, як наведемо слові, котрими Ернест Дені (Denis) кичить свою симпатично написану студію о упадку чеської самостійності: „Славна минулість є найліпшою запорукою великої будучности. Народність, котра в своїх діятих може поведати ся ведною людскости учиненою услугою, переживе гроб. Правда, побідники вдерли Чехам їх устрій, їх самостійність, що більше, майже саму мову і назву, але не могли вийтерти ім їх історію; а в два століття побільше, як раз та історія Чехів відродила і піднесла їх з упадку“. Та історія діяєтно відродила і підняла чеську народність в XIX-бій століття. А заслуга, що та славна двоїковим заходами майже привабу історія назад віджила в душі народу, належить єи Палацкіму.

Щоб бодя в часті поняті величання сьмій труд, який при уложені історії чеського народу Палацкі мав поборова, треба звернути увагу на обставину, що богаті архіви в краю і на чужині були майже нерушени, о помічних науках до історії мало хто мав поняті, історичний критик так як би не було. Палацкі мусів наперед зібрати матеріял, упорядкувати, переписати і видати, уложити цілу топографію Чехії, провѣрити вартість різних старих доку-

всѣхъ товариствъ та независимыхъ выдав-
ництва народно-русскихъ у Львова. Кроме то-
го надѣлали свои подданы еотки народоуцѣвъ
абъ всѣхъ сторонъ краю. [Тѣмъ одномысленно-
сти мусѣвъ поддаты ся и редакторъ „Дѣла“,
хоть эъ-разу высказавъ бувъ въ „Дѣлѣ“ на-
дѣю, що Русины-народоуцѣвъ зможуть на се
свѣто выслати до Праги своего водпоручника.]

Противжидовскій розрухи

Кѣлька днѣвъ було спокою на Мазурицѣхъ — ажъ ось нинѣ нова грѣзна вѣсть над-
ходить до Львова эъ повѣту стшижовского.
Мы одержали телеграму:

„Въ мѣстечкѣ Фриштаку подѣ Стшижов-
вомъ выбухли [16 с. м.] розрухи протѣвъ жи-
довъ. Жандармы убили всѣхъ людей, а бо-
гато „равенныхъ. Зажадано войска.“ [Польскій
газеты львовскій дѣтали такую саму телегра-
му, эъ тою рѣзницѣю, що тамъ говорить ся о
швѣтохъ, а не всѣмохъ убитыхъ.]

Въ звѣзи эъ тою телеграмою подаемо от-
се писемъ надѣлаше намъ эъ тѣхъ сторонъ:

„Тажкій днѣ перебувають „Bracia polje-
szowego wuzpania“ на Мазурицѣхъ. Розвѣшенъ
топшы „roszcziwego ludku“ эъ героическо водва-
гоу нищать майно и добутки жидовскій. Не-
мовъ побовище выглядае теперь цѣлый по-
вѣтъ ясельскій, а саме Ясло мовѣ таборѣ во-
еинный. Урядники ц. к. староства, узброенъ въ
револьверы, перебѣгаютъ улицъ въ супроводѣ
жандармѣвъ, патруль войсковый перемашеро-
вують улицями наче въ часѣ стау облоги, а
начальный вождь, званый эъ енергін на Руси
староста Вайдовичъ страивъ уже зовѣмъ го-
лову. П. Вайдовичъ умѣвъ своего часу вести
по указу выборы въ Коломыни, наметниство
выскало було его яко „energicznygo“ до епи-
ченя емиграціи до Россіи и навѣсды эъ ко-
ждон мѣсціи вывѣзувавъ ся прехорошо, — але
на Мазурицѣхъ рѣшучо не повелось ему. И не
дивниця, бо то не рускій емирный народъ...“

Полила ся кровь, а червона луна черезъ
днѣ нощи несла пострахъ межъ населенымъ и
мнимохъ правдола на памяти рѣкъ 1846-мѣ.
„Roszcziwego ludku“ не задовольнивъ ся побѣ-
доу въ ясельскѣмъ повѣтѣ, не застрашили
его нѣ багеты нѣ маніхеры, нѣ множество
уязненыхъ товариствъ, що заповняють ареш-
ты ясельскій, — вѣнъ перенѣвъ свою дѣль-
нѣсть и на найближшій повѣтъ.

По катастрофѣ въ Колачицѣхъ богато
жидѣвъ, спасаючи жита, выѣхало до поблиз-
кого мѣстечка Фриштакъ, що належить до
повѣту стшижовского.

Для 14 червня розбѣшла ся вѣсть по
Стшижовѣ, що Мазуры наметниють 16-ого с. м.,
въ дни тѣждневого торгу въ Фриштаку,
напасти на тамошнихъ жидѣвъ и тамъ повто-
рити погромъ колачицкій. Стшижовске старо-
ство ужило цѣлою енергій, щобы добути прав-
ды. Староста сейчаеъ выславъ одного эъ най-
енергичнѣйшихъ урядникѣвъ, п. Манделю [ко-
трый показавъ уже свою енергію при выбо-
рахъ въ Старѣмъ-мѣстѣ и въ Яслѣ, куда вы-
слано его на спеціальне жадаше князя Савѣ-

ги для ратования zagrożеной ситуації], а та-
кожъ команданта етшижовской жандармеріи,
щобы розслѣдили, чи поголоски, подаванъ эъ
устъ до устъ, мають въ собѣ шось правды.

Не знати, якъ выпали справозданя вод-
поручникѣвъ староства, але то фактъ, що по
поворотѣ секретаря Манделя запанувала ве-
лика констрація въ таборѣ „Bracia polje-
szowego wuzpania“. О скѣлько въ каламутнѣмъ
жерелѣ можна добути правды — подаемо эъ
добре информированой стороны, що межъ
мазурекимъ населенымъ етшижовского повѣта
ладить ся для жидѣвъ лихо, бо — якъ мазу-
ры запевняють — „Rząd pozwolił pobić ma-
zuzim do 14 dni“...

Староста етшижовскій економѣнувавъ на
день 16 червня сильный воддѣлъ жандармеріи
въ Фриштаку и самъ выбравъ ся того дня
рано, щобы заповѣдати погрому.

Въ самѣмъ Стшижовѣ межъ жидами па-
нуе великій заколотъ; що хвиля можаа по-
бачити топшу халатовцѣвъ дебатуючихъ о
своей неволѣ, а алобий языки якъ-разъ по-
вѣстариють, що „Bracia polje-
szowego wuzpania“ етратили зовѣмъ довѣре до своего патрона —
посла кс. Фішера.

Эъ повѣта ясельского рухъ протѣвъ жи-
довъ перенѣвъ ся не лише до етшижовского,
але и до горлицкого.

Эъ Забрюнѣ одержавъ Сзасъ вчера такую
телеграму: „Банда незнаныхъ людей рабуе,
нищить и палить коршмы — въ повѣтѣ горлиц-
комъ. Рухъ обхоплюе робѣтниківъ при ко-
пальняхъ и селянѣхъ. Мимо найенергичнѣйшон
дѣльности старосты Михаловского и войска
руйноване ширить ся, а рухъ противусѣпль-
ный [antypolski] — т. е. протѣвъ двѣрѣвъ“
легко може настати... Треба енергичныхъ
средствъ, щобы заповѣдати катастрофѣ. Се по-
чатокъ, проба силы и організації протѣвъ су-
сѣпльныхъ элементѣвъ“.

Наметникъ гр. Пінінскій ажъ нинѣ ра-
но має прибути до Ясла, бо досе не мѣгъ ту-
ды выбрати ся черезъ Печеньжину, де конче
хотѣвъ бути при торжествѣ водѣржѣ стар-
роства.

Вчера не только посолъ Ранапортъ, але
и пресидія кола польского, Яворскій и Бѣ-
ланскій, сповняючи дотичну ухвалу кола
польского, удала ся до гр. Туна въ справѣ
жидовскихъ погромѣвъ на заходѣ Галичины
и просила его о зарядженъ енергичныхъ
средствъ. Гр. Туна обѣщавъ.

Краковскій антисемітскій Głos narodu у-
даряе на ухвалу кола польского въ справѣ
розрухѣвъ называючи еи крикомъ „Polizei!“
— а при тѣмъ оцукрованымъ вѣтумъ недо-
вѣры для наметника гр. Пінінскіа. Досе эъ
карабѣнѣвъ жандармскихъ агнуло вже 10,
[чи 12] христіанъ; а эъ жидѣвъ нѣхто не
утративъ жита...

ментѣвъ, порѣвнати одинъ эъ другимъ, для
эрозумѣня давнихъ водносинъ правныхъ сту-
діювати подобій водносинъ у иншихъ наро-
дѣвъ и т. н. Такъ у ватиканскѣмъ архівѣ,
наибогатѣйшѣмъ въ цѣломъ свѣтѣ, прочитавъ
вѣнъ въ 1837 роцѣ протѣгомъ 10 тѣжднѣвъ
45.000 документѣвъ и 400 эъ нихъ водписавъ.
Безъ числа в историчныхъ студій Палацкіа,
котрій стремлять лишь до одного: приготовить
его до одиноков цѣли его жита, водготовити
исторію чешскои народности.

Въ 1823 роцѣ прибувъ Палацкій яко у-
богій, незнаный молодой чоловікъ до Праги
и вже въ 1827 роцѣ зачинае за его инициати-
вою выхадити „Časopis vlasteneckého muzeum“,
котрый редагувавъ бесплатно однацѣтъ лѣтъ
[до 1838 р.] а часто и самъ заповнивавъ. Въ
1830 р. удало ему оснувати товариство до
выдаваня книжокъ „Mátcе Česka“. Для чешскои
літературы и науки мали „Časopis“ и „Mátcе“
на той часѣ величезне значѣне.

Въ 1830 р. ставъ Палацкій звичайнымъ
членомъ кор. чешского товариства наукъ а
водѣ 1839 до 1844 его управителемъ, водѣ
1841 до 1852 бувъ управителемъ выдѣлу му-
зея а водѣ 1850 до 1852 пресидентомъ то-
вариства для устроения національного театру.
Такимъ чинѣмъ стоявъ вѣнъ все посередѣ
и на чолѣ цѣлого літературного и научного
руху въ Чехіи.

При тѣмъ многосторонній літературній и
научнѣй дѣльности, ставъ Палацкій, тихій
мужъ науки, політичнымъ проводникомъ че-
скои народности, творцемъ еи національной
и політичной программы, на котору, хочъ водѣ
его політичного выступу минуло вже повѣ
столѣтѣ, покликують ся всѣ чешскі партіи.

Але ще передъ 1848 р. вѣзавъ Палацкій
успѣшну участь въ тогдѣшнѣмъ політичнѣмъ

житю Чехѣвъ. Въ 1843 р. проголосивъ вѣнъ
въ домѣ кн. Кароля Шварценберга передъ
якими 20-ма особами эъ высокон аристокра-
тіи выкладъ о дѣльности чешскихъ соймѣвъ,
и то на прѣсѣбѣ етѣнѣвъ, котрій радо бажавъ
поднести соймѣ въ его сумного упадку. По-
літичный впливъ тѣхъ выкладѣвъ принѣвъ
добры оводъ, бо етаны пѣнаваши свое право
постановити назадъ добити ся сѣбучастя въ
законодѣтнѣй робѣтѣ. Въ наслѣдокъ того вы-
ливъ етановый соймъ водѣ 1843 до 1847 ро-
ву такую політичну енергію и рѣшучесть, якон
не було уже водѣ двѣхъ столѣтѣ.

Подѣ 1848 захопили Палацкіа пригото-
ваного, яко мужа о славномъ имени, зна-
ного не лишь въ Австріи, але и за еи грани-
цами. Доказѣмъ того були запросны его до
Франкфурта и кѣлкоразѣе покликуюваня его
на міністра [просвѣты].

Вже въ славній своей водмѣвъ до Франк-
фурта эъ 11 цѣвтѣа 1848 о водѣ етѣнѣвъ Че-
хія и Австріи до нѣмецкои державы, якъ и
въ заявъ до Мораванъ эъ 6 мая 1848 р. о по-
жаданѣмъ сполучено Моравы и Шлезка эъ
чешскою короною, выложивъ Палацкій основны
свои політичной программы, котору водѣтакъ по-
яснивъ у вѣденскѣмъ и крожерижскѣмъ соймѣ,
а татѣжъ въ рѣзныхъ етѣтихъ дневникѣвъ
ошкѣхъ, и котрѣй оставъ ся вѣрный навѣтъ по
водрожденю політичного жита по 1860 роцѣ.

Навѣснонѣйше выложивъ вѣнъ еи въ писемѣ
„Idea státu rakouského“. Основными гадками
політичной программы Палацкіа е: рѣвноу-
правленя и федерализмъ. Основный принципъ
рѣвноуправленя народности — каже Палац-
кій — такий старый, якъ наука о природѣмъ
законовъ загалѣвъ; его жереломъ — глубоко въ
людскѣмъ есерцю вырытый законъ: „чѣго не
бажавъ собѣ, не робя другому“. А принципъ

Письма эъ Вѣднѣ.

Вѣднѣ, 16. червня 1878.

[Політичне положеня. — Ювілей у Вѣднѣ. —
Вѣденскія „Січ“ а корреспондентъ „Руслана“.]

Хотѣи нагле водрочене парламенту не
було великою несподѣванкою, все-жъ таки
варобило оно чимало шуму та доставило
дневникамъ на якіеъ часѣ чимало матеріалу.

Якъ вѣденскія такъ и провинціалныя
праса нѣмецкои лѣвѣцъ [эъ вынимкомъ группы
Шенерерѣвѣвъ] грае теперь на одну нуту.
Эъ устѣхъ величезныхъ вступныхъ етѣтей вѣе
однимъ духомъ: Обетрукція нѣмецкихъ по-
слѣвъ рады державнои не в добровольною за-
бавкою тѣхъ панѣвъ. Они мусѣтъ числити ся
эъ волею своихъ выборѣвъ, котрыхъ ще
блаженнои памяти наивна політика графа Ба-
денского выдала подѣ цѣлковитый впливъ ра-
дикальныхъ нѣмецкихъ народоуцѣвъ. Эъ устѣхъ
маніфестѣвъ, эъ цѣлого поступованя партій
нѣмецкои лѣвѣцъ эъ послѣдній часѣ едѣдно,
що они бажали бы покинути стрѣмку дорогу
обетрукціи, та не годнѣ оперти ся опініи нѣ-
мецкого загалу. Се якъ-разъ высказали они
— хотѣи толькы „durch die Blume“ — въ по-
слѣднихъ маніфестаціяхъ, що выдали ихъ
уже по водроченю парламенту.

Молодо-Чехамъ — прозванымъ тутъ „мо-
лодыми старо-Чехами“ — нѣмецка обетрукція
дуже на руку, бо се толькы амѣцѣе ихъ ста-
новѣще и запевняе имъ мѣсце въ правитель-
ствѣнѣй болѣшности. Они, якъ перше обѣхъ
попередникѣвъ гр. Туна, такъ и теперѣшного
пресидента міністрѣвъ тиснуть разъ-у-разъ до
„Staats-Streich-y“ — безъ згледу на те, чи
оно [поминувши уже великы етѣбодѣлюбнѣй
амаганя та идеѣ, котрыхъ у молодѣ-Чехѣвъ
уже не едѣдно] принесе до хосенъ або шко-
ды нишимъ славянскимъ народамъ въ Ав-
стріи, — они бажаютъ выторгувати лише свое,
не эрѣкаючиъ при тѣмъ имени „пансла-
вѣстѣвъ“.

Польске коло займае все етѣновѣще вы-
жидѣюще. „Die Polen sind immer zu haben“.
Въ лѣнѣ кола вытворилась уже група по-
слѣвъ, котрй [водѣ дошого вже часу] бажали
бы элучити ся эъ нѣмецкою лѣвѣцею и въ
сей способѣ утворити правительствѣну болѣ-
шѣсть. Отже рѣчь можлива, що въ недалекѣй
будучности Польки покинутъ своихъ союзни-
ковъ и мелѣдо-Чехѣвъ та элучать ся эъ ихъ
противниками. Знахали се прѣворнѣй молодѣ-
Чехи — и напружаютъ послѣдній силы, етѣ-
раючиъ амѣцѣити узлы, що лучать партій
правнѣцъ. Чи и о скѣлько имъ се удасть ся,
побачимо. Однакъ узлы тѣ можуть неводѣвъ
нежданѣ лопнуты.

Настрѣбъ у Вѣднѣ зовѣмъ не ювілейный.
Столиця Австріи має теперь той самъ про-
занчный буденный видъ, що и минувшихъ ро-
ковъ. Лишь кѣлька торжественныхъ обходѣвъ
пригадають жителямъ Вѣднѣ, що они живутъ въ
роцѣ ювілейнѣмъ — що сего року минуло
пѣтѣдесять лѣтъ, якъ ихъ батьки пролили
свою честну кровь за етѣбоду народѣвъ Ав-
стріи.

Житѣ тутѣшномъ громади Русинавъ кон-
центрируе ся безперечно около вѣденскѣи „Сі-
чи“. Якъ навѣсды, такъ и теперь в „Січ“
наживучѣйшимъ товариствомъ та осередкомъ
руху вѣденскихъ Русинавъ. Хочъ якъ люти-
лись бы до осуващъ „Руслана“ — сего жита
подѣнати они не въ силѣ. Кажутъ есей панко-
не та кричать на весь ротъ, що „Січ“ — то
гуртъ молодыхъ пѣяковъ, тамъ вѣякомъ гадки,
пѣякого переконанія. Якъ у великѣмъ това-
риствѣ, такъ и у „Січ“ в одилицѣ, що не
цурають ся „Doppeltritt-a“, но сего не можна
сказати про загалъ етѣвовѣвъ. Болѣшѣсть
вѣденскихъ етѣвовѣвъ — се т. зв. філістры,
що цѣлыми тѣжднями не бачать склянки пи-
ва, а що до ихъ духового жита то наилуч-
шимъ доказѣмъ его — рѣзницѣвъ переконанъ,
якы пануютъ мѣжъ етѣвовѣками. Въ шайцѣ
пѣяковъ нема рѣзницѣвъ переконанъ, — о рѣз-
ницѣвъ переконанъ въ лѣнѣ певнои корпора-
ціи можна тогдѣ говорити, коли члены тои
корпораціи мають загалѣ якіеъ переконаня.

Що-до переконаня етѣвовѣвъ — то они
не новѣмъ годили ся эъ переконаніями б. го-
ловы д-ра Кордубы и по тѣй причинѣ вѣнъ
бувъ спонуканый уступити. Коли-жъ дотѣп-
ный корреспондентъ „Руслана“ уважае моло-
дой вѣкъ нового головы „Січи“ симптомѣмъ
упадку товариства, то выбачить, що мы у-
важаемо сей его закидъ дитиннымъ та не бе-
ремѣе его опрокидати. Цѣлковитѣю неправдою
е, наче-бы новый голова сильно пѣхавъ ся на
сей урадѣ. Пѣсля статутѣвъ „Січи“ перево-
дѣтъ загалный зборы подѣбный выбѣръ: пер-
ше выбиравъ пѣтьохъ членѣвъ выдѣлу, водѣ-
такъ эъ помѣжъ выбранныхъ выдѣловыхъ вы-
бирають голову и его заступника. Коли-жъ
теперь старшій члены, за-дѣ недостатку часу,
не могли приняти гѣдности головы, то новый
голова не має причини эрѣкати ся повѣре-
ного ему мандату и въ сей способѣ проволѣ-
кати процедуру выборовъ... in infinitum.

Щобы положить конецъ усякимъ толкамъ,
годить ся зазначити, що заяву въ справѣ об-
ходу ювілею знесеня панщины и водрожденя
Руси ухвалили не болѣшѣсть етѣвовѣвъ, але
болѣшѣсть зѣбранѣи 24-ого мая с. р. на по-
кликъ д-ра Кордубы вѣденскѣи украинско-
русской молодежи. Етѣвовѣвъ [по причинѣ
роздѣленя мѣста та розличныхъ занятъ] вѣнъ-
шлое тогдѣ зовѣмъ не богато, подобно якъ
и на послѣдній агаданий корреспондентѣмъ „Ру-
слана“ загалный зборы.

Мимо всякихъ елюкубраціи корреспондентѣвъ
„Руслана“ — „Січ“ була и в, такъ ска-
зати, надѣющею тоиъ мѣжъ тутѣшными Русинами.
Члены сего товариства працюють широ
надъ своимъ образованемъ та приготовляють
ся до тяжкои борбы за подѣптѣи права рѣд-
ного народу. Сли коли, то эъ певностію те-
перь смѣло можемо сказати, що въ найбли-
жѣмъ часѣ выдѣстъ „Січ“ гуртокъ тамушихъ
робѣтниківъ на народній нивѣ, що потрафлять
постояти за украинско-рускій прапоръ смѣ-
ливѣйше, нѣжъ корреспондентъ правительствен-
ного „Руслана“.

К. Т.

федерализму мотивувавъ Палацкій внутрѣш-
нимъ складѣмъ Австріи эъ рѣзныхъ народѣвъ
та краѣвъ и ихъ историчнымъ розвитѣмъ, по-
кликуючи ся при тѣмъ на правила гуманности
и етѣмъ культуры.

Якъ на тѣхъ головныхъ двѣхъ основахъ
політичной программы, опиравъ ся Палацкій
на гуманности, просѣвъ та людскѣсти и тѣмъ
принципамъ водпѣвѣдали и прочъ его полі-
тичній принципы и погляды. „Свѣбѣда — каже
вѣнъ — не в деревѣмъ занесенымъ до насъ
эъ чужины: она выросла на питѣмѣмъ нашѣмъ
грунтѣ, она естѣ первѣетнымъ первороднымъ
правѣмъ нашихъ праѣдѣвъ“. Хочъ вѣльно-
думный и демократъ, бувъ перенатый прав-
дивою побѣжностію, а противный бувъ вуль-
гарному ліберализму и рѣлігійному видеѣ-
рентизму. Веѣ версты народу, якъ шлях-
тича такъ и робѣтника, старавъ ся элучити
для однои національной и політичной цѣли.

Навѣтъ яко старецъ, що доживъ много
розчарованъ, не переставъ кликати: „Хочъ-бы
небо надъ нами ще разъ такъ захмарилось,
хочъ-бы безѣожники [най они навѣтъ клячатъ
передъ престоломъ и хрѣстѣи ся] поздуму-
вали ще водѣстунѣйшій способѣи и дороги на
те, щобы насъ гнѣсти, апелую не до насиль-
ства протѣвъ насильства, але до не дуже да-
лекои будучности, котору передвидѣли вже
древній погане и тѣшили ся эъ неумолнѣи
Немезыды. Однакъ не перестану упоминати,
пресити, ба навѣтъ молити кождого, хто має
добру волю, щобы не водѣдававъ ся бездѣль-
ности, але щобы образувавъ ся, працювавъ и
эъ устѣхъ силъ старавъ ся, де може на землі,
розширювати царство правды и етѣсправди-
вости“.

Своею исторією показавъ намъ нашу ми-
нувшѣсть, показавъ намъ, що великого мы въ

исторіи эдѣдали; своею політичною и націо-
нальною програмою поставивъ намъ означѣну
цѣль етѣяненя самѣстѣйности, щобы нація са-
ма рѣшала о своемъ розвитѣ; показавъ дороги
и етѣдства до тои цѣли — працю и образо-
ваня; показавъ се не лише словами, але и цѣ-
лымъ своимъ житѣмъ.

„Маємо — сказавъ Палацкій въ послѣд-
ній своей публичній промовѣ — много па-
триѣтѣвъ, котрій радо чванять ся своимъ па-
триѣзмомъ, але нѣчо не роблять въ користъ
своего патриѣзму и своего народу. Наша на-
ція у великѣй небезпечности, доволѣо окру-
жена ворогами; але я не подѣаю ся эвѣвѣръ
и надѣюсь, що народъ, сли етѣче, зможе все
поборѣти. Чешскій народъ має за собою етѣтлу
минувшѣсть. Въ періодѣ Гуса перенѣшались
Чехи образованемъ всѣ народы Европы. Се
маємо завѣдывати не лише Каролови IV., але
такожъ тѣмъ обставинѣмъ, що чешскій народъ вы-
корѣставъ нагоду до науки. Теперь потребу-
емо толькы вчити ся и пѣсля образованого ро-
зуму дѣлати. Се одиноке завѣщане, яке умира-
ючи, хотѣвъ бы я лишиати мѣму народовѣ. Мо-
лодѣи нашѣ панѣве най не думаютъ, що до-
смѣтъ показати лише эвѣрхний патриѣзмъ:
они мусѣтъ образувати ся, самѣи и цѣлымъ на-
родѣ, а се не така тяжка рѣчь, щобы мы о-
бразованымъ перенѣшались нѣмецкихъ етѣсѣдѣвъ
нашихъ. А коли всѣ патриѣты будутъ трудити
ся широко и въ правдивѣмъ образованѣмъ, то-
гдѣ я не бою ся о мѣй народъ. Вѣнъ самъ
удержитъ ся такъ довго, якъ довго самъ етѣ-
че, и довше, нѣжъ бы сего бажали собѣ его
вороги. И дай Боже, щобы всѣ сыны ширѣ-
нѣмъ просѣвъти и етѣсправности дѣлѣли въ ко-
ристъ нашѣи вѣтчинѣи.“

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
приймає замовлення и посередничить
в закупині:
СВІТЛО ЦЕРКОВНЕ
просто з фабрики
Іа по 70 ар., Іа по 64 ар. за 100 кілограмів
люсо фабрика.
Вино
в барилках 5кілограмових по 3 ар.;
3-30 ар.; 3-70 ар.; 4-10 ар. и 4-90 ар. франко.
Кадило
мішане по 70 кр.; бурштін по 80 кр.; ла-
дань по 1-20 ар. за кілограм. 4038

Книгарня Наук. Товариства имени Шевченка
у Львові, ул. Академічна ч. 8. 222 2-7
має на складі слідуючі книжки:

Ізювський Д. Книжний період України том І. до Володим. Мономаха	1-60 кр.
Княжий період України Русь том ІІ. до Да- ниї Галицького	1-80
І. Н. О. вихованню, підручник для жінок	1-80
Іокай Мавр. Зодотий чоловік, роман з угорського	1-80
Новий діалект 2 томи роман з угорського	1-50
Калитовський Ом. Др. Матеріал до літератури апокрифічної	1-35
Карпенко Карий (Ів. Гобілевич), Драматичні твори	1-20
Качала Степан. Коротка історія Русь	1-20
Політ Собієвського під Відень	1-20
Кітца Григорій. Маруся, повість	1-10
Кенан Юрій. Сибір 2 часті	1-20
Кірі Ганна. Замок Делі, повість	2-50
Копицький Ом. Грішники, роман-хроніка	1-50
Оповідання	1-20
Короленко Володимир. Сіний мушкетер, повість	1-60
Костомарів М. Богдан Хмельницький 4 томи	6-40
Гетьмановане Брюховецького	1-25
Битовського І. І. Хмельницького Ю.	1-60
Даміа Многотрощного	1-25
Мазопа 2 томи	3-30
Самійловича	1-25
Історичні монографії т. І.	2-
Чернявська, повість історична	1-70
Куделер, повість історична	1-80
Кочубинський Мих. Для загального добра, оповідання	1-20
Не контер, оповідання	1-10
Хо, оповідання	1-10
Задла хазяйства, оповідання	1-10
Кропивницький Марко. Титарівна, драма	1-20
Кулик Володимир. Писання	1-10
Куліш Панько. Крашанка	1-20
Хуторна поезія	1-50
Чорна рада хроніка, повість	1-80
Лавіона. Обручення, повість з великоруського	1-60
Лавонко Вол. Пана й люде, роман	1-80
Рег редес Аполотоніум, образки з життя	1-80
Содатський розрив	1-10
Левіцький Ів. Нечуй. Кайдашева сім'я, повість	1-50
Микола Джеря, повість	1-80
Навіженя, повість	1-20
Над чорним морем, повість	1-90
Не той став, повість	1-80
Повістки и оповідання	1-30
Поміж ворогами	1-50
Прячана	1-50
Світлогляд українського народу	1-80
Хмари	1-50
Левіцький Кооть Др. Німецько-руський правничий словар	3-50
Руська правда	1-50
Правничі часописи за роки кожний по	1-
Лисенко Микола. Кола дерева, комічна оперета	1-80
Різдвяна ніч, опера	1-80
Льоті П. Рибак ісландський, повість	1-60
Лукіч Василь. Ватра, альманах	1-50
О. Л.-ев. Не судилося, оповідання	1-20
Латиська граматика для 3 і 4 класів	1-20
Латиські вправи Лухицького для 3 класів	1-20
Маковей Олекс. Весілля бурі, новела	1-10
Оверма, оповідання	1-10
Поезія	1-20
Мярий Пана. Лазерівна, драма	1-20
Навродий Володимир. Твори том І.	1-
Навродий С. Про руську правду	1-05
Нарід в неволі	1-10
Обачний. Соціалістичні меді и семінарства	1-15
Опоновський Ом. Др. Галицька Острожська, трагедія	1-15
Історія руської літератури т. І. 3 ар.	1-
т. ІІ. 3 ар. т. ІІІ. 4 ар. т. ІV.	1-
Studien auf dem Gebiete der ruth. Sprache	1-50
Опелкович Матро. Писання	1-10
Олег Юрій. Великий лім повість з французького	2-
Опшесвіт Гнат. Руська бібліотека т. ІІІ.	1-75
Оржещова Еліза. Візний повість з польського	1-75
Хам повість з польського	1-

ГАЛИЦЬКИЙ КРЕДИТОВИЙ БАНК
приймає вклади на
КНИЖОЧКИ
и опрощує их по
4 1/2 % на рік.

С. ТОМАШОВИЧ
АРТИСТ-МАЛЮНЬ
перепрошавши ся з ул. Собієвська ч. 9,
на улицю Арсенальську ч. 6. у Львові.
169 9 10

Також и на рату
без підвищення цінь
дивани, портієри, фіранки,
хобіники, ковдри ватовані,
капи на столи и лжка вт
складі диванів "Terri-
haus au Louvre" Львів ул.
Сикстука 6. (Пасаж Гавс-
мана). На провінцію відсилає
ся ціньники даром и оплатно.
190 30-7

МАГАЗ КОМНАТНИЙ по ар. 24 и 35.
Важливі до бід з вальцями
тумовими по ар. 12,50, 14, 16, 18,
20, 33 и 35
поручає ПЕТРО ХІМОСТОВСКИЙ,
торговець меблями у Львові, площа
Калітушка ч. 1 (супротив кате-
дральн.) 4965

Славий на цілбі світ
КОЛА "OPEL"
першорядний фабрикаць. Виско-
чна продаж для Галичини и
Буковини
"Cyclo house au Louvre"
Львів, ул. Сикстука 6. на-
саж Гавсмана
Польги в сплаті після умови.
Для провінції ціньники да-
ром и оплатно. 190 30-7

Вистава загальна
необхідно и лишній чужих и
красивих диванів, портієр,
фіранок и хобіників.
Також цілбі піль при електри-
чній освітленню отворна
Вечує вільний.
Управляє ся кожного, хто ба-
жає цю закупити, аби вперед
оглянувши тую виставу.
На провінцію ціньники да-
ром и оплатно.
Листи адресувати належить:
Склад диванів "Au Louvre",
Львів, ул. Сикстука 6 (Пасаж
Гавсмана). 190 30-7
Кулуничий пільги в сплаті.

Дивани перські и портієри
продий (старинні)
продає, купує и вишочує,
а також приймає на пере-
ховок. Склад диванів
"Au Louvre", Львів ул. Сик-
стука 6. — Польги в сплаті
після умови.
Для провінції ціньники да-
ром и оплатно.
190 30-7

**Рештки хобіників и височ-
товані дивани, портієри, фі-
ранки, капи, коци, гобеліни
и рбани предмети декорацій-
ні по ціньках базно деше-
вих. Склад диванів "Au
Louvre" Львів ул. Сиксту-
ка 6 (Пасаж Гавсмана). Та-
кож на рату. Для провінції
ціньники даром и оплатно.
190 30-7**

ОДИНОКЕ РУСКЕ
Артистично-літографічне
ЗАВЕДЕННЯ
Андрея Андрейчина
у Львові ул. Сикстука ч. 29
виготовляє
всакі літогра і чий виробу
звичайні візитові білети
вдоль 1 ар. за 100 штук, а по-
новлявши ся візитові бі-
лети з гербом Галицької
Русь в красках по 1 ар.
60 ар. за 100 штук з ка-
сеткою. 188 10-51

До Всечестийшого Духовенства!
Зь особливою охотою уділяємо Всечестийшим
Священникам пільги в сплаті після умови.
Поручаємо наш склад багато заосмотрений в
дивани церковні и перед престолы, як також са-
льонові и настільні, хобіники, фіранки, портієри, коци,
ковдри, капи на столи и лжка, дерги на коф и коци
до подорожж.
Спеціальний вбдль для конфекції дамської и д-
точної, біли мужського и дамського, парасольки и па-
расольки, капелюшки, рукавички, панчохи, коро-
нок и стяжок.
На жадає вислав ся зь приємністю ціньники
даром и оплатно.
Листи и замовлення належить адресувати: Мага-
зин "Au Louvre", Львів, ул. Сикстука ч. 6 або "Mal-
son de Nouveautés" пл. Калітушка ч. 3. 190 30-7

Заведене водолічничо кліматично-жентичне и вдухування.
ЯВОРЖЕ (Ernsdorf)
побль Бельска, на Шлеску австрійській

Пенсіонат лічничий отвертий цілий рік.
Стація водолічничо, почта, телеграф и автока вт місяці. Віддалена вдль
Кракowa три години від Давидце-Бельск.
Положене живописне у стбі Бескидів шлеских — клімат ідеально
здоровий. Ураджена вобрень, водолічничий вимогам новочасним;
реставрація першорядна вдль виключити доглядом лікарским.
Вт вбжучім році обляє заряд лікарський, доглядний управ-
итель заведе гідропатичний вт Галичині 242 2-5
Д-р Александер Медвей.
Вдльшх інформацій дитовно уділяють:
адміністраційні:
Кароль Фюрнер
арендатор добрь.
Д-р Александер Медвей
управитель заведе.

Кароль ГОСТИНСКИЙ явний спільник фірми
К. Гостинський и І. Альс
Предприємство комісій и спедицій
у Львові пл. Галичина ч. 3, (телефон ч. 537)
яко одинокі Високим ч. к. Намісництвом концесіюване
ГЕНЕРАЛЬНЕ ЗАСТУПНИЦТВО ПОВНОЧНО-НІМЕЦЬКОГО "LLOYD" ВТ ВРЕМ
продає карти корабельні виготовлені вт краі заморській и уділяє
всакіх пошених безплатно.
Експедиція подорожничих и лакунок 3-5 разів в місяці до Америки
Північної, Аргентини, Канади, Парани и Сполучених Держав. 209 23-7

Лише 50 кр. на 4 татення.
Головна wygrana 1 раз
219 12-7
100.000 коронъ и 25.000 коронъ
разы
ЛЮСЫ ЮВІЛЕЙНОІ ВІСТАВЫ І. Татеня: 25 червня 1898. ІІІ. Татеня: 15 вересня 1898.
а 50 кр. ІІ. Татеня: 6 серпня 1898. ІV. Татеня: 6 жовтня 1898.
М. Іонас, Кіц и Штоф, Кормань и Файгенбаум, Густав Манс,
поручають: Самуел Іандав, Шелленберг и Крайер, Авг. Шелленберг и Синь,
Сокаль и Мілень, Яков Штро.

Розклад їзди поїздів залізничих
важний від 1 мая 1898
після часу середньо-європейського (північного о 36 минут від часу львівського).

ПОЇЗД	ПОЇЗД
посп. особ.	посп. особ.
приходять о	відходять о
6.45	6.00
7.30	6.05
7.40	6.15
7.50	8.35
7.55	8.50
8.05	9.15
8.15	9.25
8.05	9.35
10.35	9.55
10.45	10.55
1.01	10.55
1.30	1.55
1.40	2.05
1.50	2.15
2.15	2.40
2.30	2.50
5.00	8.00
5.35	8.11
5.40	8.16
5.55	8.28
	8.55
3.04	4.10
3.30	4.20
5.10	5.20
6.10	6.20
7.57	8.30
8.12	8.40
8.31	8.50
8.45	9.05
8.53	9.10
9.10	9.15
9.39	9.45
9.45	9.50
9.55	10.00
10.30	10.40
12.15	11.27

ЗАМІТКА: Пора нічна чинити ся від 6 години вечором до 5 години 59 минут рано.

ДѢЛО

Виходить у Львові ще два (крім неділі і руских свят) о 6-й годі по полудні. Літературні додатки „Діло“ виходять найважливіших новостей виходить вівторок, і вівторок і п'ятницю і переміну разом з Ділом.

Передплата і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛО“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Кошарника ч. 11, і Бюро газети ул. Кароля Людвіка 9, і А. Ольшовського ул. Килицького 2; — у Ярославі Л. Крижановський; — у Відні: М. Дукса, І. Селісґатте; Р. А. Ріхтер, Нібелінгсгаузе 4, Н. Шалік І. Вольфелл 11; Хаасенштейн і Vogler L. Wallischgasse 10; В. Франкфурт і Гамбург: М. Хаасенштейн і Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ і наложити (за нисерати) можна у Львові.

Передплата на „ДѢЛО“ з літер. додатком

у Австрії:	у Галичині:
на річний рік . . . 18 ар.	на річний рік . . . 24 ар.
на пів року . . . 9 ар.	на пів року . . . 12 ар.
у Львові:	
на річний рік . . . 16 ар.	на пів року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар.	на місяць 1 ар. 85 кр.

Редакція, Адміністрація і Внесення під ч. 24 ул. Баторія. — Русини зворотять на літер. на передплату застосовують. — Русини не платять за доставку до порту.

Поодинокі члени коштує 8 кр. а. з. Угодою зникли приймають на поштові 10 кр. згодом однієї нисерати або як місяць в рубриці „Надобавки“ по 25 кр. а. з.

Подати і інші доноси приватні члени на 15 кр. згодом.

На село дурити...

Львівський орган „никамератів“ приїхав для Русинів нині радістний вистіп. Котрийсь в никамерованих пословів авіація в дописі, що языкове питання в Галичині так як би вже порішено в нашу користь, бо не лиш г. Туна приймав славянську депутацію „ласкаво“, але і „славянській послам правич“, т. е. і Поляки „дали собі слово: піддержувати взаємно змаганя славянських народів в Австрії“. Щоб руский народ інакш, як се сталося і кому має вислати адресу признани за сей найновіший „добуток“, переповімо справу після згаданого допису, бо ледви чи хто з Русинів, не заходив до редакції того днявника, буде мати нагоду познакомити ся з оригіналом.

З огляду на кружачі в парламентарних сферах поголоски о недалеких змінах в міністерстві, хотів посол Вахня нині перед своїм відходом з Відня ще раз переділювати перед лицем г. Туна. В той цілі постарав ся вийти, що „русько-словянсько-хорватський“ клуб ухвалив одностайно: пригладити президенту кабінету его обиднику в послідній разі, що правитель-ство на случай, коли-б языкова комісія не була в силі успішно поладити языкове питання в краях о мішаном населенні, вовеки само почини до управління языкових відносин. В той цілі вислав клуб депутацію аж до п. Повного, Робіна, Аппілера, Співичка і Вахнянина до г. Туна. Депутація явилася у г. Туна 15-го червня в полудне і представила ему поступати клубу. Г. Туна прийняв депутацію ласкаво і дав їй повну заборону, що его найбільш старанам буде: подати о охорону національних прав меншостей. В его програмі лежить: „удоволити всі народи австрійки. Він не знає ніяких ріниць меж поодинокими народами і буде дбати про їх культурний і народний розвій рівномірно.

Дальше автор допису подає ще до відомости, що „славянській послам правич“ на послідній зборі парламентарної комісії правич дали собі слово, піддержувати взаємно змаганя славянських народів в Австрії. Феринич поставив іменно питання: яке становище займає правича в цілости щодо языкових прав Словянців, Хорватів і Русинів? В дискусії забрали слово в чеських послав г. Шварценберг і Па-

дак, в польських Іворекі. На розв'язанні скріплено проте славянську коаліцію, давши собі поруку, що правича в цілости має на оці не лише справу чесько-німецьку, але і добро других народів славянських, не виключаючи Русинів.

Стілько орган „никамератів“.

Послухаймо-ж тепер, що о языковій справі говорять найсильніші групи правич, а переконано ся, що наш „przycisnąć“ або себе дурити, або думати, що обдурять других.

Сказ доносить в дописі з Відня о становищу, яке в языковій комісії наміряло зайняти коло польске. А сесе становище в таке, що коло польске просто відмовляє компетенції центральному правительству і державному парламенту рішати о тих языкових відносинах, о котрих укривились Русинам як-раз ходити.

Ось результати, до яких дійшло коло: „Передовсьм треба сконстатувати принципіально, що до видавання языкових поруч покликана єсть ексекутива. З політичної точки справа не могла представити інакше репрезентації краю, котрий своїм языком здобути і вольности завдачу розпорядження. До квестіонарія латальности розпорядження взагалі, отже і галицьких з 1869 року, не покликано коло, котре їх вибороло. Управлене найвищою виконуючою владою до регулювання языкових справ так для цілої держави як для поодиноких королівств і країв мусить бути як-би точкою виходу розумованя в той справі. Певна також і конституційною практикою ствердження річ, що правительству в спеціально важних і драматичних справах мусить підлягати одвічальності на законотворчий тліом, т. е. справу належачу до его обов'язку діляти погодити з порозумінням з парламентом, в дусі закону. Се право правитель-ства може відносити або до языкових розпоряджень для цілої держави [приміром в центральних властях], або для поодиноких королівств і країв. З того виходить, що на случай відступлення его на річ латальності, право се in abstracto могло би перейти на крайній сойм. Однак з огляду на натуру языкових питань in concreto дійшло коло польске до переконання, що языкові справи в дорозі законотворчій можуть принципіально бути управлінні лише в королівстві соймах. Вже згорі виключена можливість, щоб рада державна ухвалила

языковий закон для поодиноких королівств і країв. Окрім того виключена можливість, щоб рада державна могла ухвалити одностайний закон языковий для цілої держави, бо такий закон окрім спільних інституцій, що відносять ся до цілої держави, мусить би зачепити також о языковий урядження, котрі відносять ся до поодиноких королівств і країв. На всі заходи центрального парламенту в тих двох напрямках мусило би коло польске відповісти острою опозицією. Перед форумом центрального парламенту може належати лише та область, котре не може належати до обов'язку діляни соймам, як урядоване в центральних властях, перенесена між властями центральними і крайними, між властями двох рівних країв і т. п. Тут, але лише тут може орінати парламент.

Най-же честний „никамерат“ скаже нам: яку вартість може мати для Русинів „слово“, котре „дали собі члени парламентарної комісії правич“, коли коло польске не допустить до парламентарного порішення языковий справи в краях? На тім самім становищу, що Поляки, стануть і Чехи, а як заповідь дописувача Сзас-у, також стирійскі і каринтійскі Німці. А може по „ласкаво“ прийняти депутації славянського клубу г. Туном наш „никамерат“ надіє ся, що Русини добануть дорогою розпорядження те, що їм належить ся? Ва, коли-ж бо те справа „уже важна і драматична“, а коло польске, хоч в принципі не перечить екактів права видавати подібні розпорядження, жадає, щоб правительству в тах „важних і драматичних справах“ діляло ся одвічальністю на законотворчий тліом. Тим законотворчим тліом, котре в та-ким случаю рішало би о языковій справі, буде очевидно галицький сойм, бо єли би центральний парламент хотів порішити єи, то „коло польске відновить острою опозицією... А „никамерат“ прецьж уже досвідив: як галицький сойм останню сесію „порішив“ справу языкову.

Тому-ж — на село дурити „словом“ пана Іворекі!

Противжидівскі розрухи

Урядова Gazeta lwowska подає в нинішнім числі такі вистіп о розрухах на заході Галичини:

„В теперішній хвилі найгрібнішше протеставанє ся станє річи в Фриштаку, де дня 16. с. м. по 3 годі в полудні товпа почала розбивати склепи, нападати і бити жидів; коли всякі змаганя властей — наклонити чернь „motloch“ до опам'ятаня і спокійного розходу осталися без успіху, мусіла жандармерія хопити ся острійших средств і ужила оружя. Від стріляв упало шість людей, п'ять тяжко поранених і кількох легко. Три з тяжко ранених вже умерли. Жандармерія мусіла ужити оружя тим більше, що роззюшена чернь аніяла грібану поставу супротив неї і атакувала єи, при чім один жандарм достав тяжку рану від коси, а одному стрічено колом багнет в карабін. Серед жидів запанувала величезна паніка. Старосту уда-ло ся до корпусної команди в Перемишлі і до команди в Рашеві о висланє війська. Після телеграфічного донесеня з Фриштаку — вечером запанував там халясно спо-кой, але уми все сильно зворушений.

В Яслі, як доносить з-відті дня 16 с. м. в полудне, запанував у місті і в околиці цілковитий спокій, нігде не було випадку розруху, хоч кружати поголоски, що ті корми, які досі осталися цілі, також поруйнує ся. Урядники, приділений до відбави війська, переводять по селах ре-візію за зрабованими річами, і арештують винуватих. Дуже багато селян заявляє скру-ху і абананя, що допустили ся насильств під напором агітаторів, котрі старали ся переконати їх, що ексцеси против жидів є дозволені. Досі узявлено загалом 140 осіб...

В повіті горлицьким — в Кригу, Ко-былицях, Липниках, Домініканичах, Ся-рах, Соколі робітники нафтових копалень висиливали по робіт рух антисемітскій. Сплондровано корми в Соколі. На місце прибула асистенція війська з Нового-Сан-ча. Спокій привернено. Арештовано і від-дано суду 23 особи.

З Мисленіць доносять, що там ареш-товано 27 осіб.

Вночі на 11 червня напали люде в Бжиску, повіту жеського, на жидівскі дом в Блашкові повіту пільненького, і повн-бивали шибі. Вночі на 13-го вибито шибі і в часті знищено обставу в фольварку Ошера в Буківі, в шинку і в однім домі в Блашкові, забрано тютюнь, горівку і навіть гроші. В шинку скалчено двоє

Товарискість у собак.

Правдива подія.

Що то є товаришність? — спитаєте. А ось що: Сидите ви в світлиці — самі. І не голодно вам і не холодно, перед вами повно книжок цікавих і забавок, а чо-гось вам кучно. Перечитали се, побавили ся тим, та й кинули. Всео навкуцало ся, а час так якийсь позови лезе, гей раки. Аж тут у обніях щось задудило, затупотіло. Чути веселі голоси, сміхи. Що се? Ага! то мабуть товариш вдув в гостину. І справді! Від-чинили ся двері і хата заповнилася ся гостями. Як же вам тоді весело! Побішла жва-ва гаворка, охоча забави, сердечні сміхы своїх гадок, ну і дивити ся: де той час дивь ся?

Товарискість у людей обявляє ся ще і другими способами. Приміром захочу вам товариш, саяк, ось стане вам его жалі, ви спитайте потішити его, ще других проси-те, щоб его відвдали. А не дай Боже, умре-ваш товариш, то вже ціла школа иде за его домашньою сумою.

Подібну товаришність і замітив і у собак. Як се було, послухайте:

Одного року, в часі малих празник, поїхав і в гостину до молодого священика Льва Т-ого. Я був ему якийсь там нуйком. Пріхав, погостив, а на другі день над вечером каже священик:

— Вуйку! пересажуємо ся до Камени

до о. Г-ого! — Се був его шкільний то-варш.

— Добре! — кажу я. І саяна гарна і Г. щирый чоловік, чому не поїхати? — А до Камени недалеко, нема цілої милі.

Пріхали ми, привітались, балакаємо то про се, то про те, аж тут з другою коман-татою вїбгав господарський песик.

— Граждю! Граждю! — закликав о. Г. — Дивя ю, Левку, якого я роздобув собі песика. Що-но чотири неділі ему, а бач, який вже великий!

— А який гарний та розумний! — хва-лять господина.

Ми подивились. Розуму на нїм ще не слїдило, але що гарний, то правда. Круглень-кий мов барилочка, чорненький мов круж, з лисинкою на чолі і з білыми лапками, шерсть вилицею ся як шовк — справді гарний.

— Товаришу! даруй мені его! — про-сити мій братанич.

— Але щоби-сь давав мені сотку, я тобї его не подарую! — відігукнувся о. Г.

Братанич в пресї до жінки то-вариша.

— Їмостую, дам вам за него телятко! Гарне телятко, червоне, лисеньке! Будете мати колос з него корову... — та й цмок в руку.

Вмості смє ся, вирыває руку.

— То не мій песик, то власність мужа, просїть его!

Братанич знов у пресї до товариша. Такими то благочинними очима на него по-зи-

рав! Але о. Г. не дав собі навіть говорити.

Бачу, запалив ся мій братанич до пе-сика. Видно, любитель расових собак. А я нїчо! дивлюсь та усміхаюсь. Але гадаю сї-бї: пождїте, зроблю я вам збитка!

Через цілий вечір я все лиш за-ходжу ся коло песика. То погляджу его, то дам ему кусник дечого зїсти, то бавлю ся з ним а видна будїм уже перестав ним займатися. Говорю, жартую, байки гу, а про песика мені мов і не в голові.

Ва, вже 10 та година, пора вхати. Пра-щаснось — я взяв на себе свої барани, але не на рукави, лиш на-опашки. Тим же ча-сом, коли моп сусїди ще осягали жваво ба-лакають, в гостину запрошують ся, а неа-мїтньо сміє „Граждю“ під кожу в та й поволеньки, повагом иду до саянок. Сїм собі вигідно, чекаю на братанича, ба по-хили виходити і господар вїм до са-ноку. На щастє „мудрий“ песик ані мур-мур! Видно, добре ему під баранами.

Вдемю. Кош порекають з утїхи, дзвон-ки дивонькі.

— Ну, Левку! — обаяваюсь я до брата-нича, — ладний песик! Що був би ти дав за него?

— Знаєте, вуйку, так мені той песик сподобав ся, що я був би сїчас дав за него десїтку!

— Ну, щоби ти знав моя добре серце, то я дам тобї его за дурно! — кажу я.

— Добре вам жартувати, — відпові-дав братанич. — Як дасте, коли не маєте?

— Говори! — коли кажу, що дам, то дам. Настав руку!

Братанич недовірчиво наставив руку, а я положив єи на песика.

— А бїгме! песик! — крикнув бра-танич та аж підскакнув на судженю. — Як ви его вынесли?

Я оповїв ему, як се стало ся, і че-рез цілу дорогу ба ще довго і дома не було вїбца сміху та утїхи.

На другі день, десь около 10 години, чуємо — дзвонки на подвірї. Ого! який раній гость. Ми до вїкна, а гость вже в сїнях. Хто се? О. Г.! А бодай же его! Я не мав навіть часу песика сховати!

— А ви вїдїл! — каже вїт сміючись, — то ви мені вкрали Граждю!

— Хто? де? коли?

— А ось вїдї! — показує о. Г. на пе-сика, що весело бїгав по просторій комнаті. Завчало ся справа і розправа, жарти, викрути, намови, а скінчило ся на том, що ми заїмали песика за покову сучку Льво, котрих прикмети ми, розумїє ся, носхвалили під небеса. Згдо закусили ми смачним обїдом і запили вином.

II.

Тепер зачинає ся властиве оповїданє про товаришність у собак. Того самого року пріхав і з родиною до братанича на Ве-ликий світ. Другого дня сиди ми на ганку. Коли ми так сиди-мо та бесїдуємо, дивлю ся, аж тут на подвірї вїбгав пара собак, одна більша, друга менша.

І. КАПРАЛИКЪ
Львів, побіля Народного Дому
поручає всякі інструменти музичні: скрипки, аль-товни, басові, баяни, фліти, кларнети і труби, а та-кож ігри і гітари. Найбільший вибір всяких са-меграментів і механічних інструментів. — Ціна мізерна. Ціна за бажанням.

І. РЖЕНДОВСКИЙ Львів-Перемисьль
Фабрика виробляє цементових і ошад матеріалів будівельних
продає по найдешевших цінах: рури для виходів зїзних і кам'яних, всякі виробы кам'яний, цемент, вапно окалитое і гідралічне, найкращі гіпси з славянських копалень, осежгородських, ашу дахону, плити ізоляційні, тер, цегли, плити і заправу шпаторову, цегли ошадні, дахонні, печи нафелі, карболінові, лупак, кльовети англійскі, оше-донні замкнени навалом і шпаторів та рури дрезові і т. д. 497 27-40

домовників. Спокій привернено. В Пільні триває в свій хвили спокій і лад, однак обави поволена в зруху, не усунена зовсім. Встиг про розрух в Вжеску і в Камениці (повіту ясельського) показали ся несправдливими; що-до Дембови і Іодови то там раз-у-раз кружили погодишки о пам'ятних нападах на жидів, але до того не допущено. В повіті ясельському агитують усього один чоловік, застрівлений жандармом коло Свєрхови.

Стільки Gazeta lwowska.

Ми одержали нині з Мазурици такі вѣсти:

„Занепокоєні умови послѣдними розрухами не тільки не меншає, але ще змагає ся, бо кождий день приносять нові вѣсти. Побойують ся, що неоглядне і необдумане поступованє супротив цѣлого руху може довести мазурів до великого роззярення.

В Фриштаку, мѣстечку віддаленомъ 23 км. від Ясла а 17 км. від повітового мѣста Стрижова, прийшло в четверг до поважного проливу крови. Почало ся, кажуть, з того, що жидок в трафіці спровокував мужиків, а они напали на трафіку, зачали бити и нищити. Дня усмирени ужито, кажуть, дванадцять жандармів. Коли на азики жандармерія товпа зложена з кількох соть голов не хотѣла розійти ся, жандарми, якъ говорять, зъ припущенія старости, дали огня. Вѣ бійці поранено одного жандарма косою, жиди поховали ся. Хлопи, якъ кажуть, вислали депутацію до старости зъ жалобою прогнати жидів...

Зъ Ряшева вирушили дня 16 с. м. у вечеръ и ввѣч зновъ два баталіони вѣска на мѣсто розруху; кождий пятий жовітрь нѣз лѣхтарни на карабіні. Алармъ бувъ о годинахъ 7 и 9-й. А зновъ нині [17-ого] виѣхали зъ Ряшева гузари ввѣ напрямъ до Чудча и Стрижова, а до Ряшева приходять: пѣхота зъ Ярославля и драгони зъ Ланьцута.

Кажуть, що запобігати розрухамъ по селахъ дуже тяжко. Розказують, що офіциръ, котрий зъ Ряшева виѣшовъ у недѣлю зъ віддѣломъ вѣска до Ясла, три ночи не спавъ, усе ходивъ зъ мѣсця на мѣсце, а коли де приѣшовъ, уже було по вѣсѣмъ: товпа вже зробила своє и пѣйшла дальше орудувати.

Причини розруху треба шукати головнио в економічнихъ відносинахъ. Такъ н. пр. межі Мазурами скрѣзъ ходивъ бесѣда, що „въ Россіи було багато збѣжа по 4 зр. корецъ, а жиди выкупили чи здержали, аби нарѣдъ обдирати“...

Вѣдъ другого нашого дописувателя одержуву такі близші вѣсти про розрухъ в Фриштаку:

„Поголоски о маючихъ наступити розрухахъ у Фриштаку справдили ся. Не помогло урозумлюванє старости Винярского, котрий самъ зѣхавъ до Фриштака, не помогли и колыби жандармів на початку. Товпа таки кинулась на склєны та шини, посипало ся

камѣни на жандармів, а одного зъ нихъ ранивъ котрийсь зъ мазурівъ косою в руку. Жандарми — а було ихъ девять — устали ся вѣ оденъ радъ. Вахмайстеръ Кузъ вѣзавъ товпу, аби розійшла ся, бо будуть стрѣляти. Товпа, замѣтивъ послухати аязу, навила ся лавою на жандармів, кричучи: „Strzelaj, kiedy ci wolno!“ Загудѣли вистрѣлы, тутъ и тамъ давъ ся почути легонькій окликъ, по хвилі дали ся чути поодинокі вистрѣлы жандармів... Межі товпою заганувала на хвилю констернація, але лишъ на хвилю. Коли димъ розстувивъ ся, побачено трупъ и раненихъ. Що теперъ почало дѣяти ся, годъ описати. Роззярена товпа, побачивши трупъ своєї товаришів, кинула ся роззярена до жандармів зъ окликомъ: „Pomścimy śmięce pacych towarzyszy!“ и адавало ся, що рознесе жандармів. Спрятъ вахмайстра охоронивъ ихъ відъ того; жандарми вѣ частъ цѣнуили ся. Вѣ часѣ, коли жандарми дали першій разогня, староста знаходивъ ся вѣ урядѣ почтѣвѣмъ. Почувши стрѣлы, сейчасъ приѣхъ на мѣсто. Роззярена товпа кинулась лавою до него и ему ледви удало ся втечи до будинку шкѣльного. Зъ відтамъ выславъ вѣнъ сейчасъ денешъ до президиѣ намістництва и до команди вѣска о асистенцію вѣска. Дѣло ся се межі годиною 3 а 4-ю.

Товпа рушила громадно по улицяхъ Фриштаку и повисѣвали шибѣ вѣ домахъ жидѣвскихъ. Жандармерія була безсилна. Жиди пѣзабравли дѣти та що на-бравъ дало ся взяти и громадно утѣкали зъ мѣстечка. Около 7-ой години пополудни удало ся якось очистити рынокъ. На побѣзави лежало девять трупів, а кажуть, що нѣ оденъ зъ нихъ не бравъ участі в розрухахъ. Се вѣ большѣи части людѣ зъ побѣзави сѣвъ, до Фриштака зайшли на торгъ, побравъ гуртомъ вѣ середину приглядали ся зъ цѣкавости авантюранъ и за цѣкавѣсть заплатили жителѣмъ...

Вѣчѣрнимъ повѣдомъ вернувъ староста до Стрижова, припущивши удержанє порядку вѣ Фриштаку ц. к. секретаря Мандели.

Коли рознесла ся по Стрижовѣ вѣсть о подѣяхъ в Фриштаку, почали громаднѣсь купки недоростківъ по улицяхъ и, якъ лишъ троха потемнѣло, забрали ся до жидѣвскихъ вѣконъ. Нині [17-ого] цѣле мѣсто виглядає мовъ по революціи: вѣ кождѣмъ жидѣвскѣмъ домі не лишѣ шибѣ выбитѣ, але и рамы поламано.

Паніка межі жидами не даєтѣ ся описати, а зновъ и жи селѣнами куявѣ огрѣченѣ на старосту, бо посуджують его, що вѣзъ давъ приказъ жандармѣмъ стрѣляти.

Рѣвночасно зъ повѣдомъ зъ Фриштака приѣхало до Стрижова пѣвъ баталіона 90-ого п. п. зъ Ряшева. Зъ того 110 жовітрьѣвъ по-лишено вѣ Стрижовѣ а 110 выслано до Фриштака.

Зъ вѣсѣхъ сторѣвъ стрижѣвского повѣта надходять алармующі вѣсти. Вѣ ночи зъ 16 на 17-ого зруйновано жидѣвскі доми вѣ Лен

кахъ и Петрушѣй Воли. Старостѣ зажадало телеграфично вѣска до мѣстечокъ Чудча и Пѣбыльця, а до Стрижова пѣвъ ескадрѣна кавалеріи.

Перегляд політичний.

Вѣрноконституційна велика посѣлѣсть нѣмецка оголосила слѣдомъ нинѣхъ сторѣницѣхъ такожъ заяву зъ нагоди вѣдрочѣна парламенту. Д. 16. с. м. зѣхали ся до Вѣдѣна на нараду проводники вѣрноконституційного сторѣництва зъ уѣсѣхъ краѣвъ, зъ Чехіи, Моравы, Шлеска, долѣшвои и горѣшвои Австріи, Сиріи, Крайны и Тиролю. На нараду явивъ ся такожъ и міністеръ Бервартеръ. Сторѣництво приѣзжало ся зъ своєю заявою черезъ те, що хотѣло выдати ен не лишѣ именемъ своихъ посѣловъ до рады державной, але вѣдъ всѣхъ організацій вѣрноконституційной великой посѣлѣсти. По двогоднѣйшій нарадѣ котра вѣдбула ся пѣдъ проводомъ проводника нѣмецкой великой посѣлѣсти вѣ Чехяхъ г.р. Освальда Туна, ухвалено одностѣсно заяву такого змісту: Політичѣне положѣнѣ вѣдъ року на жалѣ не стратило нічого зъ своихъ грозы и пѣдрыває силу и повагу нашѣмъ вѣтчизны. Політичѣй и парламентарій вѣдносинѣ спинають зъ Австріи всѣяку позитивну роботу и поагоду найпильнѣйшихъ задачѣ державныхъ и приносять дѣймаку економічну шкоду; а теперъ, коли вѣ послѣдній хвилі не зарадитѣ ся, грозѣть дальшій економічѣй аязъ вѣ другою половиною державы, и тымъ сапымъ такожъ державно-правѣй аязъ о-бохъ половины та єдностѣ и могучѣсти монархіи. Оцѣнюючи якъ слѣдѣ трудности положѣнѣ, мусимо сегодѣня зъ тымъ сильнѣйшимъ притѣскомъ зазначити, що выходу зъ теперѣшной крѣзы треба глядати и найти лишѣ вѣ межахъ обовязуючої конституцій и що всѣго треба омирати, що могло бы спровадити якѣсь захитанѣ державно-правѣного стану. Зъ неумолимою koniecznością велитъ все найти якѣсь выхѣдъ вѣ внутрѣшнихъ заколотѣхъ. Признаємо безъ застереженя права и потреби нѣшихъ австрійскихъ народѣвъ и думаємо, що вѣ нашихъ часахъ жадѣи народности не можна зборонити розвивати ся культурно. Але уважаємо за рѣчь безусловно конечну зъ австрійскихъ Нѣмцѣвъ аяти дѣймакучій гнѣтъ національного покрайденя и прийти вѣмъ вѣ помѣчь такъ, чтобы они могли навадѣ вернути до працѣ надѣ державными задачами, котрѣй довгѣй частъ вѣддавали ся майже самі одѣи. Теперѣшнѣ правительство вѣ своѣй заявѣ зъ д. 27. цѣвтѣня с. р. обѣцало зарадити слушнымъ жалямъ Нѣмцѣвъ. Гадаємо, що становище, яке правительство зайало тогдѣ вѣ справѣ можливого знесеня языковыхъ розпорядженѣ, повинно теперъ значно скрѣпити ся, коли аязати, що обставанѣ при розпорядженю противъ котрого выступає такъ важ-

на и значна частъ населѣня, не остане вѣ нѣ-акѣмъ порѣвнаню зъ небезпечѣностями и трудностями, якѣ черезъ те настали. — Дальше заява остро осуджує поведѣнѣ радикаль-ной трупы Нѣмцѣвъ (Шенерерѣвѣвъ) и кон-чить ся такими словами: Мы разумѣемо труднѣе становѣще правительствѣ и не пере-чимѣ, що оно мусѣть мати око на положѣнѣ вѣ его цѣлости. Але мусимо ждати и жадати, чтобы правительствѣ, не выходячи по-за кон-ституцій, перейшло вже разъ вѣдѣ розважаня до дѣяльнѣи иніціативы, чтобы тою дорогою довести до уз.орѣвленя нашихъ політичѣныхъ и економічѣныхъ внутрѣшнихъ відносинѣхъ.

Politik, якъ мы вже писали, домосила, що намѣренѣй переговоры вѣжѣ Нѣмцями и Че-хами мають розпочати ще пѣдъ конецъ сего мѣс-ця. Отже бернѣвѣсѣй молодѣческой дневникъ довѣдує ся зъ Вѣдѣна, що г.р. Туна гадає нѣ-мецкихъ и чѣскихъ заступникѣвъ запросити до Вѣдѣна ажъ вѣ першихъ дняхъ сѣрпня; морав-скими справами має поки-що займатѣ ся пер-маментна комісія, выбрана моравскимъ сей-момъ. Чехи, пише той дневникъ, возмуть участѣ вѣ вѣдѣвѣскихъ конференціяхъ, але будуть заравѣмъ жадати, чтобы и моравскі справи обѣяти разѣмъ зъ чѣскими. Дальше доносѣтъ той дневникъ, що г.р. Туна гадає парламен-тарну большѣсть скрѣпити тымъ, що пѣдчасъ фѣрѣй хоче примати бар. Діпавлього до кабѣ-нету; обѣцяє маз раду державну скликати на вересѣня.

Про намѣренѣй чѣско-нѣмецкѣй переговоры пише Arbeiter Ztg., що нема ніякого вигляду на ихъ уѣсѣхъ; властиво шкода и говорити про нихъ раише, поки они не роблять ся. Нѣмецкѣй дневникъ радѣ теперъ тому пливѣни г.р. Туна, якѣ коли бы Нѣмцѣ и вѣ радѣ державной не мали бути нагоди до переговоровъ; адже треба було лишѣ покзавити ся зъ выбо-ромъ аязыковой комісії. Але за кілька недѣль тѣ самі дневники будуть горлати, що жадѣнѣ Нѣмцѣ не сѣмѣ аяти участі вѣ конферен-ціяхъ, поки не будуть знесенѣй аязыковѣй роз-порядженя. Выстане кількохъ статей „непри-римыхъ“, чтобы цѣлѣкомъ зѣвѣзчити теперѣшну готовѣсть Нѣмцѣвъ до переговоровъ. Уже на-вѣтъ разъ було такъ само. Коли появили ся розпорядженя б.р. Гавча, тогдѣ нѣмецкѣй лібер-алы зъ Чехіи выразѣно заявляли, що не будуть вести обѣструкци зъ причины тыхъ розпоря-дженѣ та що на разѣ ихъ приймуть и будуть старати ся о поагоду чѣско-нѣмецкого спѣру вѣ законѣй дѣ розѣ аязыковѣй комісії. Але выстало кількохъ бесѣдъ шовіністѣвъ и кіль-кохъ статей вѣ дневникахъ, чтобы зѣвѣзчити той разумѣй намѣрѣ. Такъ буде и теперъ.

НОВИНКИ.

— Концертъ панны Саломѣи Крушѣльницѣи вѣдбує ся у Львовѣ вѣ вторѣкъ 21-ого с. м. вѣ великой салѣ Народного Дому при спѣи-участіи панистѣи панны Ольги Окуневѣи, у-чениці М. Лисенка, и хорѣвъ Льѣвѣвского Бо-ля зъ слѣдуючою програмою: 1) Куманов-скіи: „Визанка IV“, хоръ мѣшаний. 2) Вердѣ: Арія зъ оперы „Forza del destino“, вѣдѣпѣває п.а Крушѣльницѣа. 3) Лієтѣ: Рапсодія XII, вѣдѣграє п.а О. Окуневѣа. 4) Лисенко: а) „Тебѣ моя люблю єдина“, б) Коли наставѣ чудовѣй май“, вѣдѣпѣває п.а Крушѣльницѣа; 5) Лисенко: „Скорѣй думѣ“, хоръ мужѣскіи. 6) Падерѣвскіи: „Пѣсѣн дударѣ“, вѣдѣпѣває п.а Крушѣльницѣа. 7) Малиць: Пѣсѣн люду чѣского, хоръ мѣшаний. 8) Россіи: Велика арія зъ оперы „Семѣрамідѣ“, вѣдѣпѣває п.а Крушѣльницѣа. — Цѣна мѣць: фѣтель 1 зр. 50 кр., крѣсло перѣорядѣе 1 зр., другѣорядѣе 80 кр., партѣръ 50 кр., галѣрія 30 кр. Візѣ-тѣвъ можна набути вѣ товариствѣ „Руска Бѣсѣда“, вѣ торговлі Дѣмета, а дѣнь кон-церту вѣчерѣмъ при касѣ.

— Генеральна проба хорѣвъ товариства „Лѣвѣвскіи Бѣянь“ вѣдбує ся вѣ понедѣлокъ о годѣнѣ 7 1/2, вѣчѣромъ вѣ комнатахъ „Руской Бѣсѣды“. — В. Ш.

— Вѣ салѣ Касы оцадѣности вѣ Коломыи вѣдбує ся вѣ четвергъ 23-ого черниа концертъ Саломѣи Крушѣльницѣи, при спѣаудѣлѣй това-риства „Коломыйскіи Бѣянь“. Програма: 1) Вердѣ: „Арія“ зъ оперы „Forza del destino“, вѣдѣпѣває концертантка. 2) Колѣсса: „Вули-ця“, вѣдѣпѣває мѣшаний хоръ товариства „Ко-ломыйскіи Бѣянь“. 3) Лисенко: а) „Тебѣ моя люблю єдина“, б) „Коли наставѣ чудовѣй май“, вѣдѣпѣває концертантка. 4) а) Zaleski-Zelenki: „Nasza Hanka“ б) F. Chopin: „Marzenie“, вѣд-сѣпѣває мужѣскіи хоръ тѣвъ. „Коломыйскіи Бѣянь“. 5) Paderewski: „Pieśń dudarza“, вѣд-сѣпѣває концертантка. 6) Нѣдѣльскіи-Цѣтѣвн-скіи: „Три квартѣты“, вѣдѣпѣває мужѣскіи хоръ товариства „Коломыйскіи Бѣянь“. 7) Rossini: Велика „Арія“ зъ оперы „Semiramide“ вѣдѣпѣває концертантка. — Цѣны мѣць: фѣ-тель 1 зр. 50 кр., крѣсло 1 зр., партѣръ 50 кр., дѣя пп. учѣникѣвъ и вѣсѣковыхъ нѣзѣе фѣльѣвѣля 25 кр., галѣрія 30 кр. Візѣ-тѣвъ напередѣ набути можна вѣ Народѣй Торговлі и вѣ галѣдио п. Аккорда, а вѣ дѣнь концерту вѣдъ годѣны 6 1/2, при касѣ. Поча-токъ точно о годъ 8 вѣчерѣмъ.

— Межі пѣдписами пѣдъ телеграмою члѣ-нѣвъ украинско-русскихъ товариствъ лѣвѣ-вскихъ на свято Пѣяцѣкого до Праги пропу-щено черезъ недѣглядъ вѣ друкарни нѣя п. Юліана Романчука, отже нині доповнѣємо.

— Погляньте но! — кажу и до спѣбѣ-сѣдѣнѣвъ, — чи се не Льоля?

— Справдѣ, Льоля! — крикнули вѣсѣ-сѣудованѣй. — Льолю! Льолю! — аяли вѣсѣ-кликати. Але Льоля щѣсь не слухає; чи не чує, чи не має часу. Лѣбѣнь не має часу, бо вперѣдѣ пѣйшла привѣтити ся зъ своимъ дав-нымъ товаришѣмъ, зъ котрыхъ два стояли привѣзаний на припѣнахъ а третій бѣгавъ сво-бѣдно по подвѣрѣю. Вѣдно такожъ було, що Льоля привѣтавшѣсь представѣляла давнымъ товаришѣмъ и свого спѣутника, бо и вѣнъ по короткѣмъ, але вѣдѣй сердѣчномъ представ-леню, такъ само заравъ цѣлувавъ ся зъ жи-телями обѣста, якъ и Льоля.

Доперѣа по тѣмъ привѣтаню Льоля на дальшій нашѣй покликѣ приѣбѣла на ганѣкъ и зачала коло насѣ лѣсѣти ся. Ёи спѣутникъ, що перше бѣгавъ за нею крокѣ вѣ крокѣ, те-перъ сѣвъ передѣ ганѣкомъ и цѣкаво дѣвѣвъ ся на давнихъ панѣвъ Льѣляннѣхъ, про ко-рыхъ она мусѣла ему де-що доброго опѣвъ-дати. Але завѣсѣгды вѣнъ, яко чужѣй, не смѣвъ бѣльше приступити.

Добра господинѣа дому разумѣла ся на рѣчи; она сейчасъ казала вынести гостямъ спѣру пѣйку смѣачныхъ костей и зъ шини и зъ тѣлятины та додала до сѣхъ марѣшанѣвъ ще кілька кусѣвѣвъ хлѣба, а чтобы утѣха бу-ла спѣльна, то на мѣе внесѣне наймитѣ по-спускавъ зъ припѣи и своимъ собакамъ. И вѣсѣ-жѣвили ся дружно, згѣдливо, не чути було того гаркотѣня, яке лучає ся при подобныхъ нагодахъ мѣжѣ нѣшними — але выхованѣыми — собаками...

По спѣбѣнѣмъ угощеню наступѣла спѣль-на забѣа. И дѣйствѣно собаки забѣаляли ся нессѣло и зѣвѣсѣмъ прилично зѣ дѣвѣ години. Зъ великою цѣкавѣстію слѣдѣвъ а рухи и за-няти собѣачого кружка, а коли вже сонѣе-спускало ся за лѣвъ, тогдѣ побачивъ а новѣ-бы якусѣ наряду мѣжѣ собаками.

О скѣлько я разумѣю ся на собѣаѣи бѣ-сѣдѣ, то здаєсь менѣ, що мѣгъ бы я навѣтъ заложити ся, що розѣмова ихъ була такого змісту:

— Ну, Льолю! — каже ен спѣутникъ, — чи не часѣ уже намъ до себе зѣбрати ся?

— Та, оно бы а частѣ, коли, бачишь, тутъ такъ привѣсно, — вѣдпѣвѣдає Льоля.

— О, о! не знати по що такъ квапѣти ся? — мовѣтъ Бѣсѣй. — Або жѣ не можна пе-реночувати?

— И справдѣ! — виѣшавъ ся Красѣй, — чи у насѣ нема де? Мѣймо дѣвѣ будѣ, и хлѣвъ, и стѣйню...

— Ба! — каже гѣстѣ, — добре вамъ говорѣти, але я мѣшу бутѣ на своѣмъ обѣи-стѣю. Дружба дружѣю, а служѣба служѣю. Бачите, я самѣ одинъ на цѣлѣмъ господарствѣ.

— Ну, такъ! — вѣдѣзавъ ся Бѣсѣй — але Льоля чѣй могла бы лишѣти ся. Она про-цѣвъ лишѣ вѣ свѣтлицѣ спѣти.

— Але ен ен пѣны будѣтъ бити, що не нѣчувѣла дома? — дѣкнувъ и свою замѣтку молодѣй Грандѣ, котрий такожъ бравъ живу участѣ вѣ забѣахъ.

— Отъ знаєтъ, зъ чѣмъ выхѣпити ся! — бурѣнувъ зъ досадою Красѣй. — Таки заравъ бити! Таки молодѣй, якѣ ты, що имѣ доперѣа-нуєть засѣвѣвъ ся, не повинѣи вырѣвати ся зъ своимъ радамѣи!

Засѣромѣлений Грандѣю прѣсѣвъ волохѣ-тый хвѣстѣ и вже лишѣ мѣвѣчи прислухувѣвъ ся дальшій розѣмовѣ.

— Мене ніколи не бѣють, — вѣдѣзавѣла ся гарѣа Льоля, — але хто мене завѣтра вѣд-веде до хѣты? Самѣй же менѣ не личѣтъ вѣти; се дорогахъ, зѣвѣтно, всѣлякѣе драгѣе воло-читѣ ся.

Собаки поглянули одѣи на другѣхъ. Пѣ-таєе-було справдѣ и важѣе и тяжѣе до роз-ѣязѣнѣа. Бѣсѣй и Красѣй будѣтъ завѣтра вже певно поприпѣнѣи, Лѣсѣа, що бѣгала по по-

дѣвѣрю, недѣсѣвѣдає, дальше якъ за ворѣтѣми не була, ну а Грандѣ таки ще зѣвѣсѣтъ дурѣй, годѣ на него спустѣти ся.

Положенѣ ставало ся безвѣхѣдѣнимъ, а тутъ такий жалѣ пусѣкѣи такъ скоро мѣленѣку Льѣлю. Собѣаки засѣумованѣй похнютили головы.

— Та, коли вже вы такъ горячо бажаєте задержѣти у себе Льѣлю, — промовѣвъ гѣстѣ вѣбѣни, — то я бы ще на те знаѣшовъ раду.

— Яку? яку? — спѣгали домашній и зъ цѣкавѣстію выдѣвѣли ся на гѣста.

— А ось такъ буде: Я нині побѣжу до себе, переночую, а завѣтра раѣо приѣбѣжу по Льѣлю.

— Славно! славно! — закричали собаки и зачали зъ утѣхи скакѣти. Льѣля поглянула солодѣкими очѣми на своего спѣутника и єкѣза-ла: — Якѣй ты добрый! а домашній покѣивѣвалъ на те головами.

Гѣстѣ подивѣвъ ся ще разъ на сонѣе, швидко попрѣщавъ ся и побѣгъ своєю доро-гою. Тогдѣ и я перѣстѣвъ слѣдѣти дальше то-варѣнокъ зносѣны собакѣ, бо якъ-разѣ попрѣ-сили мене на кѣву.

Але на другѣй дѣнь рано а зновъ сѣвъ на своѣмъ слѣдѣтельскѣмъ мѣсѣи. Розѣглядаю ся по подвѣрѣю, правда! — спѣутникъ Льѣлѣ додер-жавѣвъ слова! Ось вѣдѣтъ уже ен. Бѣгає зъ Льѣлюю то єюда, то тѣда по подвѣрѣю, а зѣбѣжѣтъ то до одѣи будѣ, то до другѣи, але, якъ бачу, за-бѣла вже не кличѣтѣ ся. Чѣму? Легко арозу-мѣти, бо головѣи товаришѣ забѣава, Бѣсѣй и Красѣй, стоятъ коло своихъ будѣ на припѣ-нѣ. Маркѣтно имѣ! Я пѣйшовъ до спѣжѣарѣи, вышѣвъ собакамъ кілька костей и кѣнувъ. Собѣаки покѣивѣлись та по якѣбѣ хвилі зѣбра-ла ся Льѣля вѣ своимъ товаришѣмъ домѣи.

Щѣ ен подѣя дѣйсѣно такъ вѣдбула ся, якъ а вамъ розѣказѣвъ, на се обѣдѣсують мо-имъ повѣнымъ именѣмъ.

Любомиръ Сѣлянскіи.

порукає ПЕТРО ХШОИСТОВСЬКІЙ
торгівця залізана у Львові, площ
Капитульна ч. 1 (супротивні кате
дралі

Полотна, бѣлыя столовыя,
рушники, хусточки, дре-
лѣхи и т. п. власнѣя выробы
продае по
штатск. фабричному

ШАВНИЦА — ЗАВЕДЕНИЕ
ЖЕРАЛЬДО-КУПЕЛОВОЕ И КЛИМАТИЧНОЕ.
Поблизкий к Шавы содовой соли
и желатин, устроенный из початых сухот, по западному лег-
ким, из асфальта, из нежестких дышних и горных, из неду-
гах желудка, кишок, нежных и геморроидальных, при вы-
творении камней в мочу и в моче, из медузы жиро-
ничной, мажорности, из ослаблен, у себя становится нерво-
вых и из желатинизм. — Купель минеральная, заведение
гидротичное из нежестких д-р Колоникова и на Медузу.
Купель речной и т. д. Заведение негальций. Курация молочка,
жестична и нежестична. — Лазарь заведение д-р Симбирский.
Дождь до великой станции Новый Сичь. — Сезонный водъ
20 мая.
Зах вене — из жемчужины правяют заряды заведение
„ГОРНОГО и на МЕДЗЮЮ.“ 186 4-6

Охоронна марка: ЯКОРЬ.

LINIMENT. CAPSICI COMP.

зъ антики РІХТЕРА въ Празѣ,
признано за знаменито, утихомирнющее бѣла натирание; по
цѣнѣ 40 кр., 70 кр. и 1 зр. на складѣ у всѣхъ аптекачъ.
Промимо жадати того 855 89—89
загальнолюбимого средства домашнего

все дѣше въ оригинальныхъ флажкахъ зъ нашою
маркою охоронною "ЯКОРЬ" зъ антики Ріхтера
и для осторожности примѣати дѣше флажки зъ той
маркою охоронною яко вырѣбъ оригинальныя.

Ріхтера антика подѣ Золотымъ Львомъ въ Празѣ.

Решетки ходиноків и высортовані диваны, портієры, фіранки, вапы, воцы, тобеліны и рбаны предметы декоративны по цнахъ бачно дешывыхъ. Складъ дивановъ „Au Louvre“ Львовъ ул. Сикетуска 6 (Насаяжъ Гавсманъ). Такимъ на раты. Для провінціи цѣнники даюмъ и оплатно.

190 31 ?

**ВАЖНЕ
ДЛЯ КАЖДОГО.**

Вольна вѣдъ бактерій

ВОДА ДО ПИТЯ

я коначною потребою для кождога дому для фабрикъ сѣдовою водою, для броварствъ и т. д. особливо въ околицяхъ зъ нездоровою водою. Рациональну зараду подають тѣльно и одиноко ц. к. уприс.

● ФІЛЬТРЫ БЕРКЕФЕЛЬДА, ●

[Berkefeld Filter]

котрий, много разъ випробований першими бактеріологами Европы дають воду найчистѣйшу, вольну вѣдъ бактерій.

Склада у Wilhelm Brückner & Comp.

Wien, III., Baumgasse Nr. 5 and 7.

Фабрика для устроєвъ центрального огрівання водопровѣдѣнь и кишкить.

 Илюстровані цѣнники даромъ и оплатно. **246 1—5**

**ВАЖНЕ
ДЛЯ КАЖДОГО.**

Нежданный десятый лось выиграл.

Юбилейна лотерія вистави штуки
300.000 лосьов. Вдень 1898 30.000 вигранихъ.

Тягнене у Вддин визначене на 12 липня 1898.

Головна wygrana коронъ

20000, 10000, 8000, 6000 и т. д. В.

Льосъ 50 кр. 10 лосьовъ 5 ар. Порто и листа виграныхъ 10 кр. 227 7—20

примает и пересылает такожъ за послѣднатою надолжитости

Lotterie-Bureau der Genossenschaft bildender Künstler
Wien, Künstlerhaus, 1, Lothringerstr. 9.

Купоны и марки листовъ принимаютъ ся въ уплатѣ.

На 10 лосьовъ въ бѣжущих числахъ припадедъ одна wygrana.

Водѣ року 1888

БЕРГЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практическими дѣлками
узнаеся ся не дѣше въ Австро-Угорщинѣ, але такожъ и въ
Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на повѣтроствѣ Балканьскѣмъ, въ
Швейцаріи и т. д. на недуги шкѣрны, особливо протѣя

Выкидѣвъ шкѣрныхъ рѣзного рода

этъ найдѣшныи успѣхомъ. Дѣланы Бергероваго мыла смоляно-
ного яко гігіеничного средства до усугубленія порозѣвъ, до чи-
щенія и десинфекціи шкѣры есть ровнѣжъ загадочно признано.
Бергера мыло смоляное має 40%, смолы деревной
и рознѣтъ ся значно водѣ всѣхъ ишнихъ родѣвъ
мыла смоляного въ торговлѣ. — За-дѣла охороны
перехѣ фальшиваженіи треба жадати выразно
Бергера мыла смоляного и уважати на побѣхъ
помѣщений знакъ охороныи.

Въ увертлѣхъ недугахъ шкѣрныхъ уважася ся замѣтитъ
мыла смоляного успѣшно

Мыла лѣчничного мыла смоліаго сѣрчаного.

Яко найдѣшныи мыла смоліаго до усугубленія всякою
кѣжистоты шкѣры

на выкиды шкѣрны и на головѣхъ у дѣтѣй, такожъ яко необрѣ-
нныи мыло до мыти и купельныи для щоденного ужатку слу-
житъ, обѣймающе 85% глицеринны и пахуче

Бергера глицеринное мыло смоліае.

Цѣна штукѣхъ въждого рода 35 кр. вразѣ этъ приписомъ уважана.

Этъ ишнихъ родѣвъ мыла Бергера поручася слѣдуючѣй
аведующей на увагу: Мыло бѣсноиое для лѣжнѣшности шкѣры;
мыло бериксове протѣвъ прыщѣвъ; мыло марболовое до вы-
глажденія шкѣры и знаѣковъ по лѣбѣхъ и яко мыло десинфе-
кціи; Бергера мыло до купельи въ смороковѣхъ шмильжѣхъ;
и также-жъ мыло таледетовое, Бергера мыло для дѣтѣй, для
наѣсненія дѣтѣй (25 кр.); мыло нѣхтолене на чарѣшнѣхъ
лица; мыло веснянѣковѣ дуже успѣшныи; мыло тавирное про-
тивъ прыти нѣтъ и выпаданія волосѣвъ; мыло до зубѣвъ, най-
дѣшнѣе средство чищенія зубѣвъ. Що-до ишнихъ родѣвъ мыла
Бергера звертаемо увагу на брошуру. Треба жадати мыла
Бергера, бо негнупуть наѣздѣшанія безъ уѣтку.

Мѣста продажи для Львова въ антиахъ пп.: І. Байзера,
Г. Влюменевскаго, К. Миколая, З. Рузера, К. Сидѣвнѣскаго,
Веніореского, д-ра Зарѣцкаго и фирмахъ А. Ербара, Гайсіма,
Куляка и А. Рапанора. Далѣше въ антиахъ въ Бродѣхъ Кра-
вого, Лидберга; въ Берѣвѣхъ Ах. Пятровскаго; въ Берѣж-
нахъ А. Дурса, І. Нагліа; въ Берѣвѣхъ Галицкахъ, Ербена;
въ Хирѣвѣ Леанѣкого; въ Дрогобичѣ А. Книжанинскаго, І.
Тобіашека; въ Прѣславѣ І. Анѣриана, І. Рѣна; въ Коломи-
нахъ Пѣдовскаго, Штенца, Ватѣевскаго; въ Каменицѣ Пѣде-
скаго; въ Перемѣлихъ у всѣхъ 4 антиахъ; въ Рѣнѣхъ Кар-
лѣвскаго, Прѣна; въ Сколѣхъ Лѣховскаго; въ Самборѣ І. А-
дѣ, севица и Гурдички наѣздѣшнѣхъ; въ Станиславѣхъ у всѣхъ
трѣхъ антиахъ; далѣше въ антиахъ въ Стрѣхъ, Тернопольи
и у всѣхъ антиахъ болѣшнихъ мѣстъ Галичины. 104 15—24

По низькихъ цѣнахъ
ВЫГОТОВЛЯЕТЪ
РѢЗЬБАРСКІЙ ВАРСТАТЬ
М. ЧЕРНАВСКАГО
ЛѢВОВЪ, ул. Кароля-Людвика ч. 3
всякія церковныя работы:
Иконостасы, Олтари,
Амвоны и проч. 80 45-7

Голландско-Американська лінія
 зносини пароходами разъ або два на тиждень
 зъ **Роттердаму до Нью-Йорку**
 Бюро для каютъ: Wien, I. Kclowratring 9.
 Бюро для поклади: Wien, IV. Weyringergasse 7 A.
 I. каюта. II. каюта. 6
 1 апр. до 31 октobr. м. 290—400*) 1 авг. до 15 октobr. марокъ 260
 1 новемб. до 31 марта м. 230—320 1 октobr. до 31 юлія марокъ 180
 *) Після дозвѣстки в нѣмцкія каюты мѣст и цѣна скорѣе и выѣздки
 парохода.

Вистава загальна
входних і вишніх чужих і
красних дитин, портіє,
фіранок і хідників.
Також цілу ніч при електрич-
ному освітленю отворена.
Вступ вільний.
Уввввввввввввввввввввввввв
Увввввввввввввввввввввввв
На превидію цінники да-
ром і оплатю.
Листи адресувати належить:
Склад диванів „Au Louvre”,
Диван, уз Сикстука 6 (Павль
Гавсман), 190 81—2
Нулуучімь пбамь вь сплатях.

Такожъ и на раты
безъ відомства дають
дивани, портієры, фіранки,
хобдинки, кофры ватовані,
каши на столахъ і дѣжка въ
складѣ диванбѣ „Terpich-
haus au Louvre“, Львѣвъ ул.
Синьотуска 6. (Пасажъ Гасе-
нина). На провинцію высила-
ють цѣнники даромъ і оплатно.
190 31—7

ТУТКИ цигаретовъ 1000 штукъ
1 ар. поручає А. Мазур-
ковичъ, Львѣвъ, ул. Галицка ч. 12.

Фабричный складъ
 Sheffield-скихъ бритвъ
HEINRICH LADEN
 Wien VIII, Feldgasse 10.

Новости в парасольках,
напелююхах, блюзахъ,
рукавичкахъ, стаянкахъ и ко-
ронилахъ по чудуучо инъ-
кахъ цѣнахъ. **MAISON de**
Nouveautes Madame Bertha
Fiedler.
Лѣвъ, пл. Каніульна ч. 3,
190 81-7

Оригінальний англійський бритув з найпершої діамантової сталі, досконалий, вглублено пліюсований, високопресний, готовий до ужитку. Ціна зь етні $\frac{1}{4}$, вглублено пліюсована зр. 1.50 а $\frac{1}{2}$, вглублено пліюсований зр. 1.80, порте 20 кр.

Ручити за кожду штуку. Коли не до вподобы звертася ся грошій, Виследи за послелитатю, або за попередною заплатаю.

Вести зь митних податк за одного дня :

Пропу предати ще 5 ориг. англійських бритув зь діамантової сталі; попередно присланими і понові доволеним. Кушновячъ 23/10 1897 Людвигъ Заградний парохъ

2 англ. бритув одержать; дуже добрі. Якъ матеріє правди поручаю Вину «руку набожествитише. Малювъ 23/10 97. Теодиль Гаушкенич парохъ.

54 18-?

Подобно пишуть Всч. Отцъ:

23/10 97 Левъ Шанковскій, деканъ стрільскай.

23/10 97 І. Юркевичъ, парохъ Сукотскаго.

23/10 1897 О. Полянскій, парохъ Юронецъ.

23/10 1897. Кшир. Дурбакъ, парохъ Ладичина и много иншихъ о собѣ зь рѣшанъ кругомъ.

XXXXXXXXXXXX

К. Гостиньскій и І. Альсъ
 Предприємство комісій и спедицій
 у Львовѣ пл. Галицка ч 3, (телефонъ ч. 537)
 яко односторонне Высочайшъ ц. к. Намѣстництвами концесіоноване
ГЕНЕРАЛЬНЕ ЗАСТУПНИЦТВО ПОВНІОЧНО-НІМЕЦЬКОГО „LLOYDA“ ВЪ БРЕМѢ
продає карти корабельнй виѣздаючимъ изъ краѣ заморскій и удѣляє
всѣмъ послуживъ бесплатно.
 Експедиція подорожнихъ и пакунковъ 3—5 разивъ місячно до Америки
 Повнїочной, Аргентини, Канади, Варанъ и Сполученихъ Державъ. 209 24—7

Лише 50 кр. на 4 тягненя.

Головна wygrana 1 разъ

219 13—9

100.000 коронъ ^{и 4} разы **25.000** коронъ

Льосы ювілейной выставки | I. Тягнене: 25 червня 1898. | III. Тягнене: 15 вересня 1898.
а 50 кр. | II. Тягнене: 6 серпня 1898. | IV. Тягнене: 6 жовтня 1898.

М. Юнасъ, Кіцъ и Штофъ, Корманъ и Файгенбаумъ, Густавъ Максъ,
поручаютъ: Самуелъ Ландверъ, Шелленбергъ и Крайзеръ, Авг. Шелленбергъ и Сынъ,
Сокаль и Мілентъ, Яковъ Штро.

Головний складъ апаратівъ и всякихъ приборівъ фотографічнихъ.

Навдешевші и наилучші апараты по оригінальныхъ цѣнахъ. Наука безплатна. Цѣники даромъ и оплато поручають **Леопольдъ Курцеръ** и **Кароль Катцеръ**. Генеральне заступництво и выключна - родажъ найлучшихъ и найдезавѣдшихъ фабрикатівъ Акційнаго Товариства фотографічныхъ апаратівъ, передше R. Hüttig и Сынъ, Дрездано - Вѣдонъ. Львова, ул. Академічна число 16.

233 4-8

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часонись.

Видавець и одѣвчальний редакторъ Иванъ Белей. Папіръ зъ фабр. Черкаський. Зъ друкарнѣ Институту Ставропільського.

— Чому-жъ вы такъ повагомъ идете?
Ходѣть скорѣйше!

Противжидовскі розрухи

Въ справѣ противжидовскихъ розрухъ въ заходній Галичинѣ радила 18-ого с. м. рада міністрѣвъ болыше нѣжъ три години. Мабуть на основѣ справозданія намѣстника гр. Пініньского, который доносѣтъ, що розрухи при-тихаютъ, рада міністрѣвъ постановила поки-що не заводити стану выимкового, а удовлетво-рити ся заповорядженою акцією вѣсковою въ за-гро-женыхъ повѣтахъ.

И добре стало ся! При такѣмъ станѣ справы, де анѣ оденъ жидъ не потерпѣлъ тажшомъ ушкоды тѣла, а въ христіанъ кѣлька-нацѣтъ людей погнѣло въдъ куль жавдарми-скихъ, а соткамъ увязненыхъ грозить кримі-наль, — заведемо стану выимкового мусѣло бы хѣба огорчить христіанъ, а въ буту впро-вадити жидѣвъ — станѣ бувъ бы ще горшій, невинныѣ закинула бы ще тажша..

Намѣстникъ гр. Пініньскій вернувъ вчера въ Ясѣла до Львова [вечеромъ бувъ у театрѣ].

Зъ Стрижова пишуть намъ:

„Горячка антисемітска на добре розгуля-ла ся въ повѣтъ стрижовскѣмъ. Не помогли енергичній зарядженія старосты Винярскаго, который не щадилъ въ труду, въ слѣвъ, нара-жуячи власне жите, абы опаматати антисемі-тѣвъ. По катастрофѣ фрештацкій ситуація стала ще грѣбнѣйшою. Надѣйшли сумныѣ вѣсти изъ околищъ про уруйнованѣ двора въ Лютчи [власнѣсть жидѣвъ], про розрухи въ Неводнѣ, Жарновѣ, Козлѣвкѣ, Петрушѣй Воли и въ ни-шихъ мѣсцевостяхъ.

Дня 18 с. м. прѣйхавъ до Стрижова на-мѣстникъ. На добрѣца ожидавъ его староста. Намѣстникъ прѣйхавъ повозомъ вразѣ съ ста-ростою до староства, казавъ собѣ аложити докладне справозданіе о розрухахъ, похваливъ зарядженій средства осторожности, а по пере-кусцѣ у старосты вѣдѣхавъ вечеромъ до Львова.

Сумный и до глубины сердца трогачій бувъ видъ похорону погибшихъ у Фрештаку. Рано 18-ого вѣдбула ся секція судовѣ, а по полудни похоронѣ. Староста зарядилъ справ-лене домовинъ на рахунокъ державы. Въ супровѣдѣ трѣхъ парохѣвъ рушивъ похорон-ный похѣдъ при асистенціи вѣйска и двоухъ урядникѣвъ, комисаря Тебінки и секретаря Мандель, на кладовище. Тутъ середъ зойку и плачу вѣдѣвъ та свѣртъ аложено десять до-мовинъ до свѣдѣнаго гробу.

Краковскій Глозъ погодѣ неправдиво по-давъ, мовѣ-бы стрижовскій староста давъ жа-ндармамъ у Фрештаку приказъ стрѣляти. Ши-ренѣ такомъ вѣсти кривдять урядника, который якъ-разъ для ратованя мазурѣвъ мало самъ головою не наложивъ...“

Послѣ найновѣйшихъ донесень померли въ раненыхъ у Фрештику ще два люди, отже разомъ агинуло досѣ дванадцѣтъ. При секціи показало ся, що куля въ манѣхѣра не про-шибае кѣсть гладко, але и грохоче ви...

Нинѣ насѣдѣли вѣсти такожъ про розрухи въ повѣтѣ кроснянскѣмъ. Въ Одриковѣ зни-

щено чотири коршмы, въ Корчинѣ двѣ, въ Потоцѣ, Турашѣвцѣ, Суходолѣ... По селахъ въ коршмахъ и домахъ жидѣвскихъ стоить воики.

Переглядъ політичный.

Выходяцій въ Люблянѣ Slovenski Narod приноситъ доносъ вѣдъ черногорскон границѣ, замѣтну тымъ, що пранить ся у нѣй про не-имѣнныѣ планы черногорскаго князя въ спра-вѣ сполученія Сербіи. Добре пасавъ Slo-venski Narod — каже ся въ тѣхъ доносѣхъ, — що не Сербія, а Черногора в теперѣ полудне-во славянскѣмъ Пемонтомъ. Черногора хоче справѣдъ бутѣ для Сербіи тымъ, чымъ бувъ Пемонтъ для Италіи. Она має вызволити Сербію въ сполученіи въ велику, могучу державу. Кн. Никола воѣ свои заходы асертавъ до томъ меты, а при томъ бувъ такъ осторожный, що австрийске министерство заграничныхъ справъ бачило въ нѣмъ лише чловека статочнаго. Але се зміняло ся въ послѣднихъ часѣхъ. Противъ намѣру Австро-Угорщины, чтобы ас-кетувати Босну и Герцеговину, кн. Никола вы-ступивъ въ грѣбимъ „руки въ далека!“ Рѣ-шачій круги у Вѣднѣ и въ Будапештѣ не могли укрыти сего счудуваня зъ томъ причи-ны. Декотріи дивниці зажадали, чтобы чор-ногорскій князь вѣдѣхавъ свои слова. Въ Герцеговинѣ и полудневѣй Далматинѣ в така гадка, що на балканскѣмъ пѣвостровѣ ладать ся великій подѣлъ. Указуе на те отвер-те слово кн. Николы, котре сказавъ по нара-дѣ зъ кн. Фердинандомъ въ Абаціи и лѣор-домъ Сельсберимъ въ Лондонѣ. Замѣтка! яку подава N. fr. Presse, мовѣ бы розмова мѣжъ кн. Николомъ а Сельсберимъ не мала політич-наго характеру, а невѣрна, хочъ бы той див-ниці покликуванъ ся нанѣтъ на запереченіе Сельсберіаго. Скорѣйше трѣба дати вѣру кн. Николѣ, который не тавѣт сего, що вѣдѣвъ до Лондону за порозумѣннѣмъ зъ Россією и за-агодою зъ Францією. Кн. Никола уважае пору-за догѣдну выступити противъ Австрій и об-няти ролю сербскаго Кавура. Се отверто при-знае нова черногорска часопись „Новесине“. Говорить ся тамъ ясно и отверто о намѣрахъ кн. Николы, в рѣчь очевидна, що наибольшо перешкодою въ тыхъ намѣрахъ е Австро-Угорщина. Зъ нею муситъ вѣнѣ передовѣмъ дѣйати до ладу, и до неѣ то зверненнѣ бувъ его покликъ въ Лондону: „руки въ далека!“ Зъ далека рука вѣдѣтъ Босну и Герцеговину!

Адъютантъ черногорскаго князя поѣхавъ до Петербурга, чтобы вѣдобрати вѣдѣ царя дарованій Черногорѣ карабіны и набоѣ. Отже доносѣтъ, що російскаа управа военна поста-новила дарувати Черногорѣ 25 лѣжокъ, наме-ты, ношѣ, хірургичныѣ инструменты и т. и. для военнаго лазарету. О тѣмъ повѣдомлено вже управу червоного хреста, а рѣчи тѣ мають заразъ вѣдѣйти до Черногоры.

...А короля нема дома,
Королиха сама дома, —
Одчиний ворота! —

донесло ся зъ-вѣдѣдѣ до мене, и дѣвчата зъ одного гурту побѣгли до другого, пробѣгаючи по-пѣдъ руками тыхъ, що стояли якъ-разъ протѣ мене.

— Такъ онѣ якій се концертъ! — по-думавъ я и зъ-ненацѣка обернувшись назадъ, поглянувъ у-низъ. Пѣдо мною въ усѣй своѣй краѣ розетилавъ ся старый Кіивъ, але... на-че не такимъ я його колись бачивъ! Бли-щавъ Дніпро увесѣ покрывъ човнами та байдаками, въ якихъ доносѣтъ ся гукъ спѣ-вѣвъ та музики...

— Отъ де наше свято! — промовивъ мой козакъ и його обличчя на сей разъ свѣ-тилось якоюсь особистою радѣстю.

— А де-жъ се панъ Лисенко? — пытаню я його.

— Тутъ. Вѣнѣ скрѣвъ тутъ... Онѣ ба-чѣшь стоить якійсь рундукъ? На йому вѣнѣ скоро стане, чтобы уѣъ його бачили.

— Такъ ходѣтъ ближе туды...

— Нехай идутъ други, а мы ѣ зъ-вѣдѣ-сѣль побачимъ. Панъ Лисенко не комашка, а до того-жъ ще — вѣнѣ буде завжди тамъ, де буду я...

Гомѣвъ все болыше ѣ болыше розроста-въ ся. Коло рундука заворушилось, забѣгло. Я пыльно почавъ придирливѣтѣ туды. Зъ-разу на рундукъ зъявивъ ся высокаго аросту чо-ловѣкъ. Але що се за чловекъ? Не вже се Лисенко? Наче ѣ вѣнѣ и не вѣнѣ... На йому акесь тако вбраннѣ, яке я бачивъ только на малюнкахъ. Такъ, се гетьманскій нарядъ! Менѣ ѣ дивно було бачити його у такому убраннѣ и тымъ же часомъ зѣдалось, що такъ и слѣдъ. Лице його было занадто спо-койне, але не суворе. Зъ усѣхъ боковъ подѣ-ли ся страшный крики, у якихъ можно было

Упадокъ кабинету Меліна выкли-кавъ въ Россіи недоволеніе. Пригадати трѣба, що въ Меліна прѣѣздила царица цѣра до Па-рижа, аа него проголошено союзъ Россіи зъ Францією. Россійскій дивниці дуже жалуютъ, що внутрѣшній невагодинъ повалила кабинетъ который скрѣпилъ мѣжнародне становище Фран-ціи и утвердилъ вѣру въ статочность фран-цускон политики. Все, чего добила ся Фран-ція въ послѣднихъ рокахъ, в дѣломъ Меліна и рѣдкихъ способностей Ганота. На нѣхъ мѣ-сѣхъ Франція лѣдѣи чѣ найдѣ другихъ такихъ людей. Патріотичный обовязокъ велить Фран-цузамъ задержати тыхъ двоухъ людей при-кертъ, тымъ болыше що теперѣшнѣе політичне положење е дуже поважне и можна побоюва-ти ся несподѣваныхъ заколотѣвъ въ новѣмъ и въ старѣмъ свѣтѣ.

Дня 16 с. м. вѣдбули ся въ цѣлѣй Нѣ-меччинѣ выборы до рады державнон. Якъ доносѣтъ, досѣ на 397 мандатѣвъ вѣдомый ре-зультатъ около 360 выборѣвъ; зъ того числа в 175 выборѣвъ вѣрѣшеныхъ, такъ що прѣиде до тѣснѣйшого голосованя. Найзѣмѣтнѣйшою проявою при сихъ выборахъ е невѣчайна по-бѣда социальныхъ демократѣвъ. Передъ пятьма роками здобули социальныѣ демократы при го-ловныхъ выборахъ 24 мандаты, а опѣсля же при тѣснѣйшихъ 21 мандатѣвъ. Теперѣ здобу-ли при головныхъ выборахъ 34, а въ 84 о-кругахъ выборчихъ стають социальнѣ-демо-кратичныѣ кандидаты до выборѣвъ тѣснѣйшихъ. Друга проява, що не менше звертае на себе увагу, е повный упадокъ либералѣвъ, который при головныхъ выборахъ здобули теперѣ ли-ше два мандаты, а при тѣснѣйшихъ стають ще въ 37 округахъ. Антисемиты такожъ цѣл-комъ провалили ся. Найлѣпше держали ся сторовнищѣ центра, такъ что черезъ те, якъ пишуть, нова рада державна мимо значныхъ змінъ въ сторовнищѣвахъ сарайныхъ дуже мало змінилась. Окликомъ всѣхъ сторов-нищъ при выборахъ тѣснѣйшихъ е: лучити ся до свѣдѣнаго акціи противъ социальнѣ-де-мократичныхъ кандидатѣвъ.

Ледво двѣ недѣли минуло, якъ въ Ита-ліи наставъ новый кабинетъ хочъ и подѣ-давною прѣзидією Рудинѣго, а вже въ суботу подавъ ся и сей до дѣмисіи. Причиною такъ швидкаго уступленія е безперечно надто острѣ и реакціонный законы, які прѣзидентъ министрѣвъ заповѣвъ зарѣать на першѣмъ засѣданіи пар-ламенту, коли впервые явивъ ся на чолѣ ново-го кабинету. Въ суботу, на другѣмъ засѣ-даніи парламенту, заявивъ Рудинѣ, що подае ся зъ цѣлымъ кабинетомъ до дѣмисіи, а ли-шить ся ще въ урядованіи, поки не буде а-ложений новый кабинетъ. Заразомъ просивъ прѣзидента палаты о вѣдроченіи парламенту зъ тымъ, чтобы прѣзидентъ, коли буде се у-важати за потрібне, скликавъ патуу для полагодженія бюджетовоно провизоріи. По тѣй заявѣ Рудинѣго настала велика буча, бо де-якій послы, остро нападаючи на правительство,

розобрати только те, що увесѣ народъ, якіи бувъ на сѣй горѣ, бувъ дуже задоволенный тымъ, що бачить передъ себе своего велитія, и тымъ криками виявляе свое задоволеніе. Величѣнь-гетьманъ обѣвъ поглядомъ усѣхъ, побѣдѣвъ у гору руку и все разомъ стихло, мовѣ замерло. Дивлюсь — и мой козакъ уже коло його, уже вони обнимають ся, цѣлуютъ ся. Только теперѣ я спостерѣгъ, якіи вели-чезный сей козарлюга: стоиць коло рундука, вѣнѣ аздавъ ся геть высчимъ, нѣжъ той гетьманъ на рундукѣ! Повернувшись до на-роду, гетьманъ почавъ:

Кругомъ неправда и неволя,
Народъ замученный мовчить.
Розбѣйники, людѣды
Правду побороли.

Люде стогнуть у кайданахъ,
Не має зъ нимъ вѣзѣтѣсь —
Розкуватѣсь, одностайне,
Односердце стати
За темніи люде.

Нема кому!...

Чи тожъ и не буде?

Чи настане великій часъ

Небеснон кары?

Чи розломимъ мы ворову?...

Мовѣ грѣмѣ розлѣтъ ся выкрикъ изъ од-новѣдѣ:

— Розломимъ!... Поборемось!... За правду самѣ Богъ!...

Ажъ алякавъ ся я того выкрику. А мой козакъ такъ и сіявъ одъ радѣсть. Позадъ мене чути знакомый голосъ. Слухаю — хтось запѣвъ и надъ промовою, и надъ вѣдѣвѣдѣю на неѣ. Обертаюсь, дивлюсь: дѣякій мон селя-нѣ, кихъ у осени забрали въ москаль, въ сидатскихъ мундѣрахъ, по московскѣмъ такъ и чешутъ, зѣвавають всѣхъ дурнями та щось розговарѣють про отечество, про присягу, яку вони повинны свято выповняти, а выповняючи

протѣвѣли ся вѣдроченію палаты. Вѣдѣцы пар-ламентѣ постановили вѣдрочити ся.

Н О В И Н К И

— Русины! Памятайте на Руску Бурсу въ Новѣмъ-Санчи!

— Краевый рускій комитѣтъ выборѣй не ставитъ на округъ Тернополь-Збараж-Ска-латъ нѣкакого кандидата.

— Комитѣтъ оснуватѣль вѣлѣи „Просѣты“ въ Гусятинѣ запроше самѣ Р. Т. членѣвъ „Просѣты“ на загалный зборы того товари-ства въ цѣль уквѣтитѣванія и впровадженія въ жите товариства. Заразомъ упрашае ся Читальнѣ, находящій ся въ повѣтѣ, о выслѣаніи своихъ делегатѣвъ. Сподѣючыся численнон участи Впр. Духовенства якъ не менше Селѣнства и Мѣщанства рускаго на тыхъ збо-рахъ, уряджуе комитѣтъ оснуватѣль зарѣ-акомъ вѣче господарско-экономичне, котре вѣд-буде ся въ той самѣ день т. е. 27 в. ст. червня 1898 въ Гусятинѣ, а на котре добро-мыслиачи прѣхильныи вагоно народу рускаго зволѣтъ заохотити якъ наибольшѣ селянъ и мѣщанъ численно явити ся якъ на загалъ-ныхъ зборахъ такъ и на вѣчу. — За коми-тѣтъ оснуватѣль вѣлѣи *Северина Матковскій*, па-рохъ въ Босерахъ; *Н. Телмизскій*.

— Выборѣ рады повѣтѣвои въ Зѣльщичахъ.

Дня 14 с. м. вѣдбули ся у насѣ выборы до рады повѣтѣвои зъ меншою посѣдѣстью. Якъ можна було передвѣдѣти послѣа того, що двѣ ся въ повѣтѣ зъ радами громадекини, Русины на сей разъ выйшли побѣдженѣ. Руска лѣта дѣстала 33 голосѣвъ, а старостинскѣ паньскѣ 114. 36 сторовны рускон булѣ поставленѣ: 1) о. Гоцкій зъ Ниркова, 2) о. Рудницкій зъ Бѣдриковѣвъ, 3) о. Ковчъ зъ Лисовѣвъ, 4) о. Велигорскій зъ Иваня, 5) Петро Угрюнѣвъ зъ Дѣвняча 6) Василь Черникъ зъ Бѣдѣнѣвъ, 7) Иванъ Сварчѣвскій зъ Слобѣди 8) Иванъ Липка зъ Колодѣбѣвъ, 9) Людвикъ Франкель зъ Дулискѣ, 10) Максимъ Клячукъ зъ Зѣль-щичѣ старѣхъ, 11) Степанъ Когутъ изъ Синь-кова, 12) Иванъ Шевчукъ зъ Мечарнон.

Зъ паньскон сторовны поставленѣ и вы-бранѣ: 1) Тадей Цѣньскій зъ Дрогичѣвки, 2) Мѣнѣславъ гр. Пініньскій зъ Кошиловѣвъ, 3) Фѣликъ Блонскій зъ Новосѣлки кост., вѣйтѣ, 4) Францъ Гарасимовичъ зъ Кулаковѣвъ, 5) Миколѣй Когутинскій зъ Дрогичѣвки, 6) Ана-ній Слобѣданъ зъ Кошиловѣвъ, 7) Гаврило Со-бѣнѣвъ зъ Городѣка, 8) Иванъ Василь зъ Со-лоного, вѣйтѣ, 9) Яковъ Скульскій зъ Ли-совѣвъ, 10) Стефанъ Остропольскій зъ Голо-винѣвъ, 11) Фѣдѣко Романѣко зъ Зѣльщичѣ старѣхъ, вѣйтѣ, 12) Прокѣпъ Ватрикушъ зъ Ниркова, вѣйтѣ.

Якъ все у насѣ, такъ и тутъ безъ на-дужитѣ не обѣйшло ся. Героемъ дня бувъ у-рядникъ староства п. Шимѣславскій. Той вѣдѣбрѣвъ вѣдѣ выборы въ рускій карты и деръ. Ажъ вѣдѣцы натрафѣвъ на честнаго вы-борѣца зъ Иваня, Иваня Востовскаго, та каже: „Покажи карту!“ Той показуе карту лѣгѣ-тамаціи, але комисаръ домагае ся, чтобы показавъ карту голосованя. Той не хоче по-казати и каже, що має вѣдѣдати передъ коми-сѣю. Тодѣ комисаръ зачавъ силомѣцѣ выди-рати карту, але выборецъ крѣпко затиснувъ кулакъ зъ картокою и не дававъ ся. Почала ся сильна драчка и таганина, гѣй-бы борба пана зъ мужикомъ. Вѣдѣцы комисаръ, яко сильный хлопецъ, побѣдѣвъ, бо прѣтѣсъ хло-па до стѣны, выдеръ карту, затиснувъ побѣ-

ен, не пожалѣтъ останнон краплѣ крови, про-те, що нѣхъ царъ годуе, обувае, зодѣгае... Боже милосердный! Се жѣ нашъ люде! я якупѣ въ нѣмъ рѣсъ, укупѣ зъ нѣмъ ходѣтъ босыми ногами до старѣвскон церкови, укупѣ зъ нѣмъ благавъ тамъ своимъ имѣнѣмъ дѣт-скимъ голоскомъ у милосерднаго Бога щастя и долѣ для своѣи заведѣбанѣи краины, — те-перѣ менѣ чогось страшно ихъ: у ихъ и по-глядъ якійсь такий, якъ у тѣхъ лютои собаки, що только жде хазѣйского приказу, чтобы кинутѣсь и на шматки розобрѣти свою жер-тву... А онѣ и дѣвѣ собаки, величезный собаки: одна по одній обѣкъ рундука, друга по дру-гой. Вони, аздаеъ ся, ѣ далеченько вѣдѣтъ рун-дука и нѣбѣмъ байдуже дивлять ся на тыхъ велитѣвъ, що стоить на йому, але вони пѣль-но позирають навѣруги и чогось ждуть... Ма-бутъ хазѣйского приказу, чтобы стрѣлоу ки-нутѣсь на рундукъ и вѣдѣ сѣхъ богатырѣвъ... А народъ? не вже вѣнѣ не оборонитѣ, не за-ступитѣ ся за проводирѣвъ своѣи славы? На-родъ... дуже якійсь вѣнѣ байдужій. Нѣ, онѣ двѣ-три людѣны вѣдомѣшлись, пробиваютъ ся до рундука, але народъ, зъ криками топила-чѣвъ ся передъ на одній мѣсцѣ, одсовѣе ихъ знову назадъ... Дѣсь поваду рундука лѣдѣи чути хтось спѣвае:

„Гей, мой конѣ въ хана на пригонѣ,
Самѣ я молодецъ у неволѣ...“

Зъ рундука козакъ и гетьманъ говорятъ щось до народу; я не чуѣ, що вони говорятъ, але розумѣю про що. Позадъ мене москов-скій гомѣвъ стаеъ ся чутиѣшимъ, собаки частѣйше стали повертѣтъ головы на всѣ бо-ки... Я хотѣвъ побѣгѣти до рундука, сказати нимъ, чтобы перестали говорити, бо лихо буде, але мене щось не пускае; дивлюсь: москаль, який чиновникъ и усѣка така поганѣ — дер-жѣтъ мене за руку и ажно всѣмъхаютъ ся. Я сѣдѣвъ зубы вѣдѣ досады, повѣвъ плечи-

— Поспѣймо. Якъ заспѣшимъ, то коли-бъ не зайшли дуже далеко: замѣоцъ концерту до кирѣвѣвъ. Наше свято не вѣтѣе вѣдѣ насѣ.

— Дать мой козакъ почавъ говорити дуже тихо, нѣбѣмъ самъ до себе, але я прислухѣвъ ся до кожного його слова: — Нехай грае, нехай спѣвае та наближуе день Божого суда. Вѣнѣ настане... Мовѣ грѣмѣ голосный загуде весь нашъ край вселюдный... Стрѣпенуть ся сердца...

Хто кого не алюбѣвъ,

Хто кому зло зробѣвъ —

Зрозумѣють богаты и вбогы,

И огонь правоты

Осіае хаты

И церкви, и кляжескѣй чертога.

Мы зѣйшли на якусь гору, покрыту зе-леною травою, мовѣ шовковымъ килимомъ. На горѣ було повно усѣкаго люду: у фра-кахъ, у сюртукахъ, у мундѣрахъ усѣкон фор-мы, а мѣжъ ними онде и нашъ Черноморѣцъ у бѣлыхъ чекмѣняхъ, онде Полтавѣцъ у кобе-някахъ, онде... Боже, якого только люду тутъ немае!.. Онде панѣ, панночки, а онде и нашѣ сѣльскѣ простѣ бабы та дѣвчата, и усѣ вони купами балакають мѣжъ собою, мовѣ-бы дуже близькѣ або рѣвнѣ и рѣднѣ мѣжъ собою. А онде, трохи на одшѣвъ, стоить якійсь очевид-ячѣи великій панъ; тѣ зъ якимъ прѣзир-ствомъ позирають на сю картину. За кунами людей видѣють ся бѣленькѣ хатки у садкахъ, а на приѣбахъ сидѣтъ снѣй дѣды и весело поглядуютъ на тыхъ, що жаргуючи перебѣ-гаютъ вѣдѣ одній куны до другой, — при-слушѣють ся до того гомону, у акому вѣчого не можно розобрѣти, окрѣмъ того, що все те, що зѣбравлось на отѣй горѣ, справляе якесь велике свято. Онде дѣвчата, панночки, па-рубѣи и якась молодецѣ у сюртукахъ, чек-мѣняхъ и всѣкаго розбору одѣжи, позабара-лись за руки и щось спѣвають. Що воно? не вже танокъ?

женого виборця між писарів староства і замкнути на ключ. Побійши приходять до него з наймайстром жандармерії, а коли запертий зачав доминатися, щоб його пустив до голосованя, ахнув его два рази кулаком у груди. Вкінці надійшов староста і пустив виборця на волю. Отж намз нагій факт підля оповідня потерпілого.

Для з'єднання „zaufania polskiego ludku“ пішло стьм бочок пива. Пили і влі через три дні. Слыта може хто: де то були тоді трактamenti? А на що-ж рада повітова! таж она на те, щоб при всяких виборах заспокоювати всь горловий потреби виборців...

Так отже маємо вже нових сенаторів, а яксь се „ojcowie powiatu“ будуть намз газдувати, то ще побачимо. — *Продолжю.*

Рентором університету львівського на рбк 1898/9 вибраний професор анатоміи д-р Генрик Кадій.

Командант львівського корпусу Ферд. Фідлер іменованый тайным радником цесарским.

Огнѣ. Зъ Белаго пишуть намз: Зъ 12-ого на 13-ого с. м. вь нощи повставъ вь селѣ Радванцяхъ, пошту соалською, а вь выселѣдженіи доси причини огонѣ вь домѣхъ вь селѣ Батюка и згорѣли 4 обѣхъ а 12 будинокѣхъ. Шкода вь часті обезпечена. По селѣ удержуєш уперто вѣсти, що огонѣ бувъ підложений. Енергичне слѣдство змогло бы розслѣдити тую справу а виновникъ при тѣй нагодѣ відобрать бы свою може давно заслужену заплату. Львів тажко поспѣє; не трудно, щобъ и жителѣ не наложивъ.

Проф. Дзвининскій удавъ ся буы до польского центрального комітету, щобъ заавердыть его кандидатуру, а вѣнь вступити до польского кола, але комітетъ ухвалывъ не ставити кандидата на округ Тернополь Збарж-Скалатъ.

Наста подорожѣла вь суботу на вѣдѣнскій біржѣ вьслѣдкомъ картелю, заключеного продуцентами австрійскими. Галицка нафта підкочала о 2 1/2, зар. на сотарѣ. Вже то у насъ все дорожѣє, особливо продукты найпотрѣбнѣйш до щоденного житя!

Старинне мѣсто. Вь Малой Азій вѣдуть ся теперъ розкопки старинного мѣста. Прины, положеного недалеку топершнього мѣста Самсура. За дан цѣннихъ и характеристичныхъ розкопокъ названо се мѣсто „новими Помпеями“. Передъ кѣлькама роками одна англійска експедиція відкрыла тамъ святиню Мінервы, поставлену Александромъ Великимъ, але опѣла дальшѣ розкопки занехано. Вь роцѣ 1895 выслало нѣмецке правительство нижнера Вилья. Вильберга до веденя дальшыхъ розкопокъ и призначило на се большу суму. Робота около відкопаня засыпаного мѣста йде скоро впередъ, а відкопані будинки и палаты находятъ ся вь такъ добромъ станѣ, що дають вѣрный образъ и поилѣ старинного грецкого мѣста. Улицѣ вѣдуть вь простѣмъ напрямѣ. Вже можна побачити відкопаніи колонны, театры, торговельный площѣ, еклесы та дома зъ цѣлымъ внутрѣшнымъ урядженемъ. Нездалеку святилѣ Мінервы находятъ ся площа „агора“, де відбували ся публичні нарады, окружена колоннами и статуями. Доховавъ ся тажко дуже добре одна театръ зъ сценою и зъ роунами урядженя. Розкопки сесей причиняють ся немало до розвѣдана неодо науковон квестіи про житя-бутя старон Геллады.

Кошты відкрытѣ Америки. На початку XVI вѣку здайною монетою вь Испаніи була

назританьска монета „мараведі“. Кошты призначені на виправу для флоты Колумба, атоженои зъ трехъ корабльѣхъ, выносили мабуы 1,140,000 мараведѣхъ. До квоты тои вьчислено вынагородѣ, якъ побирли: Колумбъ рѣшон платѣ 1,280 мараведѣхъ, капитанъ Мартинъ Хуанъ и Антоній Перетъ кождый по 768, керманитѣ по 614, хірургъ 453, а кождый зъ корабельникѣхъ по 375 мараведѣхъ.

Дрѣбнѣй вѣсти. Маршалокъ краинный гр. Став. Бадені повернувъ нинѣ вь Вѣднѣ до Львова. — Всѣхъ арештованныхъ револютантѣхъ подчасъ „розрухѣхъ годовыхъ“ вь Перемышлѣ выпущено на волю. — Оногды на університетѣ львівськомъ відбула ся промоція д-ра Евгена Барвиньского, урядника бібліотеки університетской у Львовѣ, на доктора філософії на основѣ розправы: „Плянны вѣины турецкой зъ Жигмонта III.“ — Вѣвки появили ся великими громадами вь Востѣ и роблять великій шкоды. — Вь Нью-Йорку арештовано оногды якогось Шаермаха (попешоме), підданого австрійского, котрый на високу скалку провадивъ „интересъ“ фальшования грошей; оногды пробувавъ вѣнь вь одній банку „пустити вь курсъ“ фальшованийкы десятковъ на суму 200,000 ар., та при тѣй „финансової операції“ дѣставъ ся небораческо підъ ключъ. — Новій бланкетъ вселесий убѣдуть вь житѣ зъ двѣмъ 1 сѣчня 1898 р. — Крилошанинъ перемышлякы капитулы п. Мриць згубивъ вчера приломаньскій перстень, высаженный дорогими камѣнями, вѣрности 100 ар.

100,000 коронъ и 4 рази 25,000 коронъ — то головній выгравъ лѣтерѣи великомъ Ювілейной выставѣ, котрій вылаты ся готѣно лише зъ 20% відшпибѣня. Звертаємо увагу нашихъ поважанныхъ чытателѣхъ, що 1 шѣ тѣлене вѣдбуде ся дня 25 червня 1898 невѣдливо.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Пози дене приступити до испыту конкурсового дѣстали оо.: Вас. Левинскій, Ник. Писецкій, Петро Нижанковскій, Іос. Гоцкій, Игн. Гальбовицкій, Петро Манко, Ив. Дорожнискій.

О. Ив. Сухаровскій, сотрудникъ вь Станиславчикѣ, дѣставъ завѣдательство тамъ-же. — Декретъ увольненія вѣдъ испыту конкурсового дѣстала о. Вол. Юзичинскій, парохъ Острѣва.

На конкурсѣ розписаній парохіи: Станиславчикъ зъ речинцемъ до 28 липня, Бориничѣхъ зъ речинцемъ до 6 серпня, а Гребенѣхъ и Шумлянѣхъ зъ речинцемъ до 11 серпня с. р.

Вѣдпущенку для поратования здоровья дѣстали оо.: Іос. Высочанскій парохъ Ивченя изъ двѣхъ мѣсѣхъ, Ив. Тимцюракъ парохъ Дашанѣхъ на 4 тиждѣхъ, Іос. Витошинскій парохъ Денесова на 8 тиждѣхъ, Ник. Бѣлецкій парохъ Пацковѣхъ на 6 тиждѣхъ.

О. Илар. Гуцковскій, сотрудникъ Вербовчикѣхъ, дѣставъ вѣдательство тамъ-же. — До каноничной институтіи вѣзваніи оо.: Клим. Базилевичъ на Волю Голотѣрку и Гринг. Кармалита на Боршѣхъ.

Прѣдїя вѣмѣстництва годить ся и канон. институтіи о. Исид. Копернянского на Перемышляны. — Правительство продовжило платню для приватного сотрудника вь Подмихайлю на одѣнь рѣкѣ а вь Острѣхъ на два роки.

Вь пропозицію на приходѣ Заланѣхъ принятіи оо.: Гринг. Лозкевичъ, Дан. Зарчичъ, Ем. Ванко, Стеф. Височанскій, Мих. Гаврилюкъ, Гер. Семѣхъ, Ем. Рудачикъ, Амир. Рыбакъ, Андр. Оджинскій, Вол. Рудачикъ, Ник. Винницкий и Вол. Була.

Конекторіи вставилась о платню зъ фонду релігійного для

Спѣвѣхъ почали збиратися на рундуку до купы; гомѣль вь народѣхъ подѣлять ся ще большій. Ось выходить и самъ Лисенко. Ажъ у вухахъ залищало вѣдъ тыхъ одлѣсѣхъ, нима його аустриалѣ. Лисенко выконивъ ся до народа и подѣлять руку... Все раптомъ стихло, мовъ умерло! І самъ собѣхъ вѣмѣхъ ся, агадавши свій сонъ. Почали вь вѣснѣхъ. Усе наче бѣ то такъ, якъ и вѣ снѣхъ снылось, але...

нема того життя вь усьому сьому народѣхъ, якъ а бачивъ тамъ, якъ повинно бѣ бути...

Гучно пройшовъ увесь концертъ; пѣсла кожною пѣснѣхъ, мовъ грѣмъ, зрывались дружины одлѣски и раптомъ стихали, якъ починалась пѣсня анову, але только для того, щобъ анову и знову зрыватися. Передъ моими очима, мовъ у туманѣхъ носивъ ся образъ того козака, якого я бачивъ у вѣ снѣхъ, и все його обличчя уявлялось менѣхъ, свѣтлѣлось радѣство.

Отъ и останя пѣснѣхъ... Одлѣсѣхъ не було краю. Доволь величѣньска купка молодѣжи збралась коло снѣвѣхъ, щобъ вѣдъ щирого сердца подѣлявати його. І такъ и рвалъ ся на самъ передъ. Менѣ хотѣлось узать сього невеликого тѣломъ, але безмѣрно великого душею, сивенького чоловѣка, підняти його яко мѣга выше у-горѣ, и показуючи усьому народови, чимъ-дуже крикнути:

„Отъ до людѣхъ наша слава, Слава Украины!“

Але дарма! и безъ такого показу усякъ знає, що дякуючи йому

Наша дума, наша пѣсня Не вмере, не загине — и що вѣнь есть и буде до вѣку

...наша слъ ва, Слава Украины!

8/9 марца 1898 р., 4 год. ночи.

Од Г. ринѣхъ.

прина. сотрудниковъ вь Олѣхѣхъ, Лапшинѣхъ и Старомѣхъхъ.

Наука, штука и література.

— Куды ити або Наша організація. Такій титулъ має 7-ме число „Парохіальной Бібліотеки“, издаваной редакціою „Правора“ вь Перемышлѣ. За мотто сѣхъ працѣхъ поставленіи слова нѣмецкого парламентариста Вѣдгорета: „Безъ агітація годѣ вь публичномъ житіи щонебудѣ осягнути.“ Мотто сѣхъ червоною вѣнкою цѣло сѣхъ книжочки, дѣтованой глубокамы патриотическимъ и практичнымъ розсужденіемъ ваги и способу організації нашого народа до єдности, щобъ усьошю боронити природныхъ своихъ правъ и підняти смѣлу борѣу противъ моральной сваволѣ публичного житя.

Широко треба бы розвѣсти ся, абы докладный дата образъ вѣрности сѣхъ книжочки, що мѣстятъ на 64 сторонахъ друку скрѣсь свѣжій, азорной гадки, зъ котрыхъ премногій слубоко повинна відбуть интелігенція нашого народа, для котрой головню сѣхъ книжочка надобѣть ся, хочъ и простолуднѣхъ скориставъ зъ неѣхъ много. Особливо адало бы ся, щобъ те, що написане тамъ о „дрѣбнѣй працѣ“, о закладаню якъ найгѣтѣйшѣхъ сѣхъ чытателѣхъ, о ширеню друкованого слова, о вѣдѣхъ женщинъ вь народномъ житіи, глубоко взяла собѣхъ до сердца интелігенція руского народа. Духовенство наше найде тамъ тажко знаменитѣ уваги дотыкающій его стану и его дѣдованія вь народѣхъ; не менше и кандидаты на репрезентацийнѣхъ становища зъ вѣдѣхъ народу найдуть тамъ дуже поважній замѣты и уваги. Щобъ хотѣ бы приближеню дати образъ пребогатого змѣсту сѣхъ дуже цѣнної книжочки, помѣщаю тамъ заголовки поодинокыхъ сѣхъ уступѣхъ.

У аступѣхъ [„Пытаєа часу“] говорить ся о бытовѣхъ борѣхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зрозумѣню и вѣдѣхъ оцимъ великаньскѣхъ свѣдѣхъхъ товариствъ и друкованого слова, то гдѣ побѣда безусловно наша.“ Товариства повинні бути вѣсьлякѣхъ, бо вѣсьлякѣхъ а бытовѣхъ борѣхъхъ руского народа, котра есть борѣу противъ моральной сваволѣ, а способъ на сѣхъ борѣу есть породоуѣхъ: Збужденіи у насъ народу почутя єдности, солідарности, єдностихъ наложенихъ разомъ, а тогдѣхъ опѣрѣ на тыхъ масахъ дасть борѣу сѣхъ элементарну силу. До сѣхъ борѣхъ треба упорядкованія силъ: черезъ товариства и друковане слово.

„Скоро вѣхъ або бодай переважача большѣхъ зроз

Выходять у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и рукописныхъ) о 6-ти годичъ по полудни. Литературный додатокъ „Вѣстника найважнѣйшихъ новостей“ выходять во второкъ, и во второкъ и пятницю и перекину разомъ въ Дѣло.

Передплата и инсерты принимають: у Львовѣ Администрація „Дѣла“ у. Ваторія ч. 24. Центральное бюро ополоненъ у. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ у. Карола Людвика 8, и А. Ольшевского у. Килинського 2; — въ Ярославѣ Л. Крижановскій; — у Вѣднѣ: M. Dukes, I. Seilerstätt; F. A. Richter, Nibelungsgasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haaenstain & Vogler I. Wallfischgasse 10; Вѣ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haaenstain & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ и наложителъ [въ инсерты] кланяетъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „Дѣло“ въ Литер. додатокъ

въ Австріи: за границею: на кланій року . . 12 ар. на кланій року . . 24 ар. на полъ року . . 9 ар. на полъ року . . 12 ар. у Львовѣ: на кланій року . . 16 ар. на полъ року . . 8 ар. на четверть року . . 4 ар. на мѣсяць 1 ар. 35 пр. Редакція, Администрація и Инспекція подъ ч. 24 у. Ваторія. — Рукописи вѣрять ся лише на попередню застереженію. — Рекламация писематый въ кланій року. Податокъ кланію мѣсяцу 3 ар. а. а. Оголошенія вѣрять ся по кланію 10 пр. въ однокъ стрѣнку инсертованъ або въ мѣсяць а въ рубрикѣ „Надоборанъ“ по 25 пр. а. а. Подлики и кланій доносенія приклатий кланію въ 10 пр. въ однокъ.

Переглядъ по пѣтичный.

Lipzer Tagblatt приносить статью одного изъ послѣдствъ про политичну ситуацію. Правительство — каже ся тамъ — не може агитировать ся на внесеніе языковыхъ реформъ, а въ другой стороны не може безусловно держаться ся зложеніи своихъ заявкъ, бо иначе въ осени почалась бы на ново давня исторія. Скоро позарламентарный конференція доведуть до згоды въ головныхъ засадахъ, тогда застановлено бы языковъ реформированію, а тѣ засады, на котры бы згоджено ся, станули бы тѣмчасомъ на мѣсто реформированію, пока не ухвалено бы языкового закона. Такимъ способомъ и безъ замкненія сесіи водпали бы въ палатѣ внесенія въ языковъ справѣ.

Декогдѣ вчерашній дневникъ вѣдѣнскій подали вѣсть къбы то въ парламентарныхъ кругахъ, что правительство гадаетъ замкнутіи сесію ради державной заразы по конференціяхъ языковыхъ деуатаций. Вѣсть ся выдаетъ ся несомнѣнною, бо замкненіе сесіи не дивело бы до цѣли. Хотя водпали бы на разѣ въ въ попередній сесіи зложеніи внесенія, то они могли бы заразы на першѣмъ засѣданіи новои сесіи повинны ся назадъ. За те вся дотепершняя дискусія замкова була бы даремна, а такъ само треба бы на ново выбирати бюджетову комісію.

Montags Revue уважаетъ намѣреніи правительства конференціи въ справѣ чешско-нѣмецкой въ даремній. За нѣмецкими посланиями стоить весь нѣмецкій народъ, а въ цѣлѣмъ народомъ годѣ крутитъ. Нехай лѣпше гр. Тушъ старая ся наклонити Чеховъ, чтобы не робили обструкціи, коли внесо ся языковъ реформированію; нехай нѣмъ обѣдае законодательное посланіе языковымъ справѣ, навѣтъ другіи унѣверситетъ чешскій и кѣлька окружающихъ судѣвъ. Сею дорогою скорѣйше дойде до цѣли, нѣмъ реформированію.

Посли урядовыхъ турецкихъ полевыхъ мѣхъ быти причиною разрухѣвъ альбанскыхъ на чорногорскій границы докопанный недавно на одинокъ вынѣмѣмъ Альбанскіи акты побѣды. Въ турецкой стороны кажутъ, что спалено было пять сербскихъ селъ и что въ дѣлѣ 14 с. м. не было жадного вынѣмѣмъ новыхъ нападокъ. Тѣмчасомъ въ чорногорской стороны подаютъ далеко больше число спаленныхъ селъ. Порта выслала до Берана комісію въ приказаніи водбудувати пониженіи селъ, спроводити христианъ, что поутѣляли, назадъ до мѣвъ, перенести слѣдство и покарати виновныхъ. Высладо такожь до Берана чотири батальоны войска. Урядово доносить, что Альбанскіи уступаютъ. Вѣсть, мовѣ бы 20,000 Альбанцевъ аградило ся на границы, мавъ быти пересадна.

Испанско-американскія войнѣ тягнѣ ся якось довго безъ рѣшающихъ вынѣмѣмъ, котры бы зближали до кѣнцѣ. На Филиппинскихъ островахъ держать ся Испанцѣ лѣпше въ мѣстѣ Маниль, котре въ одной стороны окружили повстанцѣ, а въ другой американскія флота. Доносить, что судьба Маниль цѣлкомъ залежитъ въ американского адмирала; коли бы сей вѣдѣмъ лѣпше бомбардировати мѣсто въ своихъ кораблѣхъ, то оно мусѣло бы заразы поддати ся. Але адмиралъ эдержу ся въ тѣмъ, поки не насѣе сухопутные войско, котре вже давно въ дорожѣ въ Америку.

На Кубѣ такъ само стоить обѣ воюющей стороны майже безачинно прогнѣвъ себе. Испанскій адмиралъ Цервера все таки сидитъ замкнутый въ пристани св. Икова. Испанское войско на кѣльканатѣ мѣль въ одной и другой стороны мѣста стереже береговъ, чтобы не дати Американцѣмъ высѣда и. Зъ американскихъ кораблѣхъ стрѣляютъ въ дѣлѣ часу до часу то на форты св. Икова то на берега, в саджають по троха войско на берега, а больше ждуть на прибѣдѣ большои силы войска.

Мальоване руской катедрѣ въ Станиславовѣ.

Доходить мене слухъ, что о мальоване руской катедрѣ въ Станиславовѣ добивають ся малярѣ: польскій артистъ Макаревичъ и рускій Паньковичъ, а той другіи не для себе а для насвоючого ся товариства малярѣвъ и любителей штука церковной, котре на 30-ого с. м. назначило свои первы зборы. На годѣ мальованя церкви тои дала бы малярѣмъ и иншимъ художникамъ рускимъ широке поле пису и зарбкѣ, тожь и товариства тому — въ складѣ которого уйдѣли бы братства церковный — безпечну подставу истинности. Значу часть грошей на украшене катедрѣ зложитъ, народъ рускій, а ще значнѣйшу дае владика рускій преосв. Юліанъ Кулюковскій, тожь и шадѣтисѣ пожна, что Консенторіи руска въ Станиславовѣ прииме предложене нового товариства руского. Макаревичъ не повиненъ тѣмъ збѣдѣтисѣ, такъ само, якъ а не збѣдѣваюсь, ба навѣтъ и не даваю ся тому, что черезъ весь мѣхъ въкъ не замовивъ у мене образъ нѣ одинокъ Полякъ и нѣ одинокъ кельондѣ латинскій не вынѣмѣмъ мене до мальованя костела. Макаревичъ мавъ за собою протекцію консерватора Дѣдушицкого и профессора Захаріевскаго и ако Полякъ мавъ широке поле жатия и пису въ богатыхъ костелахъ. Напротивъ, наилучшій рускій маляръ-академикъ мусѣтъ волочити ся по бѣдныхъ селахъ, а зарбкѣ ихъ такъ малый, что о лѣкѣмъ пописовѣмъ поли и розцѣтѣ искусства и бесѣды быти не може. Що горше, навѣтъ въ сельскихъ церквяхъ вытѣскають ихъ часто малярѣ польскій.

Були часѣ, до только Юлиановскій и а были одинъ на цѣлу Галичину малярѣ въ академичномъ образованіи. И въ тѣхъ часѣхъ дала Консенторіи перемыска мальовати свою катедрѣ Нѣмцѣмъ и Полякамъ, не звертаючи на насѣ найменшю увагу, хотѣ насѣ знади и вѣдали о томъ, что мы также чогось учились и въ тою наукою приишли служить руской отчинѣ. Настали часѣ, до до насѣ прилачуивъ ся Консентинскій и инші, а Консенторіи львовска дала мальоване св. Юра, помимо мови основною перестороги, до котрой мене спонукали рускій артисты, маляреви куліеъ, Полякови Фабианскому. Стало насѣ больше и мы набули вже й досѣдѣченъ, котрыхъ по книжкахъ не повѣривать, а Василіане дають украшати свою церкву въ Гомовѣ Полякови, а Коломья свою церкву воддае мальовати учителямъ рисункѣвъ, также Полякови. И такъ оно бувало, такъ вѣтъ и — utinam sim falsus vates! — такъ буде и дальше. Така то вже у насѣ Русинѣвъ ача, что якъ ходитъ о большій грошъ або о здобутѣ якогось славы, то дрожимо або й завидуемъ брату и не доверѣючи ему, воддаемъ те, что ще родати можемо, радше чужому — подобно на темного мужика, что волѣтъ побѣти край села до жѣда, якъ у сусѣдну руску хлопску крамницю, бо „щобы вѣтъ мѣмѣмъ грѣшми богатѣвъ? не дочекаѣмъ!“ Такимъ моральными чертами и такимъ бракомъ любви всего, что свое, не заслуживъ, вѣдавъ, на погату у народѣвъ, бо у нихъ дѣвѣе инѣмѣмъ. Мы-жъ полоней, мы водѣ вѣдѣвъ аарованій и управлюваній Ляхами. А теперь иде на насѣ ще тяжша неволя, неволя экономична. Вытѣскаивъ въ середнихъ школахъ, не допускуванъ до приватныхъ службъ, а толѣрованъ лише въ малѣмъ числѣ, и то на подрядныхъ становищахъ въ урядѣ, видимо всю торговлю и промыслъ въ рукахъ чужихъ и бачимъ збѣдѣчающу ся въ кождымъ днѣмъ иммиграцію Поляковъ въ вѣтъхъ кѣнцѣвъ землѣ. Хлѣбъ намъ цѣнае въ-подѣ рукъ, а земля водѣ цѣнами, и повнѣе экономичнои неволѣ роете, роете, и уже насѣ заливає.

Ратуватисѣ, ратуватисѣ всѣми силами — а наше природне право, е конечности, котру за нами признали мусѣтъ и найважнѣйшій верогъ, хотѣ-бы вѣтъ разомъ изъ Щепановскимъ и Поляками радувать ся въ того, что — якъ той сканестатувавъ: народъ рускій въ Галичинѣ и на Буковинѣ вымирае, а польскій въ кождымъ днѣмъ роете и збѣдѣчае. Нѣ! Того останнього притулку малярѣвъ рускихъ, что для нихъ тримае при церквѣ народъ рускій, тон вдовинио лепты, что кормитъ

руску штуку, не водбере намъ нѣ Ляхъ, нѣ Татаринѣ, нѣхто! — хѣба, что саміи возьмемъ хлѣбъ въ-передѣ дѣтей нашихъ и кинѣмъ слугамъ панѣвъ нашихъ. А мавмо мы художникѣвъ добрыхъ и сѣдѣмѣхъ своего дѣла. Е Инсентъ и Демидѣвъ, что кѣнчили вѣдѣнскую и монахійску академию. Е Консентинскій, академикъ краковскій, маляръ рутенованый и збѣдѣченый. Е Паньковичъ, что учивъ ся и въ Краковѣ и у Вѣднѣ. Е и Окрутокъ, кѣнчилишій также академию монахійску. Ба суть же й другіи, что вже кѣнчатъ студіи за границею. За ними стоить рядъ малярѣвъ своихъ галицкихъ: Хомикъ, Томасевичъ, Мартинюкъ и инші, котрыхъ не называю, бо ихъ не знаю ближе, — а все то люде высоко у-талантованіи и працюваніи. Е и рѣзбарѣ иручій и уклѣй, и золотарѣ свои непослѣдній. И мы бы мали водогнати ихъ водѣ дверей церквей нашихъ и пустити въ торбамъ тѣхъ, что приишли служить намъ и поднати честь руского имени?... Розважте, отцѣ духовній народа, розважте свѣтла Консенторіе, не приими во глѣвъ слова мои и Ты, Преосвященный пастырю руского люду!

Корниль Н. Устѣмновичъ.

Зъ Стрижова пишуть намъ:

Въ Фриштаку на-разѣ спокѣбно, нато-мѣтъ по селахъ рухъ въ дѣлѣ на день збѣдѣчае ся.

До Фриштака зѣхавъ прокураторъ и а судья въ Рѣшева.

Урядово сконстантовано, что у Фриштаку погубло водѣ кулѣ 8 людеи: Янъ Скиба въ зѣ Глинкиа середного [полянскій 5 дѣтей] Войтѣхъ Рутка въ Пулановѣ [2 дѣтей], Іосифъ Заричій въ Хитровкѣ [4 дѣтей], Петро Шетеля въ Солины [4 дѣтей], Францъ Соколовскій въ Гоголева [бездѣтныи], Биджей Ситникъ въ Стемпинѣ [4 дѣтей], Биджей Бобикъ въ Глинкиа гор. [6 дѣтей], Станиславъ Коштыла въ Видача [2 дѣтей]: — въ тяжко равенныхъ померли два: Матѣй Шинкевичъ въ Глинкиа гор. [5 дѣтей] и Петро Мѣль въ Люблѣ [3 дѣтей]; — равенныхъ стрѣлами е 9 особѣ [мѣжъ ними одна баба] а оденъ мужчина равенный бѣтнемѣмъ.

Въ селѣ Гутѣ Гоголевскій арештовано дѣла 17 с. м. начальника громады, подѣ закидомъ, что мавъ публично голосити, мовѣ-то бити и грабити можна, а коли селяне напали на мѣсегово арендаря, самъ мавъ помагати.

Въ Твердѣ арештовано двоухъ жидѣвъ Герша и Іосѣка Мальцерѣвъ и Іосѣфа Невѣдомского въ бѣкѣ.

Въ Петрушѣй воли сплюндровано дѣбрь тамошного вѣдѣтѣля Хаскиа Валѣха; забрано, что дало ся вѣзати, а рѣшту зничено, такъ что лишь куна грузя остала ся.

Въ Цешинѣ згорѣли дѣла 19 с. м. будинки тамошного арендаря; до огня не зѣвнѣвъ ся нѣхто.

Въ Невѣдѣй ограблено коршму, а сто-дола въ соломоу згорѣла.

Въ Лютчи ограблено дѣбрь вѣдѣтѣля жѣда. На доверене, что забирають дерево зложене въ сѣги; а конюшню косити и забирають, выѣхали туда въ Стрижова секретарѣ старостѣ Манделя, 2 жандармы, судья и повѣ швардроны гузарѣвъ.

Дѣла 20 с. м. приѣхали до Стрижова ще три компаніи войска и 13 офицѣрѣвъ въ полковникомъ.

Розпущено поголовску, что нѣмѣ староста стрѣжѣвскій и Винярскій водобрѣвъ собѣ житѣ. Тую поголовску мусѣли очевидно розпущити тѣмъ, что голосили, мовѣ-то староста давъ жандармамъ приказъ стрѣляти.

Изъ жандармѣвъ равенъ при розрухахъ: Стефанскій въ Фриштака, Камѣнскій въ Стрижова и Прийма въ Стрижова.

Дѣла 20 с. м. привезено три возы арештантѣвъ въ Лютчи.

НОВИНКИ.

Испытъ зрѣлости въ руской гимназіи въ Перемышлѣ водбувъ ся въ дѣлѣ 15 до 18

червня. До испыту приступило 26 абитуриентовъ, а то: 24 ученика публичныхъ и 2 екстернисты. Здали въ водѣначеніи: Бранѣ Иванъ, Малярчикъ Алексѣй, Пилило Василь; въ успѣхѣмъ добрымъ: Вѣльнскій Кларіанъ, Була Михайло, Буликъ Филиппъ, Вербенецъ Володимиръ, Горошко Иванъ, Гинтрасевичъ Осипъ, Качмаръ Михайло, Кашубинскій Дмитро, Керяничій Михайло, Колодѣй Алексѣй, Кончило Викторъ, Куницкій Николай, Лѣсякъ Мирославъ, Танчукъ Александръ, Туна Стефанъ, Цюкъ Володимиръ, Чеховичъ Осипъ, Чичиловичъ Анатоль, Бодревичъ Данило. — Три абитуриенты мавѣтъ исправити испытъ по ееріяхъ [1 въ руского, 1 въ фѣзика, 1 въ исторіи], а 1 екстернистъ репробованный на рѣкъ. Зъ публичныхъ учениковъ не репробованный нѣхто.

Въ 40-лѣтній юбилей сценічнои працѣ артиста п. Тита Гембицкого давъ рускій народный театръ въ Перемышлѣ на бенѣфеіс юбилата въ четверъ 23-ого с. м. „До Браун-лиа“, 4-актовый образъ въ эмиграціоннои руху, написаный Львомъ Лопатинскимъ. Ширше о сѣмъ юбилею подамо завтра, а нѣмъ лишь коротко звертаемо увагу Р. Т. публични Перемышля и околищъ на выдане бенѣфеісѣе представлѣна.

Зъ Чорткова пишуть намъ: Заходами о. Ростковича, пароха въ Чортковѣ пробудили ся вже парохіане и лѣмѣтъ ся та зѣвѣтъ ся камѣнь на будову новои церкви парохіальной. На будову чортковской церкви зложили священники деканата чортковского на руки о. Ростковича квоту 19 ар. подчасъ соборника деканального въ Подбѣчѣхъ. — Въ селѣ Выгнащихъ, заходомъ мѣсеговои пароха, даруала громадка рада плочу майже одномогрову подѣ будову церкви. Не знати, чи рада повнѣтова въ Чортковѣ потвердитъ той актъ дарованія на такѣ богоугоднѣе дѣло?

Статутъ Подгѣрскомъ Сѣблии для торговлѣ безрогамъ и худобою рогагоу въ Станиславовѣ вернутъ уже въ намѣстничства и ч. к. судѣ окружной въ Станиславовѣ вырѣдѣвъ за рѣсестроянѣе (ухвалоу въ дѣлѣ 11. червня 1898. фѣри. 121. тоз. II. 41.) подаючи рѣвно-часно оголошене въ Gazet-е Lwowsk-ой. Такъ отже ажъ теперь „Подгѣрска Сѣблиа“ пра вно истауе и могла бы зачинати, та-же-жъ, коли всего-на-всего зложенихъ е 3000 ар., а щобы зачати, треба хотѣ 10,000—12,000 ар. Дальша отже судьба зѣвнѣтъ выключно водѣ Русинѣвъ. Мы мавмо надѣю, что Русины, по-нимаючи вагу того товариства (рѣвно якъ „Лѣвистра“ и „Народной Торговлѣ“), поспѣшатъ теперь громадно въ удѣлами, щобы спѣлка найдальше въ дѣмѣ 1-ого серпня с. р. зачала свою роботу. Грошѣ (1 удѣлъ 10 ар. а 1 ар. вписове) посылати, ажъ до нового розпорядженія, на давну адресу: М. Кушнѣръ, начальниъ „Народной Торговлѣ“ въ Станиславовѣ.

Торжество Божого тѣла посля руского обряду водбуло ся у Львовѣ въ недѣлю до звычайнои величавности. Богослужѣна водѣравивъ Впр. о. митратѣ Андр. Вѣлѣцкій въ со-служѣнои крѣлошанѣ и прочого духовенства при участіи хору пѣнѣмѣвъ руской семина-рии. Обѣда наступивъ обѣдѣ и читана зван-геліи въ рынку передѣ краснои прибраныи ол-тарями. Въ обѣдѣ вѣзали участѣ мѣжъ пи-шми вѣдѣпрезидѣнтъ намѣстничства Лѣдѣ, староста Корженевскій, радникъ двора Гѣльдъ, представитѣли университетѣ въ водѣначеніи, а асѣтувала компанія 15 полку пѣхоты въ му-зикоу. Народу було якъ звычайно много.

Зъ Товмачаго пишуть намъ: Сумна при-года дѣлала ся въ Роминѣхъ, маюшчи графѣ Ю. Вѣльскаго. Въ субѣту передѣ Зелеными свѣтами выбрало ся кѣльканатѣе господарѣвъ въ сусѣдного села Побережа до рѣшильскаго дѣса за галузьями липы. Побережники, котры въ стрѣльбѣмъ цѣлу нѣмѣ зачували на такитѣ шкѣдливѣхъ, побачивши ихъ, зачали за ними гнѣти. Одного утѣкающаго господарѣ догнавъ побережники и ударивъ его лютою водѣ стрѣльбѣмъ такъ сильно по повѣ, что зломивъ ему кѣсть, а коли той въ крикомъ упавъ на асѣмлю, побережники лишѣвъ несчастливого, а самѣ побѣжавъ собѣ. Зѣмѣмъ товаришѣ побѣ-того приишли до него, силѣла въ него кровь мало не зѣвнѣмъ. Завѣсно его до шпитѣля въ Станиславовѣ и тамъ померъ. Булъ то моло-дой чѣловѣкъ, около 30 лѣтъ, и полишивъ вдовницѣ та трѣхъ дѣтей. Дивно то на свѣтѣ! Бувае, навѣкъ покраде сотки тысячѣ, та ще ему покажутъ дорогу и помогутъ утечи, а въ хлопѣ за галузку деревини кровь зытѣкае...

Въ справѣ доставы для арміи водбули ся вѣчера зборы львовскихъ шевцѣвъ та кра-вѣцѣвъ и ухвалили выслати пѣтѣцію до міні-стерства войни о уважлѣденѣ кравого про-мыслу.

Марии Фраховѣй. Вѣдѣ 1-ого липна с. р. заводѣтъ ся на австрійскихъ элѣвѣнцѣхъ на пробу марки перевозовѣ для найважнѣйшихъ артикулѣвъ рѣльничихъ ваги 10—20 кѣльгра-мѣвъ. На-разѣ буде зѣвнѣденъ только одинъ рѣдѣ такихъ марокъ, а именнѣ по 50 пр. Марка така дѣлѣтъ ся на двѣ части; одна

ЗАВЕДЕНС ЖЕРЕЛЬНЕ И ВОДОЛЪЧНИЧЕ
МОРИШИНЪ
подѣ Стрыамъ

середѣ обширныхъ хлѣбѣвъ пшеничныхъ, 1050 стѣпъ надѣ п. м. — Стація элѣвѣнцѣвъ, почта и телеграфъ въ мѣсци. — Ку-пейтъ бромъ-сѣлянкой, борониковъ и рѣвчѣй. Лѣчене гидропатично, электрикомъ, массажемъ и женитѣнои приручѣнае на нервоусть, недокровнѣсть, скрофулы, ревматизмъ, на хоробы жѣзѣвъ, для хоробляе-товетѣхъ и дыханѣчныхъ, въ опухлѣхъ утробѣ, селезѣнка и пр. — Кухня здорѣвъ, смачна и дешева подѣ личнымъ надзорѣмъ лѣкаря. — Цѣло удержана тѣмъденѣо водѣ 15 ар. въ лѣченѣмъ водѣ 20 ар.; въ мѣсци червнио и водѣ 15 серпня о 30% дешѣвше. — Просятѣи и близшій помѣ-щеня выслѣла на жадане Зарѣдѣ купѣлѣвъ.
Дрѣ Артуръ Зѣнѣтъ лѣкаръ Завѣдомѣ

Ольжокъ зъ лупинъ горьховыхъ до фарбогана волосъ. Недобрянае средство на- даче сивому волосу первѣству его барву натуральну. Дѣла водмолужучо и на волосъ, падаючи ему заразомъ знаменитый полискъ и мягкость. Цѣна флакона 75 кр.

Головний складъ въ мѣстѣ
Жигмонта Рукера
підъ „Срѣбнымъ Орломъ“ у Львовѣ. 276 209-7

часть має призначити до картону зъ адре- сою а побѣда до пакунку, а друга по озем- плюванню урядникомъ стане яко реченіє доказовий. Тимъ способомъ вѣднали бы листи фратови.

— Великий стрейкъ гѣрничѣвъ вѣдуть въ копальняхъ угля въ Яворжѣ коло Хшанова; числячи стрейкуючихъ и по сторонѣ прускои границѣ застрѣйкувало 5000 гѣрничѣвъ. Стрей- кууючій поводять ся спокійно. На мѣсцѣ стрей- ку сироваджено въ Хшанова швадронъ кавале- рѣвъ, а въ Кракова компанію пѣхоты. Стрей- кууючій жадають пѣдвышчи платѣвъ и въ тѣхъ цѣли предложили свои жадава зарядови ко- палѣвъ. Здасть ся, що стрейкъ розширять ся и на сусѣдній копальнѣ въ Кшешовцяхъ и Осовѣцяхъ. Власть зарядили всей мѣры осто- рожности.

— Мальверзаціи при великопаньской заваѣ имено при грѣ въ тотализатора підчасъ кѣн- скихъ переговоровъ, вырито въ Краковѣ. Спра- ва того чинаства опре ся о прокураторію державу.

— Штунда въ Россіи. Окружний орловскій судъ розбиравъ дня 2 червня с. р. справу сѣмьохъ селянъ, котрыхъ обжаловано о шире- нѣ штунды. Всѣхъ обжалованыхъ засуджено на засѣданѣ въ Закарпатскій край, але позволе- но жыкамъ и дѣтямъ переселити ся разомъ въ засудженныи. Мѣжъ засудженныи авернувъ на себе загальну увагу интелігентнымъ выра- зомъ лица и спокійнымъ поведѣнемъ салынивъ Тимошенко, що бувъ мѣжъ штундистами епи- скопомъ.

— Злодѣи у Львовѣ. Оногды выловлено „честну компанію“. Були се самы славно- звѣстѣ въ полиціи хроніцѣ пташки, котрі передъ кѣльма дѣнями опустели клѣтку въ Бригидкахъ. На чолѣ честной кумпаніи стояли два дружины Кавалерскій и Маселко, дипло- мованій злодѣи и ночній артованты. Хотѣли ко- ротко вживали вѣдъ, але допустили ся вже всякого рода крадежи и влому. При арештѣ- ванню „подинувались“ зъ агентами полиціи- нымъ и зъ полиціантами, котрыхъ трохи и по- турбували, але якби — якъ кажуть: „нес Негубеа contra плуре“ — дѣстали ся въ руки справедливыи и пойдшли назадъ до „мага- зину“. — Вчера зноуъ якась „непротоколова- на спѣлка“ розбила окленъ Гана при улицѣ Галицкой и забрала 150 паръ черевикѣвъ вар- тости 500 ар. Злодѣи до теперъ не выслѣ- джено.

— 100.000 коронъ и 4 разы 25.000 коронъ — то головній выиграній лотеріи великои Юві- лейной выставки, котрі выигратѣ ся готѣбною лише зъ 30% вѣдшибѣна. Звертаемо увагу нашихъ поважанныхъ читателей, що І-ше тяг- нене вѣдбуде ся дня 25 червня 1898 невѣд- клочно.

— Дрѣбній вѣти. Ректоромъ черновецкого університету на рокъ 1898/9 выбраный д-ръ Артуръ Скедль, профессоръ цивильного права.

Вѣсти зъ Ел. Перемыскои.

Дѣйствыми деканами именованій оо.: О- рещъ Чеховичъ, почетный крѣлошанинъ и па- рохъ въ Сокалі, деканомъ сокальскимъ на мѣсцѣ уступившого на власне бажанѣ доте- першного декана о. Мих. Миколаевича, Гри- горій Левъ, дотепершній завѣдатель дека- ната судово-вишеского и Михаилъ Ясениц- кій, дотепершній завѣдатель деканата львѣ- ского. — Вѣдѣники крѣлошанскій дѣстали оо.: Павло Виницкій деканъ пѣжанковскій, Грин- Левъ деканъ судово-вишескій и Мих. Ясе- ницкій, деканъ львѣскій. — Шкѣльпыми орди- наріатскими комиссариами для надзору науки религіи въ школахъ народныхъ деканата сам- бѣрского именованій оо.: Ив. Татомиръ парохъ въ Черхавѣ и Сильв. Баранецкій парохъ въ Павловичахъ. — Увольнене вѣдъ испиту кон- курсово дѣстаетъ о. Мих. Занць парохъ въ Горожанѣ малѣй. — Вѣдуистку для порато- ваня здоровья дѣстали оо.: Ив. Калужницкій, Іос. Кордасевичъ и Мих. Занць по 6 тыждѣвъ, а Анаст. Сивкевичъ на 8 тыждѣвъ.

Посмертій — ☞ — оновѣтѣи.

Иванъ Антипскій, надворный совѣтникъ, померъ сегодня. Похоронъ въ четвергъ.
О. Иванъ Ганкевичъ, бушній парохъ въ Будикахъ а вѣдтакъ дефіціентъ проживавшій у Львовѣ, упокойнъ ся въ пятницу въ 76 ро- цѣ житя а 50-ѣмъ свѣченствѣ. В. а. п. І.
Іосифъ зъ Яновичѣвъ Федоровича, вдо- ва по бл. п. о. Іосифѣ Федоровичу, пароху въ Гумнишкахъ, упокойна ся по довѣи и тяжкой недугѣ дня 5 червня с. р. въ домѣ своего зя- тя о. Бѣтатія Пурковскаго, пароха въ Нача- совѣ въ 68 роцѣ житя. В. а. п. І.

Именованія, перенесенія, вѣдзначенія и пр.

— Перенесенія. Перенесеній комисаръ скарбо- вѣ: Соколовскій зъ Сянока до Львова, Пасту- шенко зъ Радомишля до Рашева, Партикевичъ зъ Бабичъ до Делятина, Пераціи зъ Горлицъ до Нового Санча и Ильницкій зъ Дивова до Горлицъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

На ювілейну Бурсу ремѣсничу жертвовали дальше Р. Т.: Парохіане Саджанъ 243 ар.; зъ аматорского представлѣна въ тов. ремѣсничѣмъ „Зоря“ 1434 ар.; парохіане Залѣса черезъ о.

Сваричевского 385 ар.; громада Бенѣва 250 ар.; читальня „Прогрѣсъ“ въ Воскрѣсенцахъ 150 ар.; о. Стеф. Омишкевичъ зъ Хшешевъ 7 ар.; па- рохіане Пацкова и Новоселицѣ 511 ар.; па- рохіане Вѣдшѣвска коло Гусятина 3 ар.; па- рохіане Гусятина 925 ар.; о. Онуф. Вергунъ зъ Гусятина 1 ар.; парохіане Якубовъ и парохъ о. Лотоцкій 250 ар.; о. Ал. Мардаровичъ зъ Радца и парохіане 4 ар.; о. Ом. Левинскій зъ Тартаконъ 3 ар.; чит. въ Увислѣ 2 ар.; зѣ скла- докъ въ Вѣдшѣвахъ на руск. провинціи ин. Гаевскаго и Лиховича 4 ар.; парохіане Сквар- ны новои 250 ар.; громада Небыль 10 ар.; Всѣ урядъ декан. жовѣвскій: вѣдъ парохіанъ Батятичъ 11 ар., Мачинина 466 ар.; М. Попо- вичъ зъ Павлова 1 ар.; парохіане Жуконъ и па- рохъ о. В. Глѣбовичскій 3 ар.; парохіане Вру- стуръ и парохъ о. Н. Смалъко 3 ар.; Вѣдѣтъ Касина мѣш. въ Галицѣ 5 ар.; Онуф. Гедѣвъ зъ Рашева 5 ар. (на фондъ народный такожъ 5 ар.); о. Теод. Богачевскій зъ Леѣвѣи 2 ар.; Ар- дитевскій зъ Маѣрова 1 ар.; о. Н. Навроцкій зъ Литеванѣ Голѣбѣ 9 ар.; Кудычницкій зъ Львова 1 ар.; парохіане Вереницѣ 235 ар.; читальня мѣш. въ Белѣзѣ 5 ар.; громада Церковна 129 ар.; Брацтво церк. въ Паушѣвѣи 415 ар.; Сабі- на Волянська 50 кр.; господарѣ въ Паушѣвѣ: Пет. Грицей, Ив. Блашкѣвъ, Фед. Ягновичъ, Мих. Гушулякъ, Вас. Тивонякъ, Мар. и Ан. Пу- хальскій по 20 кр.; Іос. Чикалюкъ и Онуф. Под- сунельскій по 15 кр.; Мих. Иваскѣвъ, Паста- Рокъ, Іосифъ Павловскій, Франка Гушулякъ по 10 кр.; Гавр. Рогушъ 5 кр.; Брацтво церк. въ Базарѣ 390 ар.; господарѣ зъ Базара: Ив. Ча- ринскій, Мих. Стефанчинъ, Якимъ Варанъ, Ив. Грещукъ, Мих. Вознякъ и Стеф. Андрушко по 10 кр.; Всѣ. перемиска Консисторія вѣдъ па- роха въ Хиринѣцѣ 4 ар.; П. Струцъ зѣ складѣвъ въ Балгородѣ 510 ар. (Іос. Бѣлинскій 1 ар., Вас. Янѣвъ 1 ар., В. Ш. 50 кр., І. К. 35 кр., П. Березякъ 30 кр., П. Струцъ 30 кр., Ал. Роман- шинъ 50 кр., Пав. Ивануша 30 кр., Іос. Чал 10 кр., Іос. Слезинскій 50 кр., Вас. Дерезницкій 25 кр.); о. Стеф. Кишичъ парохъ Опака 2 ар.; ученики V. класъ рускои гімназіи 430 ар.; па- рохіане Колоколина черевъ о. Петрицкаго 613 ар.; черевъ „Свободу“ о. В. Мидловскій зъ Ль- совъ 1 ар.; парохіане зъ Льсовъ 1 ар.; о. Стоц- кій вѣдъ парохіанъ зъ Огладова 550 ар.; о. Іо- анъ Коцичъ вѣдъ парохіанъ Джуріна 233 ар.; о. Дорикъ вѣдъ парохіанъ зъ Ветлина 2 ар.; о. Дм. Лойванюкъ вѣдъ парохіанъ зъ Винятинецѣ 620 ар. (тѣ самы: на выкупно селянскихъ грунтобъ 620 ар., на обновлене загально будо- ву церквей 620 ар., на руско-народный театр 365 ар.); громада Витатичѣ 401 ар.; урядъ парох. въ Дубровицѣ 5 ар. — В. Насѣрый.

Телеграммы „Дѣла“.

Царгородъ 21 червня. Россійске прави- тельство выслало въ справѣ крѣтенскій нову ноту до Лондону, Парижа и Риму.
Россійскій амбасадоръ зноуъ енергично попиравъ черногорского посла въ справѣ гра- ничныхъ рухѣвъ Альбанціѣвъ.
Бѣлградъ 21 червня. Въ Старѣй Сербіи спалено 40 селъ. Въ битвахъ Сербѣвъ зъ Аль- банцами стрѣбно зъ обохъ сторонъ зъ на- рабибѣвъ найновѣйшомъ системѣ.
Парижъ 21 червня. Заповѣдають, що и Са- риенъ не буде мѣгъ зложити кабинету. Радикальній дневники промовляють за утворенѣмъ кабинету зъ самого лише сторонництва ради- калѣиго.
Лондонъ 21 червня. Зъ Вашингтону до- носять, що министерство войны постановило выслати на Куу дальшихъ 10.000 войска. Президентъ Мекъ Кимъ сказавъ, що до заняти Кубы треба по найменше 200.000 войска.
Зъ Маніла доносять, що повстанцѣ не можуть заняти мѣста черезъ бракъ гарматъ. Американскихъ кораблѣвъ, що везуть войско подѣ Манілю, ждуть ажъ около 25 с. м. На- чальникъ повстанцѣвъ оголосивъ независимѣтъ филиппинскихъ островѣвъ; въ вѣдѣвъ до Спо- лученыхъ державъ просить ихъ о помѣчъ и оуѣву.
Вашингтонъ 21 червня. Тутешне прави- тельство дѣстало вѣсть, що ескадра Камары вернула назадъ до Кадику.

Надѣслане.

Здѣна лѣкалю.

ВЕНЕДИКТА КОПЕРНИЦКОГО

вѣдъ „КОПЕРНИКОМЪ“

перенесенный до но- вого лѣкалю
при пл. Галицкой ч. І.
У ЛЬВОВѢ.

По цѣнахъ найдешевшихъ въ великомъ выборѣ окуляры, цѣпки, барометры, термометры. — Направы найкорше и найдешевно. — Устро- енія электрическихъ двѣицѣвъ. — Заказы зъ про- винціи вѣдворотно. 485
Адресъ: Оутикъ Коперницкій Львовѣ площа Галицка ч. І.

Deutsche Lehrerin,

die Clavier- und Schulunterricht bis V. Cl. erteilt, sucht Stelle. Helene Wieser in Kurzany, post. rest. 256 1-2

ОДИНОКЕ РУСКЕ Артистично-літографічне ЗАВЕДЕНЕ

Андрей Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29

вмѣстѣ

всякій літогра. іличъ выробы
звычайный візитовы білеты
вѣдъ 1 ар. за 100 штукъ, а но-
во полнѣишъ ся візитовы бі-
леты зъ гербомъ Галицкои
Руси въ крапкахъ по 1 ар.
60 кр. за 100 штукъ зъ ка-
сеткою. 188 11-61

Славный на цѣлѣмъ свѣтѣ

КОЛА „OPEL“

первообразный фабрикатъ. Высочай-
шая продѣлка для Галицкии и
Вуковины

„Cyclo house au Louvre“

Львовѣ, ул. Сикстуска 6. на-
сѣжъ Гавсманна

Пользѣ зъ сплатѣхъ полая умови.

Для провинціи цѣнники да-
ромъ и оплатно. 190 38-7

Диваны перскій и портіеры прудный (старинный)

продае, купувъ и выписываетъ,
а такожъ приймае на пере-
ховокъ. Складъ диванѣвъ
„Au Louvre“, Львовѣ ул. Сик-
стуска 6. — Пѣльги въ спла-
тахъ полая умови.

Для провинціи цѣнники да-
ромъ и оплатно. 190 38-7

Выстава загальна

необходимыхъ и лишнихъ чужезъ и
крамныхъ диванѣвъ, портіеръ,
ѣранковъ и хѣдникѣвъ.

Такожъ цѣлу вѣдъ при электри-
чѣиъ освѣтленію отворѣна.

Вступъ вѣльный.

Управша ся кожного, хто ба-
жѣе цѣсъ закупити, абы впередъ
оглашувъ зую выставу.

На провинціи цѣнники да-
ромъ и оплатно.

Листы адресувати належить:

Складъ диванѣвъ „Au Louvre“,

Львовѣ ул. Сикстуска 6 (Пасажъ

Гавсманна). 190 38-7

Купувачѣмъ пѣльги въ сплатѣхъ.

Новости въ парасолькахъ

напелюхахъ блюзахъ,

рукавичкахъ, стяжкахъ и ко-
ронкахъ по чудуочно низ-
кихъ цѣнахъ. MAISON de

Nouveautés Madame Bertha

Fiedler.

Львовѣ, пл. Капітульна ч. 3

190 83-7

Решетки хѣдникѣвъ и высор-
тованій диваны, портіеры, ѣи-
ранки, кашы, коцы, гобелѣны
и рѣбѣи предметы декораціи
по цѣнахъ бѣачно деше-
выхъ. Складъ диванѣвъ „Au
Louvre“ Львовѣ ул. Сикстус-
ка 6 (Пасажъ Гавсманна). Та-
кожъ на раты. Для провинціи
цѣнники да-ромъ и оплатно.
190 33-7

ТАКОЖЕ И НА РАТЫ

бѣжъ пѣдвышши цѣны

диваны, портіеры, ѣиранки,

хѣдники, коцеры ватованій,

кашы на столы и лѣжка въ

складѣ диванѣвъ „Terpich-
haus au Louvre“, Львовѣ ул.

Сикстуска 6. (Пасажъ Гавс-
манна). На провинціи высылѣе

ся цѣнники даромъ и оплатно.

191 33-7

Повѣдомляю Р. Т. Поважанныхъ Вѣдѣрательзъ
нашихъ, що выключѣе заступництво для Галицкии и
Вуковины колѣзъ „HUMBER“ зъ фабрикъ Wolver-
hampton и Coventry вѣддали мы фирмѣ

М. Густовичъ и спѣлка

у Львовѣ, улица Академічна число 3.

HUMBER & Co Ltd.

Beston Wolverhampton « Coventry

England

254 1-13

По низкихъ цѣнахъ выготовляе

Рѣзьбарскій варстатъ М. ЧЕРНАВСКОГО

Львовѣ, ул. Кароли-Людвика ч. 3

всякій церковный работы:

Иконостасы, Олтарѣ,

Амвоны и проч. 80 46-7

До Всечестнѣйшого Духовенства!

Зъ особливою охотою удѣляемо Всечестнѣйшимъ

Священникамъ пѣльги въ сплатѣхъ полая умови.

Поручаемо нашъ складъ богато заосмотрѣный въ

диваны церковный и передъ престолы, якъ такожъ са-
льоновъ и настѣиныхъ, хѣдники, ѣиранки, портіеры, коцы,

ковдры, кашы на столы и лѣжка, дерги на конѣ и коцы

до подорожѣи.

Спеціалный вѣдѣлъ для конфекціи дамской и дѣ-
точон, бѣла мужеского и дамского, парасользъ и па-
расольокъ, напелюхѣвъ, рукавичокъ, панѣхѣвъ, коро-
нокъ и стяжковъ.

На жадаѣе высылѣе ся зъ приятностію цѣнники

даромъ и оплатно.

Листы и замовленія належить адресувати: Мага-
зинъ „Au Louvre“, Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6 або „Mai-
son de Nouveautés pl. Kapitulna ч. 3. 190 83-7

190 83-7

Кароль ГОСТИНСКІЙ явный спѣльникъ фирмы
К. Гостинскій и І. Альсъ
Предпріемство комисій и спедицій
у Львовѣ пл. Галицка ч. 3, (телефонъ ч. 537)
яко однокѣе Высокѣмъ ц. к. Намѣстництвомъ концессіонаве
ГЕНЕРАЛЬНЕ ЗАСТУПНИЦТВО ПѢВНОЧНО-ПѢМЕЦКОГО „LLOYD“ ВЪ БРЕМѢ
продае карты корабельный выѣдѣжачимъ въ край заморскій и удѣляе
осахъхъ поясненъ безплатно.
Експедиція подорожнихъ и пакунокъ 3—5 разѣвъ мѣсячно до Америки
Пѣвнѣиной, Аргентины, Канады, Парамъ и Сполученныхъ Державъ. 209 26-7

Лише 50 кр. на 4 татненя,
Головна выиграна 1 разъ

219 15-7
100.000 коронъ и **25.000 коронъ**
разъ

ЛѢСОСЫ ЮВІЛЕЙНОЙ ВЫСТАВЫ
а 50 кр.
1. Тягнене 25 червня 1898. 1 III. Тягнене 15 вересня 1898.
II. Тягнене 6 серпня 1898. IV. Тягнене 6 жовтня 1898.
М. Іонасъ, Кіць и Штофъ, Корманъ и Файгенбаумъ, Густавъ Максъ,
поручають: Самуѣлъ Ляндавъ, Шелленбергъ и Крайзеръ, Авг. Шелленбергъ и Сынъ,
Сокаль и Алієнъ, Яковъ Штро.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) з 6-го годинки по полудні. Літературні додатки „Діло“ виходять найменшійшій новостей“ виходить вівторок, а вівторок і п'ятницю і переміну разом з „Ділом“.

Передплата і ксерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія ч. 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Кароля Людвіка 9, а в Ольшавського ул. Килинського 2; — в Ярославля Д. Крижановський; — у Відня: M. Duker, I. Selierstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler L. Wallfischgasse 10; в Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „Діло“ і наменшійшій (за ксерати) виходить у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком:

в Австрії: за границею: на щільний рік . . 18 шр. на щільний рік . . 24 шр. на півроку . . 9 шр. на півроку . . 12 шр. у Львові: на щільний рік . . 16 шр. на півроку . . 8 шр. на чверть року . . 4 шр. на місяць 1 шр. 80 кр. Редакція, Адміністрація і Ксератія під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносять ся лише на попередню застережку. — Рекламні застережки вільні від податку. Поодинокі члени коштують 5 шр. в рік. Оголошення закінчують ся поштом 10 шр. в рік однокі вносять ксератом або в місяць в 25 рубриках „Надоборам“ по 25 шр. в рік. Надати і книги доносимо приватно членим ся в 15 шр. в рік встигає.

З торжеств Палацкого в Празі.

З дальшого ходу торжеств пражських годить ся надбавити ті факти, котрі викликали велике враження не лише в Празі, але і в ширшій світлі — передовсім у Нїмцїв і Мадярів. То були насамперед промова д-ра Герольда при закладанні угодного каменя під пам'ятник Палацкого, — промова Комарова на бенкеті в денник-рїв, — вибачення телеграма великого князя Константина Константиновича (царевича дідка) яко президента імператорскої Академії наук в Петербурзі.

Д-р Герольд мовив між иншим:

„Палацкій був за рівноуправлінням всіх націй. Борба між Славянами і Нїмцями — се бій між правом і безправством, правдою і ложю. Історія Чехів Палацкого єсть біблія чеського народу. Він організував народ, просвітив, зробив любителем свободи. Він виказав, що гуманістичний рух випливає не з низьких мотивів, але протинає, що се була борба о поступ і світло протинає темноту і зацощення, борба о свободу. В бою між нїмцями і славянськими світлом право стоїть по стороні другого, а по стороні першого сила. Як-раз в тїм лежить вага борби, яка веде в Австрії, для Європи, для цілого світа. Палацкій доводив лише відпорну акцію, бо сил Нїмцїв не цїнив нізше, як було треба. Він сказав, що Чехи побідять доперва тоді, коли потраплять опертися на великій славянській родині. Палацкій був панславїстом в тїм змыслі, що стремив до солідарності всіх Славян. Палацкій лише в федералїзмі лежить можливість позитивного опору перед навадом Германства. Наука о рівноуправленні в Чехії така стара, як наука о природних правах. Палацкій сказав: „Ся не домагаємо ся рівноуправління, не маємо ніякого інтересу удержувати Австрію“. Ся Чехи дальше будуть працювати так, як вказав Палацкій, мусять побідити, бо в борбі з ложю перемога належить ся правді. В тїй борбі, котра здає ся наближає ся до кінця, завдання Палацкого мусить сповнитися в тїм змыслі, що Градичин і корольська корона заблиснуть в новій світлості, в новій силі!“

Комаров сказав між иншим:

„Славяне мають спільного ворога, котрого повинні поборювати спільними силами. Російські народи однако симпатизували з нами Славянами і однако їх люблять. Вїд до ти не зазнав ні спокійу ні спокою, доки тїм Філі, котра тепер підноситься ся протинає славянського світа, не відорве ся туди, звідки она прийшла. Тоді, коли наша перемога над тїм противником буде цїлковита, потрафимо легко вирішити і полатити дрібні рївниці між собою.“

В телеграмі вел. князя Константина вїд Академії наук сказано, що Палацкій своїми ученими працями дїлав „на відоржене і укріплене самостійності чеського народу“ і виражено бажання, щоб чеська земля і славянство все мали таких славних мужів.

Наведений промови, як і вся телеграма, підписана членом царського дому, страшно розв'язали Нїмцїв і посередно і Мадярів. Нїмецький денник завант ударить на торжество праске.

Зїзд славянських журналістів в Празі ухвалив ось такі резолюції:

I. Представитель славянских прав в австро-угорской державі, зібраний в корольській столиці, чеській Празі дня 19. червня 1898 р. в цілі взаємного познання, піднесши славянської праси а разом вказавши основні публіцистичної оборони спільних інтересів славянських народів Австро-Угорщини, оголошують передовсім, що тепершній їх зїзд, не маючи ніякого політичного цілю, котра не годилась бы ся з існуючими

правними вимогами. Учасники зїзду свідомі того, що політика славянських народів повинна відповісти існуючим фактичним обставинам витвореним рївними конституційними урядженнями обох держав а разом всіх корольств і країв монархії. Мимо відмінних інтересів відносячих до відмінного положення кожного племені славянського в кожній державі, все-таки мають ся разом — і о скільки розходиться ся о загальний поступ народу та істинування, гідне народів цивілізованих, і о скільки ходять о їх споріднені закони, а вибачи о скільки се дотикає спільної приналежності до одної, під скіптром Габсбургів династії історичними актами утвердженої держави — певний спільний інтерес а то слїдуючий:

щоб горожане славянської народності мали всюди і фактично участь в тїй свободі політичній, котрою конституційні урядження обох держав, всіх корольств і країв удїляють всім горожанам без рївниць народності, і щоб таку рівність всіх при уживанні і виконанні горожанських прав не тільки в теорії визнавано, але також в практиці ся уважувало і виконувало;

щоб славянським народам заповучено всюди уживане і розвій їх мови в такій мїрї, в якій всім иншим народностям се подано, аби в цілому житті горожанських, в шкільництві, літературі і штуці їх мови на підставі тих самих прав уживав таку свободу, якою уживають мови инших народностей;

щоб таким способом на основі рівності горожанської і рівноправності мови всім народам славянським заповучено свободний самостійний розвій народних в цілі поступу цивілізаційного, добробуту народно-економічного і підвищення соціального.

II. Представитель праси славянської в Австро-угорській державі зазначають, що прасе багато тепер терпить від наслідків 6-х років закону, або сторонничого толковання його, тож заявляють, що не перестануть домагати ся повної свободи праси, а именно такої, котра не була бы тільки буквою закону, але і в практиці була бы належно виконувана.

III. Зїзд зазначає, що узявши до уваги доконче річню, щоб Славяне подали собі руки до спільної оборони своїх інтересів економічних. До того допровадити нас дїв чорно: всесторонній розвій акцій економічних і промислових, а також охорона власних праць і вїд плоду. Без огляду на економічні теорії, тільки признаючи факти, що капітал заграничний, проваджуючи до нас чужі продукти, хоче поробити з нас консументів тих продуктів, заявляємо ся за охоронними цілями. Потреба їх в тїм більша, чим менше сил мають славянський край опертися тому находині економічній. Дальше заявляємо, що будемо всіма силами накласти славянських консументів, щоб при рівних цінах давали перше місце продуктам славянським. Тим способом сподїємося зрівняти славянські сили продуктивні до конкуренції з заграничними продуктами. Менше хочемо звернути увагу на те, щоб чужий капітал не вирывав землі з під ніг славянських рївниць, щоб славянська земля полишала ся в славянських руках. В тїй цілі будемо наклонювати наших народи до щирої привази до своєї рідної землі.

IV. Славянський зїзд признає доконче потребу утворити союз, щоб мати власну службу для інформації і справоздань. Доконачний а такий союз, котрий справляв би а безсторонно інформувати бы славянський часопис. Наколи комітет дойде до позитивних результатів, скличе зїзд в цілі впровадження том справи в життя.

V. Славянський часопис подають часто топографічні назви і имена власні з славянських країв так, як їх перекучено в чужих мовах, а се головне дїє ся в вина вїденського бюро кореспонденційного, котро розсилає свої депеші тільки

в нїмецькій мові. Зїзд ухвалив, що учасники його будуть всіма силами приспосовлюватися до того, щоб редакція славянських часописів, сягаючи до не-славянських текстів, усильно старалась о доховані славянського виголошення назв топографічних і власних имен, як і о те, щоб видано географічний словарь всіх славянських країв. Кореспонденційне бюро змусило ся, щоб в своїх вісїях по головних мїстах одицьких славянських країв завело реляції також в славянських мовах.

Письмо з Бучача.

(Що у нас чувати?)

Всюди, читаєш, в краю панує рух: тут вибори, там ювілейні обходи, там вечери, концерти, — аж п'яніть ся життя; а там забувають навіть і про американську війну. Впроць, що значить світ з своїм величавим та гробним загальним рухом? що упадок економічний в Італії? нова конституція французького кабінету і парламенту? що зворот англійської політики, неспівість о завтра в Іспанії, борба Нїмцїв з Чехами, Австрією з Угорщиною, папський і цесарський ювілей — супроти тих торжеств, якими відміняє тїшити ся Бучач?

Весна, кажуть, квітчить ся, та тепла ще не було; люди надякають на тяжкий передзвінок, заробку нема, нема що їсти. Бєть, правда, місяцями гарний тиждень, місяцями не злий кїр, а в такім даром божим потурати не можна, бо они надимжю людей голодних переселяють на доно праотців. — За те палба з мовдїр в нас майже не перестав а аж диво, що руїни замку бучацького до нині не завалились від тїх стрїлів, що між їх мурами прогрївали. Члени охотничої сторожі огнею сильно хвалять собі місяць май і червень; кажуть, що мали немало нагоди вимуштруватися і виправитися — правда, що не при огні, а при парадах і четвертьвах. А четвертьвах тїх побільш!

Перша канонада з висоти замку бучацького мала місце в день святкування „добровільно“ наданою конституції 3-ого мая. Чули ми слова про рівноуправління, про знесення рївниць ставів, про свободу слова і вїдповідань, словом — про все те, чого нема і не було, бодай у нас. Довідались ми, що конституція 3-ого мая стоїть вище конституції революції французької, а се тому, бо там чернь, поломивши насильно гнилий підвалин державний, прийшла до влади і сама конституція дала, а тут король, шляхта і привілейовані стани „добровільно“ дали конституцію. Га, думаєш, може оно і так, але годі поспекатися гадки, що в найбільшій тиранії на шафет „добровільно“ стають ягнати. Казали, що конституція 3-ого мая — то була „vivisection“ польського народу, не мені видати ся, що оно більше пригадує сповідь, котру Вокачіо описує в „Декамероні“.

Не упишло багато часу, знов загрімїли стрїли з гори замкової, — сям разом вїстили они побїду нового посла до рад державної барона Блажовського. Для „честних“ виборців устроєно інтернат в „Соколі“. І ходили по улицах Бучача вїдтї, економ, „рїжонці“, наганяч, по їм дїбські і неарбійний писарь, з охриплими від „vivat-бїт“ голосами, з мїдними чолами і „воодушевляними“ лицами, а декотрі з рожевими носами, — заходили „молодий“ брат до шночку, „старший“ брат до вїдтї повїтового, а там ждав їх баронський могорч, жидівська музика від тактї стрїлів з гори замкової... Чи-ж для такої хваї не варт бути автономним достойником... секретарем, лїостратом або бодай вїдтом?...

Настали зараз торжества Мицкевичівські. Нова палба на замок, походи жидівської капелі через мїсто, брама тріумфальна для бурмістра, що отворював улицу Мицкевича і виголосив відповідну стильову „à la Smi-

gus“ бесїду, парадний марш соколів, оторожи огнею з рускими командиром на чолі, вмуровані таблиці, богослуження в костелі, в боїнці... Господи, чого ту не було! А вечером засїав Бучач мїрїадами світїл, правда невеликих, але все таки лївоків. Жаль лише, що то не була субота, бо три четвертьх населення бучацького були-бм злучили „dulce cum utili“...

Наєтуїв відтак вечором шкільної молодіжї, о котрої для похвали дирекції сказати можна, що був се дїбно вечором достойний пам'яті немертвельного поета, вечором, в котрої пам'яті Мицкевича була цїлю а не средством. Честь дирекції, представителів і учасників! Відтак вечором в Підзамочку з „півноч і балет в школі“, вечором для мїщанства, на жалі побільше старозавїтного, а все гук і стук, все парада!

Однак всі ті торжества нікинуть перед дальшими, які ми тут мали. Відбулись у нас дві інтронізації, се-бї то два торжественні вїдїди.

Новий посол барон Блажовський оже-няв ся — і тїм незвичайно вразив „braci mojżeszowego wyznania“. Пані бароні-на немов чудом піднесла пана барона в очей тїх „braci“ високо високо, тож і витали его витали!

Від Манастирськ аж до Новосїлки грїмїли мовдїр, поїзвали хоругви о красках національних „zgody i jedności“, халатові і нехалатові достойники кланялись, гудили, витали, підносили хлїб, солі, ба навіть цукор, — а осередком сен овації хто-ж, як не Бучач?

Брама вїздова прикрашена зеленію і громословним написом. Саліська бандерія (по 30 крейцарів від мужа) на жидівських шкапах. Цїтї, китї для ново-вскреслого барона і бароні — „ojca i matki powiatu“. Герби від непамятних часів... кажуть, що і цибуля, — фесони... Фани з рад по-вїтвом гудили аж до землі, а не так фани, як повїтові достойники... На балконах ради видїлись дивани, хїдники, балкони „фікційного“ лїострата повїтового теж був украшений протерти диванами і цїтїми, котрі винесено з надїї, що буде дощ... а і приватні люди повиїшали на балкони, на вікна, де-хто перини, де-хто яке шмат — на що кого стало — „ad majorem baroni paradum“. Бурмістр Бучача, муж історичний і славний минушости, повитав мужа за-слуг і надїй теплыми словами — та жалі лише, що не надїв свого предківського кутуша, бо тоді станув бы з бароном лице в лице „jak równy z równym“... А вїдтї наш коханій злетїлись як орли, а радше як круки, і чувство радості та почуте „поваги і честі“ відбївались на їх лицах немов купина на сїмгу... Що дальше! — вїдтї наш повозом фхали... вїд Богу, повозом! Вїрадї був се тільки звичайний жидівський факер, в котрої їх аж пїтьох мусїло мїститися, але оно все-таки ресор... а в Ново-сїдцї дрегї та пиво. Кричав народ за ними „запроданці!“ — По они „porządni wojtowie“, а ще до того вїд дороз до барона на гостину, кили соб з тїх криків. Was versteht der Bauer von Gorkensalat?

В Трибухвїях переняла „дорогих“ баронів нова бандерія організована тамошнім павом, а з трибуховецької батерії заревїли стрїли... Кажуть, що тут був навіть інженер з Бучача — невеликий, а все-таки інженер. Брама тріумфальна... промова... лізав лав... поклони, хлїб, солі і тїе инче.

В Ялівцї аж три тріумфальні брами! а всюди промови, подїки, чолобитї, всюди хлїб та солі.

Один відлаха [здає ся рускій виборець], чуючи все те, відтїнув глибоко та сказав: „Коби так чоловікові, ото бы набїрав хлїба та солі!“ — о цукр вже й не говорив. Одна знов жінчина, котра багато наслухалась о Мицкевичу а не знала, що се за дїво, дуже тїшила ся, що Мицкевич вже раз приїхав, та буде спокій.

Напослїдок в сїм місяці заграли бучацькі мовдїр при інтронізації нового пра-

лата кс. Станислава Громницького. Вправді титул сей уділено йому вже давніше, ніж отлучились вибори, кс. Громницький для „solidarnosci i katnoscі“ мусів захищати свою кандидатуру, отже щоби стріли віщачий побіду ір. Блажовського не дразнили його нервові, похваляв до Любля. Тамт скрививши свої нерви, замовив собі прадатську одіж і на дніх з цілою поміню вбрав до Бучача, де духовенство, приїжді і „необозримий“ маси народа [бо се був ярмарковий день] витали нового достойника. Злосливі люди кажуть, що се була контр-демонстрація для барона Блажовського, легкій злив укусеного коментарем льва, — але чого люди не говорять?..

Досить, що мовіть ревілі, бандерія вела фіолетового мужа аж до міста, а тутт при брані вбрав до витали його достойника — бурмістр, рабін та славетна рада громадака з підносом хліба і соли. Бурмістр говорив на темат „обрядів“ латинського і грецького, кс. прадать на темат „єдності і згоди“ і потім похід рушив по вистеленій зеленію улиці, на котру двачата вбрав однію сыпани цвіты перед фіолетом, до костела на Te Deum.

Старі люди говорять, що ще нікого з Бучача так не витали, як барона Блажовського і кс. Громницького, — та й не диво, бо таких вбрав мабуть ніхто ще не робив. У нас народ до палби так привик, що не дай Боже війни, люди думали бы, що се знов хтось їде та нова парада, — тільки сторожи єхотничон бачити ся тоді бы і волами не витягнув. А впрочім?.. впрочім ніщо. Но чи-ж сего мало на такій окраїні як Бучач? Хто має гроші, голоду не боти ся; хто не має, не їсть; кому зле, може переселити до Америки або йти жабрати; богач дивуєсь тим, що нарікають на бід; лихварі руки труть та рыбу ловлять; „rozdni“ виборці і „dobre gminy“ дбють собі; наші патріоти много думают; рада громадака правити містом як правила; голод паує, тиф ширить ся; Стріна плаве яв пили; наради не перестають, репортери „gadzinowuch“ дивнікбать дують в єрхонський труби, а — стовни Русі стовпами.

X. У.

Письма з Вьдніа.

[Вьдєньскіа „Січ“ в світлі корреспондентії „Руслана“, а в дійсности.]

З усиких дописей, які помішують про вьдєньску „Січ“ непокликані опікуну, мусів певно наші земляки в Галичині вимобити собі великі дивовижні понятя. В „Руслані“ читаємо про яких членів „Січ“, котрі ніби-то не дають ся тероризувати, і про сикх членів говорять „Руслан“ з материнською печальністю, неначе про своїх одномышленників. Проте мусимо троха погамувати „Руслана“ з його горячих порывах, абляти его змийною водою.

Хвална редакція „Руслана“ мусить знати, що „Січ“ є переважно радикальна, змагала і погляди „Січовиків“ далеко розходять ся з поглядами і змаганнями „Руслана“. А сль єшового голову амушено до уступлення, то певно не з той причини, немов бы він був противником „Руслана“ на прорыві переконаній загалу січовиків. „Руслан“ висказав свою надію, що січовики оголосять свій протест проти звістном заяв українською молодіжю у Вьдніа в справі львівського ювілейного вьча. Но! сль-бы навіть оголошувано такий протест, то певно не з той цілі, щоби приєднати собі редакцію „Руслана“. Але січовики не бажать заводити ще більшого заколоту і з той причини не оголошують ніяких протестів. Вьдєньскіа запорожці бажать алуки народних партій [Така дробна справа, як сль на телеграма народівців і радикалів в справі ювілей Палицького, оголошена в „Ділі“, викликала тутт радість і надію в тій напрямі.] Але нїколи не приходило на гадку станути по стороні „Руслана“, або предпринимати якісь крокы тому, що се на руку „Русланові“. То мабуть змркував „Руслан“ та его честний дописуватель — и они бажать леда хнля заспівати „Січ“ вьчна пам'ять! Але здаєсь, скорше дбжемо ся панахиди по злощастній „Руслані“!

Дописуватель сен часопис має дуже добру фантазію и... дотеп [з сего хлопця на старість готови бути люде!] Він повишував яких „тямущих“ членів, що повиступали з „Січ“. Єшовий писарь мав великий клопіт в той справу, він сарака поперекидав всі книги, протоколи, архів и весь добуток єшовий — и прийшов до переконання, що в січовим інвентарі не бракує ніяких „тямущих“ казаків. Вправді віднято всякі права членській думі добродіям,

котрі після сльб „Руслана“ не дали ся стерегувати загадком членів та змийні обіт року не платили членських вкладов. Чи удасть ся сльм двом панам заснувати и удержати таке нове товариство, в котрім не було бы загаданого „терору“ [вкладок], нї се чей же не вфрїти и самі великі талановиті и тямущі дописувателі „Руслана“. Після его гадки „Січ“ зможе лиш тоді удержати ся, коли поспішить йи з „посібниками“ вьдєньскіа московіське товариство „Буковина“. В сль спосіб „Руслан“ хоче переконати наших земляків про мінний лїкєс зносини „Січ“ з „Буковиною“. Забув сарака, що свого часу дописуватель „Ділі“ писав як наймразливіше: „Єшовий видьлє поршав абрати всякі зносини з товариством „Буковина“, поручав своим товаришам в приватім житю нав'їти руки не подавати „Буковинцям“ та про ся ухвалу повідомив загадане товариство“.

Іщо-до духового житя єшовиків — то, на превеликій жалі „Руслана“ и его дописувателя, мусимо зазначити, що оно в сльмі році представляє чималый поступ. Згадаймо лиш про устрій вьдєньскіа часакх вбачити, котрі згромаджували весь цвіт вьдєньскіа Русинів. И так читали: д-р М. К. „Про критику“, тов. Р. С. „Про поділ Галичини“, тов. С. „Про найновішу українську руску літературу“, тов. Р. С. „Про анархізм“. Сего року сиромогла ся „Січ“ на те, до чого годі було зятти ся в 20-ті и в 25-ті роковини основаня товариства. Именю зложив власними силами Альманах, котрий вбач сльмі сего року друкує ся в товаристві ім. Шевченка, та Бог зне, коли побачити дивне світло. Робота їде пияво, хоч ювілейний комітет вислав друкарня аралз вь сльмі 100 ар. на копты друку. Однак маємо надію, що друкарня згине ся остаточно на наш безнастаній благая, а тоді наші земляки и осудять духовий одбуток „Січ“. Будь-що-будь — радість корреспондентів „Руслана“ з уявкою нашого товариства є безусловно передчасна.

Ж. Т.

Перегляд політичний.

Про внутрішню ситуацію надходить такі звісти: Оногод вббула ся довга нарада кабінетова. Обговорювано справи, котрі вьд найбільшій часі треба полагати на підставі 14-ого параграфу. Раджено таке ж надіти тим, чи не далось бы придумати спосіб, як бы можна перевести намірєній на сль рік інвестицій; бо конституція не поавляє робити без парламенту такі видатки, котрі стало обтяжувати державний бюджет.

Члени квотових депутатів зберуть ся в суботу на дальші наради. Prager Abendblatt пише: Коли появили ся звісти, що правительство гадає вьд сльскіа конференцію аступників німєцких и чєских, щоби вишайти спосіб, як бы можна довести парламент до успішного праці, показало ся, що деякі дивніки не розуміють як сльді своих задач. Годило ся надійти, що таку звіст вьд дивніки повитають прихильно, бо так вьд політиці як вьд житю народів війна не є оконченою цілю, а тільки средством, котре має вести до мира. Так и вьд явковій справі передь оконченим миром мусить чєйже настати якийсь розв'яз, бо инакше годі уложити у сльвіа мира. Се річ ясна. Тимчасом деякі дивніки вже тепер ріво виступають против заходів правительства и навіть гроають тим послам, котрі хотіли бы зятти участь вьд тій конференції. Є се чистий тероризм, — воли не казати, повний брак патріотизму и здорового розуму.

Reichswehr довідє ся з Праги, що після приватних звістей, які там надійшли вьд Вьдніа, вббули ся вьд суботу и вьд неділю конференції межі ір. Туніа и д-ром Беррайтером з одної сторони, а членами німєцких сторониців з другою. Ходило о те, щоби Німцїв нахилити до участі вьд нарадах над чєско-німєцкою угодою; але заходи ті не довели нї до чого. Сей результат ствердив також міністер Беррайтер на оногодній раді міністрів. Таким чином уступленє д-ра Беррайтера вьд міністерства можна надіати ся вьд найбільшій часі.

Слов'янскій Народ доноєть, що на сльдній засіданю парламентарноу комісії правіц вьдєньскіа палати д-р Ферянич ждав, щоби разом зь полагодженєм языковій справі вьд Чєхак зятти ся також языковою справою Слов'янців, Хорватів и Русинів. По довгій дискусії згодили ся так Чєхи як и Поляки вьд засід вьд той погляд Ферянич, але зазначено, що тепе-

ршнє хнля, коли парламент не годєть рушити ся з мбєди, не надає ся до переведеня тьх справ.

Така постанова парламентарноу комісії правіц є цілком згідна зь лукавою політикою польського кола. Скоро Чєхи дбють ся того, чого жадають, тоді анї нї анї тьм мєшє Полякам не буде вьд голові побивати ся за Слов'янцями та Хорватами, а найменше иже за Русинами. Адже-ж Русини після гадки польських проводирів и так мають вже все, чого тільки душа може бажати; хнба нї ще птичого молока збагачє ся! Врешт після автономічної асиды Чєхів и Поляків языковій спорі належать до соймів, а не до ради державноу; отже вьд разі побіды Чєхів вьдмшлють Слов'янців, Хорватів та Русинів до кравьих соймів. Що кромє, то лукавство, лицємірство!

Мадєрскій дивнік дуже ненавистно висказує ся про пражскій обід ювілей Палицького. Budapesti Hirlap бачити вьд пражскіа подвїх пролву тьм поважійшму, що тамт порушено справу автономії для Хорватини, котра належить до політичної єдності угорської держави. Дятого не треба маловажити руху, який проявив ся вьд Празі. Коли бы ходило о те, щоби маєт — пише той дивнік — ще більшє аблизити до тридержавного союзу, то пражскій з'їзд панєлявістів як раз повинєть до сего причинити ся. Хоч вбд часу битви під Могачєм Мадєри богато вишайли вбд Німцїв и хоч для своїх самостійности и народности далеко більшє можуть побоювати ся вбд Вьдніа анїж вбд Праги або Москви, все-ж таки нїяк не можуть помагати панєлявізмові до побіды. Magyar Hirlap каже: Вьд Празі повернено справу так, що або Німцї — або Славїє. Вьд такім разі Мадєри мусять тримати ся вьд гєгомонії німєцкой. Вьд подбійм дєс пшуть и нині мадєрскій дивнік.

Зь нагоди яконє статі, неприхильно до Австрії, яку помбєтєть „Глас Черногорца“ звертає ся Fremdenblatt зь острьх словах протяг того дивніка и ганить, що органь чорногорского князя смєє указувати на урядовє походженє немилых єму статей австрійско-угорскіа дивнікбать та говорити про яловий провокації вьд Вьдніа и Будапєшту. Fremdenblatt каже, що „Глас Черногорца“ не заслугоє на вбдповід, але товє его вимагає, щоби вбдперти его зь всею рішучєстю. Дивнік, котрий уходить за вьдурядовий органь правительства, не повинєть понавляти собі так зухвалых вьсинуацій, тьм більшє, що чорногорське правительство не раз користало зь прихильности Австро-Угорщини и має йи богато завдячувати. Є се не лишє алоу вбдлатою за давній добродїєства, але и зє вибраним спосібом, щоби на будучє заслужити собі на подбій добродїєства. Вьдєньскій міністеріальний дивнік висказує вибци переконання, що чєйже жадєть розумний політик не счоче австрійське правительство поєуджувати о те, щоби хотїло зь такою кранію, як Черногора, адавати ся вьд дивнікарєку війну; а тьм менше таке писмо, як „Глас Черногорца“, не повинно собі понавляти на незручну и неприличну полєміку зь австрійско-угорскім правительством.

Записуючи се, пригадуємо те, що оногод поворили ми за Slovenski-мь Narod-омь про аидат Черногора вьд справі єербєкїй.

НОВИНКИ.

Зь Богородчанського пишуть нам: Дня 9 червня в.р. при нагоді соборчак деканального вьд Раківци постановив клир деканата богородчанського до приміру и ниніх деканієтв: вбд жадних властей політичних, єудових и автономічних не приймаєть урядових писем не писаних рускою мовою и зь іукою, але через руки о декана предкадєт Єпископскій консисторії вьд Станислава вьд до дальшого урядованя. — Догичу одноголосну ухвалу підписали вєй присутній євєчєники, а несприятелї вбдє Впр. о декант до солідарного поступованя, а вадто при найбільшій соборчак вбдчїтає товє провадженій виказ: як писма, воли и котрі євєчєники звернули. Єсє ухвала обов'язує вбд 1-ого и. ст. липця с.р.

Загальні збори „Русного інститута для дєвчат вьд Перемышлї“ вбдбууть ся дня 29 червня с.р. вьд комнатах товариства о годїні 4-їй євєтуально [т. є. на случай недостачного числа членів о тій годїні] о годїні 6 тій пополудни. Програма зборів вьдзначєна §. 19 статута. Того-ж дня рано о годїні 8 бї вбдправити ся богослужєнєм заупокійє на усопших членів и добродїєтв інститута, а о годїні 9-їй вбдбує ся євєчє інституту. — Вбд Вьдлу інститута. М. Подольскій предсєдатель, С. Зарпчій секретарь.

Зь руского народного театру. Вьд Перемышля забавлять театр вже дуже коротко, а виставлять кілька новості, що мусять зятти кожного антелїгантного Русина. Вьд чєтєр 23-ого червня на бєнєфіє і Тита Гємбїцког

зь нагоди его 40-лїтнього ювілей сценічноу праці „До Браєнлі“, 4-актовий образ зь руху єміграційного нашого люду Льва Лопатинського; — вьд суботу 25-ого червня „Нахмарило“ конкурсна преміована комедія Чайченка, — вьд неділю 26-ого червня „Катра Чайбєна“ драма вьд 3-актїа Кнєвлячєвїа нагороджена першою премію на конкурс вьдлу кравього. Представленя вбдбувають ся вьд сали „на Замку“. Цїна змїжєній. Початок представлєнє о 8-їй вєчєрї.

40-лїтній ювілей сценічноу праці правнє сего року — як ми вже вєчєра вєгдали — вєтеран-артист п. Тит Гємбїцкій. Іак-раз передь сорок лїтами вьстунув вбд по разі першїй вьд Бердичєв вьд Росії вєтунувши до української трупи, що під тьм часі тамт гостили. По кількох лїтах перєбрав ся ювілат через російську границю, зложений до того нашими галицькими актєрами, що робили прогульєку артистичну по Росії, особливо-ж небыцькомь А. Стечинським. И так вже вбд 33 лїт праціо ювілат на галицькій почві, євєчє вьрно рускій сцені, хотїй при рівних вьмїнах дїрекції мусьєть тєгачєсь и вбдувати по польскіах провінціальных сценакх. Хто знає, якє таке жєтє провінціального актєра-єкспєдїєтє, де по вьзрушеня сценічїй тєбє ще зносити и невєгоды провізоричних єсєтє, провізоричних мєшєанє, провізоричноу кухнї, а часом и прихєдїти ся и тєрпїти нужду та голод, — хто се все знає, той певно подивлєє гранїтову вадчу ювілат, котрого не змїняли вєй тї противности жєтє, але вбдїт, рівкїй и бодрий, єсєтє же нинї окрасоу нашого сєнє. Его крєації стариків, єрєронїх батьків, а навіть єрєронїх комїчїй характеры вбдзачають ся змєненїтоу характеризацію и грою повною жєтє та снїа. Горячїй, палкїй, незужитий тємпєрамєнт єсєтє характерістичною чєртю грі и цілоу лїчностї „дїдуш“, якє его загально називає тепєрїшнє поколїє молодих товаришів по праці. — Дєрєкція театру призначила на дєнь припадаючого ювілей 23-ого червня с.р. бєнєфієсє представлєнє вьд єсєтє ювілат. Вьд тєй дєнь вбдєрає ся „До Браєнлі“, де поважєнє ювілат вбдбачєть ролю наєвєрєнєго ємігранта Івана Іакмєчука. — Вєжємо пов. ювілатови, щоби той пам'ятний дєнь его заслужєного жєтє вьшав якє найвєстїлїшє и став єму заохотою до дальшої, вьтєрєваєнї праці на нашій сцені!

— Witz „малого Бадєнього“ старосты Рєдєра изь Золочєва. Ц. к. намбєстїнствє розбєдало вбд дїємь 29.4.1898 ч. 27434 об'єднєтє, котрий нбчїтє ся так: „O tem zawiadamia się Pana c. k. Starostę o dnośnie do resprytu z 15/7 1897 l. 14906 intymowanego tulej. reskryptem z 9/8 1897 l. 64334 do wiadomości z zawiadomieniem wszystkich rabinów uprawnionych do dawania ślubów w wyznaniowych gminach izraelskich tamtejszego powiatu.“ — Той об'єднєтє розбєдалє witziger пань Рєдєр рускимь парохам! Чи-жє Witz не гбдний дипломаного урядника державного? Wari pałac Paśa a Paś pałaca... А може то у пана Рєдєра об'єтє атанїзму, що вбдє кождого духовного уважає за рабїна? — Гєх.

— Вєчєра подали ми коротко вєтєку про ємертє Івана Лїтинського у Львові, а нинї подаємо про покійника дє-що більшє. Покійник був надворним радником на пенсії, вбдзначєний ордєром Лєопольда, був члєном Старопіпівского інститута, Народного Дому и ниніх руских товариств, а числєв 80 лїт жєтє. Належає до тьх люде, що не лицємірять за-дє ачанє, а признають ся отворто до своих народности и нїжє вьд 1850-ых роках змєв вьд своимь домі руску мову и зь рускимь дєсє вьховав своих дїт. Покійний вьзначав ся також жєртєволюбїєстю на народній цілі. Земля єму пером!

— Іменования и перенєсєня вьд єудах. Радїкалами єуду кравього при трибуналах першон нїстанції іменованї: радїки єуду кравього яко начальники єуду повітового: Іосєф Товаришчїй зь Сянїна для Стрїа, Антїєв Сабатовскїй зь Рожнїтєва для Тернопольа, Іосєф Сєйка зь Болєхова для Станиславова, Євєстїх Старжнїскїй зь Любачєва для Львова, Спїрїдїєв Алєксєвич зь Тлєстого для Тернопольа и Іосєф Кєман зь Кутів для Самбора; — дальшє секретарї єудовї: Фєрдинанд Томєк зь Сянока для Сянока, д-р Флорїан Лупу зь Сучави для Чернївцїв, Іосєф Сокал зь Станиславова для Коломь, Васєль Кнїяновскїй зь Львова для Самбора, Мїхайло Гушєвскїй зь Львова для Коломь, Кароль Гольєвскїй зь Чернївцїв для Черновцїв; — вьбци вєстунїкї прокураторя державного д-р Володїмїр Кєвчїк зь Тернопольа для Самбора, — дальшє секретарї єуду Едвард Нагнїк зь Львова для Бережан, Рємудальд Алєксєндєр Лєвандєвскїй зь Львова для Львова, д-р Кєлєстїан Фрїд зь Львова для Бережан, Юліан Зубрїцкїй изь Золочєва для Золочєва, Іосєф Франц Завадскїй зь Львова для Коломь, прокуратор державний Вайдєвич зь Бєзалики для Золочєва, адвокат д-р Тєовїль Губрїх зь Бучача для Сянока и Сєвєрїєв Бєрсєн зь Кракова для Львова.

Радїкалами єуду кравього яко начальники єуду повітового єуду повітїй зь полїєшємь на дотєпєрїшних мїсцях євєчєвїх іменованї: Лєвє Мєксїмєвич зь Рїмєнов, Рудольф Яцковскїй зь Сколїм, Антїєв Інєлєвскїй зь Грїмалов, Іосєф Крїєстєль зь Вьжнїцї, Ігнатїй Нєвєцкїй зь Зальцшакх, Мїхайло Пєлєш зь Дрогобичи, Іван Вислєцкїй зь Мєстєсакх, Андрїй Вїчєковскїй зь Пбдбужи и Рєман Алєксєвич зь Угнов.

Секретарями єудовї іменованї: Казїмїр Тєрєцкїй зь Вьжнїцї для єуду кравього зь Чернївцїв, Антїєв Кавчїнскїй изь Зальцшакх для єуду кравього у Львові, д-р

Такожъ и на раты
безъ пбдышки цбнъ
диваны, портіеры, фіранки,
хбдинки, коврики ватовані,
капы на столы и лбжка въ
складѣ диванбвъ „Terrich-
haus au Louvre“, Львбвъ ул.
Сикстуска 6. (Пасажъ Гавс-
мана). На провинцію высылаетъ
цбнники даромъ и оплатно.
190 34-7

Диваны перскій
и портіеры
продаетъ (старинный)
продав, купув и вывозитъ,
а такожъ приймае на пере-
ковокъ. Складъ диванбвъ
„Au Louvre“, Львбвъ ул. Си-
кстуска 6. — Пблгы въ спа-
тахъ пбсла умовы.
Для провинцій цбнники да-
ромъ и оплатно.
190 34-7

КАСЫ огнестрблал знаменитъ Нр. О.
70 ар., кр. 6 1/2 80 ар., кр. 1 100 ар.
кр. 2 120 ар., кр. 3 140 ар. Касы
въ пультамъ 0 10 ар. дорожше
перуває ПЕТРО ХИОНТОВСКІЙ,
торговля вблзна у Львовѣ, площа
Капітульна ч. 1 (супротвъ кате-
дрѣ).
190 34-7

Славный на цблбмъ свбтъ
КОЛА „ОРЕЛъ“
первородный фабрикаты. Выклю-
чна продажъ для Галичины и
Буковины
„Cycle house au Louvre“
Львбвъ, ул. Сикстуска 6, на-
сажъ Гавсмана
Пблгы въ спатахъ пбсла умовы.
Для провинцій цбнники да-
ромъ и оплатно. 190 34-7

Рештки хбдинкбвъ и высо-
ровані диваны, портіеры, фі-
ранки, капы, коцы, гобелны
и рбнй предметы декораций-
нй по цбнахъ бачно деше-
выхъ. Складъ диванбвъ „Au
Louvre“ Львбвъ ул. Сикстуска
6 (Пасажъ Гавсмана). Та-
кожъ на раты. Для провинцій
цбнники даромъ и оплатно.
190 34-7

Рештки хбдинкбвъ и высо-
ровані диваны, портіеры, фі-
ранки, капы, коцы, гобелны
и рбнй предметы декораций-
нй по цбнахъ бачно деше-
выхъ. Складъ диванбвъ „Au
Louvre“ Львбвъ ул. Сикстуска
6 (Пасажъ Гавсмана). Та-
кожъ на раты. Для провинцій
цбнники даромъ и оплатно.
190 34-7

ГРЕБЕНОВЪ
500 метр. п. п. м.
Стация климатична въ Карпатахъ.

Вбдъ Львова чотири години їзды вблзнич-
ною державною черезъ Стрый, Сколе.
Мбсцевбсть богато вывбнувана природою, иде-
ально чистый воздухъ насыщенный ароматомъ лб-
сбвъ шпильковыхъ, много сонця, рбна Ондръ, по-
токи гбрекы, знаменита вода до пбтя, численны
спациеры посередъ чарбвныхъ краєвидбвъ — зна-
мените молоко, кухня здорова. Лабднй харак-
теръ природы дблаетъ успокоючо на нервы. Чо-
ловбкъ вбдроджує ся тутъ пбдъ впливомъ силъ
природы. Особливо хорй на груди, обезсиленй
и пригнобленй на дуєъ дбнають въ Гребеновѣ
пблгы и приходять цблкомъ до здоровлй, сли
довше будутъ тутъ жити пбсла законбвъ природы.
Дблана же купелбвъ воздушныхъ, сонбчныхъ и
рбчныхъ при оглядбмъ ихъ ужитю индивідуаль-
нбмъ, гимнастика легкихъ, водновбдне вбдживлю-
ване, психичный впливъ окруженія, однимъ сло-
вомъ — тоє житє пбсла законбвъ природы спро-
ваджує цблковиту регенерацию организмю.
Мешканя въ виллй Глинського а заравомъ въ
харныхъ дбмахъ сбльскихъ. Мбсточно Сколе
вбддалене вбдъ Гребенова чверть години дороги
вблзничною, має двоухъ лбкарбвъ и аптику.
Пансионатъ (мешканє, харчъ и услуга) вбдъ 3 1/2 зр. денно.
Въ Гребеновѣ стация вблзнична, почтова и телеграфична.
Прощу адресувати: СТАНИСЛАВЪ ГЛИНСКІЙ,
Гребеновъ. 210 6-10

Розклад їзди поїздів вблзничнихъ
важний від 1 маі 1898
їзела часу середньо-європейского (пбкбтншого о 86 минутъ від часу львівского).

ПОїздъ	до Львова	ПОїздъ	зі Львова
посп. / особ.		посп. / особ.	
приходять о		відходять о	
6.45	Іцканъ	6.00	до Підволочиска з голови двірця
7.30	Зимної Води (1/2 до 11/2)	6.05	Іцканъ
7.40	Янова	6.15	Підволочискъ з Підзамча
7.50	Тернополь на Підзамче	6.25	Краксва
7.55	Сокаля	8.50	Краксва
8.05	Лавочного	9.15	Скольного
8.15	Тернополь на головний двірць	9.25	Янова
9.05	Краксва	9.35	Підволочискъ з головного двірця
10.35	Іцканъ	9.53	Підзамча
10.45	Ярослава	9.55	Вел. цб
1.01	Янова	10.55	Іцканъ
1.30	Краксва	1.55	Янова (1/2 до 11/2, пбді і сьвѣтъ)
1.40	Скольного	2.08	Підволочискъ з голови двірця
2.15	Іцканъ	2.15	Підзамча
3.30	Підволочискъ на Підзамче	2.40	Бруховичъ (1/2 до 11/2, пбді і сьвѣтъ)
5.00	Підволочискъ на Підзамче	2.50	Іцканъ
5.35	голови двірць	3.10	Краксва
5.40	Іцканъ	3.11	Стрий
5.55	Сокаля	3.16	Янова
		3.23	Зимної Води (1/2 до 11/2)
		4.55	Бруховичъ (1/2 до 11/2)
			Ярослава
3.04	Підволочискъ на Підзамче	4.10	до Краксва
3.30	голови двірць	6.20	Лавочного
6.10	Краксва	6.27	Янова (1/2 до 11/2 в будній днй)
7.57	Янова (1/2 до 11/2 а 11/2 до 11/2)	6.37	Іцканъ
8.12	Бруховичъ (1/2 до 11/2 а 11/2 до 11/2)	6.40	Краксва
8.31	Краксва	6.55	Тернополь з голови двірця
8.53	Янова (1/2 до 11/2 в будній днй)	7.10	Лавочного
9.10	Краксва	7.15	Сокаля
9.30	Підволочискъ на Підзамче	8.40	Тернополь з Підзамча
9.45	Іцканъ	10.05	Янова (1/2 до 11/2 а 11/2 до 11/2)
9.55	Підволочискъ на голови двірць	10.5	Іцканъ
10.30	Лавочного	11.00	Краксва
12.15	Скольного	11.27	Підволочискъ з головного двірця
			Підзамча

ЗАМІТКА: Пара їзди чинить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минутъ рано.

ЗАВЕДЕНЕ ВОДОЛБЧНИЧЕ пбдъ Львовомъ
МАРІТВКА
Новый зарядъ.
Лбкаръ орднующій
и управитель А-рѣ
Фасерттайнъ.
Комунікація въ мбстомъ дуже догодна. Омабуетъ заведеня. Телефо-
ннне сполученє зб Львовомъ. Гбдротеранія. Массажъ. Електротеранія.
Купелъ електричій. Механотеранія. Лбченя дбтєчнє.
Сезонъ починає ся днй 1-го черня — цбны умбренй.
Зголошеня въ Адмїнїстраціи Заведеня (Львбвъ, ули-
ця Словацкаго 6.) 211 5-4

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНСКІЙ
артнстъ-малїръ
звбстий вбдъ коблканачити дбть нзъ своіхъ праць малїр-
скихъ, украшає церкви въ стїлю неохбдитъ разомъ зъ позо-
лоченнємъ, престолы, иконостасы, и иншй рбчы. Принймає
рбнбарскі работы пбсла адмєннхъ пблбвъ. Выготонлює ве-
ликины церковны образы до иконостасбвъ, престолбвъ,
плащаницъ — ольбными красками на полотнѣ и деревѣ. По-
бблшує зъ фотографіей портреты. Зъ уваженнємъ ц. к. мон-
сервантору реставрує всьмй старинности, а то фрески, рбзбны
и т. ин. входячі въ кругъ праць малїрства по найумбре-
нбйшійхъ цбнахъ. Подписанный проситъ Вбдъ Духовенствѣ
занотувати собі єго адресу. 205
Т. Копистинскій
у Львовѣ, улица Краповска число 30.

ЖЕГЕСТОВЪ въ Галичинѣ надъ Попрадомъ
звблзнична, почта, телеграфъ въ мбсци.
Найсильнбйша шавна вблзникета. Пора купблева троває вбдъ
20 Мая до кбнця Вересня. Купелъ боровинной, вблзникетъ, гі-
дратичный и попрадовй. 174 11-2
Вода жегестовска
знаходитъ ся у вбсѣхъ великихъ
Складахъ Водъ Мїнеральныхъ.
Ординующій карбѣл Д-ръ Едвардъ Брїль [Brühl].

Ювілейна лбтерія выставки штуки
300.000 лбсбвъ. Вбднє 1898 30.000 выгравныхъ.
Тягненє у Вбднй вымбченє на 12 липня 1898
Головна выграна коронъ
20000, 10000, 8000, 6000 и т. д. В.
Лбсы 50 кр. 10 лбсбвъ 5 ар. Порто и лїста выгра-
ныхъ 10 кр. 227 9-30
прїймає и пересылаетъ такожъ за посбдблзною надбжитостю
Lotterie-Bureau der Genossenschaft bildender Künstler
Wien, Künstlerhaus, 1, Lehnringstr. 9.
Купувати и марки лбтерій прїймають ся въ уплатѣ.
На 10 лбсбвъ зъ ббжучими числами припадає одна выграна.

Выстава загальна
входныхъ и вышнхъ чужихъ и
красныхъ диванбвъ, портіеръ,
фіранокъ и хбдинкбвъ.
Такожъ цблз нбчъ при електри-
чнбмъ освбтлєннємъ отворена.
Вступъ вблбный.
Управленє єя кожного, хто ба-
жєє цбєсъ закупити, абы впередъ
отдбнуть тую выставу.
На провинцію цбнники да-
ромъ и оплатно.
Листы адресувати належитъ:
Складъ диванбвъ „Au Louvre“,
Львбвъ, ул. Сикстуска 6 (Пасажъ
Гавсмана). 190 3-7
Купувати пблгы въ спатахъ.
Тутки цигаретный 1000 штукъ
1 ар. перуває А. Мелур
кравецъ, Львбвъ ул. Галицка ч. 12.

Заведене водолбчничє климатично-жєнтачєє и вбдыхуваня.
ЯВОРЖЕ (Ernsdorf)
пбббчъ Вельска, на Шлеску австрійскбмъ
Пенсїонатъ лбчничій отвертый цблый рбкъ.
Стация вблзнична, почта, телеграфъ и автока въ мбсци. Вбддалене вбдъ
Кракова три години вїа Дабдзїце—Вельскъ.
Положенє живописное у стблѣ Бескїдбвъ шлескихъ — климатъ идеально
здоровый. Ураженя вбзрцєвъ, вбдновбдають вымогамъ новочаснымъ;
реставрация первородна пбдъ выключнымъ доглядомъ лбкарскимъ.
Въ ббжучбмъ роцѣ обявляє зарядъ лбкарскій, довголбтний упра-
витель заведеня гбдропатичныхъ въ Галичинѣ 242 4-5
Д-ръ Александръ Медвей.
Вбжучи информаций лїстовно удблїють:
адмїнїстрацїонныхъ: лбкарскихъ:
Кароль Форнеръ Д-ръ Александръ Медвей
арендаторъ дббръ. управитель заведеня.

Кароль ГОСТИНСКІЙ явный спблнникъ фірмы
К. Гостинскій и І. Альсъ
Предпрїемство комїсій и спедїцїй
у Львовѣ пл. Галицка ч. 3, (телефонъ ч. 537)
яко єдиноє Высшємъ ц. к. Намбстнцтвомъ концесїонованє
ГЕНЕРАЛЬНЕ ЗАСТУПНИЦТВО ПбВНОЧНО-ПБВНЦКОГО „LLOYD“ ВЪ БРЕМѢ
продаетъ карты корабельны выгбдаючїмъ въ краѣ заморскій и удблїє
всакыхъ поясненїє бесплатно.
Експедиція подорожнїхъ и накупнбвъ 3-5 разбвъ, мбсечно до Америкы,
Пбвнбчїи, Аргентины, Канады, Паранъ и Сполученныхъ Державъ. 209 27-7

Лїше 50 кр. на 4 тїгненя.
219 16-7
Головна выграна 1 разъ
100.000 коронъ и 25.000 коронъ
ЛБСЫ ЮВІЛЕЙНОИ ВЫСТАВЫ I. Тягненє 25 черня 1898. II. Тягненє 15 вересня 1898.
а 50 кр. III. Тягненє 6 серня 1898. IV. Тягненє 6 жовтня 1898.
М. Іонасъ, Кїць и Штофъ, Корманъ и Файгенбаумъ, Густавъ Мансъ,
порувають: Самуэлъ Ляндавъ, Шелленбергъ и Крайзеръ, Авг. Шелленбергъ и Сынъ,
Сокаль и Алїєнъ, Яковъ Штро.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділей і руських свят) о 6-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісника національних поглядів“ виходить по второці, а по второці і п'ятницю і перемішується з Ділом.

Перехилати і ксерати приймають: у Львівській Адміністрації „ДѢЛО“ у. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11, і Бюро газети у. Кароля Людвіка 9, і А. Ольшовського у. Килинського 2; — у Ярослава Д. Крижаківського; — у В. дин: М. Дукан, I. Scherzstätter; P. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфурт і Гамбург: M. Haasenstein & Vogler.

Перехилати на „ДѢЛО“ і наложити (за ксератами) платити Львові.

Перехилати на „ДѢЛО“ з літер. додатком:

у Львові: за границею:
на цілий рік . . . 12 гр. на цілий рік . . . 24 гр.
на пів рік . . . 9 гр. на пів рік . . . 12 гр.
у Львові:
на цілий рік . . . 16 гр. на пів рік . . . 8 гр.
на чверть року . . . 4 гр. на місяць 1 гр. 85 кр.
Редакція, Адміністрація і Експедиція підв. ч. 34
ул. Ваторія. — Рукописи звертають ся лише на по-
передню застеріжену. — Рекламні неоплачені
залишати під рукою.
Посилки члени комітету 8 гр. в. в.
Оголошення знімають ся по ціні 10 гр.
з двох сторінок ксератовою або як ніщо в 25
рублих „Надбавка“ по 25 гр. в. в.
Подати і інші доноси приватні члени по
15 гр. з двох сторінок.

Вибір в Тернополі.

Доповняючий вибір до ради державної в окрузі Тернопіль-Збараж-Скалать скінчив ся вчора програною радикала д-ра Франка. Д-р Франко достав 256 голосів, кандидат правительства і місцевих панів д-р Омелій Гладішівський 266 голосів. Вибраний д-р Гладішівський 4-ма голосами по-над абсолютну більшість.

Результат голосування в поодиноких округах був ось-такій: В Збараж достав Франко 103 а Гладішівський 56 голосів; в Скалать Франко 61, Гладішівський 79 голосів; в Тернополі Франко 92, Гладішівський 131 голосів.

При торбних виборах — після тодішнього обчислення радикалів — правительственный кандидат гр. Пінівський достав в Скалать правдивих і крадених голосів 80, опозиційний руский кандидат Шмігера 40 урядово призначених, а окрім того 49 виборців Шмігера не допущено до голосування; отже не уважляючи тих голосів, котрі Шмігерови украдено, бачимо, що Шмігера мав у Скалать за собою 89 голосів, т. е. о 28 більше, як в рік побирав д-р Франко. — В Збаражі упало на Пінівського 69 голосів, на Шмігера 51 офіційно призначених а 45 його виборців арештовано, отже разом (без украдених) 96 голосів. Д-р Франко достав тепер о 7 голосів більше, як Шмігера. — Найбільше випадає порівнянню результату голосування в Тернополі. Гр. Пінівський достав був 114, Шмігера 111 голосів, але Шмігерови треба дочислити що-найменше 50 голосів украдених — як твердили радикали — в користь протинного кандидата, так що опозиційний руский кандидат мав за собою не менше, як 160 голосів. По недолігах часів, бо по році, д-р Франко достав лиш 92 голосів, т. е. о 68 менше, як його попередник. Счисливши голоси у всіх трьох округах, бачимо, що за Шмігером було що-найменше 345, за Франком уже лиш 256 голосів, т. е. о 89 голосів менше. Не числячи голосів покрадених, мав Шмігера о 39 голосів більше, як д-р Франко, а з того 19 припадає на саму Тернопільщину.

Результат безперечно сумний, сумніший ще тим, що при торбних виборах много голосів пропало через тероризм і шахрайства вже при самих правиборах. Сего року правительство не уживало в тім окрузі ані звичайних штучок виборчих, ані не фальшувало результату правиборів там, де они не виграли по мысли правительства. Се були дійсно легальні правибори. Мимо того такі кроки в заді!

Тернопільській округі виборчий уходив за один з найсильніших округів опозиційних в Галичині і цілком не безраціи, бо доказом сего були вибори в попередній році. Тепер радикальна партія стягнула на пляч бою першій своїй агітаційній силі і з нечуваною досі енергією вела виборчу агітацію; — правительство першій раз не ставило агітації перешкоди; — радикали були так свято переконані, що їх кандидат вийде майже одностайно не лиш против правительства, але і против інших опозиційних руских партій, що „Громадський Голос“ позвалив собі гукнути: „Наплюємо на ваші комітети, бо послом вийде радикал!“ Певні свої побіди, вигорували всякі „компромісуючі партії“ компроміси з такими „поблизаними панськими“, як о. М. Ропович, „наплювали“ на всіх, хто лиш мав який сумнів о непомилності і політичних способностях їх кандидата і розпочали роботу на власну руку, а вбрат агітація було звернена головню против тих, котрі пруть до виборчих компромісів між рускими партіями, против всіх не-радикалів. Радикальна агітація звернула ся навіть против тих, котрі в попередній акції виборчий агітували за Шмігером і віддали йому свої голоси, а тепер домагали ся від радикалів лиш одного — іменню, щоб ра-

дикальна партія поставила такого кандидата, котрий не поставив собі за головну задачу: борбу з церквою та дальше розбиване і так вже слабких сил рускої опозиції. В „ДѢЛО“ з 8-ого с. м. помістили ми допис з Тернопільщини, в котрій дописувач представив наслідки такої акції і передвидів як кінець. Як заповів, так стало ся.

Агітація, ведена під гаслом „наплюємо“, скінчила ся упадком д-ра Франка. Зарозумів в свою силу радикальний агітатор усеули від роботи всіх „еконсолідованих“, котрим Шмігера завдачував надвижку голосів, а якби не одержав Франко. Маж самими селянами також не було такого одушевлення, як попереднім разом. Правибори йшли мляво. Мало хто пильнував їх, а хроні ставали до голосування всі як один муж. Через те повиходили хроні в таких громадах, котрі в списі опозиційного кандидата були зазначені як „дешві“. Що справа опозиційного кандидатури стояла нині гірше як колись, показувало також і се, що навіть там, де побідила опозиційна ліста, побіда выпадала не так світло, як за кандидатури Шмігера. Коли ліста Шмігера переходила нераз селками голосів більшістю, то ліста виборців д-ра Франка завдачувала свою побіду двома, трьома голосами. Коли тоді не в одній громаді ставало до голосування по кілька сот виборців, так, що правибори тревали від рана до вечера або і по за півночі, тепер кінчили ся за годину, дві. Се знеохочене, яке між селянством викликало агітаційна метода радикалів, відохисне від участі в виборчій акції духовенства і всіх „еконсолідованих“ поблизив панських — то головна причина упадку д-ра Франка, а легком та дешевом побіди правительственного кандидата.

Колі сесі вибори не навчили ще „світлого заряду“ радикальної партії, що она, мимо своєї організації, за слаба, щоб без порозуміння з другими незалежними елементами рускими довести селянство до побіди, то ан мабуть нічо вже не навчить розуму...

З Богородчанського Подгір'я.

[В обороні руского языка и письма]

Духовенство деканата богородчанського на соборчику в Раківці дня 9 червня с. р. підписало і на адресу президиї ц. к. староства в Богородчанях внесло через Впр. уряд деканальний слідуучу рішучу заяву: Світла ц. к. Президіє Староства! Вѣстником Епархіальним ч. V. з дня 20 мая 1897 ч. 41. достав Клір Епархії ставиславської повідомлений о високом розпорядженню Его Екец. намѣстника кн. Сигішкі з дня 31 марта 1897 ч. 13.347, котрий з покликком на об'являє в дни 14 марта 1892 ч. 2.714, оснований на розпорядженях Выс. ц. к. министерства внутрѣшнихъ справ з дня 20 грудня 1859 ч. 12.466, т. I., дальше з дня 4 липня 1860 ч. 216 т. I., неменче Выс. ц. к. министерства стану з дня 10 цвѣтня 1861 ч. 2.325, де сказано: „Припоручая ся Св. ц. к. Старостамъ, чтобы писали до старобі, чи то селіи, чи духовныхъ, чи то до парохіальныхъ урядівъ в языцѣ нами звычайно уживаемомъ“. А хто сего не знає, що ми всі священники руского народу уживаємо в слові і писмѣ звычайно руском а не нишом мовою. Протѣ Св. Президіи ц. к. Староства, рефлектуючи на повисшій высокій ц. к. розпоряджені, даючи з себе приклад легального, так конечного послуху, для удержанія в крѣпости ідей монархічних, починаючи на справедливости, зовати навсегда в будучности присылати до насъ всѣ писма урядові единю в рускомъ языцѣ і рускимъ писмомъ писані, якъ також припоручити се і своимъ підчиненимъ органамъ, мы бо з своихъ стороні повинуючи ся stricte Веев. и Впр. Власти духовной, неменче и Выс. ц. к. Властямъ державнымъ повисше реченимъ, — не можемо принимати писмѣ урядовихъ в

нишомъ языцѣ, якъ тільки единю в рускомъ писмѣ.

Жадаємо, чтобы на подставѣ закона державного о рѣвноуправленію, не тільки всякі урядові писма відъ Св. ц. к. Староства, но і всякі друки до урядівъ парохіальнихъ присланы були в рускомъ языцѣ і рускимъ писмомъ.

Предложивши справедливий наші жадаві, котрі до нині, мимо такъ яснихъ конституційныхъ законівъ і пересторогъ многократно відъ Выс. ц. к. Намѣстництва, ба що більше, відъ Выс. Министерства голошенихъ, були неустанно до крайности в всякомъ виглядѣ подоптані, хочемо в собі живити повну надію, що Св. ц. к. Президіи Староства, будучи органомъ конституційной монархії, зволить сповнити всѣ повисші жадаві наші!

Коли-бъ — не дай Боже! — наші на справедливости і законахъ державныхъ основаній повисші жадаві були зигноровані або забателізовані, то заявляемо воі рішучо, що будемо примушені всѣ писма не в рускомъ мові і не в рускомъ писмѣ редаговані звертати через урядъ деканальний до Веев. гр.-кат. Еписк. Консисторіи до дальшого урядованія — безъ найменшої відповѣди, и то відъ 1-ого н. ст. липня 1898.

Богородчань дня 9 червня 1898.
К. Пачовскій деканъ і парохъ Старихъ Богородчанъ. Волод. Пауць мѣсто-деканъ і парохъ в Саджавѣ. Мих. Галиковскій парохъ в Порогахъ. Іосифъ Смолянскій парохъ Глубокого. Іоанъ Охримовичъ парохъ в Грабощи. Григорій Процикъ парохъ Манастирчавѣ. Левъ Струтинскій парохъ Космача. Василь Гордінскій сотрудникъ в Огару. Антоній Рудницкій експон. сотрудникъ на Зарѣчу ад Богородчанъ. Алексій Руденскій експон. сотрудникъ в Похвицѣ. Михайлъ Мотюкъ сотрудникъ в Горохоловѣ. Михайло Сидовскій парохъ Молоткова. Теофілъ Виликевичъ парохъ Раківці. Макарій Кречковскій парохъ Крички. Несторъ Рудницкій парохъ в Яблони.

Фантова лотерія в користь нашихъ дяковскихъ товариствъ.

Наші дяковскі товариства подали вже свого часу вѣтку, що мені удало ся, за Божою помічю, вивести у правительства дозволену на фантову лотерію в користь нашихъ дяковскихъ товариствъ. Цю познакомити нашу єущибаєсть близьше з сею справою, подаю дотичний рескриптъ Намѣстництва:

„Президія ц. к. Намѣстництва. Ч. 4520/пр. Вис. ц. к. Министерствомъ скаргу в порозумінію в вис. ц. к. Министерствомъ внутрѣшнихъ справ і з вис. ц. к. Министерствомъ Віроєповіданія і Проєвіти удало рескриптомъ з дня 13 цвѣтня с. р. ч. 18865 Вашому Преподобію позволену на уряджене в протягу літ 1898 і 1899 фантової лотерії в стотисяхъ лосівъ по 1 гр. в користь Товариства звязанної поміччї дяківъ Львівської, Перемискої і Станиславської дієцезії гр. кат. обрядъ з увільненемъ відъ такс, застерігаючи однак, що в тексті лосівъ мають бути уміщені крімъ уваги товстими буквами зазначеної: виміна вигранихъ на гроші в виключену“ еще слідуєчі подробици: дата і число повисшого рескрипту міністерняльного, термінъ тягненя, скількість і ціна лосівъ, скількість, загальна вартість і якість вигранихъ, в сімці цілі, на котру чистий дохідъ з лотерії в призначений. Бруліонъ тексту лосівъ належить предложити поперед до тугейшої апробати.

Після дальшої основі спімаєного рескрипту не вільно віддавати перепровадження тої лотерії в підприємство, ні також продавати лосівъ за поміччю аянів і доокружників; натомиє вільно уживати до збування лосівъ трафікантів, колектантів лотерійнихъ і іншихъ властителівъ склепівъ.

До чуваня надъ постановою при тягненію має бути висланий урядникъ політичний.

Найпізніше на 14 днівъ передъ тягненіемъ має бути пересланий лотерійній Дирекції докладний висказъ вигранихъ.

О тімъ завідомяємо Ваше Преподобіє з візванієм, чтобы схотівъ довести в своїмъ часі Президіи Намѣстництва о терміні і місці тягненя лосівъ в цілі дельфетованія по мысли вис. рескрипту міністерняльного урядника політичного яко комісара правительственного.

Львів дня 7 мая 1898 р.

За ц. к. Намѣстника Лідль.

До Преподобію Отця Данила Танячкеского.

внча гр. кат. парохъ і посла до Ради державної в Закономарію.

Такъ представляє ся концесія. Теперъ ходитъ о не зреалізоване.

Само собою розуміє ся, що я самъ тон справы перевести не в силі, — разъ, що при моихъ нинішнихъ обовязкахъ не достав мені на те потрібного часу, а по друге, що силъ одного чоловіка до такої роботи не выстатчають.

Я могу дати лишень ініціативу до переведеня сего дѣла [до чого я впротѣ обовязаний], не більше, — оставляючи само переведене ширшому кругу людей, взглядно корпораціи интересованныхъ. Певно, що деякі чинности формально-правной натуры, выплываючі зъ характеру самої концесії, буду мусѣть и опсѣля полагоджувати.

Думаю в той способъ заніціювати цілу акцію:

Удаю ся зъ просьбою до всіхъ нашихъ Веевѣтлѣйшихъ Ординаріївъ, чтобы были такъ добріи выначити одного делегата до комітету, самихъ же Виреев. Ординаріївъ прошу о ихъ покровительствѣ.

Удаю ся зъ такимъ жадавіемъ до Выдѣловъ всіхъ чл. дяковскихъ товариствъ, чтобы выбрали по двохъ відпоручниківъ [одного духовного и одного дяка].

Въ такой способъ комітетъ лотерійній складаєть бы ся по-при мене зъ трьохъ відпоручниківъ ординарієтскихъ, шістьохъ відпоручниківъ товариствъ дяковскихъ, котрыхъ докомплетувавши трема людьми зъ интелігенції свѣтскої, людей факховихъ [рефлектую на деякихъ радниківъ Русинівъ зъ Дирекції ескарбової], мали бы-сьмо комітетъ зъ тринцяти членівъ.

Перша функція того комітету була бы: обдумана пляну скорон, певно розпродажи лосѣвъ, — за тымъ надруковане лосѣвъ и пушене в розпродажъ. Поляшамъ розяснене моего погляду на справу самої розпродажи на побіише, — одно тутъ замѣчу, що природный теренъ, на якімъ при збуванію лосѣвъ головню рефлектувати мусимо, в нашій церкві.

Остає мені ще кілька слівъ сказати про той побіишій плянъ народный, якімъ я зъ тою лотерією маю. Мы економично слабій, страшно слабій народъ. У насъ кождий крейцаръ повиненъ робити при одній роботѣ, коли-бъ можна, сто другихъ услугъ. Я хочу, чтобы на выграні в нашій лотерії складали ся не предметы куплені в лосѣвъ тамъ жидѣвскимъ базарѣ, але щобъ се были предметы характеру церковного, головню образы вызначеныхъ подій зъ нашей церковно-народной исторії, — разъ, чтобы ті подій оспециализувати, а друге, чтобы дати нашому закладуочому ся артистичному рускому товариству зможибѣ до занятя і до зарбѣку.

Тихъ шару тысячь русскихъ, котрыхъ бы на такую продукцію ужито, добули бы не одну мысль артистичну, окрасили бы неодну хату руску, огрѣли бы неоду сердце руске...

Пропшу воші рускі газети, стоячі близько тымъ интересамъ народнымъ, подати в цілости сей мой голосъ.

Данило Танячкеский.

Письмо зъ Болеховского.

[Справа особисто-доходоого податку священиковъ.]

На дняхъ розбелало староство долиньске — а певно и другі староства — наказами платничі священникамъ на податокъ особисто-доходовой. Накази платничі гласять на такую а такую квоту, безъ подання мотивівъ, якими руководила ся комісія при оцѣненію доходівъ духовенства, хотя священники в предложенихъ фасіяхъ подали суму приходівъ не надаючи ся до оподаткованя. Духовенство тутешного повіту [а певно и другихъ повітівъ], предлагаячи фасію и жадаючи увільненя відъ податку особисто-доходоого, тримало ся инструкцій властей духовныхъ и самого тено-ру уставу, безъ жадиной гадки выкручуватисъ відъ того податку, а жадаючи цілкомъ слушно — справедливого примѣненя закона зъ 25 жовтня 1896 ч. 220 В. з. д.

Наказы платничі мають без сумніву мбді енаекційну. Що-ж дати? чи махнути рукою і заплатити? Нїколи! Комісія тутешнього повіту не трамала ся якомсь сталон норми при оціненю доходів, а накладала податок після свого „widzi mi sie“. Показує ся се наглядно із порівняння наказів платничих поодиноким парохам. Отже заплачене без супротивлення було бы неоправданом і за далеко йдучою улагодістю, а до того стало бы ся небезпечним прецедентом на будуче. Польський обчислене доходів із високоцінних прийняті комісією, треба надїятися, що ухвалюючи і виплачуючи контрру скажуть: духовенство побирає далеко більші доходи, як вимосить плата контрруальна, треба-ж я або зменшити або зовсім знести! А що-ж стало бы ся із наміреним підвищенням контрру? Очевидно полішилось бы оно на папирі!

Длатого — після нашої гадки — рекурс [навіть до трибуналу] не тільки єсть конечним, бо послужить до ретельного обчислення доходів, але причинати ся до пояснення самого закона, которого декотрі §§ остануть в коліях із собою.

Як укладати рекурс? Тут заходять певна трудність. Як сказано, наказ платничі гласять на певну суму, без подання мотивів, отже доперва по поданню тих-же можна буде перед трибуналом адміністративним доказати їх недоречність. Зная однак річ, що комісія офіційно, аложей із особь світських, без ознайомлення із річею, обчислила, на внесення инспектора податкового, доходи: 1) із іуріа сіолае, 2) із фундацій богослужбових, 3) із етіпендіі мануальних 4) із вартости мешканя, 5) із ґрунтів ерекційних і 6) із ементуальних капіталів приватних. За підставу рекурсу повинні слугувати §. 206 покликаного закона, гласячий: „при оціненю доходів духовних із їх поборів службових буде засягатися тільки опінію намістництва і дотичнои власти духовнои; побори, поименовані в §. 202, принаїт будуть із тій високоцін, якій вчислені були до контрру“. З тього §-у ясно слідує, що комісія повітові не єсть компетенційна до оцінення доходів парох; тільки опінія намістництва в порозуміню із Ординаріатом єсть тут мѣрдоіною. Інші § 202 того закона каже: „духовні, побираючи доповнення контрру, мають выказати етіпендіі богослужбів і належності епітрахілий тільки із тій високоцін, яку після §. 3 закона із дня 19 червня 1885 прийняло намістництво при послѣднім обчисленю контрру“. Цькомь коректне попустили собі ті парохі, котрі збавили в фасіи до податку особисто-доходо-вого ту квоту, яку намістництво в послѣдній адіюстованій фасіи прийняло.

Запримѣтити тут належить, що фундації богослужбові не приносять ніяк сподіваного доходу. Сполучені они часто в великих тагарах, як ваджене до філій в певні означені дні, а можуть статися ті доходи цькомь илюзоричними, сн заняті або слаббеть перешкодять парохом воделужити, а натомість прийдеться дати заступникови більше винагороджене, ніж выносить сама фундація! А що-ж буде із тими фундаціями, в котрих фундатори анулюють записи, сн коли-небудь дохід в неї буде парохом вчислений?

Цькомь вже неумѣтним а навіть смѣшним показало ся поступоване комісії при обчисленю парохам доходів із етіпендіі мануальних. Поминувши се, що доходи ті ані не стали, ані не приносять значній суми, сн они малостіною, не надаючи ся до оподаткованя. Сей погляд виразив трибунал адміністративний в рішеню із дня 5 червня 1883 ч. 12093. Видно, що по наших комісіях засѣдають люде, не знаючі не тільки елементарних засад права каноничного, але не ознайомлені також із рішеннями так поважнои институті, як трибунал адміністративний!

При обчисленю вартости мешканя парохам поступала собі комісія цькомь против 164 §-у наведеного закона. Тамь сказано: „будинки призначені власителем на цѣль добродійній, науковій або публичной араву, о скільки они увольнені від податку домового, належить поминути при устанавленю чистого доходу“. Властителями домів парохіальних є патрони і парохіане, а ті водетувають парохам ті будинки на цѣль публичного араву парохіи. Додати, що домі приходскі є вільні від податку домового. Сю постанову закона скріплює ще декрет канцеляріи надворнои із 29 лютого 1820 §. 2. С и §. 22 остаючи до нині в силі, а також закон із 1895 року арт. 18. 19. 55. II, на котрі то рішення покликатися належить.

В оціненю доходів ґрунтів ерекційних вадимо також невзастере і довільне

поступоване комісії. В 1881 р. власти скарбові выслали були комісії, котрі ерекційні ґрунти поклаеували і чистий дохід із них точно обчислювали. Дохід той принало намістництво і вставило в адіюстованій фасіи як приходь контрруальний. На наш погляд — комісія офіційно повинна була приступити до оціненя ґрунтів до приходу не належачих, дохід же із ґрунтів ерекційних належало прийняти такім, які намістництво після обчислення із 1881 року прийняло, і вважати розпорядженням обчислення того досе не внесло. Знаємо, що комісія поступала инакше, жадаючи фасіювання доходу із ґрунту за три послѣдній роки. Приймаючи навіть дохід із 1881 року парохі не вийшли на тій користи. Знаємо, як тяжкими стали обставини економічній за послѣдніх ємнатів лѣт!

Длатого парохамь покривдженим довільністю комісії не полишався нічо иншого, як відклик до трибуналу адміністративного. Відклик той можна оперти на §. 211 уст. 2. агаданого закона, орѣкуючий, що контррубутамь приделуге право жадати переслухання знатоків і їх записягнення. Кошты такого доходження, по доказаню, що дохід такий не вишій, понесло бы намістництво, вадляно міністерство просвіты.

То був загальний начерк водкину і мотивів, на яких такий рекурс оперти належало бы. Поодинокі парохі можуть довести инші моменти неуважливості комісії и пр. потручене із доходу на одного члена родини (§. 173 у. 1), слаббеть довготриваюча (§. 174 у. 2), оплачене премій асекुरаційних (§. 160 у. 2 и 3), выдатки на утримане будинків (законь конкуренційний із 5. VIII. 1866. В. а. д. ч. 28. §. 3 у. 4) и т. д.

Додати належить, що такий рекурс вільний від етемпля (законь із 26 X. 1896 В. а. д. ч. 220 §. 219) и що внесення его належить в протягу 30 днів до дотичного староства, як то приписує законь із 19. III. 1876 В. а. д. ч. 28. §. 1, и що впрочімь на наказах платничих запримѣчено.

Органь клира латинського *Gazeta kościelna*, обговорюючи сесю справу, радить духовенству высылати із кожного деканата письменний запытаня до намістництва: чи оно знає о невідбихіз із закономь зарадженнях комісії и чи буде платити податокь особисто-доходовий із священників, побираючих дододаток контрруальний із фонду релігійного. В кождімь разі численній того рода згодоженя могли бы мати вплив на виробленя оуду членів комісії для відкликів, котру правительство не вимомь має скликати.

Солідарне поступоване духовенства, особливо греко-католицкого, як то єсть признаємь підвоєає часописи *Litner Quartalschrift*, *Correspondenzblatt* и тая-ж *Gazeta kościelna*, справило, що не одна така справа вадла користний оборот для клира. Тільки не зражувати сн! Відкинений рекурс у Львові часто находить прихильне поагодження у Відні и єсть надія, що и в снмь случаю „*vigilantibus*“ повна справедливість буде признана.

Оподаткований парох.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

Slovenski Narod подає допис якогось посла до ради державнои про ситуацію. Сторонництва правіць, а особливо Чехи після тої дописи не є задоволені із правительства, котре хотѣло бы стоати по-надь сторонництвами. Такому хитаню мусить разі прийти конець, а правительство мусить рішучо станути по стороні правіць. Що-до найбільшихь задачь правительства каже дописуватель, що оно генерішну конституцію застановить и аоктрює нову, після котрой назадь сойми будуть выбирати послів до ради державнои. Також аоктрює правительство новий реґуляміз для палаты послів, обмежить компетенцію ради державнои, а розширить компетенцію соймів. Нова конституція настане незадовго по цесарскімь ювілею. Річ певна, що особливо чеські послы стараються сн силами и всьмь своимь впливомь о такий новий лад; але нині питане, чи вийшов бы на здорове Словѣнцямь.

В дописі тій, як бачимо, нема нічого нового. Вѣсти ті повторяють ся вже від давна, а є они лише виразомь горячихь бажань не тільки чеськихь але и польськихь послів. Але нині річ, чи міністерство ґруна, поборюючи революцію із доду, уважить ся на таку революцію із горы. Був бы то експерименть може троха небезпечний.

Litner Volksblatt, органь п. Ебенгоха, пише: Католицьке сторонництво простує до знесеня язиковихь розпоряджень, але в тій цѣли бажавь вибору язиковои комісії. Противно німцѣа солідарність неув заходь католицкого сторонництва своимь химернимь

жаданямь, чтобы заразь знести язиковий розпоряджені. Чи католицьке сторонництво, чтобы адоволати тій химері, має покинути правіцю и тымь не тільки яні анищити, але и себе умертвити та своимь політичнимь самоубійствомь на ново поставити на ноги абанкротизований лібералізмь?

Обхідь чеського свята в Празі, а особливо бесѣда ген. Комарова, порушала до живого и наміць в Мадярів. *Deutsches Volksblatt* пише, що єдиною відповѣдію на промову Комарова було бы выкинути его із Австрії. Австрія славниціти азначіть тільки, що выкликувати нову справу європейску. Славянська Австрія була бы державою підчиненою Россії. *Deutsche Ztg.* каже, що в Празі не ходило о віддане чести Палацкому, а о заявлене ненависті до Німців. Палацій безперечно поклав великі заслуги для Чехів, але за 30 лѣть своєи діяльности не зробив для свого краю більше, ніж австрійське правительство від р. 1866. Від австрійського правительства годь надіяти ся, чтобы оно відперло славянскій атак на Німців; длатого німцѣий народь самь повинень подбати о своєю оборону. *Vaterland* замѣчає, що в Празі віддавано честь не ученому Палацкому, а політикови. Выголошенихь тамь бесѣд не треба брати поважно. Розумній заступник славянскихь народівь позабули, що народи живуть не тільки мовою, але такожь адеміи. *N. Wien. Tagblatt* пише, що такий демонстрацій ухилили бы се, коли бы Чехи були в опозицій; але тепер, коли они є при кермі и мають свого заступника в кабінеті, панславистичній демонстрацій не є нмь до лиця. Выступлене Комарова було просто безцельне. *Wien. Tagblatt* каже, що за мало є заказу, які пражська поліція доручила ген. Комарову, чтобы не являв ся більше в генеральскімь мундурі; за его бесѣду Австрія мусить добстати сатисфакцію, а се може статися лишь тогдѣ, коли російське правительство поклече его до одѣальности. Також и *Fremdenblatt* выступав противь Комарова и докоряє ему незнаніє исторіи. Комаровь очевидно забув, що часи переселеня народівь проминули безповоротно, а підь конець 19 віку народи не воюють із собою для грабежів, а боры ихь снть культуріи. Австрія обійде ся безь непростенныхь радь Комарова; австрійскій радь самь поагодить мѣж собою своєи домашній споры. Той самь дневникь помятив в слѣдуючімь числѣ такий комунікат: „Въ высокій мѣрѣ нетактовною бесѣдою Комарова занимає ся вся публична опінія в Австрії. Наш погляд в снй справѣ мы вже высказали; хочемо тільки додати, що редакторь Комаровь не може ухидити за покликаного заступника публичной опінії своего краю, бо разомь із своимь дневникомь зазнає в рѣшаючихь кругахь російскихь найбільшого маловажаєня. Названому генералови не позволено врѣшт надуживати униформу и заразь по его промовѣ цькомь виразно дано ему до пізнаня, якь дуже оно неприлично, коли громадянинь дружен держави проголошує такий бесѣди в краю, де панують національній суперечности и де, річ проста, такий высказь набирає значіння із горы наміреного заколоченя спокою. Комаровь може лише традиційнои гостинности австрійскій дякувати, що із нимь не поступлено цькомь инакше и що вінь досе пробував се в границяхь чорножовтихь стовпів. Годить ся надѣятися, що вінь подчась дальшого своего побуту не скоче выставити терпеливости власти на пробу; инакше чась его побуту мусить бы рішучо бути скорочений.“

Мадярскій голось про бесѣду Комарова подамо завтра.

НОВИНКИ.

В второкъ 28-ого н. ст. червня с. р. відбуде ся в памяті 60-ои річницѣ знесеня панщини повітве вѣче в Любачовѣ підь голымь небомь в огороді п. Дембицького при улиці Дахівскій, а в разі непогоди в старімь склєні п. Волощак в ринку, із такою програмою. 1) О годінѣ 9-ій рано богослужє за бл. и цесаря Фердинанда. 2) О годінѣ 12-ій в полудне отвореня вѣча вступнимь словомь и виборѣ президіи. 3) Реферать просвіты економічній. 4) Реферать політичній „Русинь підь панованямь Австрії и ихь положенє політичне“. 5) Реферать о організації повітвѣй. 6) Дискусія надь рефератами. — Вѣхь добромислячихь Русинівь повітвѣ чешанбєского запропаємо снмь, чтобы громадяни явили ся на вѣчу, а особливо Священниківь просимо, чтобы оголосили кождий се в своїй парохіи. [Снй рускій часописє просимо о ласкавє повторєнє сего запрошеня.] — за Комітетъ Юліана Гладилочіи парохъ Любачовѣ.

В справѣ заповідженого вѣча в Озѣрні одержує назъ Золочеве отсе писмо: „Вѣча заповіджене в мѣстечку Озѣрній по вѣта золочѣвского на день 14 н. ст. червня с. р. уважавь делегатъ відьду Руской Радь

в Золочевѣ за одѣтне відложити на часъ пізнійшій, бо оголошенє о дні вѣча подано в дѣянихь часописяхь хабно, а вчєсно на день 14 руского червня с. р., черезь що сє-лямь із околиць лєднй кѣлькихь прибуло, а вѣ духовенства околицьнихь явили ся лєднй два, и го вже пополудни, а се особливо немало тронуло прасутныхь, бо-ж вѣ „Дѣль“ дєнѣ вѣча бувть точно подані и відь самого Золочевѣа прибуло ажь трєхь священниківь, вѣ котрихь Вєч. о. Дудиковачь вѣ Плугова нужди ради выголосивъ на богослужєню вѣ-чєвѣмь патристичну промовѣ. — Отже видѣль Руской Радь в Золочевѣ просить вѣхь Русинівь Озєрянцѣхь, котрымь благо народу не чуже, на другє вѣчє, котрє відбудє ся дня 5 н. ст. липня, т. є. в навєчєрїя Рождєства сн. Івана Хрєстителя на прихотєвѣ рускомь в Озѣрній вѣ програмою вѣча відькликаю-ного. — За видѣль Руской Радь в Золочевѣ. *Романковский.*

Аудієнція посла п. А. Танячєвичѣ у цѣсарѣ — після зазначєнихь нами у о. посла інформацій — мала на цѣли справу запомогь для відьбѣ и сирѣтѣ священниківь, котри то справа входить в фазу рѣшеня. О тѣмь о. посоль обѣцявѣ подати в короткѣмь часѣ бляжєе поясненє.

Вступній испиты до I. класѣ приготавлючои руской гімназіи в Коломыи будуть відбудувати ся передь єсеріями вѣ дѣлахь 15 и 16 липня а по єсеріяхь 1 и 2 верєснѣ с. р. Учє-ники, що хотять адавѣти сєй испитъ, мають зголосити ся в канцелярію гімназіальнѣй най-пізнійше днємь передь испитомь лично вѣ товариствѣ родичівь або опікуновь и принєсти із собою метрику, а котрій склѣчили IV. вадляно III. класу народнои школы, такожь школьнє свѣдѣцтво.

В ц. к. гімназіи в Дрогобичи здали дня 21 и 22 с. м. испитъ зрѣлости єлѣвучій Русинь: Дубѣ Константинъ Діювєй, Комар-ниціи Михайло, Чапельскій Іосєфъ и Шихъ Теодосій. Испитъ відьбувѣ ся підь проводомь инспектора Дворского, а аложили его вѣ абі-турієнты числомь 11, а межі ними вѣ від-значєнємь Пѣховичъ [Полякь] и Бакєнротъ [жидь]. Кождий Русинъ, котрому лежить на єсеріи просвіты своего народу, повинень по-старати ся в своїмь кружку, чтобы якь найбільше рускихь учениківь зголосило ся до вступного испиту до гімназіи. Послѣдня вже пора приготавити учениківь до того испиту!

Зъ Калуша пишуть намъ: Задатковє товариство в Калуши ухвалєло із фонду ре-зервы страх на памятникъ Мицєевичев 40 ар. Тогдѣ п. Перєгінєць [одиницій Русинъ, що належить до ради завѣдующеи] пославивъ внесенє, чтобы рѣвно-жъ призначити на памятникъ рускому постои Шевченкови, и ра-да ухвалєла на сн цѣль 20 ар., котру то суму має дирекція того товариства выслати на руки радника д. ра Даміяна Савчака у Львовѣ.

Огнѣ пишуть намъ: Дня 10 с. м. о 5 годінѣ пополудни перуиъ западивъ в Мико-лавѣвѣ бѣбєрєцкогь повітѣ обійѣта Івана Кота и вѣ одной хвилі поломивъ обхопѣла не лишь того обійѣта, але и єусѣдній загороды. Пого-рѣла цѣсть господарствѣ, мѣжъ ними и ч. Дмєтро Романішнѣа, начальнѣа громады и прєдсѣдатель мѣсцевой рады школьнѣй. Вся шкода була обезлєчена на 3330 ар. До сн-пєнєня огню дуже причинила ся мѣсцевѣа сторо-жа пожарна підь управою мѣсцевого уч-тєля М. Кочоровского.

Зъ Манастирискѣ пишуть намъ: Ось до-чого у насъ вже дохотѣли! — посухайтє! Дня 22 с. м. прийшовъ катитѣ польскій кєсѣдѣ Яхоловскій до тутешнои школы, до-класѣ четвертои и ставъ учити вѣрѣзъ із По-ляками такожь рускѣ дѣти. Почавъ питати катихизму хлопца Вовчука, а коли той ска-завъ, що вінъ Русинъ и не вѣмѣ польского катихизму, кє. Яхоловскій пѣрѣвѣвѣ ся до сло-вѣни: „Ja nie znam Rusinów!“ и бѣнавъ хло-пциу до крѣви, ажь поламавъ пѣтвѣ, и пооб-дирѣвъ мовѣ хижій вѣрѣ. Можна собі прєд-ставити вѣрѣжє руского катихита, коли при-йшовши до школы, заставъ хлопца змѣлѣтєтє-вѣного, абытого, вѣ покровѣаєннємь и залух-лимь лицємь. Красній відьвоинь!

Отворєнє новихь шляхѣв зѣлѣзничихь на Буковинѣ. Нові шляхи Нєполѣкѣвѣ-Важ-ница и Лужаны-Зальцбурґъ мають торжєствен-но отворити ся дня 6 н. ст. липня, а Гадик-фальвѣа Бродина 7-ого липня. Дня 5 липня при-буде до Черновѣцъ міністеръ зѣлѣзничѣй держ-авныхь Віткєхъ вѣ товариствѣ урядникѣв, а вимѣрно приѣдѣ із нимь и галиційскій мар-шалокъ ґр. Стан. Вадеі. Наперѣдъ отворѣть шляхъ Нєполѣкѣвѣ-Важница и у Важницѣ відбудє ся бєнѣктъ, потѣмь високій гостѣ удадутъ ся до Зальцбурґъ а вѣ-відтамь вєчє-ромь вернутъ до Черновѣцъ. Другого дня ви-ѣдє міністеръ до Гадик-фальви.

В справѣ почєкальнѣ на парєстанку вѣ Фєльштинѣ одержує азъ Дирєкцій держав-ныхь зѣлѣзничѣ отсе писмо: „В дописѣ замі-щеній в „Дѣлѣ“ в дня 20/5 [2/6] с. р. ч. 111 жалувє ся корєспондєнт, що Дирєкція зѣлѣ-зничѣ держ не хоче урядити почєкальнѣ на парєстанку Фєльштинѣ, в наслѣдок чѣго подѣ-рожи не м-ють бє охоронити ся передь сло-тою. Для поясненє сєй справи замічає ся, що парєстанокъ Фєльштинѣ отворєно на просьбу і кошта тої громады, при чімъ інтерєсовані ви-разно зрєкли ся уряджєа почєкальнѣ. Урѣд-жєнє почєкальнѣ могло бы послѣдувати тільки на кошта інтерєсованихь, — до тепєр однак вѣхто не зголосивъ ся в готовѣстію зложєня по-трібнои суми.“

Похоронѣ „тойрѣ“. Передь кѣлькана-дѣти дѣнями выбухъ бувъ пожѣрѣ в єнагозѣ при улиці Совѣнцій у Львовѣ и при тѣмь агорѣла „тойра“ [дєсѣть заповідѣй Божихь]. Після жидѣвского ритуалу уважє ся ушко-дженѣ „тойра“ тѣломь чѣловѣка и має бути похоронєна на околиць. Оногодѣ відьбувѣ ся похоронѣ єлєвчєи „тойрѣ“ при участі кѣль-

Передплата на „ДВЛО“ и наложителност [за вносраты
знакит у Львоні.

из Австрії: . . . за границей:
на цѣпѣ рѣзъ . . . 18 вр. на цѣпѣ рѣзъ . . . 24 вр.
на пѣтѣ роу . . . 9 вр. на пѣтѣ роу . . . 12 вр.
у Ливей:
на цѣпѣ рѣзъ . . . 16 вр. на пѣтѣ роу . . . 8 вр.
на чертѣ роу . . . 4 вр. на шнѣзѣ 1 вр. 88 вр.
Редакция, Администрація и Издательскія пѣдѣ ч. 24
ул. Ваторія. — Рукописи вѣрствуютъ охъ лѣтне на по-
передию вѣстерожене. — Рекламация неопечатанъ
вѣлкий вѣдѣ порта.
Поединеже члѣве нештѣе 8 вр. а. в.
Отдѣлешья лѣтний приймають охъ поцѣпѣ 10 вр.
вѣдѣ одномъ стрѣбни извѣстогонъ або охъ шѣзѣ а вѣ
руберизъ „Надобежале“ по 25 вр. а. в.
Педкиа и кинѣи доносими приказатъ члѣкитъ охъ не
16 вр. вѣдѣ етѣшка.

— Д-р Володимир Милькович, доцент чернівецького університету, іменований тамтешнє надзвичайним професором історії входу Європи [подібно як проф. Мих. Грушевскій у Львові]. Як вѣдомо, д-р Милькович перед кількома лѣтами старав ся о доцентуру у Львові.

— Зъ Городенки пишуъ намъ: Концертъ заповѣданий у насъ на 19-ого с. м. въ на

мать 100-ю річницю відпочина руської літератури, виває під кожним виглядом світо. В'є хорошо, майже ефективно пристроєний сали доу громадського аббато с'є в'є деш той много народу. Руска інтелігенція, місцева і замісцена являсь майже в'є комп'єт'є, а в'є признаєм'є треба піднести що н польска городеньска публіка явля с'є майже вся; много було м'єщан'є та селян'є, н то не лиш'є м'єщан'є, а н сторон'єських.

Концерт відкрив красним водичом о. А. Оленіцкім, водичак зачались продукції хор у музики і декламації. Все мало настрій величній. Правдину несподіванку, бо не обіцяв програмою, а робив публіці хор м'єщан'є, водичавши о. Кумановського "Вязанку І. Ой вербо". Браву не було кобця. Заслуга за те, що пісня наша в'єх'є обчарувала, належить с'є о. Нестайковим, парохом в'є Червоніц'є, що мимо далекою дороги прїїзджав усе на проби и працю свою довів до світлого результату. Так само гра п. Гл'єбовицького, декламація п. Добрянського з Коломиї и п. Степанович з Топорова випали вельми удачно, хорошо. А коли хлопець с'єльскій в'є Поточис'є Микола Костенько водичавши Б. Ленського "В'є св'єт'є за очі", в'є майже прелезали с'є, в'є таким'є чувом'є и в'є силою тую декламацію в'єголосив сей молоденькій декламатор'є. По концерті водичав с'є в'є касин'є комерец'є, в'є котрий взяло участь 80 осіб, и зачала с'є щира, спокійна бесіда: переплїтана хором'є и тоастами. В'є були вдоволен'є и урадован'є.

Концерт сей лиш'є с'є на довго в'є пам'єти кожного, що лиш'є був на н'єм'є, бо давно Городенка такого концерту не вид'єла. А ч'є то заслуга? Ото одио одиниць, що прийшовши недавно до Городенки знав'є за грїти серця в'єх'є до д'єла того, побороти труднощі, ставлен'є с'є на кожн'єм'є кроц'є. Д'єйствио, сей концерт то заслуга о. С. Гл'єбовицького; в'єх'є много потрудив с'є коло него, та не на дармо! Чистого зиску було 100 зр., котрі [о скільки мен'є в'єдомо] мав'є комітет'є вложити на книжочку щадничу яко кор'євний фонд СС. Службінц'є в'є Городенц'є. — Гост'є.

— Товариство взаимнихъ обезпеченъ "Дн'єстеръ" приїме заразъ кількохъ писар'єв'є в'є красним'є и скорим'є писем'єм'є; платня 25 зр. м'єсячно. Подана, лиш'є на писем'є, належить вносити до Дирекції Товариства [Льв'єв'є Ринокъ 10] и долучити св'єд'єцтва шк'єльній або ихъ водписи, а такожъ пробу писма.

— 100.000 коронъ и 4 рази 25.000 коронъ — то головний wygrай лотеріи великон Ювілейной выставки, котрі виплатити с'є гот'євною лиш'є в'є 20%, водичавши. Звертаємо увагу нашихъ поважанихъ читател'єв'є, що І-ше тягнене водичуде с'є д'єл 25 червня 1898 невд'єклично.

— Др'єбний в'єсти. Нам'єстникъ гр. Пінінскій в'єх'єх'є до Кракова а об'єсла уд'єсть с'є до В'єд'єня. — Маршалокъ краевий гр. Стан. Бадені удає с'є завтра [в'є суботу] в'є членами вид'єлу краєвого Верещанським'є, д-ромъ Савчакомъ и Вайгінтеромъ до Кракова на торжество водичовення пам'єтника Мицкевича. — В'є Краков'є водичуде с'є вод'є 8 до 10 лиш'є в'єх'єдъ д'євоник'єв'є.

Телеграмы „Д'єла“.

В'єд'єнь 24. червня, N. fr. Presse доносить що гр. Стан. Бадені в'єйде на довшу водичпустку, але в'єсти про его уступлене в'є становиска раєвого маршала не мають под'єставы.

Славий на ц'єл'єм'є св'єт'є
КОЛА „OPEL“
періодичний фабрикат. Выходить продаж для Галичини и Буковини
„Cycle house au Louvre“
Льв'єв'є, ул. Сикотуска 6, п'єсаж Гавсманна
Польги в'є сплатити п'єсли умовы.
Для провинції ц'євники даромъ и оплатно. 190 86-7

ОДИНОКЕ РУСКЕ
Артистично-літографічне ЗАВЕДЕН'Є
Андрея Андрейчина
у Льв'єв'є ул. Сикотуска ч. 29
в'єготовляє
в'єсяк'є літогра і чини в'єробы
звычайний в'єзитові білєты
вод'є 1 зр. за 100 штук, а ново
появивши с'є в'єзитові білєты
в'є гербомъ Галичини
Руси в'є краснихъ по 1 зр.
60 кр. за 100 штук в'є ка-
сеткою 188 12-51

Deutsche Lehrerin,
die Clavier und Schulanterricht-
bis V. Cl. erteilt sucht Stelle.
Helene Wieser in Kurzan, post.
rest. 256 2-2

ПОТРЕБНА ЗАРАЗЪ КУХАРКА

чистенька, працююча, на л'єто,
на 30 осіб. М'єсячно 15 зр. в'
удержане. Прому адресувати:
С. Глинскій Гребеневъ.
252 3-6

Словарь в'єм'єдко-рускій

Ом. Партичного
продає товариство „ПРОСВ'єТА“
по 1 зр. зам'єсть 3 зр.

Будапешт 24 червня. Угорска депутація
квотона на в'єчерашнімъ зас'єданню постановила
вести дальшій устій переговори в'є австрій-
скою депутацією д. 25 с. м., а то черезъ суб-
комітет'є. Обговорено такожъ инструкції, які
має д'єстати той субкомітет'є.

Pester Lloyd нап'єкує, що австрійске пра-
вительство зажадало вод'є Россіи сатисфакції
за промови Комарова; припускати треба, що
в'є Петербург'є почують потребу якоїсь заявы,
котра би усунула всяк'є неспорозум'єня.

Берлін 24 червня. Тутешній д'євоникъ
ц'єлкомъ спокійно пишуть про бес'єды тен.
Комарова; бачать в'є нихъ лиш'є нестакъ безъ
якогого политичного знач'єня.

Париж 24 червня. Цейтраль над'єла с'є,
що сегодня уд'єсть с'є с'єму уложити кабінет'є.
Сосіє об'єйма теку війны.

Рим 24 червня. Нове міністерство ще
не зложено. Король покликавъ Веносту, що-
бы розд'єливъ с'є в'є ситуації.

Мадрид 24 червня. Адміраль Цервера
доносить, що Американц'є в'єх'єли на берегъ;
стан'є р'єч'єй дуже скрутин'єй, до р'єшен'єя приї-
де в'є бою м'єжъ сухотными войсками.

З'є Мадрид'є нап'єкла в'єст'є, що родина
аспаньского губернатора попала в'є руки
повстанц'єв'є.

Лондон 24 червня. Позавч'єра американсь-
ке в'єйско під начальствомъ Шеетера в'є-
х'єло в'є повн'ємъ лад'є на берегъ Куби о 17
анг. мил'є на в'єх'єдъ водъ Санх'єга. Испанц'є,
уступаючи передъ пальбою американськихъ
корабл'єв'є, спалили дворець з'єльзинц'є.

Новий м'єрть 24 червня. Американська
выправа під начальствомъ тен. Шеетера до-
стала с'є оногод'є на берегъ Куби. Испанц'є
майже жадного не ставили опору. Американ-
скій корабль змусили в'єх'є испанскій батеріи
адомжъ берег'єв'є до мовчан'єя.

Над'єслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптик и Механикъ у Льв'єв'є, площа Га-
лицца ч. 1, противъ Банку Гіпотечного на пла-
ц'єхъ площі Галицкой

порукає в'є величій
выборъ и по ц'єнахъ
найдешев'єшихъ:
окуляри, ц'єлкеры,
альбомы, б'єнокль,
д'єзоконды, баро-
метры, термометры,
р'єзні аресометры,
мікроскопы, лупы, компасы, райс'єв'єй, т'єсмы
мірнич'є, піомы, лібел'є, манометры и т. п.

Уряджене д'євоник'єв'є електричн'єхъ.
В'єсикъ направили позагоджують с'є в'єхъ най-
скорше и найдешевше. 4185

ЛИНІЕ

в'є реставрації НАТУЛЫ ТЕПФЕРА, улица Трябу-
нальска ч. 12. Д'ємъ в'єданий, можна д'єстати щоденно
в'єже о год'єхъ 8-ой рано гор'єчий с'єд'єл'єня.

Ц'є НИКИ.

Печ'єна в'єправа в'є капустою	15 зр.
Смаж'єний л'єг'єн	12 „
Фил'єт'є	12 „
П'єшка теляча в'є хр'єномъ	10 „
Ковбаска в'є хр'єномъ	6 „
Кав'єр	15 „
Об'єдъ в'є абонаментъ	40 „

В'єсикъ нап'єкла в'є найд'єв'єн'єхъ родахъ по най-
ум'єр'єн'єйшимъ ц'єнахъ; для певности, що погодять
в'є м'ємъ реставрації, даю водичб'єр'єж'ємъ марк'є. —
Найд'єв'єн'єй в'єне по найдешев'єшихъ ц'єнахъ почавши
вод'є 40 зр. літра.

По театр'є в'єе с'єв'єж'є, в'є величій выборъ стравъ
и нап'єч'єв'єхъ заасомотрена кухня.

79 120-7

З'є в'єсикимъ поважанемъ

НАТУЛА ТЕПФЕРЪ.

МАШИНИ американскій до роблен'єя
мороженого ем'ємості 1, 2, 3 літра
по зр. 6-50, 6-50 и 7-50. Ронд'єл'є
м'єл'єж'єй до смажен'єя кон'єктуръ по
зр. 2-40, 2-80, 3-—. Кальш'є дротин'єй
до прикр'єв'єня полум'єс'єк'єхъ штука
вод'є 35 зр. до 1 зр.

порукає ПЕТРО ХШОНІСТОВСКІЙ.
Городак'є з'єд'єл'єня у Льв'єв'є, площі
Капітульна ч. 1 (супротивъ кате-
др'є).

Новости в'є парасолькахъ,
нап'єлюхахъ, блюзахъ,
рукавичкахъ, ст'єжкахъ и ко-
ронкахъ по чудуючо низь-
кимъ ц'єнахъ. MAISON de
Nouveautés Madame Bertha
Fiedler.

Льв'єв'є, пл. Капітульна ч. 3
190 86-7

С. ТОМАСЕВІЧЪ

Артистъ-МАЛЯРЪ

перепрош'єв'є с'є з'є ул. Соборна ч. 9,
на улицю Арсенальну ч. 6. у Льв'єв'є.

16910 10

Выстава загальна
в'єх'єднихъ и в'єншихъ чуж'єхъ и
краснихъ диван'єв'єхъ, порт'єр'єхъ,
ф'єранокъ и х'єдник'єв'єхъ.
Такъ в'єх'єд'єл'є н'єч'є при електри-
чній осв'єтлен'єю отворена.
В'єступъ в'єльмий.
Управ'єня с'є кож'єго, хто ба-
ж'єе щось закупити, аби в'єпередъ
оглянутъ тую выставу.
На провинцію ц'євники да-
ромъ и оплатно.
Листы адресувати належить:
Складъ диван'єв'єхъ „Au Louvre“,
Льв'єв'є, ул. Сикотуска 6 (П'єсажъ
Гавсманна). 190 86-7
Купуючимъ польги в'є сплат'єхъ.

Такъ в'єх'єд'єл'є на раты

безъ п'єд'єв'єн'єя ц'єнъ
диваны, порт'єры, ф'єранки,
х'єдники, коф'єры в'єтований,
капы на столы и л'єжка в'є
склад'єхъ диван'єв'єхъ „Terrich-
наца au Louvre“, Льв'єв'є, ул.
Сикотуска 6. (П'єсажъ Гавс-
манна). На провинцію выс'єлає
с'є ц'євники даромъ и оплатно.
190 86-7

Диваны перскі и порт'єры

п'єд'єл'є (старинні)

продає, купує и выписує,
а такожъ приймає на пере-
ховокъ. Складъ диван'єв'єхъ
„Au Louvre“, Льв'єв'є, ул. Сикотус-
ка 6. — Польги в'є сплат-
тахъ п'єсли умовы.

Для провинції ц'євники да-
ромъ и оплатно. 190 86-7

Рештки х'єдник'єв'єхъ и выс'єр-
тований диваны, порт'єры, ф'є-
ранки, капы, коф'є, тобел'єны
и р'єзні предмети декорації
по ц'єнахъ бачею деш'є-
в'єхъ. Складъ диван'єв'єхъ „Au
Louvre“, Льв'єв'є, ул. Сикотус-
ка 6 (П'єсажъ Гавсманна). Та-
комъ на раты. Для провинції
ц'євники даромъ и оплатно.
190 86-7

Завед'єне водо'єчнич'є кліматично-жентичне и в'єдыхуван'є. ЯВОРЖЕ (Ernsdorf) поб'єчъ Вельска, на Шлеску австрійскімъ

Пенсіонатъ л'єчничій отвортий ц'єл'ємъ р'єк'є.
Стація з'єльзин'єча, почта, телеграфъ и автока в'є м'єсца. В'єддалене вод'є
Кракова три год'єны via Д'єз'єд'єце—Вельскъ.
Положене живописне у ст'єнъ Бескид'єхъ шлескихъ — кліматъ идеаль-
но адоровий. Уряджене в'єзр'єц'єв'єхъ, водичб'єв'єд'єн'ємъ в'ємогамъ новочаснимъ;
реставрація первозадна підъ выключ'єн'ємъ доглядомъ л'єчарскимъ.
В'є в'єх'єд'ємъ роц'єхъ об'єняє зар'єдъ л'єчарскій, довгол'єтній управ-
итель завед'єн'єя гідропатичнихъ в'є Галичин'є 242 5-5
Д-ръ Александеръ Медвей.
В'єзв'єжихъ информацій листовно уд'єляють:
адміністрації:
Кароль Форнеръ
арендаторъ добрь.
Д-ръ Александеръ Медвей
управитель завед'єн'єя.

Кароль ГОСТИНСКІЙ явний сп'єльникъ фірмы
К. Гостинскій и І. Альсъ
Предприємство комісій и спедицій
у Льв'єв'є пл. Галицка ч. 3, (телефонъ ч. 537)
яко одиоко Высокимъ ц. к. Нам'єстництвомъ концесіоноване
ГЕНЕРАЛЬНЕ ЗАСТУПНИЦТВО П'єВНОЧНО-Н'єМЕЦКОГО „LLOYD“ В'є БРЕМ'є
продає карти корабельні в'єх'єд'єж'єм'ємъ с'є краєв'є заморскій и уд'єляє
в'єсяк'єхъ пох'єн'єхъ безплатно.
Експедиція подорожнич'єхъ и пакунк'єхъ 3-5 рази м'єсячно до Америки
П'єв'єн'єч'єно, Аргентини, Канади, Паранъ и Сполученихъ Державъ. 209 29-7

Лише 50 кр. на 4 тягнен'єя.
Головна wygrана 1 разъ
219 18-7
100.000 коронъ и **25.000 коронъ**
рази
Л'єОСЫ ЮВІЛЕЙНОЮ ВЫСТАВ'єЮ I. Тягнен'є: 25 червня 1898. II. Тягнен'є: 15 вересня 1898.
а 50 кр. II. Тягнен'є: 6 серпня 1898. IV. Тягнен'є: 6 жовтня 1898.
М. Юнась, Кічъ и Штофъ, Корманъ и Файгенбаумъ, Густавъ Манс'є
порукають: Самуелъ Ландавъ, Шелленбергъ и Крайз'єръ, Авг. Шелленбергъ и Сын'є
Сональ и Аліс'єнъ, Яновъ Штро.

Передната на „ДВЛО“ и належитостта за инсертите плащат у Дьвога.

продаж по найдешевших цінах: рури для виходів зеліані і навісикой, всякі виробы камінікой, цементъ, вапно силісто і гідралічне, найліпший цецъ зб олаваних копанени семігородених, пацу дахову, плиты мюляціані, теръ, цеглы, плиты і заправу шамотову, цеглоци оладнові, даховіи, печи нафеліи, карбокінеумъ, лупакъ, клясеты англійкой, ефе-кой замінени капацой і поіварени та рури зреной і т. д. 197 '8-10

Одного разу покривляв п. Галецький свої сили в одній гандлярській товаристві дру- гих урядників, а коли зайшов туди о. Корнілій Сенік за якоюсь орудкою, — то на его видь совість так сокрушила п. Га- лецького, що він признав ся до своїх „вольних і невольних прегрешень“ і при- людно попросив прощення у колишних жер- тв своїх „зблуджень“.

— Не міг бы-мь — мовив він — відвратити спокійно, не розпростившись з Вами, отче. Я хотів навіть до Вас похва- ти, бо маю Вас на совісті, а не міг-ем на собі перенести того, щоб ми не розстали ся якоє по людях. А чей-же хати були бы-те не замкнули передо мною.. Признаю, що заподіляв-ем Вам, отче, і Вашій роди- ні велику кривду, але ті, що мені давали такі накази, вінні за те саме мене перенос- ть.. При розстані, коли я вже відів від- ходжу, забудьте, простіть і подайте мені руку! На улиці знов можете мене не знати і не здоровити, як давнійше, бо мені о у- лицю не йде, але йде мені о те почуте крив- ды, яку я Вам заподіляв...

І о. Корнілій простив йому. Простив, бо він священник християнський, він учить других, що найбільшому своєму ворогові про- щати треба, — чом же сам не мав бы так поступити? А впрочім Русин все великодушний... Его ворог прийняв кая ся, просить прощення, а то вже для него рівно- важити і ту наругу, що вела его під ба- гнетами до арешту, рівноважити пекучій сльо- зам диточок і милою подруги, сльозам чисті мови брилянтів, з котрих одна переважить всіх нечистих противників, рівноважити і бді его собратей-власнів і глухий стогін адонаного народу... Се річ красна і висока — прощати найтяжшому ворогові, коли він каяє і прощення просить, а Русин наз сво- би великодушності знає.

І я з тим знов годжу ся і на се пишу, тільки одно вертити мені мозок а душу мулять: чого оно якоє вчно так складає ся, що сильніший нас бить, а ми слабший все великодушно прощаємо? Чом у сильних то великодушності для слабших не сльідно? Чи чутство се для них єсть мен- ше красне і високе? А ми-ж видимо на кождім кроці, як безпощадні они для нас! Народови відбирають его власну волю, в потім держать, деморалізують, тямучі одиниці тероризують, в наругу подають, а неохитних засуджують на погінбля... та не на доразу через повійшене або розстрі- лане — ні, оно тисяч разь було-бь лекше, ніж з-вільна нидіти, дивитись на те нид- не своїх найближших, і так помалу по- середь різних проб, шарпань і висилень — з повною свідомістю причини примомно конати... з голоду. Се страшно, та на жалє правдиве. Великодушності для нас ань для наших родинь нема. У них паролі: „конай, або адавай ся на ласку и веласку!“

Тому о. Корн. Сенік сам про себе мів, а яко священник, в даних обстави- нах, мусів просити, щоб показати свою моральну висість. Але обміняватись фото- графіями, — о що просив п. Галецький, — зна- чить: вернути ему пошану, вернути утрачене поважане, задержати его в добрій пам'яті, — сего вже хіба ніхто в світ не в силі.

Та в, правда, я забув про галицьку мі- зерію — не огривою, а таки справдішну мі- зерію... учительку. Се народець recte неволь- ник, так і прибит, що у них [з малими виниками] окружний інспектор поб-бог, а староста — сам бог. Отже нікого бы не дивувало, як-бы сей народець для доброго ока з „dalem i ląz w oku“ прадав свого ше- фа. Але і то не склалося, тільки котрийсь наз них в „Stow-ł polsk-om“ мав випи- сати ему якоє „словаслово“...

Ціль же загаль повіту має в тій вгляді вишу гаду. І коли-б нам прихо- дило ся выставити свідство для п. Галецько- го, то при найщирішій волі не знали бьем- но нічого додатного сказати. Хіба може хто був ласкав почислити ему in plus: ком- панію жандармів до арештована спокій- них виборців при виборах, — копанє их ногою з „чемичем“ выкликом: „bierz tego psa!“ — ревізію домову у мене и ареш- товане на підставі „roufnych wiadomości“ — арештоване священниче в — о багаті інших- таки „панських жартів“... Ні, ні! не лиш уся Русь наша, але и честий Поляк мерзавсь тым его поступованям. Він се чув, він се знав, тому тяжко мотав ся, — д-ра Гольдгабера, повітового лкара, ко- трого ціль повіт шанував и любив як брата и батька таки, выгравз из Жидачова, — а коли месть не помагала, то чаркою про- бовав привернути собі симпатію... Один з все було даремно! Уже не міг відняти то- го, що разь утратив, — пропало все ка- м'янь у воді. Се ознака, що на світ все має свои границі, котрих безкарно переступати

не можна — навіть президентам держави, а не то старостам!

Михайло Петрицький.

Відозва.

Рускій народе!

Нікому він не тайно, якою силою суть товариства. Ніхто не заперечить благодат- них впливів Товариств Просвіта, Кач- ковського, Шевченка, Народни Торговлі, Дністра и пп. А ті великі результати ося- гає ся малими владками праці, злученими в цілість. Свогладяючи на їх діяльність и гарні их наслідки, занаяли ся и ми по- кликати до життя товариство, в котрім злучили бы-сьмо наші сили до спільної пра- ці. Церкви бо наші покривають ся поганими богомазами, на котрі дивити ся не стає вже терпіння, а несовістий и несовідомий дїла снє- кулянти роблять з церков и шик пред- меть свого гандлю, и мимо усильних ста- рань одиниць живопись наша не то не підно- сить ся, а упадає! Поломані руки и ноги, повикривлений та звисокі лиця — отсе окраса нашій неохотабств и олтартів, а до них настрояють ся и стївній малювали. А грош про то идуть великий, а идуть а за границю, в кармань того народу, що его посла горлають у Відні: „у Вас л-ально переведені вибори“. Чого-ж ми все маємо выслуговати ся, Бог знає, кому, та крутити здоровими руками здоровий бич на себе? Чого маємо — ми убогі — розкидати кер- ваний гроб наші помий людей, що плю- ють нам в лице, та наемляють ся надь непорядними, сварливими Русинами? Пора нам отямити ся и встати як один чоловік на власну оборону! И ми встаємо, Тво- рчий сини, и кличемо: Рускій народе! Бог вложив на нас святий обовязок дбати за руску штуку! Ми хочемо сей обовязок со- вістно выполнити и вб наші сили для него віддати! Ми видїли и заграницю: и Краков и Памца и Чехи; знаємо их науку и знанє — але не знайшли-сьмо у них руского ду- ха! Той дух — є в нас, Русинах! Ти, рускій народе, дай нам працювати так, як треба, дай нам можливість розвинути нашу діяльність, спожити наші таланти и від- мости, а побачиш, що не загранична рекла- ма є правдою, побачиш, що то, чого за гра- ницею шукать, є у Тебе дома, и Тобі тре- ба лиш руку по се вытягнути! Свои власні сили підняй — набереш до них довіру, а щоб-сь міг их підняти, на се буде Тowa- риство малареке, котре зможе заспокоити вб Твої потреби на поли штуки и вб церкв и вб хаті, ще в світові покаже, що рускій на- рід — культурний народ!

Товариство малареке уконстатує ся дня 29 н. ст. червня у Львові. Нехай же того дня не забракне Тебе на тых зборах! Там нас всіх побачиш, побачиш наші стрем- лєня, нашу добру и сильну волю Тобі послужити, а ми вїримо, що и Ти почувеш вб Собі тогу силу, котру ми почували, бо:

Хто за нами, Бог за ним!

Наше діло є святым!

Володимир Волошинський маляр и зо- лотарь.

Іоаким Долгий, різьбяр-артист.

Юліан Залуский, маляр-артист.

А. Ковальский, маляр-артист и різь- бяр.

П. Мартинюк, маляр и золотарь.

А. Скруток, маляр-артист.

С. Томасевич „ „

А. Каревич „ „

Я. Хомиш „ „

Василь Іванський „ „

Ант. П. Пилиховский „ „

К. Н. Устиянович „ „

А. В. Яблоновский „ „

Ю. Панькевич „ „

Перегляд політичний.

Вчера обходила у Відні шкільна дїтвора ювілей 50-літнього панованя ці- саря. В пхід дїтей вляло учась 70.000 учеників и учениць. Бурмістр д-р Лю- етер запрошив також цїсаря на се незви- чайне свято. Дїти як в агроаджений на- рід витали цїсаря з великим одушевле- нєм. На промову д-ра Люетера сказав цї- сарь, що запросини прийав з радого серця, се день дїтей народу. До учитель звернув ся цїсарь з задоволю, щоб святий свій обовязок повнило ревно; далше дякував зібраним зступникам мїста, учителям и родачам, а якби також и дїтям. Вече- ром відбуло ся засїданє ради мїском. Д-р Люетер дякував всім членам ради без- різницї сторонництв и комітетов, що заш- лись ся обходити, та всім учительським

зборам з уладженє так величавого свята. Якби зайини середь грімких оплесків, що цїсарь по скінченю походу сказав до него слова: „Се було невычайне! Се єдина відрада в тїльких клопотах сегодїшних“ [Es war ausserordentlich! Es ist nur dies ein Trost in dem vielen Kummer dieses Jahres.] По тїм бурмістр закінчив засїданє три- разовим окликом на честь цїсаря.

Н. fr. Presse, пишучи о тїм обході, наважує до послїдних слів цїсаря и каже, що подїляє гризоту цїсаря и разом з ним з журбою глядить на подїв, як виходять з політичних помилко. Річ певна, що розумна и мудра політика міністрів могла бы цїсаря уболївити від так великої журби, яку тепер після довгого и трудного панованя завдає ему сей так богатий споми- нани ювілейний рік. Щиро бажаємо — кін- чить той дївний, — щоб до ювілейного дня, до 2. грудня, минула всяка тїнь, яка тепер лягла на гадках монарха. А є се можливе, коли розумий керманіч держави усувуть внутрішній трудності, що зовсім не є неможливе.

Вчера віденський судь кравний дбав від прокураторів екарбу відповідь на жа- лобу Густава Давіда, редактора дневника Reichswehr, внесену против правительства о заплату 279 868 ар., котрі агаданому дневни- кови належать ся на підставі умови з бу- щим президентом міністрів г-р. Бадє- нім. Отже прокураторія екарбу замїчає вменєм правительства, що жалоба Давіда звернена хібно против правительства, бо він повинен властиво выступити против будущого президента міністрів г-р. Бадєного и его урядників. Г-р. Бадєні мав право роз- поряджати лиш тими фондами диспозицій- ними (чи те значає так званими репіль- ними), які ему признано в бюджеті, а не фондами диспозиційними сльідуючих прав- ительств. Дятого сльідуючї президент міні- стрів бар. Гавчє цілком слушно не при- няв умови, уложеної між Давідом а г-р. Бадєнім. Вршті г-р. Бадєні міг позискати дневник Reichswehr лиш для політики свого правительства, але не для політики свого на- сльідника; и противно, Давід міг свои услу- ги віддати для пошраня лиш політики г-р. Бадєного, а не вськом акон-небудь вишю політики. Відповідь прокураторів екарбу не перечить тому, що Давід подає в справі самон умови в обмін листів; але зара- зом до ає, що в тї справі були також анші ще умови устї. Судь назначив речі- вець на д. 8 липня. Давід виїє ще другу жалобу против правительства о заплату но- вон раты субвенції в висоті 11.000 ар. Справу відложено до д. 14 липня.

НОВИНКИ.

Загальні збори ново-основаного Тowa- риства маларского відбудуть ся у Львові дня 29 н. ст. червня в льокані „Просвіта“. — За комітет д-р Кость Левіцький, Василь Па- дриний, Юл. Панькевич артист-маляр, А. Пилиховский артист-маляр.

Прогуля товариства до Зимнои воды — Рудна відбує ся в неділю 26-ого с. м. В- вадє в головное дїбріа о годін 4-ой від- сь лїваского годинника. Білеть там и на- заєд коштує 26 кр. Комітет запрошує сам до найчоловічийшю участі. — За комітет В. Шухевич.

З Наукового товариства імени Шевчен- ка. Засїданє секції исторично-філософичної буде в понеділок дня 27-ого с. м. о го- дині 6 1/2, з сьм порядком дневним: Д-р К. Левіцький предложит розвїдні при- значені для „Враничон Часовис“ на 1898 рік. — По тїм засїданє філософичнои секції: Д-р К. Студинський предложит роз- вїдку: Историчні поеми С. Рудановского.

Членами галицьком красном рады шкіль- ном на дальшї три роки іменований панове „своноволонан“ г-р. Войтїх Дїдушицкий и Олевендєр Барвський.

З „вочок“ кулі и доє не „вылизавт ся“ — графь Казимирь Бадєні Кілько то вже часу ушло по поведінку „Бадєні Вольф“ — та и графь Казимирь, яко президент мі- нистрів у Відні, певно мусів зяти до аперованя пострїленю руси не якогось ци- рулика, але доброго лїкаря, — а оть пока- зує ся, що рана в пострїлу не була зараз [як то голошено] выговна, и доєн з пострї- лєною Вольфом рукою щось не добре, а ко- ли бої дуже вже зачали доскуляти, г-р. Ка- зимирь віддав ся ондїи у Львові повтор- ний операції. Gazeta Narodowa пише, що д-р Замбінский, перерїзавши рамя, знайшов у рані „шмат пострїленого сукна з рукава“, выдобув сукно и зашив рану. Г-р. Казимирь по операції виїхав до Буська.

Іспити зрїлости в львівській гімна- зії відбувають ся від дня 16 до 23 червня під проводом інспектора краевого сов. І- яна Левіцького. До іспиту приступило 31 абітурієнтів [29 публичних учеників а 2 екстернієтів]. Миж ними було по народ- ності 8 Русинів, 6 жидів а 17 Поляків. З тїх репробовано на рік одного а п'я- тьох позволено поправити один предмет

по єєріях, три зложили іспит з відзна- чєнєм а 22 увано дослїма. З Русинів адали сь, а то: 1) Барчинський Вистір 2) Виханський Іван, [з відзначєнєм], 3) Вознякєвич Михайло, 4) Диботрийський Іван, 5) Душенчук Василь, 6) Манастирский Пе- тро, 7) Матївєсей Володимир и 8) Савоц- кий Роман [сей один не складав іспиту з руского аязыка].

— Велика буря лютала ся тамтєм ночи около 1-он години надь Львовом и охрестістю при акомпанємтї громів и блискавиць. Небо покрывало було оловною барвою, а оп- сь наступила сильна злива. Не без того, що у Львові а талє більше з околиці нароб- ла немало шкоды.

— Ректором львівской політехніи выбра- ний на 1898-9-ий рік шкільний проф. Гу- став Бізанц.

— Загальні збори товариства взаимного кредиту „Надїя“ в Беренанах відбудуть ся дня 30 червня с. р. о годін 3-ой попо- лудни, на котрі управлюючї совїт Р. Т. членів ввапаша. Прядок дневний: 1) Справозданє дирекції з діяльності и рахун- ков за 1897 рік. 2) Внесенє управлюючого совїта що-до розділу чьотого выку. 3) Вы- бір трєх членів совїта. 4) Выбор трєх директорів и их заступників на дальшї три роки. 5) Внеск членів. О. И. Машак председатель, Лєкий за секретаря.

— Страшна буря шалїла вчера меж Кра- ковом а Освєтчимом. Вихорь заносив дахи, выкидав вагоны з шин. Шкоды на поли, на худобу и на будинках рахують на мільон ар. Згинуло а трєх людей.

— Дирекція ч. к. залїзниць державних в Станиславів призвали на підставі свого розпорядженя з дня 17. червня 1898, ч. 1350, анїженє цївї відна половину, так само на головний шлях від Станїна почавши аж до Сучави и на поворот, як и на всьх льоканьських буковиньських шляхах, для паломників, котрі на днїх 2, 3, 4, 5 и 6 липня нового стїля сїотїг вхати на відпуст до Сучави. Сего року не потрібні нїяких лїгітїмацій на стаціях предїклати. Повнєше анїженє призволенє лиш для окремих по- їздів паломничих, котрі в повнїших днїх будут до Сучави відходити.

— Онї. Дня 21 с. м. выбух огонь в Жи- равцї коло Льова на обстоє жиди Іони Рота и він з жыноу и дїтьми лєдн в- ратував житє; Ротова, що послїдня утїкала з хати, силью пошєла ся. Жертвою огня впало шість загорд з будинками госно- дарскими. Шкода обезпечєна, а огонь аданї ся був підложєний. Заряджено сльство. — Вчера в ночи выбух пожар в Косові, вь самїм ранку и майже за годину 30 за- город з будинками ставало з огня. Завдя- ки ратуковим урядникам не впали жертвою огню суд и уряд податковий, котрым грозила велика небезпечність. Величаво вы- глядає горючї склад нафты. Пожар у- гащено рано. Огонь мабуть був підложєний. Шкода до 8.000 ар. Се вже пятїй огонь в Косові в короткїм часі. При гащеню дав ся чути великій недостаток приладів по- жарных.

— Директор гімназії в Коломиї п. Іосиф Скупневич дбав татул радника шкільного.

— Дня 13 червня відбух ся народнє вчє в селі Жєлєхові камєнєцкого повїта. Селян явило ся анїж 400, священник лишє кіль- кох. Найперше рєферувал о Зєльській охри- стїянєно суспільности. Він выказувал, як невелика частина самолюбных чи лихих людей умїла заводїти всїм справам в Галичині и зєла ся тримати хлопа в тем- ноті та нужлі. Але они не лишє народови пошкодили, а також держав, а народ став тепер тїснїше горучи ся до своих провод- ників и дбати більше о себе. — Потім ди- ректор Борковський з Льова говорив о по- літичнєм положєню галицьких Русинів и вбзав до користаня на кождім кроці з конституційных прав. — Далше говорив о. Лозинський о справах єкон. мічных и вб- звав купувати лиш у своих, закладати крамницї та складати фонд на закупно зе- млі. — Наконєц о. Зєльський говорив о ра- дах громадеких, пояснив законь громад- ский, загадав о лихих войтах и радах и дораджував все списувати та поданати до староства а в разі потреби до наметни- чьства. Сей рєферат вызвав оживлену диску- сию: багато селян з різних сль стало нарїкати на своих войтів и розказувати о відбїтєх нуждїжках. Якби приймало нїчє резолюцію, щоб уряд громадекий пере- числували ся аб всїма властями по руски. — Наступили аб внесенє членів, при чїм забирали слово Стїпанчик з Льова, Гимон з Жєлєхова, Кошицкий з Соколова и инші. На вчє був комісарь з староства, а на до- розі уставило ся аж 5 жандармів!

— Торговельника людским товаром ареш- тувала ондїи поліція в Тернополі, а то жидя [як вєс] Іцка Розєнблат. В хвили, коли примисловий Іцко вїсдав до вагона зб- своима жертвами, щоб перевезти их на „до- бру службу“ до Туреччини, схватила его по- ліція и умїотила в „магачин“. Освободжені дївчати называють ся: Марцєя Музика 18- літня, Марія Безонька 10 літня и Анїла До- лєжанка 20-літня.

— Чудо-не чудо. На Вірменській улиці дїм під ч. 21 дельжовано изь азычайною в таких случаях „енєргією“ львівского маїстрату. Тое однакже не було перешко- дою, щоб 19 ого червня т. в. манушон не- дїл на першїм поверє дельжованон ка- менїць відбуло ся всьє з азычайним гоп- камі посковчон „кавалїрїн“, котрі грївали через цїу нїч до рана. Тым разом св. маїстрат не журив ся про здоровє всь- сьльных гостей, т. в. не побоював ся, що- бы сучїт зазавїл ся під підбїжками тан-

яже водходит, а для нашего міста зробить багато доброго. І так: Мали ми ставити р'ваницю — п. Галецький видає громаду в'дхмъ положенню [з чимъ вони?] не нати-скає, Мали ми перепроводити каналізацію, а се також багато коштувало бы — п. Галецький зновъ не натискає. Бувъ нашому місто-ви [чи Готліби Ароми і Герішко чіде місто?] прихильний, а впрочомъ водходит, тому я прошу вас, мои панове, щоби ви ухвалили безъ дискусіи і односторонно ему гонорове обывательство. Я певний, що ніхто противъ того не буде і не піднесує руки, бо самъ-би не було односторонно, то оно не було бы зъ гоноромъ для п. Галецького і вінъ бы певно такого обывательства не прийняв.

Ось маєте мотиви і аргументи! Се в'р-ниськи, бо я самъ слухавъ. Більше аргу-ментівъ не було — а шкода! мігъ ще додати, що: дбай о просвіту прикажучи паробкамъ і дівкамъ на віддану ходити до школи с'бми, в'с'бми і девять л'тъ, бо инакше 25 в.р. на-ры; мігъ ще додати, що бувъ дуже дбайний о м'щанъ, аби не знищились конкуренцію на церквѣ, то тримавъ в'дъ р'ваниці по-зорами досі, а народъ десять л'тъ уже безъ церкви. Та й багато такого мігъ ще додати. Але для него було ажъ надто досить "каналізації" і "р'ваниці", аби рада ухвалила горо-жанство безъ дискусіи і односторонно.

І дійсно, дискусіи не було, а предсе-датель в'дзавъ раднихъ, щоби піднесли руки. І диво дивне! на 27 раднихъ піднесли ру-ки всього 14! — і то м'бжъ нимъ 8 жидківъ, 2 панківъ, ш. де Генвілзъ і Кіліявъ, оди-нокий оподвижникъ виборчій і товаришъ п. Га-лецького, "славний" Андрусь Гивель і "Гге-зіо" Давидакъ, ихъ "компанієт" Антб'и Заневичъ, та й оди'с'бний м'щанинъ-латин-никъ Ягусевичъ, коваль і офіцеръ чи навіть майоръ зъ повстання. Ось маєте тихъ 14 го-лосівъ самихъ "porządniejszych". Прочихъ 13 м'щанъ [9 грецького а 4 латинського обра-ду] не піднесли рукъ, хочъ де-хто очима трохи не помб'гъ нимъ піднести, але не по-могло! В'рте м'бжъ! якъ насъ було около 200 люда, такъ вс'бмъ ми на таку "шляпу" для п. Галецького остовп'ли. Я самъ почер-вовавъ зъ в'с'бду за пана старосту. Та де-жъ такъ годило ся прилюдно компрометувати его? На щось подібне ніхто не бувъ приго-тований: анъ лмъ зъ народу, анъ павъ де Гініл'въ... Та й в'с'бпавъ же вінъ м'щанамъ бобу:

"Що то? Якъ виджу, ви слухаете якихъ-намовъ [гадає-амъ, що буде: "москалоб'ль-ськихъ", але видно ва-для латинників не було], аби-сте того не жалували! Чи ви гадаєте, що якъ сей староста водходить, то вже другого не буде? Урядъ не вмирає! Іде сей, приїде другій. А той буде вид'ти, якъ в'м'ли пошанувати его попередника [мудре слово!]. Черезъ такий намови місто може багато стратити і черезъ васъ не тільки ви, але і другі будуть терп'ти. Памятайте аби-сте не жалували!

Оно знаходило ся чотириста миль в'дъ най-ближшом осел'і.

Ахъ! в'дъ т'мъ самб'мъ час'мъ я ступавъ по рожахъ. Я заручивъ ся зъ одинокимъ им-люю дочкою англійського ерля [графа] і бувъ залюблений в'дъ н'й по шню. Я плававъ в'дъ морю роскоши. Родина була за мною, бо зна-ла, що я одинокій наслідникъ мого дядька, котрий пос'бдавъ маєтокъ п'яти м'ліонівъ доля-рівъ. А м'хто зъ насъ не знавъ, що дядько ставъ збирачемъ, і то більше, якъ би се по-тр'бно було для естетичнои розривки.

Тимчасомъ збирали ся хмари надъ мо-єю невинною головою. Відкрито божественне ехо, котре в'дъ того часу зв'єтне в'дъ св'бт'мъ підъ назвою "великій Кошайноръ" або "Гора еха". Се бувъ жемчугъ ш'б'д'с'бяти і п'яти степенівъ. При добрій погоді чути було че-резъ п'ятиц'бати м'нуть ехо в'сказаного сло-ва. Але зайшла в'дъ дорого одна обставина: на т'мъ поли з'явивъ ся другій збирачъ ехъ. Оба квапили ся набуті товаришъ виключно для себе. Пос'блостъ складала ся зъ двохъ ма-лыхъ горбівъ, м'бжъ котрими тягнувъ ся плитк'й пот'бк'й, а лежить зъ боку в'дъ осел'і Ньюоркскои держави. Оба прибули туду р'вно-часно, а жаденъ зъ нихъ не знавъ о при-в'д'д' другого. Ехо не було власністю когосъ одного. В'сх'дний горбъ належавъ до одного чо-л'в'ка Уілмсона Болівера Джервайса, а зах'дний до другого, Гербайтона І. Бладеса; вода ста-новила межу. Коли м'бй дядько купивъ горбъ в'дъ Джервайса за три м'ліони дв'с'бти в'с'бм-д'с'бти тисячъ долларівъ, другій набувъ горбъ Бладеса за більше якъ три м'ліони.

І знаєте, що теперъ стало ся? Найп'ш-н'йша в'дъ св'бт'мъ зб'р'ка ехъ стала вже разъ на все некомплектна, она обіймала лишъ по-ловину цари в'с'бхъ ехъ. Н'б одинъ н'й другій не бувъ задоволеній тою под'бленою власністю, анъ сей н'й той не хот'въ водотупити друго-му своєї пайки. Що то було скрежету зу-

Але щоби знати довідно, хто і якъ, я ставлю в'несене на пошменне голосован'є.

Такого і т'мъ подібного зб'мъ нагово-ривъ багато, такъ що ажъ радили до протоко-лу сего не писати. Ми вже були певні, що б'бд'ий м'щане ажъ перестрахи застали підъ такою пресією та й покинули обструкцію. Бур-містръ пытає: "Хто за пошменнимъ голосова-немъ, прошу руку піднести!" А ту зновъ підносять т'блько т'й 14, що перше. Се вже не лишъ подразнило, але і розв'ятило сторонні-ківъ обывательства, такъ що вже не хот'ли пошменного голосован'я:

"Та! ту вже видко намови! шкода вже голосувати! П. Галецький такого обывательства не прийме... Або н'б! ось оденъ голосъ б'б'ш-шости, то голосуємо, най буде записано на в'бчній часи!"

Се дуже мудро! Такъ єсть, най буде за-писано: хто осм'бшивъ себе такимъ в'несенемъ і мотивованемъ, хто хот'въ осм'бшити вс'б м'щанство в'дъ Жидачев' передъ ц'блымъ св'б-томъ односторонно ухвалою почетного горо-жанства для чол'в'ка, такъ умно ославе-ного, і зто в'бнци выставивъ п. Галецького на ще б'бльшу компрометацию. А вже-жъ най-б'бльший его ворогъ не мігъ бы бувъ горше закрити собі зъ него, якъ підносячи такъ дражливу справу, не зважаючи на загальний настрой, анъ не в'печивши ся напередъ о ре-зультат'хъ. Правда, на щось подібного ніхто не бувъ приготований. Во той "prosecution" по м'с'сточкахъ вже такі "prosecutions", — тутъ гангрену деморалізаційна пустила ко-р'в'не г'б'бше, н'бжъ по селахъ. Однакъ все треба уважати на часъ і м'с'дохъ. А нин'й в'с'дохъ, по буряхъ, як'б'с'б здоров'бний... Рани голя ся по малу... Ідуть бо д'д' ц'б'лю-щ'й" — сказавъ поетъ нашъ.

Правда, при пошменн'мъ голосован'ю ще три опозиціоністи — в'дъ наслідокъ страхівъ, баламученя і пресіи — прилучили ся до жид-ківъ, але враж'бне і см'хъ зъ п. Галецького зб'бастъ ся той самъ. Не мило м'щанъ вра-вило лише, що радний Матура, рускій д'якъ, такожъ давъ ся забаламутити і сказавъ: "такъ!" П'ане реентий! То ви в'с'те рускій хл'б'ецъ коло церкви, а даєте почестъ тому, що рускіи священники арештувавъ, що ва-шихъ братівъ, зъ котрихъ жисте, конавъ і зам'навъ? Зам'сть другимъ стояти прикла-домъ, ви деморалізуєте? В'с'бд'ь вамъ! На школьнича до синагоги не наймете ся, бо васъ не приймуть, а коли рускій хл'б'ецъ в'с'те, то не запинаяте его паньско-жидьською лю-рою!...

Михайло Петрицький.

Загальні збори ф'ліи товариства "Просвіты" в'дъ Б'б'р'ц'й.

Д'д' 23 червня с. р. о 2 годин'й пополу-дня в'дбув' ся загальні збори б'б'р'ц'кои ф'ліи "Просвіты". Зб'бранихъ по-надъ 150 чле-нівъ — селянъ, м'щанъ, интелігенціи св'б-

бівъ, г'б'в'у і с'варки! А в'бнци другій зби-рачъ задумавъ збъ зл'б'и, яка може бути лишъ у зб'бач'в'въ, з'нелювати своїй горбъ і такъ з'н'ищити его. Коли в'бнъ не мавъ еха, най же не має і ніхто другій! М'бй дядько ремон-струвавъ противъ того, але сей п'анокъ ска-завъ: Чаєтъ того еха в'с'с'бж'ть до мене, я хочу єн з'н'ищити і з'н'ищу! Жур'б'ть ся своєю частію!

М'бй дядько в'с'д'нявъ судовий наказъ застановити нищеня. Той другій апелювавъ і справа опинила ся в'бнци в'дъ найвиш'бмъ трибунал'мъ. Тамъ не мало наломали собі го-лову надъ сею справою. Два суд'б'и були тог-даки, що ехо є особистою власністю, бо его не можна анъ вид'ти, анъ д'б'т'куват'ь, мимо того можна було его купувати, отже і оц'б-нити. Два инші суд'б'и думали, що ехо є ре-альністю, бо оно очевидячки належить до ґрунту і его не можна перенести зъ м'с'ца на м'с'це. Зновъ же инші суд'б'и казали, що ехо не є взагал'й якоюсь власністю. В'бнци оречено, що ехо є власністю; що кождий зъ п'анівъ, оди'нъ незалежно в'дъ другого, по-с'бдає свій горбъ, але ехо є сп'б'бна власн'бст'ь. Д'лятого о'жалованому позволено з'нелювати свій горбъ, але аки приступити до тои ро-боти, муситъ аложити яко запоруку три м'ліони долларівъ, котрі мають служити за водшкодован'є на випадокъ, якъ бы т'мъ з'н'ищено дядькову пайку еха. Далше пор'бшено, що м'бй дядько не см'є безъ до-зволу свого сус'бда уживати его горба для викликан'я еха. Правда, в'дъ с'бмъ випадку не-можє в'бнъ з'ужиткувати своєї часті еха, але на се трибуналъ не може ему нічо порадити. В'прочомъ і противники заборонено ужи-вати горба мого дядька для викликуван'я его частини еха. Результатъ не тяжко п'бзнати: анъ одинъ, анъ другій не мігъ викликати еха — і найз'м'т'н'йше та найбільше ехо зъ усьохъ мовч'ти! С'с'бй п'шша пос'блостъ

екои і духовнои — повитавъ голова ф'ліи п. Романъ Сосновскій краснор'чивою промовою і, представивши правительств'ю комісаря д-ра Цекарського, отворивъ збори.

Пот'бмъ наступило справоздан'є зъ д'б-альности вид'б'лу. Зъ него переконали ся зб'б-рані, що вид'б'лъ р'вно записує ся справно просвіти народнои в'дъ пов'бт'хъ, придбавъ гона-ристу около 300 новихъ членівъ і старанемъ его з'в'язало ся около 25 читалень, а нові не-бавомъ будуть оснований. — Зб'браний гр'б'м'кии оплесками прийнявъ зъ признанемъ се спра-воздан'є вид'б'лу до в'бдомости.

В'дтакъ промовивъ до зб'бранихъ им-немъ Головного вид'б'лу "Просвіты" — д-р' Костъ Левицький. В'дъ краснор'чивої і теплої бес'бди показавъ, якъ великои ваги єсть для насъ просвіта народна, заохочувавъ до прац'в' надъ піднесенемъ народу, заг'р'ивавъ, щоби в'с'бда закладано читальні, крамниц'й і каси позачков'й, приєднувати членівъ до "Просві-ты" і до читалень, а в'бнци, щоби такожъ ж'в'ки і старша молод'бжъ до читалень за-писувались і просв'бчували ся.

По с'бй промові, в'с'лухав'бй зъ увагою і нагороджен'й р'вними оплесками, уд'б'лено вид'б'лови абсолюторію і приступлено до ви-бору нового вид'б'лу. Зъ вибору в'м'шли од-носторонно: о. Б'г. Дзєровичъ, о. Левъ Левиць-кий, о. С'б'галевичъ, о. Донованъ, ш. Ал. Витковичъ рускій кулець, Ів. Приб'ла зъ Романова і Ів. Бурб'бл'й, учитель зъ Городи-славичъ; на заступників вид'б'ловихъ о. Ви-линкевичъ изъ Звенигорода, Климе'бъ і Ко-цюмбасъ.

Теперъ наступивъ рефератъ о. Стефана Донованча о закладаню крамниц'й зъ пов'бт'хъ. О. референтъ представивъ напередъ коротко нашу матеріальну нужду і вказавъ, що она не зменшаєсь, але ще зъ кождимъ рокомъ б'бльшає, і з'вернувъ увагу на нашу безсил'б-ність. Пот'бмъ в'сказавъ, що головна причина такъ того, що убож'бемо все б'бльше, якъ і того, що в'дъ пор'бнанню до иншихъ народівъ ми найслаб'бш'й, хотъ числомъ насъ значно б'бльше, єсть се, що торговля майже вся спо-чиває ще до нин'й зъ чужихъ рукахъ. Тор-говля в'дъ чужихъ рукахъ забирає намъ все а нічого не дає. Отже найпершимъ обов'яз-комъ кождон читальн'й і рускои єсубльности єсть старатись о свою власну торговлю. До-рогу показала вже намъ наша "Народна Тор-говля". Ід'б'мъ т'блько т'мъ сл'бдомъ і закла-даймо в'с'бда по селахъ христ'янскій крамни-ць, а зъ часомъ д'б'ждемо ся лучшом дол'мъ і станемо сильними, такъ що в'бнци поб'бда буде в'с'бда по наш'бй сторон'і. Представмо собі, що крейцаръ — то жови'р'въ. По ч'бн'й сторон'і б'бльше жови'р'в'въ, того поб'бда. Ко-ли ми т'мъ жови'р'в'въ не дамо в'дъ себе а ще що-разъ б'бльше ихъ придбаємо, то в'бнци і поб'бда буде наша! Але щоби ро-здобути т'мъ жови'р'в'въ-крейцар'в'въ, котрихъ ми теперъ не маємо, треба намъ конче мати свою власну сильну торговлю. Торговля при-носить грош'й, а грош'й то багатство і сила,

стратала в'дъ тогд'ь свою варт'бсть і не даєть ся спродати.

На т'ждень передъ монимъ вес'б'ямъ, коли я купавъ ся в'дъ роскоши і високопос'та-влен'й личности зъ близка і зъ-далека прибу-вали зв'єдчаті наше вес'б'є, одержую нагле зв'єстку о смерті мого дядька а р'вночасно і водписъ его зав'щання, де я бувъ назначе-ний одинокимъ его наслідникомъ. Ахъ, ми-нувъ ся в'бнъ, не стало вже дорогого мого доброд'б'я! Б'б'ль, якій викликала с'с'бй гадка, пок'нававъ м'бє серце навіть середъ такои ве-селон хвил'й. Я передавъ водписъ зав'щання ерлеви, бо очі такъ зайшли мен' сл'з'ами, що самъ не мігъ читати. Ерль прочитавъ, а в'дтакъ сказавъ поважно:

— М'бй п'ане, ви називаете се багат-ствомъ? В'дъ ваш'бй самохвал'ч'бй в'бчн'й можє се ух'бдити за м'ятокъ... Ви унасл'бдили лишє велику зб'брку ехъ, але взагал'й можна з'нати зб'брку те, що розс'б'яне по ц'б'б'мъ американськомъ континент'і. Але що б'бльше, м'бй п'ане! Ви сидите по шню в'дъ довгахъ, бо нема майже н'б одного еха, котре не було бы об'бжєне гіпотекою. Я не твердого серця, любчику, але м'шу д'бати о интересъ мои дитини. Коли-бъ ви пос'бдали одно-одиноке ехо, котре бы ви могли справедливо назвати своєю власністю, лишъ оди'с'бнякє, що не бу-ло бы об'бжєне довгами, тогд'ь могли бы-сте тамъ ос'бтити зъ м'б'ю дитиною та пильністю і зручністю заробляти на жит'є. Але жебра-кови я не могу дати своєї дитини. Лишє ехо, моя дитино! Богъ зъ нами, п'ане! Ід'б'ть собі зъ своїми зафантованими ехами і разъ па-в'сє омивайте м'бй д'бмъ!

Благородна моя Ернестина об'б'ла мене за шню і присягала, що она добров'бльно, на-п'б'тъ зъ охотою в'иде за мене, хочъ-бы я не пос'бдаєть одного п'ан'в' еха в'дъ св'бт'хъ. Але се не могло стати ся. Ми мус'б'ли розпрощатись — она, щоби до року зав'язнути і умерти, а я,

то войско непоб'бдиме. В'дтакъ референтъ по-яснивъ: хто може закладати крамницю і якъ закладати; зъ-в'бдки з'нати грошей; яку кра-мницю закладати; якъ єн провадити, де купу-вати товаришъ потр'бний до крамниц'й, щоби єн не була жидьськими ф'ліями; як'й пожитки можемо мати зъ власнои крамниц'й. В'бзв'ивши оп'бс'б'я, щоби не давати ся баламутити на-шимъ ворогамъ, котрі водводять людей в'дъ закладан'я крамниц'й, референтъ остер'бгаєть, щоби тамъ, де вже є крамниц'й, тримали ся вс'б разомъ, а де нема, конче старати ся за-ложити. Розпов'бвъ такожъ о р'б'н'ихъ штуч-кахъ жидьськихъ, якъ то єн н'б'б'и дають таише, а в'дъ д'б'в'ности грубо ошукують легков'р'нихъ, і нав'б'тъ к'б'лька приг'б'р'ивъ, зъ котрихъ зб'браний могли пересв'бдчитись, якими то способами воюють жидки противъ нашої торговл'й. Зак'б'чивши словами: Дай Боже, щоби вс'б коршми щезли, а на ихъ м'с'це стали христ'янскій крамниц'й!

Заб'б'рали ще голосъ к'б'лька членівъ, а вс'б одушев'ались і заохочувались до прац'в' і просвіти для добра народу. М'бжъ иншими о. Л. Левицький зъ Баковецъ промовивши по-ставивъ ось-такі резолюції: 1) щоби кожда читальня старала ся о власну хату; 2) щоби вид'б'лъ в'дб'д'дувавъ читальн'й, старавъ ся о ихъ розв'бд'й, д'бавъ о тов, аби читальн'й не у-падали, розсл'бджувавъ причини, чому чи-тальн'й упадають, людей противнихъ просвіт'і безпощадно п'бтнувавъ і зъ д'б'в'льности чита-л'н'й пред'бладавъ справоздан'є.

Підъ конецъ зборівъ о. Б'вгеній Дзєро-вичъ в'дъ инени членівъ б'б'р'ц'кои ф'ліи сер-дечно попрашавъ дотепер'бш'ю многосла-суженого голову ф'ліи п. суд'б'ю Романа Сосно-вского, котрий зъ Б'б'рки переносить ся до ин-шого пов'бт'а.

Нар'бдъ розб'бшовъ ся изъ с'бхъ зборівъ повнимъ одушев'ан'ємъ.

Ново-в'браний вид'б'лъ в'дбувавъ по за-гальнихъ зб'б'рахъ перше зас'бдан'є і уконсти-туувавъ ся якъ сл'бдує: голова о. Левъ Ле-вицький зъ Баковецъ, заступникъ головы і се-кретаръ о. Стефанъ Донованъ зъ Дев'ятинокъ, кас'єръ п. Ал. Витковичъ, контрол'ръ о. Б'г. Дзєровичъ парохъ б'б'р'ц'кій. — Уступив-шого голову п. Романа Сосновского і сердечно под'бковано ему за шчу его прац'ю.

Перегляд політичний.

Моравскій Н'бм'ць рушивъсь теперъ противъ Чехівъ і уладжують в'б'ча, щоби про-тестувати противъ заложенои чеського універ-ситету і політехніки на Морав'і, о котре по-бивають ся Чехи. Таке в'б'че уладдили Н'бм'ць д. 25. с. м. в'дъ Знайм'б. Яв'ались на н'бмъ по-сли до ради державнои бар. Д'з' Ельвертъ і д-р' Лехеръ П. Д'з' Ельвертъ в'дъ довг'бй р'в'чи пояснювавъ тепер'бш'ю зам'бтану ситуацію. Книвши поглядъ на політичний под'б' в'дъ

щоби дальше йти самотний і сумний по дов-г'бй дороз'і жит'я, що д'д'я, що години занос'я-чи молитви до неба, аби певно в'бд'найти єн тамъ, де к'б'н'ч'ть ся все з'емське терп'бне... Те-перъ, м'бй п'ане, будьте ласкаві оглянути с'с'бй карты і п'л'ны в'дъ мойй тец'й. Я певний, що могу вамъ спродати ихъ дешевше, якъ хто-небудь якъ ехо. Дав'б'ть ся на отес! Передъ десяти роками оно коштувало мого дядька десять долларівъ, а дамъ вамъ —

— Позвольте, що перерву вамъ, — пе-ребивъ я. Нин'й не маю, м'бй коханий, хви-линку спокою передъ агентами. Я купивъ на-шину до ш'т'я, котрои не потребує; купивъ мапу, а на н'бй повно похиб'бкъ; купивъ го-динникъ, що не хоче ходити; купивъ тінкту-ру на м'б'хъ, а она имъ, адаєть ся, дуже сма-кує... Я придбавъ собі на господарство мно-жество найнепотребн'бйшихъ у св'бт'й р'в'чи, а теперъ дос'бт' мен' того! В'с'ихъ єхъ навіть не хочу мати, хочъ-бы ви мен' ихъ дарували! Я на ваш'бмъ м'с'ци забравъ бы ся геть зъ-в'б'си. Я все ненав'бджу людей, котрі хот'ятъ спродати мен' еха. Бачите отсю стр'б'б'бу? Бер'б'ть собі свою зб'брку і щезайте, не за-в'б'люйте на мою голову в'нни за пролиту кров'ю...

Але в'бнъ лишъ усьм'хавъ ся сумоватою, заг'бдною усьм'шкою, і ще випоршувавъ щось зъ-м'бжъ своихъ картъ. Як'й бувъ результатъ, легко в'бдгадати, бо де вже разъ в'с'ущено а-гента зъ хату, безъ м'с'ц'аста не об'б'де ся!

По годан'й добивъ я зъ нимъ торгу. Я купивъ под'ббине ехо в'дъ найб'бльш'бмъ ста'б'й, а в'бнъ додавъ у причину що друге, котрого, якъ казавъ, не можє продати, бо говорять лишъ по н'бм'цки. "Оно — прим'бтивъ в'бнъ ще — говорило вс'бми яз'м'ками, але не з'нати в'дъ як'ій способ'бъ отуп'б'ля его яз'мков'й спо-с'б'бности"...

часу якъ настало міністерство гр. Туна, по-
лишатъ бесѣдникъ значѣніе новихъ розпо-
ряджень языковыхъ и скажуть, що нѣмецкій по-
слы, якъ доси, такъ и далѣе мусять вести
оботрунку, поки не будуть внесені тѣ рѣ-
шенія. Зойшовши на нѣмѣрній правитель-
ствомъ переговоры зъ чехами и нѣмцями
заступниками, не ворожить бесѣдникъ тымъ
переговорамъ жадного успѣху, скоро языковій
розпорядження не будуть внесені заразъ и то
безъ жадного застерѣження. А коли зважаль
прийде до якихъ переговорівъ, то теперѣшнє
правительство не повинно поспѣти въ тѣ самі
блуды, якихъ допустивъ ся бар. Гавръ; оно не
повинно поминути моравскихъ пословъ нѣм-
то для того, що моравскій соймъ выбравъ ста-
лу комісію для розсмотрѣнія чехско-нѣмецкого
спору на Моравѣ. Далѣе выказувавъ п. Дъ.
Ельвертъ небезпеченство, яке бы вышло для
Нѣмцѣвъ, коли бы завожено на Моравѣ чеській
університетъ и чеську політехнику. Выбачи гово-
ривъ про політичну ситуацію. Що правитель-
ство — казавъ вѣкъ — гадає въ найближшій
часъ почати, сего мы Нѣмцѣ не знаємо. Чи
оно хоче ще болѣе прихилити ся до прави-
ць, хочъ найновѣйшій подѣвъ въ Празѣ відело-
нили цѣлкомъ ясно цѣли панславистичного
сѣфта и повинні бы выбачи отворити прави-
тельству очи, — або чи хоче може якось по-
розумѣти слухавшій жадані Нѣмцѣвъ; чи по-
танъ довгобѣ хитанню, котре виходить на шко-
ду державы, найде выбачи виходъ зъ лѣбирни-
ту: се мабуть записано въ кнѣвѣ судьбы ав-
стрійскої державы, а ся кнѣга поки-ще не-
редъ нами зачинена.

Одно можна уважати за рѣчь певну, що въ
Австрій не буде можна довго управити безъ
Нѣмцѣвъ, а тымъ менше противъ Нѣмцѣвъ.
Нехай собі Чехи зъ иншими славянскими
народами Австрій обходять не знати якъ
шумне свое братерство; нехай не знати якъ
гучно голосать здѣйствіе своихъ мрій про
свое право державне; нехай величаютъ свою
вѣрность и лояльность, а Нѣмцѣвъ звать
нищителями своихъ власнихъ культуръ; нехай
сдають себе преторіанами трону и прибо-
чною сторожею династичныхъ интересовъ;
Нѣмцѣ не дадутъ себе водвести въ неспин-
ной обороны своего народа и едноты державы.
Хочъ теперѣшніе положеніе и якъ некористне
для Нѣмцѣвъ, вѣдючи и вытравляючи они не
страять. Вѣдрадою для всѣхъ нехай буде
исторична правда, що народъ завѣгда здо-
бувъ собі поважаня и успѣхи, коли тѣлько
сильно, згѣдно и рѣшучо боронивъ своихъ
правъ и безоглядно стоявъ противъ заподѣ-
ляю и ему кривды. Надѣяться, що ся правда
окаже ся такожъ на австрійскихъ Нѣмцѣхъ.

Рада громадека въ Моравскій Остравъ
ухвалила такую резолюцію: Рада громадека
Моравскої Остравы бичить въ агітаціи за за-
ложеніемъ чеськихъ академій на Моравѣ, а и-
менно въ Бернѣ и Оломуцѣ, головний обявъ
чеськихъ амаганъ, щоби випирати моравскихъ
Нѣмцѣвъ. Властивою потребою до заложенія
новыхъ чеськихъ академій въ Австрій зовсімъ
нема, бо вже теперъ тѣ, що вѣчаютъ теперѣш-
ній чеській академій въ Празѣ, лаше въ якійсь
частіи находять вѣдце въ практичній жатю;
а управити теоретичній науки въ морѣ, ко-
тра не в світовому и в арозумѣла лише над-
звичайно малымъ кругамъ фаховыхъ въ тѣхъ
наукахъ, в рѣчь неможлива. Чеській ака-
демій на Моравѣ не мали бы для Чеховъ нѣ-
якогъ правдивон культурнои вартости, а були
бы лише осередкомъ для агітацій, щоби нѣ-
мецке населеніе чимъ разъ болѣе выпирати
зъ его прадѣдовскихъ осель. Зъ сихъ причинъ
рада громадека Моравскої Остравы рѣшучо
противъ ся заложеною чеськихъ академій на
Моравѣ, а именно въ Бернѣ або Оломуцѣ.

И де на свѣтъ тѣ Нѣмцѣ научили ся та-
кою мудрости! Чи не водъ галицкихъ Поля-
ковъ?..

О скільки доси вѣдомый вже в резуль-
татѣ тѣснѣйшихъ выборовъ до нѣмецкой
рады державнои, то потерджує ся здо-
гадъ, який насувавъ ся заразъ по головныхъ
выборахъ, що мимо значной рѣзницѣ, яка вы-
шла мѣжъ результатами сегоднѣшнихъ выбо-
ровъ а передъ пятама роками, загальний
складъ парламенту мало змѣнитъ ся. Якъ до-
си, то найбільше потерпѣли при сегоднѣшнихъ
выборахъ либералы, антисемиты и Поляки, а
наиболѣе зыскали соціалій демократы. Ли-
бералы стратили 13 мандатѣвъ (мають 37, ми-
ли 50); антисемиты стратили 6 мандатѣвъ (10
противъ давнѣйшихъ 16); Поляки стратили 6
мандатѣвъ (14 противъ давнѣйшихъ 20); со-
ціалій демократы здобули 9 мандатѣвъ (37
противъ давнѣйшихъ 48). Наболѣе дасть ся
почути Полякамъ страта мандатѣвъ, бо та-
кожъ побѣда рѣгулярно нѣмецкой рады
державнои треба 15 подписѣвъ до самостоя-
тельного внесенія, такъ що Поляки те-
перѣшніе власныхъ подписѣвъ на внесеніе не зберуть.

Нѣмецкій цѣсаръ выбирає ся зъ

жыною до Палестины. На приказъ сул-
тана направляють въ Палестинѣ дороги; а
послѣ войныишнихъ вѣстей султанъ велѣтъ
засунути тамъ шматъ землѣ, щоби его дати
въ даръ цѣсаревѣ. Отже насувавъ ся пытан-
е, чи цѣсаръ выбирає ся въ тоту дорогу зъ на-
божностью, чи для розрѣзки, чи може въ який
політичній цѣли. Здогадуватись можна, що хо-
дять при тѣмъ о поземканы вилыны на востокъ
и о розширеніе та сирѣбіленіе нѣмецкой опти-
нады християнина на востокъ. Опѣку сю мали
доси послѣ договорѣвъ Франціи. Але водъ
кѣлькихъ лѣтъ наслѣдкомъ союза Франціи зъ
Россією почавъ рости впливъ Россіи на шко-
ду католицизма. Отже теперъ стане до конку-
ренціи ще и протестантска Нѣмеччина. Крѣмъ
того залежить певно Нѣмеччинѣ такожъ же
на поземканы торговѣ для своего промыслу.
Наслѣдкомъ того найшла ся бы и нова дорога
водилыву нѣмецкого населенія за границу, а
заразомъ для нѣмецкого промыслу новый ри-
нокъ не только для продажи своихъ выро-
бѣвъ, але и для закупки сырыхъ продуктівъ.
На тѣмъ поли станула бы въ такій разъ
Нѣмеччина до конкуренціи зъ Англією. Та-
кимъ чиномъ можна въ недалекомъ часѣ на-
дѣяти ся въ Палестинѣ, Сиріи и Малой Азій
конкуренціи мѣжъ Англією, Францією, Нѣмеч-
чиною и Россією, — якъ се вже теперъ ви-
докъ въ Хінахъ.

НОВИНКИ.

— Русины! Памятайте на Руску Бурсу въ
Новѣмъ-Санчи!

— Станѣ здоровя С. Ем. Кардинала сими
днями поправивъ ся на стѣлѣ, що Емине-
ція зважъ оногодъ участъ въ нарядѣ руского
комітету для обходу ювілея цѣсарского.

— Рѣчний испытъ въ рускомъ институтѣ
дѣвоцѣвъ у Львовѣ подѣ управою Ч.В. Васи-
ляковъ водбуде ся въ второкъ 28-ого с. м.
Початокъ испытъ: фортепяного о 4 годины,
а зъ другихъ выкладныхъ дома предметѣвъ
о годины 5^{1/2}, пополудни.

— Испытъ зрѣлости въ II-ой (нѣмецкой)
гимназій у Львовѣ водбуде ся въ дилхъ водъ
20 до 24 с. м. подѣ проведомъ проф. унѣв.
д-ра Цвѣклинского. До испытъ зашло 24
публичныхъ учениковъ и 2 екстерніеты, а ре-
зультатъ такій: адало испытъ 21, мѣжъ тымъ
Русины Сим. Бузикъ, Волод. Рететяло и Свѣт.
Могильницкій а 5 репробовано на шѣсть тѣж-
дѣвъ.

— Панна Саломея Крушельницка мая ма-
мѣръ на св. Петра дати концертъ въ Черновѣ-
цяхъ.

— На доходѣ Бурсы им. св. о. Николая въ
Перемышлѣ устроено Видѣль товариства Пере-
мыскій Боянъ для 6 н. ст. линія с. р. [въ
серединѣ] концертъ въ сали магистратской побѣла
програмъ, котра оголошеть ся побѣйше. —
Д-ръ Т. Коржомъ голова, о. Максимовичъ се-
кретаръ.

— Галицийскій промыселъ зводить ся. Ого кра-
еве товариство ткацке въ Короснѣ „Пряха“,
котре вѣщувало великій надѣвъ на поборо-
не конкуренціи заграницныхъ выробѣвъ, оголо-
сило ліквідацію. Страты выносятся майже
100.000 ар., а въ нихъ бере участъ и фондъ
кравей, котрый въ сесе предпринимство вло-
жить 50.000 ар. Властивій причина упадку
сего товариства на-разъ невѣдомъ.

— Нужда народу — причина емиграціи. До
Дзвинѣнъ польск-ого пушту въ Яворѣского:
„Выше тысячъ людей выемигувало въ по-
вѣтъ яворѣского, въ части до Канады, въ
части до Румуніи. Причиною емиграціи а тутъ
що-разъ болѣе зростаюча нужда, особливо
по остатѣмъ роцѣ неврожаю. Селяне и мѣ-
щане тутѣшній лѣдин до Рѣдзвѣ видѣли хлѣбъ
въ дома, а водъ початку сего року всѣмъ за-
гадомъ заставлялись у жидѣвъ и примырали зъ
голоду“.

— Русскіе сестры Служебницѣ — пише „Душ
пастырѣ“ — розвивають ся незвичайно гарно.
Доси мають свои дома въ: Жужели, Кристи-
нополѣ, Самолуксахъ, Тернополѣ, Циганкахъ,
Уневѣ, Криловѣ, Львовѣ [у СС. Василіанцѣхъ],
Глинцяхъ, Пасѣчній и Жовквѣ. Есть вѣдѣя,
що незадолго отворить ся ще кѣлька домовъ
въ рѣзныхъ мѣсцевостяхъ. Деишій сестры у
Львовѣ остаются на практикѣ при шпиталѣ, а
оцѣла мають обияти въ свой зарѣдъ оденъ
зъ повѣтовыхъ шпиталѣвъ. Рѣвно-жъ зачули
мы, що управна СС. Служебницѣ задумує ви-
слати кѣлька сестеръ до Вѣдны на науку всѣхъ
кѣлькихъ робѣтъ волѣчковыхъ, абы водтакъ сестры,
обучивши ся дома, могли учить та-кихъ робѣтъ
дѣвчата мѣсцевѣ, де мають дома. Загалнѣе
число рускихъ Служебницѣ сягає теперъ по-
надъ 80 дѣвчатъ.

— Торжество Мицкевича въ Краковѣ поч-
ало ся вѣчера водсоловѣмъ памятникъ поэта
заразъ зъ полудни о годины 12^{1/2}, першій про-
мовѣвъ маршалѣвъ кравейнъ гр. Бадені [въ
контужѣ], а коли сѣдѣннѣ, унада въ памя-
тникъ заедно а музика заграла „Ще Польскѣ
не згинеда“. Водтакъ промовлявъ далѣше:
президентъ Кракова Фридлѣндъ [у фруку],
Стан. гр. Тарновскій [въ контужѣ], селянинъ
повозъ Бойко и представитѣль молодежи Мат.
Шукевичъ. Замѣтна рѣчь, що въ торжествѣ
малу участъ взяли: шляхта и люди. Зъ го-
стей прибули: видѣль кравейнъ въ сотрогѣ, де-
путатія рады мѣста Львова зъ президентѣмъ
Малаховскимъ, нѣвъ Шлеска послѣ Михайда и
Свѣжѣ, зъ горнѣшого Шлеска депутатія зъ
кѣлькадесть селянъ и мѣщанъ; зъ Чехій
мѣжъ нашими делегата мѣста Праги зъ за-
ступникомъ бурмістра Србожъ, асѣтъ Яро-

славъ Врхлицкій водъ чеською академій наукъ,
писатель Зіборъ и Квапиль, послѣ Герольдъ и
Горжѣа и редакторъ деякихъ чеськихъ дне-
шниковъ; три депутаты словацкій, мѣжъ ними
Светозоръ Гурбанъ и Мудронъ.

О 4 годины зъ полудни водбудує ся обѣдъ
даный радою мѣста [выкладка 15 ар. водъ осо-
бѣ]; до столѣвъ зашло около 200 особѣвъ, ме-
жъ тымъ 22 Чеховъ. Среди промовѣвъ замѣт-
ній були: проф. Смолякъ въ честь Чеховъ и
д-ра Герольда въ честь Поляковъ. Слова его
„Не забудемо вѣстоли, що польскій міністеръ
Бадені зробивъ для Чеховъ“ вызвали бурю
оплесковъ, а коли Герольдъ закончивъ окли-
комъ на честь польско-чеського союза, музика
заграла „Ще Польскѣ не згинеда“. Промовля-
ли ще и нѣшій Чехъ, а цѣлый пиръ мавъ
болѣе характеръ політичній манифестаціи
чесько-польского союза, аніжъ почести для
Мицкевича.

Вечеромъ водбудує ся концертъ въ те-
атрѣ.

— У Львовѣ завязало ся товариство гали-
цкихъ купцѣвъ безрогъ зъ ограниченою пору-
кою — конкуренціи основаному такому-жъ
русскому товариству въ Станиславовѣ, тожъ
тымъ болѣе повинні Русины допомогти своему
товариству уводѣти чимъ скорше въ жите.
Иніціаторами львовского товариства а тутѣш-
ній промисловѣцъ Пшибыльскій, Ст. Токарскій
и Иар. Гельманъ [въ нѣмъ „brat mojżeszowski“?].

— Яка то буває кава палена въ многихъ
склепахъ жидѣвскихъ? На склепову каву па-
лену, котру звычайно берутъ бѣднѣйшій люди,
призначають купцѣ въ правилѣ найгоршій
сортъ кавы зѣвѣтой у торгашѣвъ подѣ назвою
„Brennkaffee“. Кобы-жъ хотъ такую каву пале-
но якъ слѣдъ и удерживано чистѣ! А то лу-
чає ся часто у торгашѣвъ жидѣвскихъ, що
палять такимъ способомъ: Каву сыру не пе-
ребрану и нечищену всыпують у зѣлѣной пѣ-
чки, въ котрыхъ ви палять на подѣвѣ надъ
водѣмъ огнемъ. Коли вже упалили ся,
тогда всыпають ви до брудной пачки дере-
вяной и водтакъ пачку зъ кавою вставляють
у большу паку, въ котрой стоить вода доще-
ва, що стѣкає зъ ривовъ. Такъ мочать каву
20—30 минутъ въ тѣхъ бруднѣхъ, вонячѣйшій
водѣ, а потѣмъ вынимають пачку и зѣлѣною
лопатою выгрѣбують палену каву до судинъ
и водтакъ продають. Така мочена кавѣ, розу-
мѣе ся, важить болѣе, нѣжъ коли-бъ была
упалена якъ слѣдъ и не мочена, але позбуває
ся доброго запаха и вкуса, а набирає вѣвъ
зъ нечистой дощѣвки зъ ривовъ скапуючѣй.
Палена кавѣ, яка продає ся въ многихъ скле-
пахъ жидѣвскихъ у Львовѣ, побѣчь хлѣба и
булокъ выпѣканныхъ теперъ пекарями льво-
вскими, може смѣло убогати ся о пѣльму пер-
венства въ такъ званѣмъ „промыслѣ кра-
вѣмъ“.

— Комітетъ интернату для кандидатѣвъ у-
чительскихъ въ Самборѣ оголошує конкурсъ
на умѣщеніе 100 питомцевъ въ интернатъ на
1888/9 рѣкъ. Комітетъ приймає 100 найбѣд-
нѣйшихъ и наимѣлѣйшихъ въ наукахъ кан-
дидатѣвъ, а то: зъ прагатовляющѣмъ курсѣ, за
мѣсячною доплатою по 6 ар., а зъ I. II. III. и
IV року безъ доплаты, лѣшенъ за побрану стѣ-
пендію, однакъ всѣ платять за мѣсяцъ лѣшенъ
по 5 ар. титуломъ доплаты. Крѣмъ того при-
ймає комітетъ 5 кандидатѣвъ за цѣлою оплатою
по 12 ар. мѣсячно зъ горы. Кандидаты, котры
були въ интернатѣ въ свѣтъ роцѣ и выказали
добры поступы въ наукахъ а бодѣй удовлетво-
рѣй общаѣ, мають первенство передъ и-
шними. Добровольне выступленіе або выключе-
ніе зъ интернату потягне за собою утрату
стѣпендіи. Питомцѣ одержують въ интернатѣ
мѣшканіе, харчѣ, услугу, свѣтло, право и въ
мѣру запаса учебный книжки та советный
родительскій надѣръ. Принятѣ учениковъ зъ
прагатовляющѣмъ курсѣ есть провизорчѣе и
буде затверждено по зложенію вѣстунного
испытъ въ добрымъ успѣхомъ и по добрымъ
высвѣдѣ классификаціи зъ концѣмъ вересня с. р.
Тѣ, котры не водвождѣтъ наведеннымъ
условіямъ, будутъ зъ днѣмъ 1 жовтня без-
условно выдѣлены зъ интернату а на ихъ мѣ-
сцѣ будутъ приняты нѣшій. Подана о принятѣ
до интернату треба вносити подѣ адресою ди-
рекціи учительской семинаріи въ Самборѣ [въ
наведенемъ послѣдній почты и мѣсцевости,
въ котрой претендѣ перебуває] найдалѣше до
25 линія с. р. До поданія треба долучати:
1) свидѣцтво обожества, 2) послѣдній сви-
дѣцтво школьнѣе зъ окличенѣмъ 6 вѣглядно 7
класѣмъ выдѣловѣ школы або III. класѣмъ гім-
назіалъномъ або реальномъ, що-найменше зъ до-
брымъ поступомъ и похвальными общаѣми;
3) метрику (ученики курсѣ мусять мати без-
условно окличеный 14-мй роцѣ житя); 4) за-
явленіе родичѣвъ подтверждено урядѣмъ авер-
хностью громадекою и парохіалнымъ урядѣмъ,
котрымъ зобовязують ся платити правильно
що мѣсяцъ зъ горы мѣсячну доплату и дати
смысли: молитвенникъ, 6 паръ бѣлы, 6 про-
стираль, 6 пошевокъ, 6 рушникѣвъ, 6 хустокъ
до носа, всѣ значенъ, 2 пары новон обуви, 2
одеги, зымовый плащъ та сѣнникъ и кофру,
а крѣмъ того ложку, вилку, нѣжъ и скринку
до науки музыки. Крѣмъ того платять роди-
чѣ принятого питомца 1 ар. зъ горы на цѣ-
лый роцѣ за зыжитѣ инвентаря и по 5 ар. на
научный приборъ до рукъ профекта интернату,
котрый при концѣ року зложать имъ раху-
нокъ зъ ужитѣмъ той квоты.

Посмертій — оновѣстаніе.

Симеонъ Кирира, урядникъ державныхъ
зѣлѣнѣвъ, упокоивъ ся въ субботу у Львовѣ
въ годовизѣмъ шпиталѣ побѣла довгои тажкою
недугѣ. Похѣваный завѣщанемъ записавъ асе-
кураціию полѣвъ на 1000 ар. на народий цѣли,
зъ того по 400 ар. на Станиславскій инсти-
тутъ и на Народный Домъ у Львовѣ. В. с. п.
Елеонора зъ Крушинскихъ Нероновичѣвъ,
вдова по бл. п. Иванѣ Нероновичѣ, 6. пароху
въ Плавовѣ, упокоила ся зъ Свѣдѣ белескѣмъ.
В. с. п.

Именованя, перенесенія, водзначенія и пр.

— Именованя. Суплентъ при учительской се-
минаріи въ Черновѣцахъ п. Антонъ Клима уме-
нованный профессоромъ при той-же семинаріи.

Послѣдній вѣсти.

Остатними днями ареною розрухѣвъ
вѣтъ Новѣмъ Санчѣ и околици. Про розрухѣ
ад. 25 и 26 с. м. подѣла мы вже допѣсѣ въ
Санча. До субботы пополудни арештовано въ
Санчи и сироваджено зъ околици 60 особѣвъ.
Въ нѣчи зъ пятницѣ на субботу были розрухѣ
по сѣлахъ, а въ Вѣліконарахъ жандармерія
стрѣляла и погубѣ одинъ селянинъ.

Въ субботу вечеромъ выбухъ розрухѣ въ
Старѣмъ-Санчи и околѣдовано жидѣвскѣ се-
редѣмѣста. Ажъ о 1 годины въ нѣчи зробило
ладъ вѣско, що въ силѣ двохъ компаній
пѣхоты приѣхало умыслими повѣдами зъ Но-
вого Санча. Жиды поховали ся або повѣтка-
ли. Декуда по сѣлахъ коршмы спалено.

Вчера [въ недѣлю] выбухъ лѣдѣ вечеръ
новѣ розрухѣ въ Новѣмъ Санчи. — Кѣнница
розганяло топы, а пѣхота обложѣла рынокъ.
О 8 годины вѣско выперло топы за мѣсто.
Кѣлькихъ селянъ ранено палашами. Прибувъ
туда новѣ баталіонъ пѣхоты и ген. Шульгаймъ
зъ Кракова. По опѣвночѣ насѣпла вѣстъ, що
въ Лонду выбухъ великій розрухѣ. Вѣско
стрѣляло и оденъ чоловѣкъ погубѣ, а кѣль-
кохъ в раненыхъ. Арештованныхъ а вже доси
въ Новѣмъ-Санчи 150 а въ Старѣмъ Санчи
100 людей.

Намѣстникъ гр. Пиніевскій прибувъ нѣшій
зъ Вѣдны до Санча и зарѣджує средствами о-
хоронными.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣны 27 червня. Въ субботу вели ся
далѣшій переговоры квотовыхъ депутатѣвъ. Ма-
дары стоять при квотѣ 68:32, австрійска де-
путатія опирає ся при водношеніи 61:5:38:5.
До агоды не прайшло; далѣшій наряды водло-
жено до осени.

Мадридъ 27 червня. Наслѣдкомъ пого-
доски, що американскій корабль мають уда-
рити на береги Испаніи, правительство запо-
рядило всѣлѣйшій осторожности. И такъ будутъ
гнѣшій морскій лѣхтаріи, заложной будутъ
торпеды и мины, уставитъ ся новѣ батеріи на
берегахъ и т. п.

Сагаста заперечивъ всякимъ вѣстѣямъ про
заходы для заключенія мира; частъ на те ще
не насѣвъ.

Урядомъ доносѣтъ зъ Кубы, що Амери-
канцѣ ударили на испанскѣе войско на горахъ
Севиль коло Санхага, але мусѣли зъ велики-
ми стратами завернути ся.

Вашингтонъ 27 червня. Ген. Шеттеръ
доносѣтъ, що американскѣе войско згнѣло
Испанцѣвъ зъ гѣръ Севиль; Испанцѣ завер-
нули ся до Санхага.

Портъ-Саидъ 27 червня. Прибула еска-
дра Камавы и задержала ся, ждучи даль-
шихъ приказѣвъ.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктівъ.

27 н. ст. червня 1897.

Львовѣ: Пшеница 10:50 до 11:—, жито 8:25
до 8:50, ячмѣнь броварный 8:— до 8:25, ячмѣнь
пашенный 7:— до 7:25, овесъ 8:30 до 8:50,
рѣпакъ — до —, горохъ 8:— до 8:75,
вино 6:40 до 6:75, насѣenne лѣняне — до —,
насѣenne конопсе — до —, бѣбѣ — до —,
—, бѣбѣ 7:20 до 7:40, гречка 9:75 до 10:50,
конюшина червона — до —, конюшина
бѣла — до —, конюшина шведска — до —,
—, тымѣтка — до —, анижъ — до —,
до —, кукурудза стара 5:50 до 5:70, куку-
рудза нова — до —, хмѣль 60:— до 65:—,
за 56 киль у Львовѣ, оковита за 10.000 лі-
тровъ 16:50 до 17:— ар.

На до слане.

А. Филовичъ

артистъ-маляръ

у Львовѣ, ул. Подлевского ч. 10.

214

5-10

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механикъ у Львовѣ, площа Га-
лиціи ч. 1., противъ Валу Гіпотечного на плаща-
ціяхъ площа Галицкои

поручає въ великомъ
выборѣ и по цѣнахъ
найдешевшихъ:
окулярны, пѣлины,
зѣрноты, бінокль,
далѣковиды, баро-
метры, термометры,
рѣзній арсенетры,
мѣтроскопы, люны,
компасы, райондаи, тѣсьмъ
мѣричѣ, нѣоны, лібѣль, манометры и т. п.

Урядженіе двѣдѣковъ электричнѣхъ.
Всѣмъ направки полагаджують ся якъ на-
скороше и найдешевше. 4186

ПОШУКУЮ посады діетаря у Львовѣ, Перемишлѣ або Коломиѣ. *Безъ рутинизма въ писаннѣ документѣвъ въ справѣхъ табулярныхъ и спадковыхъ.* —
Poste restante Я. П. Коломий. 265 1-3

УЧЕНИКЪ высшій гимназій зъ доброю практикою приймае лекцію на ваканціи. — К. М., Золочивъ, poste restante. 261 1-3

ПОТРѢБНА ЗАРАЗЪ КУХАРКА
чистенька, працююча, на лѣто, на 30 особъ. Мѣсячно 15 зр. и удержаня. Прошу адресувати: С. Галицькій Гребенювъ. 252 4-6

Реальности. Два дома добрыхъ станій, приходъ 670 зр. и 1/2 морга огорода, а на продажѣ або убиты въ вѣнѣхъ. — Вѣдомости удѣляе К. Собольскій, Станиславъ, Липова, 73. 262 1-2

РОБОТНЯ
столярско-меблева
Ивана Карабина
порукае ся
Р. Т. Публицъ
Львовъ, Хоружина 7. 189 9-10

Товариство „Прогрѣсъ“
при зближеннѣхъ ся іспитѣхъ въ школахъ народныхъ подае до вѣдомости Свѣтл. Рад. Шкѣльнхъ, Впов. свѣщенікѣхъ, катихетѣхъ, учителей і родичѣхъ, що книжки наклады товариства, призовлені краев. Радою шкѣльною на преміи для ученикѣхъ, красно оправлені, можна купити въ канцеляріи товариства Ринок ч. 10, по слѣдуючій цѣнѣ:

Розказъ про силъ природы	20 кр.
Оповіданя о житіи св. Борнса и Габба	20
Повѣстки для дѣтей	27
Сестра Байки	15
Історія Руса ч. I.	25
Історія Руса ч. II.	23
Дѣл і конопі	24
Розата худоба	44
Про живописи і іом	20
Венямин Франклін	16
На досвѣтахъ	22
Середъ ледового моря	25
Житє св. великомученика і дикара Пантелеймона	20
Дрѣвна птица господарска, а великі гроші	20
Видѣрѣ Америка	22
Звѣрѣта нѣдѣлі і пожиточні	42
Перекотиполое	18
Кирал і Методий	22
Фінляндія і Сахара	22
Повѣстки (Тіточка Галина і Дѣл Старці Богомольці)	18
Молитвенникъ народный (въ значнай оправѣ)	20

влучній оправѣ:
а) хребетъ полотняный і золоченый хрестъ зъ переду 25
б) цѣла оправа полотняная, берези золочені і золоченый хрестъ зъ переду 35
Молитвенникъ народный великий по цѣнѣ 90 кр. до 2 зр.
Всякі замовленя висмають ся скоро і точно.

Реальность
на продаж — н-рѣ 27 при ул. Ткацкой въ Замарстинювъ: 2300 саживѣвъ (домъ і будинки) на парцелѣ або въ цѣлости. Вхѣдъ въ ул. Корытнов — Вѣдѣшѣ у п. Андрея Грабовича н-рѣ 167, Замарстинювъ, улицы Шенювка.

Кароль ГОСТИНСКИЙ явный спѣльникъ фірмы
К. Гостинский и І. Альсъ
Предприемство комисій и спедицій
у Львовѣ пл. Галиция ч. 3, (телефонъ ч. 537)
яко одиноко Высокимъ ц. к. Намѣстниствомъ концессионовано
ГЕНЕРАЛЬНЕ ЗАСТУПНИЦТВО ПОВНОЧНО-НѢМЕЦКОГО „CLOUDA“ ВЪ БРЕМЪ
продаетъ карты корабельныя выдѣляющыя ся краѣмъ заморскыи и удѣляя
всѣмъ купцѣмъ поспѣшно безплатно.
Експедицій подорожныхъ і пакунѣвъ 3-5 разѣвъ мѣсячно до Америки
Повнѣнск, Арѣнтин, Канады, Параны и Сиолученныхъ Державъ. 209 31-?

УЧЕНИКЪ VI. кл. гимназ. шукае лекціи на село на часъ ваканціи. Ласкавъ аголошеня пѣдъ адресою: П. М., Львовъ, ул. На Болона ч. 38. 267 2-3

УЧЕНИКЪ высшійхъ класѣхъ гимназ. пошукуе лекціи на село. — Poste restante „К. Р.“ Львовъ. 263 1-3

Выставка загальна
всѣхъ дѣлъ и иншихъ чужихъ і краевыхъ дѣланѣвъ, портіеръ, фіранокъ і ходинокѣвъ.
Такожѣ цѣлу нѣчь при електричній освѣтленнѣ отворена. Вѣстунъ вѣднй.
Упрашае ся кожного, хто бажаетъ щось закупити, аби вперѣдъ оглянувши тую выставу.
На провинцію цѣны дѣломъ і оплатно.
Листы адресувати належати: Складъ диванѣвъ „Au Louvre“, Львовъ, ул. Сикстуска 6. (Пасажъ Гавемана). 190 87-?

Конципиентъ адвокатскій
знайде сейчасъ мѣсце въ канцеляріи адвокатской на провинціи. — Ближайшихъ информаций удѣлитъ Д-ръ В. Павлюкъ, лѣ-каръ въ Радеховѣ. 2-3

Проф. Д-ра Александра Оголюковскаго „СИСТЕМЪ АВСТРИЙСКОГО ПРАВА ПРИВАТНОГО“ издаваній Д-ромъ Петромъ Стобильскимъ: томъ I. Загальні науки і право рішеня; томъ II. Право обіцяній і право спадковѣ — повнѣса ся вже і внигарскій торговлі і можна его набути въ книгарні Наукъ, товариства ім. Шевченка і въ Станиславѣ. Кожный томъ по 8 зр. 50 кр.

На наливки
спиритусъ найчистѣйшій безводный „Esprit de vin Marque d'or“
порукае ц. к. уприв.
РАФІНЕРІЯ СПІРИТУСУ І. А. БАЧЕВСКОГО
ц. и н. надворного доставця у Львовѣ.
Почтою 5-кільовй посылки обѣму 5 літр. 253 3-4

ЖЕГЕСТОВЪ въ Галичинѣ надъ Поврадомъ
зѣлѣнниця, почта, телеграфъ въ мѣсци.
Найсильнѣйша цѣна вѣлѣнствя. Пора купѣлева трѣвае водъ 20 Мая до кінца Вересня. Купѣль боронованъ, зѣлѣнствѣ, гі-дропатичный і поправовъ. 174 12-2

Вода жегестовска знаходитъ ся у всѣхъ великихъ складахъ Водъ Минеральныхъ.
Ординуючий каръль Д-ръ Едвардъ Брѣль [Brühl].

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
Почавши водъ дня 12 лютого 1888 выдае
АСИГНАТЫ КАСОВЫ
4¹/₂ зъ 30-дневнымъ выповѣдженемъ
4¹/₂ зъ 90-дневнымъ выповѣдженемъ
а всѣ находящій ся въ обѣгу 5⁰ асигнаты касовы зъ 90-дневнымъ выповѣдженемъ будутъ опроцентованъ по 4¹/₂ водъ 15 мая 1889. 2218
Передрукъ не буде плаченъ. ДИРЕКЦІЯ.

Кароль ГОСТИНСКИЙ явный спѣльникъ фірмы
К. Гостинский и І. Альсъ
Предприемство комисій и спедицій
у Львовѣ пл. Галиция ч. 3, (телефонъ ч. 537)
яко одиноко Высокимъ ц. к. Намѣстниствомъ концессионовано
ГЕНЕРАЛЬНЕ ЗАСТУПНИЦТВО ПОВНОЧНО-НѢМЕЦКОГО „CLOUDA“ ВЪ БРЕМЪ
продаетъ карты корабельныя выдѣляющыя ся краѣмъ заморскыи и удѣляя
всѣмъ купцѣмъ поспѣшно безплатно.
Експедицій подорожныхъ і пакунѣвъ 3-5 разѣвъ мѣсячно до Америки
Повнѣнск, Арѣнтин, Канады, Параны и Сиолученныхъ Державъ. 209 31-?

Въ Морскомъ оцѣ
Вода въ сѣмъ роцѣ проворнѣста якъ въ гѣрскѣмъ потоцѣ.
Запрашаю оглянути.
Ураджено лишъ для Христіанъ.
Іосифъ Иваницкій.
358 2-3

Водъ 1 (18) сѣчни 1897 выходить у Львовѣ по четверга (на мѣсци популярныхъ газетъхъ „Вѣдѣнскія“ и „Читальня“) тыжнева популярна газетка
СВОБОДА
письмо политично, просвѣтне і господарске для народу.
Выдае и за редакцію водповѣдае Д-ръ Костъ Ленчикъ. Редакторъ просвѣтно-господарскѣхъ части Висла Кораля, учитель господарства. Цѣна рѣчна передплата выноситъ 2 зр., на пѣтъ року 1 зр. Редакція і администрація: Львовъ, рынокъ ч. 10 въ домѣ „Прогрѣсъ“.
„СВОБОДА“ мѣстятъ: 1) передовыи статьи зъ политичного змѣсту; 2) статьи информаций политичного змѣсту (и пр. о сегогодняй сѣснѣ сеймовѣ, о выборахъ, водзѣхъ Краевого руского комитета выборного, о нарадахъ рады державной); 3) статьи фактовъ переважно економичного або господарского змѣсту (и пр. д-ра Костъ Ленчикъ); 4) громадскыи окружныхъ, о заводныхъ стоваришеннѣхъ господарскихъ, д-ра Дам. Савчака; 5) краевыхъ законовъ дороговѣхъ, о краевѣй продажѣ соли, о краевѣй акцизѣ водъ напѣтѣхъ, Висла Нагорного Вѣстѣ зъ Народной Торговлѣ, о Пензенского Торговлѣ безрогажи, Гр. Вредѣхъ О пасѣчницѣхъ; 6) доиски зъ всѣхъ сторонъ краю; 7) порады, цѣтѣны і водповѣды въ справѣхъ просвѣтно-господарскихъ і есупѣльно-политичныхъ; 8) рухъ сельскаго руского; 9) вѣсти зъ Прогрѣсъ; 10) що чутѣны въ свѣтѣ; 11) новинны; 12) господарство промыслъ і торговля.

КАВУ
въ 5-кільовыхъ мѣшочкахъ франко
по 9 зр. 20 кр., 10 зр. 20 кр., 10 зр. 70 кр. и 11 зр. 20 кр.
ВИНО
въ 5-кільовыхъ барилочкахъ франко
по 3 зр.; 3 зр. 30 кр.; 3 зр. 70 кр.; 4 зр. 10 кр.; 4 зр. 50 кр.; 4 зр. 90 кр. (Дорожній вина фляшкамъ)
высылае
НАРОДНА ТОРГОВЛЯ и ФІЛІИ.
92 71-?

До Всечестнѣйшого Духовенства!
Зъ особливую охотою удѣляемо Всечестнѣйшимъ Священникамъ поспѣхъ въ сѣлатахъ поспѣхъ умовы.
Порукаемо нашъ складъ богато заосмотренный въ диваны церковный і передъ престолы, якъ такожѣ сѣ-льоновы і настѣнны, ходинокѣ, фіранки, портіеры, коцы, кофры, кашы на столы і лѣжка, дерги на кофъ і кофъ до подорожжя.
Спеціальнымъ водѣдѣль для конфекцій дамскѣхъ і дѣ-точѣхъ, бѣлы мужеского і дамского, парасолькѣхъ і на расолькѣхъ, кашелькѣхъ, рукавичкѣхъ, панчѣхъ, коронокъ і стѣжковъ.
На жадае высылае ся зъ пріятностію цѣны дѣломъ і оплатно.
Листы і замовленя належати адресувати: Мага-зинъ „Au Louvre“, Львовъ, ул. Сикстуска ч. 6 або „Maison de Nouveautés“ пл. Капітульна ч. 3. 190 88-7

Юбилейна лотерія выставки штуки
300.000 лѣсѣвъ. Вѣдѣнь 1898 30.000 выиграныхъ.
Тягнѣне у Вѣднѣ вызначене на 12 липня 1898.
Головна выиграна коронъ
20000, 10000, 8000, 6000 и т. д. В.
Лѣсы 50 кр. 10 лѣсѣвъ 5 зр. Порто і листа выиграныхъ 10 кр. 227 12-20
пріймае і пересылае такожѣ за поспѣхъ лѣсѣхъ лѣсѣхъ
Lotterie-Bureau der Genossenschaft bildender Künstler
Wien, Künstlerhaus, 1, Lothringerstr. 9.
Купоны і маркы листовы пріймають ся въ уплатѣ.
На 10 лѣсѣвъ зъ бѣжущими числами припадае одна выиграна.

Розклад ізди поїздівъ залѣзничихъ
важнйшій від 1 мая 1898
після часу середно-европейского (північного о 36 мінухъ від часу львівського).

ПОІЗД	до Львова	ПОІЗД	зі Львова
доп. особ.		доп. особ.	
приходить о		виходять о	
6.45	Іцка	6.00	до Підволичекъ зъ голови. днѣцѣ
7.30	Зимноі Водѣ (1/2 до 1 1/2)	6.05	Іцка
7.40	Янова	6.15	Підволичекъ зъ Підзамча
7.50	Тернополь на Підзамче	8.35	Кракова
7.55	Сокала	8.50	Кракова
8.06	Лавочного	9.15	Сколького
8.15	Тернополь на головный дворецъ	9.25	Янова
9.05	Кракова	9.35	Підволичекъ зъ голови. двірца
10.35	Іцка	9.55	Підзамча
10.45	Ярослава	9.55	Ведъ дѣ
1.01	Янова	10.55	Іцка
1.30	Кракова	12.50	Янова (1/2 до 1 1/2 недѣлі і сѣвѣта)
1.40	Сколького	1.55	Підволичекъ зъ голови. двірца
1.50	Іцка	2.05	Підзамча
2.15	Підволичекъ на Підзамче	2.15	Бруховичъ (1/2 до 1 1/2 недѣлі сѣвѣта)
2.30	Іцка	2.40	Іцка
5.00	Підволичекъ на Підзамче	2.50	Кракова
5.35	Іцка	8.00	Стрия
5.40	Іцка	8.11	Янова
5.55	Сокала	8.16	Янова
5.55	Іцка	8.25	Зимноі водѣ (1/2 до 1 1/2)
5.55	Іцка	8.35	Бруховичъ (1/2 до 1 1/2)
5.55	Іцка	8.45	Ярослава

Роботня Артистично-Столярска
МИХАЙЛА ВАСИЛИЦЪ
члена товариства „Зорь“
у Львовѣ, ул. Коперника ч. 28
выконуе всякі работы входящій въ обѣмъ столярства по цѣнахъ умѣренныхъ. 224 10-10

КАВУ
въ 5-кільовыхъ мѣшочкахъ франко
по 9 зр. 20 кр., 10 зр. 20 кр., 10 зр. 70 кр. и 11 зр. 20 кр.
ВИНО
въ 5-кільовыхъ барилочкахъ франко
по 3 зр.; 3 зр. 30 кр.; 3 зр. 70 кр.; 4 зр. 10 кр.; 4 зр. 50 кр.; 4 зр. 90 кр. (Дорожній вина фляшкамъ)
высылае
НАРОДНА ТОРГОВЛЯ и ФІЛІИ.
92 71-?

До Всечестнѣйшого Духовенства!
Зъ особливую охотою удѣляемо Всечестнѣйшимъ Священникамъ поспѣхъ въ сѣлатахъ поспѣхъ умовы.
Порукаемо нашъ складъ богато заосмотренный въ диваны церковный і передъ престолы, якъ такожѣ сѣ-льоновы і настѣнны, ходинокѣ, фіранки, портіеры, коцы, кофры, кашы на столы і лѣжка, дерги на кофъ і кофъ до подорожжя.
Спеціальнымъ водѣдѣль для конфекцій дамскѣхъ і дѣ-точѣхъ, бѣлы мужеского і дамского, парасолькѣхъ і на расолькѣхъ, кашелькѣхъ, рукавичкѣхъ, панчѣхъ, коронокъ і стѣжковъ.
На жадае высылае ся зъ пріятностію цѣны дѣломъ і оплатно.
Листы і замовленя належати адресувати: Мага-зинъ „Au Louvre“, Львовъ, ул. Сикстуска ч. 6 або „Maison de Nouveautés“ пл. Капітульна ч. 3. 190 88-7

Юбилейна лотерія выставки штуки
300.000 лѣсѣвъ. Вѣдѣнь 1898 30.000 выиграныхъ.
Тягнѣне у Вѣднѣ вызначене на 12 липня 1898.
Головна выиграна коронъ
20000, 10000, 8000, 6000 и т. д. В.
Лѣсы 50 кр. 10 лѣсѣвъ 5 зр. Порто і листа выиграныхъ 10 кр. 227 12-20
пріймае і пересылае такожѣ за поспѣхъ лѣсѣхъ лѣсѣхъ
Lotterie-Bureau der Genossenschaft bildender Künstler
Wien, Künstlerhaus, 1, Lothringerstr. 9.
Купоны і маркы листовы пріймають ся въ уплатѣ.
На 10 лѣсѣвъ зъ бѣжущими числами припадае одна выиграна.

Розклад ізди поїздівъ залѣзничихъ
важнйшій від 1 мая 1898
після часу середно-европейского (північного о 36 мінухъ від часу львівського).

ПОІЗД	до Львова	ПОІЗД	зі Львова
доп. особ.		доп. особ.	
приходить о		виходять о	
6.45	Іцка	6.00	до Підволичекъ зъ голови. днѣцѣ
7.30	Зимноі Водѣ (1/2 до 1 1/2)	6.05	Іцка
7.40	Янова	6.15	Підволичекъ зъ Підзамча
7.50	Тернополь на Підзамче	8.35	Кракова
7.55	Сокала	8.50	Кракова
8.06	Лавочного	9.15	Сколького
8.15	Тернополь на головный дворецъ	9.25	Янова
9.05	Кракова	9.35	Підволичекъ зъ голови. двірца
10.35	Іцка	9.55	Підзамча
10.45	Ярослава	9.55	Ведъ дѣ
1.01	Янова	10.55	Іцка
1.30	Кракова	12.50	Янова (1/2 до 1 1/2 недѣлі і сѣвѣта)
1.40	Сколького	1.55	Підволичекъ зъ голови. двірца
1.50	Іцка	2.05	Підзамча
2.15	Підволичекъ на Підзамче	2.15	Бруховичъ (1/2 до 1 1/2 недѣлі сѣвѣта)
2.30	Іцка	2.40	Іцка
5.00	Підволичекъ на Підзамче	2.50	Кракова
5.35	Іцка	8.00	Стрия
5.40	Іцка	8.11	Янова
5.55	Сокала	8.16	Янова
5.55	Іцка	8.25	Зимноі водѣ (1/2 до 1 1/2)
5.55	Іцка	8.35	Бруховичъ (1/2 до 1 1/2)
5.55	Іцка	8.45	Ярослава

ЗАМІТКА: Пора нѣча чинають ся від 6 години вечеромъ до 5 години 59 мінухъ рано. 8

АР ТѢ обѣщанный цѣнникъ до о-городжѣвъ по ар. 450 за 100 мѣ-трѣвъ. Топорѣвъ львовѣ до знатныи деревъ (зъ двома доволнѣми бук-тами) по ар. 6.
порукае ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ, торговля зѣлѣна у Львовѣ, площа Капітульна ч. 1 (супротивъ кате-дрѣ). 4955

Новости въ парасолькахъ
напелюхахъ, блюзахъ, рукавичкахъ, стѣнникахъ і ко-ронкахъ по чудово низ-кихъ цѣнахъ. MAISON de Nouveautés Madame Bertha Fiedler.
Львовъ, пл. Капітульна ч. 3. 190 88-7

Такожѣ и на раты
безъ пѣдѣвѣхъ цѣнъ диваны, портіеры, фіранки, ходинокѣ, кофры ватованъ, кашы на столы і лѣжка въ складѣ диванѣвъ „Terpichaus au Louvre“, Львовъ ул. Сикстуска 6. (Пасажъ Гавемана). На провинцію высылае ся цѣны дѣломъ і оплатно. 190 88-7

Диваны перскі и портіеры
продѣвъ (старинный)
продаетъ, купуе і вышпозичаетъ, а такожѣ пріймае на пере-ковѣхъ. Складъ диванѣвъ „Au Louvre“, Львовъ ул. Сик-стуска 6. — Подѣлы въ спѣ-лахъ поспѣхъ умовы.
Для провинціи цѣны дѣ-ломъ і оплатно. 190 88-7

Решти ходинокѣ и высор-тованіи диваны, портіеры, фі-ранки, кашы, кофры, тобѣліны і рѣбныи предмети декораці-онныи по цѣнахъ бачно деше-выхъ. Складъ диванѣвъ „Au Louvre“ Львовъ ул. Сикстус-ка 6. (Пасажъ Гавемана). Та-кожѣ на раты. Для провинціи цѣны дѣломъ і оплатно. 190 88-7

Славный на цѣломъ свѣтѣ
КОЛА „OPEL“
перворадный фабрикалъ. Выклю-ченна продажѣ для Галичинъ і Буковины
„Cycle house au Louvre“
Львовъ, ул. Сикстуска 6, па-сажъ Гавемана
Подѣлы зъ сѣлатахъ поспѣхъ умовы.
Для провинціи цѣны дѣ-ломъ і оплатно. 190 88-7

ПОІЗД	до Львова	ПОІЗД	зі Львова
доп. особ.		доп. особ.	
приходить о		виходять о	
6.45	Іцка	6.00	до Підволичекъ зъ голови. днѣцѣ
7.30	Зимноі Водѣ (1/2 до 1 1/2)	6.05	Іцка
7.40	Янова	6.15	Підволичекъ зъ Підзамча
7.50	Тернополь на Підзамче	8.35	Кракова
7.55	Сокала	8.50	Кракова
8.06	Лавочного	9.15	Сколького
8.15	Тернополь на головный дворецъ	9.25	Янова
9.05	Кракова	9.35	Підволичекъ зъ голови. двірца
10.35	Іцка	9.55	Підзамча
10.45	Ярослава	9.55	Ведъ дѣ
1.01	Янова	10.55	Іцка
1.30	Кракова	12.50	Янова (1/2 до 1 1/2 недѣлі і сѣвѣта)
1.40	Сколького	1.55	Підволичекъ зъ голови. двірца
1.50	Іцка	2.05	Підзамча
2.15	Підволичекъ на Підзамче	2.15	Бруховичъ (1/2 до 1 1/2 недѣлі сѣвѣта)
2.30	Іцка	2.40	Іцка
5.00	Підволичекъ на Підзамче	2.50	Кракова
5.35	Іцка	8.00	Стрия
5.40	Іцка	8.11	Янова
5.55	Сокала	8.16	Янова
5.55	Іцка	8.25	Зимноі водѣ (1/2 до 1 1/2)
5.55	Іцка	8.35	Бруховичъ (1/2 до 1 1/2)
5.55	Іцка	8.45	Ярослава

Виходить у Львові ще два (крім надань у рукописній формі) о 6-тих годин по полудні. Літературний додаток „Вісника найвищих державних установ“ виходить во второк, а во второк і п'ятницю переривається в Давосі.

Передплата і нумерації приймають: у Австрійській Адміністрації „Д.В.Д.“ у Львові ч. 24. Центральне бюро оголошень у Кооперативі ч. 11, у Бюро газет у Карла Людвіга 9, а О. Ольшавського у Килинського 4; — у Ярослава Л. Крижановського; — у В. Діма: М. Дука, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungenstraße 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler L. Wallfischgasse 10; у Франкфурт і Гамбург: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „Д.В.Д.“ і нумерації за нумерації вилучили Львові.

Д.В.Д.

Передплата на „Д.В.Д.“ з літер. додатком

в Австрії: на члнний рік . . 18 шр. на члнний рік . . 24 шр. на півр року . . 9 шр. на півр року . . 12 шр.

у Львові: на члнний рік . . 16 шр. на півр року . . 8 шр. на члнний рік . . 4 шр. на півр року . . 1 шр. 85 шр.

Редакція, Адміністрація і Книжниця в Давосі ч. 24 у Львові. — Рукописні збори: за літер. на передплату вилучили. — Рукописні збори: за літер. на передплату вилучили.

Посилання на члнний рік: 8 шр. в. в. Утеження ліній: приймають за поштом 10 шр. в. в. однієї сторінки нумерації або за літер. в. в. рубрик „Надбавки“ по 25 шр. в. в.

Норми і ліній доносів: приймають за літер. в. в. 15 шр. в. в. вилучили.

Наглі суди і винимковий стан в Галичині.

Вчера вже подали ми звістку о тій, що:

„Президент міністрів“ як управитель міністерства справ внутрішніх, в порозумінні з міністерством судівництва, завіз на основі § 430 закону карного з 23 мая 1873. наглі суди для політичних округів Лиманова і Новий-Санч, а именно до тично злочинств: морду, рабунку і підпалу а також передвизначено в § 85 того ж закону публічного насильства“.

Розпорядження се видане дня 28 с. м. і того самого дня о годині 5 минут 30 по полудні урядово оголошено в Новий-Санч.

Наглі суди можуть бути заведені лише на случай бунту, коли на усмиріння его не вистатчають інші средства. Право орйкати о потребі нагльх судів прислугоє начальникови краю [намістнику] в порозумінні з президентом апеляційного трибуналу. Однак коли небезпеченство грізне і близьке, може зробити се староста в порозумінні з презесом трибуналу I-он инстанції.

Наглі суди можуть бути заведені також тогді, коли в одній або в кількох повітах в особливо грізній спосіб проявляють ся убійства, рабунки, підпали або насильства, однак в такім случаю оречено о потребі належити до міністерства справ внутрішніх в порозумінні з міністерством си аведливости.

Під нагльм судом належать в правила такий лише люде, котрих зловлено на горячій учинку, або і такий, котрих безпрочно буде можна доказати вини. Під нагльм суд належать також люде підпадаючі в правила під воєнне судівництво.

Судове поступоване в обжалованих відбуває ся від початку до кінця перед цільмим судом без ніяком перерви. Обжалований мусить бути ставлений перед суд безпрочно по узаконенню. Ціле поступоване мусить скінчитися на найдалше в три днх, числом від хвилі приведення обжалованого перед нагльм суд. Поступоване в усне і явне. Вимір кар як найострішій. Від засудів наглого суду нема відлику, а навіть просьба о помилувані не здержує виконання засуду. Кара смерті наступає в дві години по засуді. Кара смерті виконує ся тогді, коли засуд записав односторонно.

Председатели нагльх судів в Новий-Санч і в Лиманові будуть радники краківського суду Буяк і Шнайдер. До прокураторів в Новий-Санч придвілено прокуратора Цицана.

Того самого дня, що і наглі суди в агаданих двох повітах, заведено також на підставі закону з дня 5 мая 1869 розпоряджене цілого міністерства заводиче винимковий стан в 33 політичних повітах Галичини, а то в повітах: Дяла, Воля, Березів, Бжеско, Хшанів, Домброва, Горлиць, Гробиць, Ярослав, Ясло, Кольбушова, Краків мѣсто і повіт, Коросно, Ланцут, Лиманова, Мѣлець, Мисленіць, Ниско, Новий-Санч, Новий-Торг, Пільно, Підтурж, Перемисль, Рончів, Рашів, Сяніч, Стрижів, Тарнобжег, Тарнів, Вадовіць, Величка і Живець.

Розпоряджене се оголосила Wien. Ztg. дня 29 с. м. і того-ж дня входить оно в житє.

Кажуть, що на сесію ухвалу кабінету вплинула мѣж іншим петиція центрального союзу австрійських промисловців, котрі просили правительство о затамованні страшних розрухів в Галичині, убиваючих промисль монархію.

Заведений стан винимковий занесить в наведенних повітах загальні права горожанської, означені в арт. 8, 9, 10, 12 і 13 основного закона з 21-ого грудня 1867 ч. 142 В. з. д.

Заряджене винимковому стану передвизує арт. 20 наведеного основного закона а подрбно означає его закон з дня 5 мая 1869 ч. 66 В. з. д.

Закон сей допускає винимковий стан на случай війни і передь ей вибухом, в часті внутрішніх розрухів, при частых замахах на основні закони і на личну свободу.

Наслѣдки винимкового стану слѣдуючі: Завѣшене арт. 8 основного закона потає за собою:

а) придержане особи підозріної о кармібдний учинок і арештованіе органами публічного безпеченства без росказу судів, розстає ся з 24 годин до відомого днѣ; в) особи, загрожує публічному супокію, може власт безпеченства выдхити з округу, до котрого ті особи не належать, а приналежним може заборонити выхаді.

В наслѣдок завѣшеня арт. 9 ого може власт безпеченства, без судейского наказу, предпринимати домашні ревизіи в проступках подрбно в законі вычисленых.

Завѣшеніе арт. 10-ий заносить листову тайну що-до листів підозріных, що служать для цілі забуреня публічного супокою.

Через завѣшеніе арт. 12-ого вѣ стоваришеня, підлягаючі законами з 15 надоліста 1867 ч. 134 В. з. д., можуть повставати лише за дозволом власт, а истинуючі стоваришеня може власт розвязати або их быть обмежити певними услвами. Народні і всякі інші, на запрошеніх гостей не обмежені збори забороняють ся. Збори виборців, польскі справозданя, публічні забави, фестини і походи, процесіи, проці і т. н. залежать від приволоженя власт.

Завѣшеніе арт. 13-ого уповажнює політичній власт: а) завшувати выдхитица і забороняти розширювані их, а також хилево здержувати підприємства, котрі розмужувані літературних і артистичных утворів загрожує публічному порядку; б) жадати, щоб обовязкові примѣрники періодичных писем доставлявано до трех годин перед их выходом, а інші друки навіть на відомі днѣ перед выданіем.

Рівностасно из завѣшеніем наведених законів гержанських власт выдає примисы:

а) обмежаючі вироб, продаж, носданіе і ношеніе оружя; б) що-до паспортів і мѣлхунів; в) в справі поведеня на публічных мѣсцях і зібраня людей; г) що-до ношеня воднаків.

Всѣ переступства наведених закарів і наказів власт бувають карані грошевою карою до 1000 шр. або арештом до 6 мѣсців.

Заряджене винимковому стану мусить бути оправдане радою державною, як тільки она збере ся на нараді.

По розрухах, що тревали без упину три тиждів, а особливо по остатних пригодах в Сандечині — можна було сподѣвати ся якихось острішних мѣр від правительства — і так етало ся. Нема сумніву, що гроза винимкового стану і наглого суду вплине усмирюючо на маурибѣ.

Того мусить бажати всѣ приятелі люду. Сей маурибѣ рух протів жидів вышшов певно більше на шкоду християн, як жидів. Жиди лише „бояли ся“, а маурибѣ гинули від багнетів і куль. [Ось і нині насилля в Санч вѣсть, що при онотдѣшних нападѣ на коршми в Лоцьку воля мусѣли стрѣляти і одного селянина положили трупом а одинацѣх ранили і оден з тих ранених уже вмер.] Из жидів не вгинув ані оден, ба навіть не чувати, щоб хтось из жидів був тяжше ранений...

Шкоду матеріальну жиди мали, але она им зверне ся. А звернуть ті сотки поувязнованих селян, котрі в додатку достануть ще тільки а тільки вилучені. Коршми, що погорѣли, не були власністю жидів а властителей достануть винагороду від аскурації...

Словом — кожний жид на цѣлм тѣм руху вышшов певно лухше, ніж той маур, що за „завовану“ дурну чарку горѣли, за „завовану“ марну пачку тютюну

буде томити ся в криміналі, а родина его буде загнати в голоду...

З Нового Санча доносять, що там завразь вчера оголошено на рынку нагльм суд. Врта відискава знала оружя, трубаць по тачи затрубѣв на всѣ сторони рынку „Habt Acht“ — збравъ ся народъ [головно жиди і нителісція] і староста Фридрих відчитав розпоряджене о нагльм суді з поясненіем значеня его. „Кара смерті до двох годин без рекурсу!“ — се выкликала велике вражѣне.

Рівностасно выхали урядники з асценціи войска з трубацями оголошувати суд нагльм.

Намістникъ вчера перед полуднем давав інструкції войтамъ скликаним до Нового Санча, а відтакъ похав до Старого Санча і тамъ промовлявъ до войтів из сѣв близших того мѣста.

Из Стрижова пишуть намъ: Придавлено силою, тут утихомирила ся трохи ворожба маурибѣ і тепер пмалу наступати сумні наслѣдки безрозумного поступованя.

З переводженого слѣдства выходило бы, що рухом протиджидским кермувала якась скрита рука, бо арештовані признали, що мали друковані відозви, котрих вывано на рѣд маурибѣ до атак на жидів, а сн се правда, то чей-же слѣдство выкаже, хто вручав им такі відозви. Майже всѣ обжаловані, котрих досе тут арештовано, а вѣ их до 100, згдндо боронять ся тым, що „правительство дозволило им бити жидів через 14 дѣб“.

Майже нема села в повітѣ стрижовскім, де бы не ограблено жидівских домів, а шкода з підпалу, яку потерпѣли жиди, досягає — після урядовых рапортів — суми 20.000 шр.

В цѣлм повітѣ стрижовским позаминано торги і ярмарки, заборонено громадно збирати ся мешканцям і заострено приписи що до годин поліційных, а по селах установлено нічний варты з мѣсцевых громадян.

Два баталіони пѣхоты розложили ся таборами в Стрижові і щоденно патрулѣ войскові разом з жандармами спроводжують ексцедентів до арешту, а по переслухані высылать майже щоденно по кількох до арештів суду окружного в Рашеві.

Енергично, хоч при тѣм тактовне поступоване старосты п. Винарского в часѣ розрухів охолодило запалъ фанатизмъ маурибѣ; розумѣ ся — годѣ сказати, чи спокій тревалый, бо ходять слухи, що маурибѣ лише чекають, абы повбути ся войска, і тогді повторять свій тавець по жидівских загородах...

Мила пресектыва представляє ся для нашой Руси по розрухах маурибѣ, бо — якъ зачувати — жиди маурибѣ мають і амѣр громадно переносити ся на Русь.

В чимъ тѣшити ся!...

Кляноты польских консервативов.

При участі 50 членів відбула ся в Кракові 20-ого с. м. нарада консервативного польского клубу. Предметомъ нарады була тепершн ситуація парламентарна в Австрії і політичній відносини в краю.

Дискусія, яка веда ся надь тими справами, показала, що мѣж проводирями консервативной політики польском панує не лише велике невдоволені з пануючих відносин політичних, але і якесь пригноблені. Они чувуть, що перестаютъ бути необмеженими панами ситуації. Колькою въ боцѣ в имъ не лишѣ пята курія, котра навбольше причинилася до розруханя народних масъ, але взагалѣ те, що народъ приходить го голоду, зачинає дивити ся на пальцѣ „ojców narodu“, вѣвѣчаючи одностѣбність і ослабѣ значѣня шляхотско-польского репрезентації краевон, не лише в радѣ державній, але і в соймѣ краєвомъ. Народа консервативов в Кракові робила вражѣне заможно колись роди-

ни, котра сидить надь агарищами свого майна і замѣсть радити надь ратункомъ, бѣдкає і жалує, що не подумала о охоронных средствах тогді, коли на се ще бувъ частъ, — що не переведено сякихъ а такихъ „реформ“, коли то народъ ще мовчавъ а польска шляхта була абсолютным паномъ не лише в краю, але і у Відні, — коли протівъ шляхотской політики край не робивъ оппозиції в ніякомъ з обох законодатных тѣл.

Першій бесѣдникъ п. П. Гурскій представивъ в загальнихъ начеркахъ парламентарну ситуацію і становиско в нѣй кола польского. „Парламентъ в Австрії якъ і деінде — мовить войт — знаходить ся в упадку. Обиженіе парламентарного нѣв, що-разъ болѣе бесплоднѣе его працѣ, що-разъ частѣше поволуваніе кабинетівъ і що-разъ болѣе нахилъ до выключно політичнй борби, а що-разъ менша спосібність до законодатной працѣ збольшає ся з чимъ-разъ болѣе розширюваніемъ виборчого права на менше образованіи класи і менше спосібній до виконуваня задачъ законодатных тѣл.“ — П. Гурскій збѣгає видко до такого обмеженя виборчого права, котре давало бы парламенту в самихъ політично „высоко образованыхъ“ людех, т. е. зб шляхти. Тогді в самѣй рѣчѣ не було бы парламентарныхъ борб... законодатна праця йшла бы жваво і гладко... на користь одной шляхты.

Двѣ — кажє дальше авторъ — безпосередній причини упадку парламенту в Австрії: заведене пята курія і тактика obstructivныхъ партій німецких. Пята курія введено в надрѣ, що присутність соціальныхъ демократів влагодить національнй споры в радѣ державній; що палата в конечности подлять ся на два таборы: одинъ радикально-соціалістичный, а другій такий, до котрого мусѣли бы присутити такожъ Нѣмцѣ, Чехи, Словѣнцѣ і Італіянцѣ. Тымчасомъ стало ся инакше. Соціалнй демократы ударили в крайній тонтъ, а инші оппозиційнй партіи старали ся имъ дорѣвнати, бо инакше ихъ оппозиція выдала бы ся за блѣда, слаба і мала. Наступила літитація вѣ средствыхъ оппозиційныхъ. Obstructivная тактика була другимъ ударомъ для парламенту, мусѣла авести его до абсурду, такъ що инѣ незадоволені потреби державы і людности буде полагоджувати § 14, а быть парламенту на правду загрозеный.“ — Бесѣдникъ высказує гадку, що консервативна партія повинна взяти ся до аграрныхъ та адміністраційныхъ реформ, і має надѣю, що коло той програмы зберуть ся всѣ люде „доброй волѣ“.

Слѣдуючій бесѣдникъ п. Чечѣ добачує ще инші жерела лиха. „Пануючу у насъ анархію — гадає п. Чечѣ — выкликала не лише сама пята курія, але і агітація виборча, котра в послѣднихъ часахъ прибрала нечуваній розмѣры. Галичина — то обѣтувана земля для соціальной демократіи, а то за-для браку енергій і смѣлости властий.“ — Polizei! се альфа і омега політичнй мудрости п. Чечѣ. Видко, що Бадені бувъ ему ще за мало енергичный, бо не спровадивъ до парламенту жандармів з Чернівца. П. Чечѣ гнѣвить, що „за проступки і злочини, котрі в иншихъ краяхъ монархіи карав ся вѣзницею від 4 до 5 лѣт, в Галичині, збѣ страху передь судами присяглыхъ, засуджують на відомі днѣ поліційного арешту. Такий відносини мусѣть помагати до розбудженя найдикшихъ пристрастей.“ — Бесѣдники выдѣсь такожъ нашъ прасовый законъ і опѣка прокураторів надь часописами за лагбднѣ. „Відъ чого суди, відъ чого закони, відъ чого прасові закони, коли вѣ цілою свободою пише ся о рѣчахъ, котрі мусѣть довести до такого стану умовъ?“ пытає п. Чечѣ.

Збѣ всего выходити, що п. Чечѣ бувъ бы ще лѣшій, якъ Бадені. Войт одинъ бувъ бы в сѣлѣ вратувати Австрію і ви парламентаризмъ. Троха лише „смѣлости і енергій!“ Снасувати суда присяглыхъ, за само зголошеніе вѣча до старосты 10 лѣт криміналу, за обиду польского комитету центрального 20 лѣт вѣзницѣ заостреною постомъ, темницею і буками вѣ кожде свято і недѣлю, завести дубельтовий отомитель диваньярскій відъ

кожного стовпця, конфіскувати кожне число, в котрому кожда стаття і новинка не значаєся від слів: „Rochwalone Kolo Polskie“, порознавати товариства окрім „консервативних“, списувати всі куріи імборчій окрім одної великоїх посвідостей, а записує у нас ідеальний лад і спокій. — Лиш коби — коби то... мати роги!

Не цілком так само думає професор Мілевський. Вбів в тон гадки, що „польське коло“ зисало довіре в краю; в колі в правдиве горожанське почуте і можна бути спокійним, що в вини кола нічо не знаєдбає ся, що треба зробити, і оно осягне, що дасть ся осягнути. — П. Мілевського гріє лише одне, що не всі репрезентанти в Галичині знаходять ся під одним дахом кола польського. „Все, коли ведуть ся переговори з колом польським, неприятели віддають ся: „ви-ж не вірні!“ Коли б ми могли сказати: „наш тут він 59, але Галичина має 75 мандатів і всі засядуть в колі польським“, то ще б инакше говорено о колі польським! З Нямцями не виплатити ся наважувати. Один з них, під кошиком Шенерера негують Австрію, а другий не додержують зобов'язань. — Бесідник бере коло польське в оборону передь закидом, що оно веде панславистичну політику або кокетує з антисемітами.

Як попередній бесідник, так і Мілевський невдоволений з того, що через розширення політичних прав засядуть в парламент такі люди, котрі не розуміють ся на деяких справах ставлених на порядок денний наради палати. Будучи професором економіки і спеціалістом від валют, гніває ся, що народ вибирає таких послів, котрі не розуміють ся на валюті або на австро-угорській угоді. Отже бесідник домагає ся особистої кваліфікації для кандидатів на послов. А що на нашу думку не лиш хлопці Шаєр, але і граф Тимковскій на валюті розуміють ся однаково, то треба б — після рецепти пана професора — вислати до парламенту самих університетських професорів з юридичного факультету. — Бесідник, обговорюючи різні проекти санації політичних відносин, зазначає, що як знєсене парламенту, так і загальне голосування веде на нігілістичну дорогу. Бадені загадав був вступити на першу дорогу, і „за се ми [Польки] до них похитуємо“.

Цікава, як на Поляки, була аргументація графа Мошинського. Вбів, похвалюючи з послів Поповських, перенів, мовби то обов'язком всіх Польків було йти з Австрією і мовби Поляки в одній лиш Австрії могли успішно працювати для народу і займати суспільні становища. Вказував, як в полі, на котрих Поляки під російським правительством може працювати з користю для загалу. Бесідник переконував ся на власній особі, що російській власті і російське деншикарство не лиш не вижуть і не засуджують праці коло економічного добра польського люду, але навіть не шадять признали. Виконі критикував поступоване польських консервативів навіть на найвищих становищах.

Д-р Ян Гупка жалував, що консерватисти не використали тих часів, коли в сойм не було ще опозиції, і не перевели консервативних реформ аграрних і адміністративних. Вина спадає на цілу суспільність, на цілу інтелігенцію, на коло польське і на правительств. „Наші урядники політичні — мовби Гупка — також несподібні. У них головна річ вибори. Коли ті випадуть „добре“, то вже по-за тими політичними урядниками можуть робити, що им сподобав ся. Адміністративні урядники приважили людину до непотопованя законів, бо не раз видавало ся розпорядження не можливі до виконаня, смішні, або кривдні людині. Тепер зобрамо овоц такого поступованя... На придалоне розрух в тепер вже не пора, бо се може викликати ще більш розрух. Треба передовсім утворити такі умови, котрі повадженали б агітацію, т. є. влагодити нужду і усунути нелад по громадах. Тепер нема закона в громадах. Треба перевести адміністративну і економічну реформу [окружній громади! — Ред.] А що наш сили за слабкі, бо радикальні противники горою, то треба нам організувати всі консервативні елементи і приступити до роботи... — Ну ну!

Вісти з Канади.

Ві останнім числі американської „Свободи“ умістив п. Кирило Генік в Вінніпегу в Канаді письмо из справознавств з теперішнього стану еміграції руского народу в Галичині і Буковині до Канади. [П. Генік, чоловік інтелігентний, з Берегова в

коломийськом повіті, єсть відь кільках лівт шось шбви урядником канадського правительств для еміграції і організатором руских виселенців в Канаді.]

П. Генік пише:

„З Галичини найсильніше виходять з повітів: Ярославського, чешанівського, борщівського, заліщицького, бучацького. З коломийського лиш одне село Березів вислало до 60 родин, думаю, що не по тім причині, що я сам родом з того села, але по тім простій причині, що народу там до 8.000, а землі мало та й та пуста. З Буковини два повіти — кбманський і черновецький теж спорю порцію вислають.

Сегорічна еміграція передувала ся троха лїше, ніж торічна. Народ, приходячи по найбільшій часті працканий своїми же на означене місце, виходить до своїх; за ними ж тигнуть і ті, котрі працкано між ними убивши. Додати ще і те треба, що майже ціла до сего часу еміграція в дуже відповідний час в Галичині та Буковині виходила, так, що кождий зможе де-що завесувати; лиш в партію, що сїла 11-ого мая на корабель Піза — 1000 душ — трафив ся випадок, що появилас між ними вбєпа, то в Галифакс збєтали на три неділі, адержані в квантані, отже они вже утратили весну.

Емігранти головні перевезли в Гамбург до Галифакс. Лиш до 30 родин з повіта бродського дбєтали ся до рук Місєлєра в Брем, а вбє повїз наших до Нью-Йорку, а з вбєс через Чікаго до Вінніпег. Дорога сєся коштувала наших по-над 20 ар. на кожду особу, а в додатку багато клопоту дорогою по зєльничях, а то з тєм причиною, що Сполучені держави не дають жаднон овїки поселєнцям канадським. Приїхавши вже до Вінніпегу, нашли другий клопєт. Товариство зєльничє Canadian Pacific Railway зажадало з Вінніпегу до Едмонтон плати половини вбєди, чого нїколи не робити, коли приїдуть ся з Галифакс або Квебек.

Нове товариство корабельне в Udine з агентом Nodari (Italia) перевезло лїв партію дорогою New York Montreal Canada — дешєше о 15 ар. відь особу. Та дорога Italia-New York-Montreal-Winnipeg адаєт ся не була б і конче зла для того, що дешєше морє, та й з Галичини до Udine менше коштує ніж до Гамбурга.

Сєго року прибуло і наших Пенсільвенців руских кільканацять родин та й спора пачка нежовнатих, на котрих залежить ся нам більш надїю покладати. То вже люде, такь скажу, замєриканізовані, они нашим звїжмь можуть богато помагати. Бєть их майже на кождї нашїй колонїї по троха.

Спорє чєло прибуло сєго року і угорських Словаків, — однак не на землю, лишє для зарбєбків, бєз родив. То люде дуже дивні, немачє птахє перелєтні. Они шукають лиш роботи, роблять, пускають цєнти на дорогу, вертають на пустки карпатський, і покрутившись троха дома, знов за морє тягнуть. Пробую в них вивести, аби осєдали, якь другі — такь ви наші люде — однак се до них не берєт ся. Думаю: они утратили замілуванє до землї, а волєність перенєсєт надь усє.

Далше спора порція Нямців галицьких та й угореків кождого разу примучає ся до наших.

Мамє чєтири великі рускі осадї: St. Arthur, Dauphin в Манїтоб, Yorkton і Salt-coats в Assiniboia, а Едмонтон в Альберт.

Перша осада уже повна, майже вже нема мїсця. Змєтєтє ся тамь околє 300 родин наших, але єли правительствє отворити два нові тавїшї, то знов зб 100 родин помістїт ся. В других же осадях помїстїт ся богато наших.

Цїлком нових осадь мамє двє, а то: Pleasant Home в Манїтоб, де осєло до 60 родин наших [кілька родин з минушого року]. Ся осада думаю, бєдє не зла і помїстїт спорє чєло наших. Друга осада цілком нова в маю залєжена Fisch Creek в провінції Saskatchewan і надь рікою тєм самєм назвє. Околиця сєся дуже подобала ся нашим десєть рєдинам, котрі тут осєли. По протївнїй сторонї ріки відь наших осєло богато Нямців коло мїста Rostern і Hagal.

То було б кілька слєбє сказаних вагаль про нашу еміграцію — тепер же в подрбности хєчу подати чєло прибувших з Галичини і Буковини до 1-ого червня 1898 р.

Мєсєць лїчєсь і лютый вказують лишє 4 родин з борщівського повіту. Дня 20 марта прибули 2 родин, при кбци марта 6 родин. В цїлї: Корабєль Parisian приїхало 12 родин. Корабєль Meier via New

York, Chicago, Winnipeg 18 родин. Пару родин з них вїхшло до Dauphin, а рєштє до Едмонтону. Далше корабєль Trojan Prince через Italia-New York Montreal — 13 родин, котрі посєляєсь в Pleasant Home. Корабєль Bulgaria, via Hamburg-Halifax прибуло 180 родин. Корабєль Spartan Prince, via Udine-New York-Montreal приїхав другі транспорт, мїж котрими наших 18 родин. Далше в маю прибуло 110 родин корабєль Palatia via Hamburg-Halifax, з котрих більшє часть осєла в Едмонтон, далше в Dauphin, Yorkton і Greenfell. До того трєба додати спорє чєло такь авансї singl, котрі до родин не вєсєляють ся. Загалє чєло душ вєсєсть по-над 2.000. На мєсєць червєнь приїде транспорт з корабля Pisa, котрий в маю прибує до Halifax, але з причиною вбєспї спєртє народ, а наших до 800. Другі-жє транспорт вєзє в Гамбурга дня 22 мая, такь же не меншї відь послєднього.

За малїй част, а чєло наших бєдє вєсєсти в Канад 10.000.

Рядь думає закладати усюда шкєли. Пєвно, що годь намь вимагати, аби рядь дбав и про нашу народність. Дєсєть, думаю, робити, якь дбав, щобь народь мєріально підновєсь ся...“

Се уступы з письма п. Геніка.

На вступї свого письма [датованого 30 мая 1898] п. Генік констатує, що еміграція до Канади люде вїнших народностей иде повільно, а тільки оді Русини лїють ся тудь великою масою. Причину того лївєча бачить відь в спеціальних невідродних відносинах економічних і соціальних на галицькій Русі.

Не перечимо, що відносини ті не є відрадні, але і то факт неперечимий, що до Канади кругом біднота емігрувати не може, а емігрує богато таких господарств, що з краю на своїм господарстві можуть вижити. Розкажуть випадки, де господарь забували зовсім красні господарства, такь що другі дивували ся, по що они покидають край, хотїли глядати лучшою долє за морєм...

Наша руска суспільність повинна більшє заінтересуват ся рухом еміграційним, аніж се у нас дєє ся. Народ емігрує безнастанно — а ми допері з справознав з Канади, з Гонолюля і т. д. доїдуємо ся, що ось-то тамь а тамь осєло тільки а тільки руских сєлян [мазурскі сєляне закинули емігрувати, а ватомїсть кинулись на роботи при будовї зєльничє, по козальних і т. д. — і просто валєвають вєхдїну Галичину при вєсїхх більшїх роботах]. А прєдїм більшє цікавою річю було б знати: якь се люде емігрують та якь причини спонукали их емігрувати, а головнє: що дєє ся з збуванєм майном емігрантєм, чи бодай оно оствє ся в руках своїх люде, Русинів, чи може — не дай Боже — переходить з рук мазурскі або жидєвскі.

Се річ незвичайно цікава і важка, тож ми і звертаємо на се увагу наших лєродобєбєв та й просимо их подавати дєтальні вїстї до прилюдно вїдомости.

Перегляд політичний.

Цєсарє розпорядженє з д. 25. с. м. в справі бюджетової провізорії у поважное на вбєстав 14-того параграфу основних законів з д. 21. грудня 1867. правительствє побирти далше безпосередній податки в посєредній належностї та в мїру потреби покривати видатки на рахунок кредитів, котрі мають бути означені фінансовим законом на р. 1898, і виплачувати дотєперїшнім способом запомогої додатки. Крбмь того міністер зєскарбу дбєстав повновлєсть покривати ввєстїційні потреби, котрі означити фінансовий закон на р. 1898, а то такь довго, поки не бєдє могло наступити покритє при помочи емісії ввєстїційноє рєнтї. В тїм цїлї має вбїт право постарати ся о 20 мїл. ар. при помочи позички, заховуючи при тїм постанови закону з д. 10 червня 1868.

Таким чином правительствє нашло способ обїйти ся бєз ради державнон наїтї при видатках ввєстїційних. Міністер зєскарбу може ті видатки покривати такь довго, поки рада державна не ухвалєт ввєстїційноє позички. Вбє мєсєть лїше заховати постанови о контролї державних довгів пєсля закону з р. 1868, — значить, комісія для контролї державних довгів має пильнувати свїдєнїя нового довгу і контрєстїтувати ввєстєлений грамоти. Жєрєль, аками міністер зєскарбу розпоряджє, щоб постарати ся о ті 20 мїл. ар., є десєть: вбєз може взяти позичку в якбїс інстїтуції в бїжучій разунок, може есконтувати вексєль, якь находить ся в руках правительствє,

може за золото, аложєне в австрїйско-угорськбм банку, взяти банкєтї, котрі обїєли сплатити ся за вєротомь золота.

Цєсарє розпорядженє вєчислює всї лїкї кредити в рбзних міністерствах, котрі кбчати ся з кбциєм сєго мєсєця, а котрі сємь розпорядженєм продовжуєт до кбнєя грудня с. р. Мїж иншими ввїстї для нас отєб: В вєстї міністерствє просєвї: на установлєнє кєдєри енциклопєдїї гбрїцїцї, наїтаного гбрїцїцї і науки глєбєких вєрчєнь при лївбєскбм унївєрситєтї 1000 ар.; субсєнція для мїста Бучача на нові будинкє гїмназіальні 20.000 ар.; на поблєшенє будинку учєтєльскоє семїнарїї в Станїславовї 18.000 ар. — В вєстї міністерствє зєскарбу: на будову урядового будинку в Огніні 7.000 ар.; на перебудову уряду в Підволочискєх 8.000 ар. — В вєстї міністерствє зєльничє: на розширєнє стациї в Новбм-Сєнчї 50.000 ар.; на розширєнє стациї у Львовї (з ввєстїційного фонду зєльничє лївбєско-чєрноєцко-сучавскоє) 4-та рєтє 500.000 ар.; на роботи для получєнїя тєм зєльничє з мєсєцєвими дорогами 50.000 ар.; на розширєнє стациї в Станїславовї 200.000 ар.; на рбдїй мєліорациї на лївбєско-чєрноєцкбм зєльничї 268.000 ар. — В вєстї міністерствє судїїцїцї: на будову окружного суду в Рїшєвї 5.000 ар., в Новбм-Сєнчї 5.000 ар.; на будову урядового будинку в Горєдєнцї перша рєтє 13.000 ар., друга рєтє 12.000 ар.; на урядовий будинкє в Підволочискєх останокь кредити 4.654 ар.; на будову трєтєго віддїлу влїцї в Тернополї 15.000 ар.; на урядовий будинкє в Косовї перша рєтє 10.000 ар. і на будову урядового будинку в Жидєчєх перша рєтє 15.000 ар.

Вєрє вїхав з Вїднї міністер торгєвї д-р Бєрїрайтєв до Праги. В політичнїх кругах кажуть, що ся подорож оствє вєзвєз з ввїстрєними конферєнцїями в справі чєско-нїмєцкоє угоди і що правительствє прикладє до сєї подорожї велику надїю. Politik доносєт, що гр. Тунь нараджуєт ся в послєднїх днях з кн. Лобковїцєм, кн. Каролєм і Фрїдрїхєм Шварцєнбєргам и з гр. Вїцкої.

Нову міністерству французькому не ворожать довгої вїку, бо більшєсть, яку оно наїде в палатє дєпутатових, є дуже невєзвєна і хатка. Врїсєт з новим кабїнетомь вже заїтра має станути прєд парламентом, і зараз має повїстї ся інтерєлїя в справі політики нового кабїєту. Кабїєт той зєвєт кабїєтомь Каванїяка, хочь Врїсєт стоїть на яго чолї. Каванїяк має бути душєю нового правительствє і головнє рєспрєзєнтє засаду ненарушїмостї засуду Дрїфєуса; вбїт і не допустїт, щобь якбїсь-нєбудь способом прїйшло до вєлєнєня справ. Тимь то і Золя бєдє мати тяжку задачу; але з другої сторони незавїдє бєдє становїтє такь Каванїяка якь і цїлого кабїєту зє уваги, що справу Дрїфєуса не такь лєгко бєдє можна убїти, поки такь чи сїєт не бєдє она вєлєнєна.

З театру испаньско-амєрїканьскоє вбїї нових вїстєї нема, а ті, якї є, суть для Испанцїв дуже невбєдрадї, такь що чудуватись лїше прїходьт, чєму Испанїя не гадєє разь покорити ся. Чимь далше вбїї протєкаєт ся, тимь більшєю рушною ставє она для Испанїї і тимь гажшї будуть опєсїя усєбїя мїра. З Манїл доносєт, що станїт річї нї в чбм не змїнїт ся, — значить, що є безвїхдїний. Пєнстанцї облігають мїсто; в мїстї дорожня велїка; для улєгшєнїя оборони вєрубано тїсячї дєрєв коло цїтадєлї, лишє ботанїчний огорєд полїшєно; л-дєт ся нєвєт спалити прєдмїєтє. Скорє прїбудє амєрїканьскє войско, Испанцї мають замкнути ся в цїтадєлї; але обїрї той мабуєт не довго прєтєває.

Вєстї з Кубї такь само сумїй для Испанїї. Яких 15.000 амєрїканьскоє войско вєшєло дня 22 с. м. на полуднєвї бєрєгї Кубї рбвєчасно з кількох мєсєцях на вєхдї відь Санхага. Манєвр Амєрїканцїв був дуже зручний і удаєт ся майже бєз прєшкєдї. З того часу Амєрїканцї поступают прєсто на Санхаго, при чбм прїходьт по дорожї і до стїчок з войском испаньским. Мабуєт під Санхагом і порїшїт ся сєрава кубаньска.

НОВИНКИ.

— З Любєчєва пишуть намь: Мїмо оголошєно заборони вїзї ц. к. старєстїм чєшнєвским, збїшло ся дня 28 с. м. трохи народу в Любєчєв і зарїдєно довбровїчї зборї в торгєвнї п. Волощєка. На сїх зборах ухвалєно зарїдїти вїчє в осєнї по живих, а тимчасомь оснувати політичє

Вино испанське з кондуранго

успішно в убірних ве-
дах жолудкових, кортах,
боляках в жолудку и т. д.
Ціна 3 корони. 5

Головний склад в Києві
Жигмонта Рукера
під „Сербиним Ораом“ у Львові. 276 210-7

На до слане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптик и Механик у Львові, площа Га-
лицяна ч. 1, протяз Банку Гіпотечного на пла-
цях площі Галицкой

поручає в великомъ
выборѣ и по цѣнахъ
найдешевшихъ:
окуляры, циліеры,
дальнозори, бінокль,
дальнозори, баро-
метры, термометры,
рѣдкі аерометры,
мікрометры, зони,
моннасы, райскайя, тасым
мірники, піони, лібелъ,
манометры и т. п.

Уряджене двохъ слектричнихъ,
Всакъ изправисъ полагоджують ся ать най-
скорше и найдешевше. 4185

ПОТРЕБНА ЗАРАЗЪ кухарка

чистенька, працююча, на лѣто,
на 30 особъ. Мѣсячно 15 ар. и
удержане. Прощу адресувати:
С. Глинскій Гребенѣвъ.

252 5-6

МОЛОТЪЛЬНА КОЛОВА

о силѣ 8 коней въ добромъ
станѣ за 300 ар. до набути.
Довѣдають ся въ Универсаль-
номъ Бюрѣ противъ головномъ
почты. 26 1-3

ТУТКИ
цигаретовъ 1000 штукъ
1 ар. поручає А. Мазур-
кевич, Львовъ ул. Галицка ч. 12.

УЧЕНИКЪ
VI кл. гімназ.
позичує лекцію
на соф. Адресъ: М. Т. Г. у
Львовѣ у п. Левковича, буди-
нокъ театр. III. браня, 3 по-
верхъ, ч. дв. 93.

Вистава загальна

всѣхъ дѣлъ и вишнихъ чужихъ
красивихъ диванѣвъ, портіеръ,
фіранокъ и ходинокъ.
Такожъ цѣлу нѣчъ при електри-
чній освѣтленію отворена.
Вступъ вольный.
Урашає ся кожного, хто ба-
жає цѣлу закупити, аби впередъ
оглянути тую виставу.
На провінцію цѣники дар-
омъ и оплатно.
Листи адресувати належить:
Складъ диванѣвъ „Au Louvre“,
Львовъ, ул. Сикстуска 6. (Пасажъ
Гавсманна). 190 40-7
Купувачи пѣльги въ оплатѣхъ.

НАСЫ отгетравалъ знаменитъ Нр. 0,
70 ар., мр. 0/4 80 ар., мр. 1 100 ар.,
мр. 2 120 ар., мр. 3 140 ар. Касы
въ пультахъ о 10 ар. дорожше
поручає ПЕТРО ХИЩИНОВСКІЙ,
торговля вѣлѣна у Львові, площа
Капітульна ч. 1 (супротивъ кате-
др.).

Славий на цѣлѣмъ свѣтѣ
КОЛА „OPEL“
перворядный фабрика, выключ-
ноча продажъ для Галичины и
Буковины
„Cyclo house au Louvre“
Львовъ, ул. Сикстуска 6, на-
сажъ Гавсманна
Пѣльги въ оплатѣхъ посылъ умовы.
Для провінцій цѣники дар-
омъ и оплатно. 190 40-7

Славий на цѣлѣмъ свѣтѣ
КОЛА „OPEL“
перворядный фабрика, выключ-
ноча продажъ для Галичины и
Буковины
„Cyclo house au Louvre“
Львовъ, ул. Сикстуска 6, на-
сажъ Гавсманна
Пѣльги въ оплатѣхъ посылъ умовы.
Для провінцій цѣники дар-
омъ и оплатно. 190 40-7

Решетки ходинокъ и высор-
тованый диваны, портіеры, фі-
ранки, капы, коцы, тобеліны
и рѣдкі предметы декораці-
онъ по цѣнахъ баешо деше-
выхъ. Складъ диванѣвъ „Au
Louvre“ Львовъ ул. Сикстус-
ка 6 (Пасажъ Гавсманна). Та-
кожъ на раты. Для провінцій
цѣники даромъ и оплатно.
190 40-7

Такожъ и на раты
безъ пѣльгины цѣны:
диваны, портіеры, фіранки,
ходники, ковдры ватованый,
капы на столы и лѣжка въ
складѣ диванѣвъ „Terrich-
haus au Louvre“, Львовъ ул.
Сикстуска 6. (Пасажъ Гавс-
манна). На провінцію высылаетъ
ся цѣники даромъ и оплатно.
190 40-7

Книгарня Наук. Товариства имени Шевченка
у Львові, ул. Академічна ч. 8. 222 2-7
мѣс на складѣ слѣдуючі книжки:

- Памятковѣ число „Зорі“ — 50 кр
Партицкій Омельян. Історія старинна Галичины — 3-
Провидіи ідеи и письма Т. Шевченка — 35
Скандинавщина в давній Русь — 20
Слово о полку Игоревіи — 90
Тамни мѣся в Синоі о полку — 140
Велика слава державы перед 20 0 літ. — 20
Павловскій Михайло. Др. Про бѣдныя і думи — 10
Подоленко К. Т. За громаду, оповѣдане — 20
Повинскій Борис. Весна в украинскому сезі — 20
„Правда“ писмо літер. науковѣ з 1873, 76, 77, 79, 89 — 96 по 2-
а р. 1878 і ар. XIII з допов. енамъ — 150
Равіт. Гетманъ Мазея, повѣсть в польского — 120
Раймунд. В обороні чести, повѣсть — 250
Мішаньскіе племя, повѣсть з німѣцкого — 120
Родзинъ М. Девятіе, повѣсть з польского — 1-
Рогова. Силъ гетмана, повѣсть історична з великоруского — 150
Рудановскій Ст. Твори т. I. 0 кр., т. II. 50 кр., т. III. 50 кр. т. IV. — 60
Север. Задля сѣвѣтѣ земли, повѣсть з польского — 50
Скотъ Валтер. Ринардъ Львине сердце, повѣсть історична з ан-
глийского — 120
Смирнов-Дашевскій-Шараневскій. Монографіи до історіи гали-
цкой Руси — 150
Совтанъ Абгар. При стрілецькій ватрі — 40
Стінде Юлій. Родина Бухгольцъ, повѣсть з німѣцкого — 1-
Суринъ Иван. Твори — 10
Салло. Непоса для III. кл. гімназ. — 65
Толстой Коетъ Гр. Сербиний кнѣзь, істор. пов. з великоруск. — 2-
Толстой Лев Гр. Дитячий, хлопичий і молодецкій вік — 140
Микола Палкинъ — 10
Тургеневъ Иван. Бѣлки і діти, повѣсть з великоруского — 120
Дворянскіе гніздище, повѣсть з великоруск. — 85
Джм. Повѣсть з великоруского — 150
Умашевъ і спілка. Словаръ російсько-україн. т. I. II і III по 250
Устиновскій Корній. Равітскій і російскій панславизмъ — 80
Микола. Повѣсть — 85
Федьковичъ Юрій. Повѣсти і оповѣданія — 20
Якъ козамъ роги виправляють — 10
Фейлетъ Октав. Дневникъ одной пані, повѣсть з французского — 80
З великого свѣта — 80
Любовъ убогого молодца — 120
Франко Иван. Безъ праці, байка — 20
Жіноча неволя в народнихъ пісняхъ — 85
Нарисъ історіи сѣльської — 30
Наші козляки — 20
Сказаніи і анекдоты, пам'ятки старорусской літературы — 2-
Украдене чаю — 80
Хвилько (Бримскій). В народі побрехенька безъ тенденці — 15
Царъ Михаилъ. Надельмаеръ апостолъ свободи — 10
Чайковскій Андрей Др. В чужімъ гнізді — 140
Олюшка — 1-
Чайченко В. (Б. Гринч.). Книга байокъ — 50
Книга казокъ — 80
На розпутті — 80
Оповідання — 80
Під хмарнимъ небомъ (повѣсть) — 1-
Соняшній промінь — 60
Ясні зорі — 20
Нахмарило, комедія — 20
Шанковичъ Воя. Зілляни, збірникъ поезій — 20
Шевченко Тарасъ. Кобзарь, 3 тома з перекладомъ — 7-
Шекспір — Куліш. Драматичні твори, ч. I. — 1-
Шилер — Горнишій. Орлеанська дѣва, трагедія — 35
Гринченко. Марія Стюартъ трагедія — 50
Клишковичъ. Вильгельмъ Тель — 30
Шмидченко. Міжъ народомъ, оповѣдане — 20
Шуратъ Василь. Чернеча республіка на Львові — 10

Крімъ того має на складѣ слѣдуючі малю., образи, видання
образкові, ноти і т. п.

Гуцул і Гуцулка, дві картини олійні по
Оскари Вересай, картина хромолітографічна
Шевченко в 26 роцѣ життя, фотографія
Шевченко з бандурою надъ Дніпромъ — 25
М. Вербицкій. Завіщане Т. Шевченка, ноти
Монографія до вишнихъ і газету — 2-

Диваны перскі и портіеры

продаетъ (старинный)
продаетъ, купує и вышнѣе,
а такожъ приймає на пере-
ховокъ. Складъ диванѣвъ
„Au Louvre“, Львовъ ул. Сик-
стуска 6. — Пѣльги въ пла-
тахъ посылъ умовы.

Для провінцій цѣники дар-
омъ и оплатно. 190 40-7

Словаръ нѣмецко-русскій
Ом. Партицкого
продаетъ товариство „ПРОСВѢТА“
по 1 ар. замість 3 ар.

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНСКІЙ
АРТНЕСТЪ-МАЛЯРЪ

звѣстный вѣдъ кѣльканцѣта лѣтъ изъ своихъ праць маляр-
скихъ, украшає церкви въ сталю всѣхъ дѣлъ разомъ зъ позо-
лоченіемъ, престолы, иконостасы, и вишні рѣчи. Приймає
рѣзъ барскіе работы посылъ власныхъ пѣльгъ. Выготовляє всѣхъ
великихъ церковныхъ образъ до иконостасѣвъ, престолѣвъ,
плащеніи — олійными красками на полотні и деревѣ. По-
бѣдѣмъ зъ фотографіей портреты. Зъ уваженіемъ ц. к. кон-
серваторіи реставрує всѣхъ старинности, а то ереска, рѣзъби
и т. п. входять въ кругъ праць малярства по найбѣрѣ-
нѣйшихъ цѣнахъ. Подписанный просить Веч. Духовенство
занотувати собі его адресу. 205

Т. Копистинскій
у Львові, улица Краковска число 20.

Ювильна лотерія виставы штуки
300.000 лосѣвъ. Вѣдѣнь 1898 30.000 выигранныхъ.
Тягнене у Вѣдні вызначене на 12 липня 1898.

Головна выиграна коронъ
20000, 10000, 8000, 6000 и т. д. В.

Лосѣвъ 50 кр. 10 лосѣвъ 5 ар. Порто и ліста выгра-
ныхъ 10 кр. 227 13-20

принимаетъ и пересылаетъ такожъ за посѣдѣлаторъ надѣжности
Lotterie-Bureau der Genossenschaft bildender Künstler
Wien, Künstlerhaus, 1, Lothringerstr. 9.

Купоны и марки лотеріи праймѣють ся въ уплатѣ.
На 10 лосѣвъ зъ бѣжущими числами припадѣтъ одна выиграна.

Новости въ парасолькахъ
напелюхахъ, блюзахъ,
рукавичкахъ, стѣпнахъ и ко-
ронкахъ по чудуно низ-
кихъ цѣнахъ. MAISON de
Nouveautés Madame Bertha
Fiedler.
Львовъ, пл. Капітульна ч. 3
190 40-7

МОЛИТВЕНИКЪ ДЛЯ ДѢТЕ
изданный
поштомъ руского тѣн. педагогическаго
Въ полотноный опрѣвъ зъ зо-
лоченіемъ крестомъ 20 ар.
Продаетъ ся в книгарни Наук-
товъ ім. Шевченка, Львів, ул.
Академічна ч. 8.

Розкладъ їзди поїздівъ залізничнихъ
важний від 1 мая 1898
після часу середно-європейского [північного о 86 мінутъ відъ часу львівского].

ПОїЗД
зосп. особ.
приходять о

до Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

ПОїЗД
зосп. особ.
приходять о

до Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

ЗАВЕДЕНЕ ВОДОЛѢЧНИЧЕ ПОДЪ ЛЬВОВОМЪ

МАРІТВКА

Новый зарядъ.
Лѣкаръ ординуючій
и управитель д-ръ
Ферштатъ.

Комунікація въ мѣстохъ дуже догодна. Омибусъ заведена. Телефо-
нічне сполученя зъ Львовомъ. Піротерапія. Массажъ. Електротерапія.
Купель електричній. Механотерапія. Лѣчене діететично.

Сезонъ зачинає ся дня 1-го черня. — Цѣны умѣрені.

Згодошенія въ Адміністраціи Заведенія (Львовъ, ули-
ца Словацкаго 6.) 211 6-4

До Всечестнѣйшого Духовенства!

Зъ особливою охотою удѣляемо Всечестнѣйшимъ
Священникамъ пѣльги въ оплатѣхъ посылъ умовы.

Поручаемо нашъ складъ богато заосмотренный въ
диваны церковный и передъ престолы, ать такожъ са-
лоновы и настѣйны, ходники, фіранки, портіеры, коцы,
ковдры, капы на столы и лѣжка, дерги на конѣ и коцы
до подорожьи.

Спеціальный вѣдѣль для конфекцій дамской и дѣ-
точной, бѣлы мужеского и дамского, парасолькѣвъ и па-
расолькѣвъ, капелюхѣвъ, рукавичкѣвъ, панчѣвъ, коро-
нокъ и стѣжѣвъ.

На жадає высылаетъ ся зъ принастїю цѣники
даромъ и оплатно.

Листи и замовленія належить адресувати: Мага-
зинъ „Au Louvre“, Львовъ, ул. Сикстуска ч. 6 або „Mail-
son de Nouveautés“ пл. Капітульна ч. 3. 190 40-7

ГРЕБЕНОВЪ
500 метр. н. н. м.

Стация кліматична въ Карпатахъ.

Вѣдъ Львова чотири години їзды залізнич-
ною державною черезъ Стрий, Сколе.

Мѣсцевѣсть богато вывѣнгувана природою, иде-
ально чистый воздухъ насыщенный ароматомъ лѣ-
совъ шпильковыхъ, много сонця, рѣка Одръ, по-
токи гѣрскіе, знаменита вода до питя, численны
спациеры посередъ чарѣвныхъ краєвидѣвъ — зна-
мените молоко, кухня здорова. Лагідный харак-
теръ природы дѣлає успокоючо на нервы. Чо-
ловѣкъ вѣдроджує ся тутъ вѣдъ впливомъ силъ
природы. Особливо хоръ на груди, обезсиленъ
и пригнобленъ на душѣ дѣзнають въ Гребеновѣ
пѣльги и приходять цѣлкомъ до здоровья, сли
довше будуть тутъ жити посылъ законѣвъ природы.

Дѣлане же купелькѣвъ воздушныхъ, сонѣчныхъ и
рѣчныхъ при оглядѣмъ ихъ ужитю индивидуаль-
номъ, гимнастика легкихъ, вѣдѣвѣдѣне вѣдѣвляю-
ване, психичный впливъ окруженія, однимъ сло-
вомъ — тоє житє посылъ законѣвъ природы спро-
ваджує цѣлковиту регенерацію організму.

Мешканія въ вѣдлі Глинського а заравомъ въ
харныхъ дѣмкахъ сѣльскихъ. Мѣстечко Сколе
вѣддалене вѣдъ Гребенова чверть години дороги
залізничною, має двоєхъ лѣкарѣвъ и антику.

Пансіонатъ (мешканє, харчѣ и услуга) вѣдъ 3 1/2 ар. денно.
Въ Гребеновѣ стация залізнична, почтова и телеграфічна.

Прощу адресувати: **СТАНІСЛАВЪ ГЛИНСКІЙ**,
Гребеновъ. 210 7 10

Розкладъ їзди поїздівъ залізничнихъ
важний від 1 мая 1898
після часу середно-європейского [північного о 86 мінутъ відъ часу львівского].

ПОїЗД
зосп. особ.
приходять о

до Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

з Львова

Виходить у Львові ще два (крім жидів і руских сватів) о 6-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісника найзнаменитіших новітніх“ виходить вівторок, а вівторок і п'ятницю перебігає разом із „Ділом“.

Передплата і ксерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія ч. 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Кароля Людвіка 9, і А. Ольшавського ул. Килинського 2; — у Ярославі Д. Крижановський; — у Відні: М. Дукес, І. Селлерстатте; Р. А. Ріхтер, Нібелінгсгаузе 4; Н. Шалек І. Веллзеіле 11; Хаасенштейн і Vogler L. Wallfischgasse 10; В. Франкеурт і Гамбург: М. Хаасенштейн і Vogler.

Передплата на „Діло“ і належність за ксератами платити Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії:	за границю:
на щорічний рік . . . 18 шр.	на щорічний рік . . . 24 шр.
на півроку . . . 9 шр.	на півроку . . . 12 шр.

у Львові:

на щорічний рік . . . 16 шр.	на півроку . . . 8 шр.
на чверть року . . . 4 шр.	на місяць 1 шр. 85 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція від ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають на літературне передплатне відділення. — Рекламні неопечатані збірники відділення.

Передплатне членство 8 шр. в. а.

Оголошення збірники приймають на поштові 10 шр. від одного збірника ксератом або на місці в збірниках „Надобах“ по 25 шр. в. а.

Підписки і інші доходи приймають членство на 15 шр. від збірника.

Жиди о розрухах.

Зь винятком небагатьох антисемітських часописів нема для німецьких і єврейських, спеціально єврейських, важливіших справ, ніж справи жидівські. Добро і пановане жидів та жидівських капіталів у них на першому місці. Чи-ж диво, що коли маюрокський народ, не розуміючи або не маючи легальних засобів оборони противь вишколу, обманства та лжесуду і ідентифікувавши жидівський одинокий із загальним жидом, на власну свою втрату кидає ся до жакерів, — в жидівській прасі єврейської задувало великим і голосним хором: „Гевальт!“

Жидолюбна Neue fr. Presse, застановляючи ся надь причинами розрух, не знаходить найменшої вини по стороні жидів. У неї галицькі жиди — то жабраки, котрі „через недостаточне освітлення не можуть собі дати ради в житті“. N. fr. Presse не хоче знати о тій, що галицькі жиди в своїх „недостаточних освітленнях“ уміли вагорути у нас майже кожне десяте тло табулярне, ацидуювати сотні тисяч ґрунтів селянських, а решту селян обпудати павутиною лжесуду, так, що коли не запобігне ся лжесуду, і решті позвонять невадого на вічну пам'ять.

За жерелом невинности до жидів і за причинами противжидівських розрух шукає N. fr. Presse по-за жидами. Згадав о тій, що галицькі селяни в крайній нужді, що сесю нужду заострили неурожаєм, а голодні товпи легко дасть ся пхувати до експлоатації, — але в додає, що „брак засобів до життя не дає достаточного поясненя того явища, виступаючого в такіх різних частях держави“.

N. fr. Presse схиляє всю вину на „несовітну агітацію“, шукає за „моральними винуватцями, котрі свідомо і систематично розбуджують апетит до чужої власності і конфесію невинности. Селяне і міщани — каже она — через безнастанну агітацію привикли до гадки, що існує одна лиш класа, одвічна за всіх нещастя на світі

світ. Так агітовано в низших і вищих верствах, в святих і світських місцях, що викиди алі соки убивали в тло народу і селяне взяли на серію те, що день у день чули.“ N. fr. Presse в той гадки (в те вона не вірить, лиш так говорить), що „павуча класа уживає жидів за жертвенного козла і щоб усунути вогні одвічальности за власні надужати і блуды, водвертає невдоволене селян на жидів. Вся партія в Галичині завинила, бо они використовували ненависть до жидів для еґотистичних цілей і викиди викликали роздрознене, котре довело до нинішньої катастрофи.“

„Ми в „Ділі“ вже вказали, о скільки пануюча в Галичині класа причинила ся до скріплення ненависти до жидів і до нинішніх розрух. Она за-для еґотистичних своїх цілей дивить ся криві пальці на господарку жидів по селах. Она дає жидам повну свободу розвивати і переводити в практику той „брак їх освітлення і лже підготоване до життя“ — як каже N. fr. Presse, а котрий мимо того дозволяє жидам жити і робити макети коштом руїни селянства. Безосередня причина лежить таки в жидів, а в „павучій класі“ і в „політичних партіях“ лиш посередію. Пануюча класа не ставить перешкод жидівській господарстві в краю, а політичні партії — слів в політичних цілях використовують ненависть селянства до жидів, то хіба лиш використовують, бо о розбудженні тої ненависти постарали ся самі жиди. Ба що більше — послідній розрух викликало в деяких місяцях провокація поступоване жидів.“

Спеціально галицька шляхта не має найменшого інтересу розбуджувати ненависть селян до жидів і доводити до противжидівського бунту, бо по перше — она без жидів не може обійти ся в приватній і публичній житті, а по друге — она ж сама не тїшиться в великих симпатіях селянства, а — як справедливо писав Сзас і як говорено в коді польським у Відні — вогні жидівської коршми до шляхотського двора недалеко дорога, — тому і не диво, що вогні самого початку розруху іменню шляхотські органи вторгували жидівської єврейської прасі, напіраючи на правительство центральне — навіть по-за плечима галицького намістника,

— щоб оно запорядило найострішій мйры противь мажоритів.

О скільки пануючі круги галицькі могли причинити до істнування у нас обурення на жидів, ілюструє дуже добре допис якогось жиди из західної Галичини до N. fr. Presse. Згадуючи о отруєнні галицького намістництва, в котрому оно звертає увагу старостів на провокації виходячі від жидів, автор допису пише: „Галицьке намістництво має найменше право говорити о тій, що поступоване жидів доводить селянство до справедливого обурення. Чи краще правительство не знає, якій властиво закид підносити вогні клькоть лтв противь жидів? Чи оно дійсно не знає, що по виборках до сейму і до ради державної в Галичині в неспокійних протестах виразами найглубшого невдоволення зазначає ся факт, що жиди в найбільшій завазі трудили ся для побди польських кандидатів президентських і були послужним оруддям в руці адміністративних органів? Чи дійсно вже в неспокійній те, що при виборах до репрезентативних тіл прошемо жидівських проводирів впливати в певній напрям на жидівську масу? Чи се не викликало в найбільшій степені невдоволення польських партій людських? Добре! жиди радо приймуть сей „Wink“ до відомости. Часті жидів пробовав же при послідних виборах до ради державної — на перекір припорученню вогні своїх проводирів — заховати свою самостійність. А результатом тої тактики був факт, що до ради державної увійшло 23 таких послів з Галичини, котрі не приступили до „солідарного кола польського“ і в котрому більша часта не конче признає вносити ся до матадорів шляхти. Польське коло, котре укладає острії резолюції противь перетворення змагань в Галичині, бо бить ся, що захитася его сила і безбачний рух зверне ся противь дворянства, певно зь меншим вдоволенням буде числити фалігу своїх коханых і зь болем заприштити убогого нещасного голови...“

В тих словах міститься ся недвозначна погроза, що жиди не будуть помагати шляхті при виборах. Чи се буде переведене на діл і в жидівській, сумніваємось. Як більшість шляхти без жидів, так

більшість жидів без шляхти обійти ся не може. Сумніваємось ся також, чи в критичній хвилі жиди відмовлять поміч нашим адміністративним властям і нашим автономічним владкам. Жидівське ремісло в Галичині має одну хибу, іменно таку, що дуже багато з них кваліфікує ся до криміналу, отже в них інтерес лежить не ступати властям по пятах... Хоч-би більшість жидів і виконала грозу дописувателя і відмовила пануючій класі своїй поміч, то все-таки знайде ся споре число таких жидів, котрі потребує ласки пана старости і пана маршалка, мусять виконати розказь того, котрий має до розпорядности ц. к. прокураторію...

Відповідь „Прапора“.

Як ввідомо нашим читателям — „Прапор“ передь торжествами Мицкевичівськими написав був „Осторогу“ в справі Мицкевичівських торжеств, щоб не допустити до парализованя церковного і національного впливу на народ зь наших ювілейних торжеств 3 (15) мая шовіністичною горсткою польських політиків. За те посилалась на него коршма лайка зь польських ієреїв і вбій-католіків [н. пр. Ruch katolicki]. Отже редакція „Прапора“ дає в остатках своїм числ рязку відправу тм дивікам, а кичить таким уступом:

„Зь поведи нашої „Остороги“ дбала ся рускому народові цілому неабгріша виланка „Елементарних“ компліментів на тематі его культури. Сен провокація не пустимо мимо. Чимь ми вємо, вємо через культуру наших проводирів, прищепляю нам примусом аж до днес через сотні лтв, противь котрої ми бороли ся, противь котрої Папи брали нас в оборону, даремно. Се відпрте хіба лайкою, але не річевими аргументами. Чимь були ми без вогні, о тій говорив історія, хочь намагася ся стерти ся зь нашої пам'яті. Чимь ми були вогні і хотіли циро бути вогні, о сьмь говорив миґи стоїть Русь, найстарший документи корольських наших архівів, аж по угодовій укладі найновішньої дати; о сьмь гово-

О рускій мові в Галичині.

Середь полемічних статей в російських і єврейських в справі малоруської мови появили ся в „Сиб. Відомостях“ [де була поміщена ввідом читателям „Діла“] стаття Дан. Мордовця, дві статті Галичан: ошівського в Росії В. Драгомирецького [в Галичині писав ся „Драгомирецький“] і знаного писателя Осипа Маковей.

П. В. Драгомирецький в 100 числ „Сиб. Від-ей“ написав, що розбурхав малоруського читателя єврейським, бо австрійським Малоросам, а передовсім Галичане переняті „общеруским“ духом, мова великоруска там щораз більше ширить ся, і т. п.

На се надбалав п. О. Маковей відповіди, поміщені в 144 ч. „Сиб. Від-ей“ зь дня 10 н. ст. червня с. р. Редакція, подаючи се „Письмо из Львова“, пише вогні себе: „Друкуємо се незвичайно характеристичне письмо в угні его рязкомь отвербмь виді, бо дотично степеня тамошніх симпатій до Росії многі у нас судять на основі ілюзій, навішаних емігрантами зь того староруського краю. А самообман на такім полі все прикрив“.

П. О. Маковей пише:

„Кому зь галицьких Русинів [„малоросів“] — пише п. Маковей — що не відчували ся ще своєю народністю, довело ся прочитати письмо г. Драгомирецького в 100 ч. „Сиб. Від-ей“, того мусіла ударити в очі его тенденційність. Дійсно „блаженний врюючий“ в Росії, що потреба лиш клькоть лтв, і великоруска мова буде так само лунати в Галичині як в Петербурзі. Може бути, що комусь то на руку таке дурне рос-

сійських чителів; може бути, що де-хто і вдоволен, коли его надувають. Однакь дозволяє мені сумнівати ся, чи таке неврівноважене життя галицьких Малоросів є корисне для російської суспільно-ти. Треба признати, Великоросам тяжко мати вродостойні відомости о стані річей в Галичині, бо зь Австрії в Росію допускають лиш видати тої партії, до якої належить г. Драгомирецький, а доступ малоруським виданням в Австрії в Росію вогні заборонений. Для того то і дозволяє мені, малоруському публіцисту в Галичині, зробити клькька заміток до письма п. Драгомирецького на основі правила: Audiat et altera pars.

В сьмь році святкують австрійські Русини столітній ювілей виходу в світ „Енеїди“ Котляревського, першої книжки на чистій малоруській мові. Той рік уважають Малороси початком епохи свого національного відродження. Таким чином малоруська література вогні не нова „вдумка“, бо-ж она істнує вже 100 лтв при неможливих для неї відносинах в Росії і лжесуду в Австрії.

Много разів засуджена на смерть людина, що не мають ніякого зв'язу з наукою [більша часта учених признає їй право до життя], она живе дальше на перекір великому доктринерству, — чи то оно правдиве, чи лунане.

Учений не дали доказів на те, що малоруська мова і література неспособна до розвитку; та фальшиво понятій патріотизм — будь-то бы для нації мала більше значіння скількість, ніж якісь елементи, — придумав рівного роду гадку для малоруської мови і писем, так, що література вже більше як сто лтв такь придалена, як ніяка наша література на цілому світі.

В 1837 р. поставив Маркіліз Шашкевич питання малоруської мови в Галичині так ясно, як Котляревський в Росії 1798 року. Вже в 1848 р., коли в Австрії установлено конституцію і внесено панщину, галицькі Русини виступили на арену політичної діяльності як самостійний малоруський народ. Та майже в той самі час шукали славянофіли „общеславянської“ мови, якою по їх думці повинна бути мова великоруска, і тоді то часта нечисленна галицька інтелігенція, що не прийшла ще до ясної національної самосвідомости, троху за лівнива, щоб постаратись о самостійне народне істнуванє та піддавши ся різним вишнім впливам, вхопила ся за ідею готової руської мови, як за якорь спасення. Привикши до неволі, вороги всякого поступу і живої мысли, ті представителі галицької інтелігенції не забували бути господарями у власній хаті, але воліли стати локаними другого народу. В 1866 р. ті раби виступили зь окликом: один народ — один леміт (великоруський) і стали удавати „галицьких Великоросів“, хочь великоруської мови не знали і доси пишуть „тредакованню“. Завдаючи тим „quasi-Великоросам“ російська культура тільки тратила свій престиж в очах Галичан, бо галицькі Малороси і Поляки виробляли собі побла тих вбурців о суді о російській культурі взагалі, а зь другого боку Росіяне судили о Галичині покла тих галицьких „Великоросів“, що приїжджали дуже часто в Росію, щоб вижебрати грошену поміч нбм то на народний інтерес. Така гадка зь обох сторін була (і є) помилковою. Згадав лиш один факт, але де грає роль міліонів. Міліонів рублів, що дало російське правительство на банк, котрий був в руках тих галицьких „Велико-

росів“, щез як дим, а макети селян, якими опыкували ся ті quasi-Великороси, продають ся ще й по нинішній день.

Зь письма г. Драгомирецького можна бы заключати, що галицькі „Великороси“ сотворили якусь свою культуру. Ми однакь не можемо позавидувати Великоросам набутку такої „культури“.

За 50 лтв істнуваня его партії г. Драгомирецький мів назвати лиш 12 діятелів, і то діятелів давнішніх часів; зь новішніх не назвав нікого. Зь тих Головацький, Наумович, Зубрицький, Хвилько і Николай Устиянович померли; Добрянський, Дидицький і Гушалевиць — інваліди; Петрушевич — історик зь середньовіччя, без всякого значіння в научній справі; Свистун партійний публіцист, але вогні не учений; Шараневич — і Залозецкий звети лиш в тьсних кругах своєї партії. Та ємка „великоруських“ діятелів, що остала ся ще живою, має разом вата около 500 лтв жити, — цифра поважна і показує, що їх діяльність остала ся позаду. Наслідників по собі они не лишили. Коли і знайде ся клькоть молодих їх наслідників, то они рішучо невинні навіть тільки, що вогні згадані інваліди. Треба бути подобним оптимістом, як г. Драгомирецький, щоб так звелічувати своїх „діятелів“. Деякі зь тих „діятелів“ сотворили мініатюрну і рівночасно доволі дивну літературу, яку Пилип охрестив „особой руської літературою“. Та в най часи нбмко вже нема в Галичині, щоб творили в таку „ве-

*) Що до оцінки д-ра Шараневича — годі згодити ся зь автором, щоб д-р Шараневич був заний лиш в тьсних кругах своєї партії.

патріотів, Отців духовних, висунутих в члени Рускої Бурси, складайте ленту на пожежу в одній для бідних Ваших дітей школярів та й на церкву, в якій будуть молити Всевисшнього, щоб в нас вкінці засвітило сонце красної будучності! В наших руках наша доля! Водь Видьлу рускої Бурси в Новім Сані — *Львівський передсідатель.*

— Дня 26 в. ст. червня відбув ся в рускій духовній семінарії у Львові торжественний вечерець в честь ювілея Котляревського в столітнього відродження рускої літератури аз слухаючою програмою: 1) Промова. — 2) Воробкевич: „Пробудилась Русь“, хор. — 3) Шевченко: „На вічну пам'ять Котляревському“, деклямація. — 4) Лісенко: „На горі коло броду“ в „Як би мені маме намісто“, солю тен роже в супроводі фортепіано. — 5) Важанський: „До бою“, хор. — 6) Кори. Устиянович: „Самсон“, деклямація. — 7) Маньковський: „Орфей в пеклі“, цитра. — 8) Ф. Колосес: „Козак“, хор.

— Буря і зливи у Львові. Вчора мали ми справді день критичний. Надъ ранкомъ гула буре, обісла вигода, але сильна духота і пересичене повітря електрикою давало ся відчувати. Около 5 години пополудні збрав ся сильний вихоръ, нагнав торній хмары, а в повітрі унесли ся стовпи куряви аз мисних уліць і бруків. Станъ повітря видав ся дуже грібнимъ. В кільких хвилях стемніло такъ, що в темній шахт комнатах треба було хіба засвітити. Страшний гукъ і дикій свистъ вѣтру прошибав повітря, а страшно понурій видъ перемішав страхомъ. Улицями утікали мешканці столиці аз рибникъ забавъ і фестивалъ, щобъ скоронити ся передъ грібною бурею. Се потривало „на сухо“, безъ дощу, півъ години. Обісла страшний вихоръ перестав, хмары пересунулись а голубе небо земкнуло ся до людей. Температура понизилась, а холодний вѣтерець водъ часу до часу похваляв на перехожихъ і вже успокоєнихъ людей, безбороннихъ супротивъ „жартівъ“ всемогучої природи. Нѣ, она не успокоилась, а немов лише приважаювала слабій першъ людскій до страшного концерту, який мала ще виконати. Около год. 7-ої вчоромъ засунулось зновъ синіє небо сѣрими хмарами, пунувъ ся дощъ якъ горохъ, блискало, рѣдкий громы грохотали, а обісла посипались „замерзліє слони“ — градъ. Та на сѣмъ не конецъ. По півночі тишина глибока залягла столицю. Атмосфера душна. Голубе аз вечера небо зачало вкривати ся оловяно сѣрими хмарами. Водъ часу до часу далека деє блискавка почала давати перші ознаки початку концерту. І справді! Страшний шумъ і клекотъ, немаче воздушна музика, загравъ перемішав пѣню, а глухий відгомніть громівъ почавъ свій акомпаніментъ. Рясний зливаний дощъ пунувъ ся цюркомъ Програма була аз цѣлѣй розгартъ. Заскрипіли сильні віззаві камениць, мисий вікна і віконницъ аз тремсень падали на землю, дерева тріпали підъ напоромъ оркану, а уліць перемішались аз раучій потоки, несучи рѣвъ і асмію выдергу аз уліць. Найбѣднѣйшій чоловікъ мусѣвъ задрожати на видъ страшного образу розуляющої природи, на видъ тон дивезион силъ еи і могучости. Безастаний блискавки, рѣвъ вѣтру, густиий дощъ, шумъ, гуркітъ і клекотъ — адавало ся, земля валѣла ся. Черестрашний мешканецъ відчувъ страшно прозу, о такъ пѣвабъ поръ майже аз кожодій камениць заблїсли свѣтла, доповняючи страшний той концертъ природи примусовою ілюмінацією.

Рано представили ся наслідки тон революції природи. Великій дерева, столѣтній ваїтъ, лагли трупомъ, простягнувши свои вѣти по землі, аз в мисий огородахъ кльомбъ оставъ ся лише слѣдъ. Тисячъ шибъ потовченихъ, декуды рамы поныривши; гвѣмъ, сѣтѣмъ, дахи и т. н. несуть слѣды свого нѣчного терпѣня. Сѣти телеграфічній і телеграфічній аз в проводи телеграфічній попоривши. Зъ устѣхъ частей мѣста доходить вѣсти про спустошене. На уліць Городецькій буря здрвала кльма дахѣвъ, а коло намістництѣва завожъ уліць лагли двѣ вѣскові тополѣ, мисрий аз корінемъ, і немаче який зелений засѣвъ перегороджують уліць. — Богато шкоды по поляхъ і садахъ довершила буря та алава і аз околиці Львова.

— Ц. к. краса рада шибѣльна ухвалила на засѣданю аз дня 13 с. м.: 1) Іменувати старшими учителями 4-кл. школи мужескою ч. III вѣ Коломиї Іа Тришала і Андр. Глушківца, Казим. Шейбалѣву і Ану Тігерманъ старшими учительками 4-кл. женескою школи ч. III вѣ Коломиї, Іос. Бернцку молодшою учителькою 4-кл. школи женескою ч. III вѣ Коломиї, і Андр. Науцку молодшій учителькою такою жъ мужескою школи вѣ Коломиї, Дим. Пальвѣцкого старшимъ учителемъ 4-кл. школи мужескою вѣ Коломиї, Дмитра Вонкова управителемъ а Коног. Мальковну молодшою учителькою 4-кл. школи вѣ Винників, Викт. Клавновского директоромъ 3-кл. мужескою школи видѣловъ вѣ Перемислѣ, Брон. Ваднера і Болесла. Струка старшими учителями а Жгм. Урбанового молод. учит. 4-кл. школи мужескою вѣ Перемислѣ кс. Кар. Боуцковог римокат. а о. Гр. Литвиновича грекок. кат. катехитомъ при 3-кл. мужескій школі видѣловъ вѣ Станиславѣ, Фр. Крупу молодшимъ учителемъ 4-кл. мужескою школи им. Козарского вѣ Перемислѣ, Марію Шерцмангерт молодшою учителькою 4-кл. школи вѣ Клясинахъ Горбичѣ, Мих. Рихвицкого управителемъ 2-кл. школи вѣ Кореличахъ; — 2) зорганізувати 6-кл. школу народну аз Ебенавъ городецкого повѣта водъ 1 вересня 1898; — 3) вылучити

громаду Черемхѣвъ аз округа шибѣльного вѣ Молодинѣ і зорганізувати окрему 1-кл. школу народну аз Черемхѣвъ водъ 1-ого вересня 1898; — 4) зорганізувати аз мѣстѣ Львовѣ замість нотуючій школи 6-кл. мужескій им. Манцевича і сѣ. Анимъ двѣ мужескій трикласовѣ видѣловѣ школи полученъ аз 4-класовими; — 5) перемістити водъ 1 вересня 1898 народній школи: 4-кл. аз Старомъ мѣстѣ на 5-класову, 2-класову аз Холодѣвъ каменицького повѣта на 4-класову; одокласовѣ: аз вѣ Пробѣжій гусятиньского повѣта, аз Валгородѣ львского повѣта, аз Корчнѣ стрѣйского повѣта, аз Паневичѣхъ зеленихъ борщѣвского повѣта, аз Вѣлѣй, Вѣлобожнѣ, Джуринѣ, чортѣвского повѣта, аз Бабинѣхъ аз Кричѣ борщѣвского повѣта, аз Дахновѣ чешанѣвского повѣта, аз Турчѣ великій долѣнського повѣта, аз Постолѣвъ і Говинѣхъ великій гусятиньского повѣта, аз Вѣлѣмъ перемислянского повѣта, аз Кравенѣхъ гусятиньского повѣта і аз Кисѣвъ бобрѣцького повѣта — на двокласовѣ.

— Убіство гузара. Підъ Рашевомъ замордовано передъ клькома днями одного капрала водъ гузарѣвъ. Фактъ сѣмъ брано аз-разу аз звязъ аз противидѣловими розрухами, але обісла показало ся аз неправдою. Згаданий капралъ упавъ жертвою „волицкомъ“ любови. Забавляв ся водъ аз одній коршиѣ, а обісла выйшовъ аз товариствъ клькомъ дѣвчатъ і хлопцѣвъ. Мѣжъ хлопцями булѣ і якийсь Іванъ Мавєскій. Ішли они дорогою до села Чудца, по дорогѣ посперечались і Мавєскій ударивъ коломъ капрала такъ сильно, що той упавъ трупомъ. Зловлений Мавєскій признавъ ся до вини, а аз причину убѣства подавъ задрѣбѣ.

— Люба жѣночка. Вчора вчоромъ около 7 години відзано телефономъ львівску стацию ратунокъ аз рогачку Замарстинѣвску, де одна „лагодна“ жѣночка аз суперчѣвъ аз своімъ мужемъ, певцемъ, пробѣла его нежесть, але такъ „сердечно“ що отворила цѣлу клітку грудну. Любою жѣночкою заопѣкувала ся — жандармерія аз Замарстинѣвъ.

— Спритный злодѣй. Володиславъ Кесонжѣкъ, сынъ прачки, вѣшовъ вчора на уліць Індѣвску і вѣсъ аз собою кошкѣ аз бѣлѣмъ. По дорогѣ притупивъ несподѣвано до него якийсь досмѣ порядно одѣтый молодій „панѣвъ“ і заівавъ хлопца до поближкомъ камениць. Тутъ просивъ его, щобъ высклакъ аз другого позерка якусь „панну Рузу“, а самъ жертвувавъ ся аз той часъ потримати кошкѣ. Хлопчина згодивъ ся на просьбу „панка“, відповѣвъ аз панною Рузою на дармо шукати, а коли вернувъ, то і слѣдъ застѣгъ аз панкомъ і — кошкомъ. Повѣдомлена о томъ поліція, значючі добре такѣхъ „пачибѣвъ“, вѣла на здогадъ, що се булѣ небезпечный злодѣй, знаий мѣжъ „фоконями“ і укрываючій себе підъ псевдонімомъ „Дзюбакъ“, а котрого властиве имя поліція не знає. — Заряджено слѣдство аз небезпечнымъ пачкомъ.

— Аморь бѣликавъ. Оногодъ вчоромъ повертавъ дорогою Стрыкомъ до Львова цѣлѣтъ Діомѣдъ Ковальскій, практикантъ електротехнічній. Коло площѣ выстави напавъ на него якийсь зачяний одиромъ, канувъ его на землю, „цѣпнувъ“ роверъ і утѣкъ аз корчъ; видко хотѣвъ такожъ забавити ся аз одиромъ. Ковальскій пунувъ ся аз нимъ на здогнѣ, кличучи о помѣчъ. На щастѣ надѣхавъ другій цѣлѣтъ і выратувавъ цѣлѣста і его роверъ аз рукъ злодѣя, котрий „драпнувъ“, але поганимъ.

— Де подѣвъ ся Андрѣ? Минає вже рѣкъ, якъ славный аеронавтъ Андрѣ сѣвши на „воздушній вѣзокъ“ се-бѣ-то на балѣонъ на малѣмъ островѣ Шпѣнбергенѣ, пропавъ безъ вѣсти аз своими товарищами. Хто знає, яка выпала ему доля? Чи може полярній бѣдъ медведѣ урядили собѣ аз него свѣдѣнокъ, подивляючи европейску культуру і незнану имъ же „машину балѣонъ“, чи середъ ледѣвѣвъ замерзъ и „законсервуєть“ на довгій вѣки, якъ передѣтошній мамутъ, чи може балѣонъ „повисѣ“ у воздухѣ та булѣ лавірувати тамъ до скончанія мѣра, — се все поки-що загадка надъ котрою ломать собѣ голову учей та росейска поліція, котра вѣ Сибѣри дѣстала наказъ „приарѣштувати“ подѣтушового воздухоплавца, скоро лишь де-небудь покаже ся. Вправдѣ Андрѣ при водѣвъ аз „въ горная“ потѣшавъ своихъ приятѣлѣвъ, щобъ не дуже турбувались нимъ бо може і рѣкъ прийдѣ ся ему „показати“ по побѣдѣмъ бѣгунъ, заки верне доми. Но минає рѣкъ, а смѣлый воздухоплавецъ не дає о собѣ вѣстки. Се і навкуцло ученимъ, тому предпринято двѣ експедиції, одну шведску а другу нѣмецку, щобъ доконче выловити, де „укрыєть ся“ Андрѣ. Згаданий выправъ удали ся вже аз дорожъ до побѣдѣного бѣгуна, заосмотрѣвшъ у вѣбъ потрѣбній до сего прилада науковъ, аз поживу на кльма мѣсяцѣвъ, цѣмъ до сѣноукъ і т. п.

Адміністрація „Дѣла“ просимо о відновлене передѣлати на III кварталъ 1898 р. і пригадав ся ласкавъ памяти дотычно скорого вырѣвнанія залеглостей, щобъ мы не були приневолѣнъ дальшу высылку часописи застановити.

Вѣсти аз Еп. Перемискомъ.

Испытъ кваліфікаційный: 1) на катѣхитѣвъ шибѣль середнѣхъ аз дуже добрымъ поступкомъ ажили оо.: Волод. Паславскій, Ем. Мисинскій, Ем. Кормѣвъ, Алексѣй Гринчикъ, Волод. Есѣвъ і Левъ Нестеровичъ; 2) до шибѣль видѣловыхъ аз добрымъ поступкомъ: Ант. Рудничій, Алекс. Сѣлецкій, Василь

Клишѣвъ і Вас. Лицѣвъ. — Испытъ конкурсовый на бенефіцій душпастрѣрскъ ажили оо.: Фр. Згорлякѣвъ, Ілія Карачинскій, Ром. Кордасѣнчѣ, Алекс. Коцюба, Ант. Криначій, Іа. Михальчукъ, Ник. Паньковскій, Дим. Подшопковичъ, Іос. Преторіѣвъ, Шастный Ростаѣвскій, Іа. Сѣвета, Іа. Станѣвъ, Іос. Сѣкиринскій, Вас. Фархутъ, Дим. Чертежнѣвскій, Ант. Хилѣвъ і Алекс. Яцѣвъ. — Увѣловнене водъ испыту конкурсового дѣстѣвъ о. Степ. Сапунѣвъ, парохъ аз Кречовичѣхъ. — Презенту на Гвѣчову дек. бѣцкого дѣстѣвъ о. Іа. Титарѣвъ. — Відпустки для поратования здоровѣла дѣстѣвъ оо.: Левъ Лысѣвъ на 8 тѣждѣвъ, Ян. Корчинскій на 5 тѣждѣвъ, Теод. Саула на 6 тѣждѣвъ, Ант. Колпачѣвъ на 6 тѣждѣвъ, Іа. Козарѣвѣвъ на 6 тѣждѣвъ, Волод. Ринѣвъ на 3 тѣждѣвъ, Дам. Гура на 8 тѣждѣвъ. — Намѣстництво продѣжало дотацию рѣчнѣхъ 300 аз аз рѣліг. фонду на дальшій одній рѣкъ аз сотрудника парохъ аз Монастирѣхъ дек. львского.

Посмертій — 5 — оповѣстані.

Юліанъ Витошинскій свѣдѣнійный телеметрѣвъ аз Радѣвѣхъ на Буковинѣ, азбрѣвній урядникъ і ширій Русинъ, упокоивъ ся дня 28 в. ст. червня с. р. у своихъ родинѣ аз Рожновѣ (повѣту сѣнтѣвского) аз молодѣмъ вѣцѣ 25 лѣтъ аз догдѣ тяжѣбъ недузъ. В. е. п. 1

Господарство, промыслъ і торговля.

Пшутѣ намъ: Вѣ охрестности аз Карлѣваду аз Чехіи азѣ побѣчъ ипшихъ фабрикъ розвита до найвысшѣхъ степеней продукціи скла і порцѣлѣми. Одинокѣ фабрика аз Seveas у Франціи перевишѣла вырѣбы карлѣвадскѣ. Америка, Англія і Россія закуповують сѣ вырѣбы. Тисячѣ людъ рѣбучого знаходѣтъ занятъ і добру плату аз Ширенгамѣръ, Цедліцъ, Фішеръ і ипшихъ мѣсцевостѣхъ. Сѣмъ-бы не богатѣ копальнѣ угля брунатного і глинка „каолинъ“, то населѣне гѣрѣ чѣскихъ і рудоконныхъ вело бы пуждѣнѣйше жите, якъ нашъ Бойки.

За-дѣла одержана матеріяла на вышѣлене порцѣлѣны потрѣбна крѣмъ коаліну чѣ і ипша глинка, котру спроваджують аз глубины Чехіи а аз Шлеска. Такъ само і пѣсокъ до вырѣбы скла спроваджує ся азѣвѣнцѣмъ аз Прусского Шлеска.

Оглядаючи сѣ фабрики і розговорючи аз управителями та робѣтниками, пригадавъ ся менѣ мѣбъ побулъ аз Глинѣску коло Жовки передъ 23 лѣтами. Була тамъ аз руху досмѣ простора фабрика фаянсу і своими вырѣбами асѣпнула Галичину, Молдаву, Болгарію і азгадѣ турѣцкій окрѣпаны. Бачивъ я тамъ вырѣбы, котрі крѣмъ прозорѣсти подѣбали на порцѣлану. Рѣсники на посудинѣхъ столѣвѣхъ не уступали малюнкамъ карлѣвадскимъ, а глина була дуже добра. Були тамъ і люди способнѣ до сѣмъ работѣ. Такъ азавѣй стабыльскѣ фаянсы, цѣтарницѣ до цѣбухѣвъ, приборѣ до писаня [каламѣръ, пѣсочницѣ], каплѣ на пѣчи аз прикраснѣми малюнками, и пр. Хто аз насъ старшихъ не пригадає собѣ тѣхъ заставъ у родичѣхъ аз домородного фаянсу? Не грѣба забувати, що аз поближкомъ львѣвъ аз Скварѣвъ добувано уголь брунатный і нимъ у фабрикѣ палѣно вѣ печѣхъ. Вѣ лѣтахъ, коли аз найбѣше робила фабрика аз Глинѣску, не було азѣвѣнцѣвъ, тожъ мусѣло сѣ фбрами спроваджувати глинку аз Голдѣгѣръ коло Золочева, потрѣбну до мѣшанъ аз глинкамъ выдобуваню аз Глинѣску. І се можна було робити вѣ нашѣмъ краю азъ часѣхъ, коли комунікаціи було дуже мало! Ни-тѣ край заосмотрѣній сѣтлю дорожъ азѣвѣнцѣхъ і дозѣвѣвъ, велика продукція не відѣо-сѣвъ ся, а упадає. Що аз причина сѣмъ появъ?

Не буду тутъ доторнѣти ипшихъ вырѣбѣвъ, а буду тримѣтѣти азгаданюй продукціи. Оповѣдано менѣ, що козѣшній властѣтель Глинѣска Вѣрмисинъ Торосѣвѣвъ, подорожуючи по Франціи аз найбѣйше будучи аз купѣлахъ аз Карлѣвадѣвъ, придивлявъ ся фабрикаціи порцѣлѣны і азгадѣвъ подѣбну фабрикацію аз Галичинѣ заповѣдати. Вѣ сѣбѣлѣ аз другими спровадивъ азѣвъ аз Чехіи і Моравѣ способѣнѣхъ до сѣго дѣла людѣвъ. Не могли они вынайти аз Галичинѣ „каолинъ“, але відшукали азгадану глинку аз охрестности Золочева. [Дѣсѣ, коли маємо школу гѣринчу аз Краковѣвъ і бѣльше число гѣринѣвъ выобразуванѣхъ на академіяхъ аз Пшѣбрамѣвъ і Лубѣвъ, чѣй далѣсь бы аз починамъ Видѣлу краєвого, а азгадѣно фунтѣуючюй комісії для промыслу краєвого, каолинъ і аз нашѣмъ краю відѣнайти.]

Згаданий дѣдѣчъ Вѣрмисинъ мѣгъ се дѣло великальске перепровадити, бо истнувала же панщина, маєтки не були такъ роздробленѣ. Найбѣйше утворило ся якѣсь консорціумъ

ПОШКУЮ посады дѣстѣра у Львовѣ, Перемислѣ або Коломиї. Бѣсѣмъ рутинѣований аз писаню документѣвъ аз справѣвъ табулярнѣхъ і складовѣхъ. — Poste restante Я. П. Коломиї. 265

МАТУРИСТЪ укѣнченій пошукѣ лекціи на ваканціи. — Адреса: С. Гаврилюкъ, Тернопѣль, Руска Бурса. 268 1-2

Конципѣнтъ адвокатскій

знайдѣ сѣйчасѣ мѣсце аз канцѣлярій адвокатскій на провинціи. — Вѣзѣвшихъ инѣрмаціи удѣлѣтъ Д-ръ В. Павлюкъ, лѣ-268 карѣ аз Радековѣ. 8-3

дѣ сѣмъ фабрики аз Жовки і она азъ часѣвъ Черемисьского аз найбѣйше дѣдѣча Глинѣска Гловацкого же дѣхала, а гончарѣ жили толь-ко споминами про колишню свѣтлѣсть фабрики азъ ихъ родинѣхъ мѣсѣхъ. Вѣ Глинѣску пѣвавъ аз булѣ потомѣхъ гончарѣвъ спровадженѣхъ своего часу азъ Чехіи. Пригадую со-бѣ, що одѣвъ азъ нихъ азавѣ ся Ганка і вырѣблявъ прѣхорѣшѣ цукорницѣ, пушкѣ на масло, па тютюнь, на цѣгара і богато ипшихъ окрѣвъ до аѣжерѣхъ. Оди була бѣда для него, що металевѣхъ сѣрѣвъ азъ Жовки не мѣгъ дѣстѣти, а зычѣний прѣскали азъ пѣчи горячѣй і богато своихъ работѣ черезъ сѣ мусѣвъ азѣдѣвати. Бѣдѣчского не маѣвъ грошей, щобъ спровадити собѣ запасѣ азгадѣнѣхъ сѣрѣвъ. Бѣли-бъ такѣмъ робѣтникомъ було кому заопѣкуватѣсь, то мѣгъ бы вѣбѣ зробленѣй накладъ пѣвѣйше азъ десятеро азвернути!

Дѣсѣ на мѣбъ поглядѣвъ, повинѣвъ і мѣгъ бы сѣю фабрикацію азавѣтѣсь Видѣлѣ крає-вий. А чѣй-же булѣвъ, що правѣтельство для подѣсѣния индустріи закладала на власну руку великѣ фабрики, отъ хочѣ-бы и пр. фабрики порцѣлѣны азъ Сѣрѣвъ у Франціи. Нашѣ соймы не жадує гроша, щобъ край азъ промысловѣмъ напрямѣвъ подѣстѣти. Маршалѣкъ краєвий гр. Бадѣні, коли-бы подѣвѣвъ Глинѣ-ско до данного значѣня, зробивъ бы велику прѣслугу краєви азъ по собѣ лишѣвъ бы добру памятку.

Телеграммы „Дѣла“.

Прага 30. червня. Вѣ недѣлю азберѣсь тутъ вѣрѣоноконституційна велика посѣдѣсть на нараду, на котрѣй булѣ такожъ міністеръ торговѣль Берпайтерѣвъ.

Парижъ 30. червня. Вчора новѣ министѣрство уложѣло азавѣу, яку маѣ азгаданѣ ажи-ти азъ парламентѣ. Обѣла азговѣрѣвано спра-ву Драйѣуса. Каменѣкъ булѣвъ азъ тѣмъ, щобъ азъ разѣ инѣрпѣляціи азъ той справѣ зарѣвъ отворити надѣ нею дискусію; бѣльшѣсть ми-ністерѣвъ прѣтивѣлявъ сѣму. Оконѣчно порѣ-шѣтъ справу азгаданѣ рада министѣрѣвъ подѣ проводомъ Форѣ.

Дѣвники азавѣвѣдѣють, що новѣй кабѣ-нѣтъ зарѣвъ азгаданѣ при дискусіи надѣ полі-тикою булѣ спонуканий подѣти ся до дѣ-мисіи.

Римъ 30. червня. Ген. Пѣлю азложѣвъ азѣ новѣ министѣрство. Самъ обѣймає презѣ-дію азъ справѣ внутрѣшній. Канѣварѣ обѣймає теку азгаданѣхъхъ справѣвъ, Марѣаѣу тѣну азѣмъ. Новѣ министѣры азгаданѣ азложѣвъ при-сѣгу.

Царгородъ 30. червня. Султанъ выдѣвъ розпѣраженѣ, щобъ азъ азѣшкодованѣ воєнно-го, якѣ азплатѣла Греція, 10.000 фунтѣвъ у-жѣти азъ запѣмоги для крѣтовѣскихъ маѣомѣ-танѣцѣвъ.

Французскѣ правѣтельство грозѣтъ Портѣ, що забѣрѣ послѣдню рату грецѣного азѣшкодо-ванѣ воєного, коли Турѣчина до 10 лѣтъ не полагѣтъ реклѣмаціи о азѣшкодованѣ Французѣвъ азъ стрѣты, азѣподѣній нимъ азъ чѣвъ азѣрменскихъхъ розрухѣвъ. Италѣйске пра-вѣтельство тажѣ домагає ся полагѣженѣ та-кихъ самыхъ реклѣмаціи азгаданѣхъхъ грома-данѣвъ.

Мадридъ 30. червня. Зѣ Гвѣаны доносѣтъ, що амерѣканскѣ войско не иде далѣше на Санѣаго, лише азъ укѣрѣпѣнѣмъ таборѣ жде на дальшу подѣмогу.

Пѣсла вѣстей азъ Манѣлѣ Испѣнѣцѣвъ поста-новили борѣнитѣ ся до азѣгнѣу; рѣшаючѣи хвѣлѣ ждѣтъ леда дѣнь. Надѣють ся, що нѣ-мѣцкій корабѣль не допустѣтъ до бѣмбардованѣ мѣста; кажутъ навѣтъ, що прускій кн. Ген-рихъ маѣ азъ Хінъ насѣпѣти на воєнѣхъ ко-рабѣли подѣ Манѣлю.

Вашингтонъ 30. червня. Ген. Шѣстерѣвъ доносѣтъ, що его азѣско заняло покинуто оногодъ Испѣнѣцѣми позѣцію о три милѣ водѣ Санѣаго.

Санъ-Францѣско 30. червня. До Манѣлѣ азѣдѣмѣтъ ген. Мерѣнѣвъ, щобъ тамъ утворѣти тѣмчасѣвое правѣтельство

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ і Механікъ у Львовѣ, площа Га-лицѣна ч. I, прѣтивъ Банку Гвѣлѣцкого азъ плаѣта-ціи азъ Галичинѣ

поручѣ азъ великомъ выборѣвъ і по цѣнахъ найдѣшевѣйшѣхъ: окуляры, цѣпѣры, гѣрнетѣ, бѣноклѣ, дѣлѣновѣхъ, барѣ-метѣры, термомѣтры, рѣвній азѣсѣметѣры, мѣтросѣпѣны, азѣны, компѣсы, раѣдѣація, тѣсѣны мѣтрѣчѣй, пѣны, лѣбѣлѣ, манѣметѣры і т. п.

Урядѣжѣ двѣвѣсѣвъ електѣричѣскихъ. Великъ напѣракъ полагѣджують ся азъ най-сѣкорѣи азъ найдѣшевѣи. 4185

УЧЕНИКЪ VI. кл. гімназ. шукає лекціи на село на часѣ ваканціи. Ласкавъ азгадѣно азъ адресѣю: П. М., Львовѣ, ул. На Болѣне ч. 38. 267 8-3

УЧЕНИКЪ высѣшихъ клѣтъ гімназ. пошукує лекціи на село. — Poste restante „К. Р.“ Львовѣ. 268 2-3

УЧЕНИКЪ высѣмѣхъ гімна-зѣвъ азъ доброю практикою приѣмѣ лекцію на ваканціи. — К. М., Золѣчѣвъ, poste restante. 261 2-3

Словаръ вѣмецко-рускій

Ом. Партичного. продѣвъ товариство „ПРОСВѣТА“ по 1 азъ азѣмѣтъ 3 азъ.

Выставка загальна
всѣхъ и нѣхъ чужахъ и
кравихъ дѣланѣвъ, портѣръ,
франки и хѣдѣнѣвъ.
Также иду почъ при електри-
чнѣмъ освѣтленіи отперена.
Вступъ вольный.
Упрашае ся кожного, хто ба-
жае щось закупити, аби впередѣ
оглянувъ тую выставу.
На провинцію цѣнники да-
ромъ и оплатно.
Листы адресувати належить:
Складъ дѣланѣвъ „Au Louvre“
Львовѣ, ул. Сикстуса 6. (Пасажъ
Гавемана). 190 41-7
Купуючицѣмъ обѣмъ въ слѣдѣхъ.
190 41-7

Славий на цѣлѣмъ свѣтѣ
КОЛА „OPEL“
перворядный фабрикатъ. Выклю-
чно продажъ для Галицкии и
Буковины
„Cyclo house au Louvre“
Львовѣ, ул. Сикстуса 6. па-
сажъ Гавемана
Польза въ слѣдѣхъ побѣда умовъ.
Для провинцій цѣнники да-
ромъ и оплатно. 190 41-7

Решетки хѣдѣнѣвъ и высор-
тованіи диваны, портѣры, фѣ-
ранки, капы, коцы, гобелѣны
и рѣзанъ предметы декораціи
и по цѣнахъ бачно деше-
выхъ. Складъ дѣланѣвъ „Au
Louvre“ Львовѣ ул. Сикстуса
6 (Пасажъ Гавемана). Та-
коже на раты. Для провинцій
цѣнники даромъ и оплатно.
190 41-7

Новости въ парасолькахъ
и капелюхахъ, блюзахъ,
рукавицахъ, стѣнкахъ и ко-
ронкахъ по чудуцѣмъ низъ-
кихъ цѣнахъ. MAISON de
Nouveautés Madame Bertha
Fiedler.
Львовѣ, пл. Каніульна ч. 3.
190 41-7

Жіночі приготавлючі курси до висшої
гѣмназіи в Перемишлі.

Заохочена такъ зі сторони компетентнихъ осіб, якъ зі сто-
рони родичів, хотѣючи забезпечити будучність своїхъ дѣтокъ
черезъ дані їмъ можности висшого образованія, створаю зъ днемъ
1-ого Вересня 1898 по силѣ розпорядженія Свѣтлої ц. к. Радѣ
шкільної кравей зъ дня 11 Марта 1898 ч. 2053 жіночі курси
приготавлючі до висшої гѣмназіи.
Курси тоті обняти будуть в двохъ лѣтахъ шкільнихъ обѣмъ
наукъ чотирехъ низшихъ класъ державнихъ мужескихъ гѣмназій,
такъ що ученія по укінченію того дволѣтнього курсу пригото-
вляючого буде могла по зложеніи вступного іспиту записа-
тись до V класу яко приватнотка гѣмназіи державної і кін-
чити дальші класи.
Управительство сего приготавляючого курсу обѣмѣ ц.
В. Васильковский ц. к. проф. гѣм. Науки, крімъ управителя,
удѣляти будуть профессори гѣмназіальніи пп. Голинський, Гур-
ский, Іпполитъ, Косовичъ, Кубинський, Новосельскій і др.
Ближихъ інформацій і поясненъ що-до условій принятія
і плану наукъ, удѣляю кожного дня в моймъ пенсіонаті.

254 1-4
Марія Гілод
управителька жіночого наукового інституту
в Перемишлі, Ринокъ ч. 15.

Повѣдомляю Р. Т. Поважанихъ Вѣдѣвателейъ
нашихъ, що выключне заступництво для Галицкии и
Буковины колысь „HUMBER“ зъ фабрикъ Wolver-
hampton и Coventry вѣдѣдали мы фирмѣ
М. Густовичъ и спѣлка
у Львовѣ, улица Академічна число 3.
HUMBER & Co Ltd.
Beston Wolverhampton и Coventry
England.
254 5-12

Ювілейна лѣтерія выставки штуки
300.000 лѣобѣвъ. Вѣдѣнъ 1898 30.000 выигранныхъ.
Тагнене у Вѣдніи выначене на 12 липня 1898.
Головна выиграна коронѣ
20000, 10000, 8000, 6000 и т. д. В.
Лѣобѣ 50 кр. 10 лѣобѣвъ 5 зр. Порто и лѣста выиг-
ранныхъ 10 кр. 227 14-20
принймае и переислѣдае такожъ за послѣднотомъ належнотѣ
Lotterie-Bureau der Genossenschaft bildender Künstler
Wien, Künstlerhaus, 1, Lothringerstr. 9.
Купоны и марки лѣстовѣи принймають ся въ уплатѣ.
На 10 лѣобѣвъ зъ бѣжущими числами припадае одна выиграна.

Робѣтня Артистично-Столярска
МИХАЙЛА ВАСИЛИЦЪ
члена товариства „Зорѣ“
у Львовѣ, ул. Коперника ч. 28
выконуе всякѣ работы входящѣ въ обѣмѣ столярства
по цѣнахъ умѣренныхъ. 224 11-10

Юліанъ Панькевичъ
Артистъ-маляръ
въ Одреховѣй почта Заршнѣи
выконуе всякѣ прайцѣ входящѣ въ обѣмѣ его заводу въ не-
ждѣмъ жадають отаю послѣдъ валонѣмъ композиціи, якъ: образы,
портреты, украшенія стѣнъ, такожъ реставрація старыхъ об-
разѣвъ; принймае до выконанія зъ дерева и позолоченія иконо-
стасы, олтарѣ, кивотѣи, и т. д. и т. д. послѣ власныхъ оригиналь-
ныхъ пачинѣвъ — солдіо и по умѣркованѣ цѣнѣ 17-7

КОСЫ
зъ найдѣйшомъ стирѣекомъ стали, выготовленѣи на окреме
наше замовленя зъ найбѣльшою стараннотію и въд-
повѣдною твердостію,
60 сантиметрівъ довжѣи по 48 кр.
60 1/2 „ „ „ 50 „
70 „ „ „ 60 „
80 „ „ „ 70 „
За доброту тыхъ нѣбѣи приймаемо вонку поручу.
На 5-кільовѣ посылку нѣдо 8-10 штукъ.
199 7-10
Народна Торговля у Львовѣ и фѣліи.

По низъкихъ цѣнахъ
выготовленѣи
Рѣзъбарскій Варстатъ
М. ЧЕРНАВСКОГО
Львовѣ, ул. Кароля-Людвика ч. 3
всякѣ церковнѣи работы:
**Иконостасы, Олтарѣ,
Амвоны и проч.** 80 50-7

На наливки
спиритусъ найчистѣйшій безвонный
„Esprit de vin Marque d'or“
поручае ц. к. управ.
РАФІНЕРІЯ СПИРИТУСУ
І. А. БАЧЕВСКОГО
ц. к. к. надворного дворянина у Львовѣ.
Почтою 5-кільовѣ посылки обѣму 5 літръ.
258 4-4

АДОЛЬФЪ КАМШЕЛЬ
Львовѣ, Ранокъ ч. 39.
выключне заступництво на Львовѣ Австрій-
ского товариства акціонного фабрики Порт-
ландъ-цементу въ Щаковѣи.
Продае дешевѣи нѣмъ вонку
портландъ цементъ, вапно екадисте и гидравлическѣ,
выробы цементовѣи и штѣйнуговѣи, огнетрѣвалу папу
дахову, асфальтовѣи плавы изоляційнѣи, дистиллова-
ну смолу углевѣи карбонизумъ, якъ такожъ взагалѣи
всякѣи матеріалы будѣвельнѣи — заручуючи за нѣхъ
доброту.
Предприємство робѣтъ бетъновѣхъ и крытѣ дахѣвъ
дахѣвнотомъ, лудкомъ и папою огнетрѣваломъ по цѣнахъ
умѣренныхъ. — Телефонъ н-ръ 460. 121 40-7

До Всечестнѣйшого Духовенства!
Зъ особливою охотѣю удѣляемо Всечестнѣйшимъ
Священникамъ польза въ слѣдѣхъ побѣда умовъ.
Поручаемо нашѣ складѣ богато заосмотрѣнѣи въ
диваны церковнѣи и передѣ престолѣи, якъ такожъ са-
львовѣи и настѣннѣи, хѣдѣнѣи, фѣранѣи, портѣры, коцы,
ковдры, капы на столѣи и лѣжки, дерги на кофѣи и коцы
до подорожѣи.
Спеціальнѣи вѣдѣль для конфекціи дамской и дѣ-
точей, бѣла мужеского и дамского, парасольѣвъ и па-
расольѣвъ, капелюхѣвъ, рукавицѣвъ, панѣвъ, коро-
нокъ и стѣжѣвъ.
На жадае выислѣае ся зъ прѣятнотію цѣнники
даромъ и оплатно.
Листы и замовленя належить адресувати: Мага-
зинъ „Au Louvre“ Львовѣ, ул. Сикстуса ч. 6 або „Mai-
son de Nouveautés пл. Каніульна ч. 3. 190 41-7

Диваны перскіи
и портѣры
прадѣи (старинніи)
продаетъ, купуе и выписуе,
а такожъ принймае на пере-
ковѣвъ. Складъ дѣланѣвъ
„Au Louvre“ Львовѣ ул. Сик-
стуса 6. — Польза въ слѣдѣхъ
побѣда умовъ.
Для провинцій цѣнники да-
ромъ и оплатно.
190 41-7
Тутки цигаретовѣи 1000 штукъ
1 зр. поручае А. Мау-
ровичъ, Львовѣ ул. Галицка ч. 12.

Климентій Федуньо
переплетникъ библіотеки ц. к. львовск. університету
поручае
своѣ переплетничѣи и галлерѣи заведенѣи
у Львовѣ, ул. Адамычѣи ч. 8. 866
Подоымае ся всякѣи робѣтѣ, особливо переплету: Службѣи-
кѣи, Евангеліи, Мелитоникѣи, Библіотечныхъ книгъ, Альбу-
мѣи, Матѣи, Дипломѣи и т. н. по умѣркованѣ цѣнахъ.

Рѣкъ заснованія 1892
ТОВАРИСТВО
ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДИФСТЕРЪ“
перше и единѣе руске товариство ассураціонне, припору-
ченѣе Вѣд. Духовенству и всѣмъ вѣримъ Вирѣсовъ, Мятроп.
и Прѣсовъ. Еп. Ординаріатами всѣхъ трехъ епархій, обезпѣчае
будущи, урядженѣе домашне, скотѣи, господарскѣи апарѣи,
збѣже въ зѣрнѣи и солодѣи, сѣно въ стѣгахъ и будинкахъ
протѣвъ шѣдѣи огневѣхъ.
„Дифстеръ“ вступивъ въ 6-ий рѣкъ своѣи дѣ-
льнотѣи зъ збѣльшенными фондами гарантіиными,
котрыхъ станѣи въ дѣмѣи 31 грудня 1897 выислѣи:
Фондъ резервовѣи 78.874.47 зр.
Резерва преміи 52.269.40 „ 176.143.87 зр.
Фондъ основнѣи 50.000 „
Выплатѣи шѣдѣи до кѣнѣи 1897 року 480.100 зр. 42 кр.
Тарифѣи „Дифстра“ дѣже умѣркованѣи, услѣи обезпѣ-
ченѣи корнѣи, а шѣдѣи ліквідують ся безплатнотомъ. —
Полѣи „Дифстра“ принймае Банкъ кравей прѣи помѣнѣи
ипотечныхъ.
На жите можна обезпѣчатись черѣвъ „Диф-
стеръ“ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечѣи въ Кра-
ковѣи, котре дае найкорнѣишѣи услѣи, представляе
своими значными фондами наибѣльшу гарантію, и ви-
дае полѣи и кѣи въ рускомъ языкѣи.
Товариство взаимного кредиту „Дифстеръ“
стѣварѣише зъ обмеженою поручѣи удѣляе по-
жички за уплатѣи 5 1/2 % и 1 % додатку на кошти
админѣстраційнѣи за нѣтабулізацію або поручѣи двѣхъ
вѣдѣишѣихъ ручѣишѣи, до слѣдѣи въ рѣтахъ на
3 до 10 лѣтъ и принймае вкладѣи до опрѣдѣленія
вѣдѣи членѣи и третѣихъ осібъ по 4 1/2 %. Удѣль
членскѣи выислѣи 25 зр., вѣисѣи 1 зр. Членомъ
бути и пожичку дѣбѣтѣи може тольѣи членѣи обез-
печѣи въ „Дифстрѣ“. Информации удѣляе Дирек-
ція лѣстовѣи. 54 19-25
Зголошеня о удѣленѣи агенцій въ охрѣстнѣишѣи,
де нема блѣзѣи агѣнѣвъ „Дифстра“, принймають ся.
Львовѣ, рынокъ ч. 10. (Хѣмъ „Просвѣтъ“.)

За певну и добру лѣокацію
поручаемо
4 1/2 % листы ипотечнѣи
4 % листы ипотечнѣи коронової
5 % листы ипотечнѣи преміованѣи
4 % листы товариства кредитового земского
4 1/2 % листы Банку краевѣи
5 % облигаціи Банку краевѣи
4 % позичку краевѣи
4 % облигаціи пропѣнаційнѣи
и всякѣи рентѣи державнѣи
Тѣи паперы продаемо и купуемо по
найточнѣишѣи курсѣи деннѣи.
КОНТОРА ВЫМѣНЫ
ц. к. управ. гал. акц.
БАНКУ ИПОТЕЧНОГО
Контора вымѣны и вѣдѣль
депозитовѣи перенесѣи до
лѣокалю партеровѣи въ бу-
дынку банковѣи. 874 [8]

Виходить у Львові щодня (крім неділей і рушних свят) з 6-го годин по полудні. Літературний додаток „Вісника найважливіших подій“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницею перебірає разом з „Ділом“.

Передплата і вносати приймають: у Львові Адміністрація „ДВЛО“ ух. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ух. Коперника ч. 11, і Бюро газети ух. Кароля Людвика 9, і А. Ольшавського ух. Килинського 4; — у Ярославі Д. Крижановський; — у Відні: М. Дука, І. Селлерстатте; Р. А. Ріхтер, Nibelungengasse 4; Н. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstejn & Vogler I. Wallfischgasse 10; в Франкфурті і Гамбурзі: М. Haasenstejn & Vogler.

Передплата на „ДВЛО“ і вносати за вносати віддають у Львові.

ДВЛО

Передплата на „ДВЛО“ з літ. додатком

у Австрії: за рік: 18 шр. на чл. року: 12 шр. на чл. року: 9 шр. на чл. року: 12 шр. у Львові: за рік: 16 шр. на чл. року: 8 шр. на чл. року: 4 шр. на чл. року: 1 шр. 80 шр. Редакція, Адміністрація і Внесателі під ч. 44 ух. Баторія. — Рукописи вносять на літ. на поштові застереження. — Редакція неспечатий збірків відкрито. Печатні роботи 8 шр. а. в. Оголошення вносять на літ. на поштові 10 шр. від одного сторінки вносателю або на літ. на поштові „Надбавка“ по 25 шр. а. в. Подписи і інші документи приватні вносять на літ. на поштові 15 шр. від сторінки.

Перегляд політичний.

Про перебіг вчорашніх нарад тр. Туна з молодеческими полами доноситься з Відня: Перед полуднем були пп. Пацак і Странскій у міністра скарбу д-ра Кайцля, щоб вперше з ним обговорити справу. Від нього пішли до тр. Туна і забавили там з дві години. По полудні пп. Енгель, Грейр, Герольд, Пацак, Странскій і Зячеськ зійшлися знову з тр. Туном на нараду, при якій був також міністер д-р Кайцль. Обговорювано не тільки справу лемкових розпоряджень і взагалі справу лемкову, але також загальну ситуацію політичну, неспособність парламенту до праці і політичну програму парламентаріату на будуче. Правительством обіцявало чесним покласти важкий уступки. Чехи відповіли на це, що готові покласти наміри правительству, але тільки в такій разі, коли лемковий розпорядження остануть і далі в силі, поки справа лемкова не буде подогоджена в законодативній дорозі на основі повної рівноправності. Чеські послы заявили також, що готові взяти участь в переговорах з послами німцями.

Про сї вчорашній наради постановили Чехи оголосити короткій комунікаті такого змісту, що дискусія мала характер загальний і відносилася до різних форм, в яких могло би прийти до переведення засади лемкової рівноправності і рівнозначності.

Заразом доноситься, що після повороту міністра Бернрайтера з Праги змінилися на вигляд, щоб могло прийти до переговорів між німцями і Чехами. У вірноконституційній великій посідлості має перевагу сторонництво острівного тону, так що д-р Бернрайтер у власній сторонництві знайдеся в меншості. Надія же на засіданні ексекутивного комітету вірноконституційної великої посідлості, котре, як ми вже говорили, назначене на сї неділю; на сїм засіданні має також явити ся міністер Бернрайтер. Правительством наділяло ся, що поведеться йому улегшити угодовий конференції тим, коли справу лемкових розпоряджень буде уважати за справу місцева, обходячу лише посідлів чеського краю. Таким чином німецький сторонництва з-по-за Чехії не мали би підстав до дальшої боротьби. Тимчасом провідники німецького сторонництва поступового — як він тепер перехрестало ся з ліберального — і так само вірноконституційної великої посідлості уважають справу лемкових розпоряджень за справу обходячу весь народ німецький та домагають ся безумовного внесення тих розпоряджень, поки не почнуть ся конференції. Значить, справа анї на волос не поступала наперед; тепер стоїть на тїм, на чїм стояла перед роком.

На дні 12—25. серпня с. р. скликають до Праги конгрес чеських католиків. Відомо, на котрій підписаний чеський достойник духовний, а з свѣтських людей між ними кн. Мазаріні і Фердинанд Лобкович, тр. Гарах, Емеріх і Фердин. Хотек, Войтїх і Карол Шенборн, Бенко Туш, а також всі чеські католики з Чехії, Моравії, Шлезії і з-по-за границь корони Вислава на з'їзд до Праги. В програмі з'їзду знаходяться сї між іншими справи соціальні, шкільні і прасові. До влагодження чесько-німецьких незгодних той конгрес також має бути ледо чи причинити ся.

На заміт чеських діячів до участі в познаньському конгресі польських лікарів відповідає Hamburg. Nachrichten: Треба надати ся, що австрійське правительство не стерпить участі своїх підданих в політичних змаганнях на прускій землі. Поліська справа має для Пруссії то для німців так у внутрішній як і в-за-границі політиці таке значення, якого ніколи не будуть мати для Австрії всі справи балканські. Пруссія не може надати ся, що Австрія хоче мати увагу на сїм факті.

Коли Чехи з Польками в Австрії идуть рука в руку против німців, то австрійське правительство часто не має спроможности виступити против того. Але коли проявляють ся заходи, щоб в Австрії або через висланих в Австрію попарати в якій-небудь формі ті польські змагання, котріх окрешною метою є відорвання від Пруссії, то треба надати ся, що не лише прускій, але і австрійській власті не стерпіть сего, о скільки оно буде в їх силі.

Вчера відчитав новий президент міністрів Брісон в обох палатах французького парламенту заяву правительств, в котрій оно викладає свою програму. Правительство пригадує палаті депутатів видавці гадку, що лише з'єднані республіканці можуть управляти краєм; кабінет хоче ту гадку перевести в діло. Правительство запроваджує реформу податкову для полекші дрібним податникам; займе ся справою домів притулку для робітників, спадкового податку, податку від напівків, рільничих палат і т. н. Армію і морину ку хоче правительство поставити на ступіні найбільшій досконалості; займе ся також забезпеченням колоній і буде попарати еміграцію латвінців до колоній. Загравична політика стане вірною союзниці (розуміє ся, з Росцією) і буде вести ся в дусі націоналізму, котрий допровадив до сего союзу. Правительство буде боронити патріотизм і моральних та матеріальних інтересів Аравії; таким чином приготувати край до вистави в р. 1900. Правительство поважає всякі перекопання і признає користи, які приносять опозиція; але спинити всякі змагання на незалежності громадянської і буде жадати, щоб всі власті признавали ся засаду. Заява кінчить ся покликком до всіх республіканців, щоб попарали задачу кабінету.

Інтерпелляцію в справі Драфуса відложено до слідуєчого четверга.

По дошлїй дискусії надь політикою нового кабінету прийнято заяву правительства 316 голосами против 230.

О новім французькїм кабінеті Брісона пише Journal de St. Pétersbourg, що при правительстві з Брісоном на чолі не може бути і бесід про помірне противники собі поглядів. Засаду уніі республіканців мають цільком покинуто. Загальна опінія в Франції, що за Меліа привела вже до тривкості міністерства, ледо чи зможе погодити ся з хвилевими комбінаціями. Названий дневник бажає, щоб політичне положення дозволило на роботу, знову від журби о завтрашній день. „Новое Время“ каже, що загальна опінія уважає кабінет Брісона лише за ковчежне лихо. — Взагалі російський дневники дуже невдоволені з упадку кабінету Меліа, а особливо з уступленні міністра заграничних справ Галота.

Перегляд часописей.

[Stowca polskie o rozruchach.]

Вчорашнє число Stowca polskie оголошує о розрухах таку статтю:

„Велике нещастє упало на наш край. З причини противжидівських розрухів в кількох заходних повітах австрійське правительство оголосило выимковий стан в 33 повітах, а крім того 2 повіти віддало від нагльї суду. Для 3 мільонів горожан конституція знесена. Кат — націоналатором над 200.000 людей. Двадцять жертв уже пішло від карбінкових куль, а в Новім Санчі жде кат на нові жертви.

В краю один голос: чи маніхерівський кул в Фриштау поклади групам виновних? — і в цілїм краю одна відповідь.

Нині стоїмо передь другим питанням: чи нагльї суди в Новім Санчі і Лимаї відосігнуть цілі і чи не дїтнуть невинних?

бездіяльної справедливості, гарантуючої безпечність жити і майна горожан, домагаємо ся придалення розрухів, компромітуючих наш край і нашу адміністрацію публічну. Не хочемо також в нічїм утрудняти задат нашій адміністрації. Але вірою доброї адміністрації не єсть ужити сили і енергії для придушення розрухів, котріх ми свідками, але приложена єредств запобігачих таким проявам через мудру, успішну і справедливу адміністрацію. А чи наша адміністрація політична здала неспит з тої політики передваджування?

Селянський розрух вимірений булї виключно против жидів. Невдоволені селяни пішли від страшної нужди матеріальної, а жидівський вымыск пілїть в ще страшнійшій нужді і убожестві. Що правительство зробило, щоб тим масам присогнати хліба і піднести їх економічний стан?

Цїлий набір селянського руху звернувся против жидів арендарів, що арендують право вышину горівки. А хто є сторожем пропінційного фонду? Хто шрубує доходи того фонду і відкладає пропінційні надвижки? Хто выарендовує цілї судової округи різним великим рибам повтовним? Хто змушує жидів, відарендовуючого коршму від таких шляхотських арендарів, глядіти за нечестними зарбками і інтересами, обчисленими на вымыск селянина, щоб міг заплатити сїм високо вышрубований чинш аренди, на котрї зарбків уже один або другий попередник?

Хлоп, що в коршмі горівку, мусить заплатити на удержан жидів коршмар, і на выск того, котрий ту коршму — не в любови, а для выску підарендував, і на выск того великого панарендаря, котрий выарендував цілї округи, і на купон пропінційної позички, котра в квоті 63 мільонів не в його кишені утонула.

Жид, що сидить в коршмі, котру в соїм окрїчаню за „свїту“, здирає з того селянина не лише за горівку, бо-же жид не за горівку платити таку рату, котра стане в наго зарбків, і на зарбок его пана, і пропінційного фонду, але відь платити за pied a terre, за місце до роблення інтересів — тож і робити їй інтереси.

Той жид, з бідної вымыслюючої селянина, і той селянин, що мотить ся пускаючи коршми з дамою — чи то не одна з найстрашнійших рат сусільних в Галичині?

А хиб повтовної адміністрації! Книжки можна би о тїм писати! І треба буде писати.

Від часу, як за-длі недостачі відповідних кваліфікацій выбраковані з міністерських бюр молодики обили — з поминенєм старших і досвідних урядників краєвих — керму старостів в Галичині, захватала ся повага, якою політична адміністрація в Галичині знов і без того — в інших причин — ніколи так дуже у народу не тїшила ся.

В тї журбі маємо одну потїху і надїю: Управа нашого краю спочиває нині в руцї ученого мужа, котрий в короткїм своїм парламентарієм факу відзначає ся все великим тактом, розумом і — серцем. Апелюємо до пана наймїстїна, щоб схотїв глибше вглянути в ті причини недоволення і огорченя людности, котрїх обьявляє тї сумні розрухи. Ми найглибше пересвідчені, що лише через усунення глибоко лежачих причин хибної адміністрації і тяжкою працею надь економічним двигненєм людности можна на довгий час заппенити сему краєви спокій потрібний до его культурного розвитку.

Такий драстичний єредств, як вчора заведений выимковий стан і нагльї суди, відповідають може тайним тенденціям певних напирів політичних, котрі в своїм заслїплєнні лише в багнєт добачують ратунок [предцї свого часу высылано до Відня депутації з просьбою о заведені того стану, котрого нині напирєт відбджано ся], але віською вірою не можуть вылынати на суцїю поправу умов і напрямів діляня.

Багнєт добрий до всего, лише сїсти на нїх, не можна. Може кинуть пострах і адалити грозний на нїх вибух.

Причини сего руху будуть истиувати дальше, доки не збратуть ся в собою мудра рада і ясный розум і горожанське почутє і дух сусільної справедливості, щоб знищити ті глибоко спочиваючі причини недоволення.

Увїдїм в себе: В тяжких двїх не розбівати ся в даремнїм жалю і в безсилних проклинах, не шукати за виновниками там, де їх нема і де не догляне ніяк шпїгунське око, не ховати ся за уронї, з чужини зашпелї до насї гасла. Відважмо ся сказати: Ми всі винні. Винєт селянин, бо свои кривди мотить рабунком і пожежою; винєт жид, бо зарбків свого шукає в вымыску і гнєтї селянина; винно правительство, бо не передвїдїло, що лиха адміністрація не выдає добрих наслідків; винна сусільність, бо не мала відваги признає ся до тїх хиб і приступити до їх направи. Маймо відвагу заглянути правдї в очі, змїнити, що мусить ся змїнити, направити, що мусить ся направити. З-по-за насї не приїде для насї ніяка поміч. Всяка поміч і ратунок лежать в насї.

В почутї тїх реформ, котрі мусить ся перевести в дусі горожанськїм і вырїзняючи справедливості сусільної, в національній праці, в поважнїм і статочнїм діляню, а передовсім в силі і вытравлєнї того діляня нашї щит і наше спасєня. За насї ніхто нічо не зробить. Отже як тільки успокоїть ся тота буря, що надь нами шалїє, прочь з выимковим станом, прочь з насильними судами, прочь з катом і шибеницею, а як найскорше приступаймо до діля власної направи і реформи сусільних відносин в Галичині.

Отже по усмирєнні розрухів — „сусільній реформі“, ті реформи, о котрїх ніхто не погадає тогдї, коли булї на сї час, коли народ булї спокійний! Але ми бовмо ся, щоб на тїх „реформах“ народ так не выїшов, як тая коршма з дірваним дахом, котрого жид не латає в слоту, бо „як робити, коли дощ?“ — не латає у погоду, бо: „в погоду не треба“ або иншими словами: „най буде, як бувало“.

НОВИНИ.

— Наслідки бурї з вчорашньої ночі. Зь многих сторін нашой „Богом забутон“ краєви доходить насї голос роспук. Грбана буря в гуч з градом полишила по собі страшні слїди знищеня.

Але значім від Львова. По всїх о-городах, публічних і приватних, сотні дерев полягли; многі повиривані з корінєм, многі поломані. Найстрашнійше лютив ся оркан в ділянцї Городецької. Краєвий склад спаритусу майже зруйнований. Буря зворвала цілї дах і кинула на шини трамвай. Будка акціозна при рогачї знищена. Зь дому ч. 95 при ул. Городецької зворвала дах і кинула кильканайцят кроків дальше на иншу улїцу. Одним склеповим шильдом верг вихор так сильно, що в базар сусідній розбїв звільні стори і знищив виставу. Зруйновані дроты телеграфічї, понищені вїкна і декуда і іншї. На улїцї Льва Сапїги цілїй ряд молодих дерев повиривані з корінєм, а один довгїй паркан звалив на улїцу. Огород мїський і Високий замок представляють страшний вид знищеня; потерпїли і огород ботанічний, стрийський парк, вазы, кладовища, найбільше Личаківське, де много нагробних пам'ятників лежить потороженіх на землі. На многих улїцях: Коперника, Гофмана, Даутова, Личаківськї, Курковий, Галицера, на Голоску вь многих домих дахи позривано і знесло. Вода позаливала сотки цвиняц, позаносивши їх пїском та рівною, добула ся навіть до мешкан в сутерєсах. Взагалі вєсьма видко слїди знищеня.

Наслідком оркану лучив ся на головній стації залїзниць у Львові парамболь. Побїд товарний з 50 вагонів, що мав відїхати до Підволочиськ, пхнув вихор на другій побїд товарний, котрий мав їхати до Кракова. На щастє ніхто з

Зъ друзей Института Ставропільського.

писану по руски [вдъ сего року треба надъ яти ся въ томъ напрямъ амѣны на лѣше, бо иначе сумно виглядали бы на далъ всѣ у- хвали на соборникахъ въ справѣ руского писма], дуже сумне вражбѣ роблять метрику писанъ по латинськи, а то въ сен причини, що въ такихъ метрикахъ руского звука именъ и прѣвѣнскъ найчастѣйше не можѣ дошукати ся. А прѣвѣн при доброй волѣ авторѣвъ метри- трихъ можна бы сего лиха навѣтъ въ латинсь- кихъ метрикахъ не допустити, тримаючи ся одиѣсьнького въ томъ разѣ правила, котре звучить: *Имена власнѣ не подлагають нѣмъ- жимъ лѣнамъ въ контекстѣ чужої мовы и то такъ въ огляду на етимологію якъ и на фо- нологію.*

Побѣла сего правила, безъ огляду на те, въ якѣ мовѣ метрика писана, звучать имена такъ: Балицкій—Balickij, Латвийскій—Latwiskij, Маджарскій—Madjarskij, Поповичъ—Popowicz, Ковальскій—Kowalskij, Цегляньскій—Ceglyanskij, Нагирный—Nahirnyj, Крохмальскій—Krochmal- nyj, Целевичъ—Celowicz и т. д.

Загально сказавши — належить въ ла- тинськой транскрипціи задержувати звукъ рускій, а не польскій, якъ се дѣлало ся досѣ, н. пр. Kalitowski и инші окличені на ski — замѣсть Kalutowski, Głuchowski за- мѣсть Huchowski и инші окличені на sky, Celowicz замѣсть Celowicz и инші окличені на wicz, Krochmalny замѣсть Krochmalny и инші окличені на yj.

Підъ тымъ взглядомъ мусимо бути такъ само неутопуний, якъ Поляки, котрі підпи- суючи ся по руски [хоть рѣдко коли] не за- бувають ніколи на те, що они Поляки, и то- му читаемо ихъ підписъ завжди въ задер- жанѣ польского етимологіи и фонологіи, отже пр. Корытовскі, Вержбіцкі, Мохнацкі, Каліна и т. п.

Потреба такої самоохорони въ нашой сторонѣ тымъ болѣе, що въ „писанихъ“ нашихъ „судимыхъ жонданыхъ“ сферахъ по- явиле ся и підъ тымъ взглядомъ агресивнѣе, въ наслідокъ чого есть уже „розпоряджен- нѣ“ щобъ при выставленю правныхъ и за- гальнъ публичныхъ грамотъ тримати ся бу- жвально метрики, — то значить, що ели н. пр. въ метрицѣ писанѣй по польски або по латинськи имя выписане на польскій ладъ, не можна такого имени въ руской грамотѣ на- писати згѣдно въ духомъ руского языка, але мусѣть ся копировати въ метрику букми. Та- кимъ способомъ повстають такі нові назвиска рускій, якъ пр. Чапельскі, Левіцкі, Кузьмичъ, Гордзевскі [=Гордзевскій], Глуховскі, Груш- ковичъ, Цегельскі, Галицкі [=Галицкій], Гур- някѣ (Górniak = Горнякъ = Гірнякъ), Кмѣцъ, Крохмальскі (въ латинскій метрицѣ написано: Krochmalny) и т. п.

Крайній отже часъ взяти ся нашому ду- ховенству и підъ тымъ взглядомъ до оборо- ны нашой мовы.

При нагодѣ не завадить звернути его у- вагу и на яскѣ управленнѣ писанъ именъ хрестіанъ. Такъ н. пр. належало бы написати стало въ русенбѣй формѣ: Олекса, Василь, Никола, Иванъ, Гнатъ, Гринько [а не Гриць або Грицько], Осипъ, Михайло, Левъ, Венгенъ, Федѣръ, Томко [=Тома], Стефанъ [а не Сте- панъ], Андрій, Юрко, Петро, Антѣвъ, Павло, Османъ, Богданъ, Илько (а не Іліа), Секо и т. п. — и болѣе ширити славянско-русскій, якъ: Ярославъ, Володимиръ, Любомиръ и т. п.

Підъ тымъ взглядомъ найлѣпше було бы, думаю, признати имена хрестіанъ въ такой формѣ, въ якѣ они у насъ въ щоденныхъ житю уживають ся, виявляючи очевидно розвѣ- щенъ здобѣна.

II. Ярославъ Федоровичъ.

Переглядъ політичний.

Въ справѣ чешко-нѣмецкихъ пе- реговорѣвъ доносять въ Відня: Заступ- никъ нѣмецкихъ сторонницѣвъ не дѣлали що доси запросити въ правительство на нарады для обговорення урядовыхъ конференцій. Пра- вительство же на результатъ недѣльного за- сѣданія спекулятивного комитету вѣрноконсти- туційной великой повѣлости въ Празѣ. Вдѣ становивши, яке займе ся трупа великой повѣ- лости въ Празѣ залежати буде судѣба такъ міністра д-ра Бернрайтера якъ и кон- ференцій. Коли великая повѣлѣсть стане про- тивъ намѣренныхъ конференцій, тогдѣ прави- тельство не буде дальше розсылати запросити на нарады, бо въ такѣмъ разѣ відмова Нѣм- цѣвъ буде певна. Вчѣра приймавъ цѣсаръ гр. Туна на довгий аудіенціи привѣтавъ; прези- дентъ міністрѣвъ здававъ цѣсаревѣ справу въ овогдѣшнихъ нарадахъ въ чешскихъ посланцѣхъ.

Про тѣ нарады пише Politisk, що гр. Туна- вѣдши силами старае ся найти вихѣдъ въ трудного положенія такъ, щобъ дѣйти до ладу въ Нѣмцями а заразомъ не заподѣляти шкоды

Чехамъ. Нар. Listy побоюють ся, що гр. Туна- хоче наклонити Чехѣвъ, чтобы зрѣкли ся язы- ковыхъ розпорядженъ; але се ему не удасть ся, бо чешскі поемы ніколи не пристади бы на тѣ безъ угоди чешского народу. D. Volks- blatt домосить, що п. Грефъ грозить гр. Ту- новѣ найострѣйшою оппозиціою Чехѣвъ въ разѣ занесенія языковыхъ розпорядженъ. Въ та- кѣмъ разѣ радикальнѣй Чехи разомъ въ Рус- сии и полудневыми Славянами розвинуты бы найэнергичнѣйшу аґитацію за загальнымъ пра- вомъ выборчимъ, а се дало бы въ слѣдую- чомъ парламентѣ болѣе чѣсто славянськѣ. Той самъ дневникъ сумнѣває ся, чи взагалѣ прийдѣ до чешко-нѣмецкихъ конференцій, и каже, що въ разѣ, коли бы переговоры ока- зали ся безуспѣшными, рада державна сего року вже не буде скликана.

N. Wien. Tagblatt привосять нѣбѣ то въ чешскихъ кружѣвъ вѣсть, що Чехи цѣлкомъ суть задоволенъ въ того, що учули въ устѣ гр. Туна, и будутъ спокойно ждати дальшого ходу переговоровъ. Правительство має инте- ресованнымъ сторонамъ подати пропозицію въ справѣ языковой; а коли бы тѣ пропозиції приняли обѣ стороны, тогдѣ правительство занеся языковій розпорядженъ и заступити ихъ основны пропозиціями. Але стороны мусѣтъ впередъ на се згодити ся. Пропозиція тѣхъ названный дневникъ не знае, але заразомъ не вѣрить, чтобы така дорога могла довести до цѣли. Передовѣстѣмъ не подобаютъ ся ему про- позиції правительства вже напередъ дѣлато, що они подобаютъ ся Чехамъ; коли бы они были кориснѣйши для Нѣмцѣвъ, то певно не подобались бы чешскимъ посланцѣмъ. Дальше N. Wien. Tagblatt маркуе собі, що правитель- ство хоче переговоривати лише съ Нѣмцями чешскими и моравскими. Дневникъ той при- пускае, що вѣрноконституційная великая повѣ- лѣсть прийме запросити на конференцію; але высказуе заразомъ свою певнѣсть того, що она не дасть ся адурити новою тактикою пра- вительства.

N. fr. Presse розводитъ ся у вѣтупнѣй- шій такъ въ подобнѣхъ дѣлахъ. Скорый конецъ переговоровъ гр. Туна въ чешскими посланцѣмъ показуе, що гр. Туна не пошлявъ нѣмецкихъ жаданъ. Конференція не была бы тревала такъ коротко, коли бы гр. Туна за- ливавъ бувъ Чехамъ, що гадае занести языковій розпорядженъ. Але сего очевидно не було; гр. Туна певно лише болѣе слушае чеш- скихъ послѣвъ, пѣжъ самъ выявляе свою гадку. Тымъ хѣба дасть ся пояснити корот- чѣею нарядѣ. Давнѣйше гр. Туна высказавъ намѣръ правительства, що оно хоче занести языковій розпорядженъ. Правда, що той на- мѣръ залежанъ въ условіи, неможливого до сповненія, бо мало впередъ прийти до згоды мѣжъ Нѣмцями и Чехами въ языковій коми- сії що-до головныхъ точокъ. Тымчасомъ же языковой комисіи не выбрано, такъ что сторо- ны не мають де порозумѣти ся. Але тымъ самымъ и для правительства відпало условіе, котре его вѣзало. Теперь правительство могло бы языковій розпорядженъ занести и тымъ у- суштити перешкоду до переговоровъ мѣжъ обома сторонами, а заразомъ и причину пар- ламентарного безроботѣ. Але замѣсть того правительство обняло само мовѣ бы въ спадку власть парламенту. Правительство повинно у- становити односторонній поглядъ нѣмецкого на- роду, що языковій розпорядженъ е незаконный и цѣлкомъ неслухный. Гр. Туна повиненъ у- суштити сю перешкоду, бо, икон-небудъ бувъ бы вѣдъ гадки, то все таки обовязкомъ пре- зидента міністрѣвъ е въ интересѣ монархіи подбати бодѣ о те, чтобы Нѣмцѣ хотѣли въ нимъ говорити.

Цѣлкомъ въ иншой сторонѣ глядѣтъ Ar- beit. Ztg. на тѣ переговоры гр. Туна. Прави- тельство — каже — само не знае, що має робити. Зразу бувъ планъ, чтобы нѣмецкихъ и чешскихъ мужѣвъ доврѣя спросити на кон- ференцію въ Чехахъ. На той конференції ма- ло ся обговорити чешскі справы, а побѣла бо- дай въ головнѣйшого сказалося бы правитель- ству, що ось то такою а такою полагодою языкового спору може оно числѣти на згоду обохъ сторонѣвъ. Тымчасомъ той планъ такъ заразъ розвѣвъ ся черезъ те, що Нѣмцѣ від- кинули его, поки ще дѣлали запросити. Але що гр. Туна обѣцявъ конференціи, то вѣдъ такъ икѣвъ збирае: коли Нѣмцѣ не хотѣтъ пе- реговоривати въ Чехахъ, то переговоры зѣмъ самъ въ чешскими посланцѣмъ. Коли склѣнѣтъ ся сея забавѣ, тогдѣ д-ръ Бернрайтеръ поѣде до Праги побавити ся въ вѣрноконституційными панами. Тѣмъ поговорити собі во двѣ недѣль про угодовѣ переговоры, хочъ се мѣщо инше, якъ только цѣлковита безрадіетѣ правитель- ства. Потому настане велика спека, министры розвѣдуть ся на відпустку, и справу відло- жѣтъ ся. Въ осені збере ся рада державна; рѣчи будутъ стояти на давнѣмъ мѣсцѣ, а за- мѣсть о угодовыхъ конференціяхъ буде гово- рити ся о языковой комисіи. Здаеся, що графъ

Гути веде переговоры хѣба на те, чтобы мож- на выдѣти кілька комуніатѣвъ. Бо чтобы въ того могло вѣйти що-бъ болѣе, якъ даремна и цѣста балаканина, въ те чѣйше не вѣрѣтъ нѣхто розумный, — въ те може навѣтъ не вѣ- рѣтъ самѣ министры.

На Кубѣ майшло ся американське вой- ско мабутъ въ досѣтъ труднѣмъ положеню. Оно побѣдило підъ мѣсто Санхато вже май- же на мѣло та переконало ся, що не такъ легко прийдѣтъ мѣсто се адобути. Наслѣдкомъ сего правительство Сполученныхъ державъ за- порядило дальшу высылку войска на Кубу. Але и его мабутъ буде за мало. Крѣмъ войс- ка треба ще богато амуницїи и живности для него; а облога мѣста буде тежѣ выматати не только великой працѣ околомъ земныхъ робѣтъ, але такожѣ спровождать робѣтниківъ и вѣд- ливыхъ приборѣвъ до облоги. Тымъ то и по- яснило ся, що оми двѣма нема ніякихъ вѣ- стей про дальшій операції ген. Шестера, хочъ американське войско стоить майже підъ Сан- хатомъ.

НОВИНКИ.

— Товариство „Руска Бурса“ въ Новѣмъ Сан- чи уряджуе 7-ого в.ст. с. р. въ сѣн „Соко- ла“ концертъ музыкально-вокальный при ла- скавѣмъ спѣвудѣмъ артистикъ оперной п-ны С. Крушельницкой и Перемьского Воина. — Програма: Частъ I. 1) Колессы „Козаки въ народныхъ пѣсняхъ“ части 1—5 відѣпѣвав „Перемьскій Воинъ“. 2) Вердѣ: Арія въ оперѣ „Forza del Destino“, відѣпѣвав п-на Кру- шельницка. 3) Фортепианъ сольо. 4) Лесенко: а) „Тебе моя любка единая“, б) „Коли наставъ чудовый май“, відѣпѣвав п-на Крушельницка. 5) Колессы „Козаки въ народныхъ пѣсняхъ“ части 6—10, відѣпѣвав „Перемьскій Воинъ“. — Частъ II. Падеревскій: 1) „Pieśń dudarza“ відѣпѣвав п-на Крушельницка. 2) „Гурра у бѣи“ відѣпѣвав „Перемьскій Воинъ“. 3) Рес- сіні: Велика арія въ оперѣ „Semiramide“, відѣпѣвав п-на Крушельницка. 4) „Имя слав- янскѣй“, відѣпѣвав „Перемьскій Воинъ“. — Цѣны мѣсцѣ: кресло 1 ар., вѣстунъ на салю 50 кр., галерія 25 кр. Бѣлетъ можна дѣстати въ торговлѣ Вп. Олексею а вечеромъ при ка- сѣ. Початокъ о 8 гадѣвъ вечеромъ.

— Пригадуемо, що Загальнѣй зборѣ членѣвъ „Руского Народного Дому въ Коломыи“ від- будуть ся для 3 (15) липня с. р. о 3 гадѣвъ пополудни въ комнатахъ товариства „Родина“ въ порядкомъ дневнымъ уже перше оголоше- нымъ въ рускихъ часописѣхъ [инші часопи- си просѣтъ ся о повтореніе сего оголошенія].

— Выборы до рады повѣтовъ въ Стани- славовѣ — якъ намъ въ-вѣдѣтъ пишуць — выпали для Русинѣвъ некористно, бо въ вы- никомъ п. Юсефа Гурика ліста руска пере- пала незначною меншостію голосѣвъ; до абсо- лютной болѣеости хѣбувало лише 12 голосѣвъ. Шарѣе справоздавѣе же подамо.

— Въ Наукового товариства имени Шевче- на. Засѣданія исторично-ѣтнографичной секціи відбудѣтъ ся въ понедѣлокъ о 5 гадѣвъ въ по- лудни.

— Наслѣдѣмъ бурѣ, зливы и граду. Въ лѣвѣ- скихъ пригѣдѣхъ мѣстоуе же де-що: На буди- нку кляштору Кармелітанскѣхъ збравъ вихѣръ дахъ, а дахѣмъ и цѣлы потовали вѣнка въ сусѣднихъ домахъ. — На Кастельнѣвъ розб- равъ органъ двоверховѣе руштованѣе и ки- нувъ нѣмъ на другу сторону на одну вілію, де заваливъ штахѣты и браму въ мурованыи- ми стенами. — На Вольцѣ бурѣ покляла по- томъ много деревъ, позырѣвавши ихъ въ ко- рѣнемъ, парками вздрѣжѣ улицы повалила. — Страшно погуляла бурѣ на лѣвѣской клініцѣ. Збравъ дахъ сусѣдного дому, кинула нѣмъ на віддалѣ 100 метрѣвъ на будинокъ клініци. Балки совыривали вѣнка въ рамаи въ сѣли хорыхъ на першѣмъ поверѣ, а бурѣ почала тамъ свѣбѣ дѣмѣи танецъ. Хорыхъ перенесено заразъ до хѣмичной лабораторіи; одного хоро- го равнѣвъ балокъ въ голову. — Въ костелѣ кес. Вернандиѣвъ ударивъ грѣмъ, однакъ не вчинивъ шкоды, бо трафѣвъ на сильного про- тивника — на громозвѣдъ; только годинникъ відѣ той хѣмѣ переставъ ходити. — Львѣ- ска дирекція почтова доносѣтъ намъ: Наслѣ- комъ бурѣ, яка лишила ся онѣгды въ поч- надѣ Львовомъ, ушкодженъ проводъ телефо- нѣй при улицахъ Городецькой, Жовѣвѣской, Явѣвѣской, Зеленой, Личаѣвѣской и Явѣвѣ- ской. Перерва въ корреспондѣнціи телефоні- чѣй потяне ся мабутъ 14 дѣвъ.

Зѣ краю надходить дальшій сумнѣй вѣсти о странныхъ шкодахъ. Мѣжѣ иншими въ Жовѣвѣского пише намъ дописуватѣль, що градъ въ початку бувъ величынѣ орѣха, а о- побѣла сипалѣсь брылы якъ кулаки. — Зѣ Равы русокѣ пишуць, що тамъ 29 червня по- полудни упавъ страшный градъ, якого най- старшій люде не запамѣтали. Градъ, величынѣ гусячого яйца, за чѣрѣтъ годины зничивъ цѣ- лѣмъ работу працу та одному надѣвъ и такъ не- щастного народу. — Зѣ Коросна коло Хиро- ва пишуць, що бурѣ для 30 м. м. не помину- ла и того кута. При громахъ и зливѣ градъ величынѣ горѣха волоского пошнѣвъ пола. Градъ лежавъ майже двѣ годины. — Зѣ Старо-мѣского повѣту пишуць, що тамъ 29 м. м. о год. 3 по обѣдѣнѣ упавъ градъ небудуло величынѣ, формально брылы дѣр- явилы сѣрѣхѣ! Градъ вразѣ изъ зливою вы- товѣвъ ярину, збѣже и прочѣ, а чѣго не вы- товѣвъ градъ, замуляла вода. Розпука сельѣвъ не дасть ся описати. Дуже потерѣла села Потѣкъ, Лѣвѣнѣка, Лавѣвъ, Плѣске, Слѣсъ и

и инші. — Тѣта бурѣ въ градѣмъ навѣстила такѣмъ повѣтъ безробѣскій и зарѣвила много шкоды. — Въ околицѣхъ Львѣна въ Се- мѣвѣвъ бурѣ зничива много деревъ, парѣвъ на- шого „приятѣля“ Д. Абрагамовича и богато будинокѣвъ на ѣвѣварѣ и въ сѣлѣ. Надѣ Шарѣмъ и околицѣхъ бурѣ дуже лютила ся. Въ самѣмъ Шарѣ позырѣвала дахѣ, повалила высокій коминъ ѣвѣварѣ гіпсу, коло костѣла органъ вырѣвъ въ корѣнемъ столѣтнюю липу, а тѣа падаючи розторѣшила своиѣмъ тѣгарѣмъ муръ костѣла; много столѣтъ и шѣвъ бурѣ рознесла. Органъ шѣвъ зѣ стороны Нико- лаѣва и навѣстѣвъ сѣла Черкасѣ, Дмитрѣвъ, колыніи Дорѣвѣскѣхъ и Розенбергѣ, Пусто- мытъ... Градъ и злива повалили поля, а бу- ра сѣды, огороды и богато будинокѣвъ.

— Грѣмъ ударивъ въ величаву церкѣвъ въ Коринѣ коло Коломыи въ середнѣу бѣанѣ и въ цѣлкомъ зничивъ, а дѣставши ся до се- редины посмѣлявъ все золотѣна на образахъ иконѣстѣа и попавъши окрѣта на бѣчнѣхъ престѣлахъ. Мѣмо великой поухи тѣвѣча ба- ня сама загѣла, такъ що дѣвѣтѣо чудеснымъ способомъ церкѣвъ не згорѣла. Дѣзѣло ся се дня 30 червня о годинѣ 4-ѣй пополудни. Цер- ковѣ обезпечѣна въ „Дѣвѣтрѣ“.

— Смерть вѣдѣ грому. Юсефѣвъ Малавѣ- ской, учитель народный въ Тузилѣвъ въ по- вѣтъ кадускомъ, вышѣвъ дня 30 червня по- науцѣ на прохѣдѣ. Нагѣ надѣгнѣла черна хмара, давъ ся чути легкій грѣмъ и учитель упавъ трупѣмъ, раженый громѣмъ. Полишивъ жѣнку и двоѣ дѣтей.

— Зѣ „Народномъ Торговлѣ“ пишуць намъ: Симѣ подаемо до вѣдомѣсти, що свѣтѣло подо- рожѣло вѣдѣ 1. липня с. р. о 4 ар. на 100 кѣлогр. На нашѣ однакъ жадѣе признала нѣмъ фабрика давнѣй цѣны, але лише до 10-го липня с. р. Хѣто бы отже хотѣвъ скорѣстѣи за на- шимъ посереднѣцѣмъ въ давнѣй цѣны, авѣ- лѣтъ якъ найскорѣе посѣтити въ заводе- нѣмъ до повѣшого рѣчѣнѣя — Дирекція.

— Огонь въ Ягольницѣ. Передѣчера донесли мы коротко о огни въ Ягольницѣ, а инѣй до- помянемо сею вѣстѣю. Мѣстечко Ягольницѣ нѣмъ не познавъ бы; на мѣсцѣ домѣвъ и за- городѣ чернѣють старѣща. Причиною огню была жидѣвѣка неосторожнѣесть; именѣю въ домику коло синагоги смажила одна жидѣвѣка конѣтурѣ и въ-вѣдѣнъ выбухъ огню около 5 годины пополудни 26-ого червня. За пѣвъ го- дины зничѣвъ триста домѣвъ стагнуло въ огни. Зѣ обжѣнѣвъ кинуло огнемъ на костѣлъ и той погорѣвъ, якъ и школа. Церкѣвъ, почѣта и ин- така не потерѣла. Зѣ погорѣвшихъ домѣвъ було 38 хрѣстіаньскѣхъ, а прочѣ жидѣвскѣ. Школа велика, и обезпечѣныхъ було дуже мало. На помѣщѣ прибула мѣсцова сторожа огневѣ, вѣдѣтакъ въ Чортковѣ, котра повѣрѣта для занятѣ будѣ ратуномъ. Въ огни погнѣло кількорѣмъ жидѣвъ, мѣжѣ иншими одинѣ, що кинувъ ся въ горючій дѣмъ ратувати ехованій грошѣ, та вже въ-вѣдѣи назадъ не добувъ ся.

— Въ мѣстѣ завѣзавъ ся комитѣтъ для несѣни помощи погорѣлымъ, а намѣстѣнѣцѣмъ пере- сѣлао на сю цѣль 500.

— Зѣмѣны въ нотаріатѣ на Буковинѣ. Мини- стеръ справедливѣсти перѣмѣтъ нотарѣвъ: д-ра Ант. Завѣдѣ въ Серету до Черновѣцѣ, Кар. Ма- цѣвѣнскѣго въ Заставнѣ до Серету а Адри- на Соновѣцѣкого зѣ Станѣвѣцѣ до Заставнѣ.

— Зѣ Турчаньского пишуць до „Свѣбодѣ“: „У насъ въ Туречѣинѣ, вѣдѣ коли захѣвъ нашѣ генѣрѣльнѣй старѣща Бѣлѣнскій, не- сѣхѣлио ся на бакѣръ. Вѣвъ такъ вѣсѣмъ до- вѣтѣвъ, и попамѣтъ и хлопамъ, що вже дальше нема куда вѣхѣти. Одиѣ жидѣы пѣсѣлавъ за не- го; не дарѣмъ то они величаютъ пана отѣро- сту: то пазѣ late; они у насъ всемогучѣ. Це докѣмъ живѣ великій народѣлюбѣвъ и оборо- нецѣ хлопскій д-ръ Корнѣло Чайковскій въ Бѣлѣ, то жидѣвскій пѣвѣкъ мали трѣхъ „мѣ- ресѣвъ“ хотѣ передѣ прокуратѣрію въ Самѣ- борѣ, бо той неавѣтѣтый чѣловѣкълюбѣвъ зашѣку- навъ кѣлькѣнацѣтъ кровѣ пѣвѣвъ-лихѣварѣвъ до „навоновъ хѣтъ“. Але по его передѣчаснѣй смерти нема кому въ въ жидѣами въ въ пѣа- ми помѣрѣти силы. — Въ нашѣмъ повѣтъ те- перъ по сѣдахъ великій пригодовѣна до гости- ны владѣки, котры въ зинѣи має до насъ захѣхѣти. Правда, е въ такѣй сѣла, де починае ся въ вѣнѣтити ся приготѣванѣе огороженѣмъ цѣнѣтарѣу. Але нашѣ и не нашѣ толкуеъ роз- личѣо: якъ то буде выглядѣти, коли въ вѣдѣ- кою схоѣе похѣхѣти п. старѣща Бѣлѣнскій, той самъ говѣтѣлъ свѣченѣиѣвъ, підѣ котре- го ономъ о. Грабѣя въ Липѣ жидѣвѣске смѣтъ авѣзѣло въ болѣто въ рѣвъ и было та плѣса- вѣло, а п. старѣща въ жандармами такѣ въ- робѣли, якъ бы того не чуѣли анѣ видѣли. Та въ другѣй вѣсѣ чѣстѣй свѣченѣиѣ турѣцѣмъ землѣ менше чѣ болѣе были вѣдѣвъ того п. старѣща дѣтѣченѣи и вражѣнѣй. Не мудра то рѣчь буде, ели п. Бѣлѣнскій підѣ засѣлою еписѣпоу поѣде вѣдѣвѣдѣти тѣхъ прѣкѣлѣтѣхъ порѣвъ, котрыхъ поставѣвъ підѣ надѣбѣръ хрѣнѣвъ-вѣдѣ- тѣвъ и жандармѣвъ, ба що болѣе, підѣ надѣ- зѣрѣ халабѣнѣиѣвъ-жидѣвъ. Найлѣпше бы аробѣвъ п. намѣстѣникъ гр. Пінінскій, якъ бы чѣмъ скорѣе забравъ собі старѣстоу Бѣлѣн- ского въ Турѣки, чтобы при вѣзѣтаціи владѣчѣй не трафѣла ся яка поганѣка. Выпадае и на- лежѣтъ ся начальнѣиѣмъ повѣту супровѣждѣти владѣку, але не п. Бѣлѣнскому“.

— Перебудѣва головного дѣбѣрѣа зѣлѣзничого у Львѣвъ вже розпочаеся, а потягѣе ся до 1903 року. Инѣишнѣй будинокъ устѣнѣтъ мѣ- сце поному величавѣму будинокѣу, побудѣва- нѣму побѣла найновѣишнѣхъ вымѣгъ будѣвнѣи- цѣа и выгоды. По перебудѣвъ дѣбѣрѣа буде на- стаціи ажѣ 34 шляхѣвъ. Будѣтъ заведѣнъ мно- гѣ улушченѣа и новѣсти. Теперь працѣе вже около 2000 робѣтнѣиѣвъ коло той перебудѣвы.

— Вчѣра була у намѣстѣника депутѣція „ку- лѣкъ рѣбѣнѣиѣхъ“ підѣ проводѣмъ посла д-ра Скаковѣского въ прѣсѣбѣю о пошпѣранѣ цѣлѣй того товариства. Въ „кумѣнѣиѣ“ вѣхѣдѣли проѣ. Глобѣнѣскій, д-ръ Слѣчѣковскій, д-ръ Кулѣ-

чицкій, посолъ Меруновичъ, З. Омишевничъ, посолъ А. Целяцкій (директоръ „Проектъ“ въ союзу) д-ръ Дулемба и Адамковъ, а такожъ рускій крѣпостникъ о. Бѣлинскій. О. Бѣлинскій же не знае, яку цѣль мають польскі „кулаки“. А мѣсто се се яку яку-то лопатую!

— Омогды померъ Каетанъ Загурскій, ген. консулъ австрійскій въ Трапезунтѣ, проживавъ 67 лѣтъ. Поминавъ нѣмъ рѣшнѣ урядъ въ Россіи, Болгаріи, Румуніи и Туреччинѣ, вѣдь 1888 р. и бувъ занятый три роки въ министерствѣ справъ заграничныхъ, а опѣсля обнявъ консулатъ въ Трапезунтѣ.

— Самоубійство въ любви. Кельнеръ въ кавярни Баса въ Станиславовѣ, побачивши съ вдовою въ любви нестерпимую ему молодую дочкою властителя кавярни, рѣшивъ се водворити їй собі жите. Подыбавши свою любовь на подвѣрѣ, вымѣривъ до неї революцїю; она же зловилась се рукою, а доставши кулю въ руку, упала. Кельнеръ, думаючи, що она впадала збито, выцѣпивъ собі въ груди и упавъ грудомъ на мѣсто.

— Зъ Трускавца пишуть намъ: Зъ кож- дымъ рокомъ Трускавецъ, яко мѣсто купелеве, подносить се и ровнявсь. Въ зимѣ тихонько, спокійне село руске, теперъ має виглядъ мѣ- стечка, де ажъ роить се вода гостей купеле- выхъ, аъ которыхъ одинъ для розрива, другій для воддыху по праці бюровѣй, иншій зновъ зъ конченою потребою, бо обложений хоробою, шукають въ цѣлющихъ водахъ сольныхъ и сѣрчаныхъ для себе якого ратунку. Иншій числить уже по-надъ 400 головъ, прибувшихъ сюда на купель. Зъ днямъ 1 липня розпочи- наєся II-й сезонъ, найкращій и для того найдорожшій. Въ тѣмъ часѣ доходить дорож- ня до свого зенїту. Каждый — чи то властї- тель дому, чи рестораторъ, чи краваръ — кажуть собі зъ все собою платити, бо радъ бы якъ найборше збогатити ся. Кобы хотъ за тѣмъ дорогѣ грошъ була всяка выгода — де тамъ! пѣдъ тѣмъ загладомъ много нарѣкани и жалѣвъ гостей, особливо тихъ, котрі по- знали позакравей воды, а пр. чеськї або нѣ- мѣцкї. Однимъ словомъ — Трускавецъ по- збавляе еще много до желаня и не присво- нивъ собі ще оглады и формъ европейскѣхъ, а той закидъ дотыкае навіть самого фаряду купелевого.

О примѣтахъ тутешныхъ купель и воды жерельной напущу другимъ разомъ; поки-до доношу, що вода трѣхъ недѣль ма- емо тутъ хорошу погоду, лише чотири останнї ночи були справдѣ незвичайнї и страшнї. Особенно нѣчь въ вѣторѣ на среду оста- лась вѣсьмъ въ памяти. Около 2-ой години наставъ такий громъ и блискавицъ, що вѣсь пробудились, а декотрі панѣ въ великій тре- вѣ перѣбули цѣлый той часъ, доки бури не утихнула. Треба бо знати, що бури въ го- рахъ далеко страшнѣйша, якъ на долахъ, а то зъ сѣмъ причинами, що каждый досѣть гро- му водбивавсь кѣлька разѣвъ межѣ горами. О сколько я могъ довѣдаться, то градъ вы- бивъ тогдѣ абжѣ, особливо бѣвъ цѣкомъ въ Модричѣ, Губичахъ и Тустановичахъ. Люде плачуть и заводять. Тутъ въ Трускавцѣ не зробивъ градъ значившомъ шкоды.

Зъ Русинѣвъ пробувають теперъ на ку- пеляхъ въ Трускавцѣ мѣжъ иншими: панъ Запечичевъ зъ Гориславича, Косовичевъ зъ Перемича, Хомичевъ, Чиринскій; зъ священикѣвъ: дек. Витовинскій зъ Боловны, Кормошъ зъ Арл. Волъ, Калужняцкїй зъ Мо- рочова, Захариневичъ зъ Вышатицъ, Сыко- вичъ зъ Радоховцѣ и др. Сими днями при- бавъ на дво-недѣльный відпочинокъ до Тру- скавца, д-ръ Скенелевичъ зъ Далиматїи, полѣ- вый лѣкаръ вѣ нашѣ землѣхъ. Бѣтъ тутъ та- кожъ на лѣченю кѣлька рускѣхъ селянокъ и мѣщанокъ, зъ которыхъ двѣ селянки зъ пѣдъ Тернополя (зъ Цѣброва) авѣртають своимъ строемъ на себе увагу всѣхъ гостей. — Ор- динують лѣкаръ: д-ръ Плехъ, Крижановскїй, Пельчаръ и Штайнвальдъ. — С. р. Б.

— О снахъ. Нѣмѣцкїй лѣкаръ д-ръ Піла предложивъ недавно въ товариствѣ для пси- хологїи и неврологїи обширну и займаючи свою студію надъ правилами володѣтчицъ сномъ. Сей лѣкаръ орѣкъ на пѣдставѣ досвѣ- дѣвъ, що въ першій годнѣ по засненю снѣвъ не має силъ, а снѣвъ, то вѣдтворюють образы давнихъ приключень. Чимъ ближе поры уста- вана, тѣмъ частѣйше сны вѣдтворюють свѣжѣ пережитѣ факты и хвилю. Мѣжъ се походить зъ того, що комѣрки мозковї, котрі въ послѣд- нѣмъ часѣ найбільше потребують выпочинку и въ першій хвилю сну они майже мер- твї. Доверва троха покрѣпивши ся, зачинають свою роботу та вѣдтворюють въ нѣльопѣнѣмъ и часто немѣрзливѣмъ освѣтленю найновѣйшїй пережитѣ пригоды.

— Заупокойне богослуженє за бл. п. цѣсаря Фердинанда I., помершого въ Празѣ въ роцѣ 1875, вѣдбуло ся позавчера у всѣхъ церквахъ львовскихъ. Въ богослуженнѣ взяли участъ представители властей цивильныхъ и вѣйско- выхъ та молодѣжь школьна.

— Красный промышленный союзъ. Пѣдъ та- кою фѣрмою завязало ся у Львовѣ товариство, що поставило собі за цѣль поднѣсенє краєво- го промыслу и збуть виробѣвъ того про- мыслу на заграничныхъ рынкахъ. Зъ днямъ 1 липня с. р. обняла товариство базары жи- вецкои фабрики сукна у Львовѣ, Краковѣ, Станиславовѣ, Пѣдбѣ Сани и Че-мбидѣхъ. Директорами товариства выбраны: Стефанъ Кошутъ, власитель живецкои фабрики уина. Вѣйтъ Кесинжовскїй директоръ ткацко-го то- вариства въ Галичинѣ и Вен. Шидловскїй. Локаль товариства мѣститъ ся при ул. Копер- ника ч. 19 у Львовѣ.

— На доинченє будовы церкви Преобра- женьскои (при „Народнѣмъ Домѣ“) у Львовѣ складають инѣгъ рускї мѣщанѣ столицѣ свои лѣнты. Мѣжъ инними дозорець дому ч. Вас. Цвѣтковскїй зъ своєю жѣнкою Марїєю вложили 30 ар. зъ прошенемъ о вписѣ ихъ

въ члены маючого завязати ся братства при- той церкви.

— Новая русская торговля. Въ Скалатѣ отво- рили торговлю корѣнными товарами въ комна- тою до сѣдѣвъ нашь землѣхъ п. Ардалонъ Хромовскїй, окбачившї академію торговель- ну у Вѣднѣ. Щастѣ Боже.

— Тифъ пятистый — якъ доносить — лютить ся въ Росѣвѣ вже вѣдъ двухъ тѣж- дѣвъ, перѣваючи богато жертвъ. Здає ся, що борба властей санитарныхъ зъ тѣмъ стра- шнымъ гостемъ замало енергична, бо пошесть ширить ся грѣзно далше.

— Обзорины зъ перелонами. Зъ Новыхъ Мамѣвѣвъ на Буковинѣ пишуть: „Шѣтъ-десятѣлѣтнїй старецъ Гаврило Борнѣюкъ, котрому Богъ забравъ жѣнку, чуючи ся ще здоровымъ и сильнымъ, рѣшивъ ся взяти со- бѣ „нову“ жѣнку. Та охота старого до же- нѣтѣвъ розвѣтила три его дѣтки, а коли мо- лодича зъ Шиницѣ приѣхала до старого на обзорины, дѣтки сокрирами порубали ся вѣдъ на дробнѣй трѣски. Було бы пришло до же- бѣльшомъ шкоды або и до розливу крови, та старый своєю сокирою розвѣгнѣвъ развѣченѣй дѣтки. Теперъ будутъ дѣтки вѣдповѣдати пе- редъ судомъ, а старый набравъ ще бѣльшомъ охотѣ оженившись на старѣтъ зъ хорошою мо- лодичкою.

— Страшный драматъ. Дня 26 с. м. лунѣвъ ся въ Варшавѣ кровавый родинный драматъ. При одѣвѣ улицы въ каменица на третѣмъ по- верѣхѣ мешкавъ якийсь Мих. Гуембодикъ, уряд- никъ асѣлѣницѣ варшавско-вѣдновскои, 46-лѣт- ний мужчина, зъ старою, бо 73-лѣтнюю сво- ю жѣнку. Згаданого дня въ ночи вернувъ вѣдъ пѣльнѣй домѣвъ около 11 години и — якъ догадають ся — почавъ въ жѣнкою супереч- ку, а опѣсля хотѣвъ выкинути ея черезъ вѣкно. Нещастна, выдѣчи не минуцу смерть почала крѣчати о помощь. На улицѣ збрала ся гро- мада прохожихъ, а мѣщанѣ каменицѣ по- бѣгли на гору, але дѣверъ булъ зачѣновъ. Жѣн- ка очевидчикъ була безвѣсна, не могла опер- тись розвѣшеному чоловікови — вѣтъ вы- кинувъ ея на брукъ и она погибла на мѣсто. За той часъ прибула полицїя и дѣверъ выва- жила. На ея видѣ жѣноубїйца кинувъ ся и самъ зъ вѣкна на улицу и рѣвно жѣя погибъ на мѣсто.

Посмертїй — ф — оповѣстанїя.

Александръ Аадининскїй, сотрудникъ въ Воцанцахъ, деканата комариньского, пе- ремыскѣмъ оларѣмъ, упокоивъ ся дня 28 н. ст. червня въ 26 роцѣ жита а въ 3-омъ священ- ствѣ. В. а. п.

Луїза изъ Струтинскихъ Гриньовска, жѣна руско-кат. сотрудникъ въ Святинѣ, по- догнѣтѣйшѣй тажѣйшѣй асѣдѣу упокоила ся въ Ямницѣ пѣдъ Станиславомъ дня 30 н. ст. червня въ 28 вѣсѣхъ жита. Похоронъ вѣдбу- вавъ ся инѣ въ Ямницѣ В. а. п.

Послѣднїй вѣсти.

Въ повѣтъ лиманѣвскѣмъ, де ого- лошено наглый судъ, лунѣла ся зъ сѣлѣ Се- керчинѣ така груда: Пѣтъ людей зблизѣ- ло ся до вѣйсковой патруль пѣдъ командою капрала и выстрѣлено до патруль. Коли за- тѣмъ пѣтъмъ показалося бѣльше людей па- труля дала сѣмъ стрѣльбѣ. Люде разбѣглись. Вѣйскова погоня при помочи полѣтничного у- рядника не выкрыла досѣ нѣкого.

Вѣдѣньска Arbeiter Ztg. сильно бѣ на краковскои делегата намѣстництва Ласко- вского за те, що вѣтъ ставъ вынмковий звер- нувъ противъ робѣтничѣвъ-соціалѣтѣвъ, и гро- вать гр. Туновъ и гр. Шинѣскому, що всту- пивши на дорогу Вѣдновского, ескѣчать такъ якъ Вѣденї.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 2. липня. Вчера по полудни вѣд- була ся довга нарада кабинетова. Правитель- ство повѣзѣло розважѣе гадку, чи не застано- вѣти бы азыковѣй розпорядженя до часу, коли вѣдѣ въ жите азыковѣй законъ, котрый вне- сено бы въ радѣ державнѣй зарѣвъ, скоро она збере ся на ново. Чѣхѣ вѣ тому рѣшучо противѣй.

Градецъ 2. липня. Выборы до рады мѣ- ской розписанъ на 3. и 27. вересня и на 5. жовтня с. р. Мѣскїй комѣтѣ аѣтуе за тѣмъ, чтобы до новой рады выбрано всѣхъ давнихъ членѣвъ крѣмъ 9 агѣтѣмѣтѣвъ.

Бѣградъ 2. липня. Вчера въ полудне отворивъ король урочисто скупштинѣу трѣно- вѣю рѣчею. Король зазначивъ въ нѣй, що програмою державы є: спокѣй и ладъ въ краю, мѣръ на выѣ, дѣйствѣе экономичного стану краю и просвѣтъ народнои, скрѣпленє военнѣи силы. Сѣя програма є найлѣпшою за- порукою дружнѣхъ вѣдносѣвъ до сусѣднихъ державъ, а удержанє тѣхъ вѣдносѣвъ має для Сербї велику выгу. Король обѣщѣвъ по- старати ся о трѣвѣтѣ правительства, чтобы мало часѣ перевести выложѣву програму.

Царгородъ 2. липня. Амбасадоры Англіи, Франціи, Россїи и Испанїи мали вчера на- раду въ сѣнарѣ крѣтѣнѣскѣй.

Мадридъ 2. липня. Минѣстеръ маринарка добѣвъ вѣсть, що ескадра Камарѣ перѣплы- вѣе вже черезъ еуейскїй каналъ — Перѣзѣвъ сей коштувать буде 1,330,000 пѣсетѣвъ.

Вашингтонъ 2. липня. Ген. Шефтеръ до- носить, що вчера ранѣнѣю ударѣно на мѣсто Санхѣаго. — Пѣтъмѣтъ новыхъ полѣковъ вѣ вже готовыхъ до выѣзду на Кубу.

Новый Йоркъ. 2. липня. Американѣвъ зѣ- щили проводы, котрі заосмотрюють Санхѣаго въ воду.

Переписка Редакціи и Администратіи.

Вн. А. Ду. зъ Б. Одержано. — Вн. А. Со. зъ За. Одержано. — Вн. Г. Се. зъ Ро. Такъ. — Вн. Ар. В. Шм. зъ Т. (Франція). О- держано 4:77 ар. для Товариства рускѣхъ Арт. малярѣвъ. — Вн. М. Го. зъ Но. к. По. До- конѣца червня. — Вн. В. А. зъ Жу. Годѣтъ ся

Надѣсланє.

Завѣдѣнє ц. и к. надворного фотографа ГЕННЕРА, при ул. Академичнѣй 18 отворѣно що-дня вѣдѣ год. 8 до 6, въ недѣлю и свѣ- та до 1. 340 18—62

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механикъ у Львовѣ, площа Га- личина ч. 1., противъ Банку Гипотечного на плаща- цѣхъ площа Галицїи

порукає въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевѣйшѣхъ: окуляры, цѣпѣры, зѣрнѣты, бѣноклѣ, дѣлѣконды, бар- метры, термометры, рѣвнѣ арѣометры, мѣксѣмѣвъ, зѣпѣы, компѣсы, райсѣпѣвъ, тѣскѣ мѣрнѣтъ, пѣны, алѣбѣ, манометры и т. п.

Урядѣнє двѣмѣтъмъ електричнѣхъ.

Всѣмъ направлѣмъ полагождѣють ся дѣвъ най- скорѣе и найдешевѣе. 4185

Ч. 2210.

ОГОЛОШЕНЄ.

Въ цѣли виконаня въ дорожї предпрїемства будовы шпита- ля в Долинѣ в особѣмъ будинкомъ для слабѣстѣй заразливѣхъ, будинкомъ господарскимъ, трупарѣню, канѣцїею и огорожденїемъ, розписує Видѣлъ повітовий конкурсѣ пѣдъ слѣдующими услѣвами:

1. Зъ цѣны кошторѣсу 38,000 ар. потручає ся квѣта за приставленїемъ камѣнѣй и вапно гашѣне пѣсля сѣлькѣости того матерїалу по цѣвѣ кошторѣсу, потручає ся рѣвночасно и сума на урядѣнє кирѣнїи и аквадукту.

2. Пѣльнѣ одобренѣ черезъ Високу ц. и. кравѣу Рѣду здо- ровля и Високїй Видѣлъ кравѣвъ не пѣдѣлѣють змѣнѣ въ вѣнѣ- ченю и сторѣни интересованѣ могутъ іхъ перѣсѣлѣуть в канѣ- лѣрїи Видѣлу повітового в годѣвахъ урядѣвѣхъ.

3. Оферѣнты аложѣтъ вѣднѣмъ в висѣтѣ 5%. цѣлої сумѣ кошторѣсу а заразомъ и декларѣцію зѣобвѣзуючу.

4. Предпрїемѣцѣ повинѣнъ в бѣжучѣмъ роцѣ приставѣти по- трѣбу сѣлькѣиѣтъ пѣску, цементу и товѣчного шутру, викопѣти всѣ фундаменты пѣдъ головнѣмъ будинкомъ, перѣсѣрѣватѣи бетоно- ванѣ и мури фундаментѣи допѣрѣватѣи до поверхнѣи землѣи, при- лѣгодѣти в зѣмѣвѣи порѣ вѣсѣлѣи до будѣвалѣ потрѣбнѣи матери- алы и вѣзѣсти іхъ на мѣсто будѣви.

5. Тотѣ лѣцѣтѣция в оферѣтахъ пѣдѣбудѣ ся дня 30 липня 1898 о 3 годнѣи пополуднѣи, а оцѣненѣ и принѣтѣе оферѣтъ за- ныть тѣлькѣ вѣдъ ухвалѣи Видѣлу повітового в прѣтѣгу 8 дѣвъ по перѣсѣрѣважѣнѣи лѣцѣтѣцїи.

6. По принѣтѣю оферѣтъ належѣтъ доповнѣти аложѣне вѣд- нѣмъ до 10% загальнѣи цѣны кошторѣсу яко кавѣцію за до- трѣмѣнѣе принѣтѣи зѣобвѣзѣнѣвъ.

7. Выплата належѣтѣости пѣстѣушѣи може в мѣру вѣнѣ- чѣнѣи частковѣхъ робѣтъ, якъ: бетоновѣхъ и вѣнѣмѣрованѣи фундамен- тѣи, робѣтъ муларѣхъ, тѣслѣрѣхъ, столярѣхъ, вложѣнѣи шѣб., — по укѣнѣченю пократѣи дахѣи и заосмотрѣнѣи іхъ рѣванѣи, а поѣставленѣемъ 15% належѣтѣости на пократѣи есѣнтѣуальнѣхъ напѣравъ, що-до вѣнѣчѣнѣи пѣсля оцѣненѣи комѣснѣи колѣвада- цїи.

Въ часѣи вѣсѣрѣважѣнѣи муриѣ цѣгловохъ будѣе выплѣчуванѣи 50%, а цѣны пѣсля кошторѣсу в мѣру допѣрѣважѣнѣи робѣты.

8. Цѣлѣковѣе вѣрѣванѣе рахѣункѣи зъ того предпрїемства повѣсталѣи пѣстѣушѣи доверѣа по перѣсѣрѣважѣнѣю колѣвада- цїи, есѣнтѣуальнѣю по окѣнѣченю и вѣдѣбраню робѣтъ доповнѣвѣнѣхъ.

Долина 25 червня 1898.

270 1—3

Витославскїй.

Рѣштѣи хѣдѣнѣиѣвъ и высор- тованѣи дивѣны, портѣеры, еѣ- ранѣи, капы, коцы, гѣбѣлѣи и рѣвнѣй предметы декѣрацїи- нѣхъ по цѣнахъ бѣачно дешѣ- выхъ. Складѣи дивѣнѣвъ „Au Louvre“ Львовѣ ул. Сикѣтѣу- ка 6 (Пѣсѣжѣ Гавѣмана). Та- кожѣи на рѣты. Для провинцїи цѣнѣнѣи дарѣмъ и оплатѣно. 190 43—?

ОДИНОКѢ РУСКѢ
Артистично-літографичѣе
ЗАВЕДѢНЄ
Андрѣа Андрейчина
у Львовѣ ул. Санѣтѣука ч. 29
зѣмѣтовѣло
всѣмѣмъ літограѣичѣи вырѣбы
зѣвѣчѣнѣи вѣзѣмѣтъ бѣлетѣи
вѣдѣ 1 ар. за 100 штѣукъ, а но- во полавѣи ся вѣзѣмѣтъ бѣ- лѣтѣи въ герѣмѣ Галицїи
Рѣуєи въ вѣсѣмѣхъ по 1 ар.
60 кр. за 100 штѣукъ въ ка- сѣтѣкою. 188 14—61

ЖЕГЕСТѢВЪ въ Галичинѣ надъ Попрѣдомъ

Наѣсѣлѣнѣиѣта цѣва зѣльѣзѣста. Пора купѣвава трѣває вѣдѣ 20 Мая до ибѣнѣи Верѣсѣи. Купѣвъ бороваѣиѣвъ, зѣльѣзѣстѣи, гѣ- дропатѣиѣи и попрѣдѣи. 174 13—20

Вѣда жѣгѣстѣвѣска зѣнаходѣтъ ся у всѣхъ великихъ складахъ водѣи Минѣрѣльнѣхъ. Орѣдинѣиѣиѣи карѣла Д-рѣ Едѣварѣи Брѣмъ (Brühl).

ЛІПНЄ
въ рѣстѣрацїи НАФУЛѢ ТЕПФѢРА, улицѣи Трѣбу- лѣвѣска ч. 12. дѣмъи вѣдѣнѣи, можѣи добѣтѣи щѣденѣио нѣже о годнѣи 8-ой рѣно горѣчѣи сѣвѣдѣа.

Цѣнѣнѣиѣ.

Пѣчѣиѣи вѣсѣрѣвъ зъ капѣстѣю 15 кр.
Сѣвѣнѣиѣи лѣгѣи 12 „
Фѣнѣиѣи 12 „
Нѣмѣка тѣлѣца зъ хрѣномъ 10 „
Кѣвѣсѣка зъ хрѣномъ 6 „
Кавѣра 15 „
Обѣдѣи зъ абѣнѣмѣнѣи 40 „
Всѣмѣмъ напѣтѣи въ найлѣпнѣиѣхъ родѣхъ по най- умѣрѣнѣиѣиѣи цѣнахъ; для пѣсѣнѣиѣи, що похѣдѣтъ зъ мѣиѣи рѣстѣрацїи, даю вѣдѣбѣрѣважѣиѣи марѣи. — Найлѣпнѣиѣи вѣиѣи по найлѣпнѣиѣиѣи цѣнахъ почѣвѣи вѣдѣ 40 кр. лѣтра.

По театрѣи всѣи сѣвѣжѣи, въ великѣиѣи выборѣи стравъ и напѣтѣкѣиѣи заосмотрѣна кѣука.

Въ выскѣмѣиѣи полавѣнѣиѣи НАФУЛѢ ТЕПФѢРѢ.

Найлучшою водою до пѣтѣи
при небѣзѣпѣнѣиѣи епѣдѣмїи а въ такихъ вы- падѣкахъ часто выпѣрѣванѣиѣи, повагами въ медицинѣи всѣи припѣрѣчуванѣиѣи

натуральна
алькалічна
щава
МАТТОНІ
GIESSENHUBER

Она є цѣлювѣтѣиѣи вѣльнѣа вѣдѣи орѣганѣичѣиѣи субѣстанцїи и надає ея особливо въ мѣсѣцѣхъ зъ испѣвною водою крѣнѣичною або проводѣ- вою за найзѣдѣровѣиѣиѣи напѣтѣиѣи. X.

МАГѢЛЪ КОМНАТНѢй по ар. 24 и 36. Вынѣмѣчѣи до бѣлѣи зъ вѣдѣнѣиѣи гѣмѣиѣиѣи по ар. 12, 50, 14, 16, 18, 20, 38 и 36

порукає ПЕТРО ХИОНѢСТѢВСКІЙ, торговѣиѣи вѣдѣнѣи у Львовѣ, площа Напѣтѣулка ч. 1 (супрѣтивъ кѣтѣ- 4865 ар.)

Ученикъ VI кл. гімназ. пошукує лекцїи на сѣлѣ. Адресъ: М. Т. Г. у Львовѣ у п. Лѣвѣковѣиѣи, будѣ- нѣиѣиѣи театрѣи, III. брама, 3 по- верхѣи, ч. дв. 83.

269 3—3

Молѣтѣльнѣа колова

о сѣлѣи 8 конѣи въ добрѣмъ станѣи за 300 ар. до набуѣи. Дѣвѣдѣтѣиѣи въ Унѣверѣзалѣ- нѣиѣи Бюрѣи прѣтивъ головнѣи почтѣи. 267 2—3

Дивѣны перскї и портѣеры

прѣдѣиѣи (старѣиѣиѣи)
прѣдѣи, купѣи и выпѣиѣчѣиѣи, а такожѣи прѣиѣмѣиѣи на перѣ- нѣиѣиѣи. Складѣи дивѣнѣиѣи „Au Louvre“, Львовѣ ул. Сикѣтѣу- ка 6. — Пѣльнѣи въ спѣ- тахъ пѣсѣлѣи умѣиѣи.
Для провинцїи цѣнѣнѣи дарѣмъ и оплатѣно. 190 43—?

Выѣстава загальна

воходѣиѣиѣи и инѣиѣиѣи чужѣиѣиѣи и кравѣиѣиѣи дивѣнѣиѣи, портѣеры, еѣранѣиѣиѣи и хѣдѣнѣиѣиѣи.
Тѣлькѣи цѣлу пѣвъ при елѣктрѣи- чѣиѣиѣи освѣтѣленю отворѣна.
Вѣсѣтѣиѣи вѣльнѣиѣи.
Управѣиѣи ея кожѣиѣиѣи, хто ба- жѣиѣиѣи пѣсѣлѣиѣиѣи, абы вѣнѣрѣдѣи опѣлѣнѣиѣиѣи тѣуѣи выѣтаву.
На провинцїи цѣнѣнѣи дарѣмъ и оплатѣно.
Лѣсты адресѣувѣиѣи належѣтъ: Складѣи дивѣнѣиѣи „Au Louvre“, Львовѣ ул. Сикѣтѣука 6. (Пѣсѣжѣ Гавѣмана). 190 43—?

Купѣиѣиѣиѣи пѣльнѣи въ спѣтѣахъ.

Славѣиѣи на цѣлѣмъ свѣтѣи
КОЛА „OPEL“
перѣвѣрѣдѣиѣиѣи фабрѣкатѣи, выѣдѣиѣиѣи прѣдѣжѣи для Галицїиѣиѣи Буковѣиѣиѣи

„Cycle house au Louvre“
Львовѣ, ул. Сикѣтѣука 6. па- сѣжѣи Гавѣмана.
Пѣльнѣи въ спѣтѣахъ пѣбѣи умѣиѣи.
Для провинцїи цѣнѣнѣи дарѣмъ и оплатѣно. 190 43—?

Такожѣи и на рѣты
бѣзъ вѣдѣиѣиѣи цѣнѣи
дивѣны, портѣеры, еѣранѣиѣиѣи, хѣдѣиѣиѣи, кодыи вѣтовѣиѣиѣи, капы на столѣи и лѣжѣи въ складѣи дивѣнѣиѣи „Terrich- haus au Louvre“, Львовѣ ул. Сикѣтѣука 6. (Пѣсѣжѣ Гавѣ- мѣиѣи). На провинцїи выѣсѣлає ея цѣнѣиѣи дарѣмъ и оплатѣно. 190 43—?

ШАВИЦЯ
ЗАВЕДЕНЕ
Жерельо-Купелово и климатичне.
Найздоровѣйшій шавы содово-солоній и эластичн, успѣшн въ почитанъхъ сухотъ, по запаленю легкихъ, въ астмѣ, въ нежитяхъ дыхательныхъ и горлани, въ недугахъ желудка, кишковъ, печени и геморояльныхъ, при вытворенн каждаго въ ахури и ниркахъ, въ недугахъ жѣлчнхъ, малокровности, въ ослабленю, у всѣхъ станяхъ нервныхъ и неинфекцихъ. — Купель минеральн, заведено гидропатичне зъ авеніаеомъ д-ра Колончовского на Медую. Купель рѣчнй и т. д. Заведене нигалиеин. Курація молочна, элентична и кефрона. — Лѣкаръ заведено д-ръ Сабороверскій. Довѣдъ до вѣдѣннхъ стациа Новий Сачъ. — Сезонъ водъ 20 мая.
Замовленъ на кошванъ принимаютъ зарядъ заведенъ „ГОРНОГО“ и на МЕДЮСЮ. 186 5-6

По низкиѣ цѣнахъ
выготовляе
РЪЗЪБАРСКІЙ ВАРСТАТЪ
М. ЧЕРНАВСКОГО
Львовъ, ул. Кароля-Людвика ч. 3
всякн церковнн роботы:
Иконостасы, Олтарѣ, Амвоны и проч. 80 51-7

Голландско-Американская линия
зносимы пароходами разъ або два на тыждень
зъ Роттердаму до Нью-Йорку
Бюро для каютъ: Wien, I. Kolowratring 9.
Бюро для покладу: Wien, IV. Weyringergasse 7 A.
I. каюты. II. каюты.
1 апр. до 31 окт. м. 290—400* 1 авг. до 15 окт. марокъ 200
1 нояб. до 31 марта м. 230—320 16 окт. до 31 юнн марокъ 180
*) Поездъ доминикъ и вѣдѣннхъ каютъ и въ нѣмъ скорости и элентичн паролота.

Каждый десятый лосотъ выиграе.
Юбилейна лотерія выставки штуки
300.000 лосотъ. Вѣдѣн 1898 30.000 выиграныхъ.
Тягнене у Вѣдн вызначене на 12 липня 1898.
Головна выиграна коронъ
20000, 10000, 8000, 6000 и т. д. В.
Львовъ 50 кр. 10 лосотъ 5 ар. Порто и листа выиграныхъ 10 кр. 227 16-20
принимаетъ и пересылаетъ также за посылкатою принадлежнотн
Lotterie-Bureau der Genossenschaft bildender Künstler
Wien, Künstlerhaus, I. Lothringergasse 9.
Купоны и марки лотернн принимаютъ ся въ уплатѣ.
На 10 лосотъ зъ бѣжучимъ часамн припадае одна выиграна.

Фабричный складъ
Sheffield-скихъ бритвъ
HEINRICH LADEN
Wien VIII, Feldgasse 10.

Оригинальный англійскн бритвы зъ
наипершнхъ днмантовнхъ стали,
досконалы, вглубленн шлюфованн,
вмостренн, готовн до ужнтку.
Цѣна зъ етн 1/2, вглубленн шлю-
фована ар. 1.50 а 1/2, вглубленн
шлюфованн ар. 1.80, порто 20 кр.
Ручнть за кожду штуку. Ко-
жн не до влодобы звертае ся
грома. Высылка за посылкатою,
або за попередню заплатою.
Вытнть зъ многнхъ подѣлкъ зъ
одного дня.
Прощу прислать ще 6 арн, ан-
глійскнхъ бритвъ зъ днмантовнхъ
стали; попередню присланныя я
вновь вдовольненъ. Купоннхъ 28/10
1897 Людвнхъ Заграднхъ парохъ.
2 анги, бритвы одержавъ; дуже
добры. Въ интересъ правды поручаю
Вашу фирму найбѣзпѣйшнмъ. Мал-
новъ 28/10 97. Теофнль Глашкевичъ
парохъ. 54 20-2
Подобно шнтуръ Веч. Отцѣ:
2-10 97 Левъ Шанковскій, деканъ
стрнльскнхъ.
28/10 97 Л. Юркевичъ, парохъ
Свнтковецъ.
28/10 1897 О. Польнскій, парохъ
Юрковецъ.
28/10 1897. Кнпр. Дурбакъ, парохъ
Ладчннн и многнхъ нншихъ о
сбѣхъ зъ рѣзньхъ круглахъ.

100 до 300 зр. мѣсячно
могутъ заробнть особы всѣхъ
статн въ кожднй мѣсяцъ
всѣмъ пенно и честно, безъ ка-
пталу и рнзнка, черезъ про-
дажъ законно дозволеннхъ
папернхъ державннхъ и лѣ-
совъ. Зголоснть до: **LUOWIG**
QESTERREICHEN, VIII Deutsch-
200 gasse 8, BUDAPEST. 8—10

ВАННЕ
для кожного.
Вольна вода бактерій
ВОДА ДО ПИТЯ
в конечнотн потребоу для кождоу дѣлу для фа-
брикъ содовоу воды, для броварствъ и т. д. особнма
въ околнцахъ зъ нездоровою водою. Рациональну заряду
подають толькн и однокн ц. к. упрнн.
• **ФИЛЬТРЫ БЕРКЕФЕЛЬДА,** •
[Berkefeld Filter]
кожтрн, многн разъ вшпробованн першнми бактеріологами Евро-
пы дають воду найздоровѣйшу, вольну водъ бактерій.
Складъ у **Wilhelm Brückner & Comp.**
Wien, III. Baumgasse Nr. 5 und 7.
Фабрика для устройствъ центральнаго орошанн
водопроводовъ и нншихъ.
Иллюстративн цѣнникъ даромъ
и оплатно. 246 3-7

Повѣдомляю Р. Т. Поважннхъ Вѣдѣрателѣвъ
нашихъ, що выключне заступннцтво для Галичнны и
Буковнны колѣсъ „HUMBER“ зъ фабрикъ Wolver-
hampton и Coventry вѣдѣлаи мы фирмѣ
М. Густовичъ и шолка
у Львовѣ, улнцн Академична число 3.
HUMBER & Co Ltd.
Bristol Wolverhampton и Coventry
England.
244 6-13

До Всечестнвѣйшого Духовенства!
Зъ особлнвою охотою удѣляемо Всечестнвѣйшнмъ
Священникамъ полагъ въ сплатѣхъ нѣмѣла умовы.
Поручаемо нашъ складъ богато заосмотренн въ
днванн церковннхъ и передѣ престолнхъ, якъ такожъ са-
льоновнхъ и настѣннхъ, тодннкн, фнранжн, портнеры, коцы,
ковдры, кашн на столы и лѣжка, дергн на кофѣ и коцы
до подорожн.
Спеціальнн вѣдѣль для конфекцн дамскон и дѣ-
точон, бѣла мужескон и дамскон, парасольвъ и па-
расольокъ, капелюхнхъ, рукавнчкнхъ, панчѣхъ, коро-
нокъ и стнжкнхъ.
На жадае высылаетъ ся зъ прннатою цѣнннкн
даромъ и оплатно.
Лнсты и замовленн належнть адресуватн: Мага-
зннъ „Au Louvre“, Львовѣ, ул. Снктуска ч. 8 або „Mai-
son de Nouveautés“ на Каптульна ч. 3. 190 48-7

Новости въ парасолькахъ,
капелюхахъ, блязахъ,
рукавичкахъ, стнжкахъ и ко-
ронкахъ по чудуочно низ-
кимъ цѣнахъ. **MAISON de**
Nouveautés Madame Bertha
Fiedler.
Львовѣ, пл. Каптульна ч. 3
190 48-7

ТУТКИ цнгаретовъ 1000 штукъ
1 ар. поручае А. Мазур-
ковнчъ, Львовѣ ул. Галнцн ч. 12.

Кароль Гостиньскій явннй спѣльннкъ фирмы
К. Гостиньскій и І. Альсѣ
Предпрннмство комісіи и спеднціи
у Львовѣ пл. Галнцн ч. 3, (телефонъ ч. 537)
яко однокн Высокнхъ ц. к. Намѣстннцтвомъ концессіонане
ГЕНЕРАЛЬНЕ ЗАСТУПННЦТВО ПОВНОЧНО-НѢМЕЦКОГО „LLOYD“ ВЪ БРЕМЪ
продаетъ карты корабельннхъ вѣдѣжаннхъ зъ край заморскнхъ и удѣляе
вснхнхъ полоненъ безплатно.
Експедиціи подорожннхъ и пакуннхъ 3—5 разѣвъ мѣсячно до Америкъ
Повннчон, Аргентнны, Канады, Парамъ и Сполученнхъ Державъ. 209 36-7

Розклад їзди поїздів залізничних
важний від 1 мая 1898
після часу середньо-європейського (позначеного о 36 минут від часу львівського).

ПОЇЗД	ПОЇЗД	ПОЇЗД	ПОЇЗД
іосп. особ.	до Львова	іосп. особ.	зі Львова
приходять о		виходять о	
6.45	Іцкан	6.00	до Підволочиска з голови двірця
7.30	Земної Води (1/2 до 11/2)	6.05	Іцкан
7.40	Янова	6.15	Підволочиск з Підзамча
7.50	Тернополь на Підзамче	8.35	Кракова
7.55	Сокаля	8.50	Кракова
8.05	Лавочного	9.15	Скозього
8.15	Тернополь на головний дворць	9.25	Янова
9.05	Кракова	9.35	Підволочиск з головного двірця
10.35	Іцкан	9.58	Підзамча
10.45	Ярослава	9.55	Вел. цн
1.01	Янова	10.55	Іцкан
1.30	Кракова	12.50	Янова (1/2 до 11/2 неділі і свята)
1.40	Скозього	1.55	Підволочиск з голови двірця
1.50	Іцкан	2.08	Підзамча
2.15	Підволочиск на Підзамче	2.15	Вруховиць (1/2 до 11/2 неділі і свята)
3.30	„ голови дворць	2.40	Іцкан
5.00	Підволочиск на Підзамче	2.50	Кракова
5.35	„ голови дворць	8.00	Остри
5.40	Іцкан	8.11	Янова
5.55	Сокаля	8.16	Земної води (1/2 до 11/2)
		8.25	Вруховиць (1/2 до 11/2)
		4.55	Ярослава
3.04	Підволочиск на Підзамче		
8.30	„ голови дворць		
6.10	Кракова	4.10	до Кракова
6.10	Янова (1/2 до 11/2 а 11/2 до 11/2)	5.20	Лавочного
7.57	Вруховиць (1/2 до 11/2 а 11/2 до 11/2)	6.27	Янова (1/2 до 11/2 в будні дні)
8.13	„ (1/2 до 11/2)	6.31	Іцкан
8.31	Кракова	6.40	Кракова
8.45	Янова (1/2 до 11/2 в будні дні)	6.55	Тернополь з голови двірця
8.53	Кракова	7.00	Лавочного
9.10	Підволочиск на Підзамче	7.10	Сокаля
9.29	Іцкан	7.15	Тернополь з Підзамча
9.45	Підволочиск на головн. дворць	8.40	Янова (1/2 до 11/2 а 11/2 до 11/2)
9.55	Скозього	10.05	Іцкан
10.30		11.00	Підволочиск з головного двірця
12.15		11.27	Підзамча

ДѢЛО

Виходить у Львові ще два (крім надій і руських свят) в 6-го годки по полудні. Літературні додатки „Літературна навігація“ виходить в четверок, а в п'ятницю переміну разом з Ділою.

Передплата і ксерати приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, в Бюро газети ул. Карла Людвіка 9, в А. Ольшовського ул. Едмунда 2; — в Прославі Д. Крижановскій; — у В. дні: М. Дука, І. Селіґітте; — Ф. А. Ріхтер, Нібелунґгаузе 4; Н. Шалек І. Вользе 11; Хааґенштейн & Vogler І. Wallfischgasse 10; в Франкфурті і Гамбурзі: М. Хааґенштейн & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ і належність (за ксерати) платити у Львові.

Передплата на „ДѢЛО“ з літер. додатком:

в Австрії:	за границею:
на цілий рік . . . 18 шр.	на цілий рік . . . 24 шр.
на пів року . . . 9 шр.	на пів року . . . 12 шр.

у Львові:

на цілий рік . . . 16 шр.	на пів року . . . 8 шр.
на чверть року . . . 4 шр.	на місяць 1 шр. 85 шр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи зворотять ся лише на попередню застеріжку. — Рекламація неоплачена збільши відсотка.

Посилки членів коштують 8 шр. в. в. Оголошення змій приймають ся по ціні 10 шр. збільши однок. ксератом або в місяць в 25 рубриці „Надобрано“ по 25 шр. в. в.

Недільні і святі дописи приймають ся по 15 шр. збільши.

Як мене спроваджено до Львова.

(Лист до Хв. Редакції „ДѢла“.)

Я маю звичай не аважати на газетні брехні і пакости, але сей раз беруся за перо, бо вже занадто часто підіймається ся мова про обставини мого приходу до Львова і говорити ся багато безпорадного — треба раз ся справу пояснити. Прощу сей лист у вашій газеті, як єдинокім незалежним органі для інтелігенції, умовити.

Дуже часто обвиняло ся обз мои уха (а ще частіше певно писало ся, бо в тих газеті не читаю), як то д. Ол. Барвінскій „спровадив“ мене до Львова всіма коштом та заходами, положивши тым початок науковій роботі в Галичині, давши їй спрощену розвою, випросивши субвенції для Товариства імени Шевченка, а в тих причини ся робота відкидає ся як заслуга і волюсний політики. Недавно довідався я внакше: що то вбій „вижебрав“ для мене „посаду“ і що я покажусь невдячним тепер, коли виступив разом з іншими незалежними Русами проти надужаваня словянської ідеї для політичної реакції і насильства (при чом, пона бене, москвофільське сторони цтво, як і правительственне не ухилилось від участі в тій „всесловянській“ святі). Отже се „спровадження“ і права на мою вдячність (дарма, що сей дві речі самі собі протівлять ся) потрібують висвітлення.

Про план заснування катедри руської історії в львівській університеті (потім ся справу покрутили і вийшла „катедра всевітньої історії, з особливим оглядом на східню Європу“) і довідався в 1891 р. від проф. Антоновича. Проф. Антонович при тій поясненні, що для цієї катедри рефлексують на нього, що він одичає не почуває ся собі енергій до роботи на новій ґрунті, що в Галичині нема мислених кандидатів, тому треба, щоби хтось з України підняв ся з сього, і що на його думку повинні се зробити я. Я заявив згоду, баючи в тій патріотичній обов'язок, а певний, що і проф. Антонович виходив тут з інтересів науки, а не з своїх особистих, бо дуже добре знав мои матеріальні обставини і ставив мене в наукових сферах, знав отже,

що я не потрібую „жебраної посади“ за кордоном. Зрештою ціла справа тоді була тільки в провенті, я здобував собі тій науковій кваліфікації, якій треба мені було мати для професури в Росії, в справі ж львівській не робив я найменших заходів, мавши те найширше переконання, що не я їм, а вона мене потребує.

У Львові — як мені відомо — рефлексують і далі на проф. Антоновича. Коли не помиляюсь, 1893 р. катедру кресовано; університет поставив терно: на першій мисці проф. Антоновича, на другій мене, на третій д-ра Мильковича (тепер професора червоноцього університету); на початку осені 1893 р. удавали ся в свій справі до проф. Антоновича, але він рішучо відмовив. В вересні с. с. достав я офіційну пропозицію, чи би есенуально не прийняв катедру з тою і тою платнею? Я відповів, що прийму, але при тій хочу заховати російське підданство. На сьм справу скінчилась; не доставши дальших відомостей, я приготувався до доцентури в Київ, аж на початку грудня с. с. приїхав до Києва д. Барвінскій і побачившись з мною сказав, що справа розбиває ся на мій жадаю зобтатися в російськом підданстві. Я сказав, що не знав сього, і на жадає його написати, що коли російське правительство дозволить, я готовий перейти в австрійське громадянство. Після того, в квітні 1894 р. мене найменовано звичайним професором до Львова.

Отже, як бачите, (і се я виразно поділю), я абсолютно не старався доставити катедру до Львова і ніяких заходів коло неї не робив. Мои ківський приятелі (можливо більше знаючи галицький звичай) особливий натиск клали в розмовах з п. Барвінським і з іншими Галичанами на те, що то я, мовляв, роблю прислугу, „жертву“, як вони казали; на сьм пукт стояли Українці, прощаючи мене при від'їзді з Києва, а й самі д. Барвінскій се заявив перед мною дуже патетично, коли достав мою остаточну згоду. Отже я рішучо застерігаю проти всяких претенсій на мою вдячність за „посаду“. На жаль, хліб вийде з якого і не сидів і не сижу, а коли може бути яка мова про вдячність, то хаба

про вдячність не від мене, а мені, що прийшов на ту „посаду“. Рівно-ж не може бути мови про якусь „спровадження“ мене всіма трудами і коштом, мов-би який струмент до господарського інвентаря новокурсників. Д. Барвінскій не мав нагоди ні умовляти, ні впливати на мене, і ніхто інший, бо я від початку уважав се своїм народним обов'язком. Мою згоду мав проф. Антонович ще від 1891 р. Можливо, що в грудні 1893 р. д. Барвінскій привів спеціально, аби мене умовляти, але і тоді не прийшло йому сього чинити, бо я заявив згоду відразу і однаковий ефект мав би мати лист з 10-кредитором маркою. Правдоподобно, д. Барвінскій з свого боку, будиши послом, потрудився коло справ кресовання катедри і її обсаження, але ніколи ся справа не трагувалась як особисте бене для мене; противно, річ все вела ся про прислугу, про „жертву“. Зрештою аж до останнього моменту рефлексують на проф. Антоновича — і коли кого можна уважати причиною, що я опинився на львівській катедрі, то власне його: вбій зрізав ся сьм катедру і вказав на мене. Як сторонній вплив могли бути на уложення університетського терна, мені не відомо, і чи були, не знаю, але перецінювати їх, знаючи університетську практику, не годить ся.

Я їхав до Львова прихильником політики п. Барвінського, властиво нової ери. Нічого дивного: нова ера, від проголошення її послом Романчуком, була здебільшого дуже радісно прийнята на Україні, де втіри в ширі заміри Поліки і правительства, в їх охоту привести Русів до Польки до збідного життя дорогою приналежності як найширшої рівноправності, а повороті п. Романчука уважали невтривалістю. Будучи до Львова, я надіяв ся, що за мною підє ціл фаліфа Українців на львівській університеті, де тільки бракує наукових сил, аби творити новий руський катедру. Га, розчарування прийшло дуже скоро. Сумне враження зробило на мене шире переконання Поліки, навіть найприхильніших Русів (як я думаю), що прецінь Поліки — то зверхня нація в краю. В політиці я став помічати речі, що вийшли не вважали в рами моїх українсько-руських переконань.

Незвичайно сильно вдарило мене голосування правительствників в сьм сесії 1894/5 р. в справі реформи місцевих шкільних рад; я вказував, що не знаючи галицьких відносин, на необхідність сьм реформи з українсько-руською ідеєю, але се не перешкодило їм і при закритті сесії ще раз заявляти за нею. За сьм фактом пішли інші аналогічні і цілком зневірили мене в новокурсову політику. І як я на початках, з мого широго переконання, ставав ширим і сміло в обороні нової ери, так і тепер не вагаюсь заявити, що уважаю новокурсову політику не меншою шкодою нашого народу, як москвофільство.

Заразом я мушу з цілью рішучістю застерігти ся против того, щоб мою наукову діяльність в Галичині і її результати мали зачислити між „здобутки“ новокурсової політики. Не треба тут забувати, що новий науковий рух в Галичині опирає ся не на мені одичає, а на цілий громадський одичає одичає ідеєю культурного розвою українсько-руського народу, а ще більше — не треба тут перецінювати значіння тієї „посади“, яку я займаю. Безперечно, заснування катедри всевітньої історії з руською викладавкою мовою на львівській університеті було важним культурним здобутком, але що ся катедра мала спеціально значіння в найновішій розвою нашого науки, то се вже, позволю собі заявити рішучо, не в вплив самі катедри, а мои малі особи. Я викладаю предмет, не заведений в програму іспитів, отже нікому не обов'язковий, при іспитах не пытаю, взагалі маю всі шанси против себе, і коли при тій всім сьм катедри одичає в нашій науковій розвою, то се вже тільки моя особиста заслуга, більш нічого, і як я не належу до інвентаря новокурсової партії, бо прийняв катедру без всяких обмежень моїх переконань і громадянської свободи, так не належить і моя робота.

Рівно-ж треба застерігтися, щоб найновішій розвій науковий і взагалі культурний роботи Наукового Товариства імени Шевченка заводив ся до каталогу здобутків котрих-небудь політичних партій. П. Барвінскій як посол і голова того Товариства, дійсно, багато прислужив ся ко-

З чужих цвітників.

З Бардучіого.

Опони 30 школи.

Квіти ся червоні. Були чудово-гарні дені месідора*). Мов до шлюбу врана земля в обіймах сонця паліла. Лились ноги, потоком блиски сонця на розжареній неба відь. І море під брехом божественним сміялось. Я не сміявсь, дь вказ. Священник строгий хуляв хрипиво: ато, ато, ато, ато, а на лиці є сиділа скука. З надвору вишля зиркала крива вкна зухвало в класу. Оточив коралі принадив в блеску соняшнім купались, такий в вітерці влі розмови. Отгуть — і про священика забувши, про довгий та скучний рядь конвуляцій, що виглядали на пожовкліх картах як мурашок ряди на сьмій глині — пустив я в туз очі і думи ширі геть за вкно, на небо і на гори, пустив їх на блискучу смугу моря. Ста сотень птахів гармонійний свій злинались збідно з повені світла. Сторожа гінд розсвітаних — зелений куш густий і дерева високі вели розмови з ними, цюли грали, цвіт зотхали в мрях про обійми метеликів. У золотім пшочку в траві комах кишли міліони, тремтіло все під подихом любові. Сноват мглою гори і горбочки, гай та виниця, золотом політ, фалючий між ними сьмій аням,

*) Месідор — день дозрівання овочів.

далекій брз і живоплоту листе, багно зелене — все те в блисках сонця мов празувало молодістю празник. Нарав — не знаю, як се сталося — з тон життя кириць виринули в серці страшний гадки про смерть, гадки про те, що все те згодом станеть ся — нічим. І я почав порівнувати зараз безмежну свідомість життя з грізною марою смерті: я в землі вже бачив своє холодне та бездушне тіло, а тутки чув веселі свій птахів, дерев розмови, рік поважний шуми, чув радість вселенної, що люблю купала ся в божественній пром'яні. І я цілу грозу нійм смерті обймав відразу и... зжухнувся на правду. І нині ще у пам'яті тирає смійна мара дитячої уяви, що леду кригою мене морозить, що оловом важким тяжить на серці.

З Арестсена.

Казка і дійсність.

Чи тишиш про лицаря казку, про лицаря давних вже лїт, що мав за жену королівну — чудовий на провесні цвіт? Ходив відь у брз смерековий, де холодом дыше струмок, а дїти при матери гралась — весела юрба дїточок.

Аж смерть ему выдерла скарб той... Відваця огорнув тяжкий жал. З великими смутками в серці вертав до палати, до саль. Там холодом гробу на него в пустий тепер вийде стїт.

За мамой плакала дїти, тож дав матери другу ім вбій.

Та в серцем як мармор — не мати, а мачиха люта, злосна — сиріт не вимвала-чесала, слеза їх вимвала дробна. Нї всти вї опати не даст ім, вї погорд вї вїчній держити, аж врешт, розплакавшись в голос, дїтвора на цинтар вїжити.

До матери гробу припали, жалобу заносить сумну, слїзки вї оченят покотїлись — збудили неббжку зб сну. Лилися тїнь сумерки гробу, на сонїшний вийшовши сїт; блда усмирє плач ревний оуценьх, бідних сиріт.

Тї знаєш чей лицаря того, хоч лицар то давних вже лїт, що мав за жену королівну — хороший на провесні цвіт? Не тї-ж се вї час юности, друже, коли молода кишить кровь, найкрасон вї всїх королівн посмїв був здобути любов?

Хиба-ж не твою скрань вїчала кїтками з мрях всїх вїнка рука королівни твоєї — фаліаці щедра рука? Хиба-ж не тебе окружали еполуды... надї... рїй марь... рїд королівн твоїх любїх?... Цїсць щастя короткого чар?

Не тї-ж хаба потїм вї задум як труп сїв блїдий, мов замер?

Не тї-ж хаба другї подруж вїдав своє серце тепер? А вї дум своих хто зрїбав жертву подруж тї — вї царства всїх мрях? Житя керу хто вїдав вї руки холодий розваз, вїмб?...
З Андерсена.

Нїсенїтїнїцї.

При сгодї за чаєм гурт хороших дам. Нї на мїт спочинку там нема устам: и се и те!

Перша славить шовки и хвалить стрїчки, друга величаєсь бїлою рукою, третя прибирає ся вї посїй цїт, вї висїхших рїонах свїй лїш бачить свїт: и се, и те!

Про бал найдовше мова ще ведєсь. Ба и політику там вїдгребали дєсь: и се и те!

Молодець, що вї боку лїш стояв весь час, тут вї розмовах участь шире вїзав нараз; мудростя, вимови выдїлав мїд, вїчно чує: „Що за гарний мужичий рїд!“ И се, и те!

И театр на хвїлю хтось вї розмову вїлїв. Кілька дотїпів, вїдїх тож кілько слїб: и се и те!

Врешт вї доми чась, бо надходить нїч. Вї сїнех ще вїчнать вї розпачу рїч. Так лїцать ще там язик голосїй, Що вїчам при нїх стук вї кузи, гук вї мїлї:

и сїенїтїнїцї!

З Майкова.

Вї околицях Риму.

Чудове, вї Богу чудове те небо над Римом класичним,

В. Шуратъ.

Сиропъ зелово-солодовый

Д-ра Зебуртера. Знамените и выпро-
бованное средство противъ всякихъ
хорошъ грудныхъ и горлави.
Цѣна 50 кр.

Головной складъ отъ аптеки
Жигмонта Рукера
подъ „Сербнымъ Орломъ“ у Львовъ. 275 220-?

**Львовска Дирекція ц. к. желѣзниц держав-
ныхъ оповѣщує:**
Дня 7 червня с. р. отворено для руху о-
собового и обмеженого руху пасажирова пере-
станокъ Яськовичъ, лежачий помѣжъ станицями
Веревини-Великій дороги на шляху Бортимъ-
Славина. — Частъ водѣзду подають надержу-
ючицѣ ся на томъ перестанку оповѣщено азі
памя.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

На фондъ будовы новыи и обнови старыи
рускихъ церквей збрать далше о. крид. Тео-
филъ Павловичъ и доставлять до кассы „Народ-
ного Дома“ 57 ар. 28 кр. Именно жетували на
сво цѣль: о. Денисъ Свистунъ изъ Олонецка водѣ-
себе 1 ар. водѣ церквей: въ Олонецу 1 ар. 62
кр., въ Мусаняхъ 2 ар., разомъ 4 ар. 62 кр.;
въ наслѣдъ бл. п. о. Іоана Ганкевича, приходни-
ка въ Бунікацѣ, 50 ар.; панъ Іосифъ Гор-
динска въ Лашокъ 50 кр.; изъ скарбонки ад-
носъ въ Успенской церкви у Львовѣ вынато 2
ар. 18 кр.; о. Наркисъ Яковичъ въ Межигорцѣ
збранны при водѣзженѣ акафистъ 2 ар. 50
кр.; о. деканъ Левъ Козаневичъ, приходника
въ Мистковичѣ, 2 ар.; о. Шастимъ Песчоров-
скій въ Винограда 1 ар. 20 кр.; п. Самуилъ
Квасницкій, ц. к. нотаръ у Львовѣ, 15 ар. —
Всего збрать о. крид. Павловичъ до нѣшнѣшого
дня 2771 ар. 24 кр.

Цѣна збѣга и другихъ продуктѣвъ.

1 м. ст. липня 1897.
Львовъ: Пшеница 10:50 до 11:—, жито 8:25
до 8:50, ячмінь броварный 8:— до 8:25, ячмінь
паханный 7:— до 7:25, овесъ 8:30 до 8:50,
рпизакъ — до —, горохъ 8:— до 8:75,
вино 6:40 до 6:75, наслѣне льняне — до —,
наслѣне коноплине — до —, бобъ — до —,
—, бобикъ 7:30 до 7:40, гречка 9:75 до 10:50,
коношинна червона — до —, коношинна
бѣла — до —, коношинна шведска — до —,
—, тымотка — до —, анижъ — до —,
—, кукурудна стара 5:50 до 5:70, куку-
рудна нова — до —, хмѣль 60:— до 65:—,
за 56 кильо у Львовѣ, оковита за 10.000 лі-
трѣвъ 16:50 до 17:— ар.

Надѣслане.

Вн. п. Товаришѣв охочѣхъ іхати на сього
рѣчну выставу до Відня, прошу ласкаво поро-
зумѣтисъ зі мною ласково. — Вас. Герчанов-
скій, учителя в Стаянири, poste restante Пе-
ремисляни.

ПОШУКУЮ посады дістара
у Львовѣ, Перемисляни або Ко-
ломий. Бѣлымъ рутинованийъ
писанно документѣвъ въ справѣхъ
табулярныхъ и спадковѣхъ. —
Poste restante Я. П. Коломий.
265 3-3

Ученикъ высшѣи гимна-
зии въ добрую
практикою прійме лекцію на
вакаціи. — К. М., Золочевъ,
poste restante. 261 3-3

МАГЛЪ номнати по ар. 31 и 35.
Важливи до бѣла въ вальцахъ
гумовыхъ по ар. 12, 60, 14, 16, 18,
20, 32 и 36
поручає ПЕТРО ХИШИНОВСКИЙ,
торговля зѣлени у Львовѣ, площа
Капитульна ч. 1 (супротивъ кате-
дрѣ) 4955

Такожъ и на раты
безъ пѣдышки цѣнъ.
диваны, портіеры, фіранки,
хѣдники, кофры ватонанъ,
каши на столы и лѣжка въ
складѣ диванѣвъ „Terpich-
haus au Louvre“ Львовъ ул.
Сикстуска 6. (Пасажъ Гавсманъ). На провинцію высылаетъ
ся цѣнники даромъ и оплатно.
190 44-?

Новости въ парасолькахъ
напелюхахъ блюзахъ,
рукавичкахъ, стаянкахъ и ко-
ронкахъ по чудучо нѣмъ-
ныхъ цѣнахъ. **MAISON de**
Nouveautés Madame Bertha
Fiedler.
Львовъ, пл. Капитульна ч. 3.
190 44-?

РОБОТНЯ
столярско-меблева
Івана Карабина
поручає ся
Р. Т. Публицъ
Львовъ, Хоружина 7.
189 10-10

УЧИТЕЛЬ
органъ руского товариства педагогичного дво-
тѣжидневный педагогично-научный, выходитъ
въ 1 червня 1898 у Львовѣ ул. Вороньска
ч. 2. Предплатъ на цѣлѣй рѣкъ 8 ар. на нѣмъ
року 1900 кр. на чверть року 1 ар.

Надѣслане.

А. Филовичъ

артистъ-маларъ
у Львовѣ, ул. Подлевского ч. 10.
214 6-10

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механикъ у Львовѣ, площа Га-
лиціа ч. 1, противъ Банку Гипотечного на плат-
цѣхъ площа Галицкой

поручає въ великомъ
выборѣ и по цѣнахъ
найдешевшихъ:
окуляры, цѣпкеры,
лѣноты, бінокль,
дѣлѣніи, биро-
метры, термометры,
рѣзныя ареометры,
микрометры, дюны, комасы, райсфайн, т. с. кы
мірничъ, пѣны, албѣвъ, манометры и т. п.

Уряджене двѣдѣль электричныхъ,
Всѣхъ извѣривъ подагоджують ся акъ най-
сворше и найдешевше. 4185

КОНКУРСЪ.

Головнымъ Видѣл Руского Товари-
ства педагогичного розписує сим кон-
курсе на тѣвр етно-патриотичного змісту, від-
повідний для молодіжи в шкільнім віці під
такимъ вимогомъ:

1. Праця має представити в легкій і при-
надній спосібъ (пожаданно була бы форма бе-
летристична) добу нашого народного відрод-
женя за Котляревского або бодай одну ви-
значнішу в ній хвилю.
 2. Звѣлчати працю для загального до-
бра яко ідею житя.
 3. Обѣм праці 2 до 3 аркуші тиску
(друку).
 4. Час до надсиланя праці минає з днем
30 н. ст. вересня 1898.
 5. Залата за прийнятій тѣвр 30 до 50
корон від аркуша тиску.
- Праці підписані псевдонімами з долуче-
немъ именъ авторівъ и кувертахъ означенихъ ти-
ми самими псевдонімами належить присилати
до Головнѣи Видѣлу Руского Товариства пе-
дагогичного у Львовѣ [Академічна гимназія].
У Львовѣ 26 червня 1898. 2-3
За Головнѣи видѣлу Руского товариства педа-
гогичного
- Е. Харкевич
голова.
- П. Мостович
писар.

Книгарня Наук. Товариства имени Шевченка

у Львовѣ, ул. Академічна ч. 8, 2/2 4-?

жас на складѣ слѣдуючі книжки:

- Адамъ Дядько. Гроші и праця, повість 3-20 ар.
Антоновичъ Болъ і Ізювський, Історія великого князівства
литовського 1-60
Байда П. (Ніжинський) Гомерова Одиссея, 2 томи 2-20
Одиссея плаваники 1-10
Бальзакъ Гонорій. Батько Горіо, повість з французского 2-—
Баринскъ Василь (Баринскій Болъ) Безсталане сватане, онов. —80
Цісаръ Йосифъ П. відъятъ —10
Баринскій Йосифъ Павло Подуботокъ, трагедія —20
„Батьківщина“ бібліотека І. Н. Двѣ хлопскѣ державы —05
Хлопъ і хлопска справа —05
Баштовій. Українство на літературъ позвавъ з Москвитиною —60
Вретъ-Гарта. Крісеі, повість з англійского —60
Верне Юлія. Довкола землі подорож —90
Верхотурскій Іван. Сематологія 1-50
Начеркъ сематологіи 1-10
Гаршинъ Всеволодъ Маларъ, оповідане з великорусского —20
Геринъ-Горасковичъ В. Що то таке економія? —80
Горьскій Розвѣшати на ріці Мисісіпі, повість з німецкого —140
Гізеръ Відальска. Власними словами, повість з німецкого —10
Гоголь Микола. Вечерниця, з великорусского —180
Мертві душі, поема з великорусского —180
Гончаровъ. Обломовъ, романъ з великорусского в 3 томахъ —20
Грѣбъ Павло. 3 пісноты —20
3 чужого пола —20
Пролісокъ —20
Доля —20
Гребінка Ефимъ. Чайковский, романъ в 2 частяхъ —70
Григоріевичъ Гр. (Целявскій) Шляхта ходачкова, комедія —15
Торговля жемчугами —20
Грушевскій Михайло. Вѣлики з жерелъ до історіи України-Руси —1—
Жерела до історіи України-Руси том І і ІІ, по —2—
Данилевскій Гр. Зейдъ і Новоріччя, повість з велико-русского —1—
Денне (В. Ільїнскій) 3 ріжнихъ ярихъ і народѣхъ —20
Дікенсъ Кароль. Два міста, повість з англійского —60
Новоріччя давнина, повість з англійского —130
Оліверъ Твітъ, —270
Додѣ Альфонсъ. Набобъ, романъ з французского —180
Фромонтъ молодший і Ріеларъ старший —4—
Достоевскій Федір. Вина і кара, повість 2 томи —12
Драгомановъ Михайло. Про галицько-руське письменство —60
Дроздъ. В гостяхъ добре в дома ліпше, повість —120
Ебсѣр Юрій. Помо ашу, повість з німецкого —270
Едвардъ Стефанъ Лаврентій, повість —80
Ермманъ-Шатранъ. Памі Терека, повість —130
Етнографічний збірникъ том І. ІІ. І ІІІ, по —10
Загірскій М. Жакъ де Аркъ, оповіданне —10
Про Авраама жидовина і Федора Християнина —20
Заклявскій Р. Чи можна Федьковича Косовачемъ звати? —80
Залужникъ (В. Маслак) Архитекратъ —15
Поемні том ІІ. —15
Кандидатъ —1—
Замисли наукъ, товариства имени Шевченка том І—XX по —10
Зарина Федір. Водярица, драма народна —2—
„Зеркало“ в року 1890, 1891, 1892 по —1—
Зиньківскій Трохимъ. Твори том І і ІІ, по —1—
Зоя Еміль. Мрія, повість з французского —20
Довбня. Дрібна бібліотека —3—
„Зора“ писемо літературно-наукове р. V, VI, безъ бібліот. по —6—
„Зора“ писемо літературно-наукове VIII, IX, X, і XI, по —6—
Ілюстроване р. XII, XIII, XIV, —6—
XV, XVI, XVII, XVIII, по —140—
З чужихъ зілляниківъ, збірникъ оповіданъ

УЧИТЕЛЬ
органъ руского товариства педагогичного дво-
тѣжидневный педагогично-научный, выходитъ
въ 1 червня 1898 у Львовѣ ул. Вороньска
ч. 2. Предплатъ на цѣлѣй рѣкъ 8 ар. на нѣмъ
року 1900 кр. на чверть року 1 ар.

До Всечестнѣйшого Духовенства!

Зъ особливою охотою удѣляемо Всечестнѣйшимъ
Священникамъ польгъ въ сплатахъ побѣла умовы.
Поручаемо нашъ складъ богато заосмотренный иъ
диваны церковный и передъ престолы, якъ такожъ са-
лоновы и настѣйны, хѣдники, фіранки, портіеры, кофры,
кофры, кашы на столы и лѣжка, дерга на конѣ и кофры
до подорожы.

Спеціальный водѣзлѣ для конфекціи дамской и дѣ-
точою, бѣла мужеского и дамского, парасольвъ и па-
расольокъ, капелюхѣвъ, рукавичокъ, панчѣвъ, коро-
нокъ и стаянокъ.

На жадање высылаетъ ся въ пріятностію цѣнники
даромъ и оплатно.

Листы и замовленія належить адресувати: Мага-
зинъ „Au Louvre“, Львовъ, ул. Сикстуска ч. 6 або „Mal-
son de Nouveautés“ пл. Капитульна ч. 3. 190 44-?

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши водѣ дня 12 лютого 1888 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4%, зъ 30-дневнымъ выповѣдженемъ
4½%, зъ 90-дневнымъ выповѣдженемъ
и всѣ находячія ся въ обѣгу 5%. асигнаты касові зъ
90-дневнымъ выповѣдженемъ будутъ опроцентованъ
по 4½%, водѣ 15 мая 1899. 2218
Передружъ не буде плаченъ **ДИРЕКЦІЯ.**

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

ВЪ КАЛУШИ

водичаченъ двома сѣрбнымъ медалями

выковує дзвонъ рѣзонъ ваги и пріймає ушкодженъ
дзвонъ до переливаня въ найкоротшій часъ, а та-
кожъ має на складѣ готовъ дзвонъ рѣзонъ ваги.

Дікуючи всѣмъ Вн. приходникамъ и фундаторамъ за
всѣ дотерпѣніи замовленя, прошу о ласкавій замовле-
ня такъ на поодинокій новъ дзвонъ якъ и на цѣлѣй гру-
пы. За тревалѣсть матеріалу и гармонійный звукъ мо-
ныхъ дзвонѣвъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати
ихъ Вн. П. Т. Публицѣ.

Зъ глубокимъ пошаненіемъ
АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

3789

Кароль ГОСТИНСКІЙ явный спѣльникъ фірмы

К. Гостинскій и І. Альсъ

Предприємство комісій и спедицій
у Львовѣ пл. Галицка ч. 3, (телефонъ ч. 537)

яко однокое Высочайшъ ц. к. Намѣстництвомъ концессіоноване

ГЕНЕРАЛЬНЕ ЗАСТУПНИЦТВО ПОВНОЧНО-НѢМЕЦКОГО „LLOYD“ ВЪ БРЕМЪ

продає карты корабельный выѣздающыи въ край заморскы и удѣляє
асяжикъ поспѣнь безплатно.

Експедиція подорожнихъ и пакункѣвъ 3-5 разѣвъ місячно до Америки
Повночній, Ариетинъ, Канады, Параны и Сполученныхъ Державъ. 209 36-?

Розклад їзди поїздівъ залізничихъ

важний від 1 мая 1898

після часу середно-європейского [пѣхнѣшого о 86 минутъ від часу львівского].

ПОЇЗД	ПОЇЗД	ПОЇЗД	ПОЇЗД
тосп. особ.	до Львова	тосп. особ.	зі Львова
приходять о		відходять о	
6.45	з Іжани	6.00	до Підволочиска з головн. двірца
7.30	з Замної Води (½ до 11½)	6.05	Іжани
7.40	Янона	6.15	Підволочискъ з Підзамча
7.50	Тернополь на Підзамче	8.35	Кракова
7.55	Сокаля	8.50	Кракова
8.05	Лавочного	9.15	Сколького
8.15	Тернополь на головний дворець	9.25	Янона
8.30	Кракова	9.35	Підволочискъ з головн. двірца
8.35	Ярослава	9.55	Підзамча
8.40	Янона	9.55	Вѣдъ
1.30	Кракова	12.50	Іжани
1.40	Сколького	1.55	Янона (½ до 11½ ноділі і сѣзита)
1.50	Іжани	2.05	Підволочискъ з головн. двірца
2.15	Підволочискъ на Підзамче	2.15	Підзамча
2.30	„ голови. дворець	2.40	Вруховичъ (½ до 11½ ноділі сѣзита)
5.00	Підволочискъ на Підзамче	2.50	Іжани
5.25	„ голови. дворець	3.00	Кракова
5.40	Іжани	3.11	Остри
5.55	Сокаля	3.16	Янона
3.04	з Підволочиска на Підзамче	3.25	Замной вода (½ до 11½)
3.30	Кракова	4.55	Вруховичъ (½ до 11½)
6.10	„ голови. дворець		Ярослава
6.10	Кракова	4.10	до Кракова
6.17	Янона (½ до 11½ и 11½ до 12½)	5.20	Лавочного
6.22	Вруховичъ (½ до 11½ и 11½ до 11½)	6.20	Янона (½ до 11½ в будні дні)
6.31	„ (½ до 11½)	6.37	Іжани
6.45	Кракова	6.40	Кракова
8.55	Янона (½ до 11½ въ будні дні)	6.55	Тернополь з головн. двірца
9.10	Кракова	7.10	Лавочного
9.39	Підволочискъ на Підзамче	7.15	Сокаля
9.45	Іжани	7.40	Тернополь з Підзамча
9.55	Підволочискъ на головн. дворець	8.40	Янона (½ до 11½ и 11½ до 12½)
10.30	Лавочного	10.05	Іжани
12.15	Сколького	11.00	Кракова
		11.37	Підволочискъ з головн. двірца

ЗАМІТКА: Перя нічна члѣдѣтѣ ся від 6 години вечеромъ до 5 години 59 минутъ рано.

Рештѣи хѣдникѣвъ и высор-
тованъ диваны, портіеры, фі-
ранки, кашы, кофры, гобеліны
и рѣзны предмети декораці-
онъ по цѣнахъ бачно дешѣ-
выхъ. Складъ диванѣвъ „Au
Louvre“ Львовъ ул. Сикстус-
ка 6 (Пасажъ Гавсманъ). Та-
кожъ на раты. Для провинціи
цѣнники даромъ и оплатно.
190 44-?

Диваны перскі и портіеры

продаетъ (старинный)

продаетъ, купує и ампозачає,
а такожъ пріймає на пере-
вожъ. Складъ диванѣвъ
„Au Louvre“, Львовъ ул. Сик-
стуска 6. — Польги въ спла-
тахъ побѣла умовы.
Для провинціи цѣнники да-
ромъ и оплатно.
190 44-?

Выстава загальна

всѣхъ дѣлъ и нѣмѣхъ чужихъ и
красныхъ диванѣвъ, портіеръ,
фіранокъ и хѣдникѣвъ.
Такожъ цѣлу нѣмѣхъ электри-
чнѣхъ електрично отворена.
Вступъ вольный.
Управная ся кожного, хто ба-
жає щось закупити, абы впередъ
оглашувъ тую выставу.
На провинцію цѣнники да-
ромъ и оплатно.
Листы адресувати належить:
Складъ диванѣвъ „Au Louvre“,
Львовъ, ул. Сикстуска 6 (Пасажъ
Гавсманъ). 190 44-?

Славий на цѣлѣмъ свѣтѣ

КОЛА „OPEL“

первородный фабрикатъ. Выклю-
чна продажъ для Галицкимъ и
Буковинъ

„Cycle house au Louvre“

Львовъ, ул. Сикстуска 6, па-
сажъ Гавсманъ

Польги въ сплатахъ побѣла умовы.
Для провинціи цѣнники да-
ромъ и оплатно. 190 44-?

Выходитъ у Львовъ ще два (крѣмъ нѣдѣль и русскихъ святъ) о 6-той годикѣ по пошуду. Литературныя додатоки „Вѣстника“ напечатаны въ нѣмѣцкомъ изданіи. „Вѣстникъ“ выходитъ во второкъ, а въ пятницю перекину разомъ въ Дѣлю.

Передатку и исчераты принимаютъ: у Львовъ Администратія „Дѣло“ у. Баторія ч. 24. Центральное бюро оголошенъ у. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ у. Кароля Людвика 9, и А. Ольшавского у. Килинского 2. — у Ярослава Д. Крижановскій; — у Вѣдди: М. Дукес, I. Sellerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; B. Франкфуртъ в Гамбургъ: M. Hassenstein & Vogler.

Передатка на „Дѣло“ и напечатаніе (за исчераты) платитъ у Львовъ.

ДѢЛО

Передатка на „ДѢЛО“ въ литер. додаткомъ

въ Львовѣ: за границей: на дѣлѣ рѣш. . 18 гр. на дѣлѣ рѣш. . 24 гр. на дѣлѣ рѣш. . 9 гр. на дѣлѣ рѣш. . 12 гр. у Львовъ: на дѣлѣ рѣш. . 16 гр. на дѣлѣ рѣш. . 8 гр. на дѣлѣ рѣш. . 4 гр. на дѣлѣ рѣш. . 5 гр. Редакция, Администратія и Искондичія подъ ч. 24 у. Баторія. — Рукописи вѣрстать ся лично на передатку заготовлены. — Републикація неоплатитъ въ дѣлѣ рѣш. . 10 гр. а. в. Уголомъ вышій принимаютъ ся по дѣлѣ рѣш. . 10 гр. въ дѣлѣ рѣш. . 10 гр. а. в. Платитъ и нѣмѣцкія доносима платитъ ся по 16 гр. въ дѣлѣ рѣш. . 10 гр. а. в.

Турботы въ польскомъ таборѣ.

Разрухи въ заходній Галичинѣ, що пропали ся въ такій драстичный способъ а выжили сировадили станъ вынмковий на трицять и три повѣты а на два судъ наслѣдъ, мусѣли — рѣчь природна — грубо зажурити Поляковъ. И не диво — бо се и скомпромитовало ихъ въ очей другихъ народѣвъ и показало имъ велику рану на власнѣмъ организмѣ.

Зъ першу все то немовъ ударъ обухомъ оголошило ихъ — згодомъ же, по заведеню стану вынмкового, починае ся въ праць польскій будити рефлексія и заговорено о потребѣ — „akcyi obywatelskiej“.

И такъ Slowo Polskie пише:

„Шумъ проговѣвъ [у Львовѣ], на котрыхъ сметанка суспѣльности безъ журы слыдитъ бытъ коней, не потрафитъ заглушити шопоту невдоволеня и погрозы, усмиряющихъ видомъ вѣдѣнского ката. Мимоволь приходится на гадку часы римскихъ цезарѣвъ. Сенаторы оплескують автомедонѣвъ и подвѣляютъ мускулы ихъ раменъ въ хвили, коли варвары гремятъ о браны Риму...“

Здавалось бы, що нема въ суспѣльности такихъ, котрі не вѣдчували бы, що підъ нашими стопами дрожитъ земля. По чѣмъ тѣмъ кождѣмъ праці дожили мы того, що въ причинѣ двихъ порывѣвъ, диктованыхъ темнотою, нужною и роспукою, паде на народъ станъ облоги и наглѣй суды.

Отже Slowo polskie змываетъ всѣхъ „людей доброй воли“, людей посѣдающихъ довѣре у селянъ, чтобы утворили въ заходнихъ повѣтахъ якусь „громадскую сторожу“, котра выплынула бы на усювање умѣвъ и вѣдвернула вѣщае остаточныхъ средствъ вынмковыхъ вѣдъ несчастливой людности.

„Чи нема вынмковыхъ а громадскихъ повутѣвъ глубоко перенятыхъ священниковъ, котрі бы въ имя высокихъ засадъ церкви, въ имя суспѣльного добра и національной будучности промовили до баламученого народу? Громы треба бы кликати зъ неба, коли бы по нашѣмъ четвертьковѣмъ праці внутрѣшній мавъ нинѣ бути такій станъ, чтобы до была мученого народу мавъ промовѣти лише жандармскій батнегъ и урядникъ зъ едиктомъ о наглѣмъ судѣ!“

Slowo p. доперва же на „громы зъ неба“! Чи оно не бачитъ, що той грѣмъ ударивъ уже въ польскую суспѣльность? Чи тре-

ба ще бѣльшого грому, якъ послѣдній разрухи и невѣний жертвы маніхерѣвъ въ Фриштанку?

Наивный, въ мѣстѣ выхонанный „дневникъ“ польскій, котрый не знае исторіи мартирологій нашего селянина, не мае понятія о его психологій, о тѣмъ, що вѣдъ сотокъ лѣтъ по вынмшній день кипитъ въ селянскѣмъ душѣ а свербитъ на селянскихъ плечахъ, шукае мѣжъ польскими по-за селянствомъ стоящими сферами за людьми „доброй воли“, а що смѣшнѣе, за людьми „посѣдающими довѣре у людю сѣльскаго“. Хита-жъ Slowo p. не знае, якъ мало въ тыхъ сферахъ „людей доброй воли“ та що нема такихъ, котрі бы тѣшили ся „довѣремъ селянскѣмъ людности“!

Slowo p. признае, що тамъ, де вже оголошено наглѣ суды — „всяке посередничество невозможно и може бы скорѣе пошкодило якъ помогло“. Але „akcyi obywatelskiej“ може и повинна вѣсти ся въ гру въ тыхъ повѣтахъ, де оголошено лише станъ вынмковий и зъ-вѣдъ не надходить досѣтъ успокоючій вѣсти, чтобы все мало вертати до належного порядку. Тамъ — кже — повинны рады повѣтовой, духовной власти, стоваришеня, люде доброй воли, соймовы послы воддати ся на услуги публичной справы, загодити, поспѣвають, перекомунувати и цѣлымъ своимъ моральнымъ впливомъ спроваджувати закартамучену воду до нормального стану“.

Злу рецепту написавъ „курфеушеръ“ абъ Slowa polskogo! Поступати пѣсля его порады — значило бы доливати олавы до огня. Галицкій — якъ рускій такъ и мазурскій селянинъ таку вже має вѣдчу, що людямъ „доброй воли“ зъ повѣтовыхъ радъ не вѣрять, не вѣрять, и вѣрять не буде. Наученный досвѣдомъ, вѣнъ въ кождѣмъ, хочъ-бы — що рѣдко лучае ся — доброй и широй радѣ такихъ панѣвъ вѣтрить подѣтулъ. „Перекомунувати“ селянъ нѣчо тутъ не поможе, выключе хита цѣлкомъ протвѣный эффектъ — Та й священники въ заходній Галичинѣ пѣчого не вѣдють, бо-жъ они при кождѣмъ акціи политичной держатъ руку въ панамъ, абъ шляхтою, нѣтъ станицами противъ людю.

Окрѣмъ о утихомирено вѣствующихъ вже разрухѣвъ говорить Slowo p. и о акціи, яка на будучность унеможливила бы подобну катастрофу. „Средства — кже — могутъ бути рѣшаніи, административной и законодательной натуры. Могутъ опертись о краевое правительство, о краевый скарбъ, о раду державну. У всѣхъ тыхъ направахъ повинны бути безприволочно

подняты наряды, — мѣжъ народомъ треба разбудити бодай надѣю, що е и могутъ бути ужасті средства, чтобы усунути разрухи той натуры, що нинѣ, та ихъ причины. До соймовыхъ послѣвъ заходной части краю належить инициатива — подумати о спѣдѣланю въ усмиреню и розпочати запобѣгающій крокъ на будучность“.

Въ тѣмъ самѣмъ душѣ нинѣ посолъ Т. Меруновичъ въ Gazet. Narodow. —

„Чи придавленѣмъ селянскихъ разрухѣвъ пытае вѣнъ — выключе физичною силою, за помощью войска и административныхъ средствъ вынмковыхъ осягнѣ ся цѣль, именно: чи спровадити оное дѣйствие и тревале успокоюча умѣвъ? Чи такъ придавленѣ не буде лише поверхностно и чѣмъ наслѣдкомъ того не наступитъ въ будучности выбухъ людской страсти изъ скрѣпленною ще силою? Чи не розширять ся на вышѣ, нинѣ спокойній ще части краю?“ — И вѣдповѣдае на се пытаніе: „Чтобы акція не была одностороння, повинна опертись на основныи розсѣдѣженю натуры и причинъ сѣя хоробы суспѣльной, що довела ажъ до такихъ аномальныхъ явленѣвъ. Суспѣльность повинна постаратись не лише о заглавленіи ексцессѣвъ, але такожъ о те, чтобы раскрыты ихъ жерела и правдивыхъ инициаторѣвъ, чтобы предметно, безсторонно, але такожъ и всесторонно перевѣдено діагнозу тыхъ нездоровыхъ вѣдѣностей, котрі становлять причину тыхъ сумныхъ подѣвъ“.

Доемъ, о сколько п. Меруновичъ говорить загално, говорить — якъ на польскую политика — досѣтъ твердо. Але не перейшовъ же до практичныхъ провѣтокъ санаций сѣи суспѣльной хоробы, а вже при самѣмъ вѣдѣданіи на пытаніе: „кто має перевести тую діагнозу?“ — пошпортувавъ ся о слѣпоту, чи о зарозумѣлѣствѣ, спѣлныи всѣмъ верховодячимъ политикамъ польскимъ.

„На мою гадку — нинѣ вѣнъ — було бы се обовязкомъ автономичныхъ властей. Выдѣлъ краевый повиненъ въ сѣй справѣ взяти инициативу и безприволочно запросити делегатѣвъ повѣтовыхъ выдѣлѣвъ зъ околѣцъ навшенныхъ разрухами и личности зъ рѣзныхъ сторонництвъ та верствъ суспѣльности, ознакомленыхъ зъ вѣдѣностями и настроємъ рѣзныхъ верствъ людности въ краю, для поясненя причинъ людскихъ разрухѣвъ въ заходній части краю и вказаня средствъ тревалого усмиреня вѣдѣностей мѣсъ — усмиреня добровольного, широго, плывучого зъ переконаніемъ“.

По нашѣмъ думѣ — не вѣщае рука

галицкой „автономіи“, не соймъ, не выдѣлъ краевый и повѣтовый выдѣлы могутъ довести до тревалого успокоюча народныхъ мѣсъ, до усмиреня тыхъ причинъ, котрі выликали недавню епидемію эмиграціи и нынѣшній разрухи. Не „выливайте“ лише и не „переконуйте“ нѣкого, не ставте „діагнозу“ и заливѣте свою „автономичну“ курфеушерку, а позволѣте, чтобы народъ самъ ставъ господаремъ въ своей хатѣ. Допустѣте до того, чтобы политичная власть въ краю не спочивала выключе въ руцѣхъ тысячъ управѣдѣванныхъ, але чтобы о нѣй рѣшали — якъ то wymagaє справедливѣсть — миллионыи массы народу. Тогда народъ буде боротись о польщеня своего быту пѣнно не жакерію, а картками вѣдъ голосованя. Коли народъ стане рѣшающею политичною силою въ краю, коли самъ буде становити о своей долѣ, доперва тогда можна буде серьезно говорить о усуненю причинъ разрухѣвъ, на котрыхъ побороны спроваджують нинѣ войско и ката. Политичный чинники, котрі нинѣ рѣшаютъ, не вѣрять того, бо мусѣли бы грубо обрѣзати свои привѣлы, эрецинувати не зъ одною такою рѣчи, котра нинѣ становитъ жерело ихъ доходовъ и силы, котра е podstawoю ихъ экзистенціи. Лише божевѣльный прикладае до своего горла бритву, а нашѣмъ beatissimi папѣмъ не аборжовѣдѣли...“

Коли п. Меруновичъ кже имъ усунути причины лиха, то може бути певный, що сѣи сѣрава не погрѣшитъ ся, то лишитъ ся щонайменше по старому. „Въ нутрѣ организма замкне ся гниющій элементъ хоробѣвъ“ и треба буде дальше „хотати ся за жандармѣвъ и войско“...

Подъ станомъ вынмковымъ.

Навазуючи до нападу селянъ на войсковоу патрулю въ Секержинцѣхъ въ повѣтѣ лиманѣвскѣмъ, пише Gazeta lwowska:

„Для выясненя той пригоды треба додати, що разрухи въ лиманѣвскѣмъ повѣтѣ мають окремѣшій характеръ зъ огляду на конфигурацію околѣцъ и на характеръ людности. Здасть ся, тамъ утворила ся не дуже численна ватага опришкѣвъ; але подобныхъ вѣдѣностей не треба боятися въ нѣмѣцкихъ повѣтахъ. Се неурожайный и горскій край, а людность дуже бѣдна, зъ мѣжъ повѣтѣвъ заходной Галичины стоить она на найнижшѣмъ ступеніи культуры и до певной мѣры має нахлѣтъ до разбѣйничихъ нападѣвъ“.

— Учас-

Посередничество женщины.

(Зъ англійского.)

Шефъ-редакторъ ню-йорского „Артуса“ сидѣвъ пра бюро захмуреный и поглядѣвъ зъ-подъ лѣба на молодого человека, котрый что-нио скинулъ кофужъ и положивъ его на поручѣ одного кресла, а самъ сѣвъ на друге.

— И доставъ вашу телеграму, — зачѣвъ редакторъ. — Чи маю розумѣти такъ, що вамъ не повело ся.

— Такъ, пане, — вѣдповѣвъ молодой человекъ безъ наименшого вагавъ.

— Цѣлковито?

— Зовсѣмъ!

— Не удало ся вамъ добыти наѣтъ спису документовъ?

— И преклятого спису нѣтъ!

Редакторъ насупивъ ся ще горше, а конѣ его пальцѣвъ бубнили нервно по столѣ. Вѣдѣи промовѣвъ:

— Вы, бачу, легко берете неудачу.

— А що-жъ поможе брати еи иначе? Я маю свѣдомѣсть, що зробивъ, що могъ.

— Гмъ, то велика потѣха, безпречено, але въ дѣвникарствѣ се не значить нѣчого. Що-жъ вы такого зробили?

— Я доставъ вашу телеграму въ Монтріолю и заразъ вѣдѣхавъ до Бюртъ Пайнъ, найвѣдѣдливѣшого мѣсца на землі. Кендони и Уентворта знайшовъ я въ однекомъ тамъ готелѣ. Я пробовавъ вытягнути вѣдъ ихъ, якъ мали бути ихъ справоздана; однакъ мѣ-цѣ се не повело ся, хочъ они были дуже

крѣпкіи. Тогда я пробовавъ перекупити ихъ, а они казали менѣ вынести ся.

— Може вы имъ за мало давали?

— Я имъ давалъ два раза только, вѣдѣко мавъ заплатить лондонскій синдикатъ за ихъ рапорты, и сказавъ-емъ, що прийму цѣну, яку самъ означать. Вѣдѣше я не могъ имъ давати, бо тутъ они закончили разговоръ, что казали менѣ забирати ся. Я пробовавъ достати рапорты въ нѣчи зъ Уентвортовон вализъ, та на вѣщае перешкодѣно мѣнѣ. Молоді люде зачали подозрѣвати и на другой день рано выѣхали до Оттавы, чтобы доставити рапорты на почту до Англіи, якъ я потому доѣдѣвалъ ся. Менѣ удало ся захопити рапорты въ руки, однакъ я не могъ ихъ задержать. Въ Оттавѣ за богато е полиція для мене.

— То кажете, що вы дѣйствено мали рапорты въ рукахъ и вы ихъ вѣддали?

— Певно, що мавъ, а що до вѣдданя — то треба було або такъ зробити, або йти до криміналу. Въ Канадѣ не годѣтъ такъ крутити, якъ въ Сполученыхъ Державахъ.

— Однакъ я бы гадавъ, що человекъ такъ зручній, якъ вы, повиненъ бувъ зробити бодай вытягъ зъ рапортѣвъ, заимъ выпустивъ ихъ зъ рукъ.

— Мой дорогой пане! — сказавъ репортеръ трѣшка гнѣвно, — тогда цѣла сѣрава займала не знаю вже сколько сторѣвъ аркушѣвъ и была такъ попутана, якъ не знаю яка. Я пробовавъ... я сидѣвъ въ своей комнатѣ въ готелѣ и силувавъ ся эрозумѣти подробности. Тамъ было полно техничныхъ слѣвъ, а не могъ дѣлѣти нѣчого. На се треба було

фахового гѣрника, абы порозумѣти ихъ фразы и цифры, длитого думавъ, що найлѣпше зателеграфувати заразъ все до Нью-Йорку. Я знавъ, что се буде коштувати богато грошей, але я и знавъ, что вы на се не эжажаете, и гадавъ, что може кто-то тутъ выдѣбѣде сенезъ въ того, что для мене было загадкою; кромѣ того я хотѣвъ и позбутись документовъ по змовѣ найскорѣе.

— Гмъ, — сказавъ редакторъ, — вы не занотували собѣ нѣчого?

— Нѣ, не было часу. Я знавъ, что въ той хвилѣ, скоро помѣтѣвъ, что нема документовъ, вышлютъ детективѣвъ за мѣнѣ слѣдомъ. И такъ мене арештовали, коли я входивъ до канцеляріи телеграфичной.

— Ну, менѣ такъ здае ся, — сказавъ редакторъ, — что коли-бы я разъ мавъ паперы въ рукахъ, а бувъ бы ихъ не пустивъ, доки-бы не похопивъ головной гадки, яка въ нихъ была.

— О, вамъ дуже легко говорити! — вѣдповѣвъ репортеръ свободно, якъ то въ звичаю межъ американскими редакторами и ихъ подвладными, — однакъ то вамъ кже, что коли человекъ має передъ очима канадѣскую вѣдѣность, не легко рѣшити ся, что зробити. Якъ бы я бувъ вышловъ зъ мѣста на три години, вже бы певно описъ мои особыи булъ у рукахъ каждого полиціа. Они знали добре, кто вѣзъ паперы, тожъ единою моею надѣєю было зателеграфувати все, и коли-бы се было сповняло ся, все было бы гараздъ. Выславши подробности до Нью-Йорку, бувъ бы я охотно пойдѣвъ до вѣдѣнцѣвъ!

— Ну, що-жъ намъ теперъ робити? — запытавъ редакторъ.

— Поправдѣ я самъ не знаю. Они оба будутъ въ Нью-Йорку незабарѣмъ. Вѣдѣдѣать, якъ я доѣдѣвалъ ся, на „Колоріку“, що вѣдѣплывае до тыждѣя. Коли гадаете, что маете репортера, котрый могъ бы добыти подробности вѣдъ тыхъ людей, я буду радъ, якъ вышлете его за ними. Я вамъ скажу, что оно не такъ легко вѣдкрыти те, что Англичанинъ не хоче вамъ вывѣсти.

— Нехай! — сказавъ редакторъ, — може се правда. Подумаю о тѣмъ. Розумѣе ся, вы робили, что было можно, и я оцѣняю вашѣ труды; только жалую, что вамъ не удало ся.

— Вы и половину такъ не жалуете, якъ я самъ, — вѣдповѣвъ Риверсъ и забираючи свой великій канадѣскій кофужъ попрощавъ ся...

Редакторъ задумавъ ся и думавъ цѣлыхъ двѣ минуты. Потому написавъ скоро на куснику паперу, потягнувъ за галку, что давониза на пѣблѣнцѣвъ, а коли эвѣдѣвъ ся хлопѣвъ въ униформѣ, давъ ему записку.

— Занесъ якъ найскорѣе!

Хлопѣвъ вѣдѣдѣвъ, а наслѣдѣвъ послѣдѣ показавъ ся заразъ, бо до комнаты редакціиной увѣдѣшла дуже шиковна молодѣ женщина, одѣгнѣна въ дуже добре лежачій костюмъ. То была дуже краєна дѣвчина, выглядала на якихъ девѣнадцѣтъ лѣтъ, хочъ въ дѣйствѣности была значно старшою. Мала великій, промавлиющій, сѣмъ очей въ выразомъ нѣжности и правдивости, такъ что звичайный человекъ, подивившись на неѣ, скликнувъ бы: „Нѣтъ тотѣ дѣвчина має милый, наивный вы-

нікбѣ нападу на патрулю досі не вийшло.

Въ Новбѣ-Санчи людськѣ успокоились на стѣлю, що старостѣ дозволило відбувати торг, обмежуючи нѣ поки-що на артикулы живности.

Бурмістръ Старого-Санчи заперечує розголошену польскими газетами вѣсть, мовъ бы тамъ арештовано кѣлькохъ радныхъ, знайшовши у нихъ зрабовані у жидѣвъ рѣчи. Арештовано лише халушникѣвъ-зарбѣникѣвъ и кѣлькохъ бѣднѣйшихъ мѣщанъ.

Одна польска газета донесла, що нѣбѣ вѣсть въ провѣстѣ застави ставъ выимковий такий въ мѣстѣ Львовѣ. — Чи вѣсть такий провѣстъ у правительства краєвого або центрального, не знаємо, — намъ здасть ся, що такий чинъ, справдѣ заведѣній, просто неможливо було бы оправдати передъ краємъ и передъ свѣтомъ, — але що се може бути бажаніемъ нашихъ „paſetdesniejszych“ геґемѣвъ, въ те можна повѣрити, судачи після того, якъ они выкористовують заведенѣ выимкового стану въ Краковѣ и въ Перемышлѣ. У Львовѣ перли бы очевидно на замыканѣ товариствъ рускихъ та завѣшуванѣ выдавничѣвъ рускихъ.

Якъ на Буковинѣ Русины самохѣтъ вынародовляють ся?

Черновецка „Буковина“ принесла онѣгда дуже цѣкаву статью о томъ, якъ на Буковинѣ Русины самохѣтъ вынародовляють ся, а выказала се на примѣрѣ черновецкой гимназіи, показуючи: кѣлько то въ тѣй гимназіи ученикѣвъ и чинѣхъ дѣтей волохѣтъ ся та нѣмечѣтъ ся. Цѣкаву тую статью — вразѣ изъ заключеніями редакціи „Буковины“ наводимо нашимъ читателямъ:

Въ I-ѣй класѣ е: 1) Добровольскій, которѣ дѣдъ бувъ справедливымъ Русинѣмъ, а сей внукъ уже Нѣмецъ. 2) Альбѣта Олександрѣ, родѣмъ зъ чисто руского села Падикѣвъ, е вже Волохѣмъ. 3) Масѣкевичѣ, сынѣ священника зъ Караичева н. Черемонѣмъ, колишнього члена акад. товариства „Союзъ“, вѣчитъ ся религіи по волоски у Стефанѣлого и пише ся Maschewicz. Отецъ его румунѣзуе имена такожъ и нѣшихъ рускихъ дѣтей и пише въ метрицѣ Lugovschі и т. д. 4) Кирилѣ Мѣтитѣ, сынѣ начальника громады чисто руского Иванѣвъ — уже Волохѣ. 5) Рахмистрикѣ Василь и Евгеній, сынѣ катедрального словянського даскала — вже Волохи. Одинѣ зъ нихъ бувъ ще торѣкъ въ руской параллѣлѣ. 6) Рѣгозевѣвъ здавъ торѣкъ вѣступний неспѣтъ до руского параллѣлки, теперъ вже Волохѣ, бо принялъ его Волохи до волоскомъ бурсѣ. Такъ само 7) зъ Николая Ткачука (вѣтъ пише ся теперъ вже Ткасиу) зъ Рѣгожешѣ зробила волоска бурса Волоха. 8) Юріѣ Герѣвскій, сынѣ колишнього посла руского до рады державной, внукъ маистѣго Адольфа Ивановича Добрянського, у него вже рѣдна мова нѣмецка [Muttersprache deutsch]! Ще дивнѣйше стане

глядѣ! а прецѣвъ — чѣго тѣта молода жѣнщина не знала о Нью-Йорку, се не варто було й знати. Она славила ся, що могла дѣстати тайны державны въдѣ поважнихъ членѣвъ кабинѣту, а звычайного сенатора або конгрессмана уважала за свою правну добычу. То, що она учула въ наибѣльшѣй тайнѣ, ставало ся часто сензаціѣю на другій день въ газѣтѣ, которую она заступала. Писала въдѣ псевдонимѣмъ и пробовала своего пера до всего. Въдѣвъдала на оголошенѣ, выкрывала алоциѣвъ и обманникѣвъ, служила въ гѣтели за покоѣвку, чтобы описати свои пригоды, она дала ся арештувати и замкнѣти, чтобы могла написати оправданѣ на три колюмы въ недѣльнѣмъ выданіи „Аргуса“ въдѣ заголовкомъ: „Якъ обходѣтъ ся въ жѣнщинами на головѣй отаціи поліційнѣй“. Редакторъ уважавъ ен найвартѣйшимъ членѣмъ своего штабу и въдѣвъдно до сѣго платѣвъ ѣй.

Она убишла до комнаты зъ мѣною властителя каменѣвъ и кивнувши головою до редактора сѣла и сказала: „Уеллѣ?“

— Прѣшу блаже, Джѣннѣ! — почавъ поважнѣй зверхнѣвъ. — Чи маєте охѣту перѣѣхѣтѣсь до Европы?

— Се буде залежѣти... — въдѣвъдала мѣсъ Джѣннѣ, — теперъ не така пора року чтобы люде ѣздили до Европы для приятности... амазѣте.

— Ну, се не акурѣтъ проѣздѣка для приятности. Рѣчь така: Рѣверѣвъ мавъ зробити кавалѣкъ и поспувавъ его страшно, а въ додѣтку мало-що не давъ ся арештувати.

Очи молодѣхъ жѣнщинѣвъ заблѣцали. Она любила все зъ запряжѣною небезпеченѣтъ и не мала нѣчо прѣтивъ того, що на неѣ покладано надѣю на успѣхъ тамъ, де не поведе ся репортерѣмъ-мужчинѣмъ.

(Дальше буде.)

намъ, коли рѣвночасно найдѣмо въ тѣй самѣй гимназіи 9) и 10) его двоѣхъ братѣвъ (въ V-ѣй и VII-ѣй класѣ) которѣ записали за рѣдну мову московскѣ [Muttersprache russisch]! Въ одной хѣтъ: одинѣ батько, одна мати, колѣсѣ Русины, а дивѣ, що зъ дѣтѣми вже стало ся! 11) Микитѣвичѣ Юріѣ, сынѣ парѣха зъ Шиниѣвъ — зайдѣ зъ Галичинѣ — вже Волохѣ. 12) Сирѣтѣкъ Олександрѣ, сынѣ учителя зъ Давидѣвъ, которѣ колѣсѣ страхъ якого удавѣтъ руского патриѣта, вже Волохѣ. Братѣ его зъ 6-ѣй класѣ ще Русинѣ. Що за дивѣна мѣшанина! Одна дѣтина волоска, друга руска, немѣвъ на те, абы була и Гѣгови свѣчка и чѣртѣмъ огарѣкъ. Ажъ брѣдѣ бере и за людѣй сорѣмъ за такую безхарактернѣтъ. 13) Владѣ Корнило, сынѣ покѣйного руского священника зъ Дубѣвъ, уже Волохѣ. — Що Цѣны [ихъ 31] зъ Падикѣвъ зѣволючили ся, ау, нехай жѣтъ Богъ простѣтъ! Отже въ одной класѣ ростѣ тобѣ, мати Русѣ, ажъ 13 цѣлѣкомъ цѣннихъ рѣнегѣтъ!

А въ II-ѣй класѣ: 14) Галѣнѣ Иванѣ, що здавъ неспѣтъ также до руского параллѣлки, вже Волохѣ. 15) Кѣзаришукѣ Володимѣръ, внукъ мѣщанина руского зъ Садагѣры и сынѣ священника зъ Конѣтина, подавъ за рѣдну мову — нѣмецку [Muttersprache deutsch]!, а вѣчитъ ся крѣмъ того мовою волоскомъ! 16) Семѣка Омельѣвъ зъ Нѣполокѣвъ, що перѣдъ двома роками учѣвъ ся по руски а теперъ вже Волохѣ. 17) Атанѣсий Лѣвскій, сынѣ господѣра изъ чисто руского села Старѣи Жучки, вже Волохѣ. 18) Мардарѣи Теѣдорѣ, зъ чисто руского села Падикѣвъ, вже Волохѣ. 19) Мокрянскій Григорій, сынѣ господѣра зъ чисто руского села Ленѣвъ, принѣтъ до бурсѣ волоскомъ, — се заслѣга панѣ-отѣя Караджѣго — ставъ Волохѣмъ. 20) Сирѣтѣкъ Васѣль [теперъ уже Serotue], другій сынѣ учителя зъ Давидѣвъ, нѣбѣмъ-то руского патриѣта, вже Волохѣ.

А въ III-ѣй класѣ: 21) Бужѣръ Васѣль, сынѣ Гуцула зъ Берѣгѣмѣ надѣ Серѣтомъ, принѣтъ до волоскомъ бурсѣ, ставъ Волохѣмъ. 22) Галѣнѣ Корнило, вже Волохѣ. 23) Попѣвичукѣ Володимѣръ, сынѣ Русина-учителя, вже Волохѣ.

А въ IV-ѣй класѣ: 24) и 25) Волохѣцѣ Францѣ и Вячеславѣ, сынѣ побѣрѣцѣ подѣтковѣго зъ Садагѣры, за дѣла рим.-катѣл. вѣрѣи стали Поляками. 26) Гудѣма Нѣсторѣ, сынѣ дѣка, що походѣтъ зъ чисто руского села Брѣдокѣ, вже Волохѣ.

А въ V-ѣй класѣ: 27) Волохѣнѣко Стефанѣ зъ чисто руского села Нѣполокѣвъ — у волоской бурсѣ — вже Волохѣ. Зъ той родинѣ вѣйшло вже 5 Волохѣвъ!

А въ VI-ѣй класѣ: 28) Барѣбарѣ Тѣтъ, сынѣ священника зъ Кабина, що давнѣйшими роками признавѣвъ ся до Русинѣвъ, уже Волохѣ. 29) Карѣджѣ Омельѣвъ, сынѣ священника зъ Пѣгорѣлѣвки, подавъ ще за рѣдну мову руску, але не вѣчитъ ся рускомъ мовою, лишѣ волоскомъ. 30) Кѣзаришукѣ Евгеній, сынѣ священника зъ Уѣты Путѣлова, а внукъ руского мѣщанина зъ Садагѣры — Волохѣ.

А въ VII-ѣй класѣ: 31) Бежанѣ Омельѣвъ, сынѣ нѣбѣмъ-то „русско“-консервативного посла буковинського, кѣлюбовѣго товариша ип. Воляна и Тѣмѣнського — Волохѣ. 32) Томѣвичѣ Отѣ, сынѣ побѣрѣцѣ подѣтковѣго — Нѣмецъ.

А въ VIII-ѣй класѣ: 33) Иванѣвичѣ, сынѣ Русина священника — Нѣмецъ. 34) Тѣвѣтулѣ, сынѣ господѣра зъ чисто руского села Падикѣвъ — Волохѣ.

Отѣ маєте списѣтъ тѣхъ дѣточѣкъ, на которѣхъ Русины не мають що надѣѣтъ ся, которѣ приучѣють ся теперъ на волоскихъ, нѣмецкихъ, польскихъ, московскихъ патриѣтѣвъ, а въдѣтъхъ будѣтъ рѣдну матѣръ Русѣ розпѣнѣти. Та число се ще не докладѣе. Якъ бы такъ ще лѣпшѣ розгладѣти ся, то ще бѣльше пѣйшовъ бы ихъ, тѣхъ добрыхъ сынѣвъ матерѣи, що роженѣ ихѣти мѣтъ ѣй въ саме серцѣ; бо и про Мудрика зъ Клокѣчки, Паладіѣ зъ Драчѣнѣвъ, Тудѣвъ зъ Костѣнѣвъ, Сѣвѣчуковѣ зъ Іорданѣштѣ, Бежанѣвъ, Фѣлѣвѣнѣца, Джѣромѣю, Грѣбовского зъ Кучѣрова малого, Павѣловичѣ зъ Кѣльчанѣки, Пѣтрашка зъ Вѣкина, Тарасѣвичѣ зъ Каменѣки, Тарѣвскихъ, Украинѣца зъ Клокѣчки, Шумѣвского зъ Кучѣрова великого, Сѣдорѣвичѣ зъ Черѣвъ, Вѣтенѣка зъ Бросѣвъ, Шѣнѣковского зъ Черѣвъ — можемо также напевно сказѣти, воимъ руского походѣженѣ, такъ що найменше зъ 50 рускихъ дѣтей сѣабрѣковѣано вже Волохѣвъ!

А якъ бы зробити такий самый образѣнокъ въ гимназіѣхъ сѣвѣвскихъ, раѣвѣвскихъ, зъ школѣ реальнѣй зъ Черѣвъ и зъ семинаріи учительскѣй — тогѣ безпѣчно можѣмъ-бѣ сказѣти, що якихъ 100 рускихъ дѣтей пѣйшло въ шѣолѣ, а зѣ школы вѣйдѣтъ вже не Русинами. Отѣ що у насъ дѣе ся! Якимъ же способѣмъ може рускій нарѣдъ пѣднѣтъ ся въ бѣдѣ безъ своихъ рѣдногъ рускомъ интелѣгенціи,

якимъ способѣмъ порадиѣти собѣ, коли вѣтъ самѣ на себѣ готовѣтъ кѣтѣвъ?

Отѣ примѣромъ одинѣ панѣ-отецѣ Даскалюкѣ зъ Гѣръ. Вѣтъ ще амазѣвъ ся за Русина и сынѣ его подавъ яко свою рѣдну мову — руску, та за те давъ вѣтъ своего сына до волоскомъ бурсѣ, натурѣльно лишѣ на те, чтобы приѣдѣнѣти собѣ лѣску свѣтѣлѣмъ конѣсторіи. Бѣли-жѣ о. Даскалюкѣ хотѣвъ уже конѣчно своего сына дѣти до бурсѣ, то чи не мѣвъ рускомъ? Чи доглядѣ въ руской бурсѣ, опѣка и удержѣнѣ Гѣръ, якъ у волоской бурсѣ? Нѣ! але Волохи зъ конѣсторіи зѣе бы на те дивѣли ся.

А нашѣ „маистѣй“ патриѣты! Удаѣтъ „русскихъ“, пускаѣтъ свѣтѣлоу блахѣмѣна въ очи, а дѣти ихъ або Волохи, або Нѣмѣцѣ. И чи тѣ панѣве можѣтъ мати ще чѣло удавати „русскихъ“ патриѣтѣвъ? Отѣ безмѣжна пѣдѣлѣсть и бѣльше нѣчѣго.

А тѣ мужѣики, що даѣтъ свои дѣти румунѣзувати, чи вони не свѣдомѣ, що выхѣвѣють собѣ ворогѣвъ, которѣ въ погѣрѣдоу и не-изѣвѣсто будѣтъ вѣдносити ся до всего, що руске, и гордѣти будѣтъ мужѣикнѣмъ сердца комѣ? Надѣ сѣмъ мужѣики повинѣи приѣзѣдѣмѣти ся!

Намъ лишѣ дивѣно, що самѣ корѣний Волохи не мають на стѣлю розвинѣного почѣтъ етики, що самѣ не плѣнѣтъ въ очи такиѣмъ рѣнегѣтамъ, якихъ богѣто мѣжѣ Волохами. Мы бачѣли примѣромъ зъ Галичинѣ Поляковѣвъ, що руки бы не подали [?] Русѣновѣ, що хочѣ конѣчѣ перѣхрѣшувѣти ся въ Поляка Але у Волохѣвъ такого не найѣти. Треба бы имъ однакъ на кожѣдѣй случѣи приѣдѣнѣти собѣ, якъ вони дивѣлѣтъ ся въ Семѣгородѣ на тѣхъ Волохѣвъ, що перѣходѣтъ на Мадѣрѣвъ. Якимѣи словами ихъ тамъ назѣвѣвають? — Тѣми самѣими словами повинѣи Волохи назѣвати всѣхъ рускихъ рѣнегѣтъ, если-бы лишѣ было у нихъ хотѣ трохи етичѣныхъ понѣтъ. Але сѣго не надѣѣти ся. Вони любѣтъ видѣти мѣжѣ собою всѣмѣу зѣволючѣ, всѣхъ пѣдѣлѣкъ, всѣхъ вырѣдѣкъ зъ нашего народу. И добре имъ такъ! Мы будѣмо все-таки мати то вѣдоволенѣ, що все морѣльна зѣволючѣ найѣде ся мѣжѣ Волохами, а мы хотѣ будѣмо мати менше интелѣгенціи, то все-таки интелѣгенціѣ морѣльно чѣсту. Жѣль намъ лишѣ тѣхъ дѣтей, тѣхъ кандидатѣвъ на будѣщихъ „яничѣрѣвъ“, що не свѣдомо выхѣвѣють ся на ворогѣвъ своего народу, своихъ батьѣвъ, своихъ родинѣвъ...

Тѣлько „Буковина“.

Мы позволимѣ собѣ лишѣ замѣтити, що потѣхѣ „Буковинѣ“, яку она высказѣе при кѣнци статѣи, що мѣвлѣвъ: „добре такъ Румѣнамъ! най мають всю морѣльну [очевидѣно пѣдѣвъглядѣмъ почѣтъ національнѣго] зѣволючѣ зъ мѣжѣ Русинѣвъ“ — приѣдѣдѣ намъ припѣвѣдѣку: „добре моѣй жѣнѣцѣ, най мене бѣють!“ Мы бы не радѣли шѣрити такого погѣдѣлу мѣжѣ свѣдомѣми Русинами буковинскими. Прѣтивѣно, треба всѣми силами старѣти ся урѣзумѣлювати не свѣдѣщихъ а обѣдѣрювати малѣдѣухѣвъ, якъ се робѣли Чѣхи, коли давнѣйше у нихъ такъ бувѣло, якъ вѣтъ у Русѣнѣвъ на Буковинѣ...

Переглядъ політичнѣй.

Зъ Вѣдѣя доносѣтъ, що вѣйшовъ урядѣвъ коммуѣкатѣ о вѣчерѣшнѣй конѣференціи въ рѣноконѣституційномъ великомъ посѣлѣости. Сказано тамъ, що есѣнтуѣльное запрѣшенѣ на наѣраду зъ прѣзидентѣмъ министѣрѣвъ въ справѣ его языковѣхъ провѣктѣвъ будѣ приѣнѣте. — Въ гѣмѣхъ дѣлѣ пише N. fr. Presse: „Велика посѣлѣость що-до самѣи рѣчи позѣбѣе въ цѣлѣкѣвѣтѣй единѣсти зъ ишѣими парѣтиями лѣвѣй и на дальше въ языковѣй справѣ въдѣ въѣтъ не въдѣлѣтитъ ся. Сли пѣдѣвъглядѣмъ формѣи поступѣки инакше, якъ рѣшта сторонѣнѣцѣвъ, и приѣмѣе запрѣшенѣ на „необѣязѣующѣй“ наѣрады, которѣ поступѣова нѣмецка и люѣдова парѣтіи вѣдѣкнули, то робѣтъ те лѣпше зъ вѣчливѣости для министѣрѣства, до которѣго належѣтъ членѣвъ парѣтіи Берѣрайтерѣвъ“. — Тѣ два другѣй сторонѣнѣцѣи не приѣмѣють запрѣшенѣ на необѣязѣующѣй вѣступѣи наѣрады, хочѣ що-до поступѣовѣго сторонѣнѣцѣва вѣдѣмѣва ще не цѣлѣкомъ певѣна. — Дѣхѣто зъ по-за Нѣмѣцѣвъ е тѣи гадѣи, що агадѣна ухѣвала великомъ посѣлѣости вытѣнѣорѣ для правѣтельствѣва догѣдѣйшѣу ситуаціѣю, бо тепѣръ певно и хри-стіянѣско-соціѣльна група Мѣвѣтѣра приѣмѣе запрѣшенѣ. Бѣтъ можѣ, що тѣ три групѣи пѣдѣлѣмѣтъ ся посѣредѣнѣцѣва що-до рѣшѣты сторонѣнѣцѣвъ.

Зъ Римѣу доносѣтъ, що на вѣчерѣшнѣмъ засѣданіи пѣлаты новѣй прѣзидентѣ кабинѣту тѣн. Пѣлю аложѣвъ министѣрѣску зѣяву. Вѣтъ заявѣвъ, що правѣтельство поставѣло собѣ за-заѣлку безусловѣе удержѣнѣе порядѣку, охѣрѣону и спѣтѣующѣхъ урядѣвъ и есѣвѣльнѣости, успѣмо-

еи умѣтъ, кѣбѣи удержѣнѣе мѣра на вѣтъ и найѣльшѣхъ вѣдноситѣ зѣ всѣми заприѣзнѣ-ными и союзѣными державами. Пр гѣтельство стремѣтъ до поѣравѣ еѣкономѣчного и фѣнѣансѣ-вого положѣенѣа, якъ такожѣ тяжѣкихъ вѣдно-сѣнѣвъ сѣредѣ части нѣселѣенѣа. За перѣшу свою заѣдачу уважѣе вынайѣденѣе средствѣ въ цѣли аменѣшенѣа заѣтѣлѣиѣи нужѣды, которѣ въ мѣстѣхъ мѣсѣдѣхъ послѣжѣла за прѣтекѣтъ до послѣдѣ-ныхъ розѣрухѣвъ. Програма правѣтельствѣа слѣдѣ-уючѣа: праѣца, суѣвѣдѣи, спѣравѣдѣливѣость. Вѣдѣ сѣи политѣиѣи правѣтельство выжѣдѣе новѣго пѣдѣдѣнѣенѣа краѣу. Прѣдѣвѣнѣнѣи будѣжетѣовѣу провѣзѣоріѣю до кѣнѣца гѣрудѣнѣа, заявѣвъ доѣдѣтѣковѣо, що намѣрѣея перѣвѣстѣи слѣдѣуючѣи провѣкѣты заѣвѣвъ: рѣтѣифѣкаціѣи станѣу обѣлоги, приѣмѣу выѣбѣутѣ, правѣ адмѣнѣстрѣативѣного вѣдрѣченѣи выѣбѣрѣвъ, милѣтарѣизаціѣю аѣвѣнѣичѣного перѣсона-лу. Тѣи провѣкѣты обѣцѣвъ прѣдѣложѣти пѣлатѣи въ пѣдѣлѣнѣтъ. Окрѣмъ того будѣ старѣти ся аменѣшитѣи тѣрѣиторіѣю остаѣуючѣи нѣмѣвъ пѣдѣъ станѣомъ обѣлоги.

Въ Познаніѣи мѣя вѣдѣбуѣи ся зѣѣѣдѣтъ польскихъ лѣкарѣвъ и приѣродѣзнѣвѣцѣвъ. На той зѣѣѣдѣтъ мѣля приѣбуѣти такожѣ чѣскѣй лѣ-карѣ. Въ Kreuzzeitung пояѣвила ся допѣвъ зъ Праги, въ которѣй корѣспѣндѣнтѣвъ говорѣтъ, що „аѣвѣстрѣйскому правѣтельству не повинѣно бѣти рѣвнодушѣе, чи аѣвѣстрѣйскѣй горожѣанѣе хотѣтъ братѣи учаѣтъ въ маниѣфѣстаціѣхъ прѣтивѣ су-ѣѣдѣиѣи держѣавѣи. Очеѣвидно нѣхѣто не будѣ мѣгѣ нѣчѣго заѣкнѣтитѣи, сли прѣуске правѣтель-ство скорѣнѣстѣе зѣдѣ своего права и приѣбуѣвшихъ Чѣхамъ ясно и вѣдѣвнозначѣно заѣзначѣти свое-станѣовѣнѣско“. — Справѣ сѣея вже порѣшѣена. Прѣзидентѣвъ рѣгентѣи заявѣвъ комѣтетѣовѣи кон-грѣссу, що учаѣтъ чужѣнѣцѣвъ не будѣ изъ за-гѣально-поліційнѣыхъ причѣнѣвъ допѣущѣена. Кѣжѣ-дѣго заѣграничѣного, що приѣбудѣ на конгрѣсѣ, будѣ ся уважѣати за аѣлишѣного и при поѣмѣчи приѣмѣуемыхъ средствѣ выѣдѣнѣтъи ся его зъ краѣу. Дѣси мало зѣголѣсѣиѣи ся на зѣѣѣдѣтъ 800 оѣбѣвъ, головно изъ заѣграничѣвъ.

Що дѣе ся на Кубѣ? — Вѣстѣи зъ а-мерѣикѣанѣскихъ жѣрѣлѣвъ доносѣтъ о цѣлѣкѣви-тѣмъ зѣнищеніи Церѣверѣи пѣдѣъ Санѣхѣго. Таѣи самѣи вѣстѣи дохѣдѣтъ зъ Лонѣдѣну. Адмѣралъ Самѣсонъ телеѣграфѣуѣвъ вѣчера до Вашингѣтѣону: „Флѣота пѣдѣъ моѣю командѣю склаѣае наѣро-дѣи зъ наѣгоды свѣта наѣродѣиѣи незѣавѣсѣнѣности величѣивѣйшѣй дарѣ: зѣнищенѣа цѣлоѣи флѣотѣи Цер-ѣверѣи, зъ которѣи нѣчѣго не уратѣовѣано. Въ бор-ѣбѣ страѣли мы одного убѣитѣго и двоѣхъ ранѣ-енѣыхъ. Стѣрата неспѣрѣтѣла иѣмѣнѣрно кѣлько-сѣтъ люѣдѣи, а ранѣенѣыхъ мають коло 1.300 мѣжѣ тѣми и адмѣрала Церѣверѣу. Въ сѣѣи хѣвѣли пѣдѣъ Санѣхѣго панѣу заѣвѣщенѣе оружѣи, що-бы дѣти частъ выѣйти тѣмъ, которѣ въ борѣбѣ не берѣуть учаѣтъ“.

Дѣवलѣдѣйшѣхъ вѣстѣи про способѣвъ, въ якіи зѣнищенѣа испѣанѣска флѣота, не маѣемо, бо ко-де жѣрѣло говорѣтъ инакше. Перѣшѣй теле-ѣграмѣи доносѣтъ, що Самѣсонъ, пѣдѣбно якъ ад-мѣралъ Дѣвей зъ Манѣіли, вѣдѣрѣ ся до приста-ни зъ Санѣхѣго и цѣлу флѣотѣу Церѣверѣи по-стѣгѣла така саѣма судѣба, що фѣлѣпѣнѣску флѣо-ту. — Зъ Лонѣдѣну доносѣтъ, що ескаѣдра Цер-ѣверѣи хотѣла въ недѣлю ранѣенѣко выѣсѣмѣкнѣути ся зъ порѣту Санѣхѣго. Аѣмерикѣанѣска флѣота есѣконѣцентѣрѣвала страѣшнѣйшѣй свойѣи огѣнѣю на и-спѣанѣскѣй корѣабѣ. Тогѣдѣ Церѣвера, бѣчѣуѣчи, що немыѣслима рѣчь выѣдобѣутѣи на повѣе морѣ, порѣшѣивъ самѣъ зѣнѣтитѣи свою флѣотѣу. На его росѣказѣ Испѣанѣцѣи пѣдѣлѣали власѣиѣи корѣабѣ. Лише флѣотѣиѣи корѣабѣ „Vizcaya“ мѣвъ ура-туѣватѣи въдѣ заѣгнѣбѣли, але Аѣмерикѣанѣцѣи пу-стѣили ся за нѣмъ на зѣдѣгѣнѣтъ и зѣловѣли его. О Церѣверѣи нѣчо певѣного не зѣнѣти. Одинѣ ка-жѣуть, що поѣгнѣбѣ, другѣи, що дѣбѣставъ ся до неѣвоѣлъ. — Одна маѣдрѣтѣска дѣпенѣа такожѣ потѣверѣджуѣе вѣстѣи, що Церѣвера самѣъ спѣливъ свои корѣабѣ, але доѣае, що и Аѣмерикѣанѣцѣи мали велику стѣратѣу та що И-спѣанѣцѣи бороѣли ся зъ вѣдѣваѣго отѣчаѣдушѣиѣи. Ишѣи дѣпенѣшъ зъ Мадѣрѣту проѣето заперѣчѣуюѣтъ таѣиѣи рѣзулѣтѣаты борѣи. Агѣнѣтѣи Фѣбра до-носѣтъ: „Пѣсѣла дѣпенѣшъ зъ доброго (?) жѣрѣла ескаѣдра Церѣверѣи но живѣи канѣонадѣ зъ аѣме-рикѣанѣскоѣу ескаѣдроѣу вѣдѣлѣла до пѣвѣнѣчѣныхъ береѣговъ Кубѣи. Думаѣють, що плѣывѣе до Гаѣвѣи [?]. Положѣенѣе пѣдѣъ Санѣхѣго поѣравѣило ся. — Ишѣи маѣдрѣтѣска дѣпенѣа зъ Санѣхѣго до-носѣтъ, що испѣанѣска ескаѣдра по выѣтѣиѣи стрѣ-лѣи зъ Аѣмерикѣанѣцѣами, не сигнѣализѣовѣала ава-ріѣи. Тому-то и вѣдѣомѣсти зъ аѣмерикѣанѣского жѣрѣла о поѣгнѣмъ Церѣверѣи мѣуть бѣти фѣаль-шивѣи. — Генѣралъ Вѣляко такожѣ телеѣгра-фуѣе: „Запѣвѣляѣтъ, що Церѣверѣи поѣщѣаѣило ся дѣбѣстѣвъ до одной пристѣани на полѣуднѣемъ береѣзѣ Кубѣи“.

Вѣстѣи зъ Аѣмерикѣи и Лонѣдѣну заслѣугѣуюѣтъ будѣ-що-будѣ на бѣльшу вѣру, бо опѣтимѣстѣи-чѣи вѣстѣи пускаѣли Испѣанѣцѣи такожѣ по зѣнищеніи ихъ фѣлѣпѣнѣска флѣотѣи адмѣралѣмъ Дѣ-вѣеѣмъ.

Окрім знищення флоту Церверы — Американці продірали два неспанські кораблі вояки коло Мазанілло і пошукали кілька канонірок. З Нового Йорку доносили про бомбардування Гавани.

Вість, мовляв генерал Пандо убитий до Санхаго, не є правдива. Він знаходиться в 6 миль на північний захід від міста. Генерал Ескеріос в стійці в Америці під Пальми отримав 20 убитих і 60 ранених. В Гавані кружить поголоска, що він продерся до Санхаго.

В битві під Санхагом мав уст испанський генерал Ліпарес. Поголоска сеяла урадою, що не стверджена; однак несправді, що упали два його ад'ютанти і генерал Варарей. Генерал Шефтер довів до Вашингтону телеграфічно під дату 3-ого с. м.: „Нині зажадав я, щоби Санхаго безпровадно піддалося, під загрозю бомбардування. Думаю, що місто поддасться.“ Сам Шефтер має бути тяжко слабий. В протягу тижня вирушить на Кубу початковий вояк американський з значними силами вояками і обійме початкову команду. З приказу Шефтера уявлено Рінга, кореспондента німецької часописи, обжалуваного і шпівство на рвч испанців.

Помічна американська армія прибула вже дня 30 червня на трьох транспортних кораблях до Кавіте. По дорозі обсадили алодійські острови. — Испанська флота Камары переплыла вже Суец. З Каира доносили, що двоєфранко лише часті тон флоту попливе на Філіппіни, друга часті верне до Іспанії. До Манілі прибув уже пятий воячний корабель німецький.

Рух в руских товариствах.

З Надвирняцями пишуть нам: Дня 3 ст. ст. мая с. р. відбулось торжественне отворення читальні „Прогрессивної“ в Переросі повіта надвирняцького, завідає заходом о. Корн Петровського і декотрих тамучих селян. Народу зобразилось множество і з доохрестних селян явилися представителі лучшої часті селянства. З інтелігенції взяли участь пані: Андруховичева, Дрогомирецька, Левицька, Мойсевичева і місцеві пані Петровська, Дмитришова, Г. і Е. Витвицька, а далі: о. Андрухович, п. Борисевич, п. Витвицький, п. Дрогомирецький судья, о. Левицький (з Фиткова), о. Мойсевич і п. Шелестак, декотрі з них прибули навіть з подальших місцевостей.

О. Петровський, місцевий парох, отворив збори адекватно промовою, вказуючи на ціль читальні — освідмлене та дивчине селянства — і припоручив на предсідателя о. Андруховича з Горюхи, котрий і обняв прозід.

Дмитро Останюк, селянин, оден з оснувателів читальні в дуже переконуючій способі вказував: що селян губить а що ним помогти може; вказував до праці, про свід а самооборони против вишкоуачів.

О. Левицький, парох Фиткова, з дошбй патріотичної промови загадавши про рбчню освободження народу, помянув дивчине народних і зворушючими словами представив длю і алодійшого народного геія Тараса, его значіне для нас і его зматаня. Вказував вповняти заповіді Шевченка. Опбслю пояснив статут „Прогрессивної“.

Відтак п. Ренюк, інтелігентний господар місцевий, щирими словами представив хто є правдиним другом народу, а побіж укавав, як декотрі наші губителі провалилися, як павки народу по рамяють ся, якби заохочува з до згоди а пожиточном праці. — П. Витвицький, управитель школи з Гаврильови, вказував на яркіх примірах, яким неощаедем єсть брак просвіт та як погубив в наслідках забобони. Яко знаток місцевих обставин вказував тамошню шляху лучити ся з патріотичним селянством і дбати про добро і розвій просвітних інституцій: школи та просвітном читальні, і практично розвивати, як треба дбати, щоби двигнутись (також під аглядом економічним).

Сердечну подяку місцевим патріотам, т. е. о. К. Петровському головю, і прочим оснувателам, а також вельм готлим вказував о. Андрухович. Вєсды переплано звучним співом, а многотами о. В. цваслю і выбраному головю читальні о. Петровському і нимам заквичено торжество. — *Вод. Друг.*

Адміністрація „Дзла“ просить о відновлені передплати на III квартал 1898 р. і пригадує ся ласкавий памяти дотично скорого врівняння залеглостей, щоби ми не були приневолени давшу высылку часописи застановити.

НОВИНИ.

Прогуляма до Бруховичів завтра, в середу. Вийде з головного двірца о годині 4-й по полудні після львівського годинника. Численної участі закликає — Комітет.

Видать товариства „Руска Бєсѣда у Львові“ порушивши одноголосно на засіданні з дня 4 с. м. викинути з читальні того товариства часопис „Русля“, а то з причини, що она діла на шкоду розвою справ руско-народних тям, що виступає заодно з способом тенденційно ворожий против руско-народних товариств і виступає, не щадячи при томь навіть людей відданих тихой науковій праці.

Загальні збори Бурси руском в Тернополі відбулись з в четвер 14-ого с. м. о 2 годині пополудні в комнатах товариства „Руска Бєсѣда“. О численну участь просить всіх Ви. членів місцевих і замисленних — *Видать. В. Лукавський, свящ. Вол. Громницький.*

Інтернат в Сокалі. Комітет інтернату для кандидатів семинаріи учительской в Сокалі оповіщує конкурс на 50 місць в интернат в році шкільному 1898/9, а то на 30 безплатних а 20 за доплатою від 2 до 5 ар. місячно. Комітет прийме учеників убогих, що викажуть ся добрим поступком і добрим поведінням. Кандидати, що вже були в сокальских интернатах і одержали добрий поступок і добрий обшар, будуть мати першество перед ними; ново прийняті повинні при вступі до интернату аложити одоразно 5 ар. на книжки і прибори шкільні.

Питомці интернату одержать бесплатно: мешканє, страву, послугу, світло, пранє, шкільні підручники, на скільки их стане, і печальний нагляд. Обовязані они однак мати власну постіль з вынимкою євника, білє, підковиту одєжу лїтню і зимову, обуву, ложку, ніж і вилок, а крім сего скрипку до науки музики. — Подана о принах до интернату належить внести на руки дирекції семинаріи учительской в Сокалі найбавіше до 25-ого липня, а до подана треба долучити: 1) метрику хресту на доказ, що пєтєтє скінчив 14 років жити; 2) свідцтво убожества; 3) послїдне свідцтво шкільне з укиченою VI. аглядно VII. класу школи в Львові, або з II. гімназіальною, аглядно реальною класу, або також з курєбї семинаріи учительской; 4) в случаю перерыв в науках також свідцтво моральности за час перерыв; 5) свідцтво здоровля выставлене поштовим лїкарєм.

Стан. Мадейский, буший міністер просвіт и тайный радник, именованный постбанным членом трибуналу державного.

Доповняющий выбор одного члена до рады повитово в Рогатин з громад мєських розослав наместничю на день 10 сєрпня с. р.

Затмєне мєсяця. Вчера в ночи було у нас при погбдїм небї частинне затмєне мєсяця. На мєсяцє видно було з одної сторони сєрбю білий сєрп, котрому з другої сторони відповідав сєрп темно рудой барви, а сєрєдок мєсяця виглядав наче заслонєний чорною тканію. Зявляще се трєвало від 10¹/₂ до 1 години в ночи.

Катастрофа зєлїзнична під Коломиєю, що лучила ся перед роком, єсть тепер предмет розправ перед коломийским трибуналом. На подстав доказів, доставлєних червєцким адвокатом д. ромъ Вахлем, яко заступником пошкодованих, обжалувала прокураторія трєх функцінарїв: Каз. Вишньского урядника руху, Маєра Вернера банмайстра в Нисеора Бабїя будинка, о провину § 335 закона карного.

Гонимі лист за — „пробощем“. Gazeta kościelna оголошує таку відзову: Ч. 1698. Вказує ся сим невдомого з мєсяця побугу ко. Володслава Лєховского, пробоща в Бжові, котрий власновольно опустив свою парохію перед 1 мєм мая 1898 і до тепер не повернув, щоби під загрозю права de residentia beneficiat до кінца липня с. р. до Бжова повернув, бо инакше поступити ся з ним пбслю припбслю канічного права. Відт Комєнаторія Єпископскої о. л. В. Перемисла д. 30 червня 1898. Лука Єпископ.

Цїкава рвч, з якої причини ко. пробощ вбїрїє ся парохію...

Почестне горожанство — тепер дуже в моді — надала рада громадека в Борцєв нбю з заслуги для мєста і пошты маршалкови г. Мєчиславу Дуїну Борковскому і старості Кар. Мильнерови.

Знаменитый правник австрійский, президент трибуналу державного у Відні проф. д-р Унєр обхєдїв у суботу 80-лїтню рбчню своїх уродїв. Нїмецькі газети у мєстїах его житєлєх, унєверситєты пошрєслали ему адреси, а з вєхх сторбн понаходили телеграмми з благожеланїем.

Гр. Войтко Дьдушикий, головний махєр політичний в польских колх і голова жидовско-шляхотского центрального комітєту wyborczego, скликую своих wyborців на „sejmik relacyjny“ до Станиславова на день 8 и. ст. липня на 3 годину пополудні до сал ради повитово.

Львєвскі броварь банкротують. Торбк уряди львєвскі броварь спблку, а властиво картель, в наслідок чого пиво львєвске подорожєло. Але се не вышло ним „на адо-роже“. Два броварь: Кисєльни і Шмєльєса вже давно стали, а від 1-ого липня замкєно і бровар на Погуляцї.

Градова буря на Угорщині. Послїдня гродова буря, що такє страшно лютила ся у нас і наробила тільки знищеня, не оминула і Угорщини. Она навістїла там 16 комітєтєв. Вблше як 9000 громад доносєло до угорского товариства обезпечєнє від граду о понижєнє плодїв на 25% до 100%. Тільки Семігород і одні комітєтє алофельскі у вєхдїбї части околїц підкарпатских не навістїла агада буря.

З Дирекції почты і телеграфів. З днєм 1 липня с. р. запровадєно при ц. к. урядах почтовых в Борислав і Схбїнци

цїлоденну службу для руху телеграфічного і телефонічного.

Спритний Ицко. З Тисменец доносєть о значнї крадежї. Якїсь Ицко Ротєрь, буший підофіцїр 58 полку пхоты, слабол будув тїла, але „добрий духом“, офіціалїст у каніталїсткї Рейз Тєновон, добре зєднєв собї дофєр“, бо украв го-товкою 4.200 ар. дороговцїностї в вартостї околє 15.000 ар. та дороговцїний паєр на 10.800 ар. і з тимь вбїм „дав нурка“. Промысловый сын „избранного народу“ мав чмїхнут до Чернївцєв. Також „a gut Geschliff!“

Глухий автор. Се чей належить до таких рїдкостєх, мов бїлий круї. Однак фактом є, що у Львові на сєн жидовского театру виступає оглушїй від трєх лїтє актор Розєнберг. На сєн вбїм зовєм не араджує признакє свого калїцтва — грає і співає згбдно з музыкою і прочими акторами. А що найважїше, обхєдїє ся цїлком без сєуєлєр [се також рїдкостє у акторбї]; сєуєлєр дав ему лише знакє, коли має говорити, а бблше се орієнтує ся глухий акторь рухами устє своих товаришєв.

Самоубїство и подєвіне убїство. Перед тиждемь пропав з Коломї бїсєн-махєр і захмістр краєвої обороны Густав Нїтє. Допєрва з чєтєр дбїли вбїт до мєста, що вбїт прибув до села Ключєва і там зєстрїдїв одного господєря, пострїдїв его жївку, а опбслю застрїдїв самого себе. — Пострїлена сєлєхна утїкла буда до сєдєлєх, де и відбув ся той драмєт, бо відт рєвольєровых стрїблєх запалила ся соломє на даху, а коли перєстрєшї стрїлами и огнемь сєуєдї прибїгли на ратунок, наїшли скалїчену жївку и два трупї, з котрых одні спавїєт ся на уголь. Причїна сєго страшного драмєту пока-що бблше невбдома, а выкаже ся допєрва слїдєство.

Сильне землетресєне дало ся чути онєдї в цїлїм крає закарпатскїм в Россї. Трєвало оно лише 2 мїнуты. Наслїдкомь землє-трєсєня рїка Амударїя выступила з берегєв и залила низько положєнї мєсєвостї. Будинки правитєльствєнї и зєлїзничї вышлї цїло, нємїстє лїняники тубольцї в мнє-гих околїцах розвалили ся.

Аль 15 мїлїонєв лїрєв — як доносєть дєвїсїк Fafula — выдало італїєскє правитєльство на усмирєнє рєволюцї голодєв, котра выбухла в маю с. р. на пбвострові Апенїнскїх. Пєвно, сїл-бї таку суму було правитєльство выдало перед тям на якї публїчнї работы, щоби допомогти голодуючому насєлєню, то не було бї пришїти до розрухєв, и такого страшного пролїву кровї...

Нова выбухова матерїя. Перед двома тиждїями рблєно в старїйских копальнях зєлїзної руды пробє з новою выбуховою матерїєю „динамонь“. Пробє повєлє ся успїшно. Динамонь выпадєно в технїчєх кру-гах вбїсковых а міністерство вбїны поста-новїло уживати его лише в технїчєх цїлях. Нова выбухова матерїя має ту вышєсть надь динамонь, що выбухає допєрва посєрєдєством відповідної капєлї, впрочїм є цїлком неспалїма. Наслїдкомь сєго динамонь можна цїлком безпєчно перєсєлати зєлїз-ницєю, почтою або в возомь. Затмє є се охороня выбухова матерїя. Многї підприємствя гбрічнї в австрїйских Альпах постановили уживати відт тепєр в копальнях лише динамонь.

Фальшивый граф. Дня 25 м. м. явїл ся в одїбї торгєвї в Празї якїсь молодїй и гарнїй офіцїр відт артилерїи, з вбїзнаками цїсарского шамбєлїна на мундурі, и представїл ся збравнїм там на „сї-данку“ офіцїрамь яко г. Стан. Шєнтіцїй з полку артилерїи 28 дївізїи, прїдїлєний до генєрального штабу в Кошицах на Угорщїн. Офіцїры скоро з нимь пбнались и увбїшли в шїру дружбу. Гр. Шєнтіцїй прїходїл з дня на „скляночку“ межє своих вбїсковых товаришєв, котрі любували ся его правдиво джєнтельмєнским поведєнемь. Та вїдїа зєрунув вбїл на себе увагу бєн-кєтєручїх з нимь товаришєв тям, що часто „забуває“ мошонку з грбїшми дома и залїчуєєт ся у нїх. Вїдїа дорогою телеграфічною заптала в Кошицах: що дє є з гр. Шєнтіцїм? Надбїшла відповідь що гр. Ст. Шєнтіцїй живе в Кошицах и вїдує не выздїв. Тогдї командант вбї-ска в Празї хотїв прїарєштувати фальш-ного Шєнтіцїго, але той „благополучно“, майже з рухє спєсє ся „бгєтєвомь“. Натомїстє щасливїша була вїдєньска поліція, она вєдїла „п. графа“ до „холодїон“. Опбслю показало ся, що сєй фальшивый граф то знанїй пташок Альбїсїй Рїтєрь, маючїй за собою сїтєву славу гольфїаки. „Подорожуєєт“ усе в товариствєх своих „любїх“, котра занималась колєс ботанїкою — продав-ла цвєты...

Дрбїй вїдєр. Командант львєвского корпуса ген. Фїдєр вїхав на вїспєкцію полбїєв. — Радникь Мавтєрь, шєф прїєдїл наместничєтва, вїхав на кблєка тиж-дєвїм урлєпєм. Заступникь его ставєт молодєнскїй староста А. Залєскїй. — Дєлєгєт наместничєтва до повїтєв, де відбували ся

ЗАВЕДЕНЄ ВОДОЛВЧНИЧЄ ПДЬ ЛЬВОВОМЬ

Новый зарядь. Лїкарь ордуїуючїй и управлїтєль А-р Фєрштїайн

Комунїкація з мїєстом дуже догдїна. Онїбїє заведєня. Телефонїчє спблчєно з Львовом. Гїдротєрапія. Массаж. Електротєрапія. Купєлї електрїчнї. Мєхєнотєрапія. Лїчєнє дїєтєтичє.

Сєзонь зачїнає ся днєм 1-го червня. — Цїны умїєрєнїє. Згбдєнє в Адмїнїстрацїи Завєдєнїя [Львов, улїця Словацїного 6.] 217 7-4

розрухї антєсємїтскї, радникь Коржєнєв-скїй, повернув до Львова. — Концєсїю на будову зєлїзничї Львбїт Кєларбїт-Ябїбї достали гр. Ром. Потоцкїй и гр. Вїльє. Сїмїньскї-Лєвїцкїй. — В Золочєвї застрї-дїлєт ся канїтаєт 13 полку улєбєз Кар. Лєслєрь з причини лїхїх фїнансовых вбїдєсєнїєв. — В Тернополї на двірцї по-мєрєтє нагло сєржантє поліцїи Лєнгїєт Лука-сєвїч з Терєбєлєв, відучї в товариствї жєн на клініку до Кракова на операцію горла. — В сєлї Кївгїнїнї під Станисла-вовомь найдєно в пивницї уряду громад-ского бомбу ваги до 16 фунтєв; заряджєно слїдєство. — В вєдїлю буда у наместника на аудїєнцї дєпутатїя мєста Ясєл з про-шєнїєм о умїщєнї тамь сталого гарнізону вбїскового; наместникь мав узнати по-трєбу того. — Знанїй польскїй писатєль Мих. Вєлудцїй тяжко занєдуєєт. — З Копич-нєц доносєть, що посол до радї державної єв округа Густїнїє-Тєрєбєлєв д-р Олїшнї-скїй намїрєє зрєчї ся мандату.

Господарство, промыслы и торговля.

Застєвы в Европї. В захбїдїй Европї падали в остатнїх днєх дощї, однак зєвдї-м теплїй погодї не зашкєдїла застєвї, але протївно, помогли нїмь богато. В Ан-глїї зббжа мають добрї выгладї. У Францїи лютились бурї з громад и поробїли в мнєгих околїцах значнї шкоды. В Нїмєч-чинї була обєва, щоби дощ и холоды не за-шкєдїли зббжамь, особлїво жїтєвї, однак в послїднїх днєх пбїшло на лїпше. На Угорщїнї зббжє в мнєгих мєсєцах вы-гладїло и показало ся ржє, однак до сєн по-рї нема тамь чєго о зббжє боятї ся. В Іта-лії жїтєва будєтє добрї. В Россїи станїє за-сєвєтє вдовольночїй; тблько у вєхдїбї части губєрнїи сямбїрєкєй и самарєкєй дає ся від-чуєвати брак дощєв, чєрєз що побуюють ся о озимїну и о ярє зббжє. — В послїд-нїх днєх оголошєно урядовє одїєнє нов-ого збору. Представлєєт ся вбїт о мпого лучшє, якь мїнулоєго року, такь що до жи-та и пшєнїцї, якь ячмєню и вбєса. Але що зборї попередїй будї досєтє окупї, то и те-пєр цїна зббжа не пбдє дуже нїзько.

Телеграммы „Дзла“.

Вїдєнь 5 липня. Вчера знов відбула ся кабїнєтова нарада під проводомь прєзїдєнта Туєна. — Нїнї відбувають ся тутє великї соціалїстїчнї зборї, на котрых Дашїньскїй має говорити о вынїмковїмь станї в Галї-чїнї.

Опава 5 липня. Міністер судбївнїцтєва казав зєрунїти увагу шлєских сєуєдїєв на те, що прєтоколы, бравї відт єсїчєх и польских свідєкєв и обжалованих, повин-нї выгтовлятї ся по мыслї карїон прєцєду-рї в мовї, в якїй они складають ся. Коли в Галїчїнї се настанє?

Монтевідео 5 липня. Тутє проявїл ся назово рєволюцїйний рух. Ухвалєно оголо-сїти станї облоги.

Вїдєнь 5 липня. В мнєгих околїцах сєрєдїю Італїи було в ночи з 27 на 28 с. м. сильнє землетресєнє; позавалєвали ся мнєгї домї и людє потратїли житє. — Землє-трєсєнє було також в Далматїи днє 2 с. м. Коло Сплїта завалило ся мнєго домбєв, 4 о-сєбї погбїли а 40 є ранєнїх. Вчера землє-трєсєнє поновїло ся, при чбмь знов мнєго оєбєв потєрпїло раны, а одна поранєна у-мєрла.

Бєлград 5 липня. Скупщїна вручила королєви корпоративну адресу.

На дославе.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптик и Механїк у Львові, площа Га-лицка ч. 1. протїв Ваку Гїлєтїчєго на плїта-цїях площї Галїцїон

поручає в великомь выборі и по цїнахь найдєшевїшїх: окуляры, цїкєры, алоярїтї, бїноклї, д-лєкєвдї, бїо-мєтєры, термомєтєры, рбїнї арєсємєтєры, мїкрєсєпї, лїчїи, коїнаєм, рїєсєпї, т-сємї мїрїчї, пїєнї, лїбєлї, мєнєтєры и т. п.

Урядїєнє двїдїблєє електрїчнїх. Вєскї направкї позагбдують ся якь най-скоршї и найдєшевїє. 4185

ПОДЯКА.

Всєчєстєному Духовєнству, Высокопова-жаньому Учїтєльству Округа калуского и вбїмь Достойнымь особамь, котрі взяли участь в відданїи послїднїю услуги Сыновю моему бл. п. Іосєфатови Мазановскому, складаю нїнїшнїмь, в своихь и цїлєх родины нїмє-нїи сердєчну подяку!

Анна Мазановска.

МАТУРИСТЪ убиченный

лекція на ваканїи. — Адреса: С. Гаврїлюк, Тернопбл, Рус-ка Бурса. 268 2-2

Ученик гїмн. пошукує вышїхх клєсєв лекція на село. — Poste restante „К. Р.“ Львбїє. 263 8-8

Оголошене.
Гр-нат. Комітетъ въ Яворовѣ пошукуе підприємця до вымування серви. Планъ и кошторисъ можна переглянути въ Урядѣ парохіальнімъ. Оферты вносити належить на руки Комітету до 20 липня 1898.
Той самъ Комітетъ має на продаж стару церковь въ дубового матеріалу вразъ изъ внутрішнімъ урядженямъ за доступну цѣну. Купуючій може аголосити ся до уряду парохіального.
Почта въ мѣстоцѣ.
271 1-8 Комітетъ.

Новости въ парасольнахъ
Капелюхахъ, блюзахъ, рукавичкахъ, стянкахъ и коронкахъ по чудуночъ низькихъ цѣнахъ. MAISON de Nouveautés Madame Bertha Fiedler.
Львовъ, пл. Каніульна ч. 3. 190 45-7

Такожь и на раты
безъ підвишнхъ цѣнъ диваны, портіеры, фіранки, хдѣники, ковдры ватовані, капы на столы и лѣжка въ складѣ дивановъ „Terriehaus au Louvre“, Львовъ ул. Сикстуска 6. (Пасажъ Гавсманъ). На провинцію высылаетъ ся цѣнники даромъ и оплатно. 190 45-7

Рештки хдѣниковъ и высортвані диваны, портіеры, фіранки, капы, коцы, гобеліны и рбані предмети декорацій по цѣнахъ бачно дешевыхъ. Складъ дивановъ „Au Louvre“ Львовъ ул. Сикстуска 6 (Пасажъ Гавсманъ). Такожь на раты. Для провинцій цѣнники даромъ и оплатно. 190 45-7

ОДИНОКЕ РУСКЕ
Артистично-літографічне ЗАВЕДЕНЕ
Андрея Андрейчана
у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29
вм.отовляе
всѣхъ літографічнихъ выробы
звычайніхъ візитовъ білеты
въ 1 ар. за 100 штукъ, а ново
появившій ся візитовъ бі
леты въ гербовѣ Галицкой
Руси въ краєкахъ по 1 ар.
60 кр. за 100 штукъ въ ка
сеткою 188 15-51

Товариство „Просвѣта“
при зближающихъ ся іспитахъ въ школахъ народныхъ подае до відомости Свѣтл. Рад Шкільнихъ, Виовъ, сьвященників, катихитів, учительів і родичів, що книжки накладу товариства, призволені краємъ. Радую шкільномъ на преміі для учеників, красно оправлені, можна купити в канцеляріі товариства Ринок ч. 10, по слѣдуючій цѣнѣ:
Розказъ про силъ природы Оповіданя о житію св. Бориса и Галба 20 кр.
Повѣстки для дітей 20 кр.
Сестра 15 кр.
Вайка 22 кр.
Історія Руси ч. I. 25 кр.
Історія Руси ч. II. 23 кр.
Лекі і конюші 24 кр.
Рогата худоба 44 кр.
Про живновлоти і ісп. 20 кр.
Веняжия Франклін 16 кр.
На досвітѣхъ 22 кр.
Середъ ледового моря 25 кр.
Житє св. великомученика і лавра Пантелеймона 20 кр.
Дрибна плітка господарска, а великі гроші 20 кр.
Відаритѣ Америкы 22 кр.
Зайрята шкідли і пожиточні Перекотиполодъ 15 кр.
Кирія і Методій 22 кр.
Філандія і Сахара 22 кр.
Повѣстки (Тітошка Ганна і Дѣя Старці Богомольці) 18 кр.
Модявнені народнікы (в земчійній оправі) 20 кр.
влучній окрасі:
а) хребетъ подолтняний і золочений хрестъ в передѣ 25 кр.
б) ціла оправа подолтняна, берогі золочені і золочений хрестъ в передѣ 35 кр.
Модявнені народнікы воліахъ по цѣнѣ 30 кр. до 3 ар.
Всѣхъ замовленія висилають ся скоро і точно.

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНСКИЙ
АРТНОСТЬ-МАЛІАРЬ
Літєтний вѣдъ обзаснадаєтѣ зѣтъ изъ своихъ праць жазирскихъ, украшає церкви въ стилѣ вехдѣнѣ разомъ зъ позолочєнѣмъ, престолами, иконостасами, и инші рѣчи. Принимаетъ рѣзбарскіе работы идеи илєментъхъ пѣнїовъ. Выготовляє всякой величинны церковны образы до иконостасовъ, престоловъ, плащенїцъ — охѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побольше зъ фотографій портретівъ. Зъ уповажєнїемъ ц. к. консерваторіи реставрує вѣсны старинности, а то ерески, рѣзбѣ и т. ин. вхдѣнїи въ кругу праць маліарства по найумѣрѣнїйшихъ цѣнахъ. Подписанный проситъ Веч. Духовенство занотувати собі его адресу. 205
Т. Копистинскій
у Львовѣ, улица Краковска число 20.

На наливки
спіритусъ найчистѣйшій безводный „Esprit de vin Marque d'or“
поручаетъ ц. к. управ.
РАФІНЕРІЯ СПІРИТУСУ
І. А. БАЧЕВСКОГО
ц. и к. надворного доставца у Львовѣ.
Почтою 5 кильовъ посылки обєму 5 літр. 258 4-4

Повѣдомляю Р. Т. Поважанныхъ Вѣдѣбрателѣвъ нашихъ, що выключно заступництво для Галицїи и Буковины имѣетъ „HUMBER“ зъ фабрикъ Wolverhampton и Coventry вѣдѣлає мы фірмѣ
М. Густовичъ и Спѣлка
у Львовѣ, улица Академічна число 3.
HUMBER & Co Ltd.
Bristol Wolverhampton и Coventry England.
254 7-12

Ювілейна лотерія выставки штуки
300.000 лѣсѣвъ. Вѣдѣмъ 1898 30.000 выграмыхъ.
Тягнене у Вѣднѣ вызначєне на 12 липня 1898
Головна выграна коронъ
20000, 10000, 8000, 6000 и т. д. В.
Лѣсѣмъ 50 кр. 10 лѣсѣвъ 5 ар. Порто и ліста выграмыхъ 10 кр. 227 17-20
прїймає и пересылає такожь за посылкатою надлєжнѣстїю
Lotterie-Bureau der Genossenschaft bildender Künstler
Wien, Künstlerhaus, 1, Lothringerstr. 9.
Купоны и марки лїстѣи прїймають ся въ уплатѣ.
На 10 лѣсѣвъ зъ бѣжучими числами припадає одна выграна.

ГРЕБЕНОВЪ
500 метр. ч. п. н. н.
Станція кліматична въ Карпатахъ.
Вѣдъ Львова чотири години вѣдъ зелѣзницєю державною черезъ Стрый, Сколе.
Мѣсєцѣвъ богато вывѣнчана природою, идеально чистый воздухъ насыченый ароматомъ лѣсовъ шпильковыхъ, много сонця, рѣка Опѣръ, потоки гѣрскіи, знаменита вода до пїтїа, численны снацеры посередъ чарѣвныхъ краєвидѣвъ — знамените молоко, кухня здорова. Лѣгбный характеръ природы дѣлає успокоючо на нервы. Чоловѣкъ вѣдроджує ся тутъ вѣдъ впливомъ силъ природы. Особливо хоръ на груди, обезсилєні и прїгноблені на дуєхъ дѣзнають въ Гребеновѣ пѣльги и приходять цѣлкомъ до здоровья, ели доше будуть тутъ жити пѣльга законѣвъ природы. Дѣлає же купелѣвъ воздушныхъ, сонѣчныхъ и рѣчныхъ при оглядѣмъ ихъ ужитїю индивидуальномъ, гимнастика легкая, водновѣдне водживлюване, психичный выливъ окружена, однимъ словомъ — тоє житє пѣльга законѣвъ природы спроваджує цѣлковиту регєнерацию организмъ.
Мешканія въ вїллі Глинського а заравомъ въ хариныхъ дѣмкахъ сѣльскихъ. Мѣстечко Сколе вѣдѣдалєне вѣдъ Гребєнова чверть години дороги зелѣзницею, має двоухъ лѣкарѣвъ и аптеку.
Пансіонатъ (мешканє, харѣ и услуга) вѣдъ 3 1/2 зр. денно. Въ Гребеновѣ станція зелѣзнична, почтова и телеграфічна.
Прѣшу адресувати: **СТАНІСЛАВЪ ГЛИНСКИЙ**, Гребєновъ. 210 8-10

До Всечестнѣйшого Духовенства!
Зѣ особливую охотою удѣляемо Всечестнѣйшимъ Священникамъ пѣльгѣ въ сплатахъ пѣльга умовы.
Поручаемо нашъ складъ богато заосмотрєный въ диваны церковны и передъ престолами, якъ такожь сѣлоновы и настѣнны, хдѣники, фіранки, портіеры, коцы, ковдры, капы на столы и лѣжка, дерги на ковы и коцы до подорожи.
Спеціальный вѣдѣль для конфєкцій дамской и дѣточой, бѣлы мужеского и дамского, парасольвъ и парасолькѣ, капелюхѣвъ, рукавичкѣвъ, панчѣхъ, коронѣвъ и стѣжѣхъ.
На жадає высылаетъ ся зъ прїятностїю цѣнники даромъ и оплатно.
Лїсты и замовленія належить адресувати: Магазинъ „Au Louvre“ Львовъ, ул. Сикстуска ч. 6 або „Maison de Nouveautés pl. Kanіульна ч. 3. 190 45-7

ГАЛИЦКИЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ
прїимаетъ вѣкладки на
КНИЖОЧКИ
и опрѣцєтовує ихъ по
4 1/2 % на рѣкъ.

По низькихъ цѣнахъ
выготовляє
РѢЗЪБАРСКИЙ ВАРСТАТЬ
М. ЧЕРНАВСКОГО
Львовъ, ул. Кароля-Людвика ч. 3
всякїй церковный работы:
Иконостасы, Олтарь, Амвоны и проч. 80 52-7

Кароль ГОСТИНСКИЙ явный спѣльникъ фірмы
К. Гостинский и І. Альсъ
Предпрїемство комісій и спедицій
у Львовѣ пл. Галицїа ч. 3, (телефонъ ч. 537)
яко однокѣ Высокимъ ц. к. Намѣстництвомъ концєсіонарємъ
ГЕНЕРАЛЬНЕ ЗАСТУПНИЦТВО ПѢВНОЧНО-НѢМЕЦКОГО „LLOYD“ ВЪ БРЕМѢ
прѣдає карты корабельны выѣдѣжающыє съ край важморскїи и удѣляє
всѣхъхъ поисненъ бесплатно.
Експедиція подорожнїихъ и пакунѣвъ 3-5 разѣвъ мѣсєчно до Америкы ПѢвнѣчнѣи, Аргєнтинѣи, Канады, Параны и Сполучєнныхъ Державъ. 209 37-9

Розклад їзди поїєдѣвъ зелѣзничныхъ
важнїй від 1 мая 1898
після часу середно-європейского (північного о 96 мінут від часу лівиского).

ПОЇЗД	до Львова	ПОЇЗД	зі Львова
посп. особ.		посп. особ.	
приходять о		відходять о	
6.45	Іцкан	6.00	до Підволочиска з голови двірця
7.30	Зимної Води (1/2 до 11/2)	6.06	Іцкан
7.40	Янова	6.15	Підволочиск з Підзамча
7.50	Тернополь на Підзамче	6.35	Кракова
7.55	Сокаля	8.50	Кракова
8.05	Лавочного	9.15	Скольного
8.15	Тернополь на головний дворєць	9.25	Янова
9.05	Кракова	9.35	Підволочиск з головного двірця
10.35	Іцкан	9.55	Підзамча
10.45	Ярослава	9.55	Вєдѣи
1.01	Янова	10.55	Іцкан
1.30	Кракова	12.50	Янова (1/2 до 11/2 неділі і сьвѣта)
1.40	Скольного	1.55	Підволочиск з голови двірця
1.50	Іцкан	2.05	Підзамча
2.15	Підволочиск на Підзамче	2.15	Врухович (1/2 до 11/2 неділі і сьвѣта)
2.30	голови дворєць	2.40	Іцкан
5.00	Підволочиск на Підзамче	2.50	Кракова
5.35	голови дворєць	3.00	Стрия
5.40	Іцкан	3.11	Янова
5.55	Сокаля	3.16	Зимної води (1/2 до 11/2)
		3.25	Врухович (1/2 до 11/2)
		4.55	Ярослава

НІЧ

ПОЇЗД	до Львова	ПОЇЗД	зі Львова
посп. особ.		посп. особ.	
приходять о		відходять о	
3.04	Підволочиск на Підзамче	4.10	до Кракова
3.30	голови дворєць	5.20	Лавочного
6.10	Кракова	6.20	Янова (1/2 до 11/2 в будні дні)
7.57	Янова (1/2 до 11/2 і 11/2 до 11/2)	6.30	Іцкан
8.12	Врухович (1/2 до 11/2 і 11/2 до 11/2)	6.40	Кракова
8.31	Кракова	6.55	Тернополь з голови двірця
8.53	Янова (1/2 до 11/2 в будні дні)	7.10	Лавочного
9.10	Кракова	7.15	Сокаля
9.39	Підволочиск на Підзамче	7.15	Тернополь з Підзамча
9.45	Іцкан	8.40	Янова (1/2 до 11/2 і 11/2 до 11/2)
9.55	Підволочиск на головн. дворєць	10.05	Іцкан
10.30	Лавочного	10.40	Кракова
12.15	Скольного	11.00	Підволочиск з головного двірця
		11.37	Підзамча

ЗАМІТКА: Первїї чїсїи чїсїають ся від 6 години вєчером до 5 години 59 мінут рано. 5

МАШИНИ АМЕРИКАНСКІ до сѣна мяса по ар. 4. Сѣна полосєнїи почѣвѣи до паштєтѣвъ по ар. 1. 1.30 и 1.60.
поручаетъ **ПЕТРО ХИЩОВСКИЙ**, торговля сѣна у Львовѣ, площа Каніульна ч. 1 (супротивъ като-4965 дрм.)

Диваны перскіи и портіеры
прѣдѣи (старинніи)
прѣдає, купує и выпоачає, а такожь прїймає на перѣвожѣ. Складъ диванѣвъ „Au Louvre“, Львовъ ул. Сикстуска 6. — Пѣльги въ сплатахъ пѣльга умовы.
Для провинцій цѣнники даромъ и оплатно. 190 45-7

Выстава загальна
вехдѣнѣмъ и лїнїахъ чужєхъ и красныхъ диванѣвъ, портіеръ, фіранокъ и хдѣниковъ.
Такожь цѣлу нѣчь при електрїчнѣмъ освѣтленїю отворєнїя. Вєсїуть вѣдѣнїи.
Управляє ся кожѣмъ, хто бажєе щось закупити, абы вперѣд оглянувъ тую выставу.
На провинцію цѣнники даромъ и оплатно.
Лїсты адресувати належить: Складъ диванѣвъ „Au Louvre“, Львовъ, ул. Сикстуска 6. (Пасажъ Гавсманъ). 190 45-7
Купуючымъ пѣльги въ сплатахъ.

Славный на цѣлѣмъ свѣтѣ
КОЛА „OPEL“
перворѣднїи фабрїкатъ. Выключно прѣдаєтѣ для Галицїи и Буковины
„Cycle house au Louvre“
Львовъ, ул. Сикстуска 6, на сѣмѣ Гавсманъ.
Пѣльги въ сплатахъ пѣльга умовы
Для провинцій цѣнники даромъ и оплатно. 190 45-7

Подлин и киний докозони призатий чинитъ. ед по
16 кр. збъхъ отиника.

Польскі дзеньнікі доносяць, што ў справі ситуацыі ў захадняй Галіцыі мая неадкладна вядуць ся нарада соймавых паслав у будынку таварства крэдытнага земскога у Львові. Буде се мабуць нарада самых польскіх паслав.

Въ захадняй Галіцыі пачалі ся вже — іменна въ Рашеві зъ днём 5 с. м. карны процёсы зъ прычыны протывжидовскіхъ разрухъ...

Дня 5 с. м. стававъ перадъ трибуналомъ жидъ Яковъ Гасель ад Стрижова, абжалованый 6 т, што дня 17 червня, коли до Стрижова підбасъ разрухъ прыбули гувары и заведено конъ гуваровъ на старе жидовске окопско коло бжвинцъ, убивъ сказавъ до делегата магістрату: „Заведѣте собі конъ на свѣй цвинтаръ або до свого костела“. Отже ва тѣ слова [публичное насильство зъ §. 87. и зневага релігій §. 303.] засуджено жидъ на рѣчь тяжкою взынцъ заостреною постомъ що два тиждѣи.

Сей вырокъ на жидъ — найтяжшій адъ вѣхъ, якъ досе запали въ Рашеві. Того-жъ дня вѣдбули ся ще два процёсы перадъ тымъ самымъ трибуналомъ.

Яковъ Пітера зъ Лютичъ въ часъ разрухъ въ Стрижовіцѣи апавъ до лютичанской коршмы и грозачи коршмаревъ — побоемъ, зажадавъ горѣлки. Коли-жъ жидъ ему не давъ, убивъ вытовъ усе посуду въ коршмѣ, а вѣд-такъ збѣжавши до пивницъ выпустивъ зъ бо-чокъ усе трунки, а вѣдходячи загрозивъ коршмаревъ, що недовѣзъ прыдуть тамъ вышъ и будутъ жидовъ бити. — Обжалованый Пітера за ачочинъ публичного насильства зъ §§. 98 б) и 99 и проступокъ зъ §. 468 — дѣставъ два мѣсяцъ взынцъ заостреною постомъ.

Третья розправа була протывъ Івана Кіпы за нападъ на жидовъ въ Чудці [зъ §. 87], а склѣчила ся засудженемъ Кіпы на чотири мѣсяцъ взынцъ.

Дня 6 с. м. вѣла ся четверта розправа протывъ пяти робѣтничѣвъ зъ Любеві, котры въ тамошній коршмѣ побили жидовъ и зрушували коршму въ серединѣ. Розправа закѣчила ся засудженемъ обжалованыхъ [за злочинъ зъ §. 99 и проступокъ зъ §. 468] на 2—3 мѣсяцъ взынцъ.

Посоль кс. Стояловскій зъ послами своего клябу: кс. Шподромъ, д-ромъ Данелякомъ, Шаеромъ, Забудомъ, Ценою и Кубікомъ — оголосили въ Вієнѣ польскѣмъ манифестъ въ справѣ разрухъ. Въ манифестѣ выступаютъ они насампередъ протывъ кола польского за его зѣвисту ухвалу; коло несправедливо обжаловало людъ польскій перадъ правительствомъ и свѣтомъ и оно е одвѣчалне за всѣ наслѣдки той своєї зѣавы. Причину разрухъ

стояловцѣ бачать въ жидовскѣмъ вымыску спроваджуючѣмъ селянъ на нужду. Случайнымъ точкомъ до разрухъ була пригода въ Кальваріи, де жидамъ выбито вѣкна, а застрѣлено двоухъ селянъ. Тая вѣсть подразни-ла селянъ, але и жиды провокували. Вѣбни клябу стояловцѣвъ протестуя протывъ клеветы, мовѣ-бы то его агітація выкликала разрухы, або вѣнь управлявъ тымъ рухомъ. — Такій самъ протестъ умястивъ кс. Стояловскій въ N. fr. Presse.

Вчера вечеромъ вѣдбули ся у Вѣднѣ вѣ сали Дрегера зборы клябѣвъ тысячъ робѣтничѣвъ въ справѣ вынмкового стану въ захадняй Галіцыі и выхѣбнування его протывъ робѣтничѣвъ. Обширный рефератъ о тѣхъ рѣчи мавъ пос. Дашиньскій. Середъ бесѣды вѣдкрывъ вѣнь одну цѣкаву рѣчь: Коли вѣнь дня 25 червня бувъ у гр. Туна [въ справѣ сенатуры соціалістѣвъ въ Краковѣ, коли ладились до обходу Мицкевича], гр. Туна сказавъ ему: „Ich habe keine blasse Ahnung von den Verhältnissen in Galizien.“

По Дашиньскѣмъ промовлявъ пос. д-ръ Яросевичъ о вѣхднѣй Галіцыі. Тамъ сказавъ вѣнь пануа „спокой цвинтарный“, народъ, по зазначеныхъ пересѣдованяхъ не може проклянутися до сильного вѣдвору...

Переглядъ політичный.

Дальшій вѣсти зъ Кубы:

Залога зниченныхъ кораблѣвъ испанскихъ ратувала ся за помічю суденъ высланныхъ Американцами, а потѣмъ поддала ся побѣдителямъ, котры выслали на берѣгъ вѣдѣль вѣбеса, чтобы недовѣбѣтъ испанскихъ оборонити перадъ евентуальнымъ нападомъ укритыхъ на островѣ бандъ кубанскихъ повстанцѣвъ.

Адмиралъ Самсонъ позволилъ двоухъ англійскимъ кораблѣмъ и австрійскому кораблѣ „Цесаревъ Марія Тереза“ вплынути до Сан-таго, чтобы забрати горожанъ чужихъ державъ.

Генералъ Шефтеръ доносить, що испанскій генералъ Пандо зъ 6000 войска дѣйстно прибувъ до Сан-таго и что сесе войска розмѣщено въ фортахъ.

Репрезентанты консулатѣвъ выхлопотали у американского генерала вѣдложено заповѣдженного бомбардованя до 5-ого с. м. до 10 години перадъ полуднемъ, подѣ услѣбамъ що Испанцѣ до того часу були бы безчынны. Мотивомъ сего кроку консулатѣвъ було: завчасу усунути зъ мѣста на безпечне мѣсце чужинцѣвъ, жѣнки и дѣти.

Шефтеръ доносить, що одержавъ письмо

генерала Торалы, въ котромъ сей годѣ ся на вымѣну полковника Гобсона и его товаришѣвъ, котры затопляши Меримака достали ся до испанского неволѣ.

Ходить поголоска, що испанскій корабель „Альфонсъ XII“ мавъ дѣстатись до неволѣ въ хвѣли, коли хотѣвъ продерти ся зъ Гава-ны черевъ американскую блокаду.

Зъ Філіпінъ доносять, що мавъ уже розпочатись атакъ на Манілу вѣдъ стороны сушѣ.

Испанская рада міністрѣвъ рѣшила не розпочинати нѣякихъ переговоровъ для заключеня мира, але вѣсти войну дальше — „доки находитъ ся на Кубѣ одинъ испанскій войскъ“.

Melnicke Listy довѣдують ся о денныхъ подрѣбцахъ зъ конференціи гр. Туна зъ молодоческими послами. Туна мавъ предложити посламъ еларбратъ, выготовленный пятьма урядниками, оббаванными въ вѣдносинахъ въ Чехіи и Моравіи, котры мавъ бы заступити языковъ розпорядженя. Новый проектъ президента кабинету захочуе въ цѣлѣи повѣи принципъ рѣвноуправленя а вѣдъ языковыхъ розпорядженъ рѣбнать ся лише въ подрѣбцахъ. Именно заходять змѣны що-до обовязку урядниковъ знати обѣ краевыя мовы. Чехія подѣлена не на три, але на пять округѣвъ языковыхъ: одинъ округъ становить сама Прага, другій чисто чешскій, третій чисто нѣмецкій, четвертый переважно чешскій, а пятый переважно нѣмецкій.

Narodni Listy доносили, що цѣсаръ вѣдмовивъ санкціи ухваленому 28 грудня м. р. на внесенне пос. Коліска проектова закона низшавстрійского сойму, котрымъ то закономъ, мавъ завести ся нѣмецкій языкъ яко одиницѣи краевый въ публичныхъ народныхъ и вѣдѣловыхъ школахъ низшомъ Австрійи.

Въ Петербургѣ оголошено новый царскій указъ, забороняючій чужоземцѣмъ ажъ до часу дальшихъ розпорядженъ набувати земскыя посѣлости въ захадныхъ и полудневныхъ губерніяхъ Кавказа, а то по-за округомъ мѣсть портовыхъ и ишнихъ. Вынято зъ тонъ забороны набуваня землѣи подѣ фабрики и на работы гѣричѣи, але и при тѣмъ треба дозволу вѣдъ начальника краю. Въ случаяхъ сумнѣву що-до цѣли, на яку мавъ бути набутий грунтъ, рѣшае міністеръ скарбу або рѣбництва. Указъ признае заслуги чужоземцѣвъ для вѣднесеня добробыту на Кавказѣ, але заравомъ додае, що заборону належало выдати въ интересъ русскіхъ переселенцѣвъ. Указъ вѣдноситъ ся заравно до особъ якъ и товариствъ, але не дѣлае вѣздъ. Звернений вѣнь наибѣльше протывъ Нѣмцѣвъ.

— Не богато знамо дамъ симъ разомъ.
— Нѣ, — вѣдповѣла панна Брюстеръ, — я гадаю, що моремъ о сѣй порѣ вѣдъ хѣба той, хто мусить.

— Я можу вѣдповѣсти за двоухъ пасажировъ, що такъ есть.

— Чи вы одинъ зъ нихъ?

— Такъ, я и мой приятель.

— А то приятно мусить бути вѣхати зъ приятелемъ! Тогдѣ чоловітъ не е самотній. Я, протѣвно, вѣду сама.

— Я думаю, — сказавъ галлянтный Уентвортъ — що коли вы самотній на кораблѣ, то хѣба зъ власной вини.

Місѣ Брюстеръ засмѣяла ся сѣрьбнымъ смѣхомъ и сказала:

— Не знаю. Я вѣду до Мекки всѣхъ Американцѣвъ... до Парижа. Мой отецъ мавъ чекати на мене и потому поѣдемъ разомъ до Рівіеры.

— А! се буде приятно! Рівіера о сѣй порѣ року буде пожаданнымъ мѣсцемъ.

— Такъ я чула.

— Вы ще не були въ Европѣ?

— Нѣ, се моя перша подорожъ. А вы, думаю, переѣздили частѣйше?

— О нѣ, — вѣдповѣтъ Англичаннѣвъ, — се только друга моя подорожъ, перша була до Америки.

— А! то вы не Американнѣвъ? — спытала панна Брюстеръ удаючи зачудованя. Она уважала, що така похѣбка все подѣбляла чоловікови. Хѣвъ-бы и якъ вѣнь бувъ гордый на сѣбѣ край, а така похѣбка свѣдчить, що вѣдъ него не пахне провинціалізмомъ, котрый якъ каже Американнѣвъ „араджуа его“.

— Я гадаю, — сказавъ Уентвортъ, — що загаломъ мене не мають за кого ишого, якъ я е, за Англичанина.

— Я такъ мало вѣдѣла Англичанъ, вѣдповѣла панна місѣ Джени, — що справдѣ не можу побачити.

— Я чувъ, що Американе загаломъ мають тако понятѣ, що кождый Англичанинъ пропускае „г“ въ вымовѣи и по тѣмъ можна его побачити.

Администрація „Дѣла“ просятъ о вѣднованіи ене передплаты на III кварталъ 898 р. и пригадуе ся ласкавъ памяти дотычно скорого вырѣшаня залогностей, чтобы мы не были приневолѣны дальшу высылку часописи застановити.

ПОВІНКА.

— Перемысливъ прѣосв. Епископъ Константинъ Чеховичъ выхѣвъ зъ товариствѣи пралата Войтовича и капелана о. Погорейского на каноничну вѣзитаціи въ турчанскій повѣтъ.

— Зъ Березанѣи пишуць намъ: Въ четвертъ 14 ого н. ст. липня вѣдбуде ся въ сали „католического дому“ въ Березанѣахъ концертъ „Бояна“ на дохѣдъ бережанской Бурсы. По концерту танцѣи. Початокъ о годинѣ 8. Вступъ вѣдъ особы: крѣсло 1 ар., партеръ 40 кр., для учениковъ 20 кр. — Дня 15 с. м. о годинѣ 11. въ полудне вѣдбудуть ся загальныя зборы „Рускои Бурсы“ въ Березанѣахъ въ комнатахъ товариства.

— Въ Мостахъ великихъ — якъ намъ зъ вѣдбамъ доносить — вѣдбуде ся сѣи недѣлѣ [10 н. ст. липня] аматорское представлене селянъ зъ Жужеля и капелѣи зъ Махнова. — За Комитетъ д-ръ Невестюкъ и д-ръ Олѣйникъ.

— Въ понедѣлокъ, 11-ого липня вѣдбуде ся прогулька до Винницѣи, при котрой то нагодѣ буде можна оглянути тамошню фабрику тютюну. Довѣзъ до Винницѣи и поворотѣи коштомъ около 30 кр. вѣдъ особы, наступитъ умыслимы подводами, що будутъ дожидати о годинѣ 3 ой пополудня на Лыцковской рогацѣи. Кто бы хотѣвъ зъ тѣи прогульцѣи участѣи зѣвати, азовити зѣлоденіи ся завтра въ пятницю, або позавтру въ суботу мѣжъ годиню 8 а 9-ою вечеромъ на „Бѣсѣдѣ“, а то въ тѣи цѣли, чтобы побѣла аголошенъ наняти вѣдповѣдно число подвождѣи. — За Комитетъ — В. Шухевичъ.

— Зъ Мостиского пишуць намъ: Правдиву неспѣдѣванку зробивъ намъ нашъ русскій народный театр, вступивши въ переѣздъ зъ Перемышля до Мостиска на шѣсть представленъ. Саме число дружны театральны, ихъ выгладъ весело-здоровый, що сильно вѣдбывае вѣдъ авчальныхъ провинціалныхъ польскихъ театрикѣвъ, зробивъ якъ найдучше вражѣи. Тѣмъ публичка тутѣшча безъ вынмку, Русины и Поляки, завопала що вечера по береги досѣтъ якъ на Мостиска обширну сали, мимо того, що недавно мѣтивъ тутъ польскій театрикъ п. Міллера. Одно може належало Дирекціи ще зработи, а то: заведѣдѣити въ частѣ доохрестну публичку. Селянъ, що правда, мало бачили мы на представленяхъ, але якъ на тепершній часъ оно не дивно. При переѣздѣ вѣдѣло до Яворовѣи треба бы конче заведѣдѣити доохрестну публичку.

— Въ справѣ регуляціи платнѣи урядникѣвъ зновъ доносить вѣдѣловскій газетѣи, що въ другѣи половинѣ липня появѣтъ ся законъ о по-

порѣ року було розмѣрно мало. Коли призначали мѣсця, оденъ зъ помѣчникѣвъ платничего писавъ имена пасажировъ на малыхъ карткахъ, а другій укладавъ картки на столахъ.

Одна молода женщина въ красно лежащѣи подорожѣи сукни, очевидячи найповѣдѣшого кроу и рисунку, стояла троха зъ боку вѣдъ головной группы, що окружала платничего и его помѣчникѣвъ. Она пыльно уважала на лиця людей и наслухувала вѣдѣтнуваня и мѣвъ. Часами по-и бровахъ перейшла тѣмъ разочарованя, якъ коли-бъ она спѣдѣвала ся, що якась особа повинна мати таке а таке имя, а она такъ не называлась. Вѣдѣици ен очн заисѣли.

— Я называюсь Уентвортъ, — сказавъ молодой чоловікъ, коли прийшла на него черга.

— А, може якимъ спеціальнымъ мѣсцемъ можу служити, пане Уентвортъ? — спытавъ платничій приязно, якъ коли-бы бувъ знакомый зъ Уентвортѣмъ цѣле жите.

— Нѣ, намъ все одно, де сидѣмо, только мой приятель п. Кенйонъ и я хочемо сидѣти разомъ.

— Дуже добре, — вѣдповѣтъ платничій. — Номеръ 23 и 24 — містеръ Кенйонъ и містеръ Уентвортъ!

Стюардъ [мельнеръ] взявъ написанъи картки и умястивъ ихъ вѣдѣповідно до чиселъ, якъ подавъ платничій. Тогдѣ молода женщина перейшла граціозно до стола, глянула на имя Уентворта и побачила, що коло него лежала картка п. Бравна. Оглянувшись скоро а уважно по сальонѣ, уарѣла, що оба молодѣи людѣ выходили теперь помалу на коридоръ. Она взяла картку зъ именемъ Бравна, а вѣдувала на столѣ другу, на котрой було написано „Місѣ Джени Брюстеръ“. Картку Бравна она умястила тамъ, зъ-вѣдѣи взяла свою.

„Я гадаю, що пану Бравновѣи буде все одно, де вѣнь буде сидѣти“ — сказала місѣ Джени до себе, — однакъ на кождый способъ треба вчасно прийти на обѣдъ, чтобы принад-

комъ п. Бравнѣи, хто вѣнь тамъ и е, не бувъ такъ нечестный упоминатись о своемъ мѣсцѣ, сли знавъ, що его картка була тамъ умящена...

Потому показало ся, что п. Бравновѣи, такъ якъ місѣ Джени спѣдѣвала ся, було байдуже о свое мѣсцѣ при столѣ. Сей молодой чоловікъ глядавъ за своєю карткою, найшовъ ен и сѣвъ на крѣселѣ протывъ місѣ Джени, котра вже сидѣла на его давѣйшѣмъ мѣсцѣ, ливши ся справдѣи першою при столѣ. Видячи, что не буде спору о мѣсцѣ, она зачала зъ мысли укладати плянъ, якъ бы звернути на себе увагу Уентворта. Коли Джени такъ застановлялась надъ приступомъ до своєї жертвы, учула его голосъ.

— Осъ Кенйонѣи нашъ мѣсця!

— Котре мое? — спытавъ Кенйонъ.

— Намъ все одно, — вѣдповѣтъ Уентвортъ.

Нѣжне сердце панни Джени занепокоило ся, зѣи не приходило на гадку, що молодѣи людѣ можутъ замѣнити ся за мѣсця, а брѣлась того, что могла бы сидѣти коло Кенйона а не коло Уентворта. Еи перша оцѣнка характерѣвъ молодыхъ людей выгладала на правдиву. Она все мыслѣла о Кенйонѣи якъ о недоступномъ, а печувала напѣвно, що Уентвортъ подѣбасъ ся лекше. За хвѣлю бѣвѣи ен розвѣялась, бо Кенйонъ, поглянувши скоро на красу женщину, умыслие сѣвъ подальше вѣдъ неи, Уентвортъ присунувъ ся, сказавши „перепрашаю“, и сѣвъ коло неи.

— Теперь — подумала Джени вѣдѣтнувши зъ полѣкшѣи, — нашѣи позиціи при столѣи занепокоило на цѣлу дорогу.

Она уклала плянъ, якъ рѣзпочати знакомѣи зъ молодымъ чоловікомъ, та сего не було потрібно, бо вѣчливый п. Уентвортъ подавъ їи заразъ снѣгъ стравъ.

— О, дякую вамъ! — сказала місѣ Джени тихимъ голосомъ, такъ музикальнымъ, що Уентвортъ поглянувъ на неи вѣ-друге и побачивъ, яка она була мила, красна и невинна.

„Мая щастѣи!“ подумавъ сердѣга, а вѣд-такъ замѣтивъ у голосѣи:

Джени засмѣяла ся зновъ, а Джорджъ Уентвортъ думавъ, що се найкрасѣи смѣхъ, якій вѣнь коли чувъ.

На бѣдному Кенйона забувъ приятель при обѣдѣ. Той сидѣвъ хмуро, якъ переходили страны, а жалувавъ, що не мавъ вѣчѣрнои газетѣи. Тымчасомъ Уентвортъ и красна дѣвичка коло него познакомились на-добре. При кѣици обѣду їи, якъ здавало ся, трудно було встати зъ-за стола, то Уентвортъ показавъ їи, якъ обернутѣи крѣсло, чтобы встати. Она подѣдувала ему красно.

— Я вѣду на помѣсть — сказала, обернувшись до выходу, — я така цѣкава побачити першѣи разъ океанъ у ночи зъ покладу парохода.

— Надѣю ся, що позволите менѣ товаришити вамъ, — замѣтивъ Уентвортъ. — Поклада троха хѣвакѣи и навѣтъ коли корабель не колышѣтъ, не зовѣмъ безпечно дамъ не-привычный до его порушенъ ходити самѣи потемѣи.

— О, дякую вамъ дуже! — вѣдповѣла місѣ Брюстеръ зъ чувствомъ. — Вы дуже ласкавъ для мене и я буду дуже рада зъ вашего товариства, сли обѣцаете менѣ, що не стратите черевъ мене своего пообѣдѣного цѣгара. Стрѣну! ся зъ вами на верху сходѣтъ за пять минутъ.

— Робѣи знакомѣи! — сказавъ Кенйонъ, коли молода женщина вѣдѣйшла.

— Шкода е бути на кораблѣи, сли не користае ся зъ нагоды зработи корабельный знакомѣи — вѣдповѣтъ Уентвортъ. — На кораблѣи нема церемоній свѣтовыхъ и оно не е безъ принады, якъ може самъ переконавшѣи ся, закимъ вѣда склѣичити ся...

— Ты хочѣшь только успокоити свою совѣсть, что мене такъ понехавъ...

(Дальше буде.)

датуку воді продажі цукру, а з днями 1 серпня регуляція платів урядників урядів не жити.

Закінчене року шкільного в інституті СС. Василюк у Львові відбуло ся в інституті 28 ого н. ст. червня с. р. Інститутки, які відомо, побирають науку в публичних школах львівських, а в інституті університетських, церковних та світських науку та музику, руського мови та літератури, географії та історії Русь, естетики, німецького конвєрсації та ручних робіт жіночих. З нагоди закінчення року шкільного понасували ся інститутки перед численними абитурантами гостями. В заступстві протектора інституту аніж ся Вир. архієпископів о. А. Валєцький з прелатом о. Туркеничем і проповідником іспитів. Інститутки через чотири години відповідали загалом сміло та вільно, а сїй відповіді були надзвичайно доказові пильно працюючи студентів та інститутки. Іспити з поодинокими предметами переплїтано продуктивними сївми та музикою. — По обідньому іспиті промовила інститутка п-на Назаревичівна, виславши радість інституткам, що можуть використовувати в релігійній та народній дусі та дякуючи інституткам та інституткам за їх щирі та ревну працю. Відтак промовив Вир. о. Валєцький. Згадав передовсім, що покровитель інститутки, хоча за-д-ля тяжкої недуги не міг явити ся, однак духом єсть посеред присутніх, бо більшу частку своїх трудов жертвував для інститутки, щиро ним все опікувався, а також значну частку свого приватного заощадження мавши записав на удержані та розширення інститутки. — По молитві удали ся гості до другої саль, де находила ся выставка ручних робіт. Роботи, котрих там учить п-на Барвінська, були виконані дуже часто і старанно, а визнавали ся перед іншими того роду выставками тим, що збрїд до тих робіт були взяті без винятку з мотивів руського народності: суцільних, українських та т. п. Мальован на дереві, гачки, вишивки, мережані та т. п. показували наглядно, як багатство представляла наша народна орнаментика, кільки в нїй гармонія та краса і як все те дає ся приложити до практичних потреб.

Огнї. З Постолюк (пошту гуситинського) пишуть нам: Дня 30 червня вибух огонь в селі Постолюк і знищив сьмь загоріло. Першою поміччю удївля погорільцям п. староста гуситинський. В кілька днів, омієно дня 4 липня вибух в Постолюк новий огонь і за годину замінив 25 господарств в попіл. Люде постоловський показували медальми, а лише завдяки поміччю о.ей з Городища огонь при сильній вїтрї не розширив ся далїше. Причиною огню в першій випадку була неосторожність при вимішуванні попелу, а в другій забавка дїтей свирками. З потерпівших одиниць був обезпечений на 300 зр.

В справі ювілея 50-літнього священства ворменського архієпископа Ісаковича ухвалив комітет вибрати пам'ятковий медаль золотий, котрий вручать ювілятові; також саміх медальєв срібних мають вибрати більше число для музеїв, а будуть також бронзовий медаль на розпродаж. В день ювілея [за два місяці] вручать ювілятові адресу з похвалою.

Конюводи. Патрулі жандармерії в Вбєрцї, вложена з жандармів Кулика і Шульця, привер ала д. 30 червня недалеко Давидова п'ятьох "аматорів" чужих коней, котрі вночі украли двох коней на фельварку "Подгородне" коло Рогатина. Двох провдерили, Шльому Галера і Дудя Гохберга. [на воєх у них найдено револьвер] замкнено в арешт, а прочі три утікли з рук жандармів, хоч не укривають ся, бо жандармерія знала на їх слїдї.

З Товмача пишуть нам: Довідать ся і случайно, що молоденький управитель ["kierownik"] нашого староства помітив у Dzienniku polsk бмь "sprostowanie" в справі заборони збирання добровільних пасхальних датків. Хоч і мав щире наміренє не бавити ся вже з репліку — котра не годна вже заінтересувати нікого, а до того погадав-сь собі: оть молодий... Але новий підвиг пана староства спонукують мене не залишити і того "sprostowania".

В 121 ч. Dziennika пише вбє: "Na otrzymanie kawalenie..." Шкода, що не додав: чия? та чи "ustno" чи "pisemne", бо в сьмь напрямі багато поучаючих досвідів ми пережили, а попередник був майстер до такого дїла. Разу одного засуджує когось там за мнимо неправне рубанє хї а на болючу кару грошеву, а коли засуджений явив ся лично, вбє важє: "Я сам не порушував бмь був той справу ніколи, але оть пересвідчить ся самі, тут надбійшов вбє жандармерії такий донос". Не о то ходити, що з тим стало ся, але ось пересвідчено ся, що вбє самі своєю писарев дїгував той донос! — Пише управитель староства в Dzienniku у: "Zwróciłem uwagę gr. kat. urzędów państwowych... Справдє крєвно з сprostowaniem, але як оно погодити з оригіналом: "Wzywam urzadz państwowy, ażeby natychmiast zaprzestali zbieranie powyższych datków!" А що до "piedania specjalnych poleceń dla żandarmerii" — то команда жандармерії у Львові і Бучачі, на дотично зажалєна клира деканата товмачського відповіла категорично: "Жандарми сповняли тільки накази видані старостою", а Провідія ц. в. Намістництва від 5504 пр. з дня 11 червня с. р. повідомля Еп. Консесторію о своїх заряджені, щоби подібні прикличення, які лунали ся в Рошєвї і Буківцї 11-ого і 13-ого цїтня с. р., не повторяли ся бїльше, отже "zgodnie jest z prawdą", що в Рошєвї жандарм

брутально обійшов ся з парохом, а кільки в дарми вбє паламареві віднести до канцелярії громадської. Але кінчу ту справу, а приступаю до нових.

Найновіший обійшов графа-управителя до руських урядів парохіальних з дня 22/6 ч. 15495 гласить так: "Wzywam W. u. p. ażeby zechciał ściśle dotrzymać terminów w przedkładaniu periodycznych wykazów i sprawozdań, tudzież przy załatwieniu spraw przegaznionych w wyznaczonych terminach W. u. p. przesłanych, gdyż po bezskutecznym upływie... będę zmuszony do niemilego przynaglenia poślaniać na koszt plebanów."

Правда, що гарно! Нехай п. граф згадає на своїм заглядосї, кільки то разів ми мусимо у важних справах писати і не разів лично просити о заглядосї, та годї дождатись! і май бм п. староста по широті відповість: чи багато то разів чекав на дотичай справозданя? Вбє самі здорові знає, що не має ні причини ні права так до нас писати, але потайна цїль его була така: Існує розпорядженє з року 1833, щоби ми до статистичних виказів о руху людности долучували також про підданых італійських і французьких, а таких виказів в нашомь старостві ніколи не жадано, бо в повїт нашомь таких підданых нема, — отже наміряв побєдзати намь докучити. Хитро, але чи була бм ему така штука удала ся, хоч-бм ми і не доручили такого справозданя, то ще питання. Ми-ж бм бажали, щоби по провалєні "зєлєного руху" провалєв ся і бадєніє і щоби політична система приворвила ся вже раз до моральних вимогів християнської суспільности. К.

Шлях зєлєзничий Неполоківць-Викниця нових буквицьких зєлєзниць львівських збє стадіями Барбєвцї, Вахєвцї, Руськї Вахєвцї, Милєвцї, Іспєвцї і Викниця і в перестанках особовими Чарторий і Слободзя а також шлях зєлєзничий Радєвцї-Бродина нових буквицьких зєлєзниць львівських збє стадіями Галичєстє, Викєвцї, Бєвєчєрє, Карлєвцї, Сгража, Фальєвцї, Бродина і перестанкомь Городиць — передають ся до прилюдного ужитку дня 7 н. ст. липня с. р. — Стації урядженє для загального руху а перестанки тільки для обмеженого руху особового і пакуничового.

Страшна морська катастрофа. З Нового Юрку доносить, що дня 1 липня рано на морі, 60 миль від Sable Island, втїкнули ся два кораблї "Cromarthyshire" і "Bourgoigne" і сєй другий затїнув ся. З подорожних і службє корабельних 600 особь згинуло в морських вихлїх, а лишє 207 врянуло. Сєя катастрофа корабельна найбільша збє вєх, які лунали ся сєго столїтї.

Сидько Чєхї пють пива? На технічно-инженерській выставї в Празї була вельми наглядно зображена продукція пива в Чєхлїх. Один з проводників, що поєднали славянськимь гостям чєску выставу, зазначив, що Чєхї продукують рбчно около 10 мільонів гектолїтрів пива. [Шльєвєнєскї броварє бїльше як 600.000, Сьмьхєвєскї бїльше як 400.000]. З того вивозять Чєхї около два мільони, а около вбємь мільонів вивозять самі. Видно з сєго, що Чєхї добре живлять ся, але і працюють интензивно і сєй праць видно на бїждїх кроцї наглядні докази.

Ювілей священства обходив дня 6 с. м. вбє день св. Іоана Хрєстителя о. Іванє Ленкавєскї, парох в Пбдлужє коло Станєславова, де вбє 1848 року єсть бєз перерви священством.

В який спосбє розпочинає ся вбєна? При столї сидить чоловік, жінка і їх осьмилїтній син-одинак. Чоловік розказує про послїдній воєний битви. В-тбємь син-одинак питає:

— Тату, а як розпочинає ся вбєна?

Запитання дїтей неразє труднїше розвизати, як замотанї фїлєзофїчнї питання. Тож не дивота, що батько надумав ся хвилину, опбєла відповдє:

— Вбєна розпочинає ся примірєм в той спосбє: Воєний турецький корабель задержує на морю купецький корабель америкєнєскї, щоби переконатися, чи той не вєзє якого оружя до Греції.

В-тбємь жінка перебиває:

— Але-ж чоловічє божї! чого бм там америкєнєскї корабель вхав до Греції? А впрочємь Турки мабуть не мають воєнних кораблєв.

— Не перебивай менї! Я вже знаю, що говорю.

— Може бути, але я вбє те не вбєрю, бо сє немовнїрє. По що жє дарчо завертати дитинї голову?

— Та що ти можєш знати о політицї? лучше зрозбїши, як замовчїши!

— Як жє то? Я, мати, не маю права до науки сына? А коли бачу, що не добре его навчаєш, не можє змовчати!

— Ну так, ти ніколи не можєш мовчати! Мєлєш азыкомь, мовь перекупка!

Жінка відносить ся і кричить:

— Що? я перекупка? Що ти собі гадєш?

Чоловік встєє і кричить:

— Мовчи бабо, бо тобї хавку заткаю!

Жінка хавку за полумисокь і пускаєсь до чоловіка з воєнничю мїною.

В-тбємь син-одинак вєсєкає на крєсло і вимакує руками вдовонєний:

— Тату! мамо! дайте спбєб! Тепер, вже знаю, як розпочинає ся вбєна!

— Не удало ся! Вєрє арештовано у Вбдинє економє Іоаннєм Каганом [чи не жид?] з Топорєвцє коло Сьнєтина, котрий украв лємє і дорожничности вартостє 3000 зр. і з тим зчмїнує до Вбдинє. Каганє перєславє назад до Галичини.

— Арббї вбєсти. Директорь львівєскєй поліції Кшачковєскї вїхав до Карлєвбєдє: заступає его радник Шєхтєль. — На вбдєнєскїй клініцї проф. д-р Нотнєлєл наслїдкомь неосторожності антикаря отрула ся одна дївчина, хвора на солїтерє, дбєтєвнї отруту замїєстє приписаного лїку. — Рада мбєста Станєславова надало почєстє горожанєство вормєнєскому архїєп. Ісаковичєм за заслуги для мбєста. — Рада мбєста Коломєв ухвалила побудувати мбєску габєню і на сє заїняти позичку 100.000 зр. вбє коломєвєскїмь кась щадничбї. — Львівєскї унїверситєтє також вєсєлавє телеграму збє благожелєннїмь прєзїдєнтєм державного трибуналу д-рови Іос. Унєрови збє нагоди его ювілєя. — Страшна буря навбєстєла також Пбвббчєну Америкє, а найбільшї шкоди понєсла провінція New-Hampshire; буря повалила много домбєв, убила 7 людєв, а до 100 покальчила. На морю утєнує один корабель, при чбмь п'ять особь погбєло.

Foulard-Seide 65 kr.

bis fl. 3.35 per Meter — japanische, chinesische etc. in den neuesten Dessins und Farben, sowie schwarze, weisse und farbige Henneberg-Seide von 45 kr. bis fl. 14-65 p. Met. — in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. An Private Porto und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend. 7 [2]

G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hof.) Zürich.

Господарство, промислє і торговля.

Ц. н. австрійскї зєлєзничї державні.

Ч. 39.373/98.

Оповідєне.

Завєдєне жарок для оплати перевозового при посилках посилнїх.

Почавши від 1 липня с. р. можна буде надавати в львівськїмь руху ц. н. австр. зєлєзничї державних, а вимкєно зєлєзничї львівськї Боркє вел. — Грималєв, Тернопіль — Копичинь, Львів — Бєлєць, Львів — Янів, Лупків — Тїсна, Долина — Вєгода, Коломєвєскї зєлєзничї львівськї, Буквиньскї зєлєзничї львівськї і краєвї, поннєше поданї артикули якє посилки посилнїх також збє марками перевозовими, під сьлєдуючимь вимїнками:

До надачї не потреба листу перевозового, однак жєда посилка мусить бути осмєтрєна точним і трєвалним адресом надачї і відбратєля, як також поданємь стації призначєня і змієту посилки.

Вага одной штуки не можє вноєсєти бїльшє як 20 кїлограмів на віддалєня до 160 кїлометрів, а не бїльшє як 10 кїлг. на віддалєня до 330 кїлм.

Посилкє понад 20 кїлг., згладно на бїльшє віддалєня як 330 кїлометрів, не приймає ся дї перевозу.

Нєлєжитєть перевозова у обох случаях вноєсєти 50 сотиків і оплати ся марками, котрі можє купити в касах пакуничових. Така марка складає ся з двох частєв, з котрих бїльшїй відїток прилїплєє ся до адресу посилки, а меншїй осмєтрїчїй печаткою стації надачї передє ся надаєцємь якє посвїдчєнє надачї. На одєн таку марку можє надати тільки одєну штуку.

Таких посилкє не можє обтяжати перєказами, які обезпечати для них терміну достави.

Того роду посилкє не важить ся з урядом, однак зєлєзничє можє відказати приняті, наколи-бм вбє при вступнїй оцінцї показало ся, що посилка перевєсєла найбільшє дозволену вагу. За екєнєтєтовану в дорожє надїжєку вагу, побирає ся від адресата тарифєу приєсану нєлєжитєть перевозову. Так само зачислити ся означений в тарифї додаток до перевозового, вєли змієт посилки вєльшєно подано.

Надаєа згадаши посилкє відбуває ся в стаціях при касах пакуничових, а на перєстанках у будинкїв, в часї призначєнімь на екєпєдицію.

Стації, в котрих будє завєдєна службє достави, доставлять посилки оплатєні марками адресатом до дому, під тими самими вимїнками, як посилки екєспєсєвї; нїшї стації повідомлять тільки адресатєв о прибуттє посилки.

Юліань Панькевич

Артист-малєрь

вбє Одрєховбї почтє Заршань

звєкнув вєлїкї праць вхадить вбє обєктє его заводу збє номєдїтємь стїло послє власної композиції, якє: образи, портрєти, украєнєня стїн, такожє реставрація старихь обєразбєв; приймає до виконаня збє деревє в позолочєні аконоєстєси, олтарї, кивоты, і т. д. і т. д. вбєлє власнихь оригїнальнихь лєвїдєв — солїдно і по укрєновбї цїнї 18-?

Повїдомляю Р. Т. Поважаныхь Вбдбратєлєв нашихь, що виключєне заступнїцтво для Галичини і Буквини колєв "HUMBER" збє фабрикь Wolverhampton і Coventry вбддала ми фїрмь

М. Густовичь і Спблка

у Львовь, улиця Академічна число 3.

HUMBER & Co Ltd.

Beston Wolverhampton & Coventry

England.

254 8-12

Посилкє, які надїдуть до перєстанкїв, не будє ся вїзувати; позєставляє ся однак Р. Т. адресатам до волї умовити ся з дотичнимь будинкомь о якийсь нїшїй спосбє що-до повїдомлєня або достави таких посилкє. Буднїк єсть обовязаний бути помічним Р. Т. Публїцї у тїм вєглядї.

Близєх посєнєнь удїлять на жаданє стації.

СПИС АРТИКУЛІВ:

Сунцї, пивє, масло (також штучнє і рєслиннє), цїтраїлє, лїцє (з вїмкємо мурашнїх), екєстракт рєслинний, одєт кукуничий; тук, як лїд, смалець; рїбнє жєвї і зєбїтї, також вуджєні, солєні, консерви з рїб і ієра (з вїмкємо мєлєрє); мєлєє сьвїжє, вуджєнє, марїнованє, солєнє і консерви мєлєні; продукти мєлєні, як шинкє, ковбєси і т. п.; дріб жєвїї в кбїцях, скрєпках і кошак; печєво, також лєцї; яриє, також молодє кукурудзє в шульках; прїбнє збїжє, орїхї лєковї, дріжджї в плїнї і прєсованї, мїд, бульбє, марїонє, сир, марїарїна, мєлєноє, молоко (з вїмкємо згущєного); водї мїнеральнї, також штучнї (в скрєпках); мбєц вїнчїї і овочєвїї, орїтї, овочї сьвїжї і сушенї, деревє овочєвї, помаранчї, повїлє; лїї, також штучнї; водє содовє, також в соком овочєвїм (в скрєпках); солєніна, зєвїрєта зєбїтї, (худобє і дріб); сир сухий, вїно, дїчина зєбїтє, також зєбїтї крїлїкї.

Тєлєграмь „Дєла“.

Бєлградє 7 липня. Король Алексєндєр, прїймаючи адресу скупштинї, вєголосїв бєєдє, до зазначєнїхь свбє перєкованє, що стороннїчє правїтєльєство єсть для Сєрбїї шкбдєлєвє, в тому постановив удєржати нєустрєлєнє правїтєльєство нєдєнє збє консерватївнїмь дусь. Промова зєвєрєна будє головно протїв рєдїкалєв. Король зазначєв, що рєдїкалы нїколи жє не прїйдуть до кєрмь, а заперукою сєго є факт, що Мїлянє обнявє начєлємь команду армії.

Суєць 7 липня. Гбїєтєскє правїтєльєство наказало Камарь опустити Суєцїїй напєлє до 24 годїнї і заборонїло набїрати вуголь.

Задарь 7 липня. Землєтрєсєнє вбє Сїнь і околїцї поновїло ся і ушкодїло сьмь мбєцєвостїв. П'ять особь погбєло а 16 є рєченыхь. Цєсарєвє жєртєувала на запомєгї для пошкодованыхь 4000 зр.

Вбдєнє 7 липня. Вєл. князє Володїмїр прїбує до Вбдинє в кілька дїбєв.

Послїдній вбєстї.

Полючєє на сєнзацію наєтєрєкє Slowo polskie прїнесло на нїнї вбєстї о мнїмьхь протїжїдєвєскїхь розрухакь у вєхбдїбї Галичїнї — вбє Мїкулічєхь і вбє Порховбї вбє Бучачїнї. — Нїнї вбєстї тую урядово заперєчуютє.

Arbeiter-Ztg. остро атакує судь вбє Рїшєвї за засудь жїда Гатєлє на рбкє тяжков вєзїнцї, закидуючи судови грубє знєсилуванє закона.

На понєдїлокь сьлїкєно у Вбдинє зновь аж шбєтє соціалїстичнїхь зборбєв за-дї справи вїмкємового стану вбє Галичїнї.

Надєсланє.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Опнїк и Механїк у Львовї, площє Галицїна ч. 1, протїв Банкь Гїпотєчнєго на платєцїхь площє Галицїскї

поручєє вбє вєлєкбїмь вїмбєрїємь і по цїнахь нєдєшєвїхь: ськуларї, цїлєрї, лєрєтєтї, бїноклї, дєлєковїдї, барєкєтєрї, термомєтєрї, рїбнї арєомєтєрї, мїкрєскєпї, лїны, компєсї, рївєодїбї, тєсємь мїрїчїкь, пїонї, лїблї, маномєтєрї і т. п.

Уряджєнє двбїкбєв єлєктрїчнїхь.

Вєлїкї напїравнї поладжуютє ся якє най-єкєрєшє і нєдєшєвїє.

Жєнщина вбє сєрєдїбїмь шїтї, пошукє мбєцї при роднїї або у вбдї я до зарпєду дому. — Адреса "ПРАЦЯ" роєстє restantє Львовь.

552 5-5

МОЛИТВЕНИК ДЛЯ ДІТЕ

вїданїй

ноштемь руського тєлє педагогїчнєго В полєтїнїїй справї з золочєнїмь хрєстом 20 зр.

Продєє ся в кнїгарнї Наує. тєлє ім. Шєвчєнє, Львів, ул. Академічна ч. 8.

Реальность

на продажє — і рь 27 при ул. Тькацбї вбє Замарєтїнєвцє: 2300 сьлєжївє [дбмь в будинкї] на парцєлє або вбє цїлєстї. Вхбдє вбдє ул. Корьтєн — Близнє вбєстї у п. Андрєя Грабєнєчє і-рь 167, Замарєтїнєвцє, улиця Шєнєвєкє.

Оголошене.
Гр-нат. Комітетъ въ Яворо- вѣ пошукує підприємця до вимурованя церкви. Планъ и кошторисъ можна переглянути въ Урядѣ парохіальномъ. Осер- ты вносити належать на руки Комітету до 20 липня 1898.
Той самъ Комітетъ має на продажъ стару церкву въ ду- бового матеріалу вразъ нѣзъ внутрішнімъ урядженнямъ за доступну цѣну. Купуючий може аголосити ся до уряду па- рохіального.
Почта въ мѣстці.
271 2-3 Комітетъ.

Новости въ парасолькахъ
капелюхахъ, блюзахъ, рукавичкахъ, станикахъ и ко- ронкахъ по чудуючо нѣзъ- нымъ цѣнахъ. MAISON de Nouveautés Madame Bertha Fiedler.
Львовъ, пл. Капітульна ч. 3.
180 46-7

Такожь и на раты
безъ підписки цѣнъ диваны, портієры, фіранки, хідники, кофры ватовані, капи на столи и лѣжка въ складѣ дивановъ „Terpich- haus au Louvre“, Львовъ ул. Сикстука 6. (Пасажъ Гаве- мана). На провинцію высылає ся цѣнники даромъ и оплатно.
190 46-7

Рештня хідниковъ и высор- товані диваны, портієры, фі- ранки, капи, коцы, гоубелины и рѣзані предметы декораці- онъ по цѣнахъ бачено деше- выхъ. Складъ дивановъ „Au Louvre“ Львовъ ул. Сиксту- ка 6 (Пасажъ Гавемана). Та- номъ на раты. Для провинціи цѣнники даромъ и оплатно.
190 46-7

Товариство „Просвѣта“
при зближаючи ся існѣтахъ в шко- лахъ народнихъ подає до вѣдомости Свѣта. Радъ Шкільнихъ, Внов. съвѣ- щеникѣ, катихитѣ, учителѣ и ро- дичѣхъ, що книжки наклады то- вариства, приволені красъ. Радою шкільною на преміи для ученикѣ, красно оправлені, можна купити в канцеляри товариства Ринок ч. 10, по слѣдуючій цѣнѣ:
Розкази про сили природи 20 кр.
Оповідання о життѣ св. Бори- са и Гайба 20 „
Повѣстки для дѣтей 27 „
Сестра 15 „
Байки 22 „
Історія Русъ ч. I. 25 „
Історія Русъ ч. II. 23 „
Лен і коноплі 24 „
Розата худоба 44 „
Про живопись і іон 20 „
Вензляни Франклин 16 „
На досвѣткахъ 22 „
Серед ледового моря 25 „
Житє св. великомученика і мисира Пантелеймона 20 „
Дрѣвна птица господарєва, а великі гроші 20 „
Відерте Америки 22 „
Звѣрята шкідли і пожиточні 42 „
Перекотилося 16 „
Курал і Методий 22 „
Фінляндія і Сахара 22 „
Повѣстки (Титюшка Галина і Два Старці Богомольці) 18 „
Молитвенникъ народный (в зин- чайний оправі) 20 „
влучній оправі:
а) хребет подолтняний і золо- чений хрест а переду 25 „
б) цѣла оправа подолтняна, бе- ретъ золочені и золоче- ний хрест а переду 35 „
Молитвенникъ народный вели- кий по цѣнѣ 90 кр. до 3 ар.
Всѣмъ замовлені высылають ся скоро і точно.

Пров. Д-ра Олександра Ого- ловского „СИСТЕМЪ АВСТРИЙ- СКОГО ПРАВА ПРИВАТНОГО“ виданий Д-ромъ Петромъ Сте- бельскимъ: томъ I. Западній на- ука і право річєво; томъ II. Право облигаційно і право спадково — повная ся вже в кинтарскій торговлі і можна его набути в кинтарній Наукъ товариства ім. Шевченка і в Старашильскій. Кождий томъ по 3 ар. 50 кр.

Словарь нѣмецко-рускій
Ом. Партичного
продає товариство „ПРОСВѢТА“ по 1 ар. вимѣстѣ 3 ар.

Климентій Федуньо
переплетникъ бібліотеки ц. к. львовск. університету
поручає
своє переплетничє и галинтерійне заведе- нє у Львовѣ, ул. Академична ч. 8. 866
Подождая ся всѣхъ роббѣхъ, особливо переплету: Служебни- кой, Євангелій, Молитовників, Бібліотечныхъ книгъ, Альбу- мовъ, Мистъ, Дипломовъ и т. ин. по умѣренымъ цѣнахъ.

Ювілейна лѣвотерія выставки штуки
300.000 лѣвотер. Вѣдомъ 1898 30.000 выигранныхъ.
Тягнене у Вѣднѣ визначене на 12 липня 1898.
Головна выиграна коронъ
20000, 10000, 8000, 6000 и т. д. В.
Лѣвотер 50 кр. 10 лѣвотеръ 5 ар. Порто и листа выгра- ныхъ 10 кр. 227 19-20
пріймає и пересылає такожь за посѣдлатою належності
Lotterie-Bureau der Genossenschaft bildender Künstler
Wien, Künstlerhaus, 1, Lothringerstr. 9.
Купоны и марки лѣвотеріи пріймають ся въ уплатѣ.
На 10 лѣвотеръ въ бѣжущихъ числахъ припадає одна выиграна.

Рѣкъ заснованія 1892
ТОВАРИСТВО
ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДИФТЕРЪ“
перше и одинокє руске товариство аскураційне, припору- чене Всѣмъ Духовенству и всѣмъ вірнымъ Віросомъ, Матроп. и Прѣос. Ев. Ординаріатами всѣхъ трехъ епархій, обезпечен будинки, урядженя домашня, скотъ, господарскія знарядя, абаже въ зернѣ и солодѣ, сѣно въ скотлахъ и будинкахъ противъ шкѣдъ огняхъ.
„Дифтеръ“ вступивъ въ 6-й рѣкъ своєи дѣ- льности въ збольшеніи фондахъ гарантіяными, котрыхъ станъ въ днѣмъ 31 грудня 1897 выносятся:
Фондъ резервовый 73.874.47 ар.
Резерва премій 52.269.40 „ 176.143.87 ар.
Фондъ основный 50.000— „
Выплатені шыды до кѣнца 1897 року 480 100 ар. 43 кр.
Таркомъ „Дифтера“ дуже умѣрковані, угодли обезпе- ченъ корятей, а шыды ліквідують ся безприволочно. — Подомъ „Дифтера“ пріймає Банкъ краєвий при поимкахъ апотечныхъ.
На жите можна обезпечити ся черезъ „Диф- теръ“ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпеченъ въ Кра- ковь, котре дає найкористивѣйшій услѣва, представляє своими значимыми фондами наибольшу гарантію, и вы- дає полисы и квити въ рускомъ языкѣ.
Товариство взаимного кредиту „Дифтеръ“ стоуаршене въ обмеженою порукою удѣлає по- жички за платомъ 5 1/2% и 1% додатку на кошти админістраційні за нтабулацию або порукою двоухъ адопційныхъ ручителѣхъ, до оплаты въ ратахъ на 3 до 10 лѣтъ и пріймає вкладки до опрѣделѣнны въдъ членовъ и третіхъ особъ по 4 1/2%. Удѣлъ членскій выносятся 25 ар., висовсе 1 ар. Членомъ бути и пожити дѣбтати може толькє членъ обез- печеный въ „Дифтеръ“. Інформационъ удѣлає Дирек- ція лѣвотеріи. 34 20-25
Зголошенія о удѣлене агенцій въ охрестностяхъ, де нема близько агенцовъ „Дифтера“, пріймають ся.
Львовъ, рынокъ ч. 10. (домъ „Просвѣты“)

ВСТѢЛЯКІ КУПОНЫ
выльсоровані цѣний паперы
выплачує
безъ потрученя провізіи або коштовъ
КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ ИПОТЕЧНОГО
Контора вымѣны и водѣль депозитовый перенесені до льокалю партерового въ бу- дынку банковомъ.
374 [1]

КОСЫ
въ найдѣшней стирійской стали, выгнотвеніи на окреме наше замовленє въ наибольшую старанностью и въд- повѣдною твердостью.
60 сантиметровъ довжъ по 48 кр.
60 1/2 „ „ „ 50 „
70 „ „ „ 60 „
80 „ „ „ 70 „
За дѣброту тыхъ нѣсѣ пріймаємо асану поруку.
На 5-кѣлеву посылку иде 8-10 штукъ.
199 8-10
Народна Торговля у Львовѣ и філіи

До Всечестнѣйшого Духовенства!
Зъ особливою охотою удѣлаємо Всечестнѣйшимъ Священникамъ польгъ въ сплатахъ ибѣла умовы. Поручаємо нашъ складъ богато заосмотренный въ диваны церковный и передъ престолы, якъ такожь са- льоновы и настѣйны, хідники, фіранки, портієры, коцы, кофры, капи на столи и лѣжка, дерги на кофъ и коцы до подорожи.
Спеціальный водѣль для конфекціи дамской и дѣ- точной, бѣла мужеского и дамского, парасольны и па- расольки, капелюхы, рукавичкы, панчѣхъ, коро- нокъ и стѣжковъ.
На жадаєне высылає ся въ пріятностію цѣнники даромъ и оплатно.
Листы и замовленія належить адресувати: Мага- зинъ „Au Louvre“, Львовъ, ул. Сикстука ч. 6 або „Mai- son de Nouveautés пл. Капітульна ч. 3. 190 46-7

АДОЛЬФЪ КАМНЕЛЬ
Львовѣ, Ринокъ ч. 39.
выключне заступництво на Львовѣ Австрій- ского товариства акційного фабрики Порт- ландъ-цементу въ Цаковѣй.
Продає дешевше нѣмъ вѣдомъ
портландъ цементъ, вапно скадиете и гидравличес- кы, вырѣбы цементовъ и штайнгутѣвъ, огнетрѣвалу папу дахову, асфальтовъ плиты изоляційны, дестильова- ну смолу углеву карболинеумъ, якъ такожь асфальтъ всѣхъ матеріалы будовальны — заручуючы „за нхъ дѣброту.“
Предприємство роббѣхъ бетоновыхъ и крыта даховъ даховою, лункомъ и папою огнетрѣвалою по цѣнахъ умѣренныхъ. — Телефонъ н-рѣ 460. 121 41-7

Кароль Гостиньскій явный спѣльникъ фірмы
К. Гостиньскій и І. Альсѣ
Предприємство комисій и спедицій
у Львовѣ пл. Галицка ч. 3, (телефонъ ч. 537)
яко одинокє Высочайшъ ц. к. Намѣстництвомъ концессіоноване
ГЕНЕРАЛЬНЕ ЗАСТУПНИЦТВО ПѢВНОЧНО-ПѢМЕЦКОГО „LLOYD“ ВЪ ВРЕМѢ
продаетъ карты корабельны выдѣжающими въ кратъ заморскій и удѣлає
всѣхъхъ полсень бесплатно.
Експедиція подорожныхъ и пакункѣхъ 3-5 разѣвъ мѣсячно до Америки ПѢвнѣйшѣй, Ар-гентинѣ, Канадѣ, Паранѣ и Сполученныхъ Державъ. 209 38-7

Розклад ізди поїздів залізничних
важкий від 1 мая 1898
після часу середно-європейского (північного о 36 міхут від часу львівського).

ПОїзд	до Львова	ПОїзд	зі Львова
посп. ороб.		посп. ороб.	
приходять о		відходять о	
6.45	Ідман	6.00	до Підволочиска з голови двірця
7.30	Зимної Води (1/2 до 1 1/2)	6.05	Ідман
7.40	Янона	6.15	Підволочиск з Підзамча
7.50	Тернополь на Підзамче	6.35	Кракова
7.55	Сокала	8.50	Кракова
8.05	Лавочного	9.15	Скольного
8.15	Тернополь на головний дворєць	9.25	Янона
9.05	Кракова	9.35	Підволочиск з головного двірця
10.35	Ідман	9.55	Підзамча
10.45	Ярослава	9.55	Велчид
1.01	Янона	10.55	Ідман
1.30	Кракова	12.50	Янона (1/2 до 1 1/2 неділі і святя)
1.40	Скольного	1.65	Підволочиск з голови двірця
2.15	Підволочиск на Підзамче	2.03	Підзамча
2.30	голови дворєць	2.15	Брухович (1/2 до 1 1/2 неділі святя)
5.00	Підволочиск на Підзамче	2.40	Ідман
5.35	голови дворєць	2.50	Кракова
5.40	Ідман	3.00	Стрия
5.55	Сокала	3.15	Янона
		3.25	Зимної води (1/2 до 1 1/2)
		4.55	Брухович (1/2 до 1 1/2)
			Ярослава
3.05	Підволочиск на Підзамче	4.10	до Кракова
3.30	голови дворєць	5.20	Лавочного
6.10	Кракова	6.20	Янона (1/2 до 1 1/2 в будні дні)
6.15	Янона (1/2 до 1 1/2 и 1 1/2 до 2 1/2)	6.30	Ідман
6.17	Брухович (1/2 до 1 1/2 и 1 1/2 до 1 1/2)	6.40	Кракова
8.45	Кракова	6.55	Тернополь з голови двірця
8.55	Янона (1/2 до 1 1/2 в будні дні)	7.00	Лавочного
9.10	Кракова	7.10	Сокала
9.39	Підволочиск на Підзамче	7.15	Тернополь з Підзамча
9.45	Ідман	8.40	Янона (1/2 до 1 1/2 и 1 1/2 до 2 1/2)
9.55	Підволочиск на голови дворєць	10.05	Ідман
10.30	Лавочного		Кракова
12.15	Скольного	10.40	Підволочиск з головного двірця
		11.00	Підзамча
		11.27	

ЗАМІТКА: Пери нічна чинають ся від 6 години вечером до 5 години 59 міхут рано.

ЛЕДОВИИ кожнийтй вимомонітй по ар- 24, 35, 45 и 50. Машинки американ- ской до робленя мороженого (въ корбѣю въ боку) о поимности 12, 18 и 24 литръ по ар. 6-50, 6-60, 7-50
поручає ПЕТРО ХИОНЯСТОВСКІЙ, торговля вѣдѣла у Львовѣ, площа Капітульна ч. 1 (супротивъ като- 4065 крм.)

Диваны перскі и портієры
прадней (старинной)
продаетъ, купує и выписываетъ, а такожь пріймає на пере- ковокъ. Складъ дивановъ „Au Louvre“, Львовъ ул. Сик- стука 6. — Польги въ спла- тахъ посяа умовы.
Для провинціи цѣнники да- ромъ и оплатно.
190 46-7

Выстава загальна
необходимы и лишніе чужахъ и краєвнихъ дивановъ, портієръ, фіранокъ и хідниковъ.
Такожь цѣлу нѣтъ при селектри- чѣмъ испытаніе отворена.
Вступъ вѣльный.
Упрашає ся кождого, хто ба- жать цѣлу закупити, абы впередъ оглѣдѣть тую выставу.
На провинціи цѣнники да- ромъ и оплатно.
Листы адресувати належить: Складъ дивановъ „Au Louvre“, Львовъ, ул. Сикстука 6. (Пасажъ Гавемана). 190 46-7
Купуючимъ польги въ сплатахъ.

Славий на цѣломъ свѣтѣ
КОЛА „OPEL“
перворядный фабрикатъ. Выклю- чно продажа для Галицкихъ и Буковинъ
„Cycle house au Louvre“
Львовъ, ул. Сикстука 6, па- сажъ Гавемана
Польги въ сплатахъ посяа умовы
Для провинціи цѣнники да- ромъ и оплатно. 190 46-7

щоб ми, як іноземцям-Галичанам, вишкочили дозволити ставити лише малоруські пісми; однак надармо. Міністер приєднав водповідь, що тому стоїть на перешкоді указ, отже малоруські представлення можуть бути тільки з „руськими“ водповідями, а трупа має виставити „русько-малоруською“. Отже в Вердичеві трупа ставила вже в великоруській водповіді або дивергентності так перетривала два місяці донавіжували ще деяких російських артистів, водтак зробила згаданий контракт на Хотині і Камениці а тут уже руські водновили справу російській артисти. В Вердичеві амбасадор сї трупа через заагажовані звѣткою на Українѣ героїні-любовниці і зарозомь співачки, Кочубей-Заболотської, а також заагажовано на капельмайстра убивающего імператорську консерваторію музичну в Москві Н. Влашка співачка тенора Власка і хорі]

Взагалі матеріальне поводжене трупи було зносне, а тепер з кожнимь представленнямь росте, вже загомонѣла про товариство газети, як „Волин“, „Кієвское слово“, „Биржевыя Відомости“ і инші.

Із Камениці подільського пам'ятне товариство загостити в Чернівці, а може в Галичину; наколи-ж се не удало-б ся, то на зимовий сезон займе Кишинів, Одесу, Херсон і Николаїв. Трупа, коли вї не поведе гостити на Буковині і в Галичині, має на думці збільшувати малоруські репертуари на Українѣ галицькими драматичними і композиторськими творами.

В Кракові відбула ся вчора в дирекції поліції конференція з редакторами часописів з справх вишкоченого стану, аналогічна з такою-ж конференцією урядовою намістником з польськими редакторами у Львові.

Дрбнї вѣсти. Славний „панаміст“ Корнїль Герц помер в Лондні. — Видатки на Микевичеве торжестві в Кракові вийшли 10,000 зр. — У Львові помер онюгдї Николай Сальвїчїк, вимолужений урядник ц. к. карного заведеня, в 74 роцї житя. — В Тернополі передвчора намѣрив водобрата собі жита владетель реставрації Стан. Михаловскї (як кажуть за-для неагоды родиною); небезпечно раненого водбавлено до шпиталю. — Дня 26 н. ст. лїпня с. р. водбуде ся вїчанина онбїчного богослова п. Теод. Мечисл. Кордуба з п. ю. Марїєю Бачанською в Городищі. — Другїй полк драгобїв, етационований вод 1892 р. в Оломуці, переносить ся до Тернополя. — Директор школи лѣвової у Львові Танецкї, наслѣдомь непорозумѣня з учителями, вївѣз на руки маршалка краєвого реэігнацію зб своєї посади. — Село Панищѣ в лѣвокобї повѣсть купив г. Казимир і Ядвїга Русецкї вод Марїн Еслерової. — Славний музик-скрипкар Іос. Іоаннїт обходив сїмї дїнями в мѣстѣ Гозїнгомь 67-му роцїню уродив. — Три французскї офіцери задумали урядити подорож бальномь в пустиню Сагарї. Рада мѣста Парижа дає їм на сїю цѣль матеріальні средства. — Ряду повѣтову в Домброві, на вносене вѣдлу краєвого, розвѣзало лѣвокобї намістництво. — В Стбїні в перемислѣ повѣсть убив грімь підчас бурї дня 29 м. м. двоє людей, що сїхвали ся бути передь аллюмою під копією сїна; сїмо згорѣло. — Передь трибуналомь судовымь в Перемислї водбуде ся вкоротѣ розправа противь проведувѣ-соціалїстѣв за недавній розрухи робѣтничї в Перемислї.

Надослане.

Foulard-Seide 65 kr.

bis fl 3.35 per Meter — japanesische, chinesische etc. in den neuesten Dessins und Farben, sowie schwarze, weisse und farbige Henneberg-Seide von 45 kr. bis fl. 14.85 p. Met. — in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. An Private Porto und steuerfrei ins Haus. — Muster umgehend. 7 [9]
G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hof.) Zürich.

Именованя, переносеня, водзначеня и пр.

Именованя. Контрольорами почтовими именованї офіціали почтой: Генр. Вїкнер в Тернополі и Волод. Богун в Львові, а придѣлено їм до уряду почтового в Ярославі. — Офіціалами канцелярийними именованї канцїлїста: Як. Дунак в Самборі для Теревові, Іос. Мозоловскї в Синозі там-же, Рад Федорович в Львові з Бѣрцї, Левъ Верига в Соцаньскї-Петрушевцї в Подгацї для Калуща, Мих. Казановскї в Борщеві для Бѣричи нецъ, Вас. Бригїдер в Бережнї для Печенїжїна, Мих. Цинбарскї в Перемислї для Радехова, Віт. Прибыльскї в Ярославі для Доброгої и Фелїкс Ант. Славянскї для Заболотова для Бузька. — Авскулянтами судовыми высшего суда краєвого в лѣвокобї о-кружї практиканты: Ант. Янковскї, Ант. Мих. Шапанскї, Юл. Федусевич Витовд Ант. Сенк и Нв. Лазя.

Переносеня. Намѣстникь перенѣсь концїста намістництва Вїлѣ. Гавроньского в Камениці струмлювом до Сокала.

Господарство, промыслы и торговля.

Лѣвокобї Дирекція ц. к. вѣдѣний державныхъ оповѣщає:
газета Лѣвокобї оголошує достану товчюного и рѣзанованого шутру, котрий в 1899 р. буде для ц. к. Дирекції вѣдѣний держ. у Львові потрібний. Дѣтячий оферти мають бути на приписанихъ друцкѣ водданї найповѣнїше до 12 години в полудне для 10 серия с. р. в ц. к. Дирекції вѣдѣний держ. у Львові.
Австро-угорскѣ швайцарскѣ 8 вѣзѣхъ землїнчїх. — З 1 дїемь 1 лїпня 1898 водбавов в жите додатокъ IV. до тарины части I. роцїлї А.
Вѣдѣно-пѣвничїхъ вѣдѣний-австрїйскїхъ вѣдѣнийчїхъ. — З 1 дїемь 1 лїпня 1898 водбавов в жите додатокъ I. до тарины части II. снїтка 5 (тарины вишкоча для цукру) з 1 дїя 1 снїтка 1898, котрымь влучено стацию Бохня до сего звѣзку.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣн 7 лїпня. Tagblatt Шеня доносить, що папа мавъ звернути ся до австрїйского цѣсаря вѣ адманіемь, щоби водбѣри натолицку Испанїю. Цѣсарь мавъ водповѣсти, що водбаве ся посередництвѣмъ в справѣ заключена мира.

Градоцѣ 8 лїпня. На вѣборахъ христїанско-соціалныхъ вѣборцѣв подь проводомъ г. Мерану и вѣ присутности г. Атомеса ухвалено виступити противь радикальныхъ партїй нѣмецкихъ, утвердити новостороннїцтво подь назвою „Австрїйскѣ патриотична партїя людова“ и поставити власныхъ кандидатѣв при вѣборахъ до рады громадской.

Любляна 8 лїпня. Вѣ присутности вѣхъ посѣлѣ словѣнскихъ и хорватскихъ вѣ Побережя завязано тутъ товариство для полуднесо-славянскихъ краѣв „Nasa straza“ [Наша сторожа].

Гонимѣ 8 лїпня. Зѣ Кантону доносить, що подь Юнгшїн и Тукшванъ прїйшло до розрухѣв. Ворохобнїкамъ вѣсюды веде ся. Вашингтонѣ 8 лїпня. Секретарь марїи нарки затѣлѣграфувавъ до Самисона, що елогала Ватсона мавъ безприволочно водлїстї до Испанїи.

Римѣ 8 лїпня. Король Гумбертѣ воднїсавъ декретѣ зносенїй стани облосї в провинціи Массе Каррара. Зарядь поліційныхъ сиривъ, повѣривъ вѣ прїчины розрухѣв командантамъ чотирохъ корпусѣв арміи, воддано їмъ и заново передано прѣсѣтамъ. — Сенатѣ прїнявъ бюджету провїзорію на часъ до 31 грудня.

Канеа 8 лїпня. Поставленїй державами проектъ тїмчасового аярду Крети предложено вчора пополуднї, вѣ присутности адміралѣв, національнымъ зборамъ. О сѣлько можна судити, проектъ сей не выкликає водволени анї мѣж христїанами, анї мѣж магометанами.

Переписка Редакції и Администрации.

Вн. А. Яз. в Мн. До кінця червня прїйде ще 20 кр. — Вн. А. Ва. в Ра. Одержано досї 8, отже прїйде ще 6-40 зр. — Вн. А. Чи. в Пе. 9 зр. — Вн. О. Ле. в Ст. Зѣ минулого року вѣстало 50 кр. не надївхї, лише залегости, прїте прїйде нах до кінця червня ще 1 зр. — Вн. А. Бу. в Ся. Тепер одержано за II, а не за III. кварталъ. — Вн. II. Пю. в Бу. До кінця червня прїйде ще 2-40 зр. — Вн. II. Бе. в Ва. Тепер вичаєно за червень а не за лїпень. — Вн. Г. Ку. в Др. Тагъ. — Вн. З. Го. в На. До кінця вересня прїйде ще 90 зр. — Вн. Я. Я. в III. Тагъ. — Вн. II. Мр. в Во. До кінця лїпня. — Вн. С. Ко. в Ся. Заплачено досї 10 зр., а адреса така: Н. М., парохъ в Воли коблянської п. Старѣмѣсто.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

у Львові рїчкѣ ч. 10
выдало новий нахлѣдъ друковъ
I. Друки правничї:
1. Позовъ в справѣхъ дробныхъ лїбра по 25 кр.
2. Контрактъ купня и продажї I. лїб. по 40 „
3. „ „ „ II. „ по 40 „
4. „ „ „ III. „ по 40 „
5. Позновочїя „ „ „ по 40 „
6. Поданї о сѣ. и житабулїцѣ, вздръ „ „ „ по 40 „
7. Цилимъ до поданї о житабулїцѣ лїб. по 20 „
II. Друки для жасъ повнїченїхъ:
8. Дїенникъ жасовый лїбра по 40 „
9. Книга довжїмїлѣв „ „ „ по 40 „
10. Книжочка для жасовачюго 100 прим. „ 2- „
11. Скрїптъ довжїмїлѣв „ „ „ по 1-20 „
12. Книжочка вѣдѣнїхъ (жиди) „ „ „ по 3- „
III. Друки для країнцѣв:
13. Книжечка товаровъ лїбра по 40 „
14. Книжечка жасова „ „ „ по 40 „
IV. Друки для читалень и жасъ повнїченїхъ:
15. Снїжъ членѣв лїбра по 40 „
16. Грамоты членѣв читалень „ „ „ по 3- „
Зѣ опакѣванїе и оплату почты доносїть ся наложитѣль особно.

Надослане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механїкъ у Львові, площа Галицїна ч. 1, противъ Банку Гипотечного на плакатахъ площа Галицїна

поручає вѣ вѣдѣномъ вѣборѣ и по цѣнахъ найдешевнїхъ:
окулярї, вѣзорї, лѣнцѣты, бїнокль, лѣвокобї, бїнокль, термометры, рѣдїи арсметры, вѣзорскї, лїпнї, жемчужнї, вѣдѣнїи, тїснїи жїрнїчї, пїлнї, алѣбѣ, манометры и т. п.

Урядженїа вѣдѣнїхъ оптичїхъ.
Вѣскїй вѣпрѣмкѣ позаводжуютъ ся жѣ найдешевнїе.

Оголошене.

Гр-кат. Комїтетѣ в Яворѣ вѣ пошуку предпрїемца до выкурованїя церкви. Плянъ и кошторисъ можна переглїнути в Урядѣ парохїальномъ. Оферты вносїти належитъ на руки Комїтету до 20 лїпня 1898.

Той самѣ Комїтетѣ мавъ на продажъ стару церковь вѣ дубового матеріалу правъ изъ вугрушїнїхъ урядженїемъ за доступну цѣну. Купуючїй може вголосити ся до уряду парохїального.

Почта вѣ мѣстцѣ.
471 8-8 Комїтетѣ.

ОДИНОКЕ РУСКЕ
Артистично-літографїчне ЗАВЕДЕНЕ
Андрея Андрейчина
у Львові ул. Сикстуса ч. 29
вм отовляє

вѣскїй літографїчний выробы
звычайнїй вѣзтовѣй блїсты
водѣ 1 зр. за 100 штукъ, а новѣ
полнїхъ сѣ вѣзтовѣй блїсты
водѣ вѣ гербомъ Галицїи
Русѣ вѣ жаскахъ по 1 зр.
60 кр. за 100 штукъ вѣ жаскахъ
по 188 16-61

Рѣшткї хѣднїковъ и высортованїй дїваннї, портїеры, вѣранкї, коцы, гобелїны и рѣдїи предмети декоратїонїи по цѣнахъ бавно дешевнїхъ. Складъ дїваннїхъ „Au Louvre“ Львові ул. Сикстуса ч. 6 (Пасажъ Гавемана). Та-ножен на раты. Для провинціи цѣнникъ даромъ и оплатно. 190 47-7

КОБЗАРЬ Тараса Шевченка

вѣ двоєхъ частїхъ
Выбѣръ поесїй для народу
вѣ жїтєнськѣ и портретомъ
автора.

Нахлѣдомъ тов. „Просвѣта“.
Цѣна I-шїи части 25 кр II-шїи
части 20 кр

Оправленїй прїятнїхъ продажъ
сѣ о 10 кр. бѣдїше.

Прѣс. Д-ра Олександра Оголо-
вского „СИСТЕМЪ АВСТРІЙ-
СКОГО ПРАВА ПРИВАТНОГО“
вѣдїмїй Д-ромъ Петромъ Сте-
блєвскимъ: том I. Загальнїи на-
уки і право рїчїе; том II
Право обїтацїи і право
спадковѣ — полнїи сѣ вѣ в
книгарскїй торговлї і можна
его набути в книгарнї Нау-
к. и прїятнїхъ ім. Шевченка і в
Стѣврийскїйскїй. Кождїй томъ
по 8 зр. 50 кр.

ТУТКИ цїгаретовї 1000 штукъ
1 зр. поручає А. Мазур-
ковичъ, Львові ул. Галицїна ч. 12.

Кароль Гостиньскїй явний спѣльникъ фірмы
К. Гостиньскїй и І. Альсѣ
Предпрїемство комїсїй и спедицїй
у Львові пл. Галицїна ч. 3, (телефонъ ч. 537)
іко одїнокѣ Високїхъ ц. к. Намѣстництвомъ концессїоновано
ГЕНЕРАЛЬНЕ ЗАСТУПНИЦТВО ПѢВНОЧНО-НѢМЕЦКОГО „LLOYD“ ВЪ БРЕМѢ
продає карты корабельнїхъ вѣздѣжающихъ вѣ краѣ заморскїй и удѣляє
вѣсїхїхъ пошлєнїє бѣзплатно.
Експедиція подорожнїхъ и пакунѣвъ 8-5 разѣвѣ мѣсячно до Америкї
Пѡнїчїи, Арїентїнї, Канадї, Паранї и Сполученнїхъ Державъ. 209 39-7

вѣ реставраціи НАТУЛЫ ТЕПФЕРА, улица Трибу-
нальскѣ ч. 12 домъ власнїй, можна вѣстатї щоденно
вже о годїнѣ 8-бї рано горлїхъ сїдѣна.

ЦѢННИКЪ	
Печѣна вѣпрѣва вѣ макустою	15 кр.
Сѣнїй легкї	12 „
Фїалкї	10 „
Нѡжкѣ толѣча вѣ жїрномъ	10 „
Ковбаскѣ вѣ жїрномъ	16 „
Каваръ	40 „
Обѣдъ вѣ абакаментѣ	40 „

Вѣскїй напїткї вѣ найбѣнїхъ роцѣхъ по най-
ушкѣрѣнїхъ цѣнахъ; для пѣнїстої, що походить
зѣ мѣста реставраціи, даю водбїраючїмъ маркї.
Найдѣнїи жїна по найдешевнїхъ цѣнахъ похавнїи
водѣ 40 кр. лїтра.

По театрѣ вѣсѣ вѣ вѣскїй вѣборѣ сгравъ
и напїткѣ вѣзосмотрѣна кушїи.

79 124-7 Зѣ вѣсїхїмъ поважанїемъ
НАТУЛА ТЕПФЕРЪ.

ПРІЯДЫ до ратованїя худобї вѣ
случаїхъ давленїя, вѣдути и т. п. вѣ
теорїи руру вѣ дроу етатѣвого, по
зр. 6-1, Грокарї есущїа и т. п.
поручає ПЕТРО ХІМОНОВСКІЙ,
торговля вѣдѣна у Львові, площа
Сикстуса ч. 1 (противъ като-
дрї).

Диваны перскї и портїеры

прїятнїй (стариннїй)
продає, купує и вывозїчїє
а такожъ прїймає на пере-
вожѣ. Складъ дїваннїхъ
„Au Louvre“, Львові ул. Сик-
стуса ч. 6. — Пѡлгїи вѣ сплѣ-
тахъ пѣсля умовы.
Для провинціи цѣнникъ да-
ромъ и оплатно. 190 47-7

Славнїй на цѣлѣмъ свѣтѣ
КОЛА „OPEL“
перворѣднїй фабрїкатъ. Выклю-
чно продажъ для Галицїи и
Вукѡвинї
„Cycle house au Louvre“
Львові, ул. Сикстуса ч. 6. на-
сѣжъ Гавемана.
Пѡлгїи вѣ сплѣтахъ пѣсля умовы
Для провинціи цѣнникъ да-
ромъ и оплатно. 190 47-7

По нивѣжїхъ цѣнахъ
выготовляє
**РѢЗЬБАРСКІЙ ВАРСТАТЪ
М. ЧЕРНАВСКОГО**
Львові, ул. Кароля-Людвїка ч. 3
вѣскїй церковнїй работы:
**Иконостасы, Олтарѣ,
Амвоны и проч.** 80 53-7

По нивѣжїхъ цѣнахъ выготовляє

РѢЗЬБАРСКІЙ ВАРСТАТЪ М. ЧЕРНАВСКОГО

Львові, ул. Кароля-Людвїка ч. 3
вѣскїй церковнїй работы:
**Иконостасы, Олтарѣ,
Амвоны и проч.** 80 53-7

До Всечестїѣйшого Духовенства!

Зѣ особливѣю охотою удѣляемо Всечестїѣйшїмъ
Свѣщенїкамъ пѡлгїи вѣ сплѣтахъ пѣсля умовы.

Поручаемо нашъ складъ богато вѣзосмотрѣнїй вѣ
дїваннїхъ церковнїхъ и передъ престолїи, якъ такожъ сѣ-
льоновнїхъ и настѣннїхъ, хѣднїкѣ, вѣранкї, портїеры, коцы,
ковдры, канн на столїи и лѣжка, дергї на конїи и коцы
до подорожїи.

Спеціалнїй вѣдѣлѣ для конфекціи дамской и дѣ-
точїи, бїлї мужеского и дамского, парасолькѣ и па-
расолькѣ, капелюхѣ, рукавичкѣ, панчѣхъ, коро-
нѣхъ и стїжѣхъ.

На жѣданѣ высылѣє ся вѣ прїятнїстю цѣнникъ
даромъ и оплатно.

Лїсты и замовленїя належитъ адресувати: Мага-
зинъ „Au Louvre“, Львові, ул. Сикстуса ч. 6 або „Mal-
son de Nouveautes пл. Капітульна ч. 3. 190 47-7

Виходить у Львові по два рази (впродовж року) літературно-художній додаток до "Діло". Виходить у Львові по два рази (впродовж року) літературно-художній додаток до "Діло".

Передплата на "Діло" в Києві: у Львові: Адміністрація "Діло" ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, в Бюро газети "Уж. Кароля Людовика" ч. 4, в А. Ольшавського ул. Килинського ч. 2; — в Ярославля Д. Крижановський; — у Відня: М. Дука, І. Селігетт; — в А. Ріхтера, Нібелунгштрассе 4; Н. Шалек І. Воллсоль 11; Хаасенштейн & Vogler І. Wallbachgasse 10; в Франкфурті в Гамбурзі: М. Хаасенштейн & Vogler.

Передплата на "Діло" в Києві: у Львові: Адміністрація "Діло" ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, в Бюро газети "Уж. Кароля Людовика" ч. 4, в А. Ольшавського ул. Килинського ч. 2; — в Ярославля Д. Крижановський; — у Відня: М. Дука, І. Селігетт; — в А. Ріхтера, Нібелунгштрассе 4; Н. Шалек І. Воллсоль 11; Хаасенштейн & Vogler І. Wallbachgasse 10; в Франкфурті в Гамбурзі: М. Хаасенштейн & Vogler.

ДІЛО

Передплата на "Діло" в Києві: у Львові: Адміністрація "Діло" ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, в Бюро газети "Уж. Кароля Людовика" ч. 4, в А. Ольшавського ул. Килинського ч. 2; — в Ярославля Д. Крижановський; — у Відня: М. Дука, І. Селігетт; — в А. Ріхтера, Нібелунгштрассе 4; Н. Шалек І. Воллсоль 11; Хаасенштейн & Vogler І. Wallbachgasse 10; в Франкфурті в Гамбурзі: М. Хаасенштейн & Vogler.

в Австрії: на члнський рік . . . 18 ар. на члнський рік . . . 24 ар. на члнський рік . . . 9 ар. на члнський рік . . . 12 ар. у Львові: на члнський рік . . . 16 ар. на члнський рік . . . 5 ар. на члнський рік . . . 4 ар. на члнський рік . . . 1 ар. 50 кр. Редакція, Адміністрація в Києві: ул. Баторія ч. 24. Рухомі екземпляри однієї копії на поштові вартості. — Рекламічні екземпляри однієї копії. Поодинокі числа коштують 5 кр. в. а. Оголошення записують за п'ять 10 кр. від одного екземпляра чисельного або за місяць в рубриці "Надоба" по 25 кр. в. а. Подяки і листи до редакції приймаються за 15 кр. від одного.

Оргіни наших новокуреників

доходять уже до крайніх границь. Нема такого товариства руского, нема такого чоловіка з видатними діяльними патріотичними рускими, кого-б новокурени шайка дійсно по бандитськи не напастувала, не обкидала бодотом. Напастоване, підставлене, денунційоване всьох і всьох, хто тільки не хоче писати ся в ложах політики Войтка Дідущацького та пана Яворського — то квінтесенція "реальних" політики тої шайки, засудженої і погордженої загально Русинів за свідому і консеквентно ведену зраду інтересів руского народу.

Ми не перечимо, що погорда від загальної речі безконечно прикрою — она тяжить і давить мови вислів, — але-ж чи у людей, заслуживших собі таку тяжку кару, нема вже нічого виходу, як тільки скажеш та й відгадує? Ні, єсть же і інші виходи з цієї погорди всенародної — а то: узнати свої гріхи, покаятись і поправитись, а коли се нї, то бодай усунути і не дїяти в гріху наложу усе глибоше і глибоше... До сего другого вимагає ся тільки тільки чесна народина, що "верно маку" — та, на жалі, закам'янілий новокуреник навіть до такої дробки не признають ся... а замість відходу в стані супочинку — полить один з другий реверти своїх проклятих лиходїянь збільшити усе новим... хочь би до безконечности, аби лишь наметити свої дїяльські страсти, — чи свою амбіцію, чи своє лабдство, чи одно й друге разом...

Найапошнїша оргіна новокурени шайки, — икон з огляду на цїнність і отчаїдушність дещо це може не було — то напастоване і денунційоване Наукового товариства імені Шевченка і професора М. Грушевського. Суть сї справи звїстна нашим читателям з письма проф. Грушевського, а ми тут додамо, що безпам'ятний напаст і денунціяції ідуть все далїше. Видко — ворогам Русин науковий розвиток товариства стає цоразь бїльшє не на руку, а що руководцем того руху єсть проф. Грушевський, то протинь него звернули интригу, мовляв: "поражені пастора..."

Приключку до напастей на проф. Гру-

шевського взяла ровокурсна шайка з того, що вїдїти враз з іншими незалежними Русинами-народовцями підписав звїстне привїтне письмо на ювілей Палацкого до Праги. А що становить незалежних Русинів на родонївчї було инїше, як пп. Барвінського, Вахнянина, Кушчанка, Шавинського і Вертуна, котрі поїхали до Праги в куми "союзни" Чехів з Полїками і "всезлавноств" по рецепту Комарова, репрезентанта "святин" Росїї, — то гей же на них! Гей же передовїм на професора Грушевського, а посередно на Наукове товариство імені Шевченка! Гей же на них! — очевидно лише ad caritatem benevolentiam Полїків, бо нїкого з тамушнїх Русинів на тоту вудку новокуреники не аловали. Союз Чехів з Полїками — то чей же не інтерес Русинів, а хїба Полїків — "autopomina krajů"!

Пп. Барвінський і Вахнянин мусїли бути в Празї, бо там були Полїки... Але-ж Русинів незалежних пп. Барвінський і Вахнянин нїчо не обходять — ті панове не в прїдїї представителів галицїи Русин! О тїм знають і Полїки і Чехи.

Полїки нїм з союз з Чехами, то в пп. Барвінський і Вахнянин грають нїм роллю "великих Славян" — але тогдї, як протинь Чехів були Полїки і правительство, а п. Романчук був за союзом з Чехами — пп. Барвінський і Вахнянин не знали бїльшїх зрадї справи рускої, як увїдїти Русинам з союз з Чехами!

Чехи, люде розумні, зрозумїли нїмїше становище Русинів — о скїльки знаємо — не взяли за ате їх абстїнєнцію на торжествї Палацкого в Празї. І не диво, бо-ж чи то давнї часи, як чеські послы кликали до Вахнянина в радї державнї: "Ein zufriedener Ruthene! das ist ein Scandal!" — а нїмїших посолї Айм зїлюстрував нїмїшкїм той алеторично, як Полїк розаляг ся на Русинів бїм ложи, а Русин сарака оббивав собі боки на землі та й хвалить собі: "як же менї добре!"

Кому з Русинів "добре на голїй землі" — най здоровї хвалить се собі і асї стув при союз з Полїків — на очевидну шкоду Русин!

дїли коло него, а потому доходив до него сїмїний смїх. Кейнонова було чогось невисело; не знав, длячого, однак его музило якесь важке прочуте. По хвилї вїдїшов у нїм до салону, пробував читати, та не мїг, отже поїшов довгїм коридором до каюты. Було вже пїзно, як прийшов его товариш.

— Спїши, Кейноне? — спїтав.
— Нї.
— Кажу тобі, Джане, чаруюча дївчина! А яка бїстра! чоловік при нїй чует ся дурним. Читала мало не все, видає суди о всїх наших авторах; о багатї в нїх я навїтї не чував. Хотїв би-м за-дїля тебе, Джане, щоб она мала сестру на кораблі!
— Спасибї тобі, ти дуже ласкавий, — сказав Кейнон. — А може би вже час було перестати дурїти, а йти спати і гасити, се прокляте свїтло?

— Добре, добре, марудо, їду.
Тимчасом мїсць Джени Брюстер в своїй каютї стояла передь зеркалом, а коли розпущене волосє покотило ся по плечех, сказала до себе:
— Бїдний пан Уентворт! Ледви першїй вечерї були ми разом, а вїдїти уже сказав менї, що ему на нїм Джордж.)

Вз ангїльської мови нема рїзницї меж "ты" і "вы", бо всїм говорять ся "ты", і найменшї дїти. Натомїст кличе ся тих, котрим ми говоримо "ты", по имені хрестїнїм, а тих, котрим ми говоримо "вы", по називку з доданєм: панї, ванї, панна. Кажати комусь кликатись по имені хрестїнїм значить те саме, що казати собі говорити "ты".

Письмо з Долинського.

(Вз справі особисто-доходового податку.)

Вз справі несправно наложеного податку особисто-доходового відбув ся дїя 4 липня о. р. деканальний собор духовенства деканата перегінського в Рожнїтовї. Поодинокї кондеканальні свїщенники подавали до відомости, як то старство долинське поступало з ними при складаннї догїдного протоколу. Бюро п. инспектора податкового в Долинї мало бути свїдком вельми прикрїхї сцен. І так одному вїковому свїщенникови сказав до очей якїсь тамтї молоденький писарь в окулярах, випираючи в него якїсь тамтї доходи за хлїб нїм сорокоуги і "со пажїмїею sześćdziesiąt kop jaj". Той послїднїй дохід виправ зїступнїм п. инспектора та-кож і в о. Соїку з Цїнев, по той відповїз: "Другїй раз в житї доводило ся се менї чути: першїй раз піддає ся пам'ятї сумнїх виборів з р. 1897. від бїтирї, а тепер від вас!" В подобнїх способіх випираю в свїщенників вартість мешканя в домї парохїїальнїм, і т. д. Молодї панове зї бюра п. инспектора податкового в Долинї покликували ся при тїм на о. парохїя Струтиня вижнїго і на о. експонованого сотрудинка в Бубниці, котрї якїсь тамтї дуже великі доходи до фасїи мали подати. По законї зовсїм не каже дїнитись анї на о. парохїя Струтиня вижнїго, анї на о. сотрудинка з Бубниці, лишь на § 159 уступ 2, котрї постановляє, що доходи надвичайнї не подлягають жадному оподаткованню, — артикул 27, котрї гла-сїть: "Подїмог або нїмїх приспорець, що ввагалї нїх подача або нїх скїлькїсть залежить від свобїднїх волї дателя, не належить дочислювати до доходу, хочь би и повтарялись онї в рядї-годи, однак неправильно", — § 202 уступ 5, котрї постановляє, що доходи епітрахїальнї належить подати пїсля послїднїх адїюстованї фасїи, — на-ковець § 206 уступ 3, котрї орїкає, що означене тих доходів належить до виключної компетенції и порозумїня Намїстництва з Ординарїатом. Вкїдци прикро дїткнуло кондеканальне духовенство те, що свїтла комісія оцїнювала в Долинї узвала всї фасїи духовнїх а прїогї за ложїи та невїдродостойнї и почислила кождому 200, 300, 1000, бї навїтї и 2000 чистого доходу

бїльшє по-над фасїоновану суму, хотїй артикул 53 каже, що именно фасїи, а не гуморї комісії мають бути підставою при вїмїрї податку.

Nur drücken Sie die Leute nicht! — сказав передь пару роками Найяснїшїй Панї. Однак вїдїмо, що воля монарха в 50-лїтнїй ювілей его панованя не респектує ся достаточнїм дїякими нїжшїми органами скарбовими. Однї свїщенник, крайнї убогїй, на маленькїй гїрскїй голодївчї, подає до старства долинського прошенє о поданї мотивів, на якїх підставі наложено на него податок. По старство долинське відповїло, що се є урїдова тайна! І що-ж вїдї того дїяти? Закон з податках особистїх не на те видано, щоб кождо особисто понижати и абїткувати. Але сего дїякї панове не пам'ятають...

Дїятого духовенство деканата перегінського на собор в Рожнїтовї ухвалило одноголосно, щоб кождї свїщенник вїдїсейчасї рекурєс на руки відповїднїх властї. Заразом підписали всї свїщенники того деканата:

1) Письменне запытанє до намїстництва: чи онї знає о самовільнїм и прїтивзаконнїм поступованню комісії оцїнювачї в Долинї и чи буде онї податок особисто-доходовїй за свїщенників побираючих додаток конгруальнїй платити з фонду релїгїйного, а то тїм бїльшє, що признана выс. правительством конгруа 500 ар. збїтала в повнїшїй способі уменчена?

2) Петицію до Ординарїата о интєрвенцію в выс. намїстництв, що службї Божї пїсля права канонїчного яко рїчи духовнї, свїятї не можуть бути анї купленї анї наймленї, що пїсля рїшеня міністерства фїнансї в дїя 17 цївїти 1883 ч. 12093 и адміністраційного трибуналу в дїя 5 липня 1892 ч. 2194 так званї мануальнї стїпендія яко жертва-милостїня не подлягають нїякому податку, та що жаденї §. закона о податках особистїх не каже тїм дарь, жертв и милостїнї вчислати до доходу, бо тамтї говорїть ся лишь о записках службї Божїх т. е. лїгїатах; — далїше, що комісія оцїнювала в Долинї не уважала §. 206., котрї каже, що означене доходів епітрахїальнїх належить до виключної компетенції и порозумїня Намїстництва з Ординарїатом; — на-ковець, що долинське комісія оцїнювала посту-пила собі зовсїм довільно, не уважала нїяку

Посередництво жєнщини.

(З ангїльського.)

(Далїше.)

Джордж Уентворт чєкав на верху сходів зо п'ять мїнут, поки не вїйшла мїсць Брюстер в плащи з футриними вїлогами, що ще додавали понады до краси анї лиця прибраного в дїлїкатнїй кашкет корабельнїй. Вїйшли на покладь и застали его зовсїм не темним, як сподївали ся; малї кульки електричного свїтла були умїщенї в правильнїх відступках на стїнах верхнього будинку. Надь головами була розтїгнєна полотняна крыша, а по нїй бїз дощ свїтлом. Однї моряк з тутанперховаю щїткою зєзував до каназику на боцї корабля воду, що наканалла на покладь. Докруги корабля нїч була чорна як саджа, хїба що часами зяєсїв на хвилку якїй закрутї фїлї.

Мїсць Брюстер виставила, щоб Уентворт зацїпав цїгару, и по намовї вїдї закурив. Потому взяв єи рамя и почали ходити, маючи променаду лишь для себе. Зимона нїч дощова не манила пасажирів; онї волїли вїдїти комнаты на долнїх. Але Кейнон вїйшов на гору и ще однї чї двї нїмїх и посїдали на крїслах корабельнїх, що були поприкрашанї до мєсяжнїх барїєрки надовж стїни будинку на покладь. Кейнон вїдїв свїтло від цїгари Уентворта, коли вїдї з своєю товаришкою скручував на найдалїшїм кїнци проходу, чув несваряний звуки роємони, коли онї перехо-

III.

Другого дїя рано Уентворт вїйшов на покладь и перейшов по нїм, переступаючи з ноги на ногу и тримаючись поруча, бо корабель дуже колыхав ся, хотї здавало ся вїтру було мало, а сонце свїтло ясно. Та особа, за котрою вїдї глядав, не вїдно було. Вїдї хотїв вїйти до комнаты для курїт, однак в дїверях надумав ся инїше и завернув ся на долнї до салону. Збї столїв позбїрали закрити по свїднї, тільки на малїм столї в боку бїльшї обурєс, а при пїм сидїла панна Брюстер и вїчливо замовляла у стюарда свїданов. Стюард бачилось не радо услугоував особі, що не звязала на прїпис салону що до порї свїданя. Платинїї стояв при дїверех и поглядів зї-косу на спїзеного гостя. Вїдї було час туй-туй накривати до лончу (lunch, друге свїданє около полуднї), а молода жєнщина казала собі подавати свїданов так спокїбно, як би перша прїйшла до стола.

Она поглянула весело на Уентворта и усмїхнулася, коли вїдї наблизив ся.

— Я дуже спїзнилася... Стюард дївїть ся, мов би хотїв сварити на мене. Як той корабель хатає ся... чи в бурї?

— Нї, вїдї здаєть ся колыхєть так для забавки, хочє зробити дорогу интєресною для нещасливїх пасажирів, що не в добрим моріками...

— Ого! а я гадала, що тамтї страшна бурї. А дощ їде?

— Нї, краснїй день, сонце свїтить, та й не богато того вїтру, хочь так холїтє.

— Ви посїдали давно?
— Так давно, що вже зї прїятностїю думаю о лончу.

— О! вже так пїзно. Можє би ви посварили на мене! Хтось повинен се зробити, а стюард здаєть троха бїтї ся.

— Ви за високо цїните мою вдягу. Я також троха бою ся.

— То ви справдї уважаєть, що я заслужила?

— Я сего не сказав, анї не мислив. Але признаю ся, що до сєи хвилї я чув ся так каку самотнїм!

— Так каку! Ну, се підхлїбство. Як красно ви Ангїлчане обертаєть компліменты... Так каку!

— Я думаю, що яко нарбд ми не богато пробуємо ся в компліментах. Ми се лишамо для гладкого чужинця. Вїдї сказав би те, що я сказав, далеко лїпше, тільки вїдї би не мислив и половины того.

— О, пане Уентворте! Нїякїй чужинєць не виразив би сего анї в прїблизенї такї красно. А тепер що до виходу на покладь...

— Кудя-небудь, єли позволите й менї зї вами.

— Дуже рада буду зї вашого товариства. Я не скажу, що — так каку рада.

— А, ви ще не прїстїли того вислову?

— Нема що прашати. А щоб забути, на те онї завядто милє. Я его не забуду нїколи!

— Менї здаєть ся, ви дуже жестокого серця, панно Брюстер.

Молода жєнщина поглянула на него цїкаво зї-боку, але не відповїла. Она збирала окривати, якї взяла зї каюты, и подала ему:

I. КАПРАЛИКЪ

Львів, кобїт Народного Дому

поручає всякі інструменти музичні: скрипки, альти, баси, сопрано, баса, флєти, кларнети и труби, а також интї и цїгары. Найбїльшї вибїр всяких саморучних и механїчних інструментів. — Цїни нїмїшї. Цїни безплатно.

I. РЖЕНДОВСКИЙ Львів-Перемышль

Фабрика виробляє цементові и омадї матерїалї будівельнїх

продан по найдешевшїх цїнах: рури для виходів злїзїх и наміжков, всякї виробнї камїньов, цемент, вапно омадїсто и сїдралїчно, найбїльшї гіпс зї сїдлїхїх копален, оснїгороднїх, папу дахову, плити ізоляційнї, терь, цїгли, плити и заправу шпатову, цїголи омадїнї, даховї, печи нафелї, карболїкєум, дунак, зїзєзєтї ангїльскї, ефе-жонї замїненї паналонї и шюаронї та рури дренажї и т. д. 437 30—50

фасін жадного руского свещеника и не дока-
завши, що яка небудь позиція сен фасін є
несвѣрна або єз правдою и закономъ незгодна.

3) Прошене до посла Ради державном
Вес. о. Данила Танячкевича, щоби справу са-
мовольного, несправедливого и протязаконно-
го поступованя комісії офіцеровъ въ Долинѣ
відповідно порушувъ, якъ въ парламенті,
такъ и въ центральнихъ правительствѣхъ.

4) Прошене до члена крайової апеляцій-
ної комісії, крилошанина Чапельського, щоби
на засѣданні крайової комісії апеляційної аво-
лятивъ твердо постоити въ оборонѣ чести въ
той способъ оскорбленого духовенства ру-
ского, якъ и немовче въ оборонѣ правды, спра-
ведливости и наочевиднѣше нарушенихъ за-
конівъ.

Честъ и признанне належать ся Вес. о.
Левацикому, деканови перемиському, котрий
въ такъ важкій справѣ надзвичайний сил-
кавъ соборъ, щоби духовенство деканата пе-
региньского спільними силами могло несправно
накиненимъ тигаръ вѣдъ себе відвернути.

Перегляд політичний.

Въ языковій справѣ викликавъ
бурю мѣжъ Чехами проєктъ, який єз цѣлю
полагодженя тей справи подавъ Vaterland.
Въ тѣй справѣ Чехи оголосили вчера слѣду-
ющую комунікацію: „На підставѣ інформа-
цій азъ компетентного жерела ми уповаженимъ
заявити, що вѣдомостъ подана Vaterland-омъ,
мовъ бы гр. Туизъ загадавъ языкову справу
въ Чехіи управити черезъ введенє вѣсто-
тудіи перекладниківъ при „одноязыко-
ныхъ“ урядкахъ, невідповіднає дійстному ста-
нову рѣчи“.

Кажуть, що правительство дійсно не
має такого наміру. Оно задумує лишъ умі-
стити въ такій урядкахъ певне число уряд-
никівъ знающихъ оба языки, щоби на случай,
якъ припадуть въ окрузѣ чисто-чеськомъ Нѣ-
мецъ хоче внести жалобу або треба бы пола-
годити яку справу по нѣмцѣ, мѣгъ тую
чинивити перевести азъ Нѣмцемъ урядникъ,
знающийъ такожъ нѣмецку мову [и наводно-
рогъ]. — Назначуючи до того проєкту пишуть
Narodni Listy: „Дуже повола, дуже делікатно,
щоби насъ не переполохати, зачинає прави-
тельство подносити покрывку пушки Пандоры.
Постепенно відкрывавъ свои „пробный идей“.
Можна-бъ сказати, що правительство крутить
мѣжъ нами и Нѣмцями, якъ мѣжъ двома нер-
вовыми пацієнтами, и по капля цѣдять лѣ-
карство въ нашъ силляки, цѣкаво оберуючи,
якій буде наслідокъ. Що-жъ чули ми, що
замѣсть трехъ Гавчовскихъ языковыхъ стрѣлъ
гр. Туизъ хоче цѣлити наше королѣвство на
5 стрѣлъ. Зъ того бачимо ясно, якъ далеко
засадило відбійшезъ Туизъ вѣдъ баденъ-
скихъ розпоряджень. Але ще не можна ро-
збавити ся въ подробностяхъ и офіцати, о
силько вѣдъ, для любови Нѣмцѣвъ, бажає

абити низше ровеня языковыхъ розпоряджень
Гавча“.

Въ справѣ вѣдъ на Кубѣ доносить
азъ Нового Юрку, що генералъ Шефтеръ и
адміралъ Самсонъ цѣлковито вже порозу-
мѣли ся що до плану дальшого акцій воєннихъ
противъ Самтаго. Завѣщено оружя и бити ся
нижъ въ полудне. Имовірно наступити безъ
приволочно новий атакъ на Самхаго. Въ тѣй
цѣли Американцѣ протягомъ послѣднихъ 48
годинъ сильно скріпили свои позиції підъ
мѣстомъ и на горбахъ установили нові батеріи.
Артилерія буде панувати надъ мѣстомъ азъ у-
сѣхъ сторінъ. — Самсонъ хоче напередъ до
решты знищити форты при входѣ до пристані.
Выгнавши азъ вѣдтамъ Испанцѣвъ, обса-
дити ихъ силою 1000 моряківъ. Тодѣ по-
раблѣ, заосмотреній спеціальными приладами,
займуть ся выловленемъ мѣвъ въ камалѣ и
американска флотія убѣдѣ вѣдтамъ до при-
стані. Въ тѣй хвилі, коли буде заповнений
успѣхъ вѣдъ стороны моря, зачне ся атакъ
арміи Шефтера. На кождій случай Шефтеръ
буде рѣвночасно бомбардувати мѣсто. При
спільній акцій флотія и сухопутной арміи
мѣсто буде мусѣло піддати ся.

Донесать, що генералъ Пандо такъ не
дбавъ ся до Самхаго; въ битвѣ азъ повстан-
цями підъ Пальмасъ вѣдъ, тяжко ранений
въ праву руку, мусѣвъ цѣнути ся. До Сам-
хаго прибувъ лишъ генералъ Парейо азъ двома
полковниками.

Зъ Манілі доносить, що повстанцѣ
адобули Санта-Крузъ и передѣлисъ Манілі
Тондо. — До Мадриду маля прийти донеси,
що положене на Филиппинахъ змінило ся въ
користь Испаніи. Повстанцѣ маля прийняти во-
рочъ прибуше до Манілі американска
вѣйска, а то азъ причини, що въ вѣйску зна-
ходить ся много муриновъ. Повстанцѣ маля
заняти Каніте, звернути ся противъ Амери-
канцѣвъ и стрѣляти до нихъ азъ гарматахъ. По-
голосцѣ тѣй не вѣрять.

Адміністрація „Дѣла“ про-
ситъ о відношенє передплати на
III кварталъ 1898 р. и пригадує ся
ласкавий памяти дотично скорого ви-
робнаня залеглостей, щоби ми не бу-
ли приволодѣнъ дальшу высылку часо-
писи встановити.

НОВИНКИ.

— Зъ Товариства „Пресвіты“. Въ мѣсцѣ
черни сего року внесено подана до наміст-
ництва о заснованє новихъ читальнъ „Про-
світы“ азъ отохъ 11 громадахъ: въ Велдѣжѣ
пов. долыньского; въ Керниці пов. городецко-
го; въ Собитанѣ пов. ярославского; въ Завад-
цѣ [долыньскій кѣби] пов. калуского; въ
Соколи и Спасѣ пов. каменицкого; въ Ясма-

скій вѣдѣхъ робить чоловіка дѣлянимъ. Му-
шу признавати, що чую ся байдужою на
придбанє собѣ нового знаня.

— Вы очевидно думаете, що мои розмо-
вы не варто буде слухати.

— Якъ скоренько вы перекручуєте мою
гадку! Чи не бачите, що я уважаю вашу ро-
мову вартійшою якъ найдлѣшну книжку азъ
бібліотеки? Я-жъ хотѣла сказати, що волю
розмову въ вами, нѣжъ книжку. Коли вы ме-
не будете брати такъ остро, то я буду си-
дѣти тутъ и не скажу й слова. Теперъ бала-
кайте!

— Що-жъ маю говорити?

— О, якъ бы я вамъ сказала, що гово-
рять, то я бы сама балакала. Розповідайте о
собѣ. Що вы робите въ Лондонѣ?

— Працюю сильно, я єз рахунковець.

— А що се такого рахунковець? Що
вѣдъ робити? провадити рахунки?

— Дѣляк провадити, я не проваджу. Я
бѣльше язвиряю рахунки, що ихъ другі про-
вадять, аби були ведені належнито.

— А чи-жъ они не все належнито прова-
дять? Я гадала, що на те наймає ся бухгал-
терѣвъ.

— Коли-бы вѣдъ провадили книжки якъ
належить ся, то вы не богато мали бы робо-
ты, однакъ лучає ся нещасливо для когось а
щасливо для насъ, що люде часами не про-
вадять рахункѣвъ докладно.

— А вы все можете те выкрѣтити, якъ
переглядаете книжки?

— Все.

А не може чоловікъ провадити рахун-
ківъ такъ, щоби нѣхто не пѣзнавъ, що тамъ
єз злого?

— Неудѣвъ гадавъ, що можна, та до-
ставъ ся сарака до язвирѣвъ. Сего пробовано
чаго.

начать пов. перемиського; въ Кунашовѣ пов.
рогатиньского; въ Бедраковцѣхъ пов. залѣ-
щичного и въ Голобурѣ та Рогадовѣ пов.
золоточиньского. — Вѣдѣхъ читальнъ „Пресвіты“
(заложенихъ и згодошенихъ) азъ мѣсцѣхъ
червня єсть 647, а азъ тыхъ прибуло азъ ємъ
рогъ 126. Найбѣльше читальнъ „Пресвіты“
єсть въ повѣтахъ: Перемиськѣ 40, Рогатинѣ
33, Стрий 29, Борщѣвъ 27, Бѣбракѣ и Золо-
чѣвъ по 25. Найменше читальнъ мають повѣ-
ты: Косѣвъ и Добромиль по 5, Чешанѣвъ 4,
Сялѣвъ и Лѣсько по 2, Святинѣ 0. Снятинъ
скій повѣтъ, єдиний на цѣлу Галичину, все
ще не має ані одного читальнъ „Пресвіты“,
хотѣ єсть въ нѣмъ Русавѣвъ 62,000! Най-
бѣльше читальнъ „Пресвіты“ прибуло вѣдъ
пового року азъ повѣтахъ: Збаражѣ 11, Золо-
чѣвъ 9, Рогатинѣ 8, Гусятинѣ и Товмачѣ по
6. — Новій зѣліи „Пресвіты“ отворили ся въ
першѣмъ повороцѣ о р. въ Соколи и въ Гуся-
тинѣ, а зѣліи въ Підгайцѣхъ відновила ся. —
Новихъ членѣвъ вступили за той часъ 840.

— Духовенство деканата підгаецкого на
соборничу въ Завадовѣ дня 4 липня с. р. у-
хвалило не принимати вѣдъ нѣякихъ властей
письмъ адресованихъ и писанихъ не по руски
вѣдъ 1-ого серія с. р.

— Намѣстникъ Галичины на основѣ § 7
бук. а) закона азъ дня 5 мая 1869 В. а. д. ч.
66 а) зарозумѣ на підставѣ розпорядженя ми-
ністерского азъ 28 с. м. віднявъ выходящиму
Львовѣ часописамъ Robotnik, Громадскій Го-
лосъ и Monitor и выходящиму въ Тишинѣ ча-
сописамъ Wieniec polski, Pszczółka и Równosc
дѣбѣтъ почтовый до цѣлого округа, въ ко-
трѣмъ заведено ставъ выимковий, и рѣвно-
часно заборонивъ тѣ часописи ширити въ са-
мѣмъ окрузѣ. То дальшій наслідокъ стану ам-
никового!

— Въ справѣ руской школы въ Чернівцѣхъ.
Свого часу звернуло ся було товариство „Ру-
ска Бесѣда“ до рады громадской въ Черѣ-
вцѣхъ азъ просило о заснованє тамъ руской
школы. Просьбу єсю рада громадская віден-
нула, а такожъ и рады школьній мѣска и кра-
єва відкинули рекурсъ противъ того рѣшеня.
Але „Руска Бесѣда“ внесла рекурсъ до ми-
ністерства просвіты и оно наказало осунати
руську школу въ Чернівцѣхъ. Та черновецька
рада мѣска ухвалила, на внесенє раднична мѣ-
ста Фангора, зробити противъ того рѣшеня
міністерства вѣдкликъ до адміністраційного
трибуналу, а тимчасомъ просити міністерство,
щоби оно згодило ся на відложено заснованя
школы ажъ до часу, коли справа рѣшити ся
въ трибуналѣ адміністраційномъ.

— Рада громадская въ Дороговѣ, повѣта
станиславовского, на засѣданні азъ дня 28.
цвѣтня с. р. ухвалила, щоби урядъ громад-
скій якъ и зверхностей громадскихъ вѣдъ того
дня азъ вѣдѣми властями, цѣсарскими и аво-
номічними, перепишували ся все лише въ
рускомъ языкѣ и рускимъ писмомъ.

— „Селяньска Рада“ въ Каменцѣ струми-
ловій выдала такую вѣдѣву: На вѣчахъ азъ по-
вѣтъ каменецкомъ, а особливо на вѣчу въ
Желеховѣ великомъ, показало ся наглядно,
що дѣють ся надужитя, особливо азъ стороны
зверхностей громадскихъ, чи то при выбо-
рахъ до радъ громадскихъ, якъ пр. въ Спа-
сѣ не допущено до голосованя на радныхъ
картками, побивають громадянъ въ чотирѣ
оци, якъ и пр. въ Желеховѣ ударено вѣ-
сѣмъ разъ въ лицѣ порядного громадянина,
члена „Селяньской Рады“, чи при форшпа-
нахъ, таксаціяхъ, дієтахъ, годженю сторѣвъ,
свѣдѣнню и при богато иншихъ справахъ, при-
чѣмъ терпѣть бѣдна населєня и члєны нашої
„Селяньской Рады“. Выдѣлъ „Селяньской Рады“.

— Я вѣрю, що се можна зробити въ
Державахъ. Я читала, що такі рѣчи дѣла-
ли ся не разъ дѣнгми лѣтами. Люде присвою-
вали собѣ значній суми грошей, фальшючи
книжки, а нѣхто сего не выкрѣтитъ, ажъ той,
хто се робивъ, умеръ або не утѣхъ.

— А все-таки якъ-бы были закликали
фахового рахунковця, вѣдъ бувъ бы вынай-
шовъ скоро, що щось єз недобре, и дѣйшовъ
бы, де не добре и на кѣлько.

— Я не знала, що така зручність мо-
жлива. А вы відкрыли коли щось такого?

— Відкрывъ.

— Що-жъ робить ся тогдѣ?

— Се залежить вѣдъ обстанинъ. Звы-
чайно кляче ся полицая.

— Е, то такъ якъ бы были детективомъ..
Оповідajte менѣ деякі свои случаи. Не да-
вайте ся такъ богато пытати, оповѣдайте!

— Моя практика мабуъ зовсѣмъ не за-
дѣнать васъ. Два роки тому я бувъ заня-
тый въ Лондонѣ..

— О, въ Лондонѣ.. Менѣ здаєсь, що
тамъ бухгалтеры далеко не такі хитрі, якъ
нашѣ. Коли-бы вы маля дѣло азъ американ-
скими рахуністрами, вы бы не такъ легко дой-
шли, чи они що змайстрували, чи нѣ.

— Ну, мѣсъ Брюстеръ, я вамъ щось ска-
жу, розумѣє ся, довірочно; сего не сказавъ
бы я нѣкому другому. Мавъ я того рода
справу азъ найхитрѣйшими вашими американ-
скими бухгалтерами. Я дѣйшовъ, що книги
були ведені въ дуже тепіальній способѣ азъ
нашѣмъ обманщицѣ. Та система тягнула
ся кѣлька лѣтъ.

— Цѣкаве! И вы закликали полицая?

— Нѣ. Се бувъ оденъ азъ случавъ, де
поліція не було потрібно. Книги були ведені
для показаня, що приходи азъ ко — азъ ин-
тересу были значно бѣльшій, нѣжъ дійсно

сповнаючи ухвалу першихъ загальныхъ своихъ
зборѣвъ азъ Каменцѣ струмиловій азъ дня 28
лютого (внесенє о. Зельского, щоби доносили
ому про всякі кривды и надужитя властей) и
ухвалу першого вѣча въ Бускувъ азъ дня 12
мая (внесенє о. посла Танячкевича), єсю до-
рогою вызвавъ вѣдѣхъ членѣвъ (а єсть
ихъ ажъ 750), щоби доносили ему о всякихъ
кривдахъ и надужитяхъ, чи то вѣдѣ авер-
ности громадской чи вѣдѣ вышнихъ властей,
въ справахъ політичныхъ на письмѣхъ. Притѣмъ
просило подавати лѣвий фактъ. Вѣдѣй справи
особистѣй выключаютъ ся. Выдѣлъ „Селяньской
Рады“ хоче уложити пропамятне письмо и пи-
слати представленє чи то до Свѣтлого ц. к.
староства чи до Высокого ц. к. намістництва
чи то до Высокого ц. к. Міністерства, а выгладно
передати напшѣмъ неависимымъ посланцѣмъ
до парламентарного ужитку. Вѣдѣ Выдѣлу
„Селяньской Рады“. — Въ Каменцѣ струми-
лова 25. червня 1898. — О. Сидоръ Зельскій,
голова; Пилипъ Пенчакъ, заступникъ го-
ловы; о Иванъ Лѣвинскій, скарбникъ; Га-
врилъ Мушкевичъ, писаръ; о Лавро Дикоскій,
Теодоръ Стефановичъ, Теодоръ Гилонъ, выдѣ-
ловъ.

— Соколы! Въ понедѣлокъ 11-ого н. ст.
липыя товарища прогулька до Замисловы-
Рудна. Повады відходить пѣсля львовского
годинника азъ Львова о 3.50, 5.30 и 7.15; до
Львова о 6.30 и 10.30. Хто опѣзываетъ бы ся
въ поворотомъ, може відѣхати слѣдуючого
дня о 7.50 рано. Въ прогулцѣхъ сѣвъ можна
брати участь такожъ азъ острою соклѣбимъ. —
Голова товариства. — В. Назѣрний.

— Цѣсаръ санкціонувавъ ухваленіи гали-
цкимъ соймомъ законъ, позволяющій громадѣ
Судова Вашня побирати громадску оплату
вѣдъ липа ажъ до 1902 року.

— Въ руской мѣньской школѣ вправъ у
Львовѣ відбуде ся законченє року школьного
[азъ для скоршого выѣзду многихъ дѣтей] уже
завтра. Порядокъ слѣдующій: о 8 год. рано
відправити ся литургія азъ каплицы семинаріи
мѣньской, а о 9 год. відбуде ся оголошенє
поступовъ и законченє въ самѣй школѣ [при
площи Стрѣлецкой ч. 6]. Приятельствъ нашої
школы запрошує ся на се сѣло.

— Роківныи знесеня паничины помилули аме-
риканскій Русины азъ часѣ конвенцій „Руко-
народного Союза“ въ Шенандоа. „Свобода“
пише:

Въ першій день нарадѣ головной конвен-
цій відбувъ ся балъ въ просторѣй сали, де
численно збраний гостѣ забавлялись ажъ до
пѣзної ночи. Підчасъ балю о. А. Бончевскій
въ довгий промовѣ згадавъ за вѣсь ювілѣй,
якій Русины такъ въ старѣмъ краю якъ и
ту обходять. Мову єго нагороджено рясными
оплесками, а люде азъ найбільшою увагою
слухали тогдѣ, коли бесѣдникъ говоривъ азъ
50-лѣтній ювілѣй азъ внесеня паничины. — Опѣ-
сля Костѣ Керчѣвъ въ Jersey City пречудово
віддеклемувавъ „Добруша“.

— Посвященє угольного каменя підъ нову
муровану церковь въ Тирявѣ волоской відбу-
ло ся дня 11 червня с. р. Чину посвященя
доконавъ о. Мих. Ясеняцій, тепершній де-
канъ львѣскій, въ сослужєнню оо. Атан. Вен-
грянчича азъ Завады, Мих. Шатиньского азъ
Тирявы єблѣной, Ив. Фекулы азъ Крацова и
Мих. Сливиньского пароха мѣсцового. — Бу-
дова церкви въ Тирявѣ волоской, повнѣу са-
мѣского, такъ само якъ колѣсь въ Новѣсѣль-
цѣхъ Гневошъ має свою цѣкаву, дуже цѣкаву
исторію, котра колѣсь пѣзвѣйше подрѣбно
розкаже ся. На теперъ подає ся лишєвъ до
вѣдомости, що 53 лѣтъ минавъ, якъ Русины въ
Тирявѣ волоской не мають церкви — 53 лѣтъ

зави вѣдъ ще подумавъ предложити въ свои
услуги, и выйшли на помощь. Вѣдѣ знайшовъ
ихъ крѣсла одно побѣвъ другого и дивувавъ
ся интелігенціи стюарда помостового, що ба-
чилося розумѣвъ, котрі крѣсла ставати ра-
зомъ. Мѣсъ Дженинъ єблѣа іраціозно въ свое
крѣсло и позволяла ему поправляти окривала
навколо неи.

— Такъ, — сказала, — дуже зручно!
лучше и помостовый стюардъ не потрафивъ
бы. Я певна, що се найдѣячѣйшій компліментъ
для насъ. Такъ мало мужчинъ умѣвъ умітѣти
кого выгнѣвъ въ порабельномъ крѣселѣ.

— Вы говорите такъ, якъ бы мали вели-
кій досвѣдъ жити корабельного, а прѣдѣвъ вы
сказали, що се перша ваша подорожъ.

— Такъ, але для женцины досѣвъ оденъ
день, аби пѣзнати, що звичайный мужчина
спованє такъ дробничѣ дуже незручно. Теперъ
заткайте той рѣгъ, щоби не сторчавъ... такъ!
дакую дужѣ! И будѣте ласкавыи щѣ... такъ, те-
перъ лишєвъ. А се друге окрива... такъ! зя-
мѣняте! Якій вы терпѣливыи чоловікъ, пане
Уентвортъ!

— Такъ, мѣсъ Брюстеръ, вы єз чужинєць,
теперъ пѣзнаю васъ. Вашъ компліментъ бувъ
пустый. Вы сказали, що я добре ариблѣвъ, а
потѣмъ заразъ учили мене, якъ робити.

— Нѣ, вы робили добре, а гадаю, не го-
дѣтъ ся гнѣвати азъ мою приятнѣвъ въ додат-
ку милыхъ поправокъ.

— О, коли такъ думаете, то певно не
погнѣваєсь. А теперъ, ваки усуду, скажѣте
менѣ, яку привнести вамъ лѣгую книжку, аби
васъ интересовала. Бібліотека тутъ досѣвъ
обширна.

— И здаєсь не дуже буду мати охоту
читати. Обѣдайте и балакайте. И нинѣ неадала.
Вѣдѣдаючи на корабелѣ, гадала я, що буду
читати пропастъ, але менѣ здає ся, що мор-

були. Мущу додати, що оденъ азъ вашихъ ра-
хунковцѣвъ уже переглядѣвъ тотѣ книги, але
— чи азъ незнѣвъ або недбалости, чи може азъ
гѣршого ще мотиву — здавъ справу о нихъ,
що они въ добромъ станѣ, а той фактъ, що
они не були въ добромъ станѣ, будѣ значити
отрату фортуну для певныхъ людей на ва-
шѣмъ боцѣ, а ошадженє богато грошей для
другихъ по моѣмъ боцѣ.

— Коли такъ, то наше занятє мусѣтъ
бути дуже важне.

— Мы такъ думаємо, панио Брюстеръ
И бы хотѣвъ, щоби и дѣставъ замѣсть платѣвъ
процентъ вѣдъ грошей заощаженыхъ черезъ
нашъ рапортъ.

— А вы не дѣставаете?

— На нещастє, нѣ.

— О, то але. Я гадаю, що неспѣдѣвъ
въ тыхъ рахункахъ мусѣтъ бути мала, бо аме-
риканскій рахунковець не бувъ бы имъ пере-
слѣвнѣвъ.

— Я не сказавъ, що вѣдѣ вы переслѣ-
павъ. А прѣдѣвъ величина неспѣдѣвъ не ро-
бити рѣзницѣ. Малу похибку такъ само легко
выкрѣтити, якъ велику. Тутъ була велика. Вѣдъ
книги, разомъ зятѣвъ, выказували выскѣ 40.000
фунтовъ штерлінговъ, а они пованай были вы-
казувати отрату бѣльшю половини сѣвъ суми..
Думаю, що нѣхто насъ не чує.

— Нѣ, мы цѣлкомъ самѣ и можете бути
певныи, що я не скажу й слова азъ того, що вы
менѣ говорите.

— Не скажѣте бодай Кенйоновъ! Вѣдѣвъ
мавъ бы мене азъ божєвѣльного, коли-бы знавъ,
що я сказавъ.

(Дальше буде.)

бути, аби ви не знали, що панна Лжеппі

ми днями сензаційна виста, наче-бъ гр. Туш думавъ видати законъ языковий на основі § 14-ого. О скільки се годить ся зъ правдою и якъ оно мало бы наслідки, виглядно хочеть, се показалося бы опбслю. За те въ Галичині заводять Поляки уже не тільки въ дѣйствності — якъ доси було — але й на папері стають вынимковий. Такі „Tausendkünstler-и“, якъ Ляникевичъ e tutti quanti, мають теперъ добру нагоду пописати ся своїми способностями — т. зв. „sprężystością“, вѣдъ котрихъ зависить ихъ авансъ.

Тепершнє положення політичне показує наближенню, що Русини зъ т. зв. „панславистами“, мѣжъ котрими верхъ водять Поляки, не можуть ити рука въ руку. Се побачають уже помалу и розумнѣйші Славяне.

Мѣжъ вѣденськими Русинами викликавъ дуже добре вѣдѣннє листъ проф. Грушевського (поміщений въ „Дѣлѣ“), що давъ водираву напастливимъ елюкубраціямъ „Руслана“. Заслужений професоръ тѣшить ся середъ українсько-рускої молодіжї загальнимъ поважанємъ и любовію. Той самъ органъ кинувъ ся въ своїй зайлості недавно такожъ на українсько-руську молодіжъ вѣденську зъ цілою брутальністю. Въ цивілізованімъ свѣтѣ водить ся, що образуючу ся молодіжъ, а особливо ан товариства не бере ся за предметъ для вызиваня своєї зайлості, — але агаданого органу очевидно не можна мѣрять тямъ мѣриломъ, що європейську публіцистику, — вѣдъ въ цѣлѣмъ значіно слова часописъ „Гадюча“.

К. Т.

Переглядъ політичний.

О вѣдѣннѣ на Кубѣ дальшій вѣсти:

Зъ урядового справозданя ген. Шефтера виходить, що американська армія стратила: убитыхъ 22 офіцирѣвъ и 208 воиновъ, раненыхъ 81 офіцирѣвъ и 1203 воиновъ, а пропало 79 людей. Взагалъ страта выносить 1593 людей. — До неволѣ взято вѣдъ Санхаго 1750 Испанцѣвъ. Мекъ-Кінлі именувавъ комодорѣвъ Самсона и Шлі повними адміралами. — Въ таборѣ Шефтера викликавъ велике обурення такий фактъ: сѣмъ испанськихъ охотниковъ, засѣвши на деревахъ, стрѣляли до переѣзжающихъ туды амбулансовыхъ возѣвъ зъ знакомъ червоного хреста, и убили двоохъ лікарѣвъ та й ранили одного недужого. Испанцѣвъ зловлено и будуть розстрѣляти. — Коли зъ вѣдъ Санхаго вѣдѣздивъ американскій корабель зъ 450 вѣзятими до неволѣ Испанцами, тѣ збунтувались и хотѣли заволѣдати кораблемъ. Американцѣ мусѣли стрѣляти и привернули спокій коштомъ 6 убитыхъ и 11 раненыхъ Испанцѣвъ.

Въ Мадридѣ воєнний запалъ зачинає потахати и партіи мира бере верхъ. Испанскій генераль Тораль предложивъ Шефтерови капітуляцію Санхаго, але вѣдъ услѣвмъ, що испанському войску позволять опустити мѣсто безъ перешкоды. Мекъ-Кінлі вѣдѣтелеграфувавъ Шефтерови, що на таке услѣва не годить ся.

Брюстеръ в тою, що пише недѣльний статѣвъ зъ підписомъ „Dolly Dimple“?

Давний жакъ прошибъ Уентворта, коли товаришъ атакувавъ за „Аргуса“. Вѣдъ пам'ятавъ, що то була газета Ріверса, а коли Флемінгъ сказавъ, що мѣст Брюстеръ в дописувательскою „Аргуса“, вѣдъ оставивъ.

— Я... не цѣлкомъ розумѣю васъ.

— Ну, мою гадку легко зрозумѣти. Чи она вамъ сего не сказала? То показує ся, що она хоче упечи васъ на добре! Вы не є англієскимъ політикомъ, правда? Не маєте політичнихъ секретѣвъ, котрі бы „Доллі“ хотѣла вывѣдати, га? Ва она перша въ цѣлѣмъ Сполученыхъ Державахъ до вынюханя того, що чоловічкѣ таять передъ людьми. Вы знаєте секретаря*) справъ заграничнихъ? — в тутъ Флемінгъ зачавъ розповѣдати дуже яручну справку „Доллі“, однакъ особа, до котрої вѣдъ говоривъ, не мала анъ отей, анъ ушей. Уентвортъ не чувъ и не видѣвъ нічого.

Ого! вы, видко, цѣлкомъ збитий въ павтеліку! — сказавъ Флемінгъ пошескуючи его по плечі. — Я може не повиненъ бувъ араджувати „Доллі“, але она цѣлѣмъ частъ удає, яббы мене не знає, тожъ я вѣдѣлативъ їй. Послухайте мои рады! Коли чого не хочете побачити выдруковано, не кажѣть того паннѣ Брюстеръ — и баста! Закурите ци гаро?

— Нѣ, дякую, — вѣдѣвѣвъ Уентвортъ механічно.

— То ходѣть, выште зо мною!

— Нѣ, дякую!

— Ну, то до побаченя!

(Дальше буде.)

*) По європейски — міністра.

Шефтеръ такожъ годить ся лишъ на без-условну капітуляцію. Тораль написавъ до Шефтера листъ, въ котрѣмъ доносить, що въ послѣднихъ дняхъ его боєвой силы значно скрѣплились та що розпоряджає достаточними засобами живности и амуниціи, и звертає увагу Шефтера на обставину, що испанське войско привыкло вже до клімату на Кубѣ, коли Американцѣ падуць имовѣрно жертвою епідеміи. — Переговори скінчили ся тямъ, що Шефтеръ зачавъ вчера бомбардувати мѣсто.

Європейскі держави розпочали вже вступити кроки до закінченя війны. Послы закомунікували вчера Сагасть бажаня державъ, що бы заключено миръ. Въ правительственныхъ кругахъ и мѣжъ людністю переважає настрої за миромъ. До дальшого веденя війны пруть войсковій сѣры, бо — якъ кажуть — войско домагає ся реванжу. Домагають ся дальшого веденя війны, хочъ бы упало Санхаго. Американське правительство такожъ виявляє охоту закінчити війну. Щобъ испанське правительство могло порозумѣти ся зъ своїми генералами на Кубѣ и Филиппахъ, позволила Америка на безпосереднє сполучення телеграфічне испанськихъ колоній зъ матірною державою. Правительство телеграфувало до генерала Бланка, а вѣдъ его вѣдѣвѣднѣ найбільше залежить, чи мають розпочати ся переговори о миръ, чи нѣ. Въ Мадридѣ кружить поголоска, що правительство одержало вже вѣдѣвѣднѣ вѣдъ Бланка. Вѣдъ мавъ запевнити, що войско и охотники на Кубѣ бажать вести війну дальше и мають надѣю на побѣду. Правительство здаєсь остане въ порозумѣннѣ зъ ген. Вайларомъ. Мартінезъ-Кампосъ, противникъ мира, выѣхавъ зъ Мадриту.

Америка домагаєсь незалежності Кубы вѣдъ єї протекторатомъ, але готова поробити деякі торговельні концесіи въ користи Испаніи. — Мекъ-Кінлі хоче выпустити Цернеру на волю вѣдъ услѣвмъ, що не возьме бѣльше участі въ єй вѣдѣннѣ зъ Америкою.

Въ справѣ Дрейфуса доносить: Підп'ювникъ Пікартъ выслать президентови міністрѣвъ письмо, въ котрѣмъ, навіязуючи до промови міністра Кавеніа въ парламентѣ, заявляє, що зъ трьохъ вѣдѣчитаныхъ въ парламентѣ документѣвъ, котрі мають доказувати вину Дрейфуса, два цѣлкомъ не вѣдѣносять ся до Дрейфуса, а третій сфальшований. Пікартъ пише, що може служити доказомъ правды своихъ слѣвъ. Соціалістичный поєоль Фурнѣ, приключникъ ревізіи процесу, мавъ нинѣ зашнорпелювати Бріссона въ справѣ того письма Пікарта.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Справозданє вѣдъ загальныхъ зборѣвъ Товариства Рускихъ женщинъ въ Станиславѣвъ: Загальні збори Товариства Рускихъ женщинъ въ Станиславѣвъ вѣдѣбули ся 16-ого червня с. р. въ комнатахъ „Руского Клубу“ при участі по-надъ 20 членѣвъ. Збори вѣдѣрнула председателька паннѣ Озаркевичева гарною промовою. Потѣмъ наступило справозданє зъ дѣятельности Выдѣлу.

Послѣдній загальний збори Товариства вѣдѣбули ся 16-ого червня 1897. На тыхъ зборахъ увидѣли до выдѣлу паннѣ: О. Озаркевичева яко председателка, С. Бучинська заступниця председателки, К. Чорненська касирка, Н. Трачена контролорка, Гаврилова бібліотечарка, Е. Долыничка секретарка, а вѣдѣвѣднѣ П. Шавковска и Е. Сабатова яко асесорки. — Въ часѣ свого урядованя вѣдѣбувъ выдѣлъ 14 засѣданъ. Заразъ на першихъ засѣданяхъ постановивъ, для успѣшнѣйшого выповненя статуту приписаномъ задачѣ, осунути читальню и бібліотеку для своихъ членѣвъ. Бібліотеку отворено въ падолнѣтѣ 1897 р., а на основані єї ужито чистого доходу въ вечерницѣ „Маланки“ 38 ар. 72 кр., кѣлькадесять книжокъ вывѣчено на довѣий часъ на ужитоу Товариства, а кѣлькадесять жертвовали п. Ольга Левинка и п. Наталія Кобринська, котрими выдѣлъ почувавъ ся до милого обовязку аложити сердечну подяку. Выдѣлъ постаравъ ся о найновѣйшій творы письменства руского и рѣшивъ дохѣтъ, якій одержать ся зъ малыхъ вкладокъ мѣсячныхъ по 20 кр. за вынужуванє книжокъ, ужити на дальшій розвѣй бібліотеки. Идучи дальше въ тѣмъ напрямѣ, задумавъ выдѣлъ урядити циклъ популярныхъ вѣдѣчитѣвъ зъ исторіи и литературы руской для дѣвчатъ и завязати кружокъ аматорскій, однакъ кромѣ пробъ на тѣмъ полѣ, за-для браку вѣдѣвѣднѣныхъ силъ вѣдѣго бѣльше не можна було зробити. — Забавъ зъ танцями и вечерницѣ вокально-музыкальныхъ, сполученыхъ зъ товарискими забавами, урядивъ выдѣлъ въ ємѣ роцѣ шість а чистый дохѣтъ зъ нихъ долучено до фонду на институтъ дѣвочій [крѣмъ доходу зъ вечерницѣ „Маланки“]. Крѣмъ того выдѣлъ заивавъ ся квестію при Божѣмъ грѣбѣ и вѣбрывъ 39 ар. на украшеня церкви катедральной; такожъ приступивъ до спѣвучасті зъ другими станиславскими Товариствами въ святкованю 50 лѣтнього ювілея знєсєна панцины и народного вѣдродженя Русинѣвъ. — Въ своей праці дознававъ выдѣлъ вѣдѣмоги и заохоты вѣдъ Преосв. Єпископа Юліана Куиловского, котрий якъ що року такъ и сего

жертвувавъ на цѣли Товариства 100 ар. вѣдъ Духовенства мѣсцєвого и доорестного, вѣдъ Товариства „Рускій Клубъ“, котре позволяло безплатно користати зъ своего аюкалю и часописѣвъ, вѣдъ забавного комітету станиславскогої молодіжї и вѣдъ хвалныхъ часописѣвъ „Дѣло“ и Галичанинъ“, котрі все помѣщували справозданя и оголошеня выдѣлу, — тожъ всѣмъ имъ складає сердечне спаси-Богъ!

Збѣ справозданя касирского довѣдали ся зборані членѣвъ, що Товариство мало въ ємѣ роцѣ адміністративныхъ 469 ар. 49 кр. приходу, а 214 ар. 73 кр. розходу, отже чистый дохѣтъ выносить 254 ар. 76 кр.

Зборѣ, выслушавши справозданє, триняли ихъ до вѣдомости. Вѣдѣтакъ наступивъ выбѣръ по его выдѣлу, до котрого увидѣли паннѣ: Клявдія Чорненська, Гаврилова, Емилія Сабатова, Ольга Левинка, Ольга Озаркевичева, Емилія Кадайска, Євгенія Яцкевичева и Надежда Мардаровичева. Выдѣлъ уконституувавъ ся въ той способѣ, що выбравъ председателкою п. Чорненкову, заступницею председателки п. Сабатову, касиркою и Гаврилову, секретаркою п. Левинку, контролоркою п. Озаркевичеву, бібліотечаркою п. Кадайську, асесорками пп. Яцкевичеву и Мардаровичеву.

Вѣдъ издавництва „Дѣла“

На опаскахъ нинѣшного часа „Дѣла“ знайдуть тѣ нашѣ Р. Т. Передѣлатники, котрі доси ще не виробляли передѣлатъ за другій чвертьрѣкъ 1898 р., назначену нашою Адміністрацію квоту залеглости по нинѣшній день. Дуже просимо виробити залеглѣсть якъ найскорше, по змогѣ одвѣротною поштою, бо Адміністрація мусить при новѣмъ кварталѣ присылкою тыхъ залеглѣстей виробити до вѣдѣвѣднѣ издавництва, якій зъ причини залеглѣстей мусѣли настати въ фабрицѣ паперу, въ друкарни и т. д. А щоби тотѣ „залеглѣсть“ за часописъ разъ вже скінчили ся у Русинѣвъ, то просимо такожъ вѣдрать залеглѣстєю присылати и передплату, кому трудно на довѣий часъ, бодай на короткій, бо жъ рѣчи ясна, що лекше передѣлатъ яковъ постаратись о 4 ар. 50 кр. квартално або хочъ-бы 1 ар. 50 кр. мѣсячно, якъ Адміністрація двоєниа о тысячѣ ар. Прѣдѣвъ же она мусить платити все годѣво, а коли издавництво незалежне, безъ ніякой субвенції, адане єдино на передплату, то кождей легко уявити собѣ тѣ клопѣты, якій издавництву приносить сєса оправдѣння язва — „залеглѣсть“!

НОВИНКИ.

— Русины! Пам'ятайте на Руску Бурсу въ Новѣмъ-Санчи!

— Борѣте ся — поборете! Якъ видко въ наслідокъ жаданя всего духовенства декадата залѣзничного одноголосно ухвало на соборчичку зъ дня 31 мая с. р. що до руского языка и письма — выслало ц. к. старостѣ залѣзничне до вѣдѣвъ урядѣвъ пароліальныхъ: „Обѣщаніе до всѣхъ Всечестнихъ Урядѣвъ пароліальныхъ и повѣтъ“ въ рускомъ языкѣ и письмѣ, приписаное фовелічною. Письмо мавъ дату 25 червня ч. 1959. и выдане въ справѣ квартальныхъ выкабѣвъ о руху людности. Въ тѣмъ обѣщанію жадаетъ такожъ звороту за пачу дружокъ, бо на ихъ мѣсце будуть розбѣланы вѣдѣи друки [треба припускати, що въ рускомъ языкѣ]. Не знати, якъ тамъ нинѣ старостѣ поступаютъ, але єли єдино могло удовлетворити справедливому домаганію всего духовенства, то чому-жъ бы не могли и другі?

— Зъ Любачева пишуць намъ: По кѣлькохъ лѣтахъ загостивъ инозѣ до нашего мѣстечка рускій театръ вѣдъ зарѣдомъ львівского „Рускомъ Бесѣды“. Перше представленя вѣдѣбує ся въ четверъ 14-ого с. м. — Въ нѣмъ патріотизму упрощаємо якъ мѣстечку такъ дооресту публіку, особливо Всѣ духовенство, якъ найчаслѣннѣйше вѣдѣвѣдувати свой театр!

— Станъ здоровья С. Ем. Кардинала Сембратовича значно погоршивъ ся.

— Звычайный загальний збори института „Рускій Народный Дѣмъ въ Коломыи“ вѣдѣбудуть ся дня 3 (15) липня с. р. о 3 годинахъ пополудни въ комнатахъ товариства „Родина“ въ порядкомъ дневнымъ першій разъ оголошенимъ. — За управл. Совѣтъ П. Ленкій заст. председателѣ. Ал. Русинъ секретарѣ. [Иній часописъ просить ся о лѣскає повторє сего оголошеня.]

— Выдѣлъ Товариства Рускихъ женщинъ въ Черемышинѣ устроєно дня 4 вересня с. р. на горѣ Замковѣй фестивъ зъ фантовою лѣтерією на дохѣтъ убоговъ молодіжѣ шкѣльцовъ при участі войсковой музыки. Выдѣлъ поро бивъ уже теперъ великій приготовленя. Всѣмъ жертвы и фанты принимає ся зъ подякою на адресу: Вл. Панѣ Литвинська, докторова и Вл. П. Люкевичева [плата єпископска]. Зъ выдѣлу тов. „Рускихъ женщинъ“.

— Концерту паннѣ Саломѣ Крушевльничонъ въ Чернівцѣхъ не буде. Гадка черновецкихъ Русинѣвъ розбѣлалась о деякі перешкоды. — Першій испѣтъ зѣлѣности въ реальній школѣ въ Тернополѣ вѣдѣбувъ ся въ дняхъ 7, 8 и 9 с. м. До испѣту євдало 17, а здалѣ: А. Блюменблатъ, Е. Гавєскій, М. Явецъ, А. Камышскій [зъ вѣдан. Русинѣвъ], А. Крупа [зъ вѣдан.], А. Лушинскій [Русинѣвъ], І. Остеръ, В. Рембачъ [зъ вѣдан.], Г. Шалітъ, І. Тисєновскій, С. Турнянъ, [Русинѣвъ], А. Завадовскій, П. Цільцъ. — На 4 Русинѣвъ зъ здалѣ.

— Испѣтъ зѣлѣности въ ц. и академічній

[русковѣ] гімназіи у Львовѣ вѣдѣбувъ ся вѣдѣ 3 дѣ 8 липня вѣдѣмъ проводомъ инспектора Івана Левицкого. До испѣту аголосило ся 28 абитуриѣнтовъ и 3 екстерністы. Здалѣ: Баривскій Богданъ, Бачинскій Іванъ, Билинскій Юліанъ, Ващилинъ Стефанъ, Витовинскій Зенонъ, Волощакъ Романъ, Гладивинскій Стефанъ, Домковичъ Омєльскій, Дорошъ Степанъ, Іванецъ Іванъ, Івановичъ Іванъ, Коломыць Володиславъ, Крохмальскій Іванъ, Поворозникъ Якѣвъ [зъ вѣдан.], Покотило Павло, Прухвицкій Левъ, Сембратовичъ Володимиръ, Танчаківскій Ярославъ, Тимківскій Іванъ, Гокаръ Гриць, Чарторинскій Іванъ, Гориньскій Володимиръ [екстерні.] и Дума Кириль [екстерні.]. Рєспрѣовано на рѣкъ одного, по-приняти одиной предметъ мають 4 а вѣдѣступили вѣдѣ испѣту 3.

— Новѣй церкви послаъ плянѣвъ п. Василья Нагорного. Въ послѣднихъ чотирнадцати рокахъ побудовано вѣдѣднѣмъ розпочато будову церкви пѣбѣа алявѣвъ п. Нагорного въ слѣдующихъ мѣсцевостяхъ: Мурованъ: Ирчиць новий, Чернева коло Мостиско, Острѣвъ коло Кристинополя, Банюинъ, Скола, Туринка [реконструкція], Мосты великій, Тирна волоска, Дмитра коло Щирца, Дегова [вогиданє проєктъ], Державъ, Березѣвѣвъ, Миколаѣвъ коло Вѣорки, Жидачѣвъ, Лавы, Воробаньскій шляхотскій, Олєско, Угринѣвъ коло Сокала, Завалѣвъ, Любѣа, Гусакѣвъ, Клебанѣвъ, Середнє село, Голє, Судова Вишня, Токи коло Збаража, Сабѣвъ, Подгайчики, Курилѣвъ, Коничѣвъ, Пѣски коло Щирца [реконструкція], Новѣськѣвъ коло Сянока, Стоявѣвъ, Грибовѣвъ великій, Крупецъ, Рышкова Воля, Малинѣвъ, Вѣдѣвъ, Волѣвѣвъ, Схѣдинѣвъ и Яворѣвъ. — Деревляни: Перегінскѣ (дѣвъ), Пѣлѣвѣвъ, Гавѣвъ, Неслухѣвъ, Подѣорки, Новосѣла дѣскій, Раранѣ на Вуковинѣ, Ходовѣвъ, Лютовиска, Колодруби, Турѣ и Подѣвъ коло Рогатина. — Першу церковь абудовано въ Ирчицѣвъ, а закладши 54-ои въ Яворѣвъ вѣдѣбудуть ся сѣмъ днями.

— Ц. и. краєва Рада шкѣльня на засѣданіи зъ дня 4 липня с. р. ухвалила мѣжъ иншихъ: 1) Высказати учителямъ народнои школы въ Подѣоркѣхъ Вас. Пѣсѣцкому при нагодѣ переѣсєна єго въ станѣ супочинку признаня за довгѣлѣтню рєзну и успѣшну службу; — 2) затвердити именѣванє о. прѣлата Ів. Волтовича на духовного члена греко кат. обряду до окружной рады шкѣльной въ Перемишлѣ; — 3) затвердити выборы: Альб. Райско о. и. Мх. Матковського на абдиоручникѣвъ рады повѣтовѣи до окружной рады шкѣльной въ Рудѣвахъ и кс. Ів. Савоцко на абдиоручника рады шкѣльной въ Березѣвъ; — 4) затвердити въ учительствѣ въ середнихъ школахъ Стан. Шарфу учителя гімназіи въ Станиславѣвъ. — 5) перемѣнити вѣдѣ 1 вересня с. р. народній школы: трикласѣвъ в. Пѣстини и въ Вуршти въ на чотирѣ класѣвъ; однокласѣвъ въ Нижѣбрку и Коцѣвѣвахъ гусятинского повѣта, въ Кѣльчѣвахъ самѣорского повѣта, въ Іванѣвѣвъ сѣлѣцкого повѣта и въ Тисєменичѣвахъ станиславского повѣта на двокласѣвъ; — 6) призвоити до ужитку въ школахъ народныхъ при доповняющей науцѣ книжку п. з.: „Школа народная. Часть V. У Львовѣ 1898. Накладомъ ц. и. Издавництва книжковъ шкѣльных. Цѣна оправловои книжки 90 кр.“

— Коломыиска „vis major“ передѣ судомъ. Въ Коломыи — якъ мы вже коротко доносили — вѣдѣбувала ся черезъ нѣлька дѣвъ судовѣ розправа противъ трьохъ функціонерѣвъ зѣлѣзничныхъ, котрі — якъ твердѣвъ актъ обжалованіи — стали ся причиною памѣтїи и єстрашно катастрофы зѣлѣзничной на мѣстѣ надъ рѣчкою Косачѣвскою вѣдѣмъ Коломыєю. Якъ вѣдомо, рѣкъ тому, підѣчасъ єстрашнѣмъ поѣздѣ особѣй заломачъ ся на атаданѣмъ мѣстѣ, машина и кѣлька вагонѣвъ упали въ фѣль прѣбувшого потока и дѣвѣтъ особѣвъ погубило, а кѣльканацѣтъ було покалѣченыхъ. Комітетный власти и знатоки осудили, що причиною сєи катастрофы була „vis major“, а не занедбана єредствѣмъ оосторожности зѣлѣзничныхъ урядникѣвъ, котрі повинни сєи критичной ночи службу. Противной гадки бувъ черновецкій адвокатъ д-ръ Вахтель, яко заступникъ пошкодованыхъ особѣвъ, и доказує, що причиною катастрофы було недбальство зѣлѣзничной службы. Отже прокураторія коломыиска обжаловала о занедбанє єредствѣмъ оосторожности: урядника руху Вилѣнского, банмайстра Вернера и будинка Бабѣвъ. Розправа тагнула ся кѣлька дѣвъ и переслухано много свѣдѣвъ; подорожнихъ, котрі побѣчасъ катастрофы увидѣли смерти, и урядникѣвъ зѣлѣзничныхъ. Кѣлькохъ адвокатѣвъ заступило пошкодованыхъ стороны, а три бороли обжалованыхъ. Въ недѣлю о 9 годинахъ рано оголошено верѣкъ: Обжалованыхъ Вилѣнского и Вернера засуджено на два мѣсяцѣ вѣзаницѣвъ, заостреновѣ постѣмъ два разы въ мѣсяцѣ, и на зворѣтъ кошѣвъ процесу [обжалованого Бабѣвъ увѣдѣнено], а пошкодованыхъ стороны вѣдѣслано на дорогу процесу цивильного. — Оборѣнецъ обжалованыхъ ади. д-ръ Гачевскій аголосивъ жалѣбу неважності.

— Знайшли дефранданта! Оногды доносили мы о вѣдѣкрытѣ дефрандаціи, яковъ вѣдѣмъ довшого часу допускать ся хтѣсь въ львівскій краєвѣй дирекціи екарбу, побираючи при помѣчи вѣдѣрѣбленыхъ кѣтѣвъ платню за данно помершого одного радника екарбового. Тямъ способомъ „зафасувавъ“ вѣдѣмъ за нѣбѣдика бѣльше якъ 4.000 ар. Львівска поліція, повѣдомлена о тѣмъ, слѣдила пѣлно за „до-тепнымъ“ урядникомъ, „аргусовымъ окомъ“, вѣзла въ оѣлку трѣхъ людей, на котрыхъ невинно канєно вѣдѣорѣвѣвъ, знатоки письма ломали собѣ головы, а тямчасомъ дѣвѣстный вынѣвникъ гулявъ собѣ дальше свободнѣ, фѣдѣвъ роверами, убиравъ ся „шипортѣвно“ и вѣзѣвъ любовный „авантюризмъ“. Але якъ кажуть: „до часу зѣванъ воду носить“. Комисаръ поліції Л., „царѣвъ“ прѣятель и оѣвѣнувъ такихъ дефрандацѣвъ-спортсменѣвъ, урядивъ такожъ

